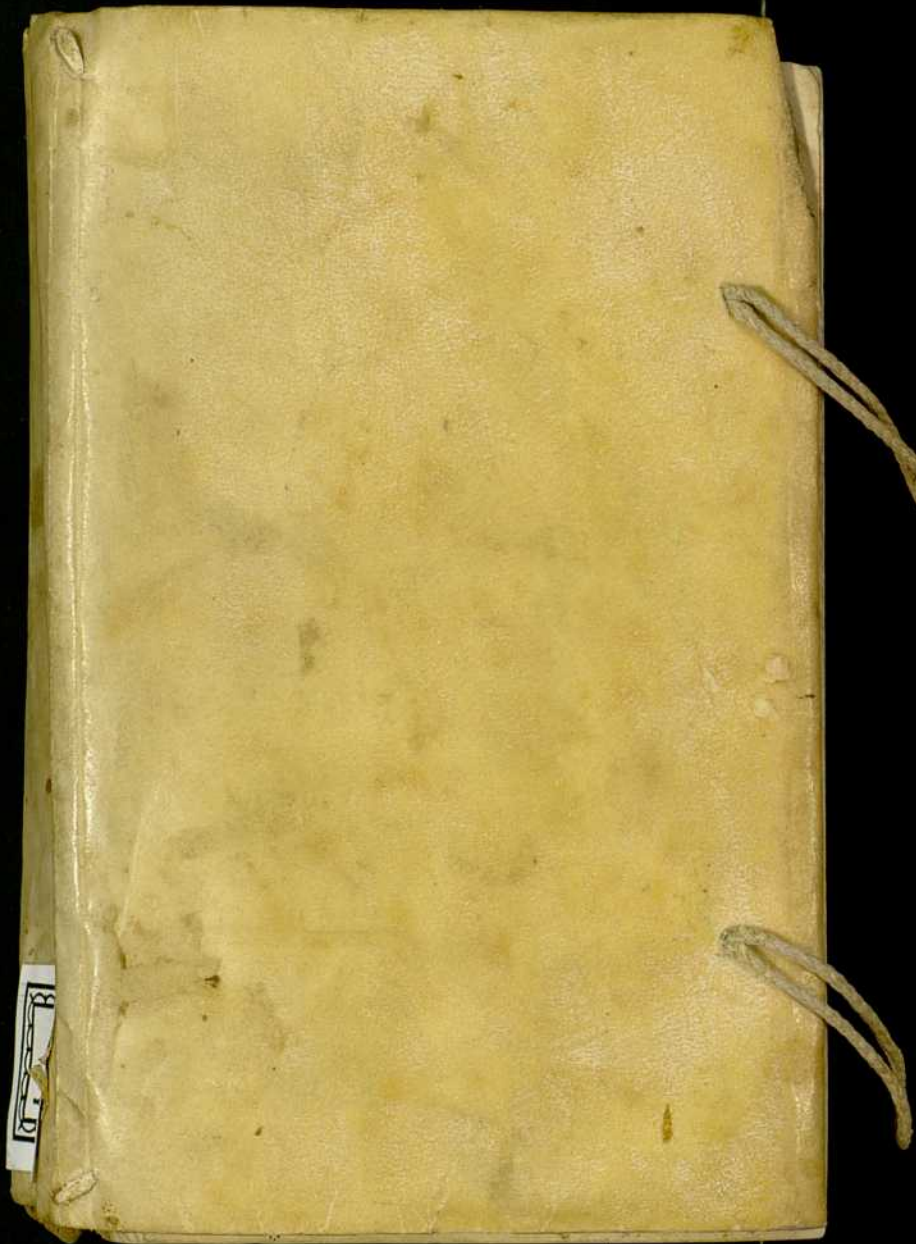

Antecciſſe Selecta xpiiii

A

2-390

C-18=2, 68=9

Biblioteca Universitaria	
GRANADA	
Nota	A
Estado	2
Folia	
Numero	390

R. 2011

NON OMNIS MORIAR

C-18-2. 68-9

Biblioteca Universitaria	
GRANADA	
Sala	A
Exento	2
Folia	
Numero	390

R. 2011

NON OMNIS MORIAR

SELECTAE
CHRISTIANI ORBIS
DELICIAE

Vrbibus, Templis, Bibli-
othecis, et aliunde.

D.C. Per D.C.
FRANCISCVM
SWEERTIVM F.
ANTVERPIEN:
SEM.

COLONIAE
AGRIPPINAE SVMP TIBVS
BERNARDI GVALTERI
CIO. IOC. IIX.

Cum gratia et Pri. Car. M^{to}.

GRANADA

##

GRANADA

C-18
Theophylactus Simocatus.

SI MOEROREM VIS VINCERE, CIR-
CVI SEPVL CRA, ET PASSIONIS IN-
VENIES REMEDIUM, ET MA-
XIMAS HOMINVM FORTV-
NAS VLTERRIS CINE-
REM VIDEBIS ESSE
NIHIL.

CLARISS.^{mo} VIRO

D. MICHAELI BOOTIO

magnæ vrbis Antuerpianæ

SENATORI,

Literarum ac literatorum

MECOE NATI.

FRANCISCVS SVVEERTIVS F. S. P.

Aturus Orbi CHRIS-
TIANI ORBIS DE-
LICIAS, isthoc volu-
mine ceu myrothecio
comprehensas, ô deli-
ciæ meæ BOOTI, nihil habui anti-
quius quàm eas ipsas, hunc redactas
in ordinem, delicatissimo iudiciij tui
palato gustâdas offerre, priusquam
à cætero literatorû hominum cætu
delibarentur. In te enim præter for-
tunæ amplitudinē, qua paucis tuo-
rum ciuium concedis, multæ sunt

†

2

præstan-

EPISTOLA

præstantes virtutes, Labor & Industria in negotijs, peracréque omnibus in rebus ingenium & consilium. Accedit, quo nihil est præstantius, nullumque certius animi magnitudinis argumentum, quòd tu fortunæ amplitudinem atque opes non tam in possessionem (id quod sapientissimus Philosophus tradidit) quàm in vfu positus, existimas. Quod duabus in rebus semper declarasti, hoc est, in quotidiano vitæ cultu, domesticoque splendore, in quo à nemine omninò superaris; tum in hominum fortunâ liberalitate tua subleuanda atque augenda: in quam nemo confugit qui vel à te repulsam tulerit, vel se queratur concepta spe vnquam excidisse. Comitatur egregias virtutes naturæ suauitas & comitas, moresque in quotidiana vitæ consuetudine commodi, ac singularis humanitas. Et
cui

DEDICATORIA.

cui igitur has DELICIA RV M merces
 meliori lembo cōmisiſſem, ô BOOTIS
 quàm vni tuo, per quem pro veteri
 in humaniores literas amore & ſtu-
 dio, intra humanitatis ac benignita-
 tis tuæ alueum conceptæ, & tui no-
 minis amplitudine velut tutelari
 Numine, aduerſus oēm temporum
 inclemētiam cōmunitæ, per medios
 maledicorum & obſtrepentiū ſem-
 per calumniatorū ſcopulos, in eter-
 nantis famæ deſideratiſſimum por-
 tum, vel prægnantibus linteis, vel
 adnitentibus remis, erūt certiffimò
 deuehēdæ? hæc me ratio ad te duxit
 potiſſimum, imò pertraxit Clariff.
 Domine; hæc me tibi amoris & ob-
 ſequij ſemper parati, tā ſolido nexu
 illigauit, vt hunc nodum (ita me
 Deus amet) nullus vnquam ſui tem-
 poris falce vorax Saturnus, dū viuo
 & viuam, ſit recifurus. Id porrò cau-
 ſa me deinceps impulit ad emitten-

EPISTOLA

das in publicum illas cupedias, quas
vel easdem alij, vel certè similes edi-
dissent; tum quòd & ordinem pau-
lò accuratiorem nonnulli require-
rent in aliorũ laboribus, tum quòd
inpersas ferrent subinde res illas
quæ hæresin redolerent, quo fiebat
vt ab Italia, illa insigni auitæ Reli-
gionis parête; ab Hispania, Fidei ve-
teris propugnatrice acerrima, alijsq;
locis Catholicis ceu contagiosæ pe-
stes exularent. Vtriq; incommodo
sum conatus occurrere. Sed nūn-
quid ad gustum doctorũ hominum,
nunquid ad sensum rectè sentientiũ
satis feliciter? Erit id tui in primis
iudicij, Magnæ Urbis Magne Sena-
tor, ad cuiusego tribunal literariũ,
has primũ coëgi venire DELICIAS,
quàm ad aliorũ iudicium irent sub-
sellia, quòd considerem, tibi vni si
probarentur, reliquis omnibus Mi-
neruæ corculis non facilè displici-
turas.

turas. Iniquos & malos, qui omnes rodunt, omnibus inuident, nihil moror. Obtrectationem stultorum esse thesaurum, me docuit Comicus, & Inuidiã (dicam ipsa Inuidia præsente) nō in alio quàm degeneri, & ieiuno animo domicilium sibi collocare, didici. Quod si nō desint qui antiquas vellent, & interuallo temporum obsoletas marmorum Inscriptiones, Epitaphia, Cenotaphia, aliaq; eiusmodi iã penè corrosa; ut sunt nonnulli qui sapientes existimant eos homines solū, qui vino vetere solent uti: illos ego lubens volensque tam canæ Antiquitatis amātes & studiosos, ad doctissimos *Petrum Apianum Mathem. Bartholomæum Amantium, Martinum Smetium, Iosephum Scaligerum, Marcum Velserrū, Ianum Gruterum, Iustum Lipsium* mel & deliciū Musfarum, aliosq; remittā, illud vnum verbo præfatus (nisi me mea fallit opinio) non defutura in his nostris

EPIST. DEDICAT.

DELICIIS quæ veterum epulas &
silicernia vel æquent omnino, vel
etiam superent. De omnibus iudica
Cl. BOOTI, & DELICIIS istis vt lubet
fruere, ac me æternum vsu & man
cupio & amore tuum, quod facis,
ama,

O & presidium & dulce decus meum.

Antuerpiæ. Ex nostro musæolo.

Anno reparatæ salutis crio. IDC. IIX.

ipsis Kal. Mart. D. D. BLA-

SIO DE BEIAR & HEN-

RICO VAN ET TEN Coss.

DELI

DELICIOSE
LECTOR,

Abe CHRISTIANI ORBIS
DELICIAS, ad gustum, vti
spero, plurimorum. Qui bel-
laria amas ad ritum priscum,
inuenies hîc Lipsiana non pauca, cui
MORIBVS ANTIQVIS & viuere & scri-
bere & mori cordi fuit. Cui plebeia cu-
pedia placent, nec ille hinc abibit in-
cænatus. Studui miscellaneam pati-
nam struere, vt plurimum palato con-
fulerem. Dabit Italia mûdi regina Me-
lones, Hispania Ficus, Lusitania Sac-
carum, Gallia Castaneas, Vinum Ger-
mania, omnia Belgica. Ita satur eris
absque fastidio, ebrius sine cra-
pula & vtrunque paruo
aere.

E I D E M.

*Te moneant, Lector, tot in vno funera libro,
Tempore quod certo tu quoq, funus eris.*

IN DELICIAS CHRISTIANI
ORBIS IANVS GRVTERVS
ANTVERP.

O Vid non ingenio licet? ORBIS totius artat
DELICIAS minimo SVVEERTIVS ecce
Nec satis: has iterum toto mox publicat orbe; (libro.
Publicat vt Cereris farræ reperta puer.
O fortè Ambrosiam, SVVEERTI! ô durabile nectâr!
Quàm magis haurimus, tam magis vsque vigent.
Oraram Ambrosiam, SVVEERTI! ô mirabile nectâr!
Quàm magis haurimus, tam magis vsque placent.
Nempe, licet solidis, non pauca absumimus horis,
Nectari & Ambrosiæ copiat tota sui est.
Nempe, licet solidis, non pauca absumimus horis,
Non abit vlla fames, non abit vlla sitis.
Et nondum pro DELICIIS tot SVVEERTIVS audis
HVMANI GENERIS NOBILE DELICIVM?

P. LVDOVICVS MEDARDVS
LOVANIENSIS.

Siste gradû, quisquis properas cumulare Viator
Templorum è vario marmore DELICIAS:
Nil opus est tanto molimine, SVVEERTIVS omnes
DELICIAS Vrbis solus & Orbis habet.

BAL

SYLLABVS EORVM QVO-
RVM OPERA SCRIPSISVE
vfi sumus.

Abrahamus Ortelius.
Aegidius Schoondonchus Soc. Iesu.
Alfonfus Ciaconius.
Andreas Schottus Soc. Iesu.
Andreas Marchart Iglauensis.
Angelus Politianus.
Antonius de Succa,
Arnoldus Mylius.
Aubertus Miræus Canonicus Antwerp.
Balthasar Bontius.
Balthasar Mentzius.
Bartholomeus Marlianus.
Bernardinus Scardeonius Canonicus Pat-
tauinus. (Brug.
Carolus Philippus de Rodoan Episcopus
Cæsar Baronius S. R. E. Card.
Christophorus de Huerne V. N.
Cornelius Curtius.
Cornelius Kilianus.
Des. Erasmus Roterodamus.
Didacus Laurentius Lusitanus.
Dionysius Harduynus I. C.
Dionysius Villerius.
Emanuel Demetrius.
Ericius Puteanus.
Franciscus Sansouinus.
Gaspar Bruschius.

Geor:

Georgius Braun: Decan. B. V. ad gradus
Colonienf.

Georgius Fabricius.

Gerardus Armenienfis. Soc. Iefu.

Godefridus Haeftenus.

Guilielmus Cambdenus.

Guilielmus Eyfengrein.

Hadrianus Iunius.

Henricus van Os.

Heribertus Rofvvey Soc. Iefu.

Hieronymus VVingius Can.

Hubertus Audeiantius.

Iacobus Colius Ortelianus.

Iacobus Monauius.

Ianus Doufa.

Ianus Gruterus.

Ianus Lernutius.

Ioannes Antonius Petramellarius.

Ioannes Bertelius Abbas.

Ioannes Bochius.

Ioannes Cerezo Canon. D. Donatiani.

Ioannes Hemelarius Can.

Ioannes Baptifta Gramey.

Ioannes Latomus.

Ioannes Miræus Epifc. Antuerp.

Ioannes Molanus.

Ioannes Svveertius.

Ioannes à VVouvver.

Ioannes VVoufrius.

Iofephus Schaliger.

Iulius Cæfar Scaliger.

Justus Lipsius.
Laurentius Beyerlinx Canon.
Laurentius Schraderus.
Lucas VVingardus.
Ludoicus Nonius.
Marcus Velferus.
Maxæmylianus Vrientius.
Melchior Svveertius.
Michael van der Hagen.
Nathan Chytræus.
Nicolaus Kieboom.
Nicolaus Reufnerus.
Paulus Iouius.
Paulus Cherlerus.
Pantaleon Candidus.
Petrus Merffæus Cratepolius.
Philippus Camerarius.
Philippus Rubenius.
Pontus Heuterus.
Robertus Svveertius Soc. Iesu.
Simon Maiolus Episcopus.
Simon Grunæus.
Tobias Fendt.
Iacobus Lomm.

REGIONVM QVARVNDAM
ET NATIONVM PROPRIETATES.

1. Germani bellatores, simplices, benefici.
Ex his autem Francica natio, simplicior, & magis
rústica, ac vehemens.
Bauarica, sumptuosa, cõuiuis operã dans, procax.
Sueuica, leuis, loquax, gloriosa.
Mishensis, magnifica, locuples, speciosa.
Turingica, diffidens, attenta ad parua quoq;
contentiosa.
Saxones, dissimulatores, versuti, contumaces.
Accola superiores Rheni, frugi, aperti, hospitales.
Heluetica, coniurata, aspera, armentaria.
Belgica, equestris, delicata, tenera.
2. Itali superbi, cupidi vindictæ, ingeniosi.
3. Hispani, despectores, consulti, rapaces.
4. Galli præditi elegantibus corporibus, intemperantes, temerarij.
5. Cimbri, magni, seditiosi, horribiles.
6. Britanni, turbulenti, negociatores, laboriosi.
7. Sarmata, edaces, superbi, furaces.
8. Boëmi, inhumani, nouarum rerum studiosi, ad
agendas prædas idonei.
9. Illyrici siue Vandali, mobiles, maligni, tumultuatores.
10. Pannonæ, asperi victus, cum solo aureo, superstitiosi.
11. Græca natio, qualis nunc est, misera, vt semel
dicam.

MONVMENTA
ROMANA.

IN VRBEM ROMAM
FLORENTEM

IVL. CAESAR SCALIGER.

*Os septem gemini caelestia pignora
montes,*

*Vosquē triumphali mœnia stru-
cta manu,*

*Testor, adeste, audite sacri com-
mercia cantus:*

Et Latios animos in meâ vota date.

Vobis, dicturus meritis illustribus vrbes,

Has ego primitias primaq; sacra fero.

Quin te vnam laudans, omnes comprehenderit, orbem

Non urbem, qui te nouerit, ille canet.

FRANCISCVS BENCIVS DE SOCIE-
TATE IESV.

Roma vetus, totum manibus quæ amplecteris orbem,

Seu dare vis terris, seu dare iura mari.

Vna triumphali diademate cingeris: vna

Omnia Tarpeij cernis ab arce iungi.

Te caput, ad calum tollentem suspicit Atlas,

Te sibi substitui pondere fessus auet.

Salve magna Parens virtutum, magna virorum,

Qui titulos armis, qui peperere toga.

A

Nil

ROMANA.

*Nil tantis certet tibi laudibus: omnia vincis,
O decus, ô hominum gloria, Roma vetus.*

ROMAE VETERIS TVMVLVS IOACHIMO BELLAIO AVCT.

*Montibus è septem totum diffusa per orbem,
Sidera sublimi vertice ROMA tuli.
Sub pedibus terras vtroque à littore pressi:
Atlantem tenuit dextra, sinistra Scytham,
Iuppiter hos etiam disiecit fulmine montes,
Et tumulos insit corporis esse mei.
Incubuit capiti rupes Tarpeia nostro:
Pressa Quirinali pectora nostra iacent.
Crura Palatinus geminos hinc inde lacertos,
Collis Auentinus vimineusq; tenent.
Exquilæ hinc surgunt, & surgit Calius illinc,
Hæc quoque sunt pedibus facta sepulcra meis.
Sic quæ viua sibi septem circumdedit arces
Mortua nunc septem contegitur tumulis.*

EPITAPHIVM ROMAE VETERIS ANDREA FRVSIO SOC. IESV. Auctore.

*Languentem gressum paulisper siste, viator,
Et lege marmoreis carmina sculpta notis.
ROMA fui quondam toto celeberrima mundo
Marte, situ, ingenio, nobilitate potens:
Quippe triumphalis frænauit legibus orbem,
Paruit imperio terra fretumq; meo.
Impositæ septem micuerunt collibus arces,
Totq; arcus, Thermae, templa, theatra, via.*

Præ-

Prorsus eram felix, si non peritura fuissē,
 Et nisi tam multas fors rapuisset opes.
 ROM A ego iam non sum, perij, proprijsq; ruinis
 Obruta sum, gremio condor & ipsa meo.
 Reliquias quas cumque vides, quæ diruta cernis
 Mœnia, splendoris sunt monumenta mei.
 Frustra igitur ROMAM ROMAE tu quæris, abire,
 Iam potes hinc; ROMAE ROMA sepulta iacet.
 Interea temere perituras ne strue moles,
 Cautior exemplo cum potes esse meo.
 Carpe viam, volui scires hæc pauca, memento
Vt meminisse mei, sic meminisse tui.

IN EANDEM,

QUALIS EST HODIE.

IANVS VITALIS PANORMITANVS.

Qui Romam in mediâ quæris, nouus aduena, Româ;
 Et Romæ, in Româ Nil reperis mediâ,
 Aspice murorum moles, præruptaq; saxa,
 Obrutaq; horrenti vasta theatra situ:
 Hæc sunt, Roma viden', vel vt ipsa cadauera tanta
 Urbis adhuc spirent imperiosa minas?
 Vicit vt hæc mundum, visa est se vincere: vicit,
 A se non victum ne quid in orbe foret.
 Nunc victa in Roma victrix, Roma illa sepulta est,
 Atq; eadem victrix, victaq; Roma fuit.
 Albula Romani restat nunc nominis index,
 Quæq; etiam rapidis fertur in equor aquis.
 Discite hinc, quid possit fortuna: immota labascunt,
Et quæ perpetuò sunt agitata, manent.

ROMANA.

GEORGIUS BRUGENSIS.

*Qui miseranda videt veteris vestigia Romæ,
Ille potest meritis dicere, Roma fuit.
At qui celsa noua spectat pallatia ROMÆ,
Hic meritis poterit dicere, ROMA viget.*

FRANCISCUS BENCIVS DE SOCIETATE IESV.

*ROMA, noua immenso lucem qua diuidis orbi,
Seu tua das terris, seu tua sacra mari.
Tota salutifera fulges cruce: tota triumphas,
Et vaticana maxima in arce sedes.
Te Dominam rerum, calig. Ereboq. potentem
Sensit, & stygijs horruit orcus aquis.
Salue Dia Parens, salue domus alma piorum,
Morte quibus domitâ pandis ad astra viam.
O sola, o summo felix à principe princeps,
O qua mortales vna beare potes!*

IN CAPITOLIO.

AD ANTONINI PII IMPERAT. STATVAM EQVESTREM.

PAVLVS III. Pont. Max. statuam æneam equestrem M. ANTONINO PIO etiam tum viuenti statutam, varijs deinde vrbis casibus euerfam; & à Sixto IV. Pont. Max. ad Lateranenſ. Basilicam repositam: vt memoriæ opt. Principis conſuleret, patriæque decora atque ornamenta restitueret, ex humiliori loco in aream Capitolinam tranſtulit, atque dicauit. M.D.XXXVIII.

Augustinus Trincius, Iacobus Buccabella,
Cæſar de magistris, Conſeruatores Curr.

ANTE

ANTE INGRESSVM.

S. P. Q. R. Capitolium præcipuè Ioui olim
commendatum, nunc DEO vero, cunctorum do-
natori, auctori Iesu Christo cum salute communi
supplex commendat, atque tuendum tradit, Anno
post salutis initium M.D. L X V I I I.

IBIDEM.

S. P. Q. R. Maiorum suorum præstantiam; vti
animo, sic re, quantum licuit, imitatus, de-
formatum iniuria temporum Capitolium restituit,
Prospero Buccapadulio, Thoma Cauallerio cura-
toribus, Anno post V.C. C X O . X O O . C C C X X X.

IBIDEM.

S. P. Q. R. Monumenta marmorea Magistra-
tuum triumphorumque ab Vrbe condita ad tem-
pora Diui Augusti ruderibus in foro egestis e-
ruta, Impensa Alexandri Farnesij Cardinalis, Pau-
li III. Pontif. Max. nepot. in Capitolio pos.

Marmor apræclaros testantia fronte triumphos,

Atque magistratus, inclyta ROMA, tuos.

In medio mansere foro, cum Roma manebas,

Postq̃, Deos orbi iura secunda dabas.

At vbi te indignis fregit fortuna ruinis,

Obruerat titulos alta ruina tuos.

Tamq̃, diu in tenebris tantis iacuisse videntur,

Hu veluti fato debita temporibus.

Quæ modò Alexander, Patria te dignus auoq̃

Paulo, inuenta tibi marmora restituit.

Tu Capitolina meliori in sede reponis,

Et legeris magni munere Farnesii.

IN MARMORE QVOD EST AD DEX-
TRAM INTROEVNTIBVS.

Triumphalis Gentilium pompa, Augustorum honori reddi solita, ad deuotum Christianæ religionis cultum redacta, DEI genitricis virginis festo die, dum Christi Saluatoris nostri mirabile simulacrum ex laterano in Esquilias ad Mariæ matris maiorem ædem quotannis ingenti plausu, solenni que processione defertur, pro Senatus, magistratuumque, & totius equestris ordinis dignitate, populi que & plebis obseruantia; neve vlla posthac inter plebeia collegia contentio fiat, decretum est, vt hoc statuto ordine vniuersi cum suis faculis, Thalamisque, & luminaribus sacram imaginem, quæ iter fecerit, comitentur, ea ratione, vt, qui proximiores simulacro sint, digniores habeantur. Aquarij iter auspicentur, post fornacarij, molendinarij, muliones, lignarij, vinarij, caupones, salsametarij, cadelarij ex sebo, piscatores, piscarij, viniatores, olitoresque, pistores, furnarijque, pellipari, figuli, stabularij, ergastuli lignorum, mercimonarij, sellarij, coriarij, tonfores, calcearij, lanij, sutores, sartoresque, fabri lignarij, fabri ferrarij, aurifices aromatarij, lanifices, fullonesque, mercatores pannorum, agricultores, boarij, Thalamus Rom. Fisci. Si quis ergo secus fecerit, xxv. aureorum poena multetur.

AD HERCVLIS SIGNVM.

PAVLO III. Pont. Max. Bernardinus Victorius, Laurentius Vellius, Vallerius Valentinus Cõseruatores, signum HERCVLIS in ruinistempli

pli HERCVLIS VICTORIS in foro Boario re-
pertum, gloriæ Pop. Rom. & memoriæ veterum
artificum hic reponi iusserunt, Anno Christi M.
D.XLI.

IN BASI SCRIPTVM EST.

HERCVLI VICTORI, POLLENTI, POTEN-
TI, INVICTO, S. P. Q. R. D. D. L. M. FRON-
TO.

IBIDEM.

S. P. Q. R. signum HERCVLIS æneum in foro
Boario, ad aram maximam egestis ruderibus reper-
tum, & Sixti IIII. Pont. Max. iussu in Capitolium
translatum, noua collocata basi imponit GRE-
GORIVS XIII. P. M.

AD COLUMNAM MILIARIAM.

S. P. Q. R. Columnam miliariam primi ab vrbe
lapidis indicem ab Impp. Vespasiano & Nerua re-
stitutam, de ruinis suburbanis viæ Appiæ in Capi-
tolium transtulit.

AD STATVAM CAROLI SICILIAE
REGIS.

*Ille ego, qui tuleram præclari Sceptra Senatus,
Rex Siculis CAROLVS iura dedi populis.
Obrutus beu iacui saxis terræq;, dederunt
Hunc tua conspicuum tempora, SIXTE, locum.
Hac me Mattheus posuit Tuscanus in aula,
Et patria, & gentis gloria magna sua.*

ROMANA.

*Is dedit & populo post me bona iura senator,
Insignis titulis, dotibus atque animi.*

Anno Domini M. CCCC. LXXXI. III. semestri.

AD LUPAE ALTRICIS SIMVLA-

CRVM.

Hoc æneum Lupæ simulacrum, ex cuius vberibus vrbs conditores pendent, Romulus & Remus, antiquissimum esse, ex Ciceronis verbis constat, cum inquit: Tactus est etiam ille, qui hanc urbem condidit Romulus, quem inauratum in Capitolio paruum & lactantem, vberibus inhiantem fuisse meministis. Et Virgil. Ludere pendentes pueros. R. De capite ferreo, M. de bellis hominibus. F. De Miccinellis Cofs. P. Cur.

AD STATVAM MARMOREAM

LEONIS X. P. M.

Opt. Principi LEONI X. Med. Ioan. F. P. Max. ob restitutam instauratamque urbem, aucta sacra, bonasque artes, adscitos Patres, sublatum vectigal, datumque congiarium, S. P. Q. R. pos.

IBIDEM.

GREGORIO XIII. Pont. Max. opt. Principi,

Hugoni Boncompagno Bononiensi,

qui Rom. magistratus

& Ecclesiasticas dignitates

Iustitiam & Pietatem colens,

Ad Pontif. sedem euectus,

Vniuersam Rempub. Christian.

summâ prouidentia & caritate

moderatur

S. P. Q. R.

Hieronymo Bubalo Camillo, Mancino Bernardino Cauallerio Cofs.

IBI-

IBIDEM.

GREGORIO XIII. Pont. Maximo,
 ob farinæ vestigial sublatum,
 Urbē, templis & operib. magnificentiss. exornatū,
 H - S. octingenties
 singulari beneficentia
 in egenos distributum,
 ob seminaria exterarum nationum
 in vrbe, ac toto penè terrarum Orbe
 religionis propagandæ causâ
 instituta.

ob paternam in omnes gentes caritatem,
 qua ex vltimis noui orbis insulis
 Iapponiorum regum legatos
 triennij nauigatione
 ad obedientiam sedi Apostol. exhibendam
 primū venientes ROMAM
 pro Pontificia dignitate accepit,
 S. P. Q. R.

AD STATVAM SIXTI V. P. M.

AENEAM INAVRATAM.

SIXTO V. Pontif. Max.

ob quietem publicam,
 compressa sicariorum exulumque licentiâ,
 restitutam annonæ inopiam,
 subleuatam Urbem,
 ædificijs, vijs, aquæ ductibus illustratam
 S. P. Q. R.

IBIDEM.

Quod ALEXANDER FARNESIUS Parmæ &
 Placentiæ Dux III. magno in Imperio res pro
 Republ. Christiana præclaras gesserit, mortemque
 obierit, Romaniq. nominis gloriam auxerit,
 S. P. Q. R. A 5 Hono-

Honoris ergo maiorum morem seculis multis intermissum, reuocandum censuit, statuamque ciui optimo in Capitolio Virtutis, suæque in illum voluntatis testimonium,

ex S. C. P.

Clementis VIII. P. M. Anno II.

Gabriele Cofarino Pr. v. C.

Iacobo Rubeo.

Papyrio Albero Coss.

Celfo Celfo cap. reg. pr.

AD EQVESTREM DVCIS PARMEN-
sis Statuam,

F. VINCENTIUS SICVLVS MINORITA.

*Talibus Armipotens rutilans insignibus Heros,
Celsus ALEXANDER sic equitabat ouans.
Horribiles acies radiantes ærefugabat
Hostis, & explebat pectora sua metu.
Subdidit imperio reuolutaq, Regna Philippi
Regis: quæ penitus pressa, subacta manent.
Ingitur agminibus Superum modo sedibus aureis:
Perpetuò cuius maxima facta micant.*

EIVSDEM.

*COR Italo rapitur, Gallo SPES, BRACHIATRIS
Hispano, Flandro iam cadit omne DECVS.*

IN CONCLAVI PONTIFICIO.

ALEXANDER FARNESIUS, Octauij F. Parmæ & Placentiæ Dux tertius, Prouinciam nactus Belgicam, Philippi Hispaniarum Regis imperia detrectantem, Mastrichum Urbem munitissimam expugnauit: Bironium Gallum, diuersarum partiũ Ducem

Ducem collatis signis prælio vicit: Dunckerkam, Gandauum, Brugas, Hypras, Teremundam, Bruxellas, aliaque plurima Belgij oppida aut vi cepit, aut ad deditiōem compulit. Antuerpiam nullis humanis viribus expugnabilem, ingenti ad Scaldim fluuium operum magnitudine circummunitam in deditiōem accepit: Nouesium receptum Coloniensi Archiepiscopo reddidit: Belgas omnes, qui continentem incolunt, in Philippi Regis potestatem, & ad Ecclesiæ Romanæ obedientiam reduxit. Hæc ob res, aliasque fortiter gestas, à S. P. Q. R. Summus Imperator, elogio propè maiorum triumphos, quorum gloriam aut vicit, aut certè æquauit, ornatus est. Achille Cibo, Octauiano Crescentino Cofs. Vlixæ Lanferinio Gallo, Lamentino Mancino cap. Reg. Priore.

IN AVLA CVR. SENAT. AD SIGNVM
PAVLI III. P. M.

PAVLO III. P. M. Quod eius iussu, auspicijs, atque ære conlato urbem situ ac diuerticulis viarum deformem atque imperuiam, disiectis malè positis ædificijs in meliorem formam redegerint, vijs, areisque cum veteribus directis ampliatis, tum nouis constitutis auxerint ornauerintque, Latinus Iuuenalis Mamecæus, Hieronymus Maphæus Cur. Viar. vrbe instaurata, officij & memoriæ ergò statuam in Capitolio optimo Pontifici P. P. Anno Christi 1543.

IN VATICANO.

IN LAPIDE PORPHYRETICO,
MVRO INFIXO.

SIXTVS V. P. P. M. Bibliothecam Apostolicam
Sanctif.

Sanctissimis illis prioribus Pontificibus, qui B. Petri vocem audierunt, in ipsis adhuc surgentis Ecclesiæ primordijs inchoatam, pace Ecclesiæ reddita, Laterani institutam, à posterioribus deinde in Vaticanum, vt ad vsus Pontificios paratior esset, translata, ibique à Nicolao V. auctam, à Sixto IV. insigniter excultam, quo fidei nostræ & veterū Ecclesiasticæ disciplinæ rituum documenta omnibus linguis expressa, & aliorum multiplex sacrorum copia librorum conseruaretur; ad puram & incorruptam fidei & doctrinæ veritatem, perpetua successione in nos deriuandam, toto terrarum orbe celeberrimam, cum loco depresso, obscuro & insalubri sita esset, aula perampla, vestibulo, cubiculis circum & infra, scalis, porticibus, totoque ædificio à fundamentis exstructo, subsellijs, pluteisque directis, libris dispositis, in hūc editum perlucidum, salubrem, magis oportunum locum extulit, picturis illustribus vndique ornauit, liberarumque disciplinis & publicæ studiorum vtilitati dicauit, Anno Domini M. D. LXXXVIII. Pontificatus sui IV.

IBIDEM IN ALIO LAPIDE.

SIXTI V. P. P. M. perpetuo hoc decreto de libris Vaticanæ Bibliothecæ conseruandis, quæ infra sunt scripta, hunc in modum sancita sunt, inuiolateque obseruantor.

Nemini libros, codices, volumina huius Vaticanæ Bibliothecæ ex ea auferendi, extrahēdi, aliove asportādi, non Bibliothecario, neque Custodibus, Scribisque, neque quibusuis alijs cuiusuis ordinis & dignitatis, nisi de licentia Summi Rom. Pontificis scripta manu, facultas esto. Si quis secus fecerit

ecerit, libros partemve aliquam abstulerit, extra-
xerit, clepserit, rapseritque; concerpserit, corrupe-
rit, dolo malo; illicò à fideiũ cõmunione eiectus,
maledictus, anathematis vinculo colligatus esto: à
quoquam, præterquàm Rom. P. P. ne absoluitor.

IBIDEM MANV HENRICI IIX. ANGLORVM
*Regis Libro de 7. Sacramentis, contra Lutherum
hæc verba inscripta leguntur.*

Anglorum Rex HENRICVS, LEONI X. mit-
sit hoc opus, & fidei testem & amicitie. 3

IN BELVEDERE SEV HORTIS
PONTIFICVM.

PIVS IV. Medices Mediolanensis Pontif. Max.
quo commodiores, honestioresque sibi successori-
busque hortos Vaticanos redderet, complures au-
las, cubicula & scalas circum supraque hemicy-
clum, pleraque à fundamentis extruxit: quasdam
in veterem formam restituit, atque exornauit, An-
no salutis M. D. L XII. Pontif. sui ann. III. Kal. Ian.
absoluit.

IBIDEM.

PIVS IV. Medices Mediolanensis Pontif. Max.
hanc in nemore Palatij Apostolici aream, porticũ,
fontem, ædificiumque construxit, vsuique suo &
succedentium sibi Pontificum dedicauit. Ann. sal.
M. D. L XI.

IN DOMO INQUISITIONIS.

PIVS V. Pontif. Max. Congregationis sancte
Inquisitionis domum hanc, quò hæreticæ prauita-
tis sectatores cautius coercerentur, à fundamentis
in augmentum Catholicæ religionis erexit. Anno
M. D. L XIX. IN

IN PRIVATA IVLII III. BIBLIOTHECA.

IVLIVS III. P. M. ad honestam ab ingentibus curis animi relaxationem, litterarij ocij fructum & iucunditatem, Bibliothecam priuatam fieri & exornari iussit, Pontificatus sui antiorimo.

VRBS ROMA AD PONTIFICEM,
INCHOATO OPERE.
SIXTO V. PONTIF. MAX.

Quod singulari pietate & magnificentia Obeliscum mirandæ magnitudinis ex AEGypto olim ab Octauiano Augusto, alij à Caio Caligula in urbem aduectum, & in Circo dein Vaticano collocatum, ac progressu temporum ruderibus semisepultum, ex neglecto & infrequenti illustriorem in locum ante limina Basilicæ sancti Petri, quo cunctis patere, adeoque ingens moles conspicua esse posset, transferendum, erigendum, in eiusdemque summitate salutarem Christi Crucem affigendam decreuit; ut qui Tiberio Imp. quondam dicatus, gentilium superstitioni inseruierat, diuino nunc cultui addicendus, Christi de utroque Cæsare, Augusto sub quo natus est, ac Tiberio sub quo passus, atque adeo inuictæ Crucis de omni Idololatria clarissimam victoriam loco celeberrimo demonstret. Ob rem igitur præclarissime tentatam, felicemque propediem exitum sortituram, tot sumptus erogari, tot difficultates superari ceptas, vrbs votis conceptis, publica acclamatione Magnificentissimū Principem profecuta lubes gratulatur.

SIXTO V. P. M. Fidei Catholicæ propagatori,
Disciplinæ Christi. instauratori, pacis cōseruatori,
virtu-

virtutum remuneratori, scelerum vindici,
 magnarumque rerum auctori,
 Vrbs egregijs illius beneficijs exhilarata,
 Patri sanctissimo & Principi
 Summarum actionum laude clarissimo
 publica lætitia gratulatur:
 Obelisco magno ad limina S. Petri asportato,
 inuictissimaque cruci dicato,
 Ad perpetuum Christianæ pietatis monumentum.

GVILIELMVS BLANCVS ALBIENSIS

I. C.

*Pyramis vt fidei posthac inseruiat alme,
 SIXTVS eam transfert, sacrat & ipse Cruci.
 Nec mirum est tantæ transferri pondera molis,
 Nam transfert montes indubitata fides.*

EIVSDEM ANAGRAMMA:

SIXTVS V. DE MONTE ALTO.

TANTOS EXVLES DOMVIT.

*Gens potens armis, inimica pacis,
 Fusio inundabat Latium cruore,
 Et dabat rubris abolenda flammis
 Tecta superba.*

*Corde ducebat gemitus ab imo,
 Et genas fufis lacrymis rigabat
 Exules cernens equitare inultos
 Itala tellus.*

*Itala ô tellus cohibe dolorem,
 Sisfe sub SIXTO lacrumas abortas:
 Ecce Saturni rediére tandem*

Aurea secla.

Dicio, Paan, age nunc triumphos,

Delphica crines redimita fronde:

EXVLES TANTOS DOMVIT Peretti

Ferre a virga.

IN CONCLAVI VICINO BIBLIO-
THECAE NOVAE.

Dum Bonaventura eximios numerabitur inter

Doctores iussu, Maxime SIXTE, tuo:

Tu quoq, Pontifices inter numerabere primos,

Quis scit, an & maior fama futura tibi.

Tu facis, hic scripsit; tua grandia facta manebunt,

Vt Bonaventura grandia scripta manent.

IBIDEM.

Postquam Italis fusos pradones expulit oris,

Sustulit inuictas SIXTVS ad astra manus:

Et Didacum athereis asscripsit ciuibus, illi

Thura dedit, festos instituitq, dies.

Sic tu SIXTE tibi potuisti ingentibus actis

Demeruisse solum, demeruisse polum.

IBIDEM.

Vrbs vicina mari medijs sitiebat in undis,

Nunc dulces SIXTI munere potat aquas.

AD STATVAM DVORVM

IVVENVM.

SIXTVS IV. Pont. Max. ob immensam benignitatem, æneas insignes statuas, priscæ excellentiæ virtutisq, monumentum Populo Romano, vnde exortæ fuere, restituendas condonandasq, censuit. Latino de Vrsis Card. Camerario administrante, & Ioanne Alperino, Philippo Paloscio, Nicolao Pinciaronio vrbis conseruatoribus, procurantibus, Anno sal. M. CCCC. LXXI. Kal. Ian. XIX.

IN

IN CAMPO MARTIO.

Lac pueris Lupa dulce dedit non seua gemellis;
 Sic Vicine LV PV S dat tibi fontis aquam;
 Quæ fluit assidue, quæ lacte est dulcior ipso,
 Purior electro, frigidiorq; niue.
 Hinc igitur lymphas bene tersa sedulus vrnâ,
 Et puer, & iuuenis portet, anusq; domum.
 Fonticulo prohibentur equi, prohibentur aselli,
 Nec canis hinc, fædo nec caper ore bibat.

IN ALIO FONTE.

Fundit aquâ Eridanus, Phaëton ruit æthere ab alto,
 Temperat iste sitim, temperat iste animum.

IN FONTE ANTE S. MARIAM
TRANSTIBER.

Quod blando facilem producit murmure somnum,
 Quæ cadit, & tremulos efficit vnda lacus.
 Quod sumis puros haustus, nitideq; lauaris,
 Instauratori gratia habenda LV PO.
 Res animumq; suum spectans dic, 'Romule, verum,
 An minus hic pater est, quam LV P A mater erat.

IN VIA FLAMINIA SVpra FONTEM
LYMPHAE MATRI SACRVM.

Si humano ingenio perpetuò viatoribus parari
 vina potuissent, non amœnum, quem cernis, fontē
 C. Lepidus magnâ impensa adauxisset. Pota felix.

IN PONTE SIXTO.

SIXTVS IV. Pont. Max. ad vtilitatem pop. Rom.
 peregrinæque multitudinis ad iubilæum venturæ,

Pontem hunc, quem meritò ruptum vocabant, à
fundamētis magna cura & impensa restituit, SIX-
TVM quē suo de nomine appellari voluit. M. cccc.
LXXV.

Qui transis SIXTI I V. beneficio, Deum roga,
vt Pontif. O. M. diu nobis saluet ac sospitet. Bene
vale, quisquis es, vbi hæc precatus fueris.

IN S. PETRO IN VATICANO.

IVLIVS II. PONTIF. MAX. ædem D. PETRO
dicatam, vetustate collabentem, in digniorem am-
pliolemque formam vt erigat, fundamenta iecit
Anno Christi M. D. VII. Veterem Constantinus
Imp. ædificauit.

EPITAPHIVM AD SEPVLCRVM PRO-
BI, quod debemus MAFFAEO VEGIO Cano-
nico, qui Versus musco nato desuper
obductos exactè descri-
psit.

*Eximij resolutus in ætheris æquore tantum
Curris iter cunctis integer à vitijis.
Nomine quod resonas imitatus moribus aequè
Iordane ablutus, nunc PROBUS es melior.
Diues opum, clarumq; genus, præclarus honore,
Fascibus inlustris, consule dignus auo.
Bis gemina populos præfectus sede gubernans;
Has mundi phaleras, hos procerum titulos
Transcendis senior donatus munere Christi,
Hic est verus honos, hæc tua nobilitas.
Letabare prius mensæ regalis honore,
Principis alloquio, Regis amicitia:*

Nunc

Nunc propior Christo Sanctorum sede potitus,
 Luce noua frueris, Lux tibi Christus adest.
 Nunquam deslende tuis cum vita maneret,
 Corporis atq; artus spiritus hos regeret.
 Primus eras nulliq; Patrum virtute secundus,
 Nunc renouatus habes perpetuam requiem.
 Candida fuscatus nullâ velamina culpâ,
 Et nouus insuetis incola liminibus,
 His solare tuos, quanquam solatia mœsta,
 Gratia non querat, gratia Christe tua.
 Viuit in aeterna paradisi sede beatus,
 Qui noua decedens muneris aetherij
 Vestimenta tulit, quo demigrante Belial
 Cessit & ingemuit hic nihil esse suum.
 Hunc tu Christe choris iungas cœlestibus orô;
 Te canat & placidum iugiter aspiciat.
 Quiq; tuos semper dilectus pendet ab ore,
 Auxilium soboli coniugioq; ferat.

Vide Annales Card. Baronij Tom. IIII.

EPITAPHIVM PROBÆ PROBI
CONIVGIS.

Sublimes quisquis tumuli miraberis arces
 Dices, quantus erat qui PROBUS hic situs est.
 Consulibus, proauis socerisq; & consule maior,
 Quod geminas consul reddidit ipse domos.
 Præfectus quartum toto dilectus in orbe,
 Sed famâ emensus quidquid in orbe hominum est.
 Aeternos heu Roma tibi qui posteret annos,
 Cur non vota tui vixit adusq; boni?
 Nam cum sexdenos mensis suspenderet annos,
 Dilectæ gremio raptus in æthra PROBÆ.

*Sed perijſſe PROBVM meritis pro talibus abſit
 Credas Roma tuum: viuit, & aſtra tenet.
 Virtutis, fidei, pietatis, honoris amicus,
 Parcus opum, nulli largus at ipſe fuit:
 Solamen tanti coniux tamen optima luctus
 Hoc PROB A ſortita eſt, iungat vt vnepares:
 Felix heu nimium felix, dum vita maneret,
 Digno iuncta viro, digna ſimul tumulto.*

NICOLAI V. PONTIF.

*Hic ſita ſunt quinti NICOLAI Antiſtitis oſſa,
 Aurea qui dederat ſecula, Roma, tibi.
 Conſilio illuſtris, virtute illuſterior omni,
 Excoluit doctos, doctior ipſe, viros.
 Abſtulit errorem, quo Schiſma infecerat urbem,
 Reſtituit mores, mœnia, templa, domus.
 Tum Bernardino ſtatuit ſua ſacra Senenſi,
 Sancta Iubilæi tempora dum celebrat.
 Cinxit honore caput Friderici, & Coniugis aureo,
 Res Italas iſto ſœdere composuit.
 Attica Romanæ complura volumina lingue
 Prodidit. en tumulto fundite thura ſacro.
 Sedit annos VIII. D. XIX. vixit annos LXII. M.
 IIII. D. IX. Philippus Card. Bonon. fratri ſanctiſ-
 ſimo poſ. Anno M. CCCC. LV.*

EUGENII IIII.

*EUGENIVS iacet hic Quartus, cor nobile cuius
 Teſtantur vitæ ſplendida facta ſuæ.
 Iſtius ante ſacros ſe præbuit alter ab ortu,
 Alter ab occaſu Caſar vterq; pedes:*

Alter

Alter vt accipiat fidei documenta latina,
 Alter vt aurato cingat honore caput.
 Quo duce & Armenij Graiorum exempla secuti
 Romani agnorunt, Aethiopesq; fidem.
 Inde Syri ac Arabes, mundi q; è sinibus Indi;
 Magna, sed hac animo cuncta minora suo.
 Nam validâ rursum Teucros iam classe petebat,
 Dum petit, ecce illum sustulit atra dies.
 Qui semper vanos mundi contempsit honores,
 Atq; hac impressa, condite, dixit, humo.
 Sed non quem rubro decorauerat ille galero,
 Non hoc Francisci stirps sua clara tulit.
 Susceptiq; memor meriti, tam nobile quod nunc
 Cernis tam prestans surgere iussit opus.
 Obijt Anno M. CCCC. XLVII. VII. Kal. Martij.

 PII II. PONTIF. MAX.

PIVS II. PONT. MAX. natione Tusceus, patria
 Senensis, gente Picolominæa, sedit annos VI. Bre-
 uis Pontificatus ingens fuit gloria. Conuentum
 Christianorum Mantuæ pro fide habuit. Oppugna-
 toribus Rom. Sedis intra atque extra Italiam resti-
 tit. Catharinam Senensem inter SS. Christi retulit.
 Pragmaticam in Gallia abrogauit. Ferdinandum
 Arragonensem in regnum Siciliae cis fretum resti-
 tuit. Rem Ecclesiæ auxit. Fodinas inuentum tum pri-
 mum aluminis apud Tolpham instituit. Cultor Iu-
 stitiæ & Religionis, admirabilis eloquio. Vadens
 in bellum quod Turcis indixerat, Anconæ decessit,
 ibi & classem paratam & Ducem Venetorum cum
 suo Senatu commilitones Christi habuit. Relatus
 est in urbem Patrum decreto, & hîc conditus, vbi
 caput Andreæ Apostoli ad se ex Peleponeso adue-

etum collocari iusserat. Vixit Ann. LVIII. M. IX. D. XXVII.

Franciscus Card. Senens. Auunculo sanctiss. F. Anno Domini M. CCCC. LXIV.

PAVLI II. VENETI PONTIF.

MAX.

PAVLVS II. Venetus Pontif. Max. è vetusta Barbarorum familia, præclaris naturæ dotibus, auunculo Eugenio III. non inferior. Iustitiæ, pietatis, diuinarumque ceremoniarum cultor religiosissimus, Ecclesiasticæ libertatis maiestatisque defensor constantissimus, præcipuo pacis seruandæ studio, & singulari omnis generis munerum abstinentia, formidanda etiam lege Magistratibus indicta, clarissimus. In Principes munificentia, in pauperes misericordia insignis. Patrio amore annonæ copiam vrbi dedit. Patrimonium B. Petri, erratis populorum indulgentiss. parentis affectu emendatis & conseruauit & auxit. Furentes armis hæreticos repressit, & quod per difficilem rerum temporumve conditionem effici cum dignitate non poterat, maturâ cunctatione saluberrimè disposuit. Vixit Ann. LIII. M. X. D. XXVI. Sedit Ann. VI. M. D.

Marcus Barbus Card. S. Marci, Patriarcha Aquilegiens. consanguineo B. M. pos. Anno salutis M. CCCC. LXXVII.

SIXTI IV. PONT. MAX.

SIXTO IV. Pontif. Max. ex ordine Minorum, doctrina & magnitudine animi omnis memoriæ Principi, Turcis Italia submotis, auctoritate Sedis aucta,

aucta, vrbe instaurata, templis, ponte, foro, vijs,
Bibliotheca in Vaticano publicata, Iubilæo cele-
brato, Liguria seruitute liberatâ, cùm modicè ac
plano solo condi se mandauisset, Iulianus Cardin.
patruo B.M. maiore pietate quàm impensâ F.C.

Obijt Idib. Sext. horâ ab occasu quinta, Anno
Christi M. CCCC. LXXXIII. Vixit Ann. LXX.
D. XXII. H. XII.

PII III. PONT. MAX.

PIVS III. Pont. Max. à PIO II. Auunculo II.
& XX. annos natus in Cardd. Collegium adscitus,
Vrbis ac Piceni Legationibus integerrimè fun-
ctus, à Paulo II. ad Fredericum III. missus, vt Ger-
manorum arma in Turcas concitaret, conuentum
frequentissimum Pontificis morte dissolutum ha-
buit. Sub Innocentio VIII. Vmbros dissidentes
pacauit. Carolo Gallorum Regi Italiam irrum-
penti, ab Alexandro VI. serò admodum obuiam
missus. Eo mortuo II. & XL. Patrum suffragijs Pon-
tiffex creatus, dum de restituenda in pristinam ma-
iestatem Christiana Repub. ac Vrbe agit, VI. & XX.
die, è tanta expectatione rerum publico om-
nium luctu decessit. Eloquio, prudentia, Religio-
ne, innocentia & grauitate domi forisque insignis,
in dicendis in Senatu sententijs liber & grauis.
Vixit ann. LXIII. M. V. D. X. Obijt ann. salutis M. D.
& XI. XV. Kal. Nonemb.

Iacobus & Andreas fratri
sanctiss. pp.

LEONIS X. PONT. MAX.

LEONIS X. PONT. MAX. DEPOSITVM.

*Delicia humani generis LEO maxime, tecum
Vt simul illuxêre, interiêre simul.*

Corpus postea ad B. Mariæ super Mineruam translatum est.

CLEMENTIS VII. PONT.
MAX.

CLEMENTIS VII. Pontif. Max. cuius inuicta
virtus sola clementia superata est. Obijt Anno M.
D. XXXIII. VI. Kal. Octob. Sedit ann. x. M. x. D. VIII.

Ad S. Mariæ super Mineruam nunc iacet.

PAVLI III. PONT. MAX.

*Discite mortales fluxa vt sit gloria mundi,
Vt terrena breui tempore regna ruant.
Qui Petri nuper sacrata in sede sedebam,
Dum tegetet nostrum sacra Tiara caput;
Qui potui dudum populis dare iura subactis,
Ante meos Reges procubuêre pedes.
Maximus & Cesar pedibus dedit oscula nostris,
Numen vt in terris iam veneratus eram.
Tertius hic gelido condor sub marmore PAVLV S,
Continet hæc cineres nunc brevis vrna meos.
Pontificem gessi summum ter quinque per annos,
Tempestiua senem me Libitina rapit.
Funera non lacrumis mea sunt spargenda, peregi
Natura cursum, mors noua vita fuit.*

Obijt anno M. D. XLIX. IIII. Idus Nouemb.

LAVRENTII FLORENTINI
SCULPTORIS.

*Roma mihi tumultum tribuit, Florentia vitam,
Nemo alio vellet nasci & obire loco.*

IN S. PETRI AD VINCVLA.

D. O. M. S.

IACOBO SADOLETO Episcopo Carpentora-
ctis, S. R. E. Presb. Card. Viro morum grauitate,
prudencia & vitæ integritate præstantiss. doctrina
& eloquentia cum ijs, quos mirata est antiquitas,
comparando: Paulus Sadoletus Episcopus Carpen-
toractis, & Camillus Sadoletus fratrum filij mœ-
stissimi, multis cum lacrymis patruo B. M. pro tem-
pore Poss. Vixit ann. LXX. M. III. D. VI.

IBIDEM.

NICOLAUS DE CVSA Treuer. S. Petri ad Vin-
cula Card. Brixien. Episcopus Tudertinus, obiit M.
CCCC. LXIV. XI. Augusti ob deuotionem catena-
rum S. Petri hic sepeliri voluit. Dilexit Dominum,
timuit & veneratus est, ac illi soli seruiuit, promif-
sio retributionis non fefellit eum. Vixit ann. LXIII.

IN S. MARIA MAIORI IN ESQVILINO.

D. O. M.

FRANCISCO TOLETO Cordubensi, S. R. E.
Presb. Card. summo Theologo, Verbi Dei prædi-
catori eximio, in rebus magnis agendis consilio &
prudencia singulari, qui ob excellentem virtutem
& merita præclaro Clementis VIII. Pont. Max. iu-
dicio primus in Societatem IESV amplissimam di-

gnitatem intulit.

Vixit ann. LXIII. M. XI. D. X.

Obijt anno M. D. XCVI. die XI v. Sept.

Sancta Dei Genitrice hærede institutâ, presbyteris qui ad eius altare Missas celebrent censum perpetuò attribui iussit. Benedictus Iustinianus & Petrus Aldobrandinus Card. Executores Testamentarij Collegæ opt. & Capitulum & Canonici huius Capituli viro amplifs. & optimè de se merito pos.

D. O. M.

PROSPERO SANCTACRUCIO S. R. E. Card. Episcopo Albanensi: qui ob eximias animi ingenijque virtutes, post primaria Palatina officia & Ecclesiasticas dignitates à Pio I V. P. M. Cardin. creatus, legationib⁹ Germanica, Lusitanica, Hispanica, & Gallica bis flagrante intestino bello, prouincia egregia cum laude functis, maximisque toto vitæ cursu pro Repub. susceptis laboribus, Obijt ætatis anno LXXVI. Salutis M. D. LXXXIX. Marcellus Sanctacrucius Valer I. F. ex fratre nepos posuit.

IN SACELLO PII V. PONT. MAX.

Solum Turcarum Tyrannum multis insolentem Victorijs, ingenti parata classe, Cyproque expugnata, Christianis extrema minitantem, PIV & V. foedere cum Philippo H. Hisp. Rege ac Repub. Veneta inito, M. Antonium Columnam Pontificis classi præficiens, ad Echinadas hostibus xxx. mill. cæsis, x. mill. in potestatem redactis, triremibus CLXXX. captis, xc. demersis, xv. mill. Christianis à seruitute liberatis, precibus & armis dedit.

IBIDEM AD SINISTRAM.

Galliam, Carolo IX. Rege, perduellium hæreticorumque nefarijs armis vexatam, vt de Regno de-que religione actum videretur, PIVS V. Sfortiæ Comitæ Sanctæ floræ ductu, missis equitum pedumque auxiliarijs copijs, periculo exemit: hostibusque delectis victoriam exportauit. Regi Regnum cum religione restituit. Signa de hostibus capta ad Lateranensem Basilicam suspendit.

PIO V. PONT. MAX.

Ex Ord. Prædicatorum,

SIXTVS V. PONT. MAX.

Ex Ord. Minorum,

GRATI ANIMI MONVMENTVM
posuit.

PIVS V. gente Gisleria Boschi in Liguria natus, Theologus eximius, à Paulo III. in Insubria hæreticæ prauitatis Inquisitor, à Iulio III. S. Inquisitionis officij Commissarius generalis; à Paulo IV. Episcopus Sutrinus, deinde S. R. E. TT. S. Mariæ super Mineruam Presb. Card. & à Pio IV. Ecclesiæ Montisregalis in Subalpinis administrator factus; eo vitâ functo, summo Cardinalium consensu Pontif. Max. creatur. qui veteres sanctos Pontifices æmulatus, Catholicam fidem propagauit, Ecclesiasticam disciplinam restituit: tandem gestarum rerum gloria clarus, dum maiora molitur, totius Christianæ Reipubl. damno nobis eripitur, Kal. Maij M. D. LXXII. Pontif. anno VII. ætatis suæ LXVIII.

ELVS.

IN VSD. EPITAPHIVM IN S. ANDREAE SACELLO ANTE CORPORIS
translationem.

PIVS V. PONT.

Religionis ac pudicitiae vindex,
Recti & iusti assertor,
Morum & disciplinae restaurator,
Christianae rei defensor.
Salutaribus editis legibus,
Galliâ conseruatâ,
Principibus foedere iunctis,
Partâ de Turcis victoriâ,
Ingentibus ausis & factis,
Pacis bellique gloria,
MAXIMVS,

PIVS, FELIX. OPT. PRINC.

IBIDEM.

*Petra PETRV M tegit hac, animamq, fouet petra
Christus,
Sic saluum retinet vtraq, petra PETRV M.*

PLATINAE.

Quisquis es (si pius) PLATINAM & suos ne vexes, angustè iacent, & soli volunt esse Demetriolumni. Moritur anno M.CCCC.LXXXI.

Frederico III. Rom. Imp. & Sixto IV. Pontif.

Qui res Pontificum sacras, & gesta piorum,

Quiq, Ducum vitas nobile fecit opus:

Quiq, modum docuit, quo laudet honesta voluptas,

Et quo ne iuuenes torqueat acer amor:

Pluraq, quae longum est properè censere, Viator,

Omnia sidere & pignora mentis erant.

Vixit

*Vivit adhuc PLATINA, & quanquā cōcesserit Orco,
Nil tamen in Vatem Parca seuerapoteſt.*

PROSPER SPIRITEVS amico pos.

IN S. MARIAE SVpra MINERVAM,
olim Minerua.

PAVLI IV. PONT. MAX.

IESV CHRISTO SPEI ET VITAE FIDELIVM.

PAVLO IV. CARRAFÆ Pont. Max. Eloquē-
tia, doctrina, sapientia ſingulari, innocentia, libe-
ralitate, animi magnitudine præſtantis. ſclerum
vindici integerrimo, Catholicæ fidei acerrimo
propugnatori, PIVS V. Pont. Max. grati & pij ani-
mi monumentum pos. Vixit ann. LXXXIII. M. I. D.
xv. Obijt M. D. LIX. Kal. Septemb. Pontificatus ſui
anno v.

IBIDEM.

Hic quieſcit IOANNES DE TVRRE CREMA-
TA, Episcopus Sabinenſ. S. R. E. Card. S. Sixti, qui
obijt xxv. Sept. Anno M. CCCC. LXV. R. I. P.

EIVSDEM TESTAMENTVM IN SA-
CRISTIA PRO PVLLIS PAVPERIBVS.

Ne malè patrandis ſupris, quodd auarā merendo

Forma puellaris ſapè coëgit inops.

Annua pauperibus ſtipſ eſt hīc penſa viritim,

Dosq; maritatis condita virginibus.

Munus & officiū ſancti celebrate Quirites,

Cū vicena venit Martia quinta dies;

Terreſtri vt cenſu cœleſtia regna parentis,

Pollicita & vobis centupla meſis erit.

FRAN.

FRANCISCI NERI.

*Qui nunquam in curis consumpsit inanibus auum,
FRANCISCVS NERVVS clauditur hoc tumulo.
Vixit ann. LXXVI. Obijt IV. Id. Iulij M. D. LXXIII.*

D. O. M.

STANISLAO HOSIO Polono, S. R. E. Presb,
Card. Varmienſi Episc. maiori Pœniten-
tario, vitæ ſanctitate, eruditionis
& eloquentiæ gloria
celeberr.

Catholicæ fidei acerr. propugnatori. qui cum
antiquæ probitatis & Episc. vigilantia
præſtantiam in humilitate, ca-
ritate, caſtitate, benefi-
centia expreſſiſſet,

Hæret. ſectas, ſcriptis & conſilijs ſapientiſ.
feruenter oppugnaffet, multos ab er-
roribus reuocaſſet, grauifs. Q.
legationibus pro pace
Eccleſiæ Dei,

cum apud Carolum V. & Ferdin. Cæſs. tum
præcipuè in S. Concil. Trident. P II IV. Pont.
nomine felicifs. perfunctus, Chriſtianæ
Reipub. plurimum profuiſſet, om-
nium virtutum laudibus & ex-
emplis ad imitandum ab-
undans,

obdormiuit in Dom. Non. Aug. ann. ſalutis
M. D. LXXIX. ætatis ſuæ LXXVI. Stanislaus
patruo, & Stanisl. Reſcius patro-
no beneficentiſ. execut.
teſtam. poſs.

D.O.M.

D. O. M.

PETRO BEMBO Patricio Veneto, ob eius singulares virtutes à Paulo III. Pontif. Max. in sacrum Collegium cooptato, Torquatus Bembus P. Obijt xv. Kalend. Feb. Clō. Id. XLVI. Vixit annos LXXVI. M. VII. D. XXVIII.

Hic BEMBUS iacet Aonidum laus maxima Phœbi,

Cum Sole & Luna vix periturus honos.

Hic & fama iacet spes & suprema galeri,

Quam non vlla queat restituisse dies.

Hic iacet exemplar vitæ omni laude carentis:

Summa iacet summâ hic cum Pietate Fides.

D. O. M.

NICOLAO ARDINGHELLO Florentino primariæ nobilitatis viro, quem Iuris vtriusque consultissimum, omnisque virtutis ac sapientiæ laudè præstantem ad Episcopatum Forosempronien. prouectum, cum Paulus III. Pontif. Max. Piceno primùm cum honore Vicariæ legationis imponeret, deinde supplicum libellis præficeret, demùm in sacrum Cardinalium Collegium adoptaret, tituloque S. Apollinaris insigniret, non tam hominem quàm honorem cohonestare visus est. Annos natus I V. & XL. in medio virtutum & honorum curriculo ereptus acerbum sui desiderium reliquit omnibus x. Kalend. Septembr. M. D. XLVII.

Alexander Ruspulus Bartholomæi & Mariæ Ardinghellæ F. ob memorem erga consanguineum optimum voluntatem P. Anno post conditam salutem
M. D. C. I.

BENE

BENEDICTI PATRICII VENETI.

Viuite mortales; cura, quot viuitis annos,

Non sit; sed, vobis quam benè vita fluat.

Obijt anno M. CCCC. XCV. VI. Non. Iulij.

Aetatis XLVIII. M. VII. D. XV.

M. ANT. MVRETVS C. R.

Sic mea naturam manus est imitata, videri

Possit vt ipsa meas esse imitata manus.

Sapè meis tabulis ipsa est delusa, suumq;

Credidit esse, mea quod fuit artis opus.

Miraris, dubitasq;? audito nomine credes.

Sum RAPHAEL, hei mi, quid loquor? immò fui.

Et tamen his dictis quid opus fuit addere nomen?

Alterutrum poterat cuilibet esse satis.

Nam mea & audito est notissima nomine virtus,

Et prae stare vicem nominis ipsa potest.

IVLII.

Patria Roma fuit, Gens Portia, Nomen IVLV S.

Mars puerum instituit, Mors iuuenem rapuit.

GABRIELIS TRIVISANI.

Lustrandi studio veterum decora alta Quiritum

Veni, pro hospitio Roma dedit tumulum.

Forma, anni, mores, patriæ genius, & Pater, & res

Aequa mihi; mors hæc risit, & abripuit.

IN SANCTA MARIA DE ANIMA,

Templo Germanorum,

D. O. M.

HADRIANO VI. PONT. MAX. ex Traiecto
infig.

in signi inferioris Germaniæ vrbe, qui dum rerum
 humanarum maximè auersatur splendorem, vltro
 à proceribus ob incomparabilem sacrarum disci-
 plinarum scientiam, ac propè diuinam castissimi a-
 nimi moderationem, Carolo V. Cæs. Augusto præ-
 ceptor, Ecclesiæ Dertusensis Antistes, sacri Senatus
 Patribus collega, Hispp. Regis Præses, Reipublicæ
 denique Christianæ diuinitus Pontifex absens ad-
 scitus, Vixit Ann. LXIV. Mens. VI. Dies XIII. De-
 cessit XIX. Kal. Octob. Anno à partu Virginis M.
 D. XXIII. Pontificatus sui anno II.

Vilhelmus Enkefortius illius benignita-
 te & auspicijs tit. S. Ioannis & Pauli Pres-
 byter, Card. Dertusensis faciend. curauit.

PROH DOLOR, QUANTVM REFERT, IN
 QVÆ TEMPORA OPTIMI CVIVSQ. VIR-
 TVS INCIDAT!

IN EFFIGIEM, VITAM, ATQVE OBI-
 TVM HADRIANI VI.

Vltraiectini Belgæ, Pont. opt. max.

Quæ facies tam dia viri? Sextine Adriani?

Hoc ita, quo functus munere? penè Dei. (mus)

Quis dedit hunc? humili TRAIECTVM stirpe, supre-

Sed cui mox domina traditus vrbis apex.

Qui docuere virum? GRV D II, Belgi orbis Athena,

Hic vbi Gymnasium condidit ille nouum.

O bene! Sed tenui quis opes suffecit & aurum

Discipulus CÆSAR Carolus Austriades.

Qui pius & gratus, Pellai more Monarcha,

Rectorem hunc voluit nosset vt omni BER:

*Nouit, & inde sacra radiantem luce Tiara
Pontificem LATII percoluere Patres.
Omnia sic vnum decorarunt maxima BELGAM,
Traiectum, Grudij, Casar, Iber, Latij.*

Ma xæmilianus Vrintius
S. P. Q. Gand. à secretis.

ANONYMI.

*Quo Romanorum Sextus Pater atque Sacerdos,
Hoc etiam Pietas conditur in tumulo.*

ALIVD.

HADRIANVS VI. hic situs est, qui nihil sibi
infelicius in vita duxit, quàm quod imperaret.

ANTE CORPORIS TRANSLATIO-
NEM IN D. PETRI IN VATICANO.

*Insignis Pietas tua, HADRIANE,
Viuenti tibi profuit, decusq;
Aurei diadematis parauit.
Iure id me hercle, at æquius, tuæq;
Certius Pietatis hoc trophæum est,
Defunctus quod honoribus tot, inter
Duos contigerit PIOS iacere.*

IBIDEM IN SACELLO S. CATHARINAE,
SEDENTE PAVLO II.

DOMINICO CAPRANICENSI TT. S. † in
Hierusalem, Presbytero Card. Antistiti Firmano,
maiori pœnitentiario, XII. Apostolicis legatio-
nibus claro, Pacis Italice in annos xxv. constitu-
tori,

tori, doctrina, religione, & sanctis semper operibus admirabili.

ANGELVS eiusdem TT. Card. vnanimi fratri ac sibi commune Mon. hoc fecit. Vixit idem DOM, Ann. LVIII.

BLONDO FLAVIO

FOROLIVIENSI historico celebri, multorum Pont. Rom. Secretario fidelissimo, Blondi quinque filij patri bene merenti vnanimis posuere. Vixit ann. LXXI. Obijt prid. Non. Iun. Anno salutis M. CCC. LXIII. Pio Pontif. Max. sibi natisque fauente.

*Eui non sum. Estis non eritis. Nemo immortalis,
Moriens vt viueret, Vixit vt moriturus.*

D. O. M. S.

FRANCISCVS ORANVS Franc. F. Leodicen. Patricius in hac arce terrarum S. E.

eam per annos plures incoluit, atque ipsa
eum coluit

in Duodecemuirali Rota Senatorem:
quod munus annos XVII. sustinuit,
cum qua peritia, integritate & laude
ipsam roga:

fama communis non mentitur.

Inclaruit & legatione duplici in Germaniam
super arduis rebus;

& potuit dignitatibus adijcere
sed mors manum iniecit

nondum maturo & nato annos LIV.

non sine publico sensu,

& parentis fratrumque luctu

qui absentes monumentum hoc
optimè merito P. S. PP.

Obijt XIV. Kal. Augusti, anno CIO. IO. XCIX.

Habes, abito, aut paululum etiam sistito,

Ore atq; corde etiam precare mortuo.

D. O. M.

ALEXANDRO IVNIO Antuerpiensi, quod
oppidum est in Belgis nobilissimum, honestis. pa-
rentibus nato: Romæ ob virtutem ad honores e-
uecto, & auditoris sacri Palatii munere integerrimè
functo, hæredd. PP. Vixit ann. xxx. M. xi. Obijt
v. Kal. Octob. An. M. D. LVIII.

Roma peregrino magnos mandârat honores,

Quos immaturo funere mors rapuit.

Disce meo exemplo virtuti præmia nunquam.

Deesse, sed & quouis tempore disce mori.

IBIDEM.

VVILHELMO ENCKEVORTIO S. R. E. Pres-
bytero Card. pluribus Romanæ Reipub. Magistra-
tibus, & Germaniæ procuratione integerrimè fun-
cto, ab HADRIANO VI. Pont. Max. cuius item
res administrauerat libellis dandis, & Ecclesiæ
Dertusens. Præfectus, & in Cardinalium Collegiū
claro beneuolentiæ iudicio, translatis in eum pri-
stinæ suæ dignitatis insignibus, solus cooptatus.
Deinde etiam à Clemente VII. Ecclesia Traiectensi
honestatus est. Carolo V. Imp. lubentissimus, cum
ab illo coronam Imperij accipiens, inunctus est:
quique beneficiorum memor HADRIANI cada-
uer è Petri Basilica in hanc ædem (cuius construenda
& ornanda adiutor fuit) sepulcro posito trans-
ferri

ferri curavit. In egenos & in omnes homines beneficentissimus.

Ioan. Dominicus Tranenf. Antonius Sanctseuerinus, Card. & P. Voestrius Episcopus Aquéf. Andr. Castillo scriptor Apostolicus ex testam. P.P.

Vixit ann. LXX. obiit anno M. D. XXXIV.

IBIDEM.

*Si benedicta fui, benedicis & vndiq₃ si me,
Inter & electos sum benedicta Deo.
Cur me fles fili? morimur non deniq₃ cuncti?
Non moribunda fui, non moriturus ades?
Fle, fle te miserum, fle, fle tua crimina, fle, fle,
Quod procul à patria sumq₃ sepulta mea.
Improba sed si Mors nos corpore falce diremit,
Nos anima nunquam dissociabit amor.*

D. O. M.

D. IOANNI GROPPERO, Religionis fideique Catholicæ propugnatori acerrimo, post incredibiles summis cum periculis pro Ecclesiæ ac Religionis conseruatione, magno semper & inuicto animo, exantlatos labores, multaque præclara literarum monumenta edita, ob perpetuam Fidei Pietatisque constantiam, incomparabilem doctrinam summasque virtutes, absenti nec quiquam minus cogitanti in sacrum S. R. E. Cardinalium Collegiû cooptato, præmatura adhuc morte, & quando sui opera inprimis desiderabatur, ex humanis erepto, fratri pijsimo atque opt. mer. Godefridus & Casparus Gropperij fratres mœstiss. P.P. Vixit ann. LVII. D. XVIII. Obijt vii. Id. Mart. ann. M. D. LVII.

Alfonſus Ciacconius in Vitis Pontificum, ſcribit GREGORIVM Pontifici Pau'o IIII. gratias egiffe, & purpuram remiſſiſſe, redditâ facti ratione. Obijt Coloniae, in Metropolitana Eccleſia ſepultus, Romæ tamen legitur præcedens inſcriptio.

IBIDEM.

GREGORIO ALBERTONIO raræ indolis puero, Onuphrius & Iulia parentes mœſtiſſimi, filio vnico dulciſs. ac B. M. P. P. Vixit ann. XII.

*Blandidulus, nitidus, dulciſſimus, vnicus infans,
Matris deliciae, deliciaq; Patris,
Hic tegitur raptus teneris GREGORIVS annis,
Vt roſa quæ ſubitis imbribus iccta cadit.*

D. O. M.

HENRICO GRAVIO, eximie probitatis ſpectatæque eruditionis viro, quem poſt quatuor luſtrorum in florentiſs. Louaniensî Academia S. Th. publicam profeſſionem Sixtus V. Pont. Max. inſignis eruditionis ergò Romam euocauit, Gregorius XIV. in Pontificiam aulam excepit, ſed amplioribus dignum honoribus Chriſtus in cælum euexit die II. Aprilis, Anno Dom. CIO. IO. XCI. ætatis ſux LV.

CAROL. FRID. DVCIS CLIVENSIS
ET IVLIAE.

CAROLVS FRIDERICVS, Iuliæ, Cluiæ, & Montium Dux, Marchiæ & Rauenspergi Comes, Rauensſteini Dominus, ingenio, ac ſupra ætatem rerum & linguarum vſu, ſingulariq; in Deum pietate clarus, Gregorio XIII. Pontif. max. ad annum Iubilæum Chriſtiani orbis populos conuocante,
poſt

post acceptos in auunculi sui Maximiliani II. Cæs. Augusti aula, alijsque in locis varios honores, religionis & optimarum disciplinarum studio Romam veniens, magnificentiss. ab eodem Pont. Max. excipitur, reclusa portâ sancta. In solemnibus sacris gladio pileoq; de more consecratis ab eodem Pontifice honestatur. Omnibus Christianæ pietatis officijs perfunctus, sanctissimi Iubilæi beneficio expiatus, dum ad suos redire cogitat, graui morbo correptus, in terris, vt cœlo frueretur, esse desijt. Eius funus Pont. Max. benigna voluntate, qua venientem exceperat, ægrotantem inuiserat, cum ingens omnium Ordinum, Collegiorum, Sodalitatum frequentia conuenisset, amplissimis exequijs & pompâ magnificâ, totius vrbs summo mœrore, ac incredibili desiderio celebratum. Consummatus in breui expleuit tempora multa; Placita enim erat Deo anima illius.

Guilielmus Dux filio dulciss. maiori natu
fac. cur. Vixit ann. XIX. dies XII. Obijt anno
M. D. LXXV. Id. Febr.

D. O. M.

VALERIO CORDO Simesusio, Eurici Medici & Poetæ F. integritate, moribus, ingenio, comitate præstantissimorum doctorum omnium administrationem merito, qui naturæ obscuritatem & herbarum vires adhuc adolescens senibus explicauit. Cum expleri cognoscendi cupiditate non posset, perlustratâ Germaniâ, Italiam adiit; Venetijs in honore habitus, & Romam vix ingressus, crudelissima febre, inter amicorum lacrimas non recuperabili studiorum ia-

Æturâ florente æuo extinguitur, annô ætatis suæ
 xxix. Homini optimè merito socij Germani pietatis
 ergo PP. Anno salutis humanæ M. D. XLIV. VI.
 Kal. Oct. hora s. noctis.

Ingenio superest CORDVS, mens ipsa recepta est
 Cælo; quod terræ est, maxima Roma tenet.

IBIDEM.

Noscere Pœonias herbas, viresq; medendi,
 Iam natura, homini facta nouerca, negat.
 Inuidiosa Macri rapuit monimenta vetustas,
 Nunc etiam Cordum mors violenta tulit.
 Hunc extinctum igitur vitæ florentibus annis
 Tam procul à patria, Crimen Apollo tuum est.
 Lilia sic, violaq; cadunt, absinthia florent;
 Quanta cheu rebus damna parata bonis!
 Italia huic tumulum, tribuit Germania vitam;
 Quid poterat nasci, clarius, atq; mori?

IBIDEM.

Scis, remeare datum nulli post iusta: daretur
 Si mihi, sim nullus, si remeare velim.
 Aetates omnes defunctum sera vocauit
 Mors; reliquum vitæ quid, nisi pœna, fuit?
 Sanctè si Musas colui, fortasse sepultus
 Vita inter viuos nunc meliore fruor.

IN S. IOANNIS IN LATERANO.

IN TVMVLO AENEO MARTINI V. PONT.
 MAX.

MARTINVS V. PAPA, sedit PP. per annos
 xiii. M. iiii. D. xii. Obijt anno M. CCCC. xxxi. die
 xx. Februar. Temporum suorum felicitas.

LAVRENTIO VALLAE.

Harum ædium sacrarum Canonico Alfonso Regis & Pontif. Max. Secretario Apostolicoque scriptori, qui sua ætate omnes eloquentiâ superavit, Catharina mater filio pientiss. Pos. Vixit annos L. Obijt anno M. CCCC. LXV. August. Kal.

*LAVRENS VALLA iacet Romana gloria lingue,
Primus enim docuit, qua decet arte loqui.*

ANONYMI.

*Tandem VALLA iacet, solitus qui parcere nulli est
Si queris, quid agat, nunc quoq, mordet humum.*

Dum Bartholomæus Facius VALLAE inuisus mox quoque moreretur, quidam falsè in vtrumque hoc carmen lussit.

*Ne vel in Elysijs sine vindice VALLA susurret,
FACIUS haud multos post obit ipse dies.*

D. O. M.

LVCIO SAXO Neapolitano tit. SS. Quirici & Inlittæ, S. R. E. Presb. Card. qui V. C. Marij Saxi patris sui quondam CAROLI V. Aug. in regno Neapolitano Consiliarij, ab eodemque ad varias regendas prouincias adhibiti laudes æmulatus, cum se iuuenis Romam contulisset, ob doctrinam atque prudentiam inter Iustitiæ Referendarios à Iulio III. P. M. Gratiæ à Pio IV. adscriptus, primusq; ad Episcopatum Ripæ Transonis à Pio V. prouectus, sacræ inde Pœnitentiariæ à Gregorio XIII. præpositus, ac Sacrosanctæ huius Lateranens. Ecclesiæ per annos ferè xx. Vicarius, ab Urbano VII. Datarius creatus, in eodemque munere à duobus sequenti-

bus Pontificib. Greg. xiv. & Innocentio IX. confirmatus, tandem à Clemente VIII. sola assiduorū pro Apostolica Sede laborum inspectione, primæ lectione vnā cum Illustriss. nepotibus nominationis prærogatiua in amplissimum ordinem adscitus, non minus ex eo accepit quàm eidem contulit ornamentis.

Marius Saxus Fabij F. hæres patruo opt. mer. atq;
omni honore digniss. Pos. Vixit ann. L xxxii.
M. iv. D. viii. Obijt prid. Kal. Martij anno
M. dciv.

ANONYMI.

*Vixi quod volui, semper benè pauper, honestè:
Nullum fraudauit, quod iuuat ossa mea.*

IN AEDE D. ANTONII DE PADVA,
IN CAMPO MARTIO, NATIONIS
Lusitanie.

D. O. M.

MARTINVS AB AZPILCVETA Nauarrus H.
S. E. Diuini humanique Iuris consultiss. qui Salmati-
cæ primū, deinde Conymbricæ, fauētibus Por-
tugallæ Regibus, Ius Pontificium docuit. Romam
profectus, PIO V. GREGORIO XIII. SIXTO V.
PP. MM. carus, omnibus nationibus gratus, huic
Xenodochio beneficus. Obijt xi. Kal. Iulij M. D.
xxcvi. ætatis anno xciv. M. vi. D. viii. Multis
doctrinæ suæ peruulgatis monumentis, Martinus
Zuriz auunculo B. M. Pos.

ANAGRAMMA.

MARTINVS AB AZPILCVETA.
BEATVS IN CÆLYM ASPIRAT.

IN-

INSCRIPTIO TEMPLI SOCIETATIS
IESV.

ALEXANDER FARNESIVS Card. S. R. E. Vicecancellarius, Pauli III. Pont. Max. nepos, cuius auctoritate SOC. IESV recepta primùm fuit, & decretis amplissimis ornata, Templum hoc suæ monumentum & religionis & perpetuæ in eum ordinem voluntatis funditus extruxit. An. Iubilæi M. D. LXXV.

In templo ante Aram maximam.

ALEXANDRI FARNESII CARDINALIS
S. R. E. VICECANCELL.
EPISCOPI OSTIENSIS
HVIUS ECCLESIAE
FVNDATORIS.

*Hic dum templa Deo ponit FARNESIVS heros,
Sedem illi athere aponit in arce Deu.*

D. O. M.

BENCIVS hic situs est Musarum maxima cura,
Orator, Vates, Rhetor & Historicus.

MVRETI auditor, tantum quo sapè Magistrum
Discipulo memorant complacuisse sibi.

Qui passu propiore Ducis vestigia magni
Dum sequitur, dedit hos Calliopeia sonos:

Carmine & Eloquio minor vno hoc BENCIVS esto:
At reliquis maior BENCIVS esto meus.

Obijt Anno M. D. XCIV.

IN S. MARIAE DE PACE.

ANTE ARAM MAXIMAM.

Perpetuæ Virgini Genitrici Dei MARIAE, salutis Pontificiæ restitutæ auctori INNOCENTIVS VIII. Pont. Max. ex deuotione pos.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.

*MVSVRE ô mansure parum, properata tulisti
Præmia, namq; citò tradita, rapta citò.*

Claruit sub Leone X. Pont. Max.

Antonius Amiternus MARCO MVSVRO Cretensi, exactæ diligentiae Grammatico, & miræ felicitatis Poetæ POS.

*Quæ sola Eloquijs superabat gloria, & illam
Perdidimus, tecum vixit & interijt.*

PETRI MARSI.

IVLLI SATVRNI.

*Patris erat quondam spes & solamen IVLV S,
Nunc desiderium mortuus & lacrumæ.*

IN S. MARIAE DE POPVLO.

IN ARA.

DIVO LAVRENTIO MARTYRI S.

LAVRENTIVS Episcopus Albanens. Card. Beneuentanus, nemors deuotionis affectum præueniret, sacellum hoc dicauit, ditauitq;.

HERMOLAI BARBARI.

*Barbariem HERMOLEOS Latio qui depulit omnem
BARBARVS hic situs est, vtraq; lingua gemit.*

Vrbs

*Vrbs Venetum vitam, Mortem dedit inclita Romas
Non potuit nasci, nobiliusve mori.*

Obijt anno M. CCCC. XCIV.

ALIVD PER IVL. CAES. SCALIGERVM.

*Quid primum, quid postremum, quid deniq³ dicam?
Quid sileam? en instant cuncta parata simul.
Maxima nobilitas, facies diuina, supremum
Ingenium, sancta pectora, pura manus.
Solum id quod nunquam fuerit, nesciuerat: immo
Hoc, at cum causis, non fore sciuit item.
Vnicus è cælo cecidit, non tertius astris,
Integer vt cecidit, integer astra petit.
Heu, heu, cur iuuenem rapuit mors inuida? viuo
Principis haud poterat nomine ROMA frui.*

FELIS MORSV MORTVI.

*Hospes disce nouum mortis genus, improba felis
Dum trahitur, digitum mordet, & intereo.*

ALIVD INCERTAE POSITIONIS.

*Quem niue nocte peto, nucis hic me stipite cadit,
Sic mihi nix, nox, nux, nex fuit ante diem.*

IOAN. CONSTANTINOP.
PROT. APOSTOL.

*Vis tibi post mortem firmas promittere sedes?
Ante oculos semper fulmina mortis habe.*

D. O. M.

IOANNI BAPT. PALLAVICINO
GenuensiS. R. E. ad titulum S. Apollinaris,
Card. Cauallicensi,Antioniotti Card. S. Praxedis
ex fratre Nep.Eximia Iuris scientiâ, & bonarum litter.
cognitione præstanti.Per omnes forensium dignitatum gradus
ad Cardinalatum euecto.A Leone X. Hadriano VI. Clemente VII.
ad summas res adhibito.In medio honorum cursu
immatura morte prærepto.

IOAN. BAPT. vtr. sign. refer. &

BABILANVS PALLAVICINI fratres
Patruo magnobene de familia merito
memoriæ causâ P.P.

M.D.XCVI.

Vixit ann. XLIV. Obijt anno salutis M.D.XXIV.
Idib. Augusti.

D. O. M.

IO. HIERONYMO ALBANO Bergomati, Card.
I. C. generis nobilitate, morum elegantia, vitæ
splendore, monimentis ingenij doctrinæq; clariss.
Reipubl. Venetæ Collaterali generali, matrimo-
nio ac coelibatu, asperis ac secundis rebus æquè
probato, Catholicæ religionis egregio dictis fa-
ctisque assertori ac vindici, ob eas res à PIO V.
summo Pôtifice difficillimis pop. Christiani tem-
poribus in Collegium Cardinalium adscito, in
sen-

sententijs dicendis facundia, grauitate, sapientia
singulari. Extrema iam ætate pios inter amplexus
carorum & oscula sensim extincto,

Io. Dominicus Cæs. Comes parenti opt.
mer. P. C.

Vixit ann. LXXXIII. Ob. vi. Kal. Maias,
Anno sal. M. D. XCI.

IBIDEM.

LVDOVICO LVCENAE Hispano, qui præter
cæteras virtutes, quibus longè alijs excelluit, hanc
maximam coluit, vt omnibus assidue beneficeret,
& neminem ob id sibi deuinctum esse vellet.

IBIDEM.

HORTENSIAE AGAZARIAE MELINAE
Vxori vnanimi, concordi, dulciss. Petrus Melinus
coniux desolatissimus, mœroris sui monumentum
POS. Vixit ann. XIX. M. II.

*Méne fugis, nec cara sequor te HORTENSIA? plus te
Pecco ego. te cogit fatum, ego lege vetor.
Hoc rumpi non posse Dei docuere, sed illam
Si qua via est, frangi posse docebit Amor.*

IN S. MARIA TRANSPONTINA.

IV LIVS hic tegitur COSSVS Romanus in vrna.
Cui roseus sacro vertice fulsit apex.
Qua viuente olim victricis gloria Romæ
Viuerè visa fuit, quo moriente mori.

IN S. MARIA IN VIA NOVA.

GREGORIO XI. LEMOVICENSI, humanita-
te & doctrinâ pietateque admirabili, qui vt Italiæ
sedi-

seditionibus laboranti medereretur, Sedem Pontificiam Auenionem diu translatam, diuino afflatus numine, hominumque maximo plausu post ann. Lxx. Romam feliciter reduxit, Pontificatus sui anno VII. S. P. Q. R. tantæ religionis & beneficij non immemor, Gregorio XIII. Pont. Opt. comprobante, anno ab orbe redempto M. D. LXXXIV. POS.

Obijt anno M. CCC. LXXVIII. VI. Kal. Apr. circa secundam noctis horam, Pontif. sui anno VII. M. II. D. XXIX.

IN MONASTERIO S. GREGORII
IN COELIO.

D. O. M.

IOAN. FRANC. POGGIO Florentino, cum Virtute ac Constantia, morum grauitate, vitâ integerrimè actâ, paternâ suâque laude, eloquentiæ ac literarum, Iuris quoque Ciuilis & Pontificij diuinæque scripturæ cumulata doctrina, religiosè viuenti, religiosius supremo die functo, Vincent. Lucæ Martinus fratris eius gener, paren. apud se locū semper adsecuto, opt. mer. POS. Obijt anno Domini M. CCCC. XXII. Die xxv. Iunij. Vixit ann. LXXIX. M. III.

Olim Pierides, olim Florentia mater

Viuentē risit POGGIO.

Nunc tumultū hunc adit, & donū pro carmine flores

Fert, proq; risu lacrimas:

Quæ nisi pro vera modò sint Pietate, rogabit

Arms ministret vt suas.

PLACIDI FVSCI MEDICI.

Post obitum viuo melius, doleoq; medendi

Arti-

Artibus extremum sæpè fugasse diem.

Obijt pridie Idus Mart. M. D. LXXIV. Vixit ann.
LXIV. M. V. D. II.

EDVARDI CARNI.

EDVARDO CARNO BRITANNO I. C. ora-
tori, summis de rebus Britaniæ Regum ad Impera-
torem, ad Reges, bisque ad Romanam & Apostoli-
cam sedem; quarum in altera legatione à Philippo
Mariaque pijs Regibus missus, oborto deinde, post
mortem Mariæ, in Britannia schismate, sponte pa-
tria carens ob Catholicam fidem cum magna inte-
gritatis veræque pietatis existimatione decessit.
Hoc monumentū Galfridus Vachanus, & Thomas
Fremannus amici ex test. Pos. obijt M. D. LXI. 14.
Cal. Febr.

ANDREAE DE CASTRO.

*Adsit, & legat hæc notata vita,
Trepidet, moneo licet iuuenta:
Sis forti atque animo potens, eundum est,
Nec quâ scire licet, viâ, venit mors,
Clamper mille modos; en ipse florens
Equi calce feri peremptus hic sum.
Quare viuito iam benè ac paratus.*

ANDREAE DE CASTRO, Iuveni Salmant. &
quidem frugifatorū inuidia ac spe crescente ere-
pto, Christophorus de Castro anunculus paterna
pietate posuit. Vixit ann. xxvi. obijt xxvi. Ianuar.
anno M. D. XXI.

ROBERTI PECHAMI.

ROBERTO PECHAMO Anglo, equiti amato,
D Philip=

Philippo & Marię Anglię & Hispan. Regibus olim
à Consilijs, genere, religione, virtute præclaro; qui
cum patriam suâ à fide Catholica deficientem aspi-
cere sine summo dolore non posset, relictis omni-
bus, quæ in vita carissima esse solent, in voluntariũ
profectus exilium, post sex annos pauperibus (res
rari exempli) hæredibus ex testamento institutis,
sanctissimè è vita migravit, Id. Septemb. M. D. LXXIX.
ætatis suæ LIV. Thomas Goldoueldus Episc. Afa-
nens. & Thomas Kirtonus Angli testamenti Pro-
curatores POSS.

STATII TVMVLV S.

*STATIVS hic situs est, iuuenē quem Cypris ademit,
Praconem Aeneæ carmine quod premeret.*

STATIO StatI fil. dulcis. Christophora Mater
pientis. POS. Vixit annos XXXIII.

IN TEMPLO APOSTOLORVM.

BESSARIO Episcopus Tusculanus S. R. E. Card.
Patriarcha Constantinopolitanus, Nobili Græcia
ortus oriundusque sibi viuus POS. Anno salut. M.
CCCC. LXVI. ætatis LXXVII.

Τὸτ' ἐν Βησσαρίων ζῶν αὖτος αἰμαλὸν ὄμμα,

Πνεῦμα δ' ἔφενξεν ἄπ' τοῦ θεοῦ ἀθάνατον.

Quod distichon Maioranus Salentinus ita vertit
*Bessarion feci hunc tumulum, qui conderet ossa,
Venerat vnde olim spiritus, astraperet.*

M. ANTONII COLUMNAE PAREN-
TES POSVERVNT.

*Si spectas annos; bimum luxere parentes;
Si mentem, iste senex nascitur, & moritur.*

IN S. CHRYSOGONI TRANS-
TYBERIM.

HIERONYMO ALEANDRO Mottenfi, è
comitibus Landri in Carnia, Petræ Pilosæ in Hi-
stria oriundo T. T. S. CHRYSOGONI S. R. E.
Presb. Card. Brundusino, Philosophiæ & Theolo-
giæ Doctori, Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, aliquotque
aliarum linguarum exoticarum, ita exactè docto,
ut eas rectè & aptè loqueretur & scriberet, mox
diuersis legationibus pro Summis Pont. ad omnes
ferè Christianos Principes fideliter & diligenter
perfuncto, & idè in rabem delapso, quanti huma-
nam miseriam fecerit, sequenti disticho, de se edi-
ro, testatum posteris reliquit:

Κάθαρὸν ὄν ἀέκων ὅλ παύσμαι ἐν ὀπιμάρτῳ
Πολῶν, ἐν περ ἰδεῖν ἄλγιον ἢ θανάτῳ.

Quod est:

Excessi è vitæ ærumnis facilisq; lubensq;

Ne peiora ipsa morte dehinc videam.

Natus est Mottæ in Carnia Anno M. CCCC.
LXXIX. Moritur Romæ, Anno Christ. salut. M. D.
XLII. ætatis suæ LXII. minus diebus XIII. Hære-
des patruo amplissimo & opt. moestissimi P. C.

Non tibi pro tumulo hoc, quātumvis nobile marmor

Ponimus: hoc cineres, aridaq; ossa tegat.

Non longos titulos, subiectos casibus ipsos,

Et quibus erasis, ipse superstes eris:

Sed totam Europam, quā docto in nomine, oberras,

Quæq; tuas laudes vix ALEANDRE capit.

LATOMVS POS.

GVIDONIS PISANI.

Sedis Apostolicæ GVIDO Cancellarius ipse,

D 2

QUANT

*Quam nihil est mundi gloria, morte probat.
 Pisavirum peperit, quem donat Roma sepulcro,
 Vix paritur aparem, vix fruitura pari.
 Huic sine nocte diem, vitam sine morte, quietem
 Det sine fine, dies, vita, quiesq̃, Deus.*

AD S. MARIAE DE CLEMENTIA,
 TRANSTIBERINAE REGIONIS.

D. O. M.

ROBERTO ex vetustissima familia
 Comitum de ALTAEMPS
 Galleſij Ducis,

A SIXTO V. Pontif. Max. Prætorianis & Urbis
 Leoninæ & Pizæ, inde apud Auenionem & Comitatu
 tum Venaiſinum militariſus copiis præpoſi-
 to, in ipſo virtutis conatu & honorum
 curſu immaturè extincto,

CORNELIA VRSINA Virginij F. coniugi
 clariffimo moeſtiſſima poſuit.
 Vixit ann. xx. M. vi. D. xiv.
 Obijt III. Non. Nouemb. M. D. Lxxxvi.

Trans Tiberim tumultata iacent delata Falifcis
 ROBERTI inuicti marmore membra Ducis.
 Quisquis ades, lymphasq̃ ſacras, lacrumasq̃ tepētes
 Sparge, & odoratis floribus offa tege.
 Ille celer claras ſuperum properauit ad arces,
 Scilicet humanas æthere ridet opes.

IN S. ONOPHRII.

D. O. M.

TORQVATI TASSI offa hiciacent. Hoc ne
 neſcius

nescius esses hospes, Fratres huius Ecclesiæ PP.
M. D. CI. Obijt anno M. D. XCV.

D. O. M.

PHILIPPO SEGAE Bononiensi

S. R. E. Presbytero Card.

Placentino,

amplissimis sedis Apostolicæ muneribus triginta

amplius annos in omnibus ferè Christiani

orbis partibus egregiè functo,

ab Innocentio IX. in Collegium Cardd.

cooptato;

Gallica demum legatione sub Clement. VIII. tur-

bulentiss. regni temporibus peracta, illustrem

dñi spectatæ prudentiæ & probitatis

laudem adeptus;

in Catholica religione Pontificiaque digni-

tate propugnanda acerrimo,

Hieronymus Agucchius vtriusque sig. Refer.

extestam. hæres auunculo opt. P. C.

Obijt die XXIX. Maij. CIO. IO. XCVI.

Vixit annos LVIII. M. IX. D. VIII.

D. O. M.

RAPHAELI SANCTIO IO. F. vrbinati picto-

ri eminentissimo, veterumque æmulo, cuius spi-

rantès propè imagines si contemplère, naturæ atq;

artis fœdus faciliè inspexeris. IULII II. & LEO-

NIS X. PP. MM. picturæ & architecturæ operi-

bus gloriam auxit. Vixit annos triginta septem in-

tegrè integros, quo die natus est, eo esse desijt, VIII.

Id. April. Anno M. D. XX.

Ille hic est RAPHAEL, timuit quo sospite vinci

Verum magna parens, & moriente mori.

IN S. MARIAE ROTVNDÆ, OLIM
PANTHEON.

THADAEI SVCCARI Pictoris, Raphaelis Vr-
binatis in arte æmuli.

*Magna quod in magno timuit, Raphaelæ, per æquè
THADAEO in magno pertimuit genitrix.*

PERINI BONA CVRTII FLO-
RENTINI.

*Certantem cum te secum natura videret,
Irata, in tenebras misit, & ad tumultum.
At tumulus si te tegit, & PERINE tenebræ,
Et tenebræ, & tumulus non tua facta tegunt.*

IN S. MARIAE IN VIA LATA,
CYNTHIAE SEMPER VIVAE.

*Assyrios tumulus non hic sibi poscit odores,
Florida non multo pressa canistra croco:
Ipsa etenim raros spirant hæc ossa liquores,
Vrnaq; perpetuo vere beata nitet.
Fleuit Amor, mæsta Charites, & CYNTHIA fleuit.
Pulcra Venus molles subsequitq; comas.
Vixit ann. xxii. obiit v. Dec. M. D. XL.*

GEORGII TRAPEZVNTII.

*Hæc urna TRAPEZVNTII quiescunt
GEORGII ossa, parum Deis amici,
Quod acri & nimium procace lingua
Platonem superis parem petiuit.*

Claruit anno M. CCCC. xxxv. Obijt senex
decrepitus & quasi repuerascens.

IN S. LAVRENT. IN PANISPERNA.

D. O. M.

GVILIELMO SIRLETO Card. Stili in Calabrianato, huius Ecclesiæ Presby. sedis Apostolicæ Bibliothecario, Hebraicæ, Græcæ, Latinæque linguæ peritiss. humanarum diuinarumque disciplinarum sciëntia claro, eruditorum & pauperum patrono & parenti beneficentiss. ob probitatem eius pietatenque singularem à Pio IIII. Pont. Max. sacro instante collegio Cardinali creato. Vixit annos LXXI. Obijt anno CIO. IO. LXXXV.

IN S. LAVRENT. IN DAMASO.

D. IMM. S. PIETATI ET MEMORIAE IULII SADOLETI Sacerdotis Laurentiniani de collegio Canoniorum, Græcis & Latinis litteris singulariter eruditi, omnibus optimis & disciplinis & moribus ita ornati, vt eius ingenium, comitatem, liberalitatem, & ante annos prudentiam nulla satis æquare possit admiratio, Iacobus Sadoletus Fratri concordissimo, & spe de eo maxima orbatus, multis cum lacrymis posuit.

Vixit annos XXVI.

D. O. M.

ANNIBALI CARO Equiti Hierosolymitano, omnis liberalis doctrinæ, Poeticæ imprimis Oratoricæque facultatis præstantia excellentiss. Petro Aloysio Parmensium Duci, & Alexandro Card. Farnesij, ob spectatam in Consilijs dandis fidem, atque prudentiam, suis verò alijsque omnibus ob singularem

D 4

larem

Iarem probitatem atque beneficentiam cariss. Vixit annos LIX. M. v. D. II.

IBIDEM.

HIERONYMO FERRARIO Corrigiensi, (quem in ipso ætatis flore ex oculis hominum non ex memoria mors eripuit), amici & familiares in ærbo officio diligentes, hoc monumentum pro munere extremo cum lacrumis POSS. Vixit an. XL. Obijt III. Kal. Octob. ann. salutis M. D. XLII.

IN LAVRENTIANO TEMPLE OLIM
LVCINAE DICATO.

Comensis CASANOVA, dum priores
Et Duces canit, & canit Poëtas,
Præcurtis epigrammatis perennem,
Ac longam sibi gloriam parauit.

Obijt anno Christiano M. D. XXVII.
BLOSIVS PALLADIVS sodalis POS.

IN S. SALVATORIS IN REGVLA.

Robertus iacet hîc Vrsine gloria Gentis,
Roboris inuicti, militiæq; decus.
Dæ lacrymas, legis hæc qui tumq; viriliter, illi
Non licuit tanto quod cecidisse viro.
Nam non pugnando iugulauit Martius ardor
Heroem, in medijs millibus, inq; acie.
Degeneri fraude est sed circumuentus ab hoste,
Prô facinus! media fossus in vrbe perit.
Cui tumulum hunc vxor posuit mœstissima, saltē
Leniat vt casus hac pietate suos.

D. O. M.

D. O. M.

ANNAE DE SPINA, humani diuiniq̃ue iuris
supra foeminam viresq̃ue ætatis consultissimæ,
quæ tertia huius memoriæ Corinna. Vixit annos
xv. Pientiss. Pater Hugo ad iucundissimam filiam
noctes diesq̃ue suspirans commune hoc monu-
mentum, quod generosi Ser. seq. bene mer. Pos.
Anno salutis M. D.

IOANNIS MARIÏ CATANAEI.

*Vide viator, quanta iactura occulti
Esset sepulcri, nî ingeni sui clari
Perennioribusq̃ue monumentis tectus
Adhuc vbique viueret CATANAEVS.*

Obijt anno M. D. xxx.

IN S. TRINITATIS IN COLLE
HORTVLORVM.

FRANCISCO FRANCHINO Consentino,
Massæ Populoniæ Episcopo, prudenti acriq̃ue vi-
ro atque venusto Poetæ, qui Phœbi Martisque ca-
stra secutus,

*Rettulit ad patrios bina trophæa lares.*MARCI ANTONII MVRETI
TVMVLVS.

*Hic MARCI caros cineres ROMA inclyta seruat,
Quos patria optasset Gallia habere sinu.
Stat colle Hortorum tumulus, stat proximus astris,
Que propius puro contigit ille animo.
Tu sacros latices lacrumans asperge, Viator,
Et dic: Heu linguae hic fulmina fracta iacent.*

POS. IVLIVS ROSCIVS.

D 5

M. AN-

M. ANTONIVS MVRETVS LEMOVIÆ
ad Dei misericordiam obtinendam,
piorum precibus adiuvare cupiens,
corpus suum post mortem hæc loco
sepeliri iussit.

Adtributis mille scutatis huius
Monasterij Sodalibus, impositoque onere
perpetui anniuersarij.

NICOLAUS DE PELLEVE Card. Senonen.
Testam. execut. poni mand.

Vixit ann. LIX. M. II. obiit prid. non Iun. CIO.
IO. LXXXV.

M. ANT. MVRETO MAGNI HVIVS
MVRETI fratris fil. ætate quidem
nominis celebrit. minori, spe autem
& expectatione prope pari
immatura morte prærepto,

Ludouicus Rualdus Lemouix, & M. Ant. Lanfran-
cus Veron. eius testamento ad pias causas
facto scripti executores Poss.

Vixit Ann. XVI. mens. v. obiit pridie nonas
Octob. CIO. IO. LXXXVI.

IN S. IACOBI.

IN CIRCO FLAMINIO, HISPANORVM.

D. O. M.

PETRO CIACONIO Presbytero Toletano,
in quo multiplicis doctrinæ copia, cum vitæ ac
morum integritate certabat, qui à Gregor. XIII.
Pontif. Max. Sanctorum Patrum libris, sacrisque
Canonibus & sacrosanctis Biblijs perpurgandis
præpositus, in eo munere obeundo, eruditione,
iudicio, fide ac diligentia præstitit: Ecclesia S. Ia-
cobi

tobi Hispanorum, qui urbem colunt, hæres ab
eo instituta, monumentum hoc Pofs. Vixit ann.
LVI. Obijt anno M.D.LXXXI.VII. Cal. Nouemb.

CATHARINAE LANGERIN.

Inualidos ager dum vult curare parentes,

Fata recidiuis implicuere malis.

Tum magno enixam Lucina dolore coëgit

Atram Persephones dira subire domum.

O pietas! ô dij! Crudeli sorte licebat

Viuere, sed præstat cum pietate mori.

CATHARINAE LANGERIN, Coniugi suæ
uissimæ, elegantia formæ perpaucis, moribus ve-
rò atque viuendi consuetudine nulli foeminarum
comparandæ, quam concordia mariti, fortunæ
bonis, liberisque fortunatâ dixisses. Sed ea omnia,
ne quid humani non fluxum caducumque existi-
mes, mors importuna inopinanti antetempus e-
ripuit. Moritur anno ætatis suæ XXVII. à salut.
Christiana M. CCCC.XCV. Prid. Calend. Ianuar.
Ioan. Langer maritus, & Ioan. Engel. genitor eius,
ho monumentum contra vora statuerunt.

DIDACI DE VALDEZ.

Certa dies nulli est, mors certa, incerta sequuntur

Cura, locet tumultum, qui sapit, ante sibi.

Vixit ann. propè LX. obijt XXVII. Decemb. M.D.

VI. Religio socia vitæ fuit, & pietas mortis
comes.

IN S. SABINAE.

D. O. M.

PETRI BERTANI Mutinensis Card. corpus
hic

hic situm est, qui quum adolescens in D. Dominici familiam nomen dedisset, doctrinæ & virtutis ergo factus est Episcopus Fanensis, tum à Paulo III. Nuncius missus ad Carolum V. duobus memoriæ nostræ prudentiss. Principibus incredibiliter satisfecit, A IVLIO III. in Cardinalium numerum adlectus, sub Paulo IIII. mortalitatem cum immortalitate commutavit. Bene precare, quisquis es, ita tibi quoque alij bene precentur. Vixit ann. LVI. M. IIII. D. IIII. Obijt anno sal. M. D. LVIII.

GVRONIVS frater fratri vita cariori Pos.

IN D. IOANNIS EVANGELISTAE
ANTE PORTAM LATINAM, OLIM
Diana in Calio.

IOANNI BAPTISTAE FLORENTIOLO
puerorum flosculo.

*Ne dulces ferres fructus, mellite IOANNES.
Decussit flores mors inimica tuos.*

Vixit ann. VI. obijt x. Cal. Iulij M. D. LXXIII.

Simon & Ludouicus Florentini Ciues
Parentes moestiss. amoribus & delictijs suis PP.

IN S. PVDENTIANAE.

HENRICVS CAIETANVS

Tituli S. Pudentianæ Presb. Card. S.R.E. Camera-
rius, Legatus Apostolicus.

primùm Bononiæ, secundò in Gallia in obsid. Pa-
risiensi, tertium in Polonia contra Turcas,

Sanctæ huius Ecclesiæ & sacelli à fundamentis in-
staurator hic requiescit.

Vir

Vir pietate, candore,
 magnitudine & fortitudine animi memorabilis,
 Ecclesiæ inferuiuit summâ domi forisquæ auctori-
 tate, & apud omnes ordines gratiâ.
 Obijt annum agens L. An.Dom. M.D.I.C. Idib.
 Decemb.

IN HOSPITALI S. MARIAE DE
 CONSOLATIONE.

SCELETOS VIATORI.

*Carnibus orba suis cur sint hac, forte requiris
 Iuncta tamen iusto corporis ossa situ?
 Sic mandata dedi viuens Antonia quondam,
 Et moriens eadem iussa suprema dedi.
 Ut SCELETO s fierem medici quo discere possent,
 Quanta forent, quod, quo, qualibet ossa loco.
 Quod iussi, fecit Gisbertus Gratia magna,
 Hinc maneat, satis est lux mihi perpetua.*

IBIDEM.

Quod hoc vides, amice, corpus sine corpore, ne
 stupeas, aut damnes quisquis es. Testamento sic
 ipsa caui, ut hoc, quod cernis, fierem, philosophis
 ac medicis sacrum. Horum si es de numero; sacro
 legato vritor. Sin prophanus, indoctus; hinc ocy-
 us abscedito.

IN S. MARIAE AVENTINAE OLIM
 BONAE DEAE.

*Immitis ferro secuit mea colla maritus,
 Dum propero niuei solvere vincla pedis.*

*Non culpâ meruisse necem, pia numina testor,
Sed iaceo fati sorte perempta mei.
Discite ab exemplo Christiane, discite patres,
Ne nubat fatuo filia vestra viro.*

IN SALVATORIS DE LAVRO
CADAVER.

*Prius sperma fœtidum.
Vixi domus stercorum,
Denatus esca vermium,
Speculum peregrinationis humane.*

IBIDEM.

*Hic iacet exigua LÆTVS POMPONIVS vrna,
Cuius honos meritò pulsat vtrumque polum.
Latus erat Roma Vates sublimis, & idem
Rhetor, nunc campis latior Elysiis.*

DOMITIVS PALLADIVS POS.

IN PVBLICA HOSPITALI DOMO
EPITAPH. I. C. ET ARTIVM
Doct. Germani.

*Hic iacet IODOCVS, qui fuit Romæ coquus,
Doct̃or in partibus, magister in artibus.
De gratia speciali, mortuus in hospitali.*

EXTRA FLAMINIAM IN VINEA
IVLII III.

DEO, ET LOCI DOMINIS
VOLENTIBVS.

*Hoc in suburbano omnium, si non quot in or-
bis, at quot in vrbis sunt ambitu pulcerrimo ad
hone-*

honestam potissimè voluptatem facto: honestè voluptuariè cunctis fas honestis esto. Sed ne fortè quis gratis ingratus sciet; iussa hæcce ante omnia omnes capeſſunto. Quò vis quisque ambulanto; vbi vis quiescunto; verùm hoc citra somnum; circum septa illud. Passim quidlibet lustranto; ast ne hilum quidem vsquam attingunto: qui secus faxint, quidquamve clepserint, aut rapserint, non iam vt honesti moribus, sed vt furtis onusti in crucem pessumam arcentor. Ollis verò, qui florum, frondium, pomorum, olerum aliquid petierint; villici, pro annitempore, pro rerum copia, & inopia, proque merito cuiusque largiuntor. Aquam hanc, quòd virgo est, ne temeranto; sitimque fistulis, non flumine; poculis, non osculo, aut, volis extinguunto. Piscium lusu oblectantor, cantu auium mulcentor; at ne quem interturbent, interim cauento. Signa, statuas, lapides, picturas, & cætera, totius operis miracula, quamdiu lubet, obtuentor. Dum ne nimio stupore in ea vortantor. Si cui quid tamè haud ita mirum videbitur; eorum causa, quæ nemo mirari sat quinit, æquo potius silentio, quàm sermonibus iniquis, præterito. Dehinc proxumo in templo DEO ac Diuo Andreae gratias agunto: vitamque & salutem IULIO III. Pontif. Max. Balduino eius fratri, & eorum familiæ vniuersæ plurimam & æternam precantor. Huic autem suburbano speciem atque amplitudinem pulcriorem indies maioremque, ac in eo quicquid inest felix faustumque perpetuum optanto.

Hiscè actis valento, & salui abeunto.

VILLAE IULIAE EPIGRAPHE.

IVLII III. PONT. MAX. auspicio, Balduinus eius frater, hoc suburbanum propè Flaminiam ab Antonio patruo Cardinale, olim animi causa comparatū: sylvis, hortis, vinetisque contiguus, & quibusvis plantarum generibus numero penè infinito à se auctum: nouoque ac politiore cultu, nullo non loco directum atque illustratum: aqua virgine, & fontibus saluberrimis, & latebris terræ inaccessis, non minus ad commune omnium, quàm ad priuatum commodum eductis: vndique irriguum factum salientibus, piscina, auariorum, atque hoc quasi Theatro, admirabili picturarum, statuarum, emblematum splendore constructis. temploque imprimis DEO Opt. Max. ac Diuo Andree ab ipso IVLIO Pont. erecto atque dicato: sibi, Innocentio Cardinali, & Fabiano Comiti, filijs & eorum posteris, in ampliorem & auctiorem formam redegit. Prædium autem hoc ipsum, ac quidquid vspiam in eo ortum, cultum, structum, ampliatum, ornatum, vel in præsentem est, vel erit in posterum: sine totum, sine aliqua ex parte, cuiusque modi, & quantula ea cunque fuerit: præter ipsos fructus: vti nullo prorsus pretio, nullo pacto, nullo iure, cuiquàm vnquam alicui vendi, obligari, donari, aliove quouis modo alienari possit testamento in perpetuum ab eodem Balduino omnibus est interdictum. Ne de nomine exeat familiæ suæ.

LEGES CONVIVALES.

BONO GENIO, GRATIIS, HILARITATIQUE.

Qui hæc læta propitiaque vitæ humanæ numina ce-

na colant venerenturque, statisque item solennibus hic sacra faciant, sodales, viri probi, atque elegantes duodecim eleguntor: singulis fascia candida esto, cui hoc symbolum aureis litteris intextum fiet, BONVS GENIVS, LIBERTATIS FILIVS.

Horum ritè electorum sacrum collegium esto, appellantorque LIBERTI GENIALES. His potestas fiet collegij supplendi augendique: nec lectissimæ foeminæ repudiantor.

Eruditi, hilares, honesti, faciles adsciscuntor. quisquis idiota, tristis, inurbanus, durus; procul esto.

Cumque indictum coactumque sit liberorum collegium; iocis, risu, salibus, cantu, saltatione, festa que hilaritate & honesta libertate sacra celebrantor.

Omnis calamitatum memoria, miserorum curæ, ægrorum dolores, rixæ Lapitharum, contentiones amarulentæ, dira fatalis horæ præfensio, & cladium futurarum mala omnia, prodigiaque & portenta procul sunt.

Vnus amatorijs litibus, querelis, atque suspirijs liber locus sit. lugere, lamentari, referre amoris incommoda, ab ingenioque sodalium opem implorare, cuique ius esto.

Epulæ non ferculorum copia, varietateque, sed obsoniorum bellariorumque delectu exquisito, & ciuili semper sumtu parantor.

Pueri Baccho, mensæque præpositi, in verendo, refrigerandoque solo, locis ad umbram exquirendis diligentes sunt. mappæ candidæ, mantilia turbinatim scitè complicata, virentibus folijs, & floribus consperguntor. Obsona-

tor peritus gulæ, cocus industria insignis, structor expeditus, lagenarum præfectus non insulse bibax, ministri à dapibus oculati, celeres, muti; à poculis autem auriti, honesti & elegantes sunt.

Argentum, stannum, fictilia, egregiè terfa apponuntur; calices, variaque pocula, splendida, rorantiaque adferuntur; vina puris fontibus, & puteis refrigerantur. Glacies autem, & Alpinae nives, diri salutis hostes, non accersuntur.

In discubitu ætati honos esto: matronis castis, si adsint, aut elegantibus puellis, si quis adduxerit, iuxta quem volent, discumbendi potestas esto.

Coronati omnes, uti quisque volet, rosa, floribus, myrto, hederà, lauro, iucundissimè epulantur.

Moderatis poculis sodales prouocare fas esto. certamina autem ad æquales haustus interdicta sunt.

Singulo quoque epulo singuli ex collegio descripti annulos in urnam deponunt. Pueri manu sorte annulus vnus tollatur: is cuius fuerit, sequentis symposij princeps esto. Ei autem cum placuerit, & quando voluerit, epuli sumtum, diem, locum, apparatus indicare fas fiet. Qui non paruerit, ut prophanus è collegio excluditor.

Sodalibus ius sit, umbram ducere, quam quisque volet, neque eam, siue sit morio frigidus, vel ineptus scurra, vel poeta insulsus, arcere ius esto.

Qui sanctis purisque legibus contraierit, duplicis epuli poena multator.

Potestas

Potestas autem libera sit declamandi, disputandi de toto liberalium artium negotio, & earum præsertim litterarum, quæ vno humanarum nomine continentur. Remotis mensis, ablegataque extrorsum familia, symposij princeps quæstionem sodalium censuræ definiendam proponito: respondentes confessus ordine subsequuntur. Inprimis de superis loqui, & de exquisita Christianæ fidei ratione disserere, potis & saturis nefas esto: cum id ad ieiunos & sobrios religiosè pertineat.

De munere verò militari, de prouocatorijs legibus ad singulare certamen, de statu actioneque veræ nobilitatis, de officio viri elegantis, de præscripto iure libertatis matronarum & viduarum, de zelotypia, amatorijsque obsequijs certa ratione terminandis: postremò de præstantia ciuilis cultus, & ratione domesticæ disciplinæ, & de finibus vrbanæ voluptatis, disserere fas esto.

ANTE D. PAVLI VIA OSTIENSI,
AD PORTAM, QVAE ANNO IVBI-
læo aperitur.

*Præterit ut ventus princeps seu rex opulentus,
Et nos, ut fumus, puluis & umbra sumus.
Tot tantisque bonis pollens Petrus ecce Leonis,
Respice quàm modico nunc tegitur tumulo.
Vir fuit immensus, quem proles, gloria, census
Sustulit in vita, non sit ut alter ita.
Legum seruator, patriæ decus, vrbis amator
Exstruxit celsis turribus astra poli.*

*Omnia præclara mors obtenebrauit amara;
 Nominis ergo DEI gratia parcat ei.
 Iunius in mundo fulgebat sole secundo,
 Separat hunc nobis cùm polus atque lapis.*

EPITAPHIA CANVM INCERTAE
 POSITIONIS.

I.

*Quod potui, posui tibi fida catella sepulcrum:
 Digna magis cali munere, quàm tumuli.*

II.

*Candenti è lapide hac tibi conuenit urna, fuisti
 Candida tota pilo, candida tota fide.
 Si calum, ut quondam, canibus patet, haud tua terras
 Incendet, sed ver stella perenne dabit.*

III.

TITAE CATELLAE BLANDISSIMAE
 ANTONIVS THEOBALDAEVS.

*Longo ac fido amore probatus Domino, senio
 confectus, seruata stirpe hinc iaceo. hoc me honore
 sepulcri herus dignatus est.*

IIII.

VALENTI TIGRIDIS F. CANI
 GENEROSISSIMAE.

*Quæ cum virtutis, fidei & pernicitatis suæ
 famam, nouo sed illustris. Domi-
 no probare nititur,
 primaque immiffione leporem anum exire
 impressiones doctam,*

arden-

ardentius quàm cautius supplantat, præcipi-
 ti casu cespitans gulam sibi fregit,
 Inque ipsa victoria, prædæ suæ superincumbens
 expiranti,
 gloriosè expirauit gaudens;
 præter hoc vnum quod non oculis Domini,
 cui militabat, sic cecidisset.

V.

EPITAPHIUM CATELLAE.

CATELLA VIOLA Lucinam infelicitè ex-
 perta, hîc sita sum: Hoc lusus, hoc fides meruit mo-
 numentum. Quid mirare? Fides ipsa canes cæli in-
 colas facit.

VI.

PETRVS BEMBVVS BEMBINO
 CATELLO POS.

*Nil tibi non Dominus tribuit, BEMBINE Catelle,
 A quo nomen habes, & tumultum & lacrimas.*

VII.

TVMVLVS SAPHYRI CATELLI.

HECATAE SACR.

SAPHYRVS DOMO BATAVVS
 DELICIVM LIPSI, DECVS CANVM,
 INGENIO, LEPORE, FORMA,

H. S. E.

TRISTI FATO EREPTVS,
 ET FERVENTIBVS AQVIS MERSVS,
 CVM VIXISSET LVSTRA PLVS TRIA.
 O HERI DOLOR!

E 3

TVVM,

TVVM, LECTOR, ADDE
 QVISQVIS LIPSIUM AMAS, IMO
 QVISQVIS ELEGANTIAM AVT LEPOREM
 AMAS,
 QVORVM ISTE THESAURVS ERAT.
 ABI, FLORES SPARGE,
 SI NON LACRYMAS.

PLANGEBAT ET PANGEBAT,
 I. LIPSIUS OLIM, HEV, DOMINVS.
 V. KAL. SEPTEMB. CIO. IO. CI.

Plura quære inter Louaniensia.

EPITAPHIVM MVSCAE.

*Gustatrix iacet hic lautorum MVSCA ciborum,
 Et conuiuia frequens Principis in tabula.
 Non volucris rostro, stimulis nec aranea aduncis,
 Cretica sed gustans pocula pota cadit.
 Nil opus est luctu: quis enim tam nobile fatum
 Eugene? est auro condita, mersa mero.*

EPITAPHIVM MVLAE.

DIS PEDIBVS SAXVM.

CHIVCHIAE dorsiferae, & eluniferae ac pef-
 fuetæ, & mansuetæ, cuius vt insulturâ desulturæ
 commodetur, PVB. CRASSVS Mulæ suæ Crassæ
 beneficienti suppedaneum hoc cum rifu pos.

Vexit ann. III. mens. XV. dies & noctes 2 $\frac{1}{2}$.

TYBVRI IN PORTA.

*Grata bonis, inuisa malis, inimica superbis
 Sum tibi TYBVRI: enim sic PIVS instituit.*

IBIDEM.

*Nunquam stygia fertur ad vndas, inclyta virtus.
Iter ad superos gloria pandit.*

VITVLI ET ASELLAE.

*MVRENA VITVLVS, atque ASELLA coniuges
Quòd morte praeuerti, nec illa mula, Bos
Nec ille quiuit emori, hoc amici de suis
Donis sibi sumpsere, quod vides soli.*

NEAPOLITANA.

IN NEAPOLIN IVL. CAES.

SCALIGER.

PArthenope varijs statuit discrimina mundi:
Quae tria diuerso tempore secula dedit.
Aurea Pythagoras communis commoda vitae,
Et docuit Sophiae Graecia magna procos.
Altera succedens studiorum mollior etas,
Admisit Musas debiliore sono.
Tertia vulnifici quaesuit praemia ferri:
Atque equitum potuit sola tenere decus.
Sic ex priuatâ & seruâ Regina supersum;
Roma, quod est, fuerat: quae modò sum, quod eras.

IN AVLA MAGNA AD IMAGINEM
IUSTITIAE CAECAE, DEXTRA GLA-
dium, sinistrae ateram tenentis.

Cum aeterni tribunal Iudicis illum reum non
habeat, quem iniuste reus condemnat; testan-
te Propheta, nec damnabit illum, cum iu-
dicabitur ei: Caueant Iudices, & pruden-

ter attendant, vt in caussarum processibus, nil vindicet odium, vel fauor vsurpet. Timor exulet, & præmium, aut expectatio præmij Iustitiam non euertat: sed stateram gestent in manibus, lances appendant æquo libramine; vt in omnibus, quæ in caussis agenda fuerint, præsertim in concipiendis sententijs, & ferendis, præ oculis habeant solum Deum, qui sit laudabilis & gloriosus per infinita secula seculorum.

AD INSIGNIA CAROLI
V. IMP.

CAROLO V. CAES. Augusto inuictiss. imperante, Petrus Toledus Marchio Villæ Franchæ, huius Regni Prorex, Iuris vindex sanctissimus, post fugatos Turcas, arcem in Curiam redactam Iustitiæ dedicauit, conciliaque omnia hoc in loco, cum magno totius Regni commodo constituit. Anno à partu virgineo M. D. XL.

LAPIDIS CESSIONIS BONORVM
INSCRIPTIO.

D. PETRVS DE TOLEDO Marchio Villæ Franchæ Cæsar. & Cath. M. in præsentiregno Vicerex, locum-tenens, generalis Capitaneus, Princeps iustiss. Excellenti milite, V. I. D. Ferdinando Figueroa, Patritio Hispano regente, magnam Curiam Vicariæ curante, ad illor. morem abolendum, qui clam, nemine spectante, bonis cedebant, hunc locum erigendum mandauit, vt, qui eo post hac beneficio vti volent, sæpius heic iterato spectaculo, id commodum magno cum opprobrio compensent. M. D. LIII.

PHILIPPO REGNANTE.

D. IOANNES ZVNIGA Prorex, vt affecti morbo custodia non commodiori modò, sed amœniori etiam loco curètur, valetudinarium, quod multi antè Proreges destinàrant, efflagitâtium assiduus precibus, præfectoq̃ue operi Cl. Equite IOANNE NICOLAO MINATVLO feliciter extruxit, quo tempore PHILIPPVS Rex Catholicus, & idem Dominus noster, deuictos bello Lusitanos in suam ditionem redegit. Anno M. D. LXXX.

IN TEMPLO ARCIS SVpra

D. MARTINVM,

*Hic à TOLEDO cognomine PETRV S humatus,
Qui vita & studijs clarus & ingenio.*

*Seruanda huic primùm quem Rex præfecerat arci,
Vt munita foret rupibus, arte fide.*

*Seruata hæc annos ter senos. nomen & ossa
Huius perpetuò seruet & omne decus.*

Vixit ann. LXI. Obijt M. D. LVIII.

D. Sophia Nagorim Vxor POS. vt vir iusserat.

IN AEDE CATHEDRALI S. IANVARII.

FRANCISCO VOPISCO vita functo octogenario, anno Salutis M. D.

*Si dolor est, cui carus obit, virq̃, optimus idem,
Omnibus & qui plus millibus vnus amet.*

*Is meus est, mihi dum genitor dulcissimus, cheu!
Antiquæ exemplar simplicitatis obit.*

Æternum cineres patris (heu) manesq̃, valere.

Linquor ego: vobis parta quies stabilis.

IN EODEM LOCO.

VICTORIAE CAPTIVAE, Vxori integerrimæ. Ne, quos singularis amor & mirabilis concordia coniunxit, vel mors ipsa diuideret tumulo: hîc coniugis cineres expectant viri. Iulius Cæsar Sconditus POS.

IBIDEM.

MATTHAEI CARACCIOLI.

D. MATTHAEVS CARACCIOLVS Proto-notarius sanctitatis Domini Papæ, qui obiit anno Domini M. CCC. XIV. D. XXVI. Maij, XII. Indictione.

*Qui iacet hoc tumulo, Paradisi luce fruatur,
Sitq; tibi requies, & sine nocte dies.*

IBIDEM.

IN AEDE S. DOMINICI.

EPITAPHIA REGVM ARRAGONIAE.

Inclutus ALFONSVS, qui Regibus ortus Hiberis,
Hic Regnum Ausoniae primus adeptus, adest.

Obijt M. CCCC. XCIII.

FERRANDVS Senior, qui condidit aurea secla,
Hic felix Italum viuit in ore virum.

Obijt M. CCCC. XCIII.

FERRANDVM mors saua diu fugis arma gerentem,

Mox positus, (qua nam gloria?) fraude necas.

Obijt M. CCCC. XCVIII.

Hospes

*Hospes Reginam IOANNAM suspice natam:
Et cole, qua meruit post sua fata coli.*

Obijt M. D. XVIII.

ISABELLAE DVCISSAE MEDIO-
LANENSIS.

*Hic ISABELLA iacet, centū fata sanguine Regum,
Qua cum maiestas Itala prisca iacet.
Et quae lustrabat radijs regalibus orbem,
Occidit, inq̃, alio nunc agit orbe diem.*

Obijt M. D. XXIV.

ANTONI FERRANDI.

*Dormis an vigilas, ANTONI? sector virumq̃:
Ossa quidem primum; virtutis fama secundum.
Sanguine quo cretus? genitor quis? quidq̃ moraris?
Stirpis Aragoniae; FERRANDVS; Iudicis horam.*

EPISCOPI CVIVSDAM.

*Viuit adhuc, quamuis defunctum ostendat imago.
Discat quisq̃, suum viuere post tumultum.*

TERRA TEGIT TERRAM.

IBIDEM.

PORTIA CAPITIA Viua gaudium, mortua
mariti gemitus, hīc sita est. Bernardinus Rota per-
petuò mœrens, perpetuò lacrymans, prò dolor
quantum fuit carissima!

IBIDEM.

IOANNI ANTONIO MVSCELTOLAE Pa-
tricio Neapolitano, domi forisq̃; Clariss. Carolo
V. Gæf. à consilijs interioribus. Cui⁹ præter omniū
disci-

disciplinarum cognomentum, eloquentiam, & in negotijs dexteritatem, æquare nemo potuit. Qui ter ad Clementem VII. P. M. magnis de rebus legatione pro Cæs. obita, ne debitos iamque oblatos virtutib. suis honores adfret, mors importuna obstitit. Moritur anno M.D.XXXII. Camillus frater B.M.F. Vixit ann. XLVII.

IBIDEM.

IOAN. BABTIŒTA ex Patrícia Ducum familia non minus apud Reges Arragon. amore gloria, quàm fidei præstantia clariss. Antonia Tomacella mutue caritatis causa vnicum tot lacrymarum solatium, Viro Opt. monumentum ex suo P. curauitque, ne præter se quisquam inferatur. Vt, cui puellula nupserat, & qui cum sine iurgio semper vixerat, post fata quoque perpetuo copuletur. Interceptus mortalitate ann. agens LXII. M. IX. dies XIV. v. Kal. Octob. à virgineo partu M. D. XIX.

NEPOTIS MVSCETTOLAE.

*Floster hic languet, qui n̄ cecidisset, vt vrna, &
Nimine, sic magni laude niteret Aui.*

IBIDEM.

Siste hic coniux dulcissima, vt nos vel humus nequaquam separet, sed vna tandem nos tegat vrna. IOANELLAE MARAMALDAE coniugi optim. cum qua vixit ann. XXI. M. VII. & D. VIII. Nihil de ea nisi mortem doliturus Ioan. Antonius Muscettola, indefesso mœrore POS.

ALIVD.

Auspice me Latias Alfonsus venit in oras,

Rex

Rex pius, ut pacem redderet Ausonia.

Natorum hoc pietas struxit mihi grata sepulcrum,

CARAFÆ dedit hæc munera MALITIÆ.

Magnif. D. MALITIA CARAFA miles,
obiit M. C. D. XXXVIII. die x. Octob.

CARAFÆ GENTIS FOEMINÆ.

Gentis CARAFÆ fidus, spes vna mariti

Viva fuit, post hæc mortua luctus erit.

Ante diem cessit magnis gratissima diuiciis.

PORTIA, quæ laudes vrbs & orbis erat.

Nunc ornat cælum radijs fulgentibus astrum,

Et micat ardenti lumine propè Iouem.

IBIDEM.

Offibus & memoriæ BERNARDINI CARAFÆ Episcopi, & Comitis Theatini, Patriarchæ Alexandrini positum: Hierony. Carafa fratri vnanimi, cum lacrymis F. Vixit annos XXXIII. Morte iudicante, satis eum vixisse diu, cui nihil ad vllâ vel virtutis, vel prudentiæ literarumque laudem addi posset vltèrius. Contra grauiter conquerente fortuna, ereptam sibi facultatem ampliss. honoris, quem iam illi deferendum apparauerat. Fato functus est: A. S. Christianæ M. D. V.

CARAFÆ CVIVSDAM
ANONYMI.

Huic virtus gloriâ, gloria immortalitatem comparauit M. CCCC. LXX.

IBIDEM.

Mortales, an scimus, quid futura nobis dies promittat

mittat? natalem, & locum, & diem scimus; sepul-
turae nescimus. BLANCINA mihi nomen est, Bar-
cellona patria; hæc dum bello grauius premitur,
ipsa liberos ut viserem, Neapolin profecta sum;
vbi dum quinquennium exigo, supremus mihi
dies affuit; condi hinc volui, nullius mecum cine-
res misceri passura.

BLANCINA BARCELLONENSIS hinc po-
sita est, quæ obiit XXVIII. Iulij M. CCCC.
LXIX. Vixit ann. LXXX. quorum LX. sine
querela exegit cum Iacobo Ferraro cõiu-
ge concordissimo. Io. Fil. POS.

IBIDEM.

FABIVM ET DECIVM FF. opt. summæque
spei adolescẽteis en infelix sepelio Ascanius San-
ctinus Pater: quibus vtinam commori potuissẽm,
quando præmori non potui. Heu mihi! non semel
hæc misero, ob filiorum præcox ingenium, animus
præfagiuit mala. O beatam coniugem, cui caros
liberos in cœlis visere, in terris amplecti licet!
iam quod optasti, habes. Aeternum frueri. BEA-
TRICI Caualleriæ coniugi rarissimæ Ascanius
Sanctinus perpetuò moerens POS.

IN AEDE D. PETRI MARTYRIS.

MARITVS VXORI.

Quis te cara tuo coniux inuidit amanti?

Et miseram rapuit te mihi lætitiã?

Heu quantum ille nefas, qui te mihi sustulit, egit!

Delitias omnes sustulit ille meas.

Et cur me melius, quàm te mors improba seruat?

Nec pariter campos mittit ad Elysios?

Dij mi-

*Dij mihi crudeles, qui te rapuere, fuerunt:
Et qui te sine me sustinuere mori.*

RESPONDET VXOR.

*Abstineas quæso coniux dilecte Ioannes,
Me lacrymis functam sollicitare tuis.
Vixi ego, quæ peritura fui, sic voluitur vrna:
Sis contentus eo, quod tibi sorte datum est.
Hic tua sum, tua quæ fueram: depone dolores,
Non fuit ante suum mors celerata diem.
Nec cecidi; quoniam regna in meliora recepsi,
Iam super æthereas à Ioue rapta domos.*

IBIDEM.

*Apud Deum nihil operosa humilitate sublimius,
Nullum Theatrum virtuti conscientia maius est.*

IN S. MARIA DE PORTA NOVA.

IOANNIS MORIMINI.

Quàm præposterè res sese humanæ habent? cuius mihi dulcissimas manus oculos prius claudere fas fuit, infeliciss. parens filium hic antè condidit meum. Ademit importuna mors seni baculum, cui defessa iam adnitès ætas annos alleuaret suos. Nunc antè me mors assequetur, quàm hæ lacrymæ deferant.

Carolus MORIMINI Ioanni F. B. M. POS.
Vixit annos XXVII. M. I. D. VIII. M. CCCC.
LXXXIII.

CAROLI MORIMINI.

Fui, non sum, estis, non eritis, nemo immortalis.

Somno

Somno & securitati æternæ CAROLO MORIMINI patri opt. Troianus & Henricus FF. virtutis & amoris causa.

ANTONI PANORMITÆ.

*Querite Pierides alium, qui ploret amores:
Querite, qui Regum fortia facta canat.
Me Pater ille ingens, hominum sator, atq; Redemptor
Euocat, & sedes donat habere piæ.*

IN S. MARIA MONTIS OLIVETI,
ANONYMI.

*Dat sua telluri, sua dat cœlestia cœlo,
Donec summa dies iungat virumq; polo.
Virtute, ingenio, fortunâ & corpore parvus,
Parua etiam paruo condidit ossa solo.*

ALIUD.

Expecto, donec veniat immutatio mea.

HOSPES MIRARE SEPULTI
FIDEM.

Hic dum arci Parthenopæ à D. Alfonso Arragonio præfectus, classica & terrestri obsidione premeretur, ne fide pollueret, exhausto iam ærario, imminetia capitis pericula sponte negligens, foedum mularum & canum esum non respuit; quin duobus fratrib. captiuis ab hoste oppositis, ne tormentorum ictus increbrêscerent, socio sanguini fortitudinem præferens, à proposito non est abductus. Deinceps mortuo Rege inclyto Ferdinando, vberima multorum frangendę fidei præmia ludibrio habuit.

MARIAE

MARIAE PICOLOMINEAE.

Qui legis hæc, submissius legas, ne dormientes
excites. Rege Ferdinando orta MARIA ARRA-
GONIA hîc clausa est. Nupsit Antonio Picolomi-
neo Amalfæ Duci strenuo, cui reliquit tres filias,
pignus amoris mutui. Puellam quiescere credibi-
le est, quæ mori digna non fuit.

Vixit ann. xx. Anno Domini M. CCCC. LX.

IBIDEM.

ANTONIUS DE ALEXANDRO I. C. ad suas
& suorum reliquias, quousq; omnes resurgamus,
reponendas, sacellum hoc construxit, & Redem-
ptori nostro dicavit ann. M. CCCC. LXXXI.

Quo loco, quove tempore fiat hæc migratio, quid
interest? Undique Christi fidelibus ad cœlestia re-
gna parer aditus. Sequentur autem me haud dubiè,
quicumque non præcesserint.

GVILIELMI BERDINCX ANT-
VERPIANI.

*Infelix caro! quàm felix anima! illa sub atra
Computrescit humo: transuolat ista polos.
In cinerem quandoq; caro conuersa resurget
Ex cinere, atq; anima iuncta, sequetur eam.*

Vixit annos XXXVIII. obiit Id. Octob. ann.
M. D. LXXIX.

MARCHIONIS PISCARIAE.

*Quis iacet hoc gelido sub marmore? maximus ille
Piscator; belli gloria, pacis honos.
Unquid & hic pisces cepit? non. ergo quid? vrbes,
Magnanimos reges, oppida, regna, duces.*

*Dic, quibus hac cepit Piscator retibus? alto
 Consilio, intrepido corde, alacriq; manu.
 Qui tantū rapuere Ducē? duo numina, Mars, Mors.
 Vt raperent, quisnam compulit? Inuidia.
 Nil nocuere ipsi. viuit nam Fama superstes,
 Quæ Martem, & Mortem vincit, & Inuidiam.*

ALIVD PER PONTANVM.

*Arma manu tibi capta, & victo ex hoste trophæa
 Hæc tibi marmora erunt, hæc tibi erunt tituli.
 Hoc tibi Mars statuit, statuit Bellona sepulcrum;
 O DAVALE, hæc cineri debita busta tuo.
 His ALFONSE iaces ornatus & obrutus armis.
 Arma tibi tumuli, tela tibi tituli.
 Obijt XIII. Nouemb. M. D. XXVI.*

IBIDEM.

*Quæ miser imposui lugubria saxa sepulcro,
 Mi pater, innumeris accipe pro meritis.
 Quod si marmoream licuisset fundere formam;
 Te natus tegeret non alio lapide:
 Incisæq; notæ legerentur, Gratus Alexis
 Reddidit ossa patri, sitq; patri tumulus.
 Andreæ Simonis F. Alexio, Antonius patri pijs.
 Qui nemini vnquā iniurius, prædesse semper
 studuit. Vixit ann. Lxxv. perpetua cum
 valetudine.*

MARINI.

*Qui fuit Alfonsi quondam pars Maxima Regis
 MARINVS, hæc modicâ contumulatur humo.
 MARINVS CVRIALIS Surrentinus, Terræ
 nouæ Comes, anno Domini M. CD. XC.*

CAECI

CAECILIAE IANVARIAE.

Quam capit hic tumulus, CAECILIA IANVARIA inter præcipua vrbis ornamenta, venustatis, atque pudicitiae exemplum, hinc ab Iulio Ianuario marito miserabili, donec eius cineres commodiori, & utrique solum communi sepulcro deponantur, sita est. Elata ex abortu, cunctis colla-
crimantibus, anno ab ortu Salutis M. D. XXX. XVI. Calend. April.

IBIDEM.

ISABELLAE ORILIAE, cui nunquam vel tantillum querelarum dedimus, superstites novem Filij matri optimæ. Vixit ann. LVII. obiit M. D. XXXVII.

FLEBILE AMICI OBSEQVIVM.

*Pierides tumulo violas, Venus alma hyacinthos,
Balsama dant Charites, Cinnama spargit Amor,
Phæbus odoratas laurus, Mars ipse amaranthos:
Nos lacrymas, rara munus amicitiae.*

ALEXANDRI NOVOLARIAE Comitiss, Iu-
venis (prò dolor) & bellicis & litterarijs dotibus
ornatiss. ossa hinc quiescunt pro tempore. Vixit ann.
P. M. XXXIII.

Hic tantum doluit, quod in acie non cecidisset,
quibus notus sat, misere deplorandus. anno M. D.
XXX. Non. August.

M. S.

HUGONI PEPULO Comiti Bononiensi
Qui cum ad familiae dignitatem, & splendo-
rem non domesticas tantum virtutes, sed &

bellicę laudis decus adiunxisset : in maximis expeditionibus, consilio, atq; animi magnitudine proximum sibi imperijs gradum, & insigne apud cunctas Europę nationes nomen meruit. Floręte gloria, & ætate sua extincto Philippus Pepulus Comes, fratri D. S. O. M. mœrens P. B. ann. XLIII. M. IV. D. XX. O. Capuę v. Kalend. Septem. M. D. XXVIII.

*O semper inimica & inuida proficiscenti ad
summam gloriam virtuti mors!*

IBIDEM.

IOANNES DE CABANIGLIS Troię Comes, fati acerbitate luctus perpetuus, quibus meritò maxima erat spes. O. anno M. CCCC. LXXXIII. B. ann. XXX

IBIDEM.

CONSTANTIA, DAVOLA & BEATRIX Picolominei Filię, reddunt, quę sunt cęli, cęlo, quę sunt terrę, terrę : vt semper vnà vixere, sic condi tumulo voluere.

O beatam mutui amoris constantiam!

IN CAENACULO MONACHORVM.

Alphonso Arragonię Regi Iustissimo, inuictissimo, munificentissimo, Oliuetus ordo, ob singularem erga se beneficentiam, qui cum hic coniunctiss. vixit, vt regia maiestate deposita, cum eis vnà cibum caperet, ministris deinde mensarum ministraret, lectitaretque F. C.

IN

IN S. MARIA MAIORE.

ANTE SACELLVM IOANNIS IOVIANI
PONTANI.

D. MARIAE, DEI MATRI, ac D. IOANNI
Euangelistæ Sacr. IOAN. IOVIANVS PONTA-
NVS DEO. M. CCCC. XCII.

IN MARMOREIS TABELLIS VIII.
MVRO SACELLI INSERTIS.

In magnis opibus, vt admodum difficile, sic ad-
modum pulcrum est, seipsum continere.

In vtrâque fortuna ipsius fortunæ memor es-
so.

Serò poenitet, quamquam citò poenitet, qui in
re dubia nimis citò decernit.

Integritate fides alitur: fide verò amicitia.

Nec temeritas semper felix, neque prudentia v-
bique tuta.

Hominem esse se haud meminit, qui nunquam
iniuriarum obliuiscitur.

Frustra leges prætereunt, quem non absoluerit
conscientia.

In omni vitæ genere primum est, seipsum nos-
cere.

IBIDEM.

A R A E D E D I C A T I O.

Tibi Deus Opt. Max. aram hanc dedicat Ioan-
nes Iouianus, nec tecum paciscitur, vt sibi, liberis
posterisq; suis benefaxis: cum ipse volens libens-
que gratuitò benefacias cunctis: sed quia tibi ab om-
nibus debeantur omnia.

EPITAPHIVM PONTANI.

Vivus domum hanc mihi paravi.

Qua quiescerem mortuus.

Noli obsecro iniuriam mortuo facere,

Quam vivus fecerim nemini.

Sum enim IOANNES IOVIANVS PONTANVS.

Quem amauerunt bona musa,

Suspexerunt viri probi,

Honestarunt Reges, Domini.

Scis iam, qui sim, aut qui potius fuerim.

Ego verò te hospes, in tenebris noscere nequeo.

Sed te ipsum ut noscas, rogo. Vale.

Obijt anno Christi M. D. III. Aetate, LXXVII.

HADRIANAE SAXONAE.

Illa tori benefida Comes, custosq; pudici,

Cuiq; & acus placuit, cui placuere coli.

Qua; focum, castosq; lares servauit, & ara

Et thura, & lacrymas, & pia ferta dedit.

In prolem studiosa parens, & amabilis vni,

Quae studuit caro casta placere viro.

Hic posita est ARIADNA, rosa, violaq; nitefcant.

Qua posita est, Syrio spiret odore locus.

Vrna crocum domina fundat, destillet amomum

Ad tumulum, & cineri spica Cilissa fluat.

Quinquennio postquam, vxor, abijsti, dedicata prius ædiculâ, monumentum hoc tibi statui, tecum cotidianus ut loquerer; nec, si mihi non respondes, respondebit desiderium tui, per quod ipsa semper mecum es; aut obmutescet memoria, per quâ ipse

tecum

tecum loquor. Haec igitur mea HADRIANA.
 Vbi enim ossa mea tuis miscuero, vterque simul
 bene valebimus. Viuens tecum vixi annos XXIX.
 dies XXIX. Victurus post mortuus æternitatem
 æternam.

Ioannes Iouianus Pontanus HADRIANAE
 SAXONAE vxori optimæ, ac bene meren-
 tiss. POS. quæ vixit annos XLVI. M. VI.
 obiit Calend. Mart. anno M. CCCC. XC.

LVCIO FRANCISCO IOAN.
 PONTANI F.

*Has aras pater ipse DEO, templumq; parabam,
 Quo tu, Nate, meos contegeres cineres.
 Heu fati vis laua, & lex variabilis aui!
 Nam pater ipse tuos, Nate, struo tumulos.
 Inferias puero senior, natoq; sepulcrum
 Ponoparens. heu, quid sidera duraparent?
 Sed quodcumq; parant, breue sit; namq; optima vita
 Pars exacta mihi est; cetera funus erunt.
 Hoc tibi pro tabulis statuo. pater ipse dolorum
 Heres: tu tumulos pro patrimonio habe.*

Vixit annos XXIX. M. V. D. III.
 LVCIO FRANCISCO F. Pontanus Pater,
 anno Christi M. CCCC. IIC. D. XXIII.
 August. POS.

LVCILII EIVSDEM PON-
 TANI FILII.

*LVCILI tibi lux nomen dedit, & dedit ipsa
 Mater stellatibi, stellaq; luxq; simul.*

Eripuit nox atra, nigra eripueret tenebra.

Vixisti vix, quod littera prima notat.

Hosne dies breue tamne tibi lux fulsit, & aura

Maternum in nimbis sic tenuere iubar?

Infelix fatum! puer heu malè felix! heu quod

Nec puer es, nec lux, nec, nisi inane. quid es?

Floreat ad pueri tumulum ver, halet & vrna,

LVCILI & cineri spiret inustus odor.

*Dies L. non inpleti fili. ô breue naturæ specimen!
æternus parentum moeror ac defiderium!*

Has LVCI tibi & inferias, & munera soluo,

Annua vota pijs, (heu mihi!) cum lacrymis.

Hæc LVCI tibi & ad tumulos positumq; pheretræ

Donapater multis diluo cum lacrymis.

Hæc dona, inferiasq; heu, heu, nunc nate capillum,

Incanasq; comas accipe, & has lacrymas.

His lacrymis, his te inferijs, hoc munere condo.

Nate vale æternum, ô & valeant tumuli.

Quin & hient tumuli, & tellus hiet, & tibi me me

Reddat, & vna duos vrna tegat cineres.

Pontanus Pater L. FRAN. F. Infelici.

L. MARTIAE FILIAE.

Liquisti patrem in tenebris me LVCIA, postquam

E luce in tenebras Filia rapta mihi es.

Sed neq; tu in tenebras rapta es, quin ipsa tenebras

Liquisti, & medio LVCIA sole micas.

Cælo te nata aspicio, num nata parentem

Aspicias? an fingit hæc tibi vana pater?

Salamen mortis misera te nata sepulcrum

Hoc

*Hoc tegit, haud cineri sensus inesse potest.
 Si qua tamen de te superat pars, nata; fatere
 Felicem, quod te prima iuuenta rapit.
 At nos in tenebris vitam luctuque trahemus.
 Hoc precium patri filia quod genui.*

Musæ, filia, luxerunt te in obitu: at lapide in hoc luget te pater tuus; quem liquisti in squalore, cruciatu, gemitu. Heu, heu filia, quod nec morienti pater affui, qui mortis cordolium tibi dederem: nec sorores, quæ ingemiscenti collacrymarentur misellæ. Nec frater singultiens, qui sitienti ministraret aquulam; non mater ipsa, quæ collo implicita, ore animulam exciperet infelicissima. Hoc tamen felix, quod haud multos post annos te reuisit, tecumque nunc cubat. Ast ego infelicior; qui breui cum veroque edormiscam, eodem in conditorio. Vale filia, matrique frigescenti cineres interim caleface, ut post etiam refocilles meos. Ioan. Iouianus Pontanus LVCIAE MARTIAE filia, dulciss. P. quæ vixit annos XIII. M. VII. D. XII.

PETRO COMPATRI VIRO OFFI-
 CIOSISSIMO CONSTANTEM
ob amicitiam.

IO. PONTANVS.

Quid agam, requiris? tabesco. Scire quid sim cupis? fui. Vitæ quæ fuerint condimenta, rogas? Labor, dolor, ægritudo, luctus; seruire superbis Dominis: iugum ferre superstitionis: quos charos habebas, sepelire: patriæ videre excidium: nam vxoris molestiam nunquam sensi.

ANONYMI.

*Hæc fatis in tumulto. fragilem te noueris esse:
Mors certa est, tempus perbreue, vita nihil.*

ALIVD.

Care viator abi, & non plora pro me, nam &
morte vitâ.

IN S. MARIA NOVA.

ODETTO LAVTRECCO FVCCIO Consal-
uus Ferdinandus Ludouici Cordubani F. Magni
Consalui nepos, cum eius ossa, quamuis hostis, ve
belli fortuna tulerat, sine honore iacere compe-
risset; humanarum miseriarum memor, Gallo duci
Hispanus Princeps in auito sacello P.

IBIDEM.

Ossibus, & memoriæ PETRI NAVARRÆ
Cantabri, solerti in expugnandis vrbibus arte cla-
rissimi, Consaluus Ferdinandus Ludouici filius,
Magni Consalui N. Sueffæ Princeps Ducum Gas-
lorum partes secutum pio sepulcri munere hone-
stauit, cum hoc in se habeat præclara virtus, ve et-
iam in hoste sit admirabilis.

IBIDEM.

LOYSIA DE PENNA Raphaelis F. Sanctij Vi-
taliani vxor, multarum familiarum auia, proauia,
ne id negotij posteris relinqueret, viuens curauit.
Vixit annos huc vsque LXXX. anno salutis M. D.
XXI. Septemb. XXI.

IBIDEM.

CONSTANTINVS CASTRIOTVS hîc tegitur, sanguine & cognatione Regum ac Cæsarea clarus; morum candore insignis, dignitate Pontifex Eferniensis; dum probè viuit; intempestiuè moritur. Andronica cominata auia paterna, nepoti optimo posuit M. D.

ALIVD.

Herrico Pandono Borianensium Duci, Venafrique Dn. & Catharinæ Aquæviuæ, coniugibus concordiss. Hippolyta Ferdinandi Regis Arragoni neptis, filio, nuruique infeliciss. contra votum superstes infelicior, æterno mœrore posuit. An. à partu Virginis M. D. xxxi.

ALIVD.

Petrus de Iccis Hispanus, genere insignis, Equitum signifer. Qui quinque lustris in bellis Italicis, pro Carolo V. Imperatore strenuè & summa cum fide militauit: & ob suam virtutem Borbonum oppidum in præmij partem accepit. dum quietam vitam viuere putarat; DEI iussu ad cœlum, vbi vera captatur quies, ascendit. D. vi. Febr. M. D. xxxv. ætatis suæ annorum xxxix. mens. ix. d. xi.

IN S. MARIA ANNUNCIATA.
ISABELLAE RICHISENTIAE.

Hospes legas, ne lugeas, rogo.

*Ille ISABELLA RICHISENTIA Cardonia
Neap. Proregina iacet hîc.*

D. O. M.

Ferdinandus Manlius Neap. Camp. architectus.
 Qui Petri Toleti Neapolitani Proregis auspicio
 regijs ædibus extruendis: plateis sternendis: cry-
 ptæ aperiendæ: vijs & pontibus in ampliorem for-
 mam restituendis: palustribusque aquis deducen-
 dis præfuit. Cuius elaboratum industria, vt tutius
 viatoribus iter, loci colonis salubriores essent: Ti-
 motheo Encyclio Mathemat. pietatis rariss. filio.
 Qui vixit ann. XIX. m. VI. d. V. sibi, ac suis viuens fe-
 cit. A Christo nato M. D. LIII.

IBIDEM.

ANTONIUS AMABILIS Protonotarius Apo-
 stolicus, Canonicus Neap. de suo nihil aliud, quàm
 tantulum marmoris sibi reliquit. Ann. M. D. LII.

IBIDEM.

Sigenus, pulchritudo, ingenium, si parentum
 amor,

Pietas, labor, ac diligentia mortales asserere
 possent

Ab impetu furentis mortis; Portia Pignatella
 infelix

Mater, inuitaque superstes, nunquam LYCRE-
 TIAE

CARACCIOLAE nobile cadauer, lacrymans,
 sacro spiritui, hoc tumulo condidisset.

Vixit ann. XXIII. m. XI. d. XXVI.

Decessit à partu virgineo. An. M. D. LII.

IBIDEM.

ANTONIUS ROTA & LYCRETIA BLAN-
 CIA

ETIA viui sibi H.M.PP. vt quâ vixêre concordia, &
mortui quoque vnâ quiescerent, neue eorum in-
quietarentur ossa, cauerunt, ne quis omninò mo-
numentum sequatur. Bene viuunt boni coniuges,
bene etiam moriuntur.

IN S. MARIA IN ADITV CAVER-
NAE MONTIS PANSILYPI.

*Ætas, forma, genus, nos hêc cum corpore liquit,
Interris, & opes, corporis exuias.
Ast animam, comites quæ semper in orbe fuere,
Lucida virtutum duxit ad astra chorus.
Tres nati coniux ex me tibi cate supersunt,
Immatura duos mors tulit: ipsa sequor.*

VIRGILII IN ANTIQVA VRNA.

*Mantua me genuit, Calabri rapuêre, tenet nunc
Parthenope, cecini pascua, rura, Duces.*

ALIVD IN CANDIDO MARMORE.

*Qui cineres? tumuli hæc vestigia; conditur olim
Ille hoc, qui cecinit pascua, rura, Duces.*

ALIVD PER IOANNEM LVD.
VIVEM.

*Hic ego qui iaceo, terno M ARO carmine clarus
Pastores lusi, colui rus, bella quæ scripsi.*

ACTII SYNCERI SANNAZARII
NOBIL. POETAE.

*Da sacro cineris flores; hic ille Maroni
SYNCERVS Musa proximus, vt tumulo.*

ALIVD.

ALIVD.

*ACTIVS hic situs est: cineres gaudete sepulti;
Nam vaga post obitus umbra dolore caret.*

*Vixit ann. LXXII. M. I. D. XXIX. Obijt An.
M. D. LXX.*

PETRVS BEMBVVS DE SAN-
NAZARIO.

*Quid moror? aterni te suspicit umbra Maronis,
Et tibi vicinum donat habere locum.*

IN EIVS OPVSCVLVM DE PAR-
TV VIRGINIS.

*Smyrnam olim decimum preßisti, Cinna, sub annum;
Hic gessit partum bis duo lustra suum.*

ANTONIVS TIBALDEVVS.

*Virginis intacta partum, partumque videbis,
Actia quem docto pectore Musa dedit.
Admirandi ambo. humanæ fuit ille saluti
Vtilis: humanis hic fuit ingenijs.*

IN MONASTERIO MONTIS
VIRGINIS.

MATTHAEVS DE AFFLICTO, Nobilis Neap.
ad extremam senectutem integra & animi & cor-
poris valetudine peruenit. Sub V. Neapolitano-
rum Regibus se fidelem consiliarium gessit: vtrius-
que Iuris peritis. de Feudis, & Regni constitutio-
nibus copiosissimè scripsit. Multa scitis. consilia
reliquit. Annum agens ferè 80. naturæ concessit.

IN

IN S. MARIA POPVLI.

FERDINANDI DVCIS TERMVLANI.

Hic æquis passibus patrem secutus, æquè eni-
 uisset: nî mors immatura tantam gloriæ expecta-
 tionem intercepisset.

Quam mihi debebas suprema munera vite,

Infelix soluo nunc tibi, Nate, prior.

(Fortuna inconstans, lex & variabilis aui)

Debueras cineri iam superesse meo.

Hæc dat matris amor rapti solamina nati,

Inuida cui Lachesis tam breue nectit opus.

Nate iaces viuo, contra mea vota, superstes.

Vox gemitus posthac, lux mihi erunt tenebræ.

Maria Ayerba Ferdinando Termulanorum Du-
 ci, filio dulcissimo perpetuò mœrens Pos.
 M.D.XXXI.

IN SACELLO GARAPPI.

Sacellum hoc quod D. ANT. GARAPPVS, im-
 maturum pudicissimæ filiæ ISABELLAE obitum
 deflens, inchoârat, parique fato (heu mortalium
 fragilitatem!) non perfecerat, IOAN. FERRANO,
 CORCIONIVS infelix gener, post mortem obse-
 quentior, absoluendum curauit, carosque cineres
 hac vrna lacrymans condidit: vt, quos viuos cha-
 ritas coniunxerat, Mors dirimere non posset. An-
 no salutis M. D. LIIII.

IN S. MARIA DE GRATIA.

GALEATIVS IVSTINIANVS Briccij F. Præ-
 sectus classis. BAPTISTÆ fratri pientiss. ac
 B.M.

B. M. sibiſque vinens Pos. vti tam mortis ſimul ſoporem dormiant, ſicut vitæ concorditer excubias vigilarunt. Et ne viator aberres, ſe duplici iactant patria: genuit dulcis Genua, pulcrâ tenet Parthenope, Caralo V. Imp̃erat. H. M. H. N. S.

IBIDEM.

BEATRIX GRATIANA Parthenopœa, illibatam virginitatem ſeruans, recordata quòd mortalis erat, ſibi tumultum hunc viuâ Pos. donec tuba canet. Anno M. D. xxxv. Die v. Iulij.

IBIDEM.

ANTONIO BRANCALÈONI à Cæſaris rationibus, ſpectatæ fidei Viro, filij, extinctâ vitâ, moeſti, viuâ famâ læti, & ſibi F. F. Vixit annos Lxxx.

IN S. MARIA DE SAPIENTIA.

BERNARDINA FRANSA mihi & meis feci. Certa domus, ſecura quies, nil quærimus ultra; M. D. Lvi.

IN S. IOANNE DE CARBONARIA.

TIBI COELI REGINA.

GALEATIVS CARACCIOLVS, cui bona multa contuliſti, à quo item mala abruncasti plurima, facellum marmoreum, cum ſignis, & omni cultu, gratus libensque dedico, & tanquam decumam ſoluo. Anno poſt editam à te ſalutem M. D. xvi. viii. Id. Ian.

GALEACIO CARACCILO, qui ſub Regibus Arragonijs egregiam ſapius in bello operam

G

naua-

nauauit: quique in expugnatione Hydruntina aduersus Turcas Regijs signis præfuit.

Vixit ann. LVII. Nicolaus Anton. parenti opt. fecit.

IBIDEM.

LVCRETIA DE BAVCIS, Comitissa Burgen-tiæ, & Cagiani Ducissa, videns defunctorum curam triduo deleri, ne posteris vlla sui relinquatur, viuens hoc sibi Pos.

LADISLAI REGIS.

*Improba mors nostris (heu!) semper, & obuia rebus,
Dum Rex magnanimus totum spe concipit orbem,
En moritur, saxo tegitur Rex inclytus isto,
Liber a siderum Mens ipsa petiuit Olympum.*

DEINDE.

*Qui populos bello tumidos, qui clade tyrannos
Perculit, intrepidus victor terraque marique,
Lux Italum, Regni splendor clarissimus hic est
Rex LADISLAUS, decus altum, & gloria Regum;
Cui tanto (heu!) lacrymans Soror illustrissima Fratri
Defuncto pulcrum dedit hoc Regina IOANNA,
Vtraque sculpta sedens, maiestas vltima Regum
Francorum, soboles Caroli sub origine primi.*

IN EIVSDEM TVMVLVM SAN-
NAZARIVS.

*Miraris niueis pendentia saxa columnis
Hospes, & hunc, acri qui sedet altus equo?
Quid si animos, roburque Ducis, præclaræ nosse
Pectora, & inuictas dura per arma manus?*

Hic

Hic Capitolinis deiecit sedibus hostem:

Bisquē triumphata victor ab vrbe redit.

Italiamquē omnem bello concussit, & armis;

Imulit Hetrusco signa tremenda mari.

Neve feret Latio tantum diademate felix,

Ante suos vidit Gallica sceptrā pedes:

Cumquē rebellantē pressisset pontibus Arnum.

Mors vetuit sextam claudere olympiadem.

I nunc, bella para, fastusquē attolle superbos:

Mors etiam magnos obruit atra Deos.

IN S. IOAN. EVANGELISTAE.

ANGELO PAPACODAE, Fran. Filio Martorahensi Episcopo, viro ornatissimo, qui in non magnis opibus magnum exercens animum, nulla magis in re, quam aliorum leuanda inopia suis bonis usus est. Hæredes B. M. P. Decessit ex mortalibus ann. nat. LXVI. ab ortu mundi rediuiui M. D. XXXVII.

IN S. IOANNE MAIORE.

Auete parentes opt. TOMASIO DVRO, rari exempli Patritio: & Iuliæ Rotæ genere, & religione insigni: Filij collacrymantes facere cur. erepti: An. M. D. XXXVI.

*Felices, quibus vna fuit mens semper; & vna
Quos tulit hora simul; quos lapis vnus habet.*

ABBATIS ANISII.

*Onustus auro IANVS hic ANISIVS,
Quærens melius iter, reliquit sarcinam,
Qua prægrauato nulla concessa est quies:*

*Tum si qua fulsit; cum Camænis hæc stetit,
Qua mox facessuere plus negotij.*

H. M. H. N. S.

Hoc de suo sumpsit, sacrum est, ne tangito.

IN S. IOANNE ET PAVLO.

*Tres tulit vna dies: fuerat tribus vna voluptas,
Tres habet heu! tumulus, lector abi, & lacruma.*

AD EFFIGIEM DIMIDIATAE
STATVAE.

*Quid me miraris duro de marmore factam?
Respice ~~te~~ potius: vermibus esca manes.*

IN S. GREGORIO MAIORE.

Orbitatis miseræ miserere hospes. Vnica spes
parentum, vnica lux, egregiâ formâ, rarâ indole
puer, tricennio vix exacto hîc è suorum complexu
raptus, clauditur. En rerum humanarum conditio.
IOANNI BAPT. MONTIO Parentes mœstis.
Pos.

CATHARINAE PVERPERAE.

*Indulgens natura fuit, sors cruda puella,
Quæ iacet hîc primo raptâ puerperio.
Et decor, & lepidi mores, & dulcia lingua
Flumina, & ætatis flos, pietatis amor,
Decretum duri nequierunt vincere fati:
Ante diem bona tot sustulit vna dies.
Talis ad Elysios abiit CATHARINARECESSUS;
Lucifer vt visus nube adopertus abit.
Perpetuas liquit lacrymas vtrique parenti,
Perpetuò extinctam sexus vterque dolet.*

IN S. ANTONIO.

IOAN. BAPT. SOLANVS Valentinus, vir
 tam Mathematicis, quam Philosophiâ apprimè
 eruditus, dum Ophthalmiam ex assiduis studijs
 contractam curare studet, remedium quærens, in
 mortem incurrit, Anno ætatis suæ xxx. Obijt
 M. D. XLV. V. Kalend. April. hora III. M. H.
 M.F. C. ALVARVS QVADRATA Episcopus Ve-
 nusinus.

IN S. IOSEPHO.

Sic mors ipsa, cum venerit, vincitur,
Si, priusquam veniat, semper timeatur.

IN S. IACOBO HISPANORVM.

PETRVS TOLEDVS Friderici Ducis Aluæ F.
 Marchio Villæ Franchæ, Regni Neapolitani Pro-
 rex, Turcarum, omniumque hostium spe sublata,
 restitutâ iustitiâ, vrbe moenijs, arce, foroque au-
 ctâ, munita, exornata: denique toto regno diuitijs
 ac hilari securitate repleto, monumentum virens
 in Ecclesia dotata, & à fundamentis erecta Pon-
 mand, Vixit annos LXXIII. Rexit XXI. Obijt M. D.
 LIII. VI. Kal. Feb.

D. O. M.

Subsiste parumper viator, si placet, & quis hoc
 tegatur tumulo, lege. Fuit is IOANNES ille
 VVALTHERVS ab Hirhaim Germanus, inter e-
 questris ordinis viros miles fortiss. qui Carolum
 V. Imper. Augustum in omni fortuna secutus, &
 consilijs illi, à legationibus, & præcipuis munijs
 bellicis fidelem & strenuam operam præstitit.

Idem eius filio Philippo Hispan. & Angliæ Regi præstiturus, VI. mill. Germanorum in hoc regnum duxit; sed eodem die, quo in Heraicis pax bello, morbus vitæ illius finem imposuit. Ergo tu, quisquis es miles, qui hæc legeris, fato tuo ne terrere, sed cogita, summos etiam Duces sæpe extrabellum occumbere. Obijt XVIII. Augusti, anno M.D.LVIII.

Henricus à Papenhaim Sac. Rom. Imp. Hæreditarius Mareschalcus, militum tribunus, a uunculo bene merito gratitudinis ergò cum lacrymis P.F.

IN S. SEVERINO.

Hic ossa quiescunt IACOBI SANSEVERINI, Comitæ Saponariæ, veneno miserè, ob avaritiam, peccati, cum duobus miseris fratribus, eodem fato, eadem hora commorientibus.

IBIDEM.

Iacet hic Sigismundus SANSEVERINVS, veneno impiè absumptus, qui eodem fato, eodem tempore, pereuntes Germanos fratres nec alloqui, nec cernere potuit.

IBIDEM.

Hic situs est ASCANIVS SANSEVERINVS, cui, obeunti eodem veneno iniquè atque impiè, commorientes fratres, nec alloqui, nec videre quidem licuit.

IBIDEM.

Hospes miserrimæ miserrimam defleas orbitatem. En illa HIPPOLYTA MONTIA, post natas foeminas infelicissima; quæ VGONI SANSEVERINO coniugi tres maximæ expectationis F. F. F. peperit. Qui venenatis poculis (vicit in familia, prò scelus! pietatem cupiditas, timorem audacia, & rationem amentia) vnà in miserrorum complexibus parentum miserabiliter illicò expirarunt. Vir, ægritudine sensim obrepente, paucis post annis in his etiam manibus exspirauit. Ego tot superstes funeribus, cuius requies in tenebris, solamen in lacrymis, & cura omnis in morte collocatur: quos vides separatim tumulos, ob æterni doloris monumentum, & in memoriam posui illorum sempiternam. Anno M. D. XLVII.

IBIDEM.

*Dum facio infelix aeterno funera sletu,
 Creuerunt lacrymis hæc monumenta meis.
 Quis, nisi mellissem tristissima corda, rigerem
 Ipsa etiam, hoc toto corpore facta silex.*
 GYDONII FERRAMOSCAE Comiti Magnanimo Coniugi O. M. Isabella Castriota infelix contra votum P.

ANDREAE CICARAE.

*Nate patris, matrisque amor, & suprema voluptas,
 En tibi, quæ nobis te dare fors vetuit,
 Busta damus, tristesque notas, hinc inuida quando
 Mors immaturo funere te rapuit.*

ANDREAE F. dulciss. qui vixit ann. VI. M. II.
D. XX. Robertus Bonifacius, & Lucretia Cicara
Parentes, obraram indolem,

IN S. ANELLO.

IULIUS FELTRIVS eram anno Christ. salut.
M. D. XXVIII. Martij die IIII. & XX. fabulam
clusi meam,

PORTIAE CARACCIOLAE,

Qui legis mortem, incusato, quæ tot venustatis
ornamenta, tot gratiarum elegantias, tot pudici-
tiæ flosculos in vna PORTIA CARACCIOLA
germinantes acerbissimè sepeliuit. Isabella soror
Castrouillari Dux hanc illi urnam, immortalium
causam lacrymarum, erexit. M. D. L.

Quisquis me nunc calceas viuus, cogita, si sapias,
idem te mox futurum,

IBIDEM.

Ecce, superbientis naturæ qualis sit mox futu-
rus casus.

AD S. CRUCEM.

Hic iacet summæ humilitatis exemplar, corpus
venerabilis memoriæ sanctæ sororis CLARAE,
olim Dominæ Sanciæ, Regina Hierusalem, & Si-
ciliæ, relictæ claræ memoriæ sereniss. D. Roberti,
Hierusalé & Siciliæ Regis, quæ post obitum eiusdem
Regis viri sui, agens viduitatis debitæ annū, deinde
transitoria pro æternis commutans, ac induens
in eius corpore, pro amore Christi, volunta-
riam paupertatem, bonis suis omnibus in ali-
moniam pauperum distributis, hoc celebre mo-
nasterium sanctæ Crucis, opus manuum suarum,

sub

sub ordinis obedientia est ingressa, anno Dñi millesimo trecētesimo, quadragesimo quarto, die xxi. Ianuarij, duodecimæ Indictionis: in quo vitā beatam ducens, secundum regulam B. Francisci Patris pauperum; tandem vitæ suæ terminum religiosè consummauit. Anno Domini M. CCC. xxxv. Die xxviii. Iulij, tertiæ decimæ Indict. sequenti verò die factis exsequijs tumulatur.

IBIDEM.

F. ANGELO NEAPOLITANO B. M. qui sic obiit, vt viuere docuit, D. PETRVS à TOLEDO Neapol. Prorex, piam ob amicitiam Pont. iussit anno M. D. xli.

IN S. LAVRENTIO.

IOAN. FRANC. PIGONNO, in quo tot virtutum flores enitebant, vt immortales posteris fructus pollicerentur: sed tantum eheu! spem fructuū rapidus Auster illicò ad terram decussit, AVRELIUS & CAECILIA VRSINA parentt. certatim lacrymantes, filio quàm Cariss. ob egregias dotes POSS. Elatus quiescenti, quàm mortuo similior, annum agens xiii. M. D. XLVIII.

IBIDEM.

VITO PISANELLO, ex antiqua orto familia: vtpotè cui Pisæ in Achaia, vnde ea est, cognomen indidère. Federici Regis, à secretis intimo, atque à latere Consiliario, & miserrimis temporibus laborum, itinerum, periculorumq; socio. Dein Ferdinando Regi Catholico, ob raram aduersis in rebus fidem, Gallis regnum inuadentibus, acceptiss. Qui post receptam Neapolim an. agens LXXIII.

in eius gremio mortalitatē expleuit. Andr. Franciscus, & Mutius Neapol. auct. opt. ac benè merenti testimonium amoris & pietatis exsoluerunt. Funeratus Id. Decemb. M. D. XXVIII.

IBIDEM.

IOAN. BAPT. VILLANVS, quam viuus nō
quiuit, mortuus inuenit requiem.

ANONYMI.

Quisquises, hoc te sepultus rogat, sua ne mo-
ueas, seu inquietes ossa; vt, qui viuus nūquam quie-
uit, saltem quiescat mortuus.

ANTE TEMPLVM.

Non semper ero hīc; vsque fui. Hospes, quid sim,
vides. Quid fuerim, nosti; futurus ipse quid sis, co-
gita.

*Inferri sancto Manes quia turpe putauī,
Idcirco ante fores conditus hic iaceo.*

ERYCIVS PVDERICVS Eq. Neapolitan. vi-
uus sibi pos. ne de sepulcro sollicitus hāres ef-
fet, neve viuorum negligentia obesset mortuo. Va-
lete posteri.

EIVSDEM TUMVLVS PER
IOVIANVM PONTANVM.

Quid satis huic, hospes, cineri feliciter optes.

Cui fuit ex omni parte probata fides?

Cognatis, Patriaq; bonus: vir commodus agris,

Vtilis & bellis, parq; domi, atq; foris.

Detra-

Petractum ERICO nihil est sub iudice morum,
 Quo meritò iactat se Pudrica Domus.
 Dic igitur pia verba: simul cum thure Sacerdos
 Da nardum. huic tumulo dicere non sat, aue, est.

IN S. AVGVSTINO.

COLVTII COPVLAE.

Nil meum, quod debui, reddidi D. O. M.

COLVTIVS COPVLA Patrit. Neapolit. Iuris
 Ciuilis ac Pontificij in iuuēta donatus insignibus,
 cuius Patrociniū omnis sexus, omnis ordo in cau-
 sis optauit, hoc sibi suisque posteris, viuus, sepul-
 cri memor, POS. Expecto donec veniat immuta-
 tio mea, M. D. XXI.

IBIDEM.

*Quot lacrymas moriens liquisti, filia, matri,
 Tot tibi dent superi gaudia perpetuo.
 Ter conata sequi, ter spiritus haeserat ori,
 Quod volui, haud potui, te moriente mori.
 Solamen si quod misera est, insomnia praestant,
 Quum tristem in somnis ludit imago animam.*

CLAVDIAE GAGLIANAE foeminae rariss.
 Quæ vixit annos XIX. menses X. dies IV. Angela
 Ferrayola mater infeliciss. F. Quam tunc dolor
 intestinus deferet, quum clemens mors illam as-
 sequetur.

IBIDEM.

Anno Domini M. CCC. XXVIII.

II. April. Indictione XI.

obijt

BEA.

BEATVS AVGVSTINVS TRIVMPHV.
 DE ANCONA,
 Magister in sacra pagina,
 Ordinis Patrum Eremitarum
 S. Augustini,
 qui vixit annos LXXXV.
 ediditque suo angelico ingenio XXXVI.
 Volumina librorum.
 Sanctus in vita & clarus
 in scientia.

D. O. M.

ANTONIVS CORRADIVS Aquinatum Pon-
 tifex, nobilitate clarus, virtute clarior, pietate ac
 religione clarissimus, hinc situs est. DARIA GRE-
 GORIA de Aquino leuiro benemerenti ex sue
 POS. ann. ab ortu salutis M. D. XXXIV.

IBIDEM.

DIONEVS fui TORNAQVINTIVS, ann. vi-
 xi vix XVIII. vitæ instabilitatis exemplum. M. D.
 XIII.

IBIDEM.

Flere tuum licuit, frater dulcissime funus:

Addere perpetuas non licuit lacrymas.

PAVLO FONTANAE Augustiniano Theolo-
 go, Concionatori ætatis suæ eloquentiss. qui vixit
 ann. XXXIV. M. I V. D. VII. Michael Fontana frat.
 opt. ac B. M. ob pietatem posuit. Obijt anno Chri-
 sti M. D. XXIV. Augusti XXVI.

*Sub hoc Epitaphio picta est aquila, tenens librum
 magnum apertum, adiectis verbis seqq.*

PAV.

PAVLVM verò Neapolit. Eremit. in quo potissimum laudum genere collocem, non inuenio. Nam si probitatem, si studia, humanitatem, liberalitatem, gratiam spectem; nemini secundus apparebit. Si dicendi peritiam, facundiam, promptitudinem, modulatiss. vocem, aptiss. gestus, concinnos flores, luculenta verba, beatam memoriã, feruentiss. hortationes, propheticum furorem: primum in sua ætate locum facile obtinebit. cuius perennem atque beatiss. eloquentiæ fontem toties Vrbs ipsa Roma, Venetorum Senatus, Ianua, Panormus, Sicilia, Regnum Apulię, & quod rariss. est, patria Neapolis, maximo plausu pluries est admirata: quem in medio fortunarum cursu, vt desiderabiliorem nobis, sic & feliciorem sibi, mors ipsa abstulit, finem quoque tantorum laborum & volenti, & plurimum exoptanti præstitit.

ALIVD.

Fides, probitas, pudor, hijs cineribus perpetuò comites, communem hæc æternitatem expectant. BARTHOLOMAEO PACCIO, NICOLAO MEDICI, & BEATRICI eius F. ciuibus NEAPOLIT. ex vetustiss. Florentiæ familijs: Nicol. Anellus Paccius, Art. & Med. Doctor, patri, auo, & matri ob debitam pietatem, sibi ac posteris P. Ann. à Deo homine M. D. LX.

IN S. SEBASTIANO.

MARIAE FRANC. VRSINAE Ioan. Manupelli Comit. F. quæ, defuncto viro Ioanne Antonio Martiano Sinuissæ Duce, qui cum VI. ann. concordissimè vixisset, neglectis huius vitæ illecebris, vt æternam assequeretur, instaurato auctoque sua
impen-

impensa hoc DD. Petri & Sebastiani Monasterio;
 introducta auctioris vitæ obseruatione, cum se to-
 tam Deo deuouisset, xxx. agens annum, à Monia-
 lium cœtu, ob morum sanctitatem Moderatrix de-
 lecta, per xxxii. ann. inclusam vitā inculpatiss.
 transegit; Priorissa, & Moniales auctori fanioris
 vitæ & reformatrici B. M. P. Obijt anno M. CD.
 LXXXIII. mens. Ianuar.

IOANNIS ALEFELDII EQ. CIM-
 BRI, ANNO M. CCCC. LXXXI.
 exstincti.

DEFUNCTVS LOQVITVR.

*Est huius vitæ cursus labyrinthus, in ipsum
 Ex utero intraui, morte vorante, abij.
 Erraui hîc quantum DEVS & mea fata volebant;
 Lustra q₃ transmisi quinq₃, dies q₃, decem,
 Nobilibus tribui studijs hæc tempora vitæ,
 Vt sic nobilior nobilis ipse forem.
 Nunc iaceo, patria longè tumulatus ab oris;
 Iudicis expectans acta supremâ DEI.
 Cimbrica me genuit tellus arctoa, sub austro
 Parthenoperapuit, Parthenope q₃, tenet.
 Fratri charissimo Baltazar de Alefeld
 C. L. P.*

IN DIVAE CLARAE.

*Nata, eheu miserum! misero mihi nata parenti,
 Vnicus vt fieres vnica nata dolor.
 Nam tibi dumq₃, virū, tædæ, thalamumq₃, parabam;
 Funera & inferias anxius ecce paro.*

Debui-

*Debuimus tecum poni, materq;, paterq;,
 Ut tribus hac miseris vrna parata foret.
 At nos perpetui gemitus, tu nata sepulcri
 Esto haeres, vbi sic impia fata volunt.*

ANTONIAE, filię clariss. quæ Hieronymo Grana-
 tæ iuueni ornatiss. destinata, vxor ann. nondum
 impleuerat XIV.

IOAN. GAUDINVS, & Eleonora Bossa, paren-
 tes infeliciss. pos. Rapta ex eorum complexi-
 bus, An. salut. M. D. XXX. Prid. Cal. Ianu.

VENERILLAE PVLLAE.

*Vrnavt sit tibi salua, precor, quæ ad flumina pergis;
 Tu verò, vt mihi sit cura, precare, leuis.
 Siste, mora est brevis: hac, lege VENERILLA quiesce
 Manibus & bene sit, & bene sit cineri.
 Mutua sed faciam: bene sit tibi sit bene nat',
 Sit quoq;, cum placido lis tibi nulla viro.
 Auctor Iouianus Pontanus.*

HOMINIS MENDICI.

*Nulla mihi viuo domus, at nunc certa sepulto est,
 Vitaq;, paupertas, mors mihi diuitiæ.
 Vita mihi exilium, requies ac certa sepulcrum:
 Nudus eram viuus, mortuus ipse tegor.*

D. O. M.

LACT. LVCAITIVS CAVSID.

*Spiritum Deo, Prolem naturæ, laborem sorti,
 Probitatem famæ, nefas Erebo, ossaq;, sepulcro.
 Sibi viuens, ac Posteris D.*

D. O. M.

D. O. M.

ISOTTA BAVTIA, Pyrrho Bautio Altimuri Principe, atque Maria Vrsina, parentibus inclitis genita: Petri Geuare, magni regni hui' Seneschalci vxor, prisca matronar. virtute ornatiss. mortale sui dimidium Sacello in hoc auito deponendum viuens cur. Coelestem ad patriam spe summa & fide ducibus migratura. Quid non xui longinquâ vetustas, fortuna obsequente, mutat? Principatus ad alienos fors transtulit: Domina titulos seruauit inanes: at foemina Princeps: licet tot claris orbata & titulis & fortunis; bona tamen animi sanctissima secum retinuit. Vixit ann. 70. mort. anno Theogoniz 1530.

IN MONTE PIZO FALCONIO.

ANDREAS CARRAFAS, S. Seuerinz Comes, villâ hîc struxit, CARRAFINAM Q. appellauit; Luccullû imitatus parili animo, licet opib' impar, atque ita sanxit. Delicati iuuenes huc ne accedunto. Emeriti senes, nec inglorij, honesta quiete hîc fruuntor. Viri docti bonique ingenia hîc exercento. Qui è Carrafa gentilitate fuerit, qui sanctiones hæc nō seruauerit, suburbani huius exhæres esto, proximiorque succedito. Anno M. D. XII.

IN LEVCOPETRA VILLA.

Hospes, etsi properas, ne sis impius, præteriens hoc ædificium venerator. Hîc enim Carolus V. Rom. Imp. à debellata Africa veniens, triduum in liberali LEVCOPETRÆ gremio cōsumpsit. florem spargito, & vale. Anno M. D. XXXV.

IN TVRRI.

Vt diurno lusu defessus Pan, Satyris Nymphis-
que comitantibus, cum musis simul tutus à prædo-
nibus noctu quiesceret, Bernardus Martyranus Pa-
tritius Consentinus, Regni Neapolitani sub Caro-
lo Cæsare V. Secretarius, propugnaculum hoc cre-
xit. Anno M. D. XXXII.

IN FORNICE NYMPHAEI.

BERNARDVS MARTYRANVS Consenti-
nus, Imp. Carolo Cæs. Augusto à consilijs, in Re-
gno Neapolitano Secret. qui magnis domi mili-
tiæq; functus honoribus, decus vetustissimæ fami-
liæ auxit sua virtute & dignitate: post labores ho-
nestos fortiterque susceptos, ex opere nouo Con-
tharum Nymphæum hoc Genio Pos. & Otio li-
berali. Anno M. D. XXXIV.

PONTIS MAGDALENÆ

SVPRÀ SEBETHVM.

Sive hospes, siue inquilinus viator es, bene adsis.
quem vides pontem collata provincialium popu-
lor. pecuniâ, publicæ commoditati restituit, BER-
NARDINO MENDOTIO, Principe optimo, au-
spice: dum regno Philippi Austrij, regis nostri in-
clyti, nomine, summa omnium beneuolentia præ-
fuit. Transi felix, & vtere. M. D. LV.

IN HORTO SECRETO PRORE-
GIS IN COLUMNA.

PETRVS TOLETVS Hispanus, Marchio Villæ
Franchæ, Neapoli Prorex, nouam cum hippodro-
mo porticum nouæ arcis primis regendi auspicijs
H adden-

addendam curauit, Caroli V. Imp. & futuror. Regum Proregumq; commoditati, vrbis decori, documento demum magni animi, & in nitidiorem formam, splendoremq; suum cuncta reditura pollicentis. Anno M. D. XXXIII.

PORTAE PALATII MARCHIONIS DEL VICO.

NICOLAVS ANTONIVS CARACCIO-
LVS Vice Marchio, & Cæsaris à latere Cõsiliarius,
has Genio ædeis, Gratijs hortos, Nymphis fontes,
nemora Faunis, & totius loci venustatem Sebetho
& Sirenibus dedicauit, ad vitę oblectamentum, at-
que secessum, & perpetuam amicorum iucundita-
tem. Anno M. D. XLIII.

C A I E T A E.

IN TEMPLO ARCIS,

*Aucto Imperio, superata Italia,
Deuicto Gallo, Pontifice obfesso,
Roma capta, Caroli BORBONII
Hoc marmor cineres continet.*

HISPANICE.

Francia medio la leche.
Espania la ventura.
Roma medio la muerte,
Gaieta la sepultura.

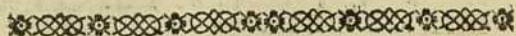
Obijt anno Christi M. D. XXVII.

Consule Iouini & Pontem Hæmerum, lib. 9. rerum Belg.

ALIVD.

ALIVD.

*Consilij Calchas, animo Hector, robore Achilles,
Eloquio Nestor, iacet hic BORBONIVS Heras.*

SALERNI IN CAM-
PANIA.

AD S. MATTHAEVM.

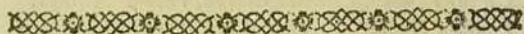
GREGORIO VII. Soanēsi; Pont. Opt. Max.
Ecclesiasticæ libertatis vindici acerrimo;
assertori constantissimo: qui dum Rom. Pōt.
auctoritatem aduersus Henrici perfidiam strenuè
tuetur, Salerni sanctè decubuit, anno Domini M.
LXXXV. viii. Kal. Iunij, MARCVS ANTONIVS
COLVMA, MARSILIVS BONGINENSIS
Archiepiscopus Salernitanus, cū illius corpus
quingentos circiter annos, sacris amictum, ac ferè
integrum reperissent, ne tanti Pōtificis sepulcrum
diutius memoria careret; Gregorio XIII. Bono-
niense sedente, anno Dñi M. D. LXXVIII. Prid.
Kalen. Quinct.

IVLII FERRETTI I. C. EPITAPHIVM
IN S. SEVERO, QVOD EST OPIDVM
in Apulia Daunia.

*IVLIVS est nomen, Rauenna est patria dulcis,
Pontifici notus, notus & Imperio.
Iurapoli, atq; tori, belli, terræq; marisq;
Descripsit, tandem conditur hoc tumulo.*

EXVPERANTIVS FERRETTVS moerens,
Patri V. I. Doctori, Equiti, & Comiti, Apuliæ præ-
fecti;

fecti, opt. & B. M. P. C. Vixit annos LX. Obijt.
VIII. Id. Mart. M. D. XLVII.

P V T E O L I S.

IN HORTO QVODAM.

PETRVS TOLETVS, Marchio Villæ Franchæ, Caroli V. Imp. in Regno Neapolit. Vicarius, vt Puteolanos ob recentem agri conflagrationem palanteis, ad pristinas sedes reuocaret, hortos, porticus, & fontes marmoreos, partâ victoriâ Africanâ, quam reportauerat, Oratio Genioq; dicauit: ac, antiquo, instaurato, purgatoque ductu, aquas sitientibus ciuibus suâ impensâ restituit. Anno à partu virginis M. D. XL.

SPOLETI IN VMBRIA.

A D S. M A R I A M.

THEONORAE BVRGINAE, Coniugi cariss. seuerus Mineruius B. M. P. O. S.

*Vitam ego te geminam vixi viuente; fuisti
Supra hanc, qua uiuo, tu quoq; vita mihi.
Morte tua exanimis vitam, nam conditur urnâ
Maxima tecum animæ pars, THEONORA, meæ.*

PHILIPPI PICTORIS.

*Conditus hic ego sum picturæ fama PHILIPPVS,
Nulli ignota meæ gratia mira manus.*

Artifi-

*Artificis potui digitis animare colores,
 Spirataq; animos fallere voce diu.
 Ipsa meis stupuit natura expressa figuris,
 Meq; sibi fassa est artibus esse parem.
 Marmoreo tumulo Medices LAVRENTIVS hoc me
 Condidit: antè humili puluere tectus eram.*

FVLGINIAE.

IN D. FELICIANO.

IVLIO II. Opt. Maxim. Pontif. quod LVCA
 CIBO Episcopo Fulginij exorante, annuo sub-
 sidio Clerum perpetuò liberauit, Canonici li-
 beralit. Principi ROS. M. D. XII.

Clemente VII. Pont. Max. quod autore FRAN-
 CISCO ARMELINO, Medic. Presbyt. Cardin.
 S. R. E. & S. N. D. Camerario & Federico Flauio
 Archipresbytero supplice, xxv. aureorum num-
 mos, ad omnem rerum sacrarum apparatus addi-
 xerit, D. Feliciani Sacerdotes benè mer. POSS. M.
 D. XXVI.

IBIDEM.

*Ad mortem properas, vel si hinc paulum ipse moreris;
 Siste gradum, cœptum tutius vt sit iter.
 Tutum iter ad mortem, tutum si viuere temnas,
 Vt viuas, vitæ hæc cura sit vna tua.*

IBIDEM.

VGOLINO CRISPOLTO Perusia genus &
 nobilitatem, Veſtigionum sedem, & honestas opes;
 Fulginia vxorem & vnam dedit.

FANENSIA.

AD S. FRANCISCVM

DVCISS. BIANCAE.

CLara pudicitiae dux PAVLA Bianca, potentis
 A genitrice trahens Vrsini sanguinis ortum,
 Cui patrium Malatesta genus, celsumq; maritum
 Pandulphum aula dedit, formae splendoribus omnes,
 Vincens, atq; viros summis virtutibus equans,
 Hic cineres liquit, celeremq; petiuit olympum.

Obijt anno M. CCC. XCIII. in festo
 D. Antonij.

IN FORO MAIORI.

GREGORII XIII. aeternae memoriae, ductum
 crateremque fontis, insignibus ornatum, fides FA-
 NENSIVM dicauit, anno M. D. LXXVI. Benedi-
 cto Buccantio Patrit. Romano Fanum guber-
 nante.

Decuit sanè perennes latices GREGOR. XIII.
 Pontif. Max. Senatum Fanensem pro sua fide cul-
 tuque in foro dedicare, cum ipse orbi sese Reli-
 gionis iustitiae, Pacis fontem inexhaustum prae-
 stet.

IN CATHEDRA IVDICIS.

SVB GIGANTE PORTANTE COELVM
 in humeris.

Non leuius fert pondus optimus Senator.
 Loquantur multi; pauci dicunt.

AD CAMILLI.

*Iustitiam, rectumq₃ sequi, monstrante CAMILLO,
Discite: sitq₃ dolo vincere, turpe viris.*

ITEM.

*Impietas pietate noua depulsa parentis,
Pro patria in patriam nos docet esse pios.*

ITEM.

*Pugnant ter gemini per mutua vulnera fratres,
Asserere Imperium non sibi, sed patria.*

ITEM.

*Pro patria certamen obi, tibi candidus ales
Fiet, opemq₃ feret, sit licet ipse niger.*

ALIUD.

*Mollit, agit, ne ceditq₃ aures facundia; sed non
Labem animi eloquio tollere lingua potest.*

PERVSINA?

IN PERVSIAM IUL. CAES.
SCALIGER.

Sanguinea audaci conata PERVSIA ferro,
Tanquam hosti temerè sepè inimica suis.
Partibus Imperium, vitales partibus auras
Colligit, inuisis partibus atra DEOS.
Vet tibi, sic odio quæ te partiris amaro.
Est, quæ non toto est corpore tota, nihil.
Quin etiam fera iura tui scripsere coloni:
Quæ inbeant tetras semper habere manus.

H *

Vestra

*Vestrarum hac igitur summa est sapientia legum;
Nolle placere alijs, velle nocere sibi.*

IN ATRIO ARCIS.

PAVLVS III. Pontif. Max. tyrannide eiecta,
nouo ciuitatis statu cōstituto, bonorum quieti, &
improborum freno, arcem à solo excitatam mira
celeritate munivit, pontificatus sui ann. I X. Salut.
M. D. XLIII.

A D S E R V O S.

BALDO SECVNDO Perusino I. V. Consultif-
simo filij pietiss. faciendum curauerunt, proba-
ueruntque. Vixit ann. LXXVI. M. IV. D. VI. obiit
M. CD. XC. Septemb. XXII.

*Interpres vtriusq, Iuris ingens,
Orbis gloria, patriæ decusq,
Hic BALDVS IACET ille Bartholinus;
Hui, BALDV M haud tegit hoc, sed ossa Baldi
Marmor, fama nitens volat superstes,
Cælum spiritus innocens recurrit.
Dic lector VALE, & hinc recede felix.
De huius morte lege Andreæ Mathiolum Me-
dicum.*

Tumuli inscriptionem ex Hetrusco sic vertit
Camerarius.

*Humanis homini nihil est in rebus amicum:
Nemo scit, hora suæ quæ sit, & vnde, necis.
De summa, quæ in illo fuit, Iuris cognitione
notum est elogium:
Nemo, quod hunc latuit, sciuit: si iura monarcham
Ferre queant, tanto hic nomine dignus erat.*

ANTE

ANTE AEDEM S. LAVRENTII.

IN FRONTISPICIO AENAE

Pont. statua.

IULIO III. Pontif. Max. ob restitutos magistratus, piè deprecantibus Fulvio S. R. E. Card. & Ascanio corneis, ex sorore nepotibus, ad muneris, gratique animi perpetuitatem PERVSIA dedicat.

MEDICI CVIVSDAM,

*Magnus Aristotelem reserauit Auerrois, ast hic
Amborum interpres, tres animas habuit.*

FOEMINAE A MARITO ADVLTERII
SVSPICIONE INTERFECTAE.

*Si qua solet proprio gaudere puella decore,
Quid mea sors possit, nunc ego sola queror.
Forma dedit multis famam laudemque puellis,
At mihi de falsa suspitione necem.*

M. CCCC. LXXX.

IN S. FRANCISCI.

Sepulcrum BARTOLI I. C. sumptuosè ex marmore albo erigitur, cum nulla alia inscriptione, quàm:

OSSA BARTOLI.

Et saxum vetus humi hoc habet incisum:

Sepulcrum BARTOLI I. C.

EIVSDEM.

*Hic est BARTOLVS ille iuris ingens
Lux, & commodus explicator: hic est,*

H 5

Quem

*Quem mors ante diem abstulit malignæ.
Heu mors inuida, & aucto iniqua nostro,
Quæ leges iterum iacere cogis!*

Obijt anno M. CCC. LV. ætat. XLVI.

PETRI PERVSINI PICTORIS.

*Perdita si fuerat, pingendi hic rettulit ætem.
Si nusquam inuenta est hæcenus, ille dedit.*

SVB CATONIS IMAGINE.

*Quisquis vel celebri facturus verba corona
Surgis, vel populo reddere iura paras:
Priuos pone affectus: cui pectora versant
Aut amor, aut odium, recta tenere nequit.*

LORETANA.

NICOLAUS CAIETANVS.

Cardin. Sermoneta, gentilis BONIFACIE
VIII. cum & sub idem tempus, quo ille
Pontificatum iniit, sanctam hanc domum,
hic tandem diuinitus confedissee, & multa se à
Deo opt. Max. beneficia Beatæ MARIAE Virginis
Deiparæ precibus obtinuisse meminisset; spe-
rans, eiusdem opem morienti non defuturam:
monumentum hoc marmoreum viuens, & inco-
lumis sibi faciundum cur, atque in eo, vbi morta-
litate exuisset, corpus suum recondi voluit, an-
num agens LIIII. Anno Domini M. D. LXXX.
Obijt, annos natus LIX. M. II. D. VII. Kal. Maij.
Anno M. D. LXXXV.

IBIDEM IN MARMORE.

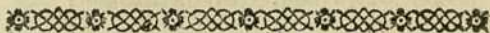
*Templa alibi posuere Patres, sed sanctius istud,
Angelica turmæ, virgo, Deusque locant.*

IBIDEM.

*Nullus in orbe locus præluet sanctior isto,
Quaque cadit Titan, quaque resurgit aquis.*

IBIDEM.

FERDINANDVS Rom. Vng. & Bohem. Rex,
Archid. Austr. ex voto pro salute, & in memoriam
dulcissimæ coniugis ANNAE, hanc eius argen-
team effigiem D. Mariæ Virgini dedit, consecra-
uitque, Anno sal. 1547. D. 27. Ian. ætat. 43. M. 7. D. 5,

ANCONITANA.

IN ANCONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Deuictrix Pelagi tutis anfractibus Ancon
Ostentat placidi commodaræ sinus.
Nimirum Dea, quæ voluit capere urbis honores,
Lenia sic voluit reddere sceptræ maris.

IN D. DOMINICO.

MANILIO MARULLO

Patria Constantinopolit. vetustiss. Marullo-
rum genere nato, qui ex D. D. Gordianis Ma-
rullis Roman. Imperat. originem ducunt, om-
nibus virtutibus honestisque moribus prædi-
to: à Turcis fortunis amplissim. spoliato, pa-
triaque eiecto: summis magistratibus, legationi-
busque

busque varijs, terra marique laboribus, vita denique idibus Nouemb. Anconæ defuncto, Philippus, Theodorusque filij parenti pientifs. qui vixit annos LXXXV. Pos. An. salut. M. D.

ALIVD.

*Flens primum has auras hausit puer omine diros:
Flebilis erepta vita fuit patriâ.*

*Nunc quoque flens morior, ne quid non flebile restaret
Hæc est humani conditio generis.*

EUPHROSYNES TARCHANIOTAE,
MAN. MARVLLI VXORIS.

*Quæ nam hoc in tumulto tegitur matrona! venustam
Ille pudicitiam dixerat, hæc eadem est.*

*Quod genus? Inachidi. generis fortuna? beata.
Sed cecidit patria deficiente sua.*

*Quis torus? vnus, & hic felix sine lite, MARVLLI,
An mater? sero pignore fecit auum.*

*Quæ vita? in tenebris, quæ causa indigna doloris?
Occasus patriæ, seruitiumque graue.*

*Ecquem cum patria luxit? fratreque patremque
Sed quas felices diceret esse animas.*

*Felices nimirum animæ: sed & hæc quoque felix
Fœmina, tam rari pectoris, in tenebris.*

PHILIPPI MARVLLI MANI-
LII PATRIS.

*Disce hospes, atque hæc verba, si placet, lege.
Neque enim rogamus, nisi lubentem quempiam.
Ego PHILIPPVS hîc MARVLLVS contegor.
Posuit superstes filius Manilius,*

Vxor-

*Vxorq; Thomæ. hoc satis, cetera alij.
Nam de MARV LLO vltcrius proloqui, nefas.*

MICHAELIS TARCHANIOTAE EV-
PHROSYNES PATRIS.

*Parce hospes, cineresq; pios ne lude profanus:
Si nescis, Castis hæc loca sola patent.
Nec te, priuata, moueat, quod claudor in vrna
Hæc quoque fortuna non mea cura fuit.
Longè, hospes, longè tamen erras, si mea credis
Nomina in exiguo tota reposita solo,
Quæq; tot ob patriam pugnando vulnera passus,
In cineres mecum versâ abijisse leues.
Atq; vtinam ob patriam tantum, nec dicorer hospes
Cum patria, & natis oppetijssè tribus.
Quos ego supremâ Comites hortatus in hora,
Vincere dum nequeo, pro patria perij.*

T V M V L V S

MICHAELIS TARCHANIOTAE MARVLLI,
EUPHROSYNES TARCHANIOTAE, ET
MANILII MARVLLI F. Philoso-
pho, & Poetæ præstan-
tissimo.

*Dum floruit magni decus Byzantiæ
MARVLLVS, alti lucidam Iouis domum,
Laudesq; factaq; omnium extulit Deum,
Visa suorum cæde, patriæ ignibus,
Letho parentum, fortis exilium tulit,
Sacris operatus Musicis; flumio perit,
Alijs dolendus: ipse, quæ prauiderat,
Æternitatis templâ, non miser, colit.*

Plectro

*Plectro & decorus aureo, & toga grauis,
Gratiam facit cantu stupere Pierin.*

PAVLI TARCHANIOTAE EUPHRO
SYNES FRATRI, MARVLLI
auunculo.

*Quod procul Inachij's tegeris carissime ab oris,
Desine de fato, TARCHANIOTA, queri.
Vna eadem terra est, quam cernis, vbique locorum;
Nec minus Elysium hinc, aut minus inde via est.
Nam nobis mandata satisque superque dedisti,
Tot rerum inuictus pondere & exilij.*

IN CYMERAE PROMONTORIO.

*Solus in occultis degens HIERONYVS antrij,
Hic recubo, montis accola Cymmerij.
Vnde mare, & terras, tenebrosumque aëra circum;
Et video cælum, quod colo, sidereum.*

PISAURENSIA.

IN PISAVRVM IVL. CAES.

SCALIGER.

H*ic Romæ fulsit primum spes vltima vitæ
Vnde loco, atq; vrbi nomina ducta canunt.
Dum Gallus Romana actis imitatur auitis
Arma, premens arma Romula, victor adest.
Postquam è sollicita posuit discrimina mente:
Torpuit occulto dextra soluta metu.*

Ab quis

*Ab quid agis soboles priscorum inuicta Deorum?
Rerum, non auri, summa petenda tibi est.*

IN HORTO DVCALI.

STATVA LOQVITVR.

Veneri vixi æmula. Saxo occuluit delitias li-
nor. Pietate artificis æternum vivebam, nisi me vi-
disset marmoream Venus.

IN VILLA DVCIS.

FRANC. MARIAE Duci Metaurensium à bel-
lis redeunti, Leonora vxor, animi eius causa, vil-
lam exædificauit, pro sole, pro puluere, pro vigi-
lijs, pro laboribus, vt militare negotium, quiete
interposita, clariorem laudem, fructusque vberio-
res pariat.

IN CATHEDRALI PANDVLPHI

MALATESTAE TVMVLVS.

Olim Ductor eram Latio celeberrimus omni,
Ductor eram ingenio promptus, & ipse manu.
Quin etiam, populos summa pietate regebam
Adriacos, gratus militiæ, atque domi.

PANDVLPHVS mihi nomen erat MALATESTA,
parensque

Progeniesque pari nomine clara fuit.

Hic tumulus fuerat viuo de marmore factus,

Casus imaginibus, & Leo subtus erat:

Vltima fex hominum ciues, paucique malorum

Deiecere suis ossa remota locis.

Sed sceleris tanti populus facto agmine vindex,

Hunc illum obtruncat, hos capit, atque fugat.

VRBE

VRBINATIA.

AD S. CLARAM.

FRANC. MARIAE Duci, amplissimis belli,
 pacisque muneribus perfuncto, dum pater-
 nas vrbes per vim ter ablatas, ter per virtu-
 tem recipit; & receptas æquissimè moderatur;
 dum à Pontificibus, à Florentinis, à Venetis exer-
 citibus præficitur, deinceps & gerendi in Turcas
 belli Princeps, & administrator assumitur. Sed an-
 te dies sublato DONORA vxor fidissima, & opt.
 meritissimo pos. & sibi.

IN S. BERNARDINO EXTRA
 VRBEM.

ALEXANDRI VETERANI.

*Maximà qui fuerat VETERANAE gloria gentis,
 Aspice quàm parua nunc tumulatur humo.
 Mille virum hic stygijs cum frigida corpora ab vni-
 Peonia ad superos sepe reduxit ope: (bris
 Vnde illi meritò nomen tribuere parentes,
 Conueniens meritis, finitimumq; suis.
 Mors, quoniam cæci tot funera traxerat Orci,
 Faucibus, vltices intulit atra manus.*

ALEXANDRO VETERANO Physicò, Urbini-
 nati, Castiss. coniux, pientissimique FF. hoc
 ponend. curr. Vixit ann. LIIII. Obijt M. D.
 XIII.

IN ARCE.

FRIDERICVS Urbini Dux, Montis Peretri, ac
 Duran-

Durantis Comes, S. R. E. Confalonarius, atque Italicae confederationis Imperator, hanc domum à fundamentis erectam gloriæ ac posteritati suæ exædificauit: qui bello pluries depugnauit, sexies signa contulit, octies hostem profligauit, omniumque præliorum victor, ditionem auxit, eiusdem iustitia, clementia, liberalitas & religio, pace victorias æquarunt ornaruntque.

AD IMAGINES PRAESTANTIVM

vivorum.

PLATONI

Atheniensi, humanæ diuinæque Philosophiæ antistiti celeberrimo Fed. dicauit ex obseruantia.

ARISTOTELI

Stagiritæ, ob Philosophiam ritè exacteque traditam, Fed. posuit ex gratitudine.

CL. PTOLEMAEO

Alexandrino, ob certam astrorum dimensionem, inductasque orbi terrarum lineas, vigilijs laborique æterno, Fed. dedic.

M. TVLLIO

Ciceroni, ob disciplinarum varietatem, eloquentiæque regnum, Fed. D. P. P. P. ex persuasione.

L. BOETHIO

Ob cuius commentationes Latini M. Varronis Scholas non desiderant. Fed. Vrb. Princeps P.

L. ANNAEO SENECAE

Corduben. cuius præceptis animus liberatus perturbationibus, excoliturque tranquillitas. Fed. crexit.

HOMERO

Smyrneo, cuius pœfin ob diuinam disciplinarum varietatem, omnis ætas admirata est; affectus nemo post. Gratitude P.

D. AVGVSTINO

Ob sublimem doctrinam, cœlestiumque rerum indagationem luculentissim. post. edocti F. C.

MOSAE

Iudæo, ob populum seruatum, diuinisque animarum legibus, posteritas Christiana posuit.

SALOMONI

Ob insigne sapientiæ cognomen, Fed. homini diuino P. C.

D. THOMAE

Aquinati, cuius diuinitas Philosophiæ Theologiæque commentationibus ornata est, dicat ob virtutem egregiam.

SCOTO

Ob sublimes cogitationes, cœlestiumque rerum assertiones accuratissimas, Fed. doctori acutissimo P.

PIO

Secundo, P. M. ob Imperium auctum armis, ornatumque eloquentiæ signis. Fed. posuit magnitudini animi, laboribusque assiduis.

BESSARIONI

Græci Latiniq̃ue Conuentus pacificatori, ob summam grauitatem, doctrinæque excellentiam Fed. amico sapientis. optimoque posuit.

ALBERTO

Magno, ob res naturales æmulatione Aristotelica perquisitas, immensis voluminibus, Posteritatis curæ sanctissima B. M. P.

XYSTO

XYSTO

Quarto P. M. ob Philosophiæ Theologiæque scientiam ad Pontificatum traducto, dicat benignitati immortalī.

DANTI

Antigerio, ob propagatos numeros, Poeticamque variâ doctrinâ populo perscriptam. Posita B.M.

P. VIRGILIO

Maroni, ob illustrata numeris Heroicis Romani Imperij incunabula atque Poeseos diuinitatem. Fed. dedit furori sublimi.

EVCLIDI

Megarensi, ob comprehensa terræ spatia lineis centroque, Fed. dedit inuentori exactiss.

VICTORINO

Feltrensi, ob Humanitatem, litteris exemploque traditam, Fed. Præceptorī sanctiss. P.

SOLONI

Ob leges Atheniensibus traditas, Rom. tabularum seminario sanctiss. Fed. P. ex studio bene instituendorum ciuium.

BARTHOLO

Sentinati, acutissimo legum interpreti, æquissimoque, Fed. Posuit, ex merito & iustitia.

HIPPOCRATI

Coo, ob salubritatem humano generi datam, breuibisque demonstratam comprehensionibus, bona posteritatis valetudo dicat.

PETRO

Apono, medicorum arbitro æquissimo, ob remotiorum disciplinarum studium insignē, Fed. P. Cur.

D. GREGORIO

In cœlum relato, ob morum sanctitatem, librorum quoque elegantia testatam, gratitudo Christiana memor crexit.

D. HIERONYMO

Ob fidei Christianæ præcepta, doctrina elegantiaque illustrata, Fed. æternitatis gratia posuit.

D. AMBROSIO

Ob spretos fasces consulares, susceptumque Christianum nomen, & ornatam Latini sermonis iucunditatem, Fed. P.

MONUMENTA FR. PETRARCHÆ

Ob acerrimum ingenium, suauissimæque ingenuitatis doctrinam, posteritatis lætitia, lususque dicauere B. M.

IN BIBLIOTHECA DVCIS.

*Sint tibi diuitiæ, sint aurea vasa, talenta
Plurima, seruorum turba, gemmaque nitentes:
Sint vestes variæ, preciosa monilia, torques:
Id totum hæc longè superat præclara suppellex.
Sint aurati etiam niueo de marmore postes:
Et varijs placeant penetratæ picta figuris:
Sint quoque Troianis circumdata mœnia pannis,
Et miro flagrent viridaria culta decore;
Extra intraque domus regali fulgida luxu:
Res equidem mutæ; sed Bibliotheca pacata
Iussa loqui, facunda nimis; vel iussa tacere,
Est prodesse potens & delectare legentem.
Tempora & ipsa docet, venturaque plurima pandit,
Explicat & cunctos cœli terraque labores.*

SVESSANA.

AD PRAEDICATORES.
 AVGVSTINI NIPHI PHILOSOPHI.

DVm lapidi titulum mœrens Galeacius addit,
 Et tristi curat funera cum gemitu,
 Si quis honos tumuli non hoc tibi, NIPHE, supremū,
 Sed patriæ, & misero stat mihi munus, ait.
 Navius meliore tui tu parte. leuamen
 Nos luctus medijs querimus in lacrumis.

LINTERNI, vulgò PATRIA.

OLIM NOBILE OPPIDVM, EXILIO SCI-
 pionis Africani celebre, cuius sepulcrum
 hîc fuisse tradunt, additâ hac
 inscriptione.

DEuicto Hannibale, captâ Carthagine, & aucto
 Imperio, hos cineres marmore tect^o habes.
 Cui non Europa, non obstitit Africa quondam,
 Respice res hominum quàm brevis vrnâ premat.
 INGRATA PATRIA, NE QVIDEM OSSA
 MEA HABES.

VERVI.

TALE QVID AONIUS PALEARIVS
 parentibus & sororibus suis co-
 gitabat.

MATTHAEO PALEARIO, & CLARA
IANARILLAE opt. parentibus: & Elifæ,
Franciscæ, Ianillæ, Palearijs, sororibus
honestiss. AONIVS PALEARIVS posuit muta-
to solo.

NEC NON VXORI.

*Ni mihi spem Christus faceret, quem Vita, secuta es,
Non possem abrupto viuere coniugio.*

Ille mihi te olim redituram in luminis oras

Pollicitus, dulci pascit amore animum.

Interea AONIVM venientem cursibus ad te

Expecta campis vxor in Elysiis.

FABERIANA.

IN S. FRANCISCO.

SIGISMVNDI HERCVLANI.

LEge Lector & luge casum infelicis adole-
scentis. SIGISMVNDVS ego sum patria
Forliniensis, ex nobili Herculanorum fami-
lia, qui cum equo per lusum curro, alterius ex ad-
uerso currentis impetu excussus, biduo superuixi,
non modicâ de me spe forsân relictâ. Cætera ex
alijs disce. Vixi ann. XVIII. M. IIII. D. VIII.

ANTONIUS HERCVLANENSIS Episcopus
Curiatensis, agri Piceni Prolegatus con-
sanguineo B. M. Pos.

TOLENTINA.

AD INSIGNIA PONTIFICIS

ET SYMBOLA.

PAVLO III. Pont. Max. terrestri Deo, Reipub.
Christianæ conseruatori.

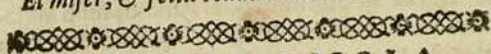
MEDI-

MEDICI.

*Cui virtus, cui Musa dedit, cui sidera nomen,
Et Medicina simul, non cubat hoc tumulto:
Ast petijt cælum, manet & comes ipse Deorum;
Tanta etenim virtus non tulit interitum.*

IBIDEM.

*Vt vivis, vixi: verum morieris, & omnes
Qui sum, vos eritis; pulvis, & umbra, solum.
Qui sapit, & qui non, qui servit, & imperat, æqua
Et miser, & felix conditione cadunt.*

ARIMINENSIA.

IN ARIMINVM IVL. CAES.

SCALIGER.

*Prisca fui quondam civilis meta furoris:
Sed non fortune meta futura fui.
Non tunc arma toga, non cessit laurea lingua.
Cæsaris est facere, haud sub Cicerone loqui.*

IN D. FRANCISCI.

SIGISMVNDVS PANDVLPHVVS MALATESTA, Pandulphi F. ingentibus meritis probitatis fortitudinisque, illustri generi suo, maioribus posterisque.

SUM SIGISMVNDVS MALATESTA è sanguine gentis:

Pandulphus genitor, patria Flaminia est.

Vitam obiit v IL. Idus Octob. M. cccc.

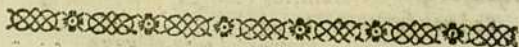
LXVIII.

THEMISTII BYZANTINI,

Philosophorum sua tempestate Principis; reliquum Sigisf. Pandulphus Malatesta Pand. F. belli Pelopon. aduersus Turcarum Regem Imperat. ob ingentem eruditorum, quo flagrat, amorem, huc adferendum, introque mittendum curauit. M. CCCC. LXV.

IBIDEM.

ROBERTI VALTVRII, qui de re militari XII. libros ad Sigismundum Pandulphum Malatestam accuratissimè scripsit, quique Roberto Malatestæ F. comitate insigni, facundia atque fide carus exstitit, Pandulphus Malatesta Robert. F. Sigismundi N. adhuc impubes, officij memor, hoc monumento B. M. ossa condi iussit. Vixit annos LXX. M. VI. D. XVI.

RAVENNATIA.

IN RAVENNAM IVL. CAES.

SCALIGER.

Prima per AEmathias quondã vetus edita silua
 Adriacum secuit Thessala prora sinum:
 Desertumque solum, tristique informe palude
 Munijt: atque vrbis nomen habere dedit.
 Hæc belli sedes, gelido cum miles ab axe
 Proruit, & Graios expulit inde duces.
 Hinc sedet Illyrica prospectans praelia Nerei:
 Ionius reduci cum tumet æstus aqua.

Hinc

*Hinc oculus superiq₃ maris, terraq₃ iacentis
Excubat, hinc durus vtraq₃ meta viris.
Si iungas solida liquentia marmora terre:
In medio, tanquam cor, metuenda iacet.*

AD S. VITALEM.

IACOB. ARIGONIYS heic situs est. Hominem mors exstinxit anno ætat. suæ LIII. sed exstinxit vno in homine multas virtuteis; artis medicæ scientiam eximiam; perpetuam in omni vita continentiam: deniq; pietatem in Deum, humanitatem in omnes homines mirificam: quæ sublata ex oculis vigeant in animis memoriaq; multorum. Iac. Arigonijs nepos ac Medicus P. &c.

IN D. FRANCISCI.

P. NVM. CARD.

*Linguam habui Charitum, cor Palladis, ora Dionese
Non perij, mors est splendida vita bonis.*

ALEXANDRO TRABERO.

Nat. Sueuo, Equ. Cæsareæ militiæ & Pontificiæ in Prouincia Flaminia duci solertissimo, qui per annos 40. virtute auita, generis antiquitate & prudentia, Regum Principumque in Italia & Germania indefesso studio castra secutus est, cum laude victoriæ signa reporrans, fato Rauennæ extinctus, hic summo mœrore, sexagenario maior, deponitur. Tota cohors Germanica officij ergò B.M.F.C. M. D. XLI. XII. Cal. Ianu.

RASPANORVM.

Ex nobiliss. familia patritio insigni RASPANO,
I 5 cuius

cuius inuicta virtus solâ prudentiâ superata est.
 Vixit ann. XLVII. ac IVLIO F. Equ. insigni, non
 minus matri caro, quàm illustribus viris grato,
 virtute, ingenio, moribusque raris decorato, quie-
 tis publicè conseruatori; quo orbata ciuitas, non
 finè bonorum omnium moerore valdè ingemuit.
 Vixit annos XXIV, MINORAEQUE filiae dulciss.
 ac pudiciss. mira indole præditæ: vixit annos
 XXVII, IOANNA RASPONA Coniux, & ma-
 ter in vtrâque fortuna, magnæ virtutis inuictique
 animi mulier, piè POS. Anno salut. humanæ M. D.
 XXXVII. Menfè Nouembri.

Viator, si quid in humanis veri est, hîc comitas,
 liberalitas, hîc decus patriæ sepultum est. menda-
 cium putas? famam consule. OSTASIO RAS-
 PANO viro dextrâ pectoreque fortissimo, Ponti-
 fici, omnibusq; Italiæ principibus cariss. RASPO-
 NA domus mœstissima B. M. P. C.

DIES DIEM INDICAT.

POSTREMVS DE OMNIBVS.

DANTIS POETAE.

*Iura Monarchia, superos, Phlegethonta, lacusq;
 Lustrando cecini, voluerunt fata quousq;
 Sed qui apars cecit melioribus hospita castris,
 Auctoremq; suum petijt felicior astris;
 Hic claudor DANTES Patrijs extorris ab oris,
 Quem genuit parui Florentia mater amoris.*

VIRTUTI ET HONORI.

*Exigua tumuli DANTES hîc sorte iacebas,
 Squallenti nulli cognite panè situ.*

At nunc

*At nunc marmoreo subnixus conderis arcu,
 Omnibus & cultu splendidiore nites.
 Nimirum Bembus Musis incensus Hetrusis,
 Hoc tibi, quem inprimis hac coluere, dedit.*

A RAVENNA DVOBVS VEL III.
 MILLIARIBVS IN COLUMNA
 faxea.

In latere quod respicit Ariminum.

Heu cladem horrendam! hic ille percelebris
 ager est, viator, in quo acerrimè vtrinq; pugnan-
 tes xx. hominum millia conciderunt.

Inferius ibidem hoc distichon.

*Hac petra Petrus donat donatus Iberos,
 Gallosq; hic casus, Casius hac memorans.*

VERSUS RAVENNAM.

Reiectus ab oppidanis, amnem illac traiecit, aci-
 es instructas huc ducit, cum Prorege Hispano,
 Pontificioque exercitu indicto configit.

PAVLO INFERIVS.

Paulo IIII. Pont. Max. sedente.

P. Donatus Casius Episc. Narn. vtriusque fig-
 naturæ Referendarius, dum AEmiliæ præsideret,
 locumque hunc conflictus Rauennatis celebritate
 clarum diligenter explorasset; ne tantæ rei memo-
 riam vetustas temporū aboleret, hoc erecto mar-
 more conseruandum curauit.

VERSUS FLVMEN.

Heus viator, illic trans flumen castra metatus
 OLGASTVS FOISSEIVS Gallorum Ductor Ra-
 uennam oppugnat, murum aperit tormentis, &
 conatur irrumpere.

SENA-

SENARII INFRA SCRIPTI.

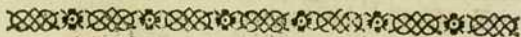
*Videbis hospes huc parum attollens caput,
Inscriptus iste quid velit lapis sibi.
Recenset illam nempe cladem maximam
Galli atq; Iberi exercitus, AEmiliam
Quæ pene totam maculavit sanguine.*

IN QVARTO LATERE VERSVS FO-
rum Liuij.

Hinc post cruentam Gallorum victoriam GASTONE perempto, Hispanorum reliquæ euaferunt. Postremo capitur Rauenna à victoribus, ac deripitur. Abi.

INFERIVS.

Gesta fuerunt hæc prid. Id. April. anno à partu Virg. supra sesquimillesimum duodecimo. Iul. II. Pont. Max. Christianam Rempubl. gubernante.

V E N E T A.

IN VENETIAS IVL. CAES.
SCALIGER.

*Peruia Barbarycis tellus OEnetria turmis
Pertulit impositi pondera dixæ iugi.
Ipsa suos fleuit populares Roma, Quiritese
Sensit & indomita noxia teba manus.
Hæc tulit hoc Genius: cuius fatalibus ausis
Tutior in medio Roma renata mari est.
Clara virum virtus animo: insatiata cupido
Imperij: vastæ non numerantur opes.*

Iuppi-

*Iuppiter, haud temerè tua sunt ita disita cœli
Mœnia, si possunt tangere; parte cares.*

IN EASDEM SANNAZARIVS.

*Viderat Adriacis VENETAM Neptunus in oris
Stare urbem, & toto ponere Iura mari.*

*Non mihi Tarpeias, quantumvis Iuppiter, arces
Obijce, & illa tui mœnia Martis, ait:*

*Si pelago Tybrim præfers; urbem aspice vtramq;
Illam homines, dices, hanc posuisse Deos.*

DIALOGVS AD S. MARCVM.

A. Dic antiquo senex, Veneta quis conditor urbis?

*B. Iuppiter. A. Vnde arces? B. Attica. A. Scor-
ra? B. Venus.*

*A. Mœnia? B. Neptunus. A. Nummi? B. Dis.
A. Bellica? B. Mauors.*

*A. Artes? B. Mercurius. A. Iura? B. Miner-
ua dedit.*

*Non mirum est, si alias inter caput extulit vrbeis.
Quam tot caelestes composuere Deæ:*

*Quin cum tot simul hanc, solus Vulcanus Olympi
Sedes; hic credo cesserit aula Ioui.*

*Verum ego cum possem calum conscendere, dixi:
Mutato hic potius corpore, marmor ero.*

IN PALATIO CONSILII
MAGNI.

*Omibus, qui patriam conseruarint, adiun-
rint, auxerint, certum est, esse in cœlo definitum
locum, vbi beati æuo sempiterno fruantur. Quod
quidem*

quidem in terris fiat acceptius, quàm concilia cœtusque hominum iure sociati, qui ciuitates appellantur; hac etiam in rectores & conseruatores cœlo profecti illuc reuertantur. Auersemini igitur vitia, colite virtutes; ad rectas opes animum subleuate; humiles preces in excelso porrigite. Magna vobis est, si dissimulare non velitis, necessitas inclytæ probitatis, cum ante oculos agitis Iudicis cuncta cernentis.

INSCRIPTIO BIBLIOTHECAE.

BESSARIONIS Cardin. ex leg. Senatus iussu, Procuratorum D. Marci cura Philippi Trono, Antonij Capillo, Andreæ Leono, Victoris Grimano, Ioannis à Lege Equ. Bibliotheca instructa & erecta. M. Anto. Triuifano Principe ab vrbe condita. M. C. XXXIII.

ANTE DVCIS PALATIVM.

HENRICVS III. Gallia Rex, & I. Polonia Christianiss. accepto de immatura Caroli IX. Gallia Regis fratris coniunctissimi morte tristi nuntio; è Polonia in patriam, ad ineundum Regnum hereditarium properans, Venetias anno salut. M. D. LXXIII. XIV. Calend. Augusti accessit: atque ab Aloysio Mocenigo Sereniss. Venetorum Principe & omnibus huiusce Reipub. ordinibus, non modo propter veteris amicitia necessitudinem, verum etiam ob singularem de ipsius eximia virtute atque animi magnitudine opinionem, magnificentiss. post hominum memoriam apparatus, atque alacri Italiae propè vniuersae summorumque Principum praesertim concursu, exceptus est. Ad cuius rei
memo.

memoriam sempiternam, Senatus hoc monum-
 eum fieri curauit, Arnolfo Ferrerio Secretioris ei⁹
 Consilij particeps: Regio apud rempub. Legato id
 etiam postulante.

AD TRIBVNAL TRIVMVIRORVM
 REI AQVARIAE.

Venetorum vrbs, diuina disponente prouiden-
 tia, in aquis fundata, aquarum ambitu circumse-
 pta, aquis pro muro munitur. Quisquis ergo quo-
 modocumque detrimentum aquis publicis in-
 ferre ausus fuerit, & patriæ hostis iudicetur nec
 minore plectatur poena, quam qui sanctos patriæ
 muros violasset. Huius edicti ius ratum perpetuum
 que esto.

IN D. MARCI AEDIS VESTIBULO.
 BARTHOLOMAEI GRADENIGI
 Ducis LII.

*Moribus insignis, recti basis, indole clarus,
 Clarior & meritis, Patrij seruator honoris,
 Clauditur hoc tumulto, Gradenigus Bartholomæus,
 Dux fuit is Venetum, quarto defunctus in anno.*

Obijt anno M. CCC. XXXIX.

VITALIS FALERII DVCIS XXXI.
 OBIIT ANNO M. LXXXIV.

*Moribus insignis, titulis celeberrime dignis,
 Cultor honestatis, dux omnimoda probitatis,
 In commune bonus, bona semper ad omnia pronus,
 Publica conseruans, meliora bonis coaceruans,
 Dum veterum bene gesta nouas, plus reddis honesta,
 Cuncta*

Cunctaq; iucundè faciens, das semper abundè,
 Ut fieret plenus quicumq; veniret egenus, (quos.
 Plus quoq; longinquos resouens, quā carne propin-
 Vita fuit cuius patria tremor hostibus huius,
 Reddens tranquillos hos lingua, viribus illos,
 Cuius erat scire & populos propace subire.
 In quocunq; forent expendia siue labores
 Decretis legum mentes suspendere regum,
 Ut fieres horum rex, & corrector eorum,
 Fama super Cedros cuius dedit ire Faledros,
 Christi natalis peragis dum festa Vitalis
 Duceris ad funus, factus dolor omnibus vnus.

LANCINI CVRTII.

En virtutem mortis insciam.

Viuet LANCINVS CVRTIVS
 Secula per omnia.

Tantum possunt Camæna!

IN AEDE SS. IOANNIS ET PAVLI.

ANTONII VENERII DVCIS LXI.

Quisquis ad insignem tumulum tua lumina flectis,
 Ingentem, cuius cineres hac marmora seruant,
 Contemplare Ducem; Princeps hic ille per omne
 VENERIVS famā volitans ANTONIVS orbem,
 Qui tribus hanc urbem lustris, totidemq; per annos
 Rexerat, aeternis signans ea tempora fastis.
 Taruisina suæ, Castella & mænia, matri
 Reddita, Dyrrachium, Corcyrag;, & oppida fortis
 Plurima parta manu; pœnas sibi sumpsit ab illo,
 Quem genuit, nomen metuit dum perdere iusti.

Ipsius

*Ipsius ut clarum micuit clementia sidus,
 Reddidit Vngarica Regina sceptrum suorum
 Rapta dolis: ne triste iugum, Furlane, subires
 Obstitit: Italicam pacavit multa per oram
 Turbida: post terris abiens, sese intulit astris.
 Mille quadringentis Christi cedentibus annis,
 Institit atra dies, vigesima trina Nouembris.*

MICHAELIS MAUROCENI
 DVCIS LX.

*Inclita vitalis, Michael, quem duxit in auras
 Mauroceni Domus, Venetum Dux, ciuibus ingens
 Spes erat, alto parans; intercipit ardua fatum
 Cepta Duci: virtute potens, fuit ensis acutus
 Iustitia, heu moriens patriae per secula luctus!
 Quae cinis est, iacet hic; mens gaudet, fama coruscat.*

LAVRENTII, ET IACOBI TEPU-
 LI DVCVM.

*Quos natura pares studiis, virtutibus, arte,
 Edidit illustres, genitor, natusq; sepulti
 Hac sub rupe Duces Venetum, clarissima proles
 Teupula, collatis dedit hos celebranda triumphis.
 Omnia praesentis donauit praedia templi,
 Dux IACOBVS valido fixit moderamine leges
 Orbi, & ingratum redimens certamine ladram,
 Dalmatiosq; dedit patriae post Marte subactos.
 Graiorum pelago maculauit sanguine classes,
 Suscipit oblatos Princeps LAVRENTIVS istros,
 Et domuit rigidos ingenti strage cadentes
 Bononia populos; huic subdita Servia cecidit.*

*Fundauere vias pacis, fortiq₃ relicta
Re, superos sacris petierunt mentibus ambo.*

THOMAE MOCENIGI DVCIS LXIII.

*Hac brevis illustri M O C E N I G A ab origine
T H O M A M*

*Magnanimū tenet vrna Ducē, grauis iste, modestus,
Iustitiæ princepsq₃ fuit, decus ipse Senatus
Æternos Venetūm titulos super astra locauit.
Hic Teucrūm tumidam deleuit in equore classēm,
Oppida Taruisi, Cenetæ, Feltriq₃ redemit,
Vngaricam domuit rabiem patriamq₃ subegit,
Inde Foriulli, Catarum, Spalatumq₃ Fragunam,
Æquora piratis patefecit clausa peremptis,
Dignapolum subiit patrijs mens fessa triumphis.*

IN SACELLO VICINO.

NICOLAO VRSINO, Nolæ Petilianique
Principi longè clarissimo, Senensium, Florentini
populi, Sixti, Innocentij, Alexandri Pontif. Max.
Ferdinandi Alphonsique iunioris Reg. Neapolit.
Imperat. felicissimo, Venetæ demum Reipublicæ
per x v. annos magnis clarissimisq₃ rebus gestis,
nouissimè à grauissima omniū obsidione Patauio
conseruato, virtutis ac fidei singularis, Senatus V.
M. H. P. P. Obijt ætatis LXVIII. M. D. IX.

I B I D E M.

Imperator, Ductor, eques, milesq₃: DIO-
NYSI NALDI conduntur hîc ossa. Hic iuniorem
Ferdinandum, regno à Gallis pulsum, restituit:
Florentinam rempubl. peditatui præf. pec. orna-

uit:

uit: Venetis Imperij dignitatem sustinuit, fide, ac fortitudine incomparabili, inter alios Duces perditum præfectus, Patauium seruauit. Moriens ex nimijs vigilijs, hoc virtutis suæ perpetuum monumentum, clarissimo Lauredano principe, ex amplissimi Senatus auctoritate meruit. Obijt ætat. anno XLV. Anno M. D. X.

P A S C H A L I S M A R I P E T R I
DVCIS LXV.

PASCHALIS MARIPETRVS P. maximis Reip. Senatoribus bonitate & eloquentia semper par, religionis, ac rerum vsu nulli secundus: & cum ijs laudibus in ciuitate excelleret, in locum Francisci Foscarì, adhuc viuentis, à patribus suffectus, quod antea domi debilitatum erat, sua auctoritate in pristinum statum diuinitus restituit. Vixit in Princip. annos IV. Mens. VI. Dies VI. Obijt M. CD. LXI.

IBIDEM,

Ex hostium manubijs.

PETRO MOCENIGO, Leonardi E. omnibus non minùs optimi, quàm eloquentissimi Senatoris muneribus domi forisque functo, maris Imperatori: qui, Asia à faucibus Helleponti vsque in Syriam ferro ignique vastata, Caramanis regibus, Venetorum socijs, ab Otthomanno oppressis, regno restituto, piratis vndique sublati, Cypro à coniuratis non minori celeritate, quàm prudentia recepta, Scodra ductu & auspicijs suis obsidione liberata; cum Rempub. feliciter gessisset; absens Marci Procurator, inde Dux grato Patrù cōsensu,

creatus est; Ioānes tertius ab hoc Dux, & Nicolaus Mocenigi fratres pietissimi B. M. D.

Vixit annos LXX. Mensis I. Dies XX. Obijt non sine summo populi gemitu, Ducatus sui anno primo, Mense secundo, die decimaquinta. Anno salutis M. CCCC. LXXVI.

IBIDEM.

Dux IOANNES MOCENIGVS, Thomæ patri, & Petri fratris Ducum secutus vestigia, bellum Ferrariense inuitus gessit, & Rodigij peninsula adiecit Imperio, pacē coluit, Remp. Venetam administravit, iustitia, probitate & prudētia, Dux opt. & amantiss. Reip. habitus est.

L. F. P.

Obijt anno M. CD. LXXXV. Vixit annos LXXVI. Dux annos VII. Menses VI.

IBIDEM.

LEONHARDVM PRATVM, militem fortissimum, & ex prouocatione semper victorem, præfectum Ferdinādi Iunioris & Federici Regum Neapolitanorum, ob virtutem terrestribus navalibusque prælijs felicissimum, magnis clarissimisque rebus pro Veneta Republ. gestis, pugnantem ab hoste cæsum, Leonhardus Lauredanus Princeps, & amplissimus ordo Senatorius, prudentiæ & fortitudinis ergo statua hac equestri donandum censuit.

IN S. SEBASTIANI.

NICOLAUS CRASSVS forum primū, nauigationem deinde secutus, ab aduersa fortuna, fortunis omnibus spoliatus, ad forum iterum reuersus, hunc postremū locum laborū omnium, & miseriarum quietem sibi, & posteris P. anno M. D. LXIII.

D. O. M.

MARCUS ANTONIVS Triuifanus P. integer vitæ, & paterna virtute ac gloria semper clarus, omnibus honoribus egregiè perfunctus, à patribus, inuito ipsius genio, Princeps cooptatus, cum annum Rempubl. sanctè gubernasset, religionis amantissimus, dum sacris in imaginum aula interesset; nulla ægritudine, flexis genibus, in gremio Patrum moriens migravit in cælum beatissimus M. D. LVI.

AD S. FRANCISCVM.

MARCO ANTONIO MAVROCENO, Equitū, & Procuratori, viro eloquentiss. rerum doctrinā, ciuilibus negotijs, & bellica virtute Clarissimo. qui cum omnia ornamenta, quæ in rep. sunt amplissima, virtute adeptus esset, maiorib. tamen semper dignissimus est iudicatus. Legationes innumeras maximasque sapienter fortiterque gessit, repressa præsertim apud Maximilianum Imp. quondam Legatorum temeritate. Legatus in castra Imperatoria, omnia munia feliciter obiit.

In subrico bello Magister Equitum designatus, mira celeritate transmissio Abdaz, se Gallorū Regi coniunxit, & Ludonicum Sfortiam victoriæ spe

iam exultantem armis regnoque spoliavit.

Cremonâ captâ, Mediolani Principis insignibus potitus, ea suis ædibus affixit, quæ & suæ virtutis, & præclaræ victoriæ posteris monumenta essent.

Exacta iam ætate, dum videt totam Europam armari contra Remp. & luctuosi belli præcidere causas contendit, diuino consilio è vita discedit, ne urbem, quam auctam Imperio, & potentem opibus reliquerat, paulò post multis cladibus afflictam videret. Obijt an. Salutis M. D. IX. VI. Idus Aprilis, omnium ferè suorum bonorû Syluestro Mauroteno Ioan. F. Q. S. M. & ab eo vno semper ex eadem familia vsufructu legato. Vixit ann. LXXV. Procuratores S. Marci Poss.

IN AEDE S. SALVATORIS.

FRANCISCVS VENERIVS Princeps, Priscæ maiorum virtutis, ac disciplinæ verè imitator, nullo nec adumbratæ laudis stimulo, nec priuata utilitatis errore vnquam permotus; in regêdis populis summæ clementiæ, in dicenda sententia Senatoriæ grauitatis, pacis & cōcordiæ amantissimus, in omni sermone sapientiss. semper, in principatu nihil præter ornamentum Principis, quod est iustum imperium, pulcherrimū liberis, ciuibus exemplum. Vixit annos LXVI. D. IV. In principatu annos II. D. XXII.

Vide Franciscum Sansouium de Venetorum Ducibus.

AD MONVMENTVM SEPVLCRI
SALVATORIS, SIMILE
Hierosolymitano.

Hoc mirum spectetur opus compagibus auctum,

Rupr.

Rupibus artifice saxa reuulsa manu.
 Gens Mausoleum sileat vesana sepulcrum,
 Quod fuit & Domini, Martia Roma, tui.
 Illa duo congesta viris monumenta fuere;
 Hoc Christo tanta mole paratur opus. (Etor,
 Quanto homini superum prestat Rex summus & au-
 Tanto hoc est alijs clarius, & melius.

IN CRYPTA EIVSDEM.

Quis iacet hic? rerum Dominus. cur morsus acerbo
 Funere? quo lectis gentibus astra daret.

IN S. STEPHANO

IOSAPHATO, scientiæ bonorum amico, vicio-
 rum hosti acerrimo, qui eloquentiam verè Roma-
 nam, bonasque artes Venetam iuventutem per
 multos annos docuit; ac tandem pietate ac inno-
 centia clarus, annum agens quintum & octogesi-
 mum, ex nullo nisi senectutis, & oculorum imbe-
 cillitatis morbo infirmus, placidè cum familiari-
 bus loquens, naturæ concessit: filij innocentissimi
 posuere.

MARINVS GEORGIVS.

Philosophus, Orator, Senator clariss. qui propter
 optimarum artium studia fuit tota in Italia, exte-
 risq; gentibus summo honore ac nomine; Legatus
 innumerabiles prouincias obiit, domi forisque
 magistratus amplissimos, quosque facillime ade-
 ptus est, & summa cum laude gessit; inter quos ca-
 ptius pro republ. factus, in diuturnam valetudi-
 nem cum incidisset, leges Vrbanas ex S. C. corri-
 gens, lugente ciuitate, extinctus est, H. S. M. quod

Helena Maura vxor sequatur T. F. V. vixit annos
LXVI. Obijt M. D. XXXII.

LAVRENTII ROCCHAE.

Qui Reip. in administratione versamini, & ad
amplissimos in ea gradus ritè contenditis, LAV-
RENTI ROCCHAE, Vlyssis Doctoris F. magni
Venetorum Imperij Cæcellarij vitâ vobis imitan-
dam proponite : Nam cum virtutes ipse reliquas,
quarum cultor vsquequaq; studiosissimus existit,
ea semper bonitate & innocentia decoraret, vt sui
ordinis Principatum incredibili omnium consen-
su fuerit consecutus, annos LXX. iam natus, è te-
nebris in lucem excedens, certissimam veræ gloriæ
& honorum adipiscendorum cunctis rationem de-
clarauit : Georgius Stephanus nepos gratiss. P. O. S.
V. Id. Iunii M. D. LIX.

CONTARENORVM.

Siste, quisquis es, gradum, & cineribus nobilium
CONTARENORVM ritè saluere iussis, Felix
abito.

*Cum venerit dies Domini, in misericordia eius
egrediemur.*

IN MAGNA MINORVM AEDE.

FRANCISCI FOSCARI DUCIS LXIV.

Accipite, ciues, Francisci Foscari vestri Ducis i-
maginē. Ingenio, memoria, eloquētia, adhæc Iusti-
tia, fortitudine animi, si nihil amplius, certè sum-
morum Principum gloriâ æmulari contendi : pie-
tati erga patriam meæ satisfeci nunquam: maxima
bella pro vestra salute & dignitate, terra marique

per
r

per annos plusquā triginta gessi, & summa felicitate confeci: labantem suffulsi Italiæ libertatem: Turbatores quietis compescui: Brixiam, Bergomum, Rauennam, Cremam, Imperio adiunxi vestro; omnibus ornamentis patriam auxi; pace vobis partā: Italiā in tranquillum fœdere redactā, post tot labores exhaustos, ætatis anno LXXXIII. Ducatus quarto supra tricesimum, salutisque M. CCCC. LVII. Kal. Nouemb. ad æternam requiem commigraui. Vos iustitiam, & concordiam, quæ sempiternum hoc sit Imperium, conseruate.

IBIDEM.

NICOLAI THRONI DVCIS

LXVII.

NICOLAUS THRONVS, opt. ciuis, optimus senator, optimus Aristocratix Princeps fuit. Quo felicissimo Duce florentissima Venetorum Resp. Cyprum Imperio asciuit, cum Rege Parthorum contra Turcum socia arma coniunxit; fraudatam pecuniam, viua illius effigie, resignauit, cuius innocentissimis manibus hanc meritam diuini operis molem Philippus filius perenni æternitate posuit.

IOANNI MAGIO,

Puero incomparabili: qui ob imperitiam obstetricis ex vtero statim translatus est ad tumulum, die XXI. Decemb. M.D. XXII.

BERNARDI PRIOLI PATRIT.

VENETI.

*Sanguine clarus eram, & natis, & coniuge felix,
Nobilis & patria, gratus & officijs.*

K S

Litt.

*Littore ab Aegypti, gemmarum diues, & auri,
 Dum redeo, insani me rapit vnda maris.
 Pone modum votis peregrina ad littora tendens,
 Perfringet curas nam brevis hora tuas.
 Ventorum flatus non omnis nauita callet,
 BERNARDI exemplo discere (disce) potes.*

VRBANO BOLZANIO BEL-

LVNENSI

Minoritanæ familiæ sacerdoti, summæ integritatis & innocentia, qui Græcas litteras extorres iam pridem, & procul à terra Italiæ exulantes nobis summa tum dicendi, tum scribendi laude princeps asseruit, PIERIVS VALERIANVS BOLZANIVS ex fratre N. institutionis educationisque memor Pos. Vixit ann. LXXXI, M. III. dies XII. In voluntaria paupertate felicissimus, in omnes, quoad potuit, semper officiosus, nulli vnquam iniurius, locum præceptorum maiorum suorum concessere Cornelij Patroni,

IBIDEM.

PIERIO VALERIANO BOLZANIO Bellunensi, eius si negotia diu apud summos Pontifices curata noris; nihil eum vnquam legere, nedum scribere potuisse, dicas: sin quæ multa tam docta scripserit, inspicias; nulli hominum otia quietiora contigisse iudices. Ioannes Cornelius Fantini Patritij Veneti F. & fratres locum amico suo intimo vnanimes concess.

FRANCISCI BARBARI.

*Si quis honos, si fas, lacrumis decorare sepultos,
 Flete super, mæstisquæ locum complete querolis,
 FRANCISCVS, cui prisca parem vix sæcla tulerunt,
 BARBARVS hic situs est, linguæ decus omne Latina,
 Fortia facta viri, pro libertate senatus,
 Brixia, quam magno tenuit sudore, fatetur.
 Hic summi ingenij scriptis monumenta reliquit,
 Græcæquæ præterea fecit Romana, tenet nunc
 Spiritus astræ, sacros tumulus complectitur artus.*

IN S. MARIA LVBANICA,
vel ZEBENIGO.

SEBASTIANI FOSCARINI.

*Accipite, Veneti ciues, quod est optimum in
 rebus humanis, humanas res contemnere. Vixi
 Reipubl. quamdiu potui; mihi certè parum: & hic
 vno icu extincto.*

IN S. LVCAE.

AETERNO NVMINI, SVPERISQ. OMNIB.

Siste viator, nec Manes ledita.

Quod fuisti, fui. non es quod sum.

Vt me vides, te alij fortè videbunt breui.

Incerta certi fati hora;

Numen ergò semper time.

GVILIELMVS SVVEERTIVS FRANC. F.

domo Antuerpiâ,

ad maiora natus,

præclara spondente indole, atque industriâ,

in ipso ætatis flore

migrauit, vnde venerat.

FRANC.

FRANC. SVVERTIVS Fratri carissimo
tra votum Pos.

Obijt anno M. D. XCIIII. XI. Martij.
Tu bone, bonum votum, hoc & mortuus rogat,
adde, & VALE.

*Surrectus vicisti Alpes, atque vrbis aquosa
Murmura. Fatales cur fugis ante minas?*

IBIDEM.

EPITAPHIVM HONORARIVM.
Condit ARETINI cineres lapis iste sepultos,
Mortales atro qui sale perfricuit:
Intractus Deus est illi, caussamque rogatus,
Hanc dedit: ille, inquit, non mihi notus erat.

AD MICHAELIS.

Lector, parum subsiste: rem miram leges.
Hic Eusebij HISPANI monachi corpus situm est,
Vir vndecumque qui fuit doctissimus:
Nostraque vita exemplar admirabile.
Morbo laborans sexdecim totos dies,
Edens, bibens nil prorsum, & vsque suos monens,
Deum adiit. hoc scires, volebam. abi, & VALE.
Anno Domini M. D. I. X, Februar.
etatis sue LI. sacre militie XVI.

M. A. COCCII SABELLICI
TVMVLVS.

*Quem non res hominum, non omnis ceperat etas
Scribentem, capit hac COCCION vna brevis.*

L A T O M I.

Magnus in hoc tumulo iacet ille SABELLICVS, orbis
Cuius

*Cuius ad ingenium non satis vnus erat.
Tempora per modicis incluserat omnia chartis,
Seruire exemplo quæ potuere aliquo.
In Venere incerta tamen hic contabuit: atque
Maluit Italicus Gallica fatapati.
Quid innuat, humanos scire atque euoluere casus,
Sifugienda facis, & facienda fugis?
Obijt anno salut. humanæ M. D. VII. ætatis
ferè LXX.*

IN VESTIBVLO D. GEORGII.

*Terror Græcorum iacet hic, & laus Venetorum,
DOMINICVS MICHAEL, Quem tenet
Emmanuel.
Dux probus, & fortis, quem totus adhuc colit orbis;
Prudens consilio, summus & ingenio.
Istius acta viri declarat captis Tyri,
Interitum Syria, mæror & Vngariæ.
Qui fecit Venetos in pace manere quietos:
Donec enim vixit, patria tuta fuit.
Quisquis ad hoc pulcrum venies spectare sepulcrum;
Cervius ante Deum flectere propter eum.
Anno Domini M. C. XXVIII. Indictione
VII. Obijt DOMINICVS MICHAEL
Dux Veneriæ.*

IN AEDIBVS PHILOLOGIANIS.

Θωμάς Φιλολόγος ὁ ῥαυενναίτης, ὁ τὰ τῆς οὐκ ἐμ-
της γυμνασίου βονωνίας, ῥώμης, παταλίας ὀφθαλμο-
πύργου, ἀνέγειρεν. ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ΖΞΒ.
Thomas Philologus Rauennas Phycus, ære
honestis laboribus parito, ædæ primū Paduæ
virtu-

TARVISINA.

virtutis; post has, senatuspermisso, pietati erigi fecit: illas animi, has etiam corporis monumenta.

Anno Mundi V I M. DCC. LIIII.

Iesu Christi M. D. LIIII.

Urbis M. C. XXXIV.

IN S. MARIA NOVA.

Sunt Charitum hi tumuli? Charitum sunt, non tamen hic est

Sola Charis, sed & hic ipsa sepulta Venus.

Sunt tumuli hi Veneris? Veneris sunt, non tamen hic est

Sola Venus, sed & hic ipsa Minerva iacet.

Hicne Minerva iacet? iacet hic, sed non tamen illa hic

Sola iacet, sed & hic casta Diana iacet.

Ergo etiam periere Deae? dubitasne perisse

Ipsae Deae, potuit ST LV I Asi ipsa mori.

AD CISTERNAM.

Parcior è calo quàm quòs descenderit imber,

Hic erit, ingenti quod leuet ora siti:

Nec tantum hoc hominum potuit solertia; verùm

In medio dulces aquore seruat aquas.

TARVISII.

A Vrelij Augurelli imago est, quam vides,

Vni vacantis litterarum serio

studio, & iocoso, dispari cura tamen:

Hoc, vt vegetior sic fieret ad seria:

Illo, vt iocosis vteretur firmior.

VICETINA.

IN VICETIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

B Acche pater, Ceres alma, bonæ bonæ numina
pacis:

Quæ patulos agros, qui iuga curua tenes;
Quid rerum, quid amicitia cum Marte cruento
Vobiscum? vestrum ut vexet utrumque furor?
Pulchra racemiferos domitat VICETIA colles,
Lata quæ spicilegi iugera findit agri.
Cadis amor, cadis germanæ insana cupido:
Nec patrius nato est tutus ab hoste cruor.
Nusquam iter est. vastata iacent latrone proterua
Ruscula: corruerunt ignibus hausta suis.
Parce (nefas) scelerare manus, Gens debita calo,
Imbue quæ ignoto pectora digna Deo.
Diuinæ facies: regio celestis: at huius
In celi medio tartara dira vigent.

IN AEDE CATHEDRALI.

HIERONYMO SOLEDO, Episcopo Vasio-
nensi, Clementis VII. Pontif. Max. Domus
Magistro, in Hispaniam Legato, ab eo Carol.
V. Imperat. missio: rebus supra omnium spem
eius prudentia celeriter, & ex voto confectis;
affinitate etiam inter illos coniuncta: Casare
in Italiam adducto: cum Venetis, ceterisque
Italiæ Principibus foedere inito, Duce Insu-
brum Cæs. Conciliato, in Belgis etiam apud eun-
dem Legatione functo: Romæ in maiori de se ex-
pecta-

pectatione sublato: Io. Petrus fratri opt. atque innocentiss. P. Vixit ann. 52. dies 2. ☉. 4. Non Ian. 1533.

IN D. LAVRENTII.

FERRETI BREXANI, & SVORVM.

*Hic situs ex clara FERRETVS origine vates,
Scaligeros decuit quem cecinisse Duces.
Scripsit & annales, Genuense & in ordine bellum,
Et noua de prisca carmina temporibus.
Et decui hic patria, Ferreta hic gloria gentis,
Hic locat aeternum nomen, & ossa lapis.*

LEONARDO PORTO.

Nobilissimo, Iuris & bonarum litterarum peritiss. qui nummos, mensuras, & pondera antiqua ad nostri temporis rationem deducendi autor fuit, atque octogenario maior decessit. & eius filius XVII. Kal. Octob. M. D. XLV.

AD SERVOS.

POLYXENAE CESENATAE.

*Serius, aut citius, nihil est: bene viuere, vita est
Aeterna, & calum, qui bene vixit, habet.*

Obijt anno M. D. XXV. XVI. Kal. Iulij.

ANTE AEDES COMITIS VVAL-
MARANAE.

MARIA AVSTRIA AVGVSTA, Caroli V. Maximil. II. Rodolphi II. Imp. filia, vxor, mater, à Philippo fratre Hispan. Rege potentiss. ad regendum Lusitanorum quondam Regum Imperium super partum, è Germania adscit: per Italiam.

iter

iter faciens in his ædibus, quod ipsa ob veterem Austriacorum Principum erga hanc Domum clientelam maximè voluit, cum Margarita, Maximilianoque filijs Archiducibus, à Leonardo VValmarano comite, eiusdem Philippi Regis Pensionario splendidissimo apparatu accepta fuit. Anno M. D. LXXXI. XV. Kal. Octob.

IN PALATIO MAIORI.

ANTONIO BERNARDO I. C. præstant. & patri opt. ob Rempubl. domi forisque feliciter administratam: vrbe pontibus, carcere, foro, templis exornatâ: Iudæis & noxijs eiectis: ciuitate in pristinam dignitatem & otium; studijs & sanctis moribus restituta: monte pietatis fundato; grata Vicetia Pos. M. CD. LXXXVI.

AE O L I A.

FRANCISCVS TRIDENTÆVS, Vicetinus I. C. Hieronymi Equitis F. gelidi venti flatum, in cauerno, Cubalo nuncupata, spirantem in ædes proprias per hanc cryptoporticum deduxit: ad temperandum ardentes & æstiuos calores: quem tum cohibendo, tum relaxando, nouo atque mirabili artificio, per cubicula quæque ducendo: pro libitu ea refrigerare & calfacere valet; ita vt custodia villa, eius ingenio, diligentia, impensa & æmulatione ornatiores effecta: inter regia oblectamenta connumerari queat. An. 1560. AEtat. verò suæ XXXII.

 VERONENSIA.

IN VERONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

I Talia canimus semper florentis ocellum,
Calliope nequeat grandius vlla loqui.
Aucta Deis, auctura poli Verona Quirites:
Quot ciues, tot habens sidera digna Ioue.
Non animi, non ingenij vigor acrior vsquam.
Nulla creat plures Martia terra duces.
Transferre in caelum voluit sibi Iuppiter. Atqui
Clarior in nostris maluit esse locis.

IN NOVA VRBIS PORTA.

VERONA non minùs nobilis, quàm antiqua
ciuitas, ac priscae virtutis memor, Venetae Rei-
publ. beneficio, non solùm muros, iniuria tempo-
ris corruptos, in melius restituit; sed ea quoque si-
bi templorum, viarum, pontium ac portarum or-
namenta adiecit; vt publicorum ædificiorum ma-
gnificentiam, nulli urbium postponenda videatur.
Tantum illi profuit bonorum Principum tutela
ac fauor.

IN PONTE NOVO AD
ATHESIN.

Qui fluminis vim passus annos plures iacuerat,
ciuitatis ornamento & commodo pons tandem
est restitutus.

EX ALTERA PARTE.

Fluminis impetu disiectum pontem, diligentia
AEmi

Æmi penè restitutum, FRANCISCI FOSCARIS successoris cura perfecit.

IN CATHEDRALI.

*LVCI, Luca tibi dedit ortum, Pontificatum
Ostia, Papatum Roma, Verona mori:
Imò Verona dedit tibi lucis gaudia, Roma
Exilium, curas Ostia, Luca mori.*

Obijt S. Pater D D. *LV CIVS* Papa III.
Die xxv. Nouemb. Anno M. C. Lxxxv.

COTTAE.

*Sperabas tibi culta nouum, Verona, Catullum:
Experta es veros bis viduata Deos.
Nulla animum posthac res erigat, optima quando
Prima rapit celeri Parca inimica manu.
Quæ tamen vt vidit morientes frigida COTTAE
Ora, suum fassa est crimen, & erubuit.*

IN MARIA ANTIQVA.

CANIS MAGNI DE SCALA.

*Si CANIS hic grandis ingentia facta peregit,
Marchia testis adest, quam saeuo Marte subegit:
SCALIGERAM qui laude Domum super astra
tulisset,
Maiores si parca dies infida dedisset;
Hunc Iulij geminata dies vndena peremit,
Iam lapsis septem quater annis mille trecentis.*

MARCI ANTONII TVRRIANI.

*Ante annos sciuisse nocet. nam maxima virtus
Persuasit morti, vt crederet esse senem.*

MASTINI SCALIGERI.

*SCALIGERA de gente fui, celebrique ferebar
 Nomine MASTINVS, claras dominabar in vrbes.
 Me dominum Verona suum, me Brixia vidit,
 Parmaq³ cum Luca, cum Feltro Marchia tota
 Iura dabam populis a quo libramine nostris
 Omnibus, & fidei, & Christi sine sorde secutor.
 Occubui primò post annos mille trecentos,
 Et decies quinque heu lux ibat tertia IunI.*

AD S. ANASTASIVM.

Illustri LEONHARDO ex antiquis. Imperia-
 libus Bauariæ regulis, Comiti in Ortenburg, indo-
 lis & spei incomparabilis iuueni, hanc mœroris
 & amoris sedem superstites sorores Veronica &
 Anna-Maria proh dolor contra votum dedica-
 runt: authore agnato Ioachimo, eiusque filio An-
 tonio procurante. Obijt die XVI. Iulij, Anno
 M.D.LXI. Sux ætatis vndevigesimo, cum ex gym-
 nasio Patauino hanc sibi fatalem auram pauculos
 dies captasset.

D. O. M.

IANVS FREGOSIVS LIGVRVM Princeps,
 ac Venetæ Reipub. terrestrium copiarum omnium
 præf. vbi fortis. Ducis officia domi forisque præ-
 stitisset, hac H. T. F. I. Hercules F. paternæ pietatis
 memor P.

AD S. FIRMVM.

TOSELLO SORAYNAE I. C. quod Veronæ
 patriæ antiqua monumenta conscripserit, &
 per-

perquisiuerit, eaque ab edacitate temporis eripuerit, suorum quoque ciuium gesta conscripserit, & æternitati consecrauerit, S. P. Q. Veron. B. M. Ciui DD.

AD PROCVLI.

Quod NICOLAI BARBADICI opera, consilio, liberalitate, solertia, difficilimo pestilentiae tempore, Verona sit periculo liberata: urbano prouisum otio: plebis egestati annonae consultum: praetorium magnifice resectum: obscuriores carceres illustrati: amphitheatri arena sordibus purgata: praetura denique praclarissime administrata: id NICOLAVM BARBADICVM bene & de ciuium commodo, pro sua maiorumque suorum dignitate, posterorumque exemplo benegerendae praeturae fecisse, sibi que grata & esse & fore, testatum est D. Zenonis suburbium. M. D. XXVI.

IN AMPHITHEATRO.

IACOBO FOSCARENO.

Quod amphit. instaurandum curauit, quodque eius prudentia in max. Italiae frumenti inopia, una Verona abundauit, Praetori, patrique opt. Veron. D. P. M. D. LXX.

IBIDEM.

HIERONYMO MAMOREO V. C. cuius incredibili studio dum urbi praest, quod temporum iniuria huic amphitheatro perierat, reddi coeptum est. Veronenses PP. M. D. LXIX.

IN AREA PRAETORII.

ZACHARIAS BAR. Eq. Veronen. Praef. nonnullas in agro, tres in vrbe arces instaurauit: Praetorium hoc sublicium marmoreum fecit, forum ampliauit, curiam aedificauit, in penuria annonae famem defendit, Rempublicam integre gessit, aequale ius omnibus dixit. Eius discessum populus lacrymis declarauit. M. CCCC. LXXVI.

MANTVANA.

IN MANTVAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Maxima cū veteri turgeret Hetruria regno,
Sceptraque terrarum iungeret aucta
mari:

Mole noua tumuit, solijsq; excreuit auitis,

Vt premeret forti iura aliena pede.

Inde est in superas deducta colonia terras:

Non tamen his potuit MANTV A tota dari,

Clara viris, felix ducibus, diuo inclyta cycno,

Quem vitreis aluit Mincias Andis aquis.

MANTV A diues auis, magno non cesserit orbi,

Tota tamen parte hac vincitur ipsa sui.

IN AEDE CATHEDRALI.

Aduentare mihi extremam dum suspicor horam,
Osibus hanc posui viuus in aede domum.

AD IMAGINEM RESVRGENTIS,

*Nos quoque, qui solus superata morte reuixit,
Sumpturos carnem rursus, & ossa, docet.*

IN S. ANDREAE.

LAMPRIDII.

LAMPRIDIVM Carum Musis hic Mantua seruat.

PETRVS MYRTEVS BENED. LAMPRI-
DIO POS.

*Ergo ego, nobilium ô Genitrix atque hospita vatam
Mantua, quod nimium vicina Cremona Maroni
Obfuerit, solus pœnas abs te ipse repostor?
Ille soli tantum tulit: aſt ego de te,
Mantua, de quæ tuo meritis bene principe, cara
Propatria, & vitam, & cineres tibi reddere cogor.*

MANTINEAE.

*Esse parem hunc nôris, si non preponis Apelli,
ÆNEA MANTINEAE qui simulacra vides.
ANDREAS MANTINEA, Apelles suæ æta-
tis, Equeſtri idcirco dignitate ornatus,
Obijt anno M. D. XVII.*

CAROLO NAVOLONO.

*CAROLVS Eques clarissimus NAVOLONVS,
Belli Magister, & equitum inclytus ductor,
Prudens duorum tum Ducum gubernator,
Patriæquæ militum optimus fuit rector;
Nunc superis, ob integerrimam vitam
Receptus, hoc reliquit ossa sub saxo.*

Obijt anno salutis M. D. LIX. ætat. LXXIX.

IN D. FRANCISCI.
HIPPOLYTI ALTERICI.

*Fatis HIPPOLITO impijs adempto
Maximo Alterica domus honore,
Consulto egregio vtriusque Iuris,
Oratoreque & optimo Poëta,
Deploreat pater, ingemunt clientes:
Silet Mantua, Aonidesque lacrymantur.*

Qui obiit anno salut. M. D. LXIX.
ætat. XXXVIII.

LAELIO CAPILVPO BENEDICTI F.
Mantua te Leli meritò se iactat alumno.

*Nam Maro quasonuit tu quoque voce sonas.
Et tua sint quamuis ex omni parte Maronis
Carmina; non eadem quæ canit ille canis.
Non igitur mirum site modò Mantua ademptum
Certatim spargit floribus & lacrymis.*

Vixit annos LXII. dies XV.

© Anno M. D. LX. III. Ian.

BENEDICTVS AEGIVS AD
CAPILVPVM.

*Si vera est, LAELI, SAMI sententia vatis:
Quæ tua nunc anima est, ante Maronis erat.*

IBIDEM.

*Si neque fata queunt animos seiungere amicos;
Æternum heic Blanca est, Iulius, & proliit.*

D. O. M.

Si fata venderent aut permutarent animas;

IV LIV M

IVLIVM GONZAGAM probitas redimeret,
 Et vxor vitæ permutaret propria.
 At quia neutrum licet probitas raptum lugeat.
 En vxor Biancha amoris æquæ ac doloris
 Hoc illi monumentum viuens collocat.

IBIDEM.

ANNIBAL CONSTANTIVS Neapol. eques,
 præsidio equestri Principis præfectus, sibi ac Sci-
 pioni Calderino, qui sæpius Ordinem duxit, viuēs
 faciundum curauit: ne quos beneuolentiæ caritas
 in vita ætiss. vinculo coniunxerat, in morte dis-
 iungerentur.

IN COEMETERIO AD EFFIGIEM
 IO. BAPTISTAE SPAGNOLI
 Carmelitæ.

Alter hic iacet à Marone vates,
 Natus Mantuæ, & quidem Poëta
 Dignior titulo, nisi incidisset,
 In fluctus varios scientiarum,
 Quo musas coluit minore cura.
 Primus hic tamen à Marone, natus
 Mantuæ, coluit poëta Musas,
 Andinosq; bibit sacro ore fontes.

Vixit annos octoginta natus M.CCCC.
 XLIV. XII. April.

FRANCISCVS SVVEERTIVS,
 in eundem.

Mantuæ me genuit, tenuit quoq; Mantuæ, sacros
 Nunc eadem cineres Mantuæ cara tenet.

IN S. DOMINICO.

IOANNES MEDICES hîc situs est, inusitatæ
virtutis Dux, qui ad Mincium tormento ictus Ita-
liæ fato potius, quàm suo, cecidit M. D. XXVI. :

IOAN. FRANCISCI PVSTERIAE.

Gallorum veterum scribis dum stemmata regum,

Quicquid & occidua contigit Hesperia.

Quot reges pictis posuerunt iura Britannis,

Quos Hunni, & Russi, quosq; Polonus habet,

Ecce immaturos carpsit mors inuida fructus.

Concidit & dura sylua tenella manu;

Qua siculi a me poterit reparari arte,

Florescet nitido marmore sylua magis.

Vixit annos XLII. M. v. D. XIII. Obijt

III. Id. Mart. M. D. LXXVI.

IN AEDE S. MARIAE CARITATIS.

ANGELICAE BVRGIAE.

Diuinum munus supremis sedibus olim

ANGELICA ad terras BVRGIA missa fuit.

Has Deus angelico non dignas corpore ducens,

ANGELICAM sedes duxit ad Angelicas.

Obijt die vltima Ianuar. M. D. XIX.

AD CARMELITAS.

Hospes ALEXANDER triplici clarissimus ære

Hic cubat, hic sacer est manibus iste locus.

Siue sonum mallet, siue instrumenta sonora,

Nec melior psalter, nec faber vllus erat.

Regia nemo pari tornabat vasa decore,

Siue

*Sive es, seu gemmas, siue terebat ebur.
 Maiori superos nemo pietate colebat:
 Qui legis ergò, pie dic pia verba anima.*

LVCRETIAE.

*Accolit angelicas quæ nunc LVCRETIA sedes.
 Frigida sub paruo marmore clausa iacer.
 Ne stupeas, confessa Deo sua crimina planxit,
 Senferat extremum cum sibi adesse diem.
 Atq; comas neglecta, crucem complectitur ipsa,
 Cui lacrymas fundens basia mille dabat.
 O mirum! o summi pietas immensa Tonantis!
 Quæ peccans vixit, facta beata nece est.
 Obijt anno salut. M. D. XXXVI. Dic XX.
 Decembr.*

AD S. MARTHAM.

ALEXANDRO GONSAGAE Friderici I. Ducis Mantuæ F. Caroli V. Impe. Augusti, & Philippi Hispan. Regis auspicijs, maximarum rerum administratione, & peditum equitumque ductu, non minus pacis artibus, & Christianæ religionis cultu, quam nobilissimi generis splendore, & bellicæ virtutis gloria claro, Fabius & Alexander FF. parenti opt. merito PP. mœstissimi. Vixit annos LX. M. x. D. IV. Obijt XIX. Kal. Septemb. anno salut. M. D. LXXX.

ALBERTINO PAVESIO.

*Ingenuis artibus erudito Ludouicus filio P.
 Intempesta mihi cur te mors abstulit? heu heu!
 Debueras oculos claudere (nate) meos.*

IN S. BARBARAE.

Amici mei omnes desinite luctu quietem nunc
meam rumpere. Vixi namque ut morerer: mor-
tua sum ut viuerem: vobiscum victura demum, cum
mortua mors fuerit. Dominicæ vxori dilectiss.
Vincentius de Ferratis, & filij matri bene merenti
pos. Anno M. D. LY.

IN S. NICOLAI.

FRANCISCI GISVLPHI, ex antiquissimo
Longobardorum sanguine hic ossa clauduntur,
donec immutatio veniat, & corruptibile hoc in-
corruptibile induat, & mortale immortalitatem.

PETRI POMPONATII MANTVANI.

Hic sepultus iaceo. Quare? nescio. nec, si scis
aut nescis, cur. Si vales, bene est, viuēs valui. For-
tasse nunc valeo. Si, aut non; dicere nequeo.

IOANNES LATOMVS.

Cur, quis hic iaceam, referre cogor,
Et caussa iugulo mea admouere
Hunc Ensem, ut modo mortuus, cinisq;
Si tecum fuero locutus, atri
Convincar placiti, reusq; fiam?
Sed sunt ij rabidi, & mali poëtae;
Qui, quum plurima mentiantur ipsi,
Me verum prohibent tacere: nam sum
POMPONATIVS ille, qui professus
Manes esse nihil, sed interire
Quicquid est hominis, pati q; fatum,

Nunc

*Nunc contra experior: tacere proinde
Mallem, sed rabidi vetant poeta.*

CREMONENSIA.

IN CREMONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Quis modus esset agris, & quanta licentia fru-
Verba peregrina Gallica voce notant. (gñ.
Inde solum nati letum dixere Cremonam,
Quin Latio vox est delitiosa cremor.
Usque aded longo reddit cum fœnore tellus:
Præteritiq; horrus commoda ridet ager.
Desicit & cultrum, & vomer: non desicit vber.
Lassa manus, trita sarcula, fessa Ceres.
Reddant pensum aliæ: nostra lex vnica terra est:
Et votum domini, & spem superare sui.

IN CATHEDRALI.

D. O. M.

PAVLO ALAE, qui ob IV. CL. eximiam pruden-
tiam in Senatum Mediol. cooptatus, cum Magistra-
tum, ea fide, grauitate, abstinencia, castè integreq;
& ad prisca probitatis laudem gessit, vt longè ma-
iores à Rege sperare debuisset. Sed heu! dum Reip.
dignitati enixè priuatorumque commodis beni-
gnè studet, suis parum consulens, perdita valetudi-
ne diu vsus vita cessit, suo magis, quàm aliorum
tempore. Vixit annos IL. M. X.

Ciuit. CREM. decreto sepulcro sumptu pub.
cui B. M. parentauit.

Inscriptio honoraria in exequijs. Sepultus Alba.

IBIDEM,

D. O. M.

M. HIER. VIDAE, ALBAE EPISCOPO,
quem probè omnes norunt,
Ciuitas CREMONA decreto sepulcro sumptu
pub. ciui, qui de vniuersa ciuitat. B. M.
est, parentauit V. A. N.

Qui cum, quidquid in egregium hominem laudis
dici potest, in eum beneficio nat. fuerit collatum,
immortalit. erat dignus, nisi naturæ cõmunis con-
ditio obstitisset. Viuit tamen adhuc apud nos,
viuetq; æternum ad posteros benef. iu-
cundiss. ac perpetua recorda-
tione.

Qui omnibus erga gregem sibi commissum offi-
cijs functus piet. charit. fide, const. præclarus, o-
mnibus carus, nemini noxius à nobis dis-
cessit, suo magis, quam aliorum
tempore.

Qui non solùm piè & sanctè Deum coluit, sed ita
etiam cecinit, vt in cœlo locum, vbi beatus æuo
sempiterno fruatur, & in terris æternam
sibi gloriam maximo omnium morta-
lium fructu compararit.

Obijt anno M. D. LXVI. XXVII. Septemb.

SEBASTIANO PICENARDO.

Cæsareo armorum ductori, victorijs innumeris
clariss. summis Principibus in arduis expeditioni-
bus vndecumq; expetito, cui Insubria Sfortiadæ,
Liguria ciuib. Aetruria Mediceo seruata, ipsa de-
nique patria toties defensa, æternū debent IOAN.
BAPT. PICENARDO acerrimo peditum præse-
cto, virtutis paternæ æmulo, & propagatori.

SFOR-

SFORTIAE item PICENARDO fortiss. copiarum Imperatori, qui parentem nō modo æquabat, sed etiam lōgè superasset, nisi in medio victoriarū cursu raptus esset. Valerius & Sfortia fratres opt. ano, patruo, & Patri B. M. pos. M. D. LXXVII.

AD S. BARTHOLOMAEVM.

MELCHIORI AIMO I. C. clariss. qui ob egregias eius virtutes, & singularem in patriam pietatem, non minori ciuib. suis commodo & ornamento fuit, quam Ioānes Baltazar, & M. Antonius eius maiores, qui cum in Iure ciuili excellerent, suæ vtilitatem publicam præferentes, nominis sui memoriam reliquerunt. Ludouicus I. C. Vincentius Phisicus, Ioan. Paulus, & Ioan. Bapt. FF. patri cariss. & B. M. moestissimi POSS.

Vixit annos LXX. P. M. obiit prid. Id. Septemb.
M. D. LXX.

CAMILLI BOCCATIL.

Arte fuit nato prior, & pater arte secundus,

Ergò erit arte minor, qui fuit ante prior.

Obijt M. D. XLVI. IV. Non. Ianu.

AD S. AVGVSTINVM.

HOMOBONO OFFREDO Philosopho, mortalibus ob mores non minus suauiss. quàm medendi præstantiam caro, omnibusque expetito: cuius domus sanitatis officina, multis è rogo in vitam restitutus, tota Italia adibatur; At dum vndique à Principibus accersitus, amicorum saluti consulit, suam perdit, luctu pub. Ciuitatis, Italia moerente elatus. Vixit ann. LXXX. Petrus Ioan. Bapt. FF. moestiss. parenti sanctiss. POSS.

AD

AD S. ANGELVM.

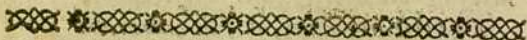
Hic pietas in patriam, & pauperes prompta, monumento est vobis posteris, vbi iaceo. ANTONIVS LAFAITATVS, nulli vnquam noxijs, Deo proximus. Vale.

AD SIGISMVNDI.

FRANCISCVS SFORZIAE F. ex Sfortia familia Mediolan. Dux: Blancam—Mariam Philippi Vicecomitis F. hęc sibi vxorem adiunxit, idq; per verba & annulos ex more significauit, anno à Christi conceptione 1457.

IBIDEM.

BLANCA MARIA FRANC. Sforziae vxor. M. P. Q. aram, atque ædē felic. Matrimonij M. F. C. Hieronymo, eiusque monachis cessit, ac sacrauit, ministris victū annuum de suo H. E. Cremona, doctorali vrbe dd. decreuit. Legauit Anno 1460.

BRIXIANA.

IN BRIXIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Quæ pingues scatebras specula despectat ab al-
Postulat imperij Brixia magna vices. (ta,
Cælum bilarum, frons leta vrbi, gens nescia fraudis,
Atq; modum ignorat diuitis vber agræ.
Si regeret patrias animis concordibus oras;
Tunc poterat dominis ipsa iubere suis.

IN

IN CATHEDRALI.

Vixi, & securus mei possessor fui; quæ dederat
mihi Deus, in cursu peregi; pietate Christi optimi
meliores sedes spero: Valet Brixienſes mei; cœ-
lum spectate, Deo parete: nam quàm fragilis &
caduca sit vita mortalium, meo exemplo discite.
M. CCCC. L XIII.

CORNELII MICHAELIS.

Heu CORNELI, quæ fors tua?

Sum felix; ne me vexes.

Cur in pube leta obijſti?

Satis vixit, qui bene moritur.

IN PALATIO CAPITANEL.

Hic locus odit, amat, punit, conſervat, honorat.

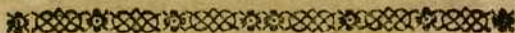
Nequitiam, pacem, crimina, iura, probos.

IN D. FAVSTINI ET IOVITAE
MEMORIAE AETERNÆ.

Illuſtris Viri PAVLI AVGGARDI Brixiani,
qui ob inſignem animi erga Deum pietatem,
SSQ. FAVSTINVM & IOVITAM patriæ ſuæ
Patronos, ad tuendam amplificandamq; Brixiano-
rum ſocietatem, eorum SS. nomine in vrbe nuper
inſtitutam, pro ſacris, diebus ſingulis in ea fa-
ciendis, mille aureos nummos moriens

legavit. Societatis ordo Bene me-
ren. POS. CIO. IO.

LXXIII.

BERGOMATIA.

IN BERGOMVM IVL. CAES.

SCALIGER.

*Ingenium, corpus, mores, obtutus, amictus,
Tecta, cibus, gressus, guttura, sermo, sonus:
Omnia crassa modis insignibus, omnia dura;
Sic valeant silices vt superare suos.
Ista domi: sed vicinus si aspergat acetum;
Artibus atque dolis vincitur ipse suis.*

IN CATHEDRALI.

D. O. M.

BARTHOLOMAEVS COLEONIVS de Andegavia virtute immortalitatem adeptus, vsq; ad deo in re militari fuit illustris, vt non modò tunc viuentium gloriam longè excesserit, sed & posteris spem eum imitandi ademerit. Multoties enim à diuersis Principibus, deincepsq; ab Illustriss. Venetorum Senatu accepto imperio, tandem totius Christianorum exercitus, sub Paulo II. P. M. delectus fuit Imperator, cuius acies 14. annis ab eius obitu, solo iam defuncti Imperatoris, tãquam viui nomine militantes, iussa cuiuscumq; alterius contempserunt. Obijt 4. Non. Nouem. Anno Domini 1475.

IN PALATIO.

BERGOMVM vrbs vetustiss. Ann. ante S. N. 1804. à Cidno Liguris Hetruscorum Regis F. exstructa: aliquando in libertate, aliquando sub Romano, Caesarum, Regum, ac Ducum Imperio, vario euentu

uentu iactata, sub sanctissima D. Marci alarū vmbra, tandem diuturnæ pacis otio fruitur, & feliciter quiescit.

IBIDEM.

ANTONIA ciuis Bergomi virgo, non minus animi, quàm corporis pulchritudine pollens; cum ab N. N. violentum in se stuprum parari videret, mortē pro conseruanda pudicitia vilipēdens, gladio violatoris erepto: intrepidum sibi pectus trāsfodiens, singulari castitatis exemplo urbem hanc perpetuo illustrauit.

TICINENSIA.

IN TICINVM IVL. CAES.

SCALIGER.

QVA citus Eridani ditat TICINVS arenas,
 Gratus honoratas hospitis hospes aquas:
 Lux studiorum ingens, Regum pulcherrima sedes,
 Signat inexhausti iugera plena soli.
 Denicta Italia, reliquis voluere relictis,
 Magnanimi hac potius parte sedere Duces. (est
 Pace tua, Hesperia alma parens, hæc dixero: quanta
 Quanta aũc sum! totum es: pars tamen vna placet.

IN AEDE D. PETRI.

SEVERINI BOETII EPISCOPI.

Mæonia, & Latīā linguā clarissimus, & qui
 Consul eram, hīc perij missus in exilium.
 Sed quid mors rapuit? probitas me vexit ad auras,
 Et nunc fama viget maxima, viuunt opus.

M 2

IN

IN CATHEDRALI.

Michaeli Zieglero patritio Sueuo, qui plurimis cum Germaniæ & Galliæ, tū Italiæ ciuitatib. peragratis, ob præclaras animi ingenijq; dotes multorum gratiam conciliauerat. Demū hoc Ticinensi Gymnasio adeò in omni virtutum genere excellerat, vt non minus in Philosophia, quā in Iurifprudēt. atque in Musicæ modulis floreret; quique cum in Syriar doribus, æstus leniendi causa, Ticino amni natans se credidisset; eius vorticibus inuolutus, diem obiit anno M. D. LXIV. Non. Quinct. ætat. sue XXVII. Io. Corradus Cotvvitz, cui flebile desiderium reliquit, socius socio carissimo, atque opt. merito mœstiss. P. O. S.

*Suenia me genuit, rapuit Ticinus, habet nunc
Vrna breuis. calidiste laue, lector, aquis.*

IN CARMELITARVM.

Reuerend. Carmelita D. Archangelus Lafraconus Papiensis, infula Theologorum redimitus, Ticinensi Gymnasio viuens legit, legens obiit, legebat, vt doceret; sciebat, vt bene ageret. Anno M. D. LXV. VII. Cal. Decemb.

IBIDEM.

IOAN. FRANCISCO DE S. NAZARIO A RIPA I. C. primi nominis Senatori, Dux, Com. Palat. HELENA GENTILIS vxor, & VI. liberi.

*Hoc, hospes, potes æstimare saxo,
Humani nihil esse non caducum.*

NICO-

NICOLINI DE S. NAZARIO.

*Vita bonum mendax. longo dignissime seculo,
Hic tegit extinctum te, NICOLINE, lapis.
Heu quātos Ticino luctus, lachrymasq; relinquis,
Interpres legum, Concilijq; pater!*

IN S. FRANCISCO.

ANONYMI.

*Non habitat ratione soli, nec stirpis auita,
Immisere necem fata sinistra mihi.
Nil hinc. inde preces fusa, nil pulcra iuuentus
Profuit; instabilis stat sua cuiq; dies.*

BALDI I. C. FRANCISCANORVM
HABITU CLARI, IN NOVO
monumento.

*Vita, labor, studium, divini cultus amoris,
Artes naturæ, fulgentia dicta, legales
Normæ pastorum, quæ sunt & cœlica iura,
Ornant Baldi animam, quæ pendent dogmata clara.
Et quia nunc linquit mortalis pondera carnis,
Dulcia iam gustans auctoris pascua summa,
Clauditur hic BALDVS, Francisci tegmine fultus,
Doctorum princeps, Perusina conditus arce.*

Obijt M. CCCC. D. XX. April. in aurora.
Gothardus Regna Mediolan. Ticinensis
Gymnasij Rector instauravit, anno Do-
mini M. D. XLVII.

IBIDEM.

*Filius Astree morum pater, artis alumnus
Cæsareæ, verus religionis honos,*

M 3

BAL-

BALDVS, Perusij ducens cognomen ab vrbe,
Clauditur hic: animam sidera summa tenent.

Baldus editiorem sortitus locum, hîc octo &
 decem suprà centum annis obdormierat,
 M. D. XIX.

FRANCISCI CVRTII SENIORIS.

Sacrarum interpres legum, sanctissimus olim
 FRANCISCVS, patriæ gloria magna sua.
Quem probitas, quem cana fides, pietasq; decorum
Fecerat, hoc positum marmore corpus habet.

Obijt 1495. 3. Iulij, Bernardinus Curt. gra-
 tus filius fieri iussit.

LVCHINI CVRTII.

Tegitur hoc lapide LVCHINVS CVRTIVS
 I. C. patriæ decus, vitæ speculum, pacis amator,
 præcipuus vitiorum osor. 1502.

IN AEDE S. CLARAE.

BLANCAE AIATIAE coniugi, Augustinæ
 TVRRIANAE matri, BLANCAE SALIMBE-
 NAE sorori, foeminis lectiss. IOSEPH SALIM-
 BENIVS Eques, tribus animis suis vnica pietate
 POS. M. D. LXXIII.

IN S. EPIPHANII.

ANDRAEAE ALCIATO, Mediolanensi I. C.
 Comiti, Protonotario Apostolico, Casareoq; Se-
 natori, qui omnium doctrinarum orbem absol-
 uit, primus legum studia antiquo restituit decori.
 Vix. ann. LVII. Mens. VIII. D. IV. Obijt prid. Id.
 Ianuar. Anno M. D. L. Franciscus Alciatus I. C.

A. B. M. P.

A. B. M. P. ad sinistram : μηδὲν ἀναβαλλόμενος.
 Ad dextram : Ἄνδρὸς δικαίου καὶ πρὸς θεὸν ἀπόλλυ-
 τος.

IBIDEM.

HIERONYMO TORNELLO I. C. Max. quem
 ad intimam arcanamque iuris sapientiam enucle-
 andam, & ad totius exemplum sanctitatis, & insti-
 tiæ, Natura pepererat. Hæredes opt. mœstiss. ad
 tempus POSS. Vixit annos LXX. Obijt anno M. D.
 LXX. X. Cal. Nouemb.

*Credite nunc vati augusto posse equora claudi,
 Cum, quicquid legum est, hæc brevis urna tegat.*

AD S. AVGVSTINVM.

CHRISTOPHORO TRVCHSES. S. Rom.
 Imperij hæreditario Dapifero, Baroni in VVal-
 purg, Trib. milit. Cæs. in expeditione Africana,
 ornamentis Equitis donato, D. Caroli V. Imperat.
 manu.

*Austriacum in Turcas bellum, Caroliq, triumphum,
 Tunisiæ fauces, salsaq, stagna maris.*

*Virtutis monumenta tua immortalia perstant,
 Corporis hic tantum stat fugitiuus honos.*

Otho Gymnasiarcha Fr. cariss. M. D. XXXV.

AD INTROITVM MARGARITAE AV-
 STRIACAE, ANTE AEDES MAR-
 chionis Malespinae.

MARGARITAE AVSTRIACAE, Caesarum
 prolis Philippi III. Regum Regis vxoris, Pudici-
 tiæ ac gratiarum alumnae, omni virtutum splen-
 dore ornatissimæ, Christianæ pietatis auspici re-
 ligiosissimæ, pacis nuntiae, publicæ salutis,

tutelæ, maximæ, felici, & angustæ, angusta quidem, sed lata domus.

ITEM.

Intuere ingrediens, diuina Cæsarum propago, Regum olim iam sedem, quæ multoties pro singulari in Aultriacos, fide penè funditus euerfa, felicissimis deinde eorundè auspicijs instaurata, aurea qua nunc ouans tranquillitate potitur, præsentis tuo Numine, æterna perfrui sperat.

IN S. IACOBO EXTRA
MVROS.

IASON MAINVS Iureconsultus, Eques, & Comes, quisquis ille fuerit, hic requiescit.

Materia vincor, & tu vis ire viator?

Expedit; iacet hic ille MAINVS, abi.

AD CARTHVSIANOS.

IOANNES GALEACIVS Vicecomes, Magni Matthæi pronepos, sub Galeacio Patre ad magna institutus, rem militarem primus in Italiam reduxit, bellator indefessus, suo auspicio, & aliorum ductu, barbaros & hostiles exercitus, siue iniurias vlcisceretur, siue socios & amicos defenderet, siue regni fines ampliaret, occidione deuicit. Regum gener atque focer, affinitates, amicitiam, & societatem cum potentiss. Regibus iunxit, Religionem Dei amplexus, collapsa templa restituit; nona magnificè & opulenta extruxit; Hierosolymis sacellum & aras erexit; domi & bello disceptator prudens, iustus, magnificus; Papiæ scholas, & cuiuscunque scientiæ Doctoribus annua salaria instituit;

arces

arces, partim opere, partim situ & natura validas,
 munitiores, alias manu & opere inexpugnabiles
 fecit, gentes omnes à mari Tyrrheno ad Veneto-
 rum vique littora sub fidem & imperium redegit,
 ex gubernatore regni dominus & Dux creatus, ad
 excelsa rerum humanarum fastigia viam affecta-
 bat, nisi in Italiae iacturam fata intercessissent.
 Constituit moriens cor Viennam Allobrogum, re-
 liqua intestina ad Gallæcos deportari, & in ædi-
 bus dinorum Iacobi & Antonij, ossa verò in cœ-
 nobio Carthusiense iuxta Papiam condi testa-
 mento iussit. Vixit annos 47. m. 10. d. 19. Obijt 1402.
 Mediolani. Regnavit annos 24.

IN AGRO TICINENSI,

Per quem Mediolanò in ipsum flumen
 fossam nauigabilem Comes

FONTANVS duxit.

Martis, & Cereris hi campi sunt,
 Non minus trophæis, quàm aristis clari.

Rex prælio victus, & captus,
 exercitus cæsus:

VICTORI CAESARI

PETRVS ERNIQVES ACEVEDIVS Comes Fô-
 tanus monumentum dicauit,

&

fossâ nauigabili Mediolano in Ticinum ductâ

æternæ victoriæ famam,

vbique terrarum sparsam,

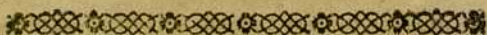
Perenni aquarum lapsu, & murmure
 in mare deferri voluit,

Vt hoc etiam elemento vagaretur.

Inscriptio Eryci Puteani, nondum posita.

M 5

MEDIO.

MEDIOLANENSIA.

IN MEDIOLANVM IVL. CAES.
SCALIGER.

Compositos populos, validiq; exordia Regnū
 Excepit facili terra beata sinu.
 Creuerat Aufonio commistus sanguine Gallus:
 Et dabat antiquo fortia iura Pado.
 Tertia se adiunxit tantis Germania rebus:
 Et stetit audaci famaparata manu.
 Quævis simplicibus iactet se gloria signis:
 Cùm triplex vni contigit aucta mihi.

IN AEDE CATHEDRALI.

IOANNIS VICECOMITIS ARCHIEPISCO-
pi Mediolanensis.

Quàm fastus, quàm pompa leuis, quàm gloria mundæ
Sic breuis, & fragilis humana potentia quàm sit,
Collige ab exemplo, qui transis, perlege, differ,
In speculo speculari meo lacrymabile carmen.
Qui sis, qui fuerim, dicam, qui marmore claudor.
Sanguine clarus eram Vicecomes stirpe, Ioannes
Nomine, nullus opes possedit latius orbe:
Præsul eram, pastor quæ fui, baculum quæ tenebat
Dextera pastoris, gladium quæ sinistra gerebat
Felicis domini; magnus quæ, potens quæ, triumphans
Ipse fui viuens, metuerunt nomina nostra
Æthera, terra, mare: suberant vrbes quæ, potentes
Imperio titulo quæ, meo: mihi Mediolanum
Vrbs suberat, Landense solum, Placentia grata,

AUTER

*Aurea Parma, bona & Bononia, Pulchra Cremona,
Bergoma magna satis, lapidosi montibus aucta,
Brixia magnipotens, Bobiensis terra, tribusque
Eximij dotata bonis Terdona vocata,
Cumarum tellus, nouaque Alexandria, pinguis
Et Vercellarum terra, atque Nouaria, & Alba;
Ast quoque cum castris Pedemontis iussa subibant,
Ianua, ab antiquo quondam quæ condita lano
Dicitur, & vasti narratur Ianua mundi,
Et Saonensis arx, & loca plurima (quæ nunc
Difficile est narrare mihi) mea iussa subibant:
Thuscia tota meum metuebat languida nomen:
Hinc obsessa fuit populo Florentia plena,
Bellaque sustinuit Tellus Perusina superba,
Et Pise, & Senæ tumidum reuerenter honorem
Præstabant; me me metuebat Marchia tota.
Italiæ partes omnes timuere Ioannem;
Nunc me petra tenet, Saxoque includor in isto,
Et lacerum vermes laniant nunc vndique corpus.
Quid mihi diuitiæ, quid lata palatia prosunt?
Cum mihi sufficiat, paruo quod marmore claudor.*

Et clausi diem meum M. CCC. LIV. Augusti v.

MARINO CARACCILO CARDIN.

Neapolitano, illustri genere orto, qui plurimis pro Pontif. Cæsareque functus Legationibus, primum Carol. V. Imper. ad Aquisgranum coronam imposuit, Anglos ei coniunxit, & Venetos; ac deum à Paul. II. Pont. Max. in Cardinalium numerum cooptatus, dum Prouinciâ Mediolanensem ab eodem CAROLO sibi creditam regeret, importuna morte, maxima cum Reipubl. Christianæ iactu-

iactura sublatus est. v. Kalend. Feb. M. D. XXXIII.
annos natus LXIX. Ioan. Bapt. fratri opt. Pos.

TVMVLVS ALFONSI DAVALI
MARCHIONIS PISCARIAE,
& Vastij,

*Arma manu tibi capta, & victo ex hoste trophæa
Hæc tibi marmora erunt, hæc tibi erunt tituli.
Hæc tibi Mars statuit; statuit Bellona sepulcrum,
O DAVALE, hæc cineri debita busta tuo.
His ALFONSE iaces ornatus & obrutus armis,
Arma tibi tumuli: tela tibi tituli.*

IBIDEM.

POLYDORI SFORTIAE.

*Sfortia auus, pater est Franciscus maximus ille,
Cui virtusq; parens, fors bona amica fuit.
Est Mediolanum patria hæc ditissima rerum,
Atque hominum; generis nomina fecit auus.
Corpore, mente, manuq; vicens Polydorus in artes
Et generis titulos conspiciendus eram.
Prætor spem præstare nihil, sed fas fuit. heu mors
Tam bona vota, heu mors, præcipitata tulit.
Natus an. 23. obiit an. 1473. 10. Martij.*

PVBLII ATTILII GRAMMATICÆ.

*Morborum vitia, & vitæ mala maxima fugi,
Nunc careo pœnis, pace fruor placida.*

IBIDEM.

CAROLVS BORROMÆVS Card. Tituli S.
Præxedis, Archiepiscopus Mediolan. frequentiori-
bus

bus Cleri, Populiq̃ue, ac deuoti foeminei sexus
precibus recommendatum cupiens, hoc loco sibi
monumentum viuens elegit. Vixit ann. XLVI.
M. I. D. I. Præfuit Ecclesiæ Mediolanen. annos
XXIV. M. IIX. D. XXIV. Obijt III. Non. No-
uemb. anno M.D.LXXXIV.

D. O. M.

*Nolito mores, patriam, genus, nec rem
Inquirere hospes, manibus meis tantum
Lucem precare. orbi ipsa protuli lucem,
Vrbi quietem, Sfortiæ dedi magno
Cum maximum natu. quid astra, quid virtus
Possint, hic ostendit: parentem an agnoscas
Me Luciam Francisci, & inclytam quam
Vrbs sensit & felicitatis autorem.*

Obij anno 1450. 21. Ianuar.

IN D. AMBROSII.

M. ANTONIO MAIORAGIO,
dicendi Magistro singulari,
Latinis, Græcisq̃ue litteris perpolito,
& libris editis illustri:
qui publicè docuit annos IX.

Vixit XLI.

Bartholomæus Comes vxoris fratri
B. M. Posuit.

IBIDEM.

A qui Iaze el soldado VILGRIA
El qual mando el cuerpo ala yglesia
Y el coracon ala amiga.

HISPANAE.

A qui Iaze la senora Donna MARIA,
Que murio treynta dias antes que fuesse Códeffa.

IBIDEM.

Esta es la mas cierta morada
Para el cuerpo descansar,
Si el alma va a buen lugar.

IBIDEM.

A qui Iaze Iuan Bras molinero,
Delos dancantes el mas diestro,
Que Iamas le falto gesto
Ni tabaque, ni pandero.

LVSITANI.

A qui Iaz Vasco BELLO
Homen bom e fidalgo,
O qual trazendo espada,
A mingem mato coela.

IN S. NAZARII.

IOAN. IACOBVS TRIVVLTIVS Magni Fi-
lius, qui nunquam quieuit, nec alios quiescere pas-
sus est, hîc tandem quiescit ipse. Tace.

PROSPERI COLUMNAE.

*Gessi bella diu, sed incruenta;
Defendi Hesperiam senex vtramque,
Prosper vi valida meae Columnae.
Perfeci mea fata: peruicaces
Vos in sanguine Principes, Valet.*

M. CCCC. XXIV. Kal. Ianuarii.

AD S. MARCVM.
FACIO CARDANO. I. C.

Mors

Mors fuit id, quod vixi, vitam mors dedit ipsa:

Mens aeterna manet, gloria, tuta quies.

Obijt anno Domini M. D. XXIII. IIII. Kal.

Sept. ann. LXXX. Hieronymus Cardanus

Medicus parenti posterisque V.P.

IN S. FIDELIS.

Quod est templum Patt. SOC. IESV.

PIAE MEMORIAE SACRVM.

PAVLA MARIA TAVRILLIA,

Guastallæ Comitissa,

Christianæ perfectionis imago,

etiam hîc fulget;

in ipsa mortis vmbra

æternis virtutum facibus illustris;

Diuini amoris, dum vixit, flammæ

postquam vixit, astrum;

quam patronam aucta religio,

quam matrem restituta pietas

agnoscit:

re magna Christo dicata,

factis, non scriptis hæredibus,

esse inter mortales desijt,

v. Kal. Nouemb. ∞ .IO. LXIX.

Collegium virginum Mediol. auctori

& parenti P.

INSCRIPTIO SCHOLAE

Palatina.

SCHOLA PALATINA.

Quisquis es otiosus, seu negotiosus,

suspice.

otI hic locus est.

olige

olimque fuit,
 in quo Themidem, & Suadas colas;
 hæc te virum, illa ciuem faciet,
 bona bonum,
 Sed hæc faciet. Veni,
 vt in otio negotiosus fies,
 in negotio otiosus.

ERYCIUS PYTEANVS C. R.

Prof. eloq. & Historiogr. Reg.

D. D. D. P. P. P.

VIDO MAZENTA Præfecto vrbis.

∞ . I D C . V .

AD INGRESSVM MARGARITAE
 AVSTRIACAE.

Ingredere læta serenissima, MARGARITA
 AVSTRIACA, maxima, felix, pia,
 augusta,

Frequentissimo exultante populo, maiestatisque
 tuæ præsentia, tanquam expectatissimo trium-
 pho gestiente. Vna enim omnium voce
 virtus ipsa loquitur, & prædi-
 cat, te illam esse precio-
 sam Margaritam,
 quæ PHILIPPI III. potentiss. regis imperium
 magnitudine æquat, pondere firmat, can-
 doreque vniuersum orbem
 illustrat.

IBIDEM.

PHILIPPO II. Caroli V. Imper. F. Austriaco,
 Hispanico, Indico, Africo, Belgico, cunctarum
 gentium pio parenti, inter totius orbis monar-
 chas potentissimo, numine Dei electo, ad sparsa
 Impe-

Imperia congreganda, Catholicamque fidem longè lateque propagandam: MEDIOLANENSIS ciuitas, quod quietem Italiæ, felicissimis optimisque nuptiis augustissimam prolem promittentibus, firmarit, in aduentum sereniss. MARGARITAE AVSTRIACAE fidei & lætitiæ publicum testimonium.

IBIDEM.

Serenissimo ALBERTO ARCHIDVCI Austriæ fortissimo, felicissimo Principi, per imperia, victorias & triumphos ad culmen gloriæ, & regiæ affinitatis euecto, Mediolanenses tantæ virtutis Heroi erexerunt.

ITEM.

MARGARITAE, AVSTRIACAE PHILIPPE III. Regum maximi coniugis augustissimæ, maiestatem, pacis fatale nomen, propagandæ Imperatorum stirpi aptissimum connubium, ac propulsandæ omnium moestitiæ propitium aduentum IO. FERNANDEVS VELASCHIVS Castellæ Comesta, lætissimus veneratur.

ITEM.

D. MARGARITAE AVSTRIACAE, cuius per augusta Imperia numerantur aui D. PHILIPPI III. omnium magnorum Regum maximi sponsæ, cum primùm gradum in hac vrbe ad maxima imperia poneret. IO. FERDINAND. VELASCHIVS, COMES Mediolanensi Prouinciæ, & regio exercitui in Italia præfectus, exorientem auroram felicitis seculi veneratus, dicauit.

COMENSIA.

IN FRONTE CATHEDRALIS.

ORdo Populusque Comensis, C. PLINIVM Secundum mactum ingenio virum, dignatione clarum, doctrina admirabilem, ve qui olim Imperatorum, Cæsarum, Vespasianorum amicitiam meruerit: officia maxima gesserit: ac scriptores vniuersos, copia & varietate superaue-rit: municipem suum incomparabilem, statua, & elogio ornauere.

IBIDEM.

C. PLINIO Cecilio Secundo, qui consultatu, auguratu, militiæ gestis, orandis causis, poematibus & historijs conficiendis, Cæsare Traiano Augusto luculentissimè laudando, afficiendoque immensa liberalitate patriam suam, eidem immortale contulit ornamentum, Ordo Comensis concibi suo desiderabili, honore accepto, monumenta posuit. M.CCCC.LXXXIIIX. Cal. Maij.

*Functus eram, sed tum veteri præclarus honore
Viuebam, perij, nunc quoque vita mihi est.*

IN TEMPLO.

BENEDICTI IOVII.

Quem inuida mors voluit esse mortuum, historia, patria, orationes & carmina BENEDICTVM IOVIUM mori non sinunt. Iulius Episcopus Nucerinus memoriæ patris opt. P. 1556.

IN PALATIO P. IOVII.

Fortuna cū virtutem exornat, nascentem inuidiam simul extinguit; labor fortunam conciliat, virtus inuidiam frangit. Cū Naturæ necessitas ad interitum ducat, sola ingenij gloria vitam extendit. Viuidæ feruidæque virtuti Mœcenates nunquam desunt.

*Maior ab euersis rebus clarissima virtus
Surgit, & è medio funere fata fugit.*

TAVRINENSIA.

IN AEDĒ SVMMĀ.

AMADEO ROMAGNANO.

O *Lim Allobrogici Ducis Sereni
Cancellarius, insuperque Montis
Regalis, placidus, pius, benignus
Antistes, miseris salus, leuamen,
Romagna genitus Domo vetusta,
Hic ingens AMADEV S ille carpit,
O Lector, placidam senex quietem.*

Vixit ann. LXXVII. Obijt M. D. IX. XVI.
Kalend. April.

IOAN. FRANCISCVS RVVERE.

Iulij II. Pontif. Max. Pronepos, Taurin. I. Archiepiscopus, arcis Adrianæ præfectus, Sacrosancti Lateranensis Concilij ex XXIII. discernentibus, diuini humanique Iuris peritis. Perusio, Senis, ac Roma testibus, vbi acerrimè

de his omnibus x x. annum agens congressus est,
Leoni X. Coetui inferere cupienti cariss. hic Bo-
nonia, vbi fato (proh dolor!) periijt, pietate fra-
trum aduectus iacet pro tempore.

IN TEMPLO SOC. IESV.

A fundamentis pia templa dicantur IESV.

Quæ colet imperio tempore templa nepos.

Ergò quot Emmanuel Pietati prorogat annos,

Tot Pietas vitæ proroget alma sua.

IBIDEM.

DIALOGVS PHILOSOPHI ET

IUSTITIAE.

PH. *Quæ Dea? IUST. Iustitia. PH. at cur toruo lu-
mine spectas?*

IVST. *Nescia sum flecti, nec moueor precio.*

PH. *Vnde genus? IVST. Cælo. PH. Qui te genuere
parentes?*

IVST. *Mi Modº est genitor, clara Fides genitrix.*

PH. *Aurium aperta tibi cur altera, & altera clau-*

IVST. *Vna patet iustis, altera surda malis. (sa est?*

PH. *Cur gladiũ tua dextra gerit? cur laua bilacẽ?*

IVST. *Ponderat hæc causas, percutit illa reos.*

PH. *Cur sola incedis? IVST. Quia copia rara bono-*

Hæc referũt paucos sæcula Fabricios. (rũ est,

PH. *Paupere cur cultus? IVST. Sæper iustissimº esse*

Qui cupit, immensus nemo parabit opes.

IN FACIE ACADEMIAE.

Nosse Deum, & mores hominum, Iurisq; recessus,

Et rerum causas, morbos curare requiris?

Huc ades, immortalis eris, labor omnia confert.

GENVEN-

GENVENSIA.

IN GENVAM IVL. CAES.
SCALIGER.

DItis opes Asia, & claros Orientis honores,
Quantaq; ab Euxino tunditur ora salo,
Pisanas acies, Thuscæ decora inclyta pubis,
Et traxi ad Ligures Gallica signa manus.
Subiectis domitas tenui ceruicibus Alpes,
Et tremuit nostras Africa dura trabes.
Afflictus toties Venetiæ, quæ fugerat olim,
In patrijs metuit tela petitus aquis.
Frustra Galle cupis: frustra es frustrator Hiberno:
Frustra seuæ ferox Insuber arma capis.
Vincō ego, cū vincor. par est victoria damno:
Sumq; eadem domina, seruaq; facta mea.

IN CATHEDRALI.

Hic recubat STLV S sacro baptismate dictus,
Cuius terra levis florida membra premit.

IVLII CICADAÆ.

O Decus, ô patria magno quoque nomine IVLI,
Gloria virtutis tempore rara tuo.
Conderis, heu! fatis mundo sublatus iniquis,
Dum nimium celeri tendis ad astra gradu.

AD S. ANDREAM.

Sum munita viris, muris circumdata miris,
Et virtute meâ pello procul hostica tela.

N 3

Si pæ

*Si pacem portas, licet has tibi tangere portas,
 Si bellum queris, tristis, victusque recedes:
 Auster, & Occasus, Septentrio nouit, & Ortus,
 Quanto bellorum superavi IANVA motus.*

AD S. MATTHIAM.

PHILIPPVS DORIA Comes, vestigia maiorum sequens, sub vexillo Francisci I. Regis Christianiss. propræfecto triremeis Andreae auunculi in regnum Siciliæ citraduxit. In sinu Salernitano cum hostium triremibus legitimè felicissimèq; vario Marte conflixit, & gloriosam tandem mirabilemque victoriam, Deo auspice, adeptus est anno 1528. a. d. 18. April. Maximæ virtutis monumentum.

IOANNES BAPT. SPINOLAE.

Quid miser incassum tantum te sponte fatigas?

Cuique sui meritum tale laboris inest.

Vermibus hoc corpus, bona linquimus omnia mundo,

At melior calum pars resoluta petit.

IN PALATIO.

ANDREAE DORIAE, quod Rempubl. diutius oppressam in pristinam libertatem vindicauerit, Patri proinde appellato, Senatus Genuensis, immortalis memor beneficij, viuenti posuit.

IN INTROITVM ANNAE AVSTRIACAE, IMMORTALITATI

Austriacæ.

DIVAE ANNAE AVSTRIACAE, DIVI MAXIMILIANI II. Romanorum Imperat. filiae. Divi PHILIPPI II. Hispan. Regis Cathol. adoptatissi-

tissimæ sponse, gratulantes expectatum eius ad-
uentum Genuenses pro tempore DD.

*Ascendas ô virgo, deum carissima proles. (gnum:
Nam sumus hic, quot habet nostrum tibi numinare-
Æquatum est aquor, veniunt ad carbasa venti.*

DIVO MAXIMILIANO ROMANO-
RVM, VNGARIAE, BOEMIAE
Regi.

*Qui gestas nomen Proavi Rex Maxmiliane,
Illius vincas fortia facta tuis.*

*Austriades Patruus potuit plus Carolus vltra,
Artu cum diuo Patre Monarcha manes.*

*Sis felix, referas Patruum virtute Patremque,
Sic te posteritas fortibus addet Auis.*

AD INGRESSVM MARGARITAE
AVSTRIACAE.

Aduentus, virtus, atque coniugium tuum, Au-
gustissima virgo, Ligurię letitiam, Austriacę fami-
lię claritatem, totiusque Hispaniæ gloriam auget.

IBIDEM.

PHILIPPO III. Regi Catholico, auitæ patriæ-
que virtutis æmulo, lætis regni initijs ob augu-
stum coniugium efflorescenti, Respubl. Genuensis
tantæ hilaritatis in exoptato Regiæ aduentu par-
ticipes, vnanimi voluntate dicauit.

IBIDEM.

Virtuti, ac felicitati Inuictissimæ Domus Au-
striæ, quæ Germaniæ decus, Imperij splendor, at-
que vniuersæ Reipublic. Christianæ propugnacu-
lum, diuinitus est constituta; ob innumeras toto

orbe terrarum victorias partas, arcum triumphis insignem Respubl. Genuensis libentissime dicat.

EXTRA MOENIA: VBI AQUAE
ductus fossam attingit.

A. P. V. M. D. XXXX.

ANDREAS DORIA, facultate loci sibi publicè datâ, huius aquæ ductum priuato sumptu construxit, communi ornamento æquè, ac sui iuris commoditati futurum.

SARSANAE distantis Genuâ 1060. Pass.

IN CATHEDRALI ECCLESIA D.
VIRG. S. IN SACELLO D.

Thoma.

ANDREOLA DE CALANDRINO, Nicol. V. Pont. Max. sedentem, & Philippum Cardin. Bononiensem maiorem Poenitentiarium ex se natos, Romæ materno affectu salutauit, Spoleti moriens, eiusdem Cardin. pietate in patriam delata, humili ex tumulo, felix tanta prole quiescit. Vixit annos LXXX. Obijt anno M. CCCC. LI.

D. OPT. MAX. SACR.
&

Memoriæ sequentis æui.

POLYXENA GRIMALDI
primarum princeps

hîc lumen tuum alterum,

hîc Genuæ decus immortale,

Amor simul atque Honor

FREDERICVS SPINOLA
post fata quiescit:

Qui

Qui dum virtutem sequitur in excelsa sitam
 inuia ad gloriam grassatus est via;
 Cuius mascula mens, eruditio elegas, gnaua forti-
 tudo, posteris æmulanda, inuidenda antiquis
 parem non habuerunt.

Liberalitate exprompta,
 læto lepidoque ingenij vigore
 obligauit sibi publice omnes, priuatim singulos:
 Cui viuenti Neptunus vterque
 vltro Tridentem submisit
 sua sceptrâ,

Viditque inferiorem se mortali, nec inuidit:
 miratus in corpore humano
 impavidum pectus
 contra decumanos fortunæ fluctus
 ad extrema constans.

Flandrorum saluti posthabuit suam:
 Pro Morinis non timidus mori,
 VValachria omni obstupente.
 Flores Mater non lacrimas sparge.
 CIO. IO. CIIL. XXVI. Maij.
 Victor super astra triumphet.

Ioannes Wouuerius Antuerp. pos.

ALIVD.

DEO SACRATVM

atque æternitati

FREDERICI SPINVLAR

PHILIPPI F. AMBROSI FRATRI,

inclytæ stirpis, ingentis animi

Viri:

Qui

domi cùm inertem odisset quietem,

N S

belli

ALEXANDRINA.

belli apud Belgas gloriam
 meliori virtute quàm fato
 deferuit atq; assequut⁹ est.

A

Maximo enim PHILIPPO Hisp. Indd,
 Rege potentiss.
 Morinorum classi præpositus,
 dum

CIO. IO. CIII. VII. Kal. IunI
 acriter atque animosè cum hostibus
 nauali prælio certat,
 dignam se, factisq; atque AMBROSIO Fratre
 stans aduersoque pectore
 mortem excepit.

Regi, Principib. totoq; Belgarum populo
 dolore inflicto,
 desiderio relicto maximo.

Sic abisti, heu! patriæ, imo Europæ futurû decus.

ALEXANDRIÆ.

D. O. M.

Si quis me roget:

MONICA PEDERANA CAPRIATA
 fui,

Decus familiæ, delictum coniugis,
 forma, pudicitia, amore,
 nunc, dolor,
 postquam fui,

& extincta vrgeor lacrymis
 coniugis & familiæ,

parcite. mos gerundus naturæ fuit.

Flores

Flores spargite,
formæ, aut pudicitix famam
cineres non maculant.
& in ipsa morte
castus nunc quoque viuit amor.

Inscriptio ERICII Pureani.

AD S. BERNARDINVM.
ANTONIUS GILINVS CONIUGI.

Αναστά χρισός ελπίς εἶς.

Si inusitatam faciem mœroris miraris, hospes,
hæc pellege, & pro humanorum casuum misera-
tione, in doloris partem venies. Tumulata hic
quiesco ANNA, honesto orta genere, felicior
coniugio facta. Sed quid in vita stabile? Ter enixa,
postremo liberorum superstiti, qui breui fata mea
secutus est, in ipso ætatis flore rapta, cum delecta-
re vita posset. Creatori, quod acceperam, red-
di. M. D. V. XIV. Kalend. Sept. Vixi ann. XVIII.
coniux ANT. GILINVS mutux concordix mo-
numentum POS.

PLACENTINA.

IN PLACENTIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Nobilis antiquo porrecta Placentia muro,
Hinc hostem, hinc rapidas fluminis arcet
aquas.

Rare artes: gens scita, hilari sed dedita luxa.
Ingenium angusta vix patiuntur opes.

IN

IN CATHEDRALI.

IN CHRISTVM CRVCFIXVM.

*Huc me sydereo descendere iussit Olympo,**Hic me crudeli vulnere fixit amor.**Si cupis ergo animi mihi signa rependere grati,**DILIGE: pro tantis sat mihi solus amor.*

AD S. MARIAM.

*Raptus ALEXANDER primis hic Poggius annis
Occubat, & gelidum marmora corpus habent.**Nil genus, & virtus, nil illi profuit atas**Viuida. sic, cheu! res pereunt hominum!**Obijt anno Domini M.D. LXXIV. die XII. Aug.*

IBIDEM.

ANTONIUS ARCELLVS, & ANTONIA
BERTARIA, mutuae fidei, & benevolentiae con-
sortes, humanae peregrinationis cursu terminato,
mortalibus spolijs hic depositis, supernae heredi-
tatis spe hic quiescunt.

AD S. SIXTVM.

Diui SIXTI II. Pont. & Martyris, quod mor-
tale fuit, ob Christi fidem gladio Decius Cæsar ex-
tinxit. LVDOVICVS II. Imp. Rom. huc trans-
tulit. PAVLVS DE ARETIO Card. Episcopus
Placent. & Cæsarius Abbas nouissimè ampliato
templo hic reposuerunt. Octauio Farnesio, ac Ale-
xandro F. Ducib. maxima populi frequentia, ac
pietate M. D. LXXVI. VI. Id. April.

IBIDEM.

Diui Fabiani Pont. & Mart. corpus à LVDOVI-
CO II.

CO II. Imp. huc Româ translatus, DAMIANVS Nouariens. Abbas, Octauio Farnesio Duce præfente hîc repos. anno M. D. LXVI. VIII. Cal. Maij.

IN CASTELLO.

Finiunt pariter, renouantq̃ labores.

PHILIPPVS II. Hispaniarum Rex maximus,
& multarum Prouinciarum Dominus, sanctę fidei
Catholicę acerrimus defensor F.F.

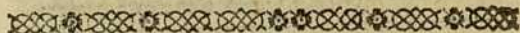
ANTE HOSPITIVM FAMAE.

Te viuo Octaui timeat quis Martis alumnos?

Quis Cereri metuat, cui noceatq̃ malus?

Te duce tuta fides, duce te dant roscida mella,

Vel rigida quercus: te duce iura vigent.

PARMENSIA.

IN PARMAM IVL. CAES.

SCALIGER.

INuentum medijs præclarum nomen in armis,

Prædita quo sit gens ignea Marte docet.

Ingenium rapidum facili flammatur ab ira:

Sed viget in patulo pectore purus amor.

Magnanimo, precium est, non displicuisse pudori.

Hoc satis. officijs cedere turpe putat.

IN AEDE CATHEDRALI.

Magnus in exigua iacet hac ANTONIVS vrnâ

BERNERIVS, varijs lux celebrata locis.

Non

*Non tamen hic totus tegitur; caro sola sepulta est;
 Viuit in aeternum cetera pars melior.
 Præterea ingenium, probitas, prudentia, mores
 Viuunt, hæc aliquam non subitur a necem.
 Hunc Mediolanum bis septem mæsis, alma
 Roma Senatorem vidit & ipsa tribus.
 Cetera quid memorem? quantum mortale ferebat;
 Tegmen erat cunctis præditus ille bonis.*

CYPRIANO RORI,

Flandro, artis Musicæ viro omnium peritissimo,
 cuius nomen fama que nec vetustate obrui, nec ob-
 liuione deleri poterit: Herculis Ferrariens. Ducis
 II. deinde Venetorum, postremò Octauij Farnesij
 Parmæ & Placentiæ Ducis II. Chori Præfecto,
 Ludouicus Fr. fil. & hæredes moestiss. poss. Obijt
 anno Domini M. D. LXV. ætat. verò suæ XLIX.

IN B. MARIAE.

BERTRANDO RVBEO summæ nobilitatis, ac
 optimæ spei adolescenti, Io. Hierony. Ticini Pon-
 tificis fratri B. M. POS.

*Flore aui in primo, primo in certamine Martis,
 BERTRANDVS rapido saucius igne cadit:
 Scilicet est longæ contraria gloria vitæ,
 Nec, nisi difficili, queritur illa viâ.*

IN D. LVCÆ.

FRANCISCO MOYS integerrimo omnium
 horarum viro, bonarum artium cumulado, ob in-
 genij & morum elegantiam multis principibus in-
 timo, post longos Romanæ Curia labores, & suis,
 & sibi

& sibi domi benè consulenti insperatè surrepto,
ANTONIUS MOYS Fr. mœstiss. POS.

*Hic reliquum MOT S tegitur : nam cetera seruant
Cœlum animam, famam pectora docta virum.*

Obijt anno Salut. M. D. L. VIII. Kal. Mart. ætat.
suæ LXIII.

AD CAPVCHINOS.

ALEXANDER FARNESIVS, Belgis deuictis,
Francis obsidione leuatis, vt humili hoc loco eius
cadauer reponeretur, mādauit III. Non. Decemb.
CIO. IC. XCII. Et vt secum MARIAE eius con-
iugis opt. ossa iungerentur, illius testamentum se-
cutus, annuit.

ALIUD.

FARNESIVS ALEXANDER hoc tumulo situs,
Parmaq₃ Dux, Placentiaq₃ tertius,
Sacroq₃-sancta Ecclesia vexillifer:
Pietate quo non melior aut quisquam fuit
Summa, Imperator arte bellandi prior.
Post liberatam Celticam, post Belgicam
Bello receptam, & redditam antiquis sacris,
ODOARDVS, & RANVTIVS mœstissimè
Posuère, summa officia soluentes Patri.
Heu, quale Roma amittis, & quantum decus!

IN PALATIO, AD INSIGNIA.

Pauli III. Pont. Max.

Pro PAVLO Deus: pro nobis PAVLVS.

ITEM.

Qui pro te vis esse Deum, tu lilia serua.

CAROLVS

CAROLO V. Romanorum Imp. victori, ac triumphatori semper Augusto, & de repub. Christiana bene merito S. P. Q. P. P.

MAXMILIANVS Romanorum Imp. voluntarios labores semper appetens, Reip. bonū statum, atque dignitatem Imperij priuatis commodis preponens, omnibus quietem parat.

AD BIBLIOTHECAM.

Ingredere Musis sacer, nam & hic dij habitant.

IBIDEM.

Nullus amicus magis libet, quàm liber.

AD CAMINVM.

Præcipua domus vtilitas & perniciēs, ignis & lingua.

REGIO LEPIDANA.

IN SVMMO TEMPLO.

CONSTANTINVS PORRVS, ex præsentibus futura prospiciens, hoc sibi, suisq; posteris monumentum confecit; in quo morte obita requiescat, dum surgentes hîc rursus Deus euocet. Anno M. D. LII.

AD CARMELITAS.

S. PROSPERI EPISCOPI.

*Hic situs est PROSPER, quo sancto Præsule gaudet
Regium, & hîc cineres ossaq; sacra iacent.
Marmoreo monachi condunt pia busta sepulcro,
Namq; vetus turris fregerat alta cadens.*

A D

AD S. DOMINICVM.

*Hoc tumulo Briami requiescunt ossa Simonis,
Regia se vrbs tanto iactat alumna viro.
Felsina mirata est, Ferrariaq; ipsa docentem
Græca, Latina, artes Pæonis, astra, Deos.*

PROSPERI BRVNEI.

*Quem Regium peperit, docuit quem Felsina, vterq;
Quem populus fleuit, hic iacet orbis amor.
Decessit xv. Kalend. Maij. M. D. XXIX. Vixit ann.
XXI. D. X.*

IN ECCLESIA MONIALIVM
S. MARIAE.

IVLIA MANFREDA SCAIOLA matrona
lectissima, cuius animus temporibus secundis, &
dubijs rectus fuit, posteris & vitæ, & mortis singu-
lare exemplum admiratione imitationeque dig-
num reliquit: Obijt anno æt. suæ XXXVI. v. Kal.
Mart. M. D. LXXI. Franciscus Co. coniux coniugi
integerr. moestiss. POS.

IN FORO.

SVB BRENNI STATVA.

BRENNVS totius Saxoniae Rex, Germani exer-
citus Imperator, cum ea loca teneret, quæ Athe-
sin, Padumque interiacent; populos, qui, aduen-
tatis in Italiam Odoacri metu, in paludes sese ab-
diderant, in vrbes suas restituit: Odoacrumque
ipsum per sororis nuptias sibi iunctum post Ore-
stis mortem Romanis conciliauit. Quibus com-
positis, cum oppida ad viam AEmiliam posita, iam

Gothorum aduentu deprædata, non sine magna tantæ vastitatis admiratione peragraret; Regium Lepidi peruenit. Eam cum, aliarum urbium exemplo, vacuam hominibus modestè ferret; ex duobus ibi Sacerdotibus, quos casu in templo latentes inuenerat, certior factus, populum ad petram Scitulam (Bismantuzæ petram hodie vocant) confugisse, eum in locum missis actutum legatis duobus, adiunctisque in itinere illis Sacerdotibus, nunciari ciuibz iussit, Regium vt redirent; ibi Brennum gratè eos accepturum esse, defensurumque etiam ab iniurijs barbarorum. Itaque cum ipsi tanti Ducis audito nomine, spe pleni in patriam per Clodiam portam redirent; obuiam exeuntem in urbis ponte Brénium habuerunt. Tum S. P. Q. Regiensis, qui cum C. D. equitum præsidio, M. peditum instructa sub Rom. Imper. signis acie aduenerat, moti præsentis Imperatoris maiestate, equis descendere, quo spectaculo delectatus Brennus, pari humanitate ab equo desiliens, ingredientem Senatui amicum suscepit: qui portam deinde Clodiam semirutam, per eos ferè nouem annos, quibus apud eos fuit, instaurandam curauit; adiecitque ab ea parte murum M. cubitorum: eam in posterum, ob gratam rei memoriam, Brénonam portam appellari voluit; pedestremque statuam eam ob rem sibi in illa erexit: insculpique ibi præterea familiæ suæ insignia, pardos tres correpen-tes, iussit, notata literis eius rei, in præsentem usque diem, memoria.

S V B C A R O L I M A G N I

STATVA.

CAROLVS Francorum Longobardorumque
Rex,

Rex, qui ob egregia eius gesta Magni cognomen-
tum tulit, omnibus tum corporis tum animi virtu-
tibus præditus; Romani Imperij moderator opt.
veræ religionis obseruator integerrimus, eius exi-
mia liberalitate, precibusq; Apollinei tunc præ-
sulis Regiensis, illi confinium Regij memoriam;
in tabulis æneis incisam, & à Principibus Longo-
bardorum iamdiu comprobata, offerentis; eos-
dem fines nedum confirmauit, verum etiam ultra
terminos M. AEmilij Lepidi Regilli, fundatoris
Regij Romanor. colonia, & sub eorum imperij le-
gibus insignis, ab ipsis o! in pace belloque mode-
rata, à finitimis ob monumenta & indulta deorum
fortuito flammis consumpta, interceptos produ-
xit, sinibusque Mantuæ, Bononiæ, Lucæ, Parmæ, Ti-
cini, Nouocomi adiunxit; ciuitatemque ipsam
instituenti gymnasio, alijsque quamplurimis pri-
uilegijs decorauit.

MVTINENSIA.

IN MVTINAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Nescit quo potius tumeat Rangonia tellus:
Tot se fama noua vertit in ora vetus.

Fama vetus, tot fama recens se vertit in ora:
Vt tituli numeros nesciat ipsa sui.

Mars catus inuictis admiscet viribus artem:
Ardua sic gemino nomine bella docet.

At Venus ætherias cum sinxerit aurea formas:
Verborum adiunxit pondera picta modis.

Inde triplex liquidos animos inspirat Apollo:
Inde triplex nitida gratia iuncta manu.

*Nulla deest Erato: capiet te candida Pirho,
Vt mox oblitus tu videare tui.*

*Nescit, quo potius tumeat Rangonia tellus,
Ergo nec dignum, velle timere, putat.*

IN CATHEDRALI AEDE.

FRANCISCI CASTALDI corpus hîc iacet,
cui exultanti, quoniam afflictæ bello Patriæ cum
lectissima manu militum opem attulit, iure Patria
fuit restituta. Sed fata cauere nequeunt, eum nam-
que nocte quadam domum redeuntem, plures, &
armati, solum, & inermem adorti multis vulneri-
bus confectum trucidarunt.

BARTHOLOMAEI PRIGNANI.

*Callimachum facili vicit qui Pindarum & ore,
Cognitus & pleni cui situs orbis erat,
Bartholomeus in hac Prignanus clauditur vrna,
Qui tamen in vita morte superstes erit.*

ANNAE COLUMBAE.

Animi candore & coniugij fide, Matronæ libe-
rali forma modestiss. moribus, & Christiana pie-
tate ornata, IOAN. BAPT. MOLZA coniugi opt.
dulciss. cum qua vixit annos XX. M. II. D. VI. con-
cordissimè, moerenti animo. Decessit XVII. Kal.
April. M. D. LVIII.

*Vixit adhuc, niueis volitatq; per aëra pennis
Clara pudicitia fama, Columba, tua.*

IBIDEM.

Si animarum auctio fieret, FRANCISCVM
MOLZAM licitarètur virtutes, Patria & Cathari-
na eius vxor, quæ illi, & sibi hoc POS.

AD CARMELITAS.

LVCRETIA PARMENSI, Bergontiorum familia, splendore formæ, ac venustatis decore clarissimæ; verum pietate, & morum probitate, reique familiaris cura, quàm longiss. clariori: Iacobus Molza coniugi amabilissimæ, cum qua per annos XXVI. coniunctissimè vixit, mœstissimè pos. Vixit ann. XXXIX. Obijt Non. Cal. Maias M. D. LXXII.

Quà mortalis eram, hîc iaceo, atquæ nescia mortis

In prole & claro sum rediit in viro.

Si nullæ adfuissent delitiæ; nullæ adessent miseria.

Quia delitiæ miserijs; miseriæ delitijs commutantur.

IN AEDE S. DOMINICI.

GASPAR PETRAZANVS, Petra Petri Graciani & Geminiani Pontifex, pro téplis, eum templis, in templis, natus, educatus, exercitatus, vixit, egit, cecidit. Si patriam cernis, huic diuersos decreuit honores. M. D. IC VIII. Cal. Decembr.

Flamma sacri Iuris, Flamen Iouis, optimus ossa

Petrazanus habet Gaspar in hoc tumulo.

Maçtabat superis; cecidit maçtatus ad aras,

Vt cecidit pro dijs, stat Deus ante deos.

IN D. AVGVSTINI.

SMERALDA MATETA, quæ virum habuit Ioannem Sadoletum, Iacobi amplissimi Cardinalis ex fratre nepotem, cum quo vixit annos

xv. Menſ. vi. & cum matrimonij nobilitate formam, cum forma pudicitiam, difficilima omnium ſocietate coniunctam, virilemque rerum aduerſarum tum in coniugio, tum poſt coniugium tolerantiam conſtantiffimè ſeruauit, & aduerſus primarios ciuitatis competitores viduitatem: hinc ſita eſt, poſt annos ætat. xxxvi. Viduitatis iii. vii. Cal. Sextil. ex teſtamento.

D. IMM. S.

IOAN. SADOLETO Ia. Fr. Iuris vtriuſque ſcientia omnibus planè antecellenti, memoria incomparabili, ingenio præſtantiff. Fide, Religione, temperantia ſupra vel eximiam laudem, ad uſque dies extremos, incolumitate perpetua & integra prouecto: Iac. Sadoletus, ob pietatem & reuerentiam, quòd ex eo nihil vnquam aſpexit, quod imitando non opt. & temperatiſſimè ſe gereret: caro apud ciues, memorato apud exteros: opt. patri vita functo, bene merenti: & Franciſcæ Machiauellæ eius vnicæ vxori, matri ſuæ cariffimæ viuenti, & ſibi fecit. Vixit pater annos Lxxi. & obiit anno M. D. xi.

Locus decreto Collegij ſacerdotum datus, Senatus Populoque Mutinenſi procurante.

Huic monumento præter tres hoſce inferatus nemo.

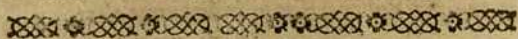
IN AEDE D. PETRI.

NICOLAI MACHELLÆ
monumentum.

Medicorum ſcientiâ, bonorum probitate omnium ſui temporis præſtantiffimi; quorum vtris longiore

giore spatio antecelleret, dubium semper extitit.
Vixit annos LX.

Alta cadunt vitij, virtutibus infima surgunt.

I M O L A E.

ANDREAE FERRI ossa hîc recondi, sat tibi, viator, dixisse; si, vt medicorû optimus, ita & philosophorum primus vndique nomen protulerit, hic inquam, pulvis: Nam quod reliquum est in homine diuinitatis, cœlo residet. felix iam viue, & vale. XII. Kal. Octob. M. D. XLV.

FAVENTINA.

IN FAVENTIAM IVL. CAES.

SCALIGER.

PArs magna Italiae duro discrimine rerum,
Clara Faentino milite sceptrâ capit.
Quod meruit decus inuictis Heluetius armis:
Quod conductâ ferox Brennus ad arma fuit:
Hoc sumus: hoc fortis meruit vis ignea dextra,
Arbitrio cuius numina regnant.

AD S. ANTONIVM.

CAROLI TRAVERSARII Canonici Fauent. ac huius Ecclesiæ Rectoris: nec non Rotæ Su. Palat. Apostolici causarum Notarij: & istius societatis sacratiss. corporis Christi institut. ac benefactoris corpus hîc infra iacet; anima verò eius in pace requiescat. Amen.

Vixit annos LX. diuersis & quamplurimis tribulationibus & persecutionibus semper laborâs,

tandem & eius vitæ finem imposuit, dicens in ultimo clarè & altè, versus infra scriptos.

*Inueni portum spes & fortuna valete,
Nil mihi vobiscum; ludite nunc alios.*

M. D. XXXXVIII.

ANTE HOSPITALE ORPHANORVM.

Quos parentum paupertas, pudorûe repulit,
pietas huius loci recipit.

IN PALATIO GVBERNATORIS
GVIDONI FERRERIO.

S. R. E. Cardinali amplissimo, totius AEmiliæ,
& Exarchatus Rauennæ iustissimo atque prudentissimo de latere legato. S. P. Q. F. grati & deuoti animi ergò.

Iustitia & pietate regit. non vincitur auro.

ANTE HORTVM CVIVSDAM
EQVITIS MELITENSIS.

Satis diues, qui non indiget pane. Satis potens,
qui non cogitur seruire. Ciuiles curæ procul hinc
abite. Sabbas Cast. Solitarius, seipso cõtentus, hos
securos incolit hortulos. pauper an diues, si cor-
datus es, cogita: Vale.

VOLATERRAE.

IN S. LINO.

ΑΠΝΟΟΣ ΧΡΙΣΤΟ ΣΕΡ-ΠΝΟΩ.
VATORI.

RAPHAELI MAFFAEΟ Gerardi Maf-
fæi F. doctrina, pietate, ac sanctitate cum quouis
anti-

antiquo comparando, vt eius indicant opera egregia, testantur miracula. Vixit annos LXX. mens. XI. d. VIII. Obijt anno salutis M. D. XXI. VIII. Calend. Feb. Marius Massæus Episcopus Caualirenfis, patri S. Pos. Sic itur ad astra.

V I T E R B I I.

IN PORTA VALLIS.

EX auctoritate ALEXANDRI FARNESII Cardin. Leg. perpet. Populus Viterb. Portam Farnesium aperuit, Valliam minus commodo loco positam clusit, Anno M. D. LXIX.

IN PORTA SIXTI.

ALEXANDRO FARNESIO Cardin. amplifs. Legat. Perpet. quod prouinciam summa in tranquillitate constituerit; & Viterbium quotidie augeat, atque ornet S. C.

SENENSIA.

IN SENAM IVL CAES. SCALIGER.

CVM premere inuictis vicinas viribus vrbes
 Martius imperij sollicitaret amor;
 Abstinni, & iustam colui sub pace quietem:
 Summaque iudicii maxima, nolle, fuit.
 Quot nam oblita sui, quæ regna aliena petebant?
 Vt mea sim, pro me sit, potuisse, satis.

INSCRIPTIONES

IN LITHOSTROTO SUMMI TEMPLI

imagines Sybillarum posita, an. 1482.

I. SYBILLA.

ALBINEA, seu Tiburtina, quod Tiburi
pro Dea coleretur.

Nascetur Christus in Bethlehem, annunciabitur in Nazareth, regnante Tauro Pacifico, fundatore quietis. O felix mater cuius vbera ipsum lactabunt!

II. SAMIA, de qua loquitur Eratosthenes.

Tu enim stulta Iudæa, DEVM tuum non cognovisti, ludentem mortalium mentibus, sed & spinis coronasti, horridumque fel miscuisti.

III. PHRYGIA, quæ Ancyra valic-
nata est.

Tuba de cælo luctuosam emittet vocem: tartareum chaos ostendet dehiscens terra; venient ad tribunal DEI reges omnes: DEVS ipse iudicans pios simul & impios, tum demum impios in ignem & tenebras mittet; qui autem pietatem teneant, iterum vivent.

IV. HELLESPONTICA, in agro Troiano
nata, quam scribit Heraclides tem-
pore Cyri fuisse.

In cibum fel, in potum acetum dederunt; hanc inhospitalitatis monstrabunt mensam. Templi verò scindetur velum, & medio die nox erit tenebrosa tribus horis.

V. LIBYCA, cuius meminit Euripides.

In manus iniquas veniet: dabunt DEO alapas manibus incestis: miserabilis & ignominiosus; miserabilibus spem præbebit.

VI. CYMEA, quam *Piso in annalibus*
nominat.

Et mortis fatum finiet, somno trium dierum
suscepto, tunc à mortuis regressus in lucem ve-
niet, primus resurrectionis initium ostendens.

VII. DELPHICA, de qua *Chrysippus.*

Ipse tuum cognosce DEVM, qui DEI est filius.

VIII. CVMANA, cuius meminit
Virgilius.

*Ultima Cumaei venit iam carminis etas,
Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.
Iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna,
Iam noua progenies caelo demittitur alto.*

IX. ERYTHRAEA, quam *Apollodorus*
suam ait esse ciuem.

De excelso caelorum habitaculo prospexit Do-
minus humiles seruos, & nascetur in diebus no-
uissimis de virgine Ebræa in cunabulis terræ.

X. PERSICA, cuius meminit *Nicanor.*

Panibus simul quinque, & piscibus duobus ho-
minum millia quinque in eremo satiabit, & reli-
quias tollens duodecim cophinos implebit, in
spem multorum.

IN AEDE SVMMÆ VIRGINIS.

IOANNES VGVGERIVS decreto publico
hæc situs est. Decessit montis aperti clade an. sal.
1160. Is adeò auri abundans fuisse fertur, vt neces-
sitatis tempore vtrò reipubl. duos currus auro re-
ferros Reip. obtulerit, tantundem, aut plus etiam,
sibi in ædibus reseruans. Ob id etiam ædes in foro
reliquis omnibus prominentiores ædificare con-
cessum est illi. Item, vt primus ciuium in summo
hoc templo sepeliretur.

D. O. M.

CAMPANVS iacet hic nostri clarum decus aui,
 Eloquio resonans, carmine, & historia.
 Nec tamen hic totus. sola hic sunt ossa, patiuit
 Cælum anima, aëst orbem gloria, corpus humum.
 Interijt corpus: viuit sed gl'ria: viuit
 Spiritus. in solo corpore mors patiuit.

ANGELI POLITIANI.

Ille ego, laurigeros cui cinxit & insula crines,
CAMPANVS, Romæ delictum, hic iacco.
 Mi ioca dictarunt charites; nigro sale Momus,
 Mercurius nuceo, tinxit utroque Venu:
 Mi ioca, mi risus placuit, mihi vterque cupido:
 Si me fles, procul hinc quæso, viator, abi.

IBIDEM.

Humanis nulla est rebus fortuna perennis;
 His mundi vicibus denique finis erit.
 Ne querere afflictus, neu tu confide secundis;
 Omnia sub paruo dissipereunt rumulo.
 Sed venerare Deum, si mox cupis esse beatus.
 In caca heu transfert tartara nos vitium.

IBIDEM.

Illustri IOANNI BENTIVOLO II. cuius f
 virtutem spectes, satis vixit; siætatem, parum. Is
 eum exercitu Henrici II. Franc. regis aë equitum
 magna cum laude præfess; ad paludem Clavis à
 copijs Florentiæ Ducis oppressus, in bello quod
 pro euertenda Senen. libertate gerebat, morit
 in prælio fortiter occumbendo egregiam sui me-
 moriam linquere, quàm fugiendo turpiter aui-
 ta glo-

te gloriæ deesse. Cornelius Bentiuiolus, & Anton. Gal. fratres moestifs. P. P. An. Dn. 1554. Vix. ann. XX.

IN S. DOMINICO.

*Vina dedere neci Germanum, vina sepulcro
Funde, sitim nondum finijt atra dies.*

ITEM.

*Nemo me lacrymis ploret, nam mortua non sum.
Viuo sed in superis lata beata locis.*

*Marmore tu cinerem claudis Hieronyme coniux,
Ipsa sed ante Deum supplico vt astra petas.*

Montanimæ Laurentij Boninsignij Equitis F. gratia & decore supra cæteras insigni. quæ vix. an. 25. cum viro 9. trib. liberis superstitibus decessit. Hieron. Petruccius vxori honestifs. & concordiali B. M.

Cur turbata fremit Pallas? cur Delia clamat?

Cur lacerat sauo nunc Venus vngue genas?

Occubuit quoniam sapientia, forma, pudor quæ,

Cuncta puellari corpore iuncta simul.

Proh mala sors hominū! nā quæ preciosa supersunt,

Continuò properat impia mors rapere.

D. O. M.

ANGELO PLACITO iuueni Græcæ Latinæ. quæ linguæ peritifs. mira animi, generis & corporis nobilitate clarifs. sexta ætatis suæ Olympiade defuncto, cuius mores, virtutesque omnes, intuentes Parcæ, senem putauere: Ioan. Bapt. pater omnium infelicifs. æternum lacrymans B. M. P. An. sal. 1522.

IN S. AVGVSTINO.

HELEONORÆ Piccolmineæ Hieron. F. pudicitia inenarrabili, egregieque forma præditæ, prudentia verò plus quàm foeminæ, diem suum obeuntis; Augustus Chisæus vxori carissimæ suauissimæque P. C. Ob. 3. Id. Febr. 1561.

SERVATORI DEO PACIS
CVSTODI.

Genio, Manibus & vmbra GEORG. ECKARD. eius Inspruchenfis: Erasmi Mani de Fuchitadt: Germanicæ cohortis præfeti primipili subcenturionis, qui illustris. Ioan. Baptista Archij Comite Propratore, Tribuno, Senensi bello, Cæsaris secutus militiam, clarissimum decus sibi suisque peperit. Prælio verò quod apud Marcianum depugnatum est, pro sua virili Germanum nomen insigni gloria præstitit inuiolatum. Decessit ann. sal. 1556. prid. Kal. August. æt. suæ an. 30. d. 7. flentes P. commilitones.

IBIDEM.

LACTANTIUS LYCARINVS causid. Senensis, spiritum Deo, prolem Naturæ, labores Fortis, probitatem Famæ, nefas Erebo, ossa que sepulcro. sibi viuens ac posteris D. an. sal. 1558.

IBIDEM.

Non ita multum curandum est eis, qui necessario morituri sunt, quid accadat, vt moriantur: sed moriendo quò ire cogantur. Christophorus Franciscus, hoc sibi & posteris dicauit monumentum.

IBIDEM.

MARGARITAE GRIFFOLAE incomp. prudent. integrit. q; matronæ, coniugi cariss. quæ cum 2. & 20. ann. coniunctiss. amantiss. q; vixerat: filiosque 20. ex ea suscep. Scipio Verdellus, non tam senio quàm mœrore confectus, P. C. Vixit ann. 66. Obijt Kal. Iulij 1563.

IBIDEM.

EVFRASIAE ex Illiceor. Comitum gentē, Claudio Söcino iuveni nobiliss. desponsatæ, quæ egregiam teneris in annis corporis pulcritudinem senili prudentia superabat. Hanc, dum illi Hymenæus latus frequenti pompa iam iam nuptiales tædas accenderet, inuida Mors atras facies præferens, in quarto decimo heu nefas ætatis suæ anno extinxit. Achilles Illiceus Comes, & Catharina Burghesia parentes mœstiss. P. P. III. Non. Mart. 1554.

IBIDEM.

PORTIÆ SARACENÆ Iul. F. proleæ virtute fœcundæ. 7. superstitib. lib. diem pudiciss. functæ, Virginia mater domo eius penitus destituta, & Claud. Ptolemæus coniunx, omnium mœstiss. piè P. P. Vixit annos 32. m. 4. d. 7. Ob. prid. Kal. Iul. 1553.

Vixit tanquam moritura.

Mortua est tanquam victura.

POTATORIS.

*Vina dabunt vitam; mortem mihi vina dedêre;
Sobrius auroram cernere non potui.*

Offa

*Ossa merum sitiunt: vino consperge sepulcrum,
Et calice epoto, cate viator abi.*

VALETE POTATORES.

AVRELIAE PETRUVCCIAE Burghesij filiae,
cui nihil defuit quod fas esset optare, post annum
alterum & 30. quàm terris ostensa est, coelo red-
ditæ, Camillus coniunx lacrymans P. 4. Non. No-
uemb.an.Dn.1542.

IBIDEM.

HONORATA VRSINA Puellarum decus, ma-
tronarum splendor, coniugum honos, pudicitiae
iubar, sanctimoniae templum, virtutum & formæ
cumulus, hoc breui conditur sarcophago.

IN AMBITV.

*Hic lapis excultos cineres, & membra coërcet
BAPTISTAE, tumulo qui tacet exiguo.
Dum puer insudat studijs, iuuenilibus annis,
Soluitur, ac votis fallitur ipse suis.
Spargite humi iuuenes, lacrymis rorate sepulcrum,
Vt cinis, atque umbra terra sit ipsa levis.*

IN MONASTERIO S. SPIRITVS.

*Hic Americus hamor: sed quis sim nosce viator:
Pulvis, humus, tellus, Putrida terra, cinis.
Exposita semper fuerat mea vita labori
Dum vixi, placida est nunc mihi data quies:
Octuaginta fluens mundus mihi præstitit annos:
In vita humanus, sanctus in interitu.
Si quæris, quis me hic intrusit, siste, docebo.
Filius ornauit hac monumenta meus.*

IN S. FRANCISCI.

D. O. M.

Quisquis es, si pius es, ne parcito lacrymis
HIERONYMVS SARACAENVVS hoc paruo
contegortumulo, qui dum ab hostibus obsessam
patriam liberarem, pectus clypeum pro ciuibz
offerens, victoriam & immortalem mortem re-
portauit, quæ superis, naturæ, patriæ, amicis, pa-
rentibus debui, persolui, si piè patriam amas, quæ-
so, ne inuideas. In acerbissimam pietatem moe-
stiss. Parentes PP. quarta olympiade nondum per-
actâ, anno 1526. M. Quinct. D. 27.

IBIDEM.

CAMILLO SARACAENO Indolis ingenij-
que egregij puello, vnico amplarum fortunarum
hæredi, ex ponticulo à Parietum structoribus
malè fulcito delapso, & exanimato, Virginea ma-
ter nunc vidua & infausta fecit, cuius orbitate lu-
ctum nunquam finiendum, puerique casum lector
condoleas. Vixit ann. 9. M. 3. D. 8, & 10.

IBIDEM. D. O. M.

NANNEM MARSILIVM, ne immortalis fie-
ret, (id enim de se promittebat) in XII. æta-
tis suæ anno immatura mors extinxit; præclara
camilla, illa inquam Marsilij coniunx, delicias
suas hîc posuit, quæ generosæ prolis studiosa,
dum mortalis immortaleis NANNEM & Mu-
tium filios faceret, quod Dijs proprium; humano
inuidens ingenio, mors præripuit. Anno 1533. D.
II. Nouemb.

SYLVII PII II. PONT. MAX.
PATRIS.

*Sylvius hic iaceo: Coniunx Victoria mecum est.
Filius hoc clausit marmore Papa Pius.*

ALIBI.

*Domenico da Siena, testa matta
E qui sepolto, vn huom senza vergogna,
Nacque, visse, & mori contanta rognà,
Che così morto, morto ancor si gratta.*

AD S. BERNARDINVM
extra muros.

PAVLO VITELLIO, à quibus non debuit iniuste confossio, post condonatum, vt Christianum decet, iniuriam religiosissime mortuo, Anton. filius pijs. patri benemerenti. Vix. ann. LXII. mens. VII.

IBIDEM IN CELLA.

*Crata domus, genitor, frater, cari que sodales,
Et quondam preciosa mihi terrena valete.
Sat me lethifera mundus dulcedine lusit,
Sat tenuit me falsus amor, discedo solutus
His laqueis, secura iuuat iam claustra subire.
Nudus ab hoc pelago veniens ad littus amœnum,
Te bone Christe sequor; solus mihi sufficit vnus.*

IN PRAETORIO AD IMAGINES
C. IVLII CAES. ET CN.
Pompeij.

Hos pietate viros animis insigite ciues,

Publi.

*Publica concordia dum sunt bona corde secuti;
Maestas Romana Ducēs tremefecit, & orbem.
Ambitio sed caca duos ubi traxit ad arma;
Libertas Romana ruit, scissoque senatu,
(Heu) licet & puero caput alta ascendere Roma.*

AD PORTAM PISANAM.

Cæs. Fridericum III. Imperat. & Leonoram
sponsam Portugal. Regis F. hoc se primum salu-
tasse loco, lætisq̃ue inter sese consultasse auspi-
cijs marmoreum posteris indicat monumentum,
An. Domini 1451. 7. Kal. Mart.

IN ARCE NOVA.

COSMVS MEDICES, Dux Florentiæ & Sena-
rum, Arcem, & vnà Senensium quietem, & securi-
tatem fundauit. Anno M.D. LXI.

P I S A N A.

IN PISAS IVL. CAES.
SCALIGER.

PISA vetus, victi spolijs Orientis onusta,
Inuidia armauit liuida tela trucis,
Sic nocuit vicisse! alijs sic vicimus ergò!
Sic res est humili tutior arcta loco!
Mortales, sperate vices, nec credite fati.
Nam quod nos alijs, illa dedere mihi.

IN TEMPLO SUMMO.

HENRICI VII. IMPERAT. DVCIS
Lucemburgi.

P 2

Hoc

Hoc in sarcophago non quidem spernendo,
Henrici olim Lucenburgenſis Comitſ, & poſt
hæc ſeptimi eius nominis Rom. Imper. oſſa conti-
nentur, quæ ſecundo poſt eius fatum anno, videli-
cet 1315. die verò 25. Sextil. Piſas tranſlata, ſummo
cum honore fuere, hoc in fano ad hanc uſque
diem collocata permansere.

Quidquid facimus, venit ex alto.

STEPHANI COLUMNAE PRAENE-
STINOR. DOMINI. Obijt anno ætatis
ſuæ XLVIII. M. D. XLIII.
XIII. Kal. Apriles.

*Hæc STEPHANVM tegit vrna: Parens maſtiſſi-
ſima Roma*

Optaret Patrio contumulare ſinu.

*Omne ſolum patria eſt, inquit, fortiſſimus heros,
Deſendi & patriam, ſim licet hoſpes humo.*

*Ne lacruma, externum cernis quicunque ſepulcrum
Indigetem cali me patria vna tenet.*

IVLIVS ROSCIVS P.

IN CAMPO SANCTO.

PHILIPPVS DECIVS, ſiue de DEXIO Me-
diolanenſis I. C. celebri fama notiſſ. cum pri-
mum locum ſtudio in iure Canonico & Ciuili co-
nuiffet, Piſis, Senis, Florentiæ, Paduæ, Papiæ &
demum vltra montes in Gallia, reuocatus in Ita-
liam ab excella Florentinorum Republic. poſtea-
quam ſtipendium 1500. aureorum in auro pro le-
ctura conſecutus fuiſſet; de morte cogitans, hoc
ſepulcrum ſibi fabricari curauit, ne poſteris cre-
deret.

IBIDEM.

MATTH. CVRTIO Ticinensi, qui Hippocratis Galenique vindex, salutis augurium egit, medicinamque exercendo & docendo, ipse valens semper, excoluit; monumentum hoc amplius quam F. F. T. P. I. Cosmus Med, Florentiae Dux II. aere suo P. C. An. 1564. Vix, ann. LXX.

Ἀγαθὴ ὑγίεια ἀλεξινόσφ. ἱερὸν καὶ καθάρισον
πῦρ.

ANONYMI.

*Dum parat hic studijs Astream inducere mendo,
Astrae infertur raptus amore polo.*

D. O. M.

FRANCISCVS Illustris, gentis, nomine olim SANSEVERINVS, posteaquam eius maiores stuprum per vim oblatum vlti, occiso Regis filio, Neapoli Pisas migrarunt, ex fuga, Martius Iureconsult. Canonicus Pisanus, Eques pius, gentis suae solus superstes S. P. Kalend. Mart. M. D. LXXIX.

GREGORIUS XIII, Pontif. Opt. Max. Patria Bononien. antea vocatus Vgo de Boncampagnis, Pontificij & Caesarei Iurisconsultis. in cathedra interpret eximius: in foro Iudex integerrimus: in Synodo Tridentina Catholicae fidei Praesul studiosiss. in Senatu Cardinalis grauis. in omni vitae gradu eodem tenore probitatis, prudentiae, & humanitatis, nec non constantis & moderati animi fama praclarus: Ioanni de Boncampagnis fratri patrueli I. C. praestantiss. probatiss.

P 3 mori-

moribus, eximia pietate, omnibus denique an-
 mi dotibus ornatis. Pisis cùm primo loco max.
 celebritate Ius interpretaretur, an. ætat. suæ XLI.
 Sal. hu. 1544. extincto, hoc ad retinendum iucun-
 dis. agnationis memoriam, fieri mandavit. An.
 sal. 1575. Pontific. III.

IN S. DOMINICO.

*En Catacufinus iacet hic Demetrius heros,
 Martis honos, Graij gloria magna soli.
 AEacides alius, Pylus quoque & alter Vlysses,
 Florentinorum præsidiumque ducis.*

IN SANCTA CRUCE EXTRA
PORTAM.

NICOLAO TIGNOSIO Fulginati, Medico
 insigni, omniumque sui temporis Philosopho-
 rum inter rarissimos numerando, ac multorum
 Aristotelis librorum commentator acutis. CV-
 RIVS MARIUS F. Patri opt. & suis miris virtuti-
 bus ciuitate Aretina donato Pos. Vixit ann. LXXII.
 M. v. D. XV. decessit cum Pisis legeret XVIII. Ka-
 lend. Octob. M. CCCC. LXXIII.

IN AEDIBVS MILITIAE S.
STEPHANI.

COSMVS MEDICES Flor. & Sen. Dux II. fa-
 cram D. Stephani militiam, Christianæ pietatis, &
 virtutis bellicæ domicilium fundavit. Anno Chri-
 sti M. D. LXI.

PROPE PISAS VIA FLORENTI-
NA IN PONTE.

Siccitati paludum, agrorum cultui, cæli fa-
 lubri-

Inubritati consulens Cosmus Medices, Florentiæ
& Senarum Dux, à partu virg. Anno 1558. Calend.
Nouemb.

LVCENSIA.

IN LVCAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Thusci delitium, Thusci laus inclyt a cœli,
Iustitiæ illeso robore Luca potens,
Lucapotens opibus, felix concordibus armis,
Cui veneranda fides, mens pia, pura manus.

IN S. SALVATORE.

Accipe chare pater, quæ natus munera tradit,
Munera si cineri sunt bene grata tuo.
Tu mihi das lucem vitæ, do mortis honores.
Heu, Heu! quàm dispar gratia nostratua est!

IN D. MARTINI.

MONVMENTVM DVCIS ADELBERTI
anno 1006.

Hic populi leges saxi sub mole sepultæ,
Hic ius, pax quæ iacent, hic patriæ auxilium.
Pes claudi, vestis nudi, solamen egeni,
Noster Adelbertus Dux bonus atque pius.
Gentib. externis timor, & pauor, vnica tandem
Militibus proprijs gloria summa suis.
Quàm fortis fuerit, nouerunt vltima terræ,
Quàm bonitate fuit, dicere lingua nequit.

*In sexto decimo Septembre notante Calendas
 Membra sua hic posuit funereo gemitu.
 Quisquis ad istum tumulum, culparum facta tuarum
 Ante Deum recita, cum precibusque iuua.*

IN DIVI FRANCISCI.

*Augustinus ego Chiuraneus hic requiesco
 Nemo mori nescit; vivere discere, vale.*

IN S. IOANNE.

HIERONYMI VELLUTELLI.

*Hic dum vexillum gerit, & te Luca gubernat,
 A coniuratis vulnera sua tulit.
 Felix ille nimis, qui dum cecidit Ense, peritque,
 Et servat patriam, de nece victor ouat.*

Anno Domini M. D. XXII. Mens.
 Iulio. Gerardus F. par. opt. Pos.

IN AEDE SERVORVM.

IANO GRILLO patricio Genuensi patri opt.
 ac B. M. Lucas Filius Pos.

*Qui legis, an censes Ianum perissem bisfrontem?
 Qui ventura videt, lapsa quæ, non mortem.*

IN PALATIO.

Perlege, quisquis ades, libertatis fautor, &
 scias, qualis fuerit in Republic. nostra Podio-
 rum familia. Horum opera Petrus Cenarius, vnus
 ex Antianis, anno 1436. interemptus est. Eius
 socij deinde ann. 1522. libertatis opprimen-
 dæ animo Hieronymum Vellutellum vexillife-
 rum Iustitiæ foedissimè trucidarunt. Tota verò
 ciuitate arma contra eos capiente, parricidæ
 ausu

aufugerunt. Rebelles facti cōscij, capite sunt mul-
ctati. In alios eiusdem domus multa extant decre-
ta. Deo agantur gratiæ, & hæc obliuioni non tra-
dantur.

FLORENTINA.

IN FLORENTIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

PArua fluentisonis aggesta Fluentia ripis
Mollia de nitido nomina Flore capit.
Æsula regnabat: verum meliora sequutus
Martius antiquas detulit amnis opes:
Dinitias Hera: Mercurius discrimina lingua:
Mercurius varias ire redire vias:
Ambitiosa, ferox, bellacia, flammea, Maiores
Pectora, magnificam docta Minerua manus:
Iuppiter ostendit cælestes mentibus aulas:
Sirenam tribuit dulcis Apollo sonum.
Vera vetus Roma soboles, aliena requiris:
Mutua quæ proprias vertis ad arma manus.

IN PORTA CIVITATIS.

CAROLVS V. CAES. August. cū insigni o-
mnium Christianorum beneficio immanem archi-
piratam regno Tunetano pepulisset fugassetque;
Siculo, Neapolitano suis regnis constitutis; Roma
profectus Florentiam, hanc portam cum magna
pompa ingressus, populo cuncto præ lætitiæ gesti-
ente, ab Alexandro Medices ciuitatis Duce, cui Mar-
garitam filiam desponderat, illustri apparatu, Re-

gali hospitio Mediceas in ædes acceptus est. Anno
Domini M. D. XXXV. Id. Maij.

SVPRA PORTAM MAGNAM AD
SPONSAM AVSTRIACAM.

Ingrederet opt. auspicijs fortunatas ædes tuas, au-
gusta Virgo, & præstantiss. spōsi amore, clarissimiq;
Ducis sapientia cū bonis omnibus delicijsq; sum-
ma animi securitate diu felix & læta fruire, & di-
uinæ tuæ virtutis, suauitatis, fœcūditatis fructibus
publicam hilaritatem confirma.

IN PALATII VESTIBVLO.

*Ingressa auspicijs hanc urbem, dijsq; secundis,
Casaris inuicti Augusti pulcherrima proles:
Nunc ijsdem subeas hæc limina & aurea tecta.
Aduentu ecce tuo latantur, & omnia rident.
Hæc redimita oleæ crines pax alma corona,
Et securæ quies, & cætera numina lato
Te vultu accipiunt venientem, & fronte serena
Omnes & votis optant, & voce precantur,
Sis felix, adsisq; tuo cum coniuge virgo:
Æternum imperium vigeat, nomenq; decusq;.*

IN ARCV TRIUMPHALI AD IMVM
ARNI PORTEM.

*Quæ tam præclara nascetur stirpe parentum
Inclita progenies digna atavisq; suis.
Hetrusca attollet quantis se gloria rebus,
Coniugio Austriacæ Mediceæq; domus.*

Viaite

*Vinite felices. non est spes irrita. namq;
 Diuina Charites talia voce canunt.*

ANTE PORTAM ARCIS.

Quod faustum felixq; sit: Carolus V. Rom. Imp.
 ex Africa rediens, cum Alexandrum Medices Flo-
 rentinorum Ducem, generum suum, extructa iam
 reliqua arce, turris huius fundamenta locante re-
 perisset, primū victrici manu lapidem ponere non
 dedignatus est. Anno 1536.

AD PORTICVM MERCATORVM.

COSMVS MEDICES Florentinæ Dux, publi-
 cæ magnificentiæ, & salubritatis ergò, porticum
 transuerso columnarum ordine, vndique permea-
 bilem, aduersus cœli contumeliam negotiantibus
 in foro ciuibus suis extruxit, Anno M. D. XLVIII.

IN AVLA MAGNA PA-
 LATII.

Hasædes, atque aulam hanc, tecto elatiori, adi-
 tu, luminibus, picturis, ornatuq; augustiori, in am-
 pliorem formam decoratam, dedit Cosmus Medi-
 ces illustriss. Florent. & Senar. Dux, ex descrip-
 tione, atq; artificio Georgij Vasarij Aretini picto-
 ris, atque architecti 1565.

IN S. MARIAE REPARATAE.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Generali Concil. Florentiæ celebrato, post lon-
 gas disputationes, unio Græcorū facta est in hac ip-
 sa Ecclesia, die VI. Iulij, anno 1430. præsidente
 eidem Concilio Eugenio P. P. IIII. cum Latinis
 Episcopis & Prælati, & Imp. Constantinopoli-
 tano, cū Episcopis, & Prælati, ac Procerib. Græco-

rum

rum in copioso numero, sublatiſque erroribus, in
vnam eandemque rectam fidem, quam Romana te-
net Eccleſia, conſenſerunt.

IBIDEM.

Multum profectò debet Muſicæ Antonio Squar-
cialupo Organiftæ, Is enim ita arti gratiam adiun-
xit, vt quartam ſibi viderentur Charites Muſicam
adſciuiſſe ſororem. Florentina ciuitas grati animi
officiũ rata, eius memoriam propagare, cuius ma-
nus ſæpè mortales in dulcem admirationem duxe-
rat, Cui ſuo M.P.

IOTTI PICTORIS, QUI TURRIM
AEDIFICAVIT.

*Ille ego ſum, per quem pictura extincta renixit,
Cui quàm recta manus tam fuit & facilis.
Naturæ deerat noſtra quod deſuit arti,
Plus licuit nulli pingere nec melius.
Miraris turrim egregiam ſacro ære ſonantem,
Hæc quoq; de modulo creuit ad aſtra meo.
Deniq; ſum Iottus, quid opus fuit iſta reſerre?
Hoc nomen longi carminis iſtar erat.*

AD DANTIS EFFIGIEM.

*Quod cælum cecinit, mediumq; imumq; tribuat,
Luſtrauitq; animo cuncta Poëta ſuo.
Doctus a deſt Dantes, ſua quem Florentia ſæpe
Senſit conſilij, ac pietate patrem.
Nil potuit tanto mors ſeu nocere poëta,
Quem viuum virtus, carmen, imago facit.*

SEVERINI NORBII EQVITIS

AVRATI DANI.

*Oceanum hostili toties qui sanguine tinxit
 Agelida Thyles littore ad vsque Cronum,
 Quem non immeritò Sclauis, Suediq; Gothiq;
 Vandaliaq; vrbes extimuerunt ducem:
 Norbius Etrusco iacet hic Seuerinus in antro,
 A Florentina missus ad astra pila.
 Barbarus ille nequit captiuum extinguere Moscos,
 Mergere non medijs Ennosigæus aquis.
 Debut in Latio, velut orbis in arce perire,
 Tanta viri vt virtus vndiq; nota foret.*

MARSILII FICINI.

*En hospes, hic est MARSILIVS Sophiæ pater,
 Platonicum qui dogma, culpa temporum
 Situ obrutum, illustrans, & Atticum decus
 Seruans, Latio dedit fores primus sacras,
 Diuina aperiens mentis actus numine.
 Vixit beatus ante Cosmæ munere,
 Lauriq; Medicis: nunc reuixit publico.
 Vinitur ingenio; viuuit, quem rere sepultum:
 Mors abolet tanti non monumenta viri.*

EIVSDEM.

*Mores, ingenium, Musa Sophiæq; sepulta est
 Laus hic, cum magni corpore MARSILII.*

EIVSDEM.

*Mores, Ingenium, Musas, Sophiamq; supremam
 Vis vno dicam nomine? MARSILIVS.
 Ang. Politianus faciebat.*

IBIDEM.

Quantum PHILIPPVS DE BVRNEBESCO Architectus arte Dædalea valuerit, cū huius celeberrimi mira testudo templi, tum plures machinæ diuino ingenio ab eo adinuentæ documenta esse possunt: Quapropter ob eximias animi sui doctes, singularesque virtutes, xv. Calen. Maias anno 1444. eius B. M. corpus in hac humo, superstita grata patria sepeliri iussit.

IBIDEM.

SYLVESTER MEDICES H. A. D. Q. qui ita derepubl. domi forisque meritus est, vt equestri ordine, & amplissimis donis, & loco sepulturæ, maximo consensu ciuitatis, decoratus sit, Anno salutis M. CCC. LXXXVIII. Vixit ann. LXII. M. VIII. D. XII.

IBIDEM.

VERIVS MEDICES, Eques opibus & gentis mobilitate clarus, sed & probitate & publicæ quietis studio clarior, hac quiescit humo. Locus meriti honoris ergò vni, & viuenti datis opt. ciui. Vixit annos LXXII. M. 8. D. 20. Obijt anno salutis M. CCC. VC.

IN S. MARIA ANNUNCIATA.

BERNARDINVS LEONCINIVS Thomæ F. Bernardi N. sciens per mortem non esse neglegendum, quod per resurrectionem est immortale, sibi & posteris suis POS. anno salutis M. D. LXXVIII.

IBIDEM.

ANGELVS MARTIVS Assisiensis Episcopus,
ac I. C. à secretis Augustæ Medicū Domus, illius-
que alumnus, & in eam ob probitatem fidemq; ad-
scitus, hoc sibi viuens sepulchrum confecit, defun-
ctus vt sibi viuatur, cū ante mortē amicis vixisset,
Anno 76. Θ. anno Domini 1546.

IN D. LAVRENTII.

*Si merita in patriam, si gloria, sanguis, in omni
Larga manus, nigra libera morte forent:
Viueret heu patriæ casta cum coniuge felix,
Auxilium miseris, portus & aura, suis.
Omnia sed quando superantur morte; Ioannes
Hoc mausoleo, tuq; Picarda iaces.
Ergo senex mæret, iuuenis, puer, omnis & atas,
Orba parente suo patriam mæsta gemit.*

IBIDEM.

COSMVS DE MEDICIS hic situs est, decre-
to publico pater patriæ. Vixit ann. LXXV. M.
III. D. XX.

IOAN. AVSTRIACAE MAGNAE
DVCISSAE HETRVRIAE.

Hoc tumulo deposita sunt ossa Serenissimæ
IOANNAE AVSTRIACAE, Francisci Medices
Magni Etruriæ Ducis vxoris, cum tribus filiabus,
iniquo fato ante omnia peremptis, cum filiolo, qui
prius mortuus erat, cum illa quondam vitales au-
ras caperet, moerens ad tempus posuit.

PAVLI IOVII

Nouocomensis, Episcopi Nucerini, historiarum scriptoris celeberrimi, hic deposita sunt ossa, donec eximia eius virtute dignum erigatur sepulcrum. Vixit annos LXVIII. M. VII. D. XXIII. Obijt 3. Id. Decemb. anno XXXII.

*Hic iacet heu IOVIVS, Romana gloria lingua,
Par cui non Crispus, non Patavinus erat.*

IBIDEM HODIE LEGITVR.

PAVLO IOVIO Nouocomensi. Episcopo Nucerino, historiarum sui temporis scriptori, sepulcrum, quod sibi testamēto decreuerat, posterius eius integra fide posuerunt, indulgentia maxx. Ducum Cosmi & Francisci Hetruriæ Ducum. Anno 1574.

STEPHANVS PASCHASIVS POETA

HOC DISTICHON IN IOVIVM

lusi.

*Venalis cui penna fuit, cui gloria flocci,
Vix quid, vt ille, fide scripserit historica.*

D. O. M.

ANTONII CIOFII imago hæc est, Iurisconsulti celeberrimi, atque omni polita doctrina exculsi. vtrumque Ius spacio 30. annorum Pisis voce subtiliter interpretatus est, quod etiā scriptis suis acuminis & elegantiae plenis illustravit. Immaturo viri subitaque mors ingentem dolorem attulit familiaribus & studiosis scientiæ Legum, orbatis repentē & recondita magni Doctoris eruditione, & morum suauitate singulari.

Julia

Iulianus frater monumentum hoc, loco impetrato à Magno Duce Frâcisco, summo amatore ipsius, honoris causa extruendum curavit. Vixit annos 55. Mens. 10. Dies 3. Obijt Pisis 6. Cal. Ianu. 1575.

IN AEDE S. MARCI.

IOAN. PICI MIRANDVLAE.

IOANNES *tacet hic MIRANDVLA: cetera norūt*
Et Tagus, & Ganges, forsan & Antipodes.

Obijt anno salut. M. CCCC. XCIIII. Vixit ann. XXXII. Hieronymus Beneuenius, ne disunctus post mortem locus ossa separaret, quorum animos in vita coniunxit amor, hac humo supposita P. C. anno salut. M. D. XLII. Vixit ann. LXXXIX. M. VI.

Hic situs est PICVS, cuius si cuncta perissent,
Virtutum septem vix sat erant tumuli.

HERCVLES STROZA amico POS.

D. O. M.

ANTONIO VIDOTTO, ob pacem inter Anglor. & Francor. Reges confectam, ab Edoardo VI. equestrê gradum, ab varisq; insignia munera consecuto, in patria ab optimo Duce Cosmo in 48. virorum numerû cooptato, Volaterris demum præturâ & vita functa, gentiles eius, absentibus filijs P. P. O. 4. Kalend. Decemb. anno 1555. Vixit annos 63. Mens. 6.

IBIDEM.

IOA. MARIA PANLOTIVS heic situs est, domo Eugubia. I. C. celeberrimus, qui cum operam diu nauasset Duci Vrbinati Principi suo, & in alijs
Q *Italiæ*

Italiæ vrbibus plurimorum controuersias summa
cum laude dijudicasset : accersitus postremum à
Cosmo Medice Duce Florentinorū & Senens. pri-
mum in I V. Rotæ Iudicibus fuit: deinde causis au-
diendis præpositus, eo in munere cum valde pro-
batus foret omnibus, vitam amisit. Antonia Berna-
mcerens, coniugi cariss. P. S. O. 4. Kal. Ianu. anno
Domini 1565. Vixit ann. 62. M. 2. D. 20.

ANGELI POLITIANI.

POLITIANVS in hoc tumulto iacet ANGE-
LVS, vnum

Qui caput, & linguas, res noua, tres habuit.

Obijt anno M. CCCC. XCIIX. Septemb. XXIV.
Aetat. XLIV.

PAVLVS CRINITVS amico pos.

*Hic hic viator, paululum gradum siste:
Vatem potentis spiritus vides clarum:
Qui mente promptus acris, & arduum spirans,
Ac summa quæq; & alta consequi suetus:
Is ille ego ANGELVS POLITIANVS sum.
Fouit benigno me sinu Flora, & illic
In fata cessi: Parthenopæos Reges
Quum Gallica arma irruerent minabunda.
Fu vale, & hoc sis meriti memor nostri.*

AD MARIAE NOVELLAE SVB
HOROLOGIO.

*Sic fluit occultè, sic multos decipit ætas,
Sic venit ad finem, quicquid in orbe manet.
Heu, heu, præteritum non est reuocabile tempus,
Heu propius tacito mors venit ipsa pede!*

IBIDEM.

Ecclesie antistes fueram qui magnus Eoa,

Hic iaceo magnus religionis Ioseph.

Hoc unum optabam miro inflammatus amore,

Vnus ut Europa cultus & una fides.

Italiam petij, fœdus percussimus unum:

Iunctaq; Romana est, me duce, Graia fides.

Nec mora, decubui, nunc me Florentia seruat,

Qua tunc concilium floruit vrbe sacrum.

Felix qui tanto donarer munere viuens,

Qui morerer voti compos & ipse mei.

PARICAE MEDICEAE,

Pudicitia atque prudentia non minus, quam sanguine claræ, incomparabili coniugi, Philippus Strozzius moerens, decem liberis collacrymantibus, pro tempore pos. Vixit ann. XXVIII. Mens. VIII.

NICOLAO GADDIO

Thadæi F. S. R. E. Cardinali, de Republ. Christiana opt. merito, sepulcrum hoc tãto patruo deberi Nicolaus Gaddius censuit, anno salut. M. D. LXXVIII. Vixit ann. LXI. M. VIII. D. XX. Obijt M. D. LII.

HIERONYMI MIRANDAE.

Mercator pietate, fide, cultuq; Deorum,

Nec minus insignis nobilitate fui.

Humanis igitur spolijs MIRANDA relictis;

Contemplor superum numina sacra Deum.

Hieronymus MIRANDA Franc. F. Hispan.
Vixit annos XXXV. Obijt M. D. LXI. v.
Idus Februar.

D. O. M. S.

*ALBERTVS iacet hic LEO: Leonem
Quem Florentia iure nuncupauit:
Quod Princeps fuit eruditiorum,
Princeps vt leo solus est ferarum.*

IOANNIS BOCCATII.

*Hac sub mole iacent cineres atq; ossa IOANNIS,
Mens sedet ante Deum meritis ornata laborum.
Mortalis vitæ genitor BOCCATIVS illi,
Patria Certaldum, studium fuit alma Poësis.*

Obijt anno Domini M. CCC. LXXIII. Vixit
ann. LXII.

ITEM.

*Egregius natus latijs BOCCATIVS oris,
Fugientis patrio raptus in orbe iacet.*

PROPE TEMPLVM S. CRVCIS.

HENRICVS IV. Roma rediens coronatus, infestus Florentinis, quod coronationi suæ obstitissent, rogatus ab exulibus, quorum princeps erat Dantes Poeta, urbem obsedit, ab ea parte quæ est ad septentrionem: atque cum vidisset ædificijs intentam ciuitatem (præcipuè autem testatur id palatium Cocchiorum, quod noctu etiam struebatur funalibus accensis) post quadragesimum diem soluta obsidione discessit M. CCC. XIII. Kalen. Octobr.

IN S. CRVCIS AEDE.

MICHAELI ANGELO BONAROTIO, è vetusta Simoniorū familia: sculptori, pictori, & architecto: fama omnib. notissimo, Leonhardus patruo amantiss. de quē se opt. merito, translatis Roma eius ossibus, atque in hoc templo maior. suorū sepulcro conditis: cohortante sereniss. Cosmo Medices magno Hetruriæ Duce, P. C. Anno salutis 1570, Vixit ann. 88. M. II. D. 15.

LEONARDI ARETINI.

*Postquam LEONARDVS è vita migravit,
Historia luget, Eloquentia muta est,
Ferturq; Musas tum Græcas, tum Latinas
Lacrymas tenere non potuisse.*

Obijt M. CCCC. XL. ætat. LXXIV.

CAROLI POETAE.

*Siste: vides magnum quæ seruant marmor avatem,
Ingenio cuius non satis orbis erat?
Quæ natura, Polus, quæ mos ferat, omnia nouit:
Carolus ætatis gloria magna sua.
Ausonia, & Graia crines nunc soluite Musæ,
Occidit heu vestri fama decusq; chori.*

AD CARMELITAS.

IULIANO PISTORIO PRATENSI, Carmelitæ, suo Prouinciali optimè merito, lugentes posuere. Qui quantū in Physica ac mathematicis disciplinis omnib., præcipuè in Astrologia valuerit; non Senæ, Pisa, aut Florentia tantum, vbi annis non minus 22. professus est; verum totus terrarum

orbis agnouit. Vixit ann. 64. Mens. 5. Dies II. ☉. 7.
Xbr. 1556.

APVD S. MINIATVM ORD. S. BE-
NEDICTI.

*Regia stirps, IACOBVS nomen, Lusitana propago,
Insignis forma, summa pudicitia.*

*Cardineus titulus, morum nitor, optima vita,
Ista fuere mihi, mors iuuenem rapuit.*

Obijt anno M. CCCC. XIX. XVI. Kal. Maij.

NE SE POLLVERET, MALUIT ILLE
MORI.

Hic cum graui morbo detineretur, medicisq; suade-
rent, posse vitam sperare, si rem cum muliere ha-
beret; mortem maluit expectare, quàm peccare.

Nota lector: Egregium Castitatis exemplum,

IN HOSPITALI AD SCALAS.

AD EFFIGIEM MONSTRI NATI IN
agro Florentino.

Hac PETRVS Paulusq; vno sub corpore bini,
Fabrica naturæ mira, iacemus humo.

Cuiq; suum fuit & manuum fuit oris opusq;
Vesica, aſt vnum fluxile ventris opus.

Iunxere extrema partes nos corporis ambos,
Quas neuter simul & dicat vterq; suas.

Neutra ex parte pedes, capita ex viraq; fuerunt
Bina, sed è medio corpore planta fuit.

Bina fuit medio quæ corpore planta, deorsum
Pendebat: sursum quinta erat vna manus.

Non verò nobis vnus somnusq; cibusq;

*Nec risus nobis, fletus & vnus erat.
 Somno membra dabat vnus, ridebat at alter,
 Surgebatq; vnus, flens quoque & alter erat.
 In Florentina natos nos fluminis Arni
 Valle dedit patria nos pia cura patris.
 Inde alti, & sacro pariter de fonte leuati,
 Viximus ambo decem bis totidemq; dies.
 Quid nunc Neptunū, quid nunc Ianūmq; bisfrontem
 Miraris? stygij terna quid ora canis?
 Et quid Geryonis tria corpora? scilicet vnum
 Nos corpus, binas nos animasq; lege.*

AD CARTHUSIANOS.

*DONATVS nomen, patria est Florētia, gens mī
 Acciaiola domus, clarus eram eloquio.
 Francorum ad Regem patrie dum orator abirem,
 In Ducis Anguigeri mœnibus occubui.
 Sic vitam impendi patrie, quæ me inde relatum
 Inter maiorum nunc cineres sepe lit.*

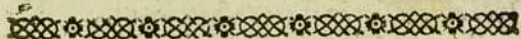
EPIGRAMMA BIBLIOTHECAE
MEDICEAE.

*DEO, præsidib. familiæ, D. CLEMENS VII. Me-
 dices P. M. libris opt, studio maiorum, & suo vn-
 dique conquisitis, bibliothecam ad ornamentum
 Patriæ, ciuiumq; suorum vtilitatem d. d.*

*Hanc Bibliothecam Cosmus Medices Tuscorum
 magnus Dux perficiendam curauit. Anno Domini
 M. D. LXXI. III. Idus Iulij.*

ITEM.

*Cosmus in has ades meliora volumina x̄σ̄μ̄s
 Transtulit, & primas, quas habet orbis opes.
 Sic genuit tandem sterili de nomine Cosmus,
 Rem sibi tum mundo cœlitibusq; parem.*

BONONIENSIA.

IN BONONIAM IVL. CAES.

SCALIGER.

Post diras rerum clades, Fatiq; superba
 Imperia & Martis quæ fera iussa tuli,
 Hic primum meq; atq; alios cognoscere cœpi:
 Deposuiq; animi barbaras sceptras mali;
 Et didici, quàm non fueram, quàm deinde futurus;
 Quem bona abortiuum sic tuerere parens.
 Quæ causas, quæ cunctarum primordia rerum,
 Quæ diuini operis prima elementa doces.
 Cœlestesq; plagas, & sancta commoda vitæ,
 Et si quæ è numeris nata figura latet.
 Cùm reliquas superes diuinis legibus vrbes:
 Non sulci omnigeno germine cedit bonos.
 Arma viris connata: animus conterminus astris:
 Atq; ardens vitæ stat melioris amor.
 Si ciues dederas, si magna Hetruria leges:
 Accipe, quæ possis dicere: reddo libens.

IN D. PETRI.

BASIANI, PRAECEPTORIS AZONIS.

Hoc tamulata iacent BASIANI membra lapillo,

Quæ

*Quis sit, metra docent quæ subscribuntur in illo.
 Huic legum latis patuit victoria castris,
 Nunc cedens fati socialibus insidet astris.
 Canonica coluit scriptura plenius ortum,
 Qua duce promeruit caelestem cernere portum.
 Hic erat Italiae sydus, reuerentia fratrum,
 Flos roseus patriæ, decus orbis, gloria patrum,
 Obsequiis promptus, humilis, iocundus, apertus.
 Si tres excipias annos de mille ducentis,
 Terminus occurret, quo mortis iura subiuit.*

M. C. XCVII.

IN EODEM LAPIDE.

*Inuidus è medio Bastanum finis ademit,
 Cuius membra brevis hic sita petra premit.
 Summus in alterutro Doctoris lure peregit
 Hactenus officium, quem lapis iste tegit.
 Iura duo potuit natura ius superare,
 Hac duo de proprio mors fugat vna lare.
 Istius meruere sinu duo iura locari,
 Solus in Italia qui fuit absque pari.
 Non sibi sed vita moritur fons iuris, & aret,
 Non is eâ, sed eo vita moderna caret.
 Quisquis in istius cathedram succedere querit,
 Fontis respectu riuus ineptus erit.
 Hunc sociat summis Pauli conuersio turmis.*

IBIDEM.

*Viator si cupis scire qui sim? Iohannes Pla-
 reus Civilis Pontificijque Iuris cultor & scri-
 ptor. Monumentum enim vetustate corruptum
 destructumque, renouatum decreto Cardinalis*

Iuliani Reueren. Bononi. Episcopi ac Principis,
virtutum bonorumque virorum fautoris, cui Bo-
nonia patria debet permaxima. Conciues mei, ro-
gatos vos volo, vt pacem habeatis: Deum timete,
dateque illi honorem, iustitiam colentes, aduersa,
prospera tolerate, & bene erit.

Procurante Francisco Guidizono Cardi-
nalis familiari, An. salut. 1502. 13. Ca-
lend. Febr.

MARTINO AGRIPPÆ

Mediolanensi, huius ædis Canonico, alijsque
Sacerdotijs insigni.

*Si doctrina, vigor mentis, facundia, virtus,
Ius in fata habeant, saluus AGRIPPÆ fores.
Heu quàm rara ad eos solet aduentare senectus,
Qui nimis animi dotibus exsuperant!*

IBIDEM.

*Hic Guilielmus erat Lucensis origine dictus,
Cui meritò nomen lucis origo dedit.
Sacra doctrina titulis & honore magistri
Lucens, Italicis lucifer alter erat.
Quod prius in speculo cernebat; lumine vero
Nunc cernit, deitas nunc patet ipsa sibi.
Post vitam vita fruitur, Mors pocula mortis
Huic dedit: ad vitam sumsit & hausit ea.
Augusti sibi prima dies fuit vltima vita,
Huius & ad vitam maxima prima fuit.
Anno milleno centeno septuageno
Octauo Domini, mors sibi vita fuit.
Vt moriens semper viuas:
semper viuē vt moriturus.*

IN S. PETRONIO.

THEODOSI CAES. PRIVILEGIUM.

Ne bonæ artes, cunctaque disciplinarum dogmata depereant; cum mores, sanitas, iudicia, ceteraque id genus optimis doctrinis gubernentur: NOS THEODOSIVS Dei gratia Rom. Imperat. Augustus, commoditate & fertilitate loci capti, v. ac xx. mensium pensitato consilio, in dignitatis nostræ folio sedentes, generali Christianorum convocato concilio, summo Pontifice Coelestino, Cardinalibus XII. Archiepiscopis Episcopisque innumeris, aliisque in varijs dignitatibus constitutis Principibus ac Ducibus Christianis, Balduino quoque Flandren. ac Gualterio Pictauien. Comitibus legatis, quorum alter Ludouici Franciæ, alter Philippi Angliæ regum, illis arduis negotijs additis vicem gessere, sedente etiam centum Senatorum collegio, BONONIAM omnium scientiarum fontem, arcanorum nostrorum armarium, perennem studij sedem fore, hac inuiolabili indulgentia decernimus, volentes insuper, ut omnes sententiæ, à iudicibus, qui in alma hac ciuitate per quinquennium saltem non studuerint, latæ, nullæ penitus existant: & si quis ad magistratus promotus dignitatem, ab alio quàm ab Archidiacono Bononiensi librum magistralem susceperit; quanquam, id quarumlibet facultatum periti præstiterint, approbauerintque; eum auctoritate nostra omni dignitate priuamus. Si quis verò Scholasticos ad studium hoc euntes abeunte sive ausu temerario offenderit; capite puniatur. Hoc ni Præses exequatur, eadem illi

Impœna affici iubemus. Huius autem sacræ constitutionis exemplar, Bullâ aureâ maiestatis nostræ munitum, manuque Ciceronis curiæ nostræ notarij scriptum, ad perpetuam rei memoriam, Petronio Episcopo Bononiensi, ex Cæsarum Constantinopolitanorum sanguine orto, idem summis precibus efflagitanti ac procuranti, gubernandum, custodiendum, omnibusque viribus exequendum tradimus ac concedimus. Romæ in Capitolio, Anno Dominicæ natiuitatis. CCCC. XXIII. die IX. Maij.

D. O. M.

Ameliensis Pontifex Naccius hîc est Cæsar, qui vicem gerens legati Bononiensium, summa æquitate ciuibus ius reddidit, mox annum agens tertium & sexagesimum concessit orco.

Vixit, dum vixit, bene.

IBIDEM.

GRATIANI CLVSINI Cæsarei Iuris & Pontificij enucleatoris propè diuini, qui Monachus in Martyrum Felicis & Naboris æde absolutiss. ibidem opus decretorum, anno gratiæ M. C. LI. compilauit, monumentum, quod illic carie obforduerat, hîc manifestius renouatum est. Ioan. Franciscus Aldrouandus Bononiensis IV. Dictator ære publico instaurauit. Anno salut. 1498. Idib. Iunij, Iohanne Bentiuolo I. I. P. P. R. republ. feliciter gubernante.

IBIDEM.

PHILIPPO BEROALDO Seniori, ciui Bononiensi, Viro omnium, quos ætas sua tulit, eruditissimo atque eloquentiss. eidemque humaniores literas

ceras Parmæ, Luteriæ, atque in patria summa cum ingenij laude atque audientium admiratione professo, Phil. & Vinc. F. F. hæredes ex testamento P. P.

Inunc, & vigila, noctesquæ absume legendo.

O hominum curæ, cœptaquæ vana nimis!

Vixit ann. LI. M. VIII. Obijt an. M. D. II. III.

O literæ, ô cantus, ô Apollines: vobis in posterum (heu!) quid fiet?

IN S. FRANCISCO.

ALEXANDRI CAPRARIÆ

Ossa hîc conduntur, qui agens LVIII. annum, migravit eò, vnde discessit, vt ibi perpetuo quiescat. Hieron. Patri B. M. P. anno M. D. LVII.

IBIDEM.

POMPEIO PEREGRINO Artium & Medicinæ Doctori, & Equiti. Vixit ann. XLVIII. M. III. Obijt anno M. D. XLII. Prid. Kal. Martij.

Qualis erat bello Pompeius, corpore, & astu,

Talis erat studio, viribus ingenij:

Intima naturæ merito scrutatus, at illa

Huius cognomen par dedit ingenio.

FRANCISCI GISLERI.

Franciscus iacet hoc Gislerus marmore, cuius

Nulla vnquam in sanctis lis perijt manibus.

Perdidit hanc litem tantum, quam ferrea mouit

Atropos. ast extra lis fuit ista forum.

IBIDEM.

BONAPARTES GISLERVS Georgij F. Senatus Bonon. Scriba ISOTAE CALDERINAE, cum

qua

quæ vixit XLV. annis sine iurgio, & sibi & suis,
posterisque eorum, pietatis, naturæ, legum atque
officij memor Pos. anno à partu virginis M. D.
XXVII. Vixit illa ann. LXIII.

Hominum luxus, fastus, delitiæ, quæ vitam vi-
talem esse non sinunt, heu quò redeunt!

MARSILII, S. SOPHIAE MEDICI.

Viuat vt æternum, vitæ iam munere functus,

Hoc præstat virtus, quæ facit vna Deos.

Sic inuectâ polo superâ mens regnat in aula,

Vndique per terras inclytâ fama viget,

Quæ mortalis erat, iacet hic pars condita, magni

Exuuias animi colligit vrnâ brevis.

Quumque procul latè resonet sua gloria, saxum

Accipit exiguis nomina magna notis.

Marsilius Patavus, cui dat gens alma Sophiæ,

Bononiæ Medicus, dum docet, occubuit.

ANONYMI.

Non potuit Medicus, medico præstare salutem,

Sis ergo Medico, tu medicina Deus.

D. O. M.

Frater ALOYSIVS PVTEVS Burgon. ex
Minoribus Obseruantibus hîc situs est, quem om-
nes, qui aliquam eruditionis administrationis-
que famam in familiam suam attulerunt, Magi-
strum, qui Rempub. Franciscanam administra-
runt, exemplum sibi adsciuerunt. Qui verò in
Concilio Tridentino interfuerunt, quò ille à
Pio IV. Pontif. Max. missus adfuit, vtramque do-
ctrinæ & sapientiæ laudem mirificè comproba-
runt.

runt. Qui Prouincialia & Generalia munera tam-
diu exercuit, tot Italiae suggestus concionibus ce-
lebrauit, Scotum tantâ diligentia, & voce, & scri-
ptis explicuit, vt vix vllam horam vacuam aut
meditando, cum assidue ageret; aut agendo, cum
perpetuò meditaretur, habuisse videatur. De-
mum ieiunijs, vigilijs, peregrinationibus, stu-
dijs magis, quàm ætate, confectus, grauib. Apo-
plexia, per IIII. annos incommodis diuexatus,
Christianæ patientiæ nobile nobis exemplum re-
liquit. Obijt IX. Nouemb. M. D. LXXX. AEtat-
is suæ LXXIII. Tanto viro B. M. frater Hierony-
mus Imolensis M. H. D. C.

IN S. SERVATII.

TRINITATI SACR.

AZONI Iurisperitorum numini, Anno gra-
tiæ M. CC. hinc tumulato, in sepulcro vetustate col-
lapso, ac inter rudera vix agnito, Ioan. Franciscus
Aldrouandus Dictator & Coss. Bononiensis, pub.
impensa concilii suo B. M. memoriam posuit. An-
no sal. 1496. v. Id. Octob.

AD S. DOMINICI.

IN BIBLIOTHECA.

Dicta fui Bologna prius: nunc Iulia dicor

Bibliotheca, sacris adibus hinc posita.

Maximus huc veniens pastorum, Maximus ille

Iulius, hoc nomen præbuit ipse mihi.

IN TABVLA AENEA.

Viator, quisquis es, siste gradum, & quod scri-
ptum est perlege: vbi perlegeris; pensa. Hoc is
cuius causa scriptum est, fieri rogat.

Orto

Orto inter Bononienses & Mutinenses bello, Cæsar Fridericus II. Rom. Imperat. filium Hen-
tium Sardinia & Carficæ insularum regem, Mu-
tinensibus suppetias ferre mandauit, qui inito
apud D. Ambrosij pontem certamine, à Bono-
niensibus capitur, nullaque re, vt dimittatur, im-
petrat, cum pater minis, dein precibus & precio
deprecatoribus vteretur; cum tantum auri pro re-
dimendo filio polliceretur, quantum ad mœnia
Bononia circulo aureo cingenda sufficeret; sic ca-
ptiuus XXII. annos, menses IX. dies XVI. tene-
tur, aliturque regio more, publica Bononiensium
impensa. sic defunctus magnificentis. ac pientis.
funeratus hinc tumulatur. Præterea simulacrum
hoc in perpetuum, & hosti, & captiuo monimen-
tum S. P. Q. B. posuit. Anno salut. M. CC. LXXII.
II. Id. Martij. Hoc volebam vt scires. abi & vale.

Positum ære pub. Ioan. Francisco Aldro-
uando Dictatore.

D. O. S.

IOANNIS DE IMOLA, Pontif. Cæs. q; I. C.
ossa, in supposito Gerisendorum sepulcro requi-
escunt. MINVS GERISENDVS L. L. & ipse in-
terpres amico suo coniunctis. F.

BARTHOLOMAEI SALICE-

TI I. C.

*Hoc tumulo legalis apex, dulcissimus ore,
Et patria lux alma sue, pietatis amator,
Iustitiæque sacrae clypeus, baculusque cadentum,
Qui inuenis multoque etiam venerabilis aeo
Edocuit, superauit eum nec poena laboris
Scribendo & pariter Iuris nucleando tenebras,*

De Sa-

De Saliceto requiescit Bartholomæus.

Obijt 1412. die 25. mens. Decemb.

Vixit ann. LXXVII. D. X.

IBIDEM.

CAESAR NAPAEVS Matthæi F. viuens sibi, posterisque suis, & coniugi Fec. Anno M. CD. XCIV. Kal. Iul.

Peto, ne quis nos inquietet, aliterve ponat, neve commutet, neve etiam alius inferatur, vt die Censoria hic vnà resurgamus. quid ad vos?

IBIDEM.

Hic sita sunt ossa MARCI ANTONII FLAMINII Forocorneliensis, de vtraque lingua B. M. Anno M. D. XXXVI. XV. Kal. Iunij.

VVENCESLAI BORGARDI.

Incomparabile, ô viator exemplum, constantia atque continentia sancta integritate & inclyta fide illustre, bonarum & artium, cippus enaspice vt paruus tegit. Quid hoc quæris? VVenceslaus Borgardus Olmonte ortus (Morauia ea vrbs est, Iulium montem vocant Latini) is vnicus patri, nuper Bononia vnico vnice salutem optans adferre amico, peste mortuus occumbit. Plura iste non capit lapis. Vale igitur, atque his pia ossibus dic verba, si es pius. Vixit annos XXVIII. menses X. Obijt M. D. XVII.

ALIVD.

MARTINI SVLIMANNI, cuius præclara in Iure extant opera, humana hic ossa quiescunt. Lapidem hæc memoria illi posita est, anno salut. M. D. XXVII.

IBIDEM.

Hic ossa AVGVSTINI CIANZON Corsici
Sardiniensis quiescunt, qui ob armorum tumultus
in foro Bononiensi excitatos, ex lege viuere desijt
Tibi pax viator. M.D.XVII.

IN AMBITV MONASTERII

GERMANORVM.

*Siste gradum, specta monumētum hoc, quaeso, viator,
Quod pia, quod cultrix legum Germana luuentus
Condidit, vt genti pateat commune sepulcrum,
Vt Germanorum manes post fata quiescant,
Sacra parentali capientes annua ritu.*

M. D. I.

O quam fragilis, (ΤΝΩΙ ΣΕΑΥΤΟΝ) ruit
voluptas.

IOANNIS VOLZII.

*Tu quicunque sagax veterum monumenta reuoluīs,
Te si fortè mei nominis ardor habet;
Hæc lege: Ianus eram dictus cognomine Volsus,
Arctooquæ meum claruit orbe genus.
Limpergo fueram, quod Chiron iustus Achilli,
Et quod Pelleo Stagiritanus erat.
Ad Romam admissæ dum fortè piacula labis
Accepturus eo, contegor hoc tumulo.*

Georg. Limperger, Dei gratia Episcopus Bam-
bergensis, Ioanni Voltz præceptori suo
hoc sepulcrum posuit.

HIERONYMI BORAGINEI.

*Me Lubeca tulit, docuit Germania linguas,
Ad studia huc missum mors truculenta rapit.*

Non

Non ferrum, non vlla Venus, Bacchusque peremit,
 Sed studij nimius proh dolor hausit amor.
 Nam dum Phœbe tuas æstiuis solibus herbas
 Persequor, inuasit pectora sæua febris.
 Iam ter fortè nouem, studio quæ vitæ peracta est,
 Annos attigeram, cum rapit hora nocens:
 Ah tua, qui fueras medicus, vestigia frustra
 Insequor, ô genitor, cum necer ante diem.
 O patria, ô germana vale soror vna relicta
 Quæ fueras: hac me mors tumultauit humo.
 An. sal. M. D. XXXV. d. 27. Aug.

IBIDEM.

Hoc situs in tumulo est Gulielmus gloria gentis
 Anglorum, quem mors traxit ad Elysios.
 Nam modò festiuos dum spectat ludere bombos,
 Bombardæ fractus viribus occubuit.
 Proh dolor ergò homini quenam fiducia Mortis,
 Si iugulant etiam quos putat ille iocos?

ARTURO COO ANGLO.

Quid fles viator? an quod agnoscis tui
 Ciuis sepulcrum patrio procul solo?
 Nil nostrum ob hoc malignius fatum fuit:
 Eadem vndecunque prorsus in celum est via.
 III. Non. August. Anno Domini M. D. V.

IN S. MARTINI.

ALEXANDRI ACHILLINI BONON.
 Hospes Achillinum tumulo qui quæris in isto,
 Falleris: ille suo iunctus Aristoteli est;
 Elysium colit, & quas rerum hîc discere causas
 Vix potuit, plenis nunc videt ipse oculis.

*Tu modò, per campos dum nobilis vmbra beatos
Errat, dic longum perpetuumque vale.*

IVLIO BOCCHIO

Romæi F. ea pietate, fide, modestia, vt nec minui
detractionibus, nec augeri laudibus possit. Vixit
ann. LXVII. M. I. D. XXV. Obijt x. Kal. Septemb.
M. D. XXV.

IN SERVORVM AEDE.

SCIPIONIS BARGELINI
Iurifconsult.

*Mors dicam tibi veriora veris:
Nunc quanquam tumulo cadaver bocca
Claudis, id nihil, id nihil putamus:
Virtus, fama, scientia huius, & spes
Non possunt tumulo profano claudi.
Quid mors ergo tenes? quid assequuta es?*

AD D. PROCVLI.

*Siprocul à Proclo Proculi Campana fuisset,
Tunc procul à Proclo Proculus ipse foret.*

GASPARIS CONTARENI
CARD.

CONTARENE tibi pietas dum diaparentat,
Et queritur longo amissum Resp. luctu:
Ite, ait, illustres anima, vitalia secla
Heroum, & vestro Athletæ exornate sepulcrum
Floribus: hic veris docuit rationibus esse
Immortalem animam, summa de mente creatam.
Obijt nondum sexagenarius An. M. D. XLII.
IANVS VITALIS amico pos.

AD

AD S. MARIAE ANNUNCIATAE.

Parmaparens, primos Mirandula cessit honores,

Declarat ciuem me Imolagrata suum.

Ad se docta vocat me tandem Felsina; deslent

Artes me Medicae, docta cohorsque virum.

Deslent moesta vrbeis ipse, ciuemque repossunt

Imola, Mirandla, Felsina, Parmaparens.

Ioanni Baptistæ Theodosio Medico F. F.

pietissimi P. P. Vixit annos LXIII.

Obijt M. D. XXXVIII. mens. Se-

ptemb.

ALOYNO GEORGIRIO

Epidauro ex Dalmatia, viro tum Philosophiæ,
tum Medicinæ scientia eximiè ornato, atque et-
iam historiarum, Astrologiæ, imprimisque Cos-
mographiæ ac Geographiæ, quas non tam ex li-
bris, quam ex diuturna terrarum, perlustratio-
ne sibi ascuerat, cæterarumque Mathematica-
rum artium omnium cognitione clarissimo, ami-
co & ciui opt, merito BONIFACIUS A STE-
PHANIS Episcopus Stagninus moestis. Pos.
Obijt anno M. D. LXV.

AD S. VICTOREM EXTRA

urbem.

VGOLINI DE FONTANA LL.

gloss.

Transiit vt viuat mundanae legis alumnus,

Mors sit ei requies, vltima vita DEV S.

Vrbis honor, mundi speculum, iacet hic Vgolinus;

Spiritus astra tenet, corpora signat humus.

R 3

Cui

*Cui fortuna manum reuocans concessa tetendit,
 Cui lex vberius vbera plena dedit,
 Mens legum cecidit, reliqui latitant Pharisei,
 Christus qui nouit parcere, parcat ei.
 Mens respondebat veraci consona lingua,
 Et par effectus cordis & oris erat.
 Fraudis, nequitie, liuoris & ambitionis
 Inter conciuēs vnicus hostis erat.
 Mors voluit mundum sub certa lege teneri.
 Nam cinis est hodie, qui fuit ignis heri.*

An. Dn. M.C.LXVIII.

IN SCHOLA PVBLICA
BONONIENSI.

GREGORIO XIII. Pont. Max. annuarum re-
volutionum feliciss. restauratori.

*Tempora qui seras Phœbi referenti gyros
 Toto, sancte senex, orbe venire facis,
 Scilicet vt redeat nunquam reuocabilis annus,
 Atque suum teneant festa sacra diem:
 Næ tu calicolis gratum, atque perutile nobis,
 Immortale tibi conficis auctor opus.*

Sub felicibus auspicijs magnificorum D. D. D.
 Ioannis Baptistæ Bergarotti Parmensis, & D. Viti
 Antonij, Horatij de Curtis Mursonensis, Vniuersi-
 tatis patronorum medicorumque priorum meri-
 tissimorum die xxx. mens. Decemb. Anno Domi-
 ni M.D.LXXXII.

IN AVDITORIO MAGNO IV-
RISCONSULTORVM.

Principem Gymnasij classẽ, vrbis ornamen-
 to, ciuitatis splendori, & posteris incitamento,
 con-

consiliarijs bene gesta administrationis memoria
relinquenda, ac bene meritis se officijs deuinctos
ostendendi studio; eorundem generis, nominis &
honoris insignibus placuit exornari. Anno ab or-
tu Christi M. D. LXXIX. Pij V. Pont. Max.

ITEM.

Vniuersitas Legum studiosa, veterem huius Au-
ditorij dignitatem animo repetens, atque eidem
in posterum, quoad possit, consulere cupiens; no-
uis his insignium suorum ornamentis cohone-
standum curarunt, Annuente Dn. Ioanne Baptista
Saluago Genuense Vniuersitatis Priore dignissi-
mo. Anno à Christo nato M. D. LXXI. Gregor.
XIII. Pont. Max.

IN AVDITORIO I. C. III.

Bonon. Gymnasij adollescentes nobiliss. vtram-
que Iuristarum Vniuersitatem consilij prudentia
& fidelitate gubernantes, sui præceptoris nomen
honorificè illustrare, harum ædium splendorem
magnificentius augere, bene gesta administrazio-
nis memoriam relinquere, ac eiusdem muneris vi-
carios ad honestam æmulationem excitare studen-
tes, ad classē hanc publicam suæ familiæ ac no-
bilitatis imaginibus publicis exornandam, æspu-
blicum erogari iusserunt. An. Dom. M. D. LXXVII.

IN MEDICORVM AVDITORIO.

D. O. M.

Gaspari Taleacotio ciui Bononien. Philosopho
ac Medico ætatis nostræ celeberrimo, cū vni-
uersam humani corporis anatomen in doctissi-
mor. virorum frequentiss. conuentu publicè ad-
ministratam, facundiā, methodo ac doctrina ad-

mirabili explicarit; eiusque incompertas adhuc partes in lucem prodiderit; animi grati & perpetuæ memoriæ ergo Lect. medicique P. P. ordinariæ anatomes ab illo administratæ monumentum.

IN AUDITORIO INFERIORI,

SUMMA PRIVILEGII AB IMP. CAES.

Fl. Theodosio iuniore Aug. Gymnasio Bononia concessi.

Qui Prætor, Iudexve quinquennio in Bononien. Gymnasio studiorum causa non consumpto, ad iudicandum accesserit, eius decreta sententiæve irrita sunt.

Qui Doctor in ordinem affcitus, libro à maioris Ecclesiæ Archidiacono non accepto, fuerit; eius dignitas, licet peritorum omnium suffragijs comprobata, prorsus nulla esto.

Qui Scholarem aliquem ad Gymnasium Bononienie pergentem manu verbove offenderit, capitis reus esto.

Qui Magistratus, prout Magistratus, iniuriam scholari illatam persequi prætermiserit, eadem poena tenetor. Anno Domini M. D. LXVII.

Qui honestissimi huius consilij participes erunt facti, in primis operam dent, ut iura, instituta, mores, consuetudinesque omnes, quæ ad huius Scholæ commoda auctoritatemque tuendam pertineant, summa cura custodiantur.

Rectori Scholæ maximus idemque meritus honos ab omnibus habeatur.

Legitimi publicarum professionum dies diligentissimè obeantur.

Pro-

Professorum ipsorum dignitas quam maximè
obseruetur.

Inter scholasticorum nationes æterna piaq; pax
concordiaque conseruetur,

Exornatus, ad vr̄bis & scholæ dignitatem, ex
authoritate eorum, quorum insignia circumpicta
sunt, & ex totius Consilij, locus esto. Anno Domi-
ni M, D. LXVIII.

IN ALIO AVDITORIO.

*Este pares, & ob hoc concordēs viuite, cum vos
Et decor, & studium, & munus sociari & atas.*

IN PORTICV INFERIORI.

Moderatoribus optimis assidua cogitatione cu-
rantibus, vt inclytæ huius Academiæ splendor &
dignitas, ad vtilitatem iuuetutis, ex cunctis regio-
nibus studiorum gratiâ confluentis, incrementum
accipiat; Priorum, ac Consilij Vniuersitatis Philo-
sophorum & Medicorum illis diutinam Maiesta-
tis felicitatem, sibi que patrociniū precati, exi-
guam hâc, sed quam præ imbecillitate sua possunt,
maximam grati animi significationem memores
officiorum p p.

Procurante hanc memoriam Magnifico ac ge-
neroso viro D. Iosepho Zacconio de Fano Priore
dignissimo. Anno Domini M, D. LXXXIII. die
XXIV. Decemb.

IN AVDITORIO INFERIORI.

I.

*Magister esto diligens, doctus, vigil,
Veriq; amator, & alieni commodi:*

R s

Auditor

*Auditor at tu sis laboris appetens,
Magistri amator, & imitator sedulus.*

I I.

*Consultor hic, utcumq; tempus postulat,
Adesto. semper publicum negotium
Curato; agendum quid sit in presentia,
Videto; longè providens in posterum
Caueto; partes sic tuas tuebere.*

IN SCHOLA HISPANORVM.

AEGIDIUS ALBERNOTIVS S. R. E. Card.
Primas Hisp. totius Italiae Legatus, qui Sedem Ro-
manam diu Auenione exulantem Italiae restituit,
hasce ædes publicæ iuuentutis Hispaniæ cōmodo
construi iussit, quas Ferdinandus Hispalensis Præ-
sul à fundamentis refecit, ann. post Christum Nat.
M. CCC. LXV.

I B I D E M.

AEGIDIUS Card, crucis spectabili virtute, B.
Petri patrimonium tyrannica sæuitia rabiente, va-
rijs turbinibus agitarum, recuperata pristina li-
bertate Reip, in tuta pace quiescit. Anno M. CCC.
LXIII.

IN PALATIO BONONIENSI.

CLEMENTIS VII. PONT. MAX. ET CARO-
li V. Cæsaris Imper. vnanimitas, stabile
firmamentum.

CLEMENS VII. Pont. Max. ut Christianæ
Reip. statum reformaret, cum Carolo V. Cæs. Im-
per. Bononiæ congressus est. In hanc urbem Cæsar
Non. Nouemb. anno Domini 1529. introijt, pro
templi

templi foribus, de more, Pontificem M. adorauit: eius authoritate & consilio, cùm restituto in auxilium regnum Francisco Sfortia, ac Venetis pace data, cunctæ Italiæ otium ac tranquillitatem diu optatam reddidisset, Imperij coronam hoc pompa ordine accepit. Fenestra hæc ad dextram fuit porta prætoria, ea ingressus Cæsar per pontem publicum, in ædem D. Petronij deductus, sacris ritè peractis, à Pont. Max. auream coronam, & imperij cætera insignia accepit. Inde cum eo triumphans, exercitu ornatissimo præeunte, urbem perlustrauit, cùm ambo in eodem prætorio, totam hyemem coniunctissimè de summa rerum deliberantes, egissent. Cæsar post suum aduentum mense v. in Germaniam, ad tumultus impiorum ciuium sedandos, & bellum Turcicum cum Ferdinando fratre Pannoniæ rege apparandum, profectus est. Huius rei monumentum hoc, Innocentio Cibo Cardinale legato auctore, Vberto Gambarà urbis præfecto, referente S. P. Q. B. extare voluit. Non. Nouemb. 1530.

LEGES VILLICAE SEV GENIALES
PROPE BONONIAM IN AMOENIS-
simo pradio foribus inscriptæ.

Hanc Villulam, atque hunc agellum, qui animi aut valetudinis causâ inuiserint, ne voluptas valetudinem, corporisve curatio voluptatem corrumpat; neuè locus, quâ facer est, violetur, aut quâ cultus est, deferatur; hæc obseruant leges.

Deum Opt. Max. proxima in æde primùm venerant. Quiduis postea lustrando, se vbiuis exercento, vbiuis quiescunto: sed hoc citra languorem,

rem, cis sudorem illud. Seruorum greges importu-
 norum non modò à pomarijs, sed procul ab vtro-
 que pomœrio interea excluduntor. Si quos tamen
 ministerij causa voluerint, paucos & modestos
 introducunt, qui nec hilum attingunt, incon-
 sulto villico. Eis abeuntibus, pro anni tempore,
 pro rerum copia & inopia, pro cuiusque persona,
 flores, frondes, ramusculos, poma, olera, viritim
 villicus distribuit. Quos ruris dominus ad pran-
 dium cœnamve inuitarit, curæ, mœrores, tristitiæ
 in urbem remittuntor: voluptates honestæ, iocus,
 hilaritas remanent. Mensæ eleganter & splendi-
 dè sine luxu ac pompa, aprico opacoûe loco pro
 anni tempore parantor. Dapes solito lautius ac
 copiosius, sed ad vitam viuendam, non ad mortem
 maturandam, apponuntor. Pocula, quæ sitim pel-
 lant, non quæ hospitem obruant, potantor. Inter-
 rim auium concentu & aquarum murmure se ob-
 lectantor. Iis silentibus, Iopæ, Amphiones, Orphei,
 loquaces compescendo; aureis mulcentor. Remo-
 tis mensis atque arbitris suis, cuique conuiuarum
 mores paulo liberius pati, seni, iuueni, faceto, di-
 caci vel ad ineptias vsque, fas esto. Si qua licentius
 poti dixerint, fecerint; ea in vrbe alijs narrare, aut
 omninò in memoria habere fas non esto. Scorta,
 scurræ, parasiti, præstigiatores, arioli, ac eiusmodi
 impurum & profanum genus procul arcentor.
 Aleis, latrunculis, scrupulis, talis, si qui se oblecta-
 re maluerint; nemini tunc vitio dator, modò fiat
 modicè, ne fortè iacturæ dolor in gaudij, cui hic
 locus à maioribus dicatus est, sedes mœrorem in-
 duxerit. Hisce actis, in eodem sacello Deo item
 Opt. Maxi. gratias aguntor. In urbem læti ludibun-
 dique abeuntor.

IBIDEM.

Gaudentum locus hic; procul hinc discedite tristes.

FERRARIENSIA.

IN FERRARIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Inclyta quæ patulo fruitur Ferraria cœlo,
Reginas rerum lumine ditat aquas.
Aurea nobilitas: studiorum nobilis orti
Ingenia: audaci pectore prompta manus:
Magnanimiq; duces, genus alto à sanguine diuū:
Perfugium profugis mœnia sancta viris.
Vos me luctifica redeuntem è stragis aceruis,
Quos vetus ex ima sede Rauenna gemit,
Germano in pugna amisso, fortiq; parente,
Quo matri victa vita dolore fugit,
Ornatum elogijs, decoratum nomine regum,
Auctum Felsine a restituisstis ope.
Saluete heroës, & quæ sanctissima tellus,
Fratriq; ac matris, & patris ossa regis.

IN ASYLO.

MEMORIAE D. HERCVLIS ESTENSIS
Ducis II.

Hic Alphonso Neapolitanorum regi, ob egregiam indolem, charissimus, cum Galeatio Pandono viro illustri ac fortissimo, vixdum adolescens, non sine maxima laude singulari certamine depugnauit: ad Molinellam Venetorum exercitum hostili

stili impetu grauiter laborantem virtute sua cōseruauit: neq; prius acriter pugnare destitit, quàm repulsis hostibus, plumbea glande dextrum pedē fauci⁹, ex prælio discedere coactus est. Multa, imperiū adeptus, ad vr̄bis ornatum excogitauit perfecitq̃ue. Aulam regiam commodiorem pulchrioremq; reddidit: innumeras domos, noua fora, publicas porticus marmoreis columnis insignes, castelli veteris molem iam pridem inchoatam celerriter & exactè consummauit. Belliguardi palatiū auxit atq; exornauit. Belflorem incēdio consumptum restituit: arcē nouam ad Eridanū positam meliori structura & amēnis hortis additis, multo decentiorem refecit; aqua ex Padi alueo plumbeis fistulis in vr̄bē traducta, perennes fontes instituit. Templis ferme omnibus instauratis, atq; ad amplio rem & augustiorē formam redactis, noua posuit: & ea omnia præclaris muneribus ditauit. Palustres agros ad culturam redegit: antiquorū Comœdias, ac veteris scenæ modos actusq̃ue retulit: plurimaq; ad spectatorum hilaritatem, inusitato sumptuosoq̃ue paratu, actibus interposuit. Hunc nouum vr̄bis ambitum in septentrionem vergentem, antiquæ vr̄bi addidit: crebrisq; propugnaculis turritis, & inexpugnabilibus muris, lata ac præcipiti fossa, lateritijs pontibus super constructis, celerrimè communiuit. Tot magnificis operibus breui perfectis, tot publicè priuatimq̃ue collatis beneficijs, tot clariss. virtutum ratione habita, Augusti & P. P. nomen merenti, S. P. Q. Ferrariensis, hanc equestrem statuam viuenti posuere. ad quam si quis intra ambitum x x. P. confugientibus vim attulerit, se læsæ maiestatis crimen incurrisse non ignoret.

CLEMENTI OCTAVO.

Pontifici maximo, Principi optimo,
patri patriæ,

Domino nostro beneficentiss.

Qui Ferrariam, Petri Card. Aldobrandini
fratris F. Pôtificij exercitus moderatoris,
virtute receptam,

fui & sacri Senatus aduentu, decorauit.

Vestigalia à Ducibus quondam imposita,
aut sustulit, aut imminuit.

Centumuirale consilium, ac decemuiralem
Magistratum annuo censu
ad tuendam dignitatem,

& publicos sumptus faciendos attributo,
instituit.

Quinque virorum tribunal ad lites iustè
ac celeriter dirimendas,

stipendijs perscriptis erexit.

Nouam arcem præsidio ciuitatis exædificauit.

Margaritam Austriam magnificentiss. exceptam,
Philippo III. Catholico regi coniugio iūxit.

Duobus maximis conciliatis regibus

Optatam Christianæ reip. pacem peperit.

Postremò urbem repetens, apud Ferrarienses ciues,
de quibus optimè priuatim ac publicè
meruerat, ingens sui desiderium reliquit.

Ne tot tantorumq; beneficiorum
erga hanc ciuitatem

memoria obliuione intercidat,

FRANCISCVS ex Comitib. BLANDRATAE,

Et S. Georgi Cardinalis, S. Clementis

Flaminie Legatus, eiusdemque Cardinalis

Aldobrandini Ferrariæ Collegatus,

poni mandauit. M. DC. II.

IN CA.

IN CATHEDRALI.

*Quid hospes aſtas? tymbium
Vides GYRALDI LILII,
Fortuna vtramq; paginam
Qui pertulit, ſed peſſima
Eſt uſus altera, nihil
Opis ferente Apolline.
Nil ſcire reſert amplius,
Tua aut ſua. in tuam rem abi.*

LILIUS GYRALDVS Prot. Apoſt. mortali-
tatis memor, annum agens LXXII. V. S. P. C.
Anno M. D. L.

HIERONYMVS RYNTIVS

Hoc ſibi viuens monumentum P. ſuos optans
manes in perpetua eſſe eiꝯſ numinis fide, cuiꝯſ in
Sacello dum viueret, piè ſemper operatus eſt. An-
no Domini M. D. XLI.

IN D. STEPHANI.

DE RESTAVRATIONE ECCLESIAE.

Cùm anno M. D. LXX. die XVII. Nouemb. ter-
tia noctis hora, quam maximus terræ motus hanc
præclariffimā urbem ita conquaſſaſſet, vt eiꝯſ for-
tiſſima mœnia, munitiſſimas arces, alta palatia, re-
ligioſa templa, ſacratas turres, omneſq; ferè ædes
omnino euertiſſet, & proſtraſſet, vnā cū maxi-
mo ciuium damno, atque acerba clade, adeò vt o-
mneſ maximo metu perterriti, relictis caris & or-
natis domibus, cæteriſq; ſuis bonis, in lugubria
cœmiteria, in luſofos hortos, atque demum, reli-
cta ipſa urbe in ſylueſtres agros, in pauperibus tu-
gurijs

gurijs atq; in humilibus tentorijs tota hyeme prægelida & aspera degentes, passim diffugerent: hoc sacrum Diui Stephani templum ipso terræmotu scissum, fractum, atque ferè collapsum, pijsissimi Parochiani & Reuerendus Vinutius Segantus illius Rector, Dei & ipsius Diui Stephani protectoris auspicijs, in pristinum statum ipso etiam terræmotu nondum cessante, restitui curarunt, Anno M.D. LXXI. D. XVIII. Septembr.

DE HOC TERRAE MOTU AL' OY.
SIVS LVSINVS ITA LVSIT.

*Diluuium, terræ motus, contagia, passim
Bella, fames: mundi quid reliquum exitio est?
Ignis & ipse propè est, vnde hæc? ex arce Tonantis.
Tot mala quid mundo congerit? impietas.
Anne salutis adhuc spes vlla est? vnica. Quisnam
Porriget hanc? Pietas. hæc vbi? nullus habet.
Quid stas munde? rue, vt pietas est nulla. ruentem
Iam video: auxilium numina lesa negant.*

CORNELII BRYNI.

*Viator siste gradum, quid spectas?
Fui, & fueram, nunc sine vita
Excubias ago. idem tu, & alij. Benè vale.*

IN AEDE D. DOMINICI SVpra OSTIUM
BIBLIOTHECAE IN SEPVL-
chro Cælij Calcagnini.

INGREDIENTIBVS.

COELIVS CALCAGNINVS Apost. S. Proto-
not. viuus sibi posuit. Hoc scilicet deerat temeri-
S rati

cati humanæ, vt eorum curam susciperet, quæ neq;
viviis, neque mortuis essent profutura.

EXEUNTIBVS.

Cum CAELIVS CALCAGNIVS nihil ma-
gis optauerit, quàm de omnibus, pro fortunæ captu,
optimè mereri : decedens Bibliothecam, in qua
multò maximam ætatis partem egit, in suorum ci-
uium gratiam publicauit, & in ea se condi manda-
uit. Tu quisquis es, rogo, vt hominis B. M. manibus
Deum propiciū preceris. Ex diuturno studio in-
primis hoc didicit, MORTALIA CONTEM-
NERE : & IGNORANTIAM SVAM NON
IGNORARE.

BEATRICIS IOCVLAE SA-
LIMBENAE.

Tria cum maxima haberet BEATRIX IOCVLA
clariss. Sigismundi Salimbeni filia; generosum spi-
ritum: constantissimam fidem : & castiss. corpus:
aliud in beatorum sedes; aliud in cari coniugis Al-
bertini ex nobili Ioculorum gente pectus migra-
uit: qui cum summo voluntatis & consiliorum te-
nore vixerat. quod tertium erat, hîc iacere vides,
non sine magno omnium dolore & desiderio. vbi
& amantiss. maritus, cum superis visum fuerit,
eximie benevolentiae gratia, conquiescit. Anno sa-
lut. human. M. D. XL.

D. O. M.

*Progenite antiquis Mutinae sub mœnibus altae,
Marmoreo hoc tumulo BARTHOLOMAE B
Diuini interpret iuris, quasitor & huius (iaces.
Religionis eras, Philosophusq; grauis.
Non valet hoc animi virtutem abolere sepulcrum,*

Quam

*Quamuis defunctum corpus & ossa tegat,
Nunc te delatum calo Probitasq₃, Fidesq₃,
Seraphicos inter conserit alma choros.
An poterant maiora tibi contingere? cui laus,
Viuerè magna fuit, gloria magna mori.* }

M. CCCC. XLVIII.

NICOLAI LEONICENI.

Nicolao Leoniceno Vicentino, qui sibi Ferrariâ patriâ maluit, vbi annos LX. Italos & prouinciales magna celebritate Græcè & Latine instituit, continua serie apud principes Estenses magno in honore habitus, vnus omnium magis pectore, quàm lingua Philosophiâ professus, rerû naturæ abditissimarum experientissimus. qui primus herbariam penè desitâ, & syluâ rei medicæ iniuria temporum negligenter habitâ, in disquisitionem, magna spe mortalium, reuocauit: in barbaros cōditores pertinaciter stylū perstrinxit: & studio veritatis cum omni antiquitate acerrimè depugnauit.

Annos natus VI. & XC. cū iam æternis monumentis in arcem immortalitatis sibi gradum fecisset, homo esse desijt. Alfonsus Estensis Dux III. & S. P. Q. Fer. B. M. posuere. 6. Id. Iun. anno 1524. Bonauentura Pistophilo grato ipsius discipulo procurante.

*Cui neq₃ sat fuit, & terras euoluere, & vndas,
Quæq₃ arcana tenent flumina, terra, mare.
Dum rerum causas latè vestigat, & ægra
Morborum reuocat corpora colluue.*

Nunc LEONICENVS tegitur paruo aggerè terra,
Cuius vtramq₃ volat fama per Hesperiam.

PETRVS MYRTEVS POS.

DEO IMMORTALI MAX.

HVGONI BENCIO Senensi, Philosophorum
omnium, ac Medicorum suæ ætatis facile Principi,
parenti opt. ob excellentem doctrinam de vniuer-
so hominum genere B.M. filij poss. XI. Kalen. De-
cemb. anno M.CCCC. XLVIII.

DOMINICO ACCIO,

I. V. insignia vix adepto, suauiss. moribus opti-
misque litteris prædito, religione in Deum Opt.
Maxi. ardentissimo, caritate in Patriâ carissimam
flagrantissimo, nihilominus tamē immatura mor-
te præuento, tumulum hunc CATHARINA filio
dulciss. & Io. Iac. fratri suauissimo, non sine lacru-
mis P. C.

FRANCISCI SACRATI.

*Hac Eques insignis tegeris, Francisce, sub vrnâ,
Sacrata quondam firma columna Domus.
Morte tua doluit Princeps, Populusq., Patresq.,
Et pudor, & socia cum probitate fides.
Hoc memores nati clauserunt membra sepulcro,
At pia sidereas incolit vmbra domos.*

HIERONYMI SAVANAROLAE.

*Dum fera flammatus, Hieronyme, pascitur artus,
Religio sanctas dilaniata comas
Fleuit, & (ô) dixit, crudeles parcite flamma,
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.*

M. ANT. FLAMINIUS POS.

DOMINICI BONDII,

*Qui à prima adolescentia Græcis latinisque
litte-*

litteris peritissimè imbutus, ingenij atque industriae laude semper claruit: Philosophiam verò Medicinamque Ferrariæ multos annos publicè profitendo, acutissimè, diligentissimè, atque integerrimè cum omnium fauore docuit, ac exercuit, de vniuersa autorum antiquitate, vt de sua ipsiusmet ætate, optimè meritus; nisi fortè nullo tantæ eruditionis superstite monumento, ambitionis etiam aliquid in molestissimo viro desiderare possit posteritas.

*Mi domus hac requies curarum sola mearum,
Omnibus vna meis certa medela malis.*

IBIDEM.

*Cæsar, Alexander, tumulo Traianus in isto
Clauduntur, nec tres clausos tenet vna, sed vnum,
Scilicet Eftensem, sublatum in sidera Borsum,
Cuius erant mores tantorum in pectore regum.*

IANI PANNONII, EPISCOPI
QVINQ. ECCLESIENSIS, POETAE
celeberrimi.

*Hic situs est IANVS, patrium qui primus ad Istrum
Duxit laurigeras ex Helicone Deas.
Hunc saltem titulum, liuor permitte sepulcro,
Inuidia non est in monumenta locus.*

IBIDEM.

SEBASTIANO CLARIGNANO acerrimi ingenij viro, & in scena, siue risus vrbanos moueret, seu Tragico fletu pulpita quateret, Cynthius Ioannes Baptista Gyraldus amicus amico optimo
§ § acbenè

ac benè merenti posuit. Vixit annos L XIV. Mens.
VIII. Obijt anno M. D. LI. III. Non. Sextilis.

Te, Rosci, extincto perijt res Comica, teg,

Æsopæ, extincto, regia scenaperit.

Ambas Monsfalcus Stygijs reuocarat ab vmbria,

Et dederat vita nobiliore frui.

Nunc ipso erepto, prorsus periere, nec vlla est

Spes reliqua, amissas demere posse neci.

Melpomene hinc tragico slet tristia fata boatu,

Et laniata sinus mœsta Thalia gemit.

Cynthius occasum veteris miseratus amici,

Supremos cineres condidit hoc tumulo.

APVD SERVOS.

PETRVS MONFERRATVS,

Honorariæ potestatis accensus, dum operam ci-
uibus pestilentia laborantibus præbet, noctu equi
calce ictus in abdomine, magnum suæ sedulitatis
desiderium populo, & decurionibus Ferrariensi-
bus reliquit. Ioan. Hieronymus, parentē optimum
lugens, pos. Anno salutis M. D. XXVIII.

PICTORIS CVIVSDAM.

Occubat hic proles pictoria: væ tibi, mundum,

Et sua quisquis amat, huc nihil inde feres.

Huc nihil inde feres, guttam hic à paupere diues

Poscit aquæ; mundum, væ tibi, quisquis amat.

APVD CARMELITAS.

LVDOVICO ARIOSTO.

LVDOVICO ARIOSTO poëtæ, Patritio Fer-
rariensi.

rariensi, Augustinus Mustus tanto viro, ac de se bene merenti, tumulū & effigiem Marmor. ære proprio P. C. Anno sal. 1573. Alphonso II. Duce, Vixit ann. L XIX. obiit anno 1533.

*Heic ARIOSTVS est situs, qui Comico
Aureis theatri sparsit vrbanas sale:
Satyræq; mores strinxit acer improbos.
Heroa culto qui furentem carmine,
Ducumq; curas cecinit atq; pralia.
Vates corona dignus vnus triplici.
Cui trina constant, quæ fuere vatibus
Graijs, Latinis, virq; Hetruscis singula.*

IBIDEM.

*Ludouici Ariosti humantur ossa
Sub hoc marmore, seu sub hac humo, seu
Sub quicquid voluit benignus heres,
Siue hærede benignior comes, seu
Opportunius incidens viator.
Nam scire haud potuit futura. sed nec
Tanti erat vacuum sibi cadauer,
Vt vnam cuperet parare viuis.
Viuis ista tamen sibi parauit,
Quæ scribi voluit suo sepulcro,
Olim si quod haberet is sepulchrum.
Ne cum spiritus, hoc breui peracto
Prescripto spacio misellus, artus
Quos agrè antè reliquerat, reposcet,
Hac & hac cinerem hunc & hunc resellens,
Dum noscat proprium, diu vagetur.*

*Tu repetis cælum; & terras, ARIOSTE, relinquit;
Et loca iam meritis inferiora tuis.*

*Nos miseri, & curis longè mortalibus acti,
Non tibi, sed nobis fundimus has lacrymas.*

*Gloria te niueis subducit in æthera bigis;
Nos sine te luctu perpetuo opprimimur.*

CAELIVS CALCAGNINVS POS.

ANGELI GAMBILIONIS de Aretio, perspicacium ingeniorum alumno, oriundi; perplexarum LL. enodatoris, interpretisque; fama noti super æthera; summis ac infimis gratissimi integritate; comitate graui; genere, diuitijs b. modo partis, numerosa, & ingenua liberorum sobole ornatiss. viridi senectâ religiosissimè extincti, ossa hic molliter quiescunt.

IOANNI MANARDO FERRARIENSI,
SI, VIRO VNI OMNIUM INTEGR-
*rime, ac sanctiss. Philosopho ac Medi-
co doctiss.*

Qui annos P. M. LX. continenter tum docendo & scribendo, tum innocentissimè medendo, omnem medicinam ex arce bonarum literarû fœdè prolapsam, & in barbariæ potestatem ac ditionem redactam, prostratis ac profligatis hostiû copijs, identidem vt Hydra renascentibus, in antiquum pristinumque statum ac nitorem restituit lauream omnium bonorum consensu adeptus, I v. & LXX. annum agēs, omnibus omnium ordinum sui desiderium relinquens, humili se hoc Sarcophago condi iussit. Iulia Manarda vxor, quod ab eo optabat, posuit.

Hæc

Hæc brevis exuvias magni capit vrna Manardi:

Nam virtus latè docta per ora volat.

Mens pia cum superis cæli colit aurea templa,

Hinc hospes vitæ sint documenta tuæ.

Anno M. D. XXXVI. in Martio.

CYNTHIVS GYRALDV S.

Non hæc, q̃ spectas, claudit brevis vrna Manardum

Claudere tam magnum nam brevis vrna nequit.

Est ipsi tumulus, quicquid sol lumine lustrat,

Est, quicquid magnus proluit Oceanus.

IN S. MARIAE.

Quis fuerim, quid egerim, qui monumentum
posuerint, si tua scire refert viator, hanc ædem in-
gressus scito: manibus bona precare, sicque viue, vt
&, cùm vixeris, viuas. Ex bonis defuncti positum,
qui in interiori pariete sepultus est.

D. O. M.

IACOBO CAGNACINO I. C. qui post per-
functos in patria summa æquitate Magistratus, ad
publiceque docendi munus, magna sui nominis
gloria, doctrinæ ergò accersitus Ticinum, morte
præuentus obiit, anno M. D. L. Amici B. M. F. cura-
runt.

IBIDEM.

Hic Baptista iacet Stabilinus marmore, viuus

Nunquam quieuit, at quiescit mortuus.

H. M. H. N. S.

HIERONYMI BELLACVMBAB.

Vale anima candidissima. vale tuorum paren-

tum, quos dolore & luctu conficis, æternum desiderium. Vale & huius patriæ, quam tua hinc migratione miserabiliter orbasti, & Musarum, & huius ætatis immortale decus. Vale animula blanda, & in numerum deorum tam breui vitæ spacio recepta. Vale rursus, & si animæ ullus est sensus; donec recto ordinate, sicut natura concedet, affequemur; nostri memor.

IN AEDE B. VIRGINIS DEL-
LA PORTA.

CATHARINA AVRICHALCA, nec mulier,
nec vir, atandrogyna potius. quæ cum ter modò
mater esset, heu, ò rem miseram, iacet. cuius quid-
dem nominis memoriam cupidus eius vir am-
plius monumentis consecrare, in sui nomine, suis-
que hæredibus, hoc commune statuit condi sepul-
crum. XII. Kal. April. Anno 1550.

IN AEDE B. MARIAE ANGELORVM.
ALOYSII PANCRATII.

*Quisquis adis magna templum venerabile Matris,
Ad noua ne pigeat sistere busta pedem.*

*Quid cupiam, nomenq, meū, Patriamq, Domumq,
Versibus his paucis verba notata docent.*

*Ille ego Campanis ALOYSIVS ortus in oris,
Vrbs cui natalis Parthenopea fuit:*

*Quem genuit claro Pancratia sanguine proles,
Cui decus eximium Martia dextra dedit.*

*Qui toties ausus forti certare duello,
Exuuias domito victor ab hoste tulit.*

*Gallia semper erit, semperque Britannia testis
Pugnarum, & multus parva trophæa locis.*

Spensit tandem senio confectus in aula

Hic te-

Hic tegor. hæc de me sint tibi nota. VALE.

IBIDEM.

*Herculis hic Strossa tumulus, quem condidit vxor
Mærens, Taurellæ BARBARA gentis honos.
Plus dederit quamuis, non hac, Mausole, meretur
Plus tua: fortunâ hæc non pietate minor.*

ANT. TIBALDEO Auct.

Obijt an. salut. hum. M. D. IIX.

IN D. PAULI.

*Hunc tibi consensu tumulum Ferraria magna
Pro meritis posuit, clare GVARINE, tuis.
Tu pater eloquij; geminæ tu gloria linguae;
Præcipuus iuuenum tu moderator eras.
Te duce, nostra vigens studijs florentibus ætas,
Pierio priscis certat honore viris.
Ne Verona minus, tali se iactat alumno,
Quam veteres celebri nomine tollit auos?
Primus, & extremus te nouerat orbis, & vltra
Humanum virtus se tulit ista gradum.
At nos hic seniores resolutos condimus artus,
Candida sydereas incolit vmbra domos.*

Obijt anno saluatoris M. CCCC. LXXI.
die IIII. Decembris.

IOAN. MARIA VERRATVS

Ferrariensis, Carmelita Theolog. post multos labores in sacris Scripturis interpretandis, Populoque Christiano publicè, ac pijs concionibus erudiendo, impiorumque dogmatibus cum scribendo, tum dicendo expellendis, Bibliothecam, collectis vndeque omnibus omnium generum ac ordinum optimorum auctorum scriptis, suo sum-

sumptu his in ædibus instruxit, hoc D. Iacobo sacellum erexit, honestoque redditu, pro studijs eorum, qui carmelit. familiæ addicti sunt, eruntque iuuandis, auxit, & eandem, mortalitatis suæ memor, hanc urnam, quâ, cum fato functus fuerit, ossa sua tegerentur, sibi viuens P. C. Obijt an. M. D. LIII.

IN DIVI FRANCISCI.

RUBERTI TROILI.

*Ille ego, qui nunquam, Mauors, tua signa reliqui,
 Propatria promptus fata subire mea.
 Post varios tandem casus, vitæque labores,
 Rubertus tegor hoc Troilus in tumulo.*

M. D. XXX. Mense Iunio.

IBIDEM.

GILLINO Episcopo Comacensi, vtriusque Iuris Doctore, Comiti Palatino, & Equestri Ordine insigni, amplissimis Germaniæ, Galliæ, & Romanæ curiæ Legationibus honorificè, & ad vota functo, & illustrissimis Atestinæ familiæ Ducibus præcipue carissimo: qui tanta liberalitate in pauperes opes suas effudit, ut in acquirendis moderatione fuerit, an in elargiendis intemperantior, difficile sit cognitu; & quem, annos natum LXXXII. vitam sanè, si ad labores, nimis diuturnam, si verò ad eius virtutem, & patriæ desiderium spectes, perbreuem, mors improba nobis eripuit; superstites pietatis ergo posuerunt. Obijt autem XII. Kalend. Ian. M. D. LIX.

D. O. M.

GERARDO SARRACENO Iuriconsulto,
 maxi-

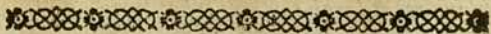
maximâ apud Alfonsum Ferrariæ Ducem auctoritate, & Francisco eius filio, item Iurisconsulto, tanta in foro nominis celebritate, vt litigatores acrius de eo sibi patrono cooptando, quàm de causa ipsa disceptarent. Vixit annos LVI. Gerardus & Opizzo fratres, Auo & Patri monumentum hoc, qualecumque est faciendum curauerunt; magnificentius curaturi, si eis suam ipsorum pietatem magis, quàm paternum testamentum exequi licuisset. Anno M. D. LVII. XIII. Cal. Apr.

AE N E AE V I C O

Nobili Parmensi, C. R. Alfonsi Ducis II. Ferrariæ antiquario, antiquaria in antiquario versanti, cumque ipsis versis ad humum verso tandemque collapsio, & repentino obitu suffocato, imaginibus tamen penè spirantibus, scriptisque suis immortalibus subleuato, & vitam perpetuam respiranti CATHARINA vxor moestissima posuit, Anno M. D. LXIII. Vixit ann. XLIII.

FRATRIS AVGVSTINI
RICHINI.

*Flens veni in terras, & flens discedo, fuitque
Dum vixi, fletus, vita, dolor, gemitus.*

PATAVINA.

IN PATAVIVM IVL. CAES.
SCALIGER.

H*Uc antiqua Deum Domus Ilium, & incluta
bello
Robora, Dardanio exposuere lares.*

Deco

Decepti patrias, non victi, amissimus oras:
 Perpetuis, res est Græca, valere dolis.
 Qui vicere, suos idèd amissere penates:
 Ast noua sunt profugis regna parata viris.
 Arma decent Teucros, vafros sapientia, Graios:
 Victis Euganeis pectus vtrumque dedi:
 Regna, vides, Veneto Phrygijs maiora ruinis,
 Atticaquæ à Patauo pectore terra capit.

LVCIAE SOLIS.

Extinctum est Pataui lumen, nam Lucia Solis
 Lux ipsa hinc lucem sustulit ad superos:
 Inter & astra micat Veneris Comes, emula Solis:
 Non erat illa diu his digna manere locis.

LAZARVS BONAMICVS F.

In eandem HIERONYMVS PANICVS.

Solis honor, lucisquæ decus, benedicta quæ verè
 Occidit; heu tristis Cypris Amorquæ dolent!
 Dant gemitum Charites cineri, pia thura, Cupido,
 Ex arcu & pharetra, constituitquæ Pyram,
 Impositiquæ rogis, vna exarsere lepôres,
 AEgra Venus cineres texit, & ossa cadò.
 Quisquis amat, largis conspergat fletibus urnam,
 Quâ tegitur, pulcri quicquid in orbe fuit.

D. M. SACR.

FRANCISCO ZABARELIAE Florentiæ
 Archiepiscopo, viro optimo, vrbi atque orbi gra-
 tissimo, diuini humanique Iuris interpreti præ-
 stantissimo: In Cardinalium Collegium, ob sum-
 mam sapientiam, cooptato: ac eorundem animis

Pon-

Pontifici propè Max. Ioan. XXIII. eius senatu
 abdicato, ante Martinum V. ob singularem probi-
 tatem, in Constantien. Concilio destinato: Ioan-
 nes Iacobi viri clarissimi filius id monimenti po-
 nendum curavit. Vixit ann. 78. Obijt Constan-
 tiæ 1417.

IACOBI DONDI.

*Ortus eram Pataui IACOBVS, terræquæ rependō;
 Quod dedit, & calidos cineres brevis occulit urna;
 Vtilis officio patriæ, sat cognitus orbi.
 Ars Medicina mihi, calumquæ, & sydera nosse;
 Quod nunc corporeo resolutus carcere pergo.
 Vtræque nempe meis manet ars ornata libellis.
 Quin procul excelsæ monitus de vertice turris;
 Tempus, & instabiles numero quod colligis horas;
 Inuentum cognosce meum, gratissime lector,
 Et pacem mihi, vel veniam tacitusquæ precare.*

MERCATELLORVM FRAT-
TRVM.

Siste gradum, viator, atque hæc pauca, si libet,
 lego.

AND. BARTHOL. NICOLAVS, fratres
 MERCATELLI hîc siti sumus.

Posuere superstites HIER. BERNARD. nepotes:
 De nobis fortassis alij alia: nos nihil aliud.

IN DIVI ANTONII.

SIMONI ARDEO, Minoritanæ Religio-
 nis splendori: qui dum ex Patavinis Athenis om-
 nes terras illustrasset, Philosophorum & Chri-
 stiano-

Anianorum Theologiam summa cum laude omnium, inuidia superata, professus, viam tandem vniuersæ carnis ingressus, dormiuit in Domino. F. Bernardinus alumnus rerum & cognominis hæres non ingratus Pos. Obijt anno M.D. XXXVI. ætat. suæ LXV. III. Cal. Maij.

A D PETRI BEMBI IMA-
GINEM.

PETRI BEMBI Card. Imaginem Hieronymus Quirinus Ismerij F. in publico ponendam curauit: vt, cuius ingenij monumenta æterna sint, eius corporis quoque memoria ne à posteris desideretur. Vixit annos 76. M. 7. D. 29. Obijt 15. Calend. Februarij, anno 1547.

IN LAPIDE LYDIO.

Hanc ALEXANDRI CONTARENI, Venetæ classis, cum summa potestate fortissimi Legati, Diui Marci Procuratoris, quem nec venti in periculosis Reipublic. temporibus retardarunt vnquam, & Hariadenus Barbarossa Othomanicæ classis Imperator potentiss. sæpe timuit: tam admirabili artificio ductam effigiem, magni indicem animi, præclaramque totius maritimæ disciplinæ simulacrum, vt posteritas haberet, quod instar immortalitatis ac gloriæ vnice coleret, nec quicquam Patauino splendori deesset: Petrus & Randulphus frat. opt. P. Vixit an. LXVII. D. XIII. Obijt Cal. April. M.D.LIII.

GATTAMELATÆ.

*Dux bello insignis, Dux & victricibus armis
Inclytus, atque animis GATTAMELATA fuit.*

Nar-

*Narnia me genuit, media de gente, meoque
Imperio, Venetum sceptrum superba tuli.
Munere me digno, & statua decoravit equestri
Ordo senatorum, nostraque pura fides.*

CORRADI SALAE.

*SALA fuit genti cognomen, sal neque menti
Defuit: heu, fato minuuntur cuncta parato!
Corda duogessi CORRADVS, inertia pressi.
Me fidei meritum lustravit gloria legum:
Nec solus persto hic, DANIEL mihi filius esto
Conclusus, totidem fultus virtutibus idem.*

ALIVD.

NICOLAUS CATARVS vir optimus, in
amicos officiosissimus, rei bellicae ita peritus, ut
exemplum desit, & in Republic. Venetam adeo
fidelis, ut parem fortassis aliquem, superiorem ve-
ro habuerit neminem. Is Veneto Senatui, sub cuius
Imperio per XL. annos militavit, adeo carus fuit,
ut nec pace, nec bello ab expeditione unquam va-
uus fuerit: & ubi maius periculum instaret, ibi
fuit praesidio: Cum summis militaribus honori-
bus functus esset, obiit à Christi natali die M. D.
XL. ætatis autem suae LXXVII.

BRIXIAE OPPIDO.

Huius cineres, & ossa, hunc in locum ab Anto-
nio filio Iureconsulto relata.

IBIDEM.

ROLANDO, & AYCARDÆ indolis optimæ,
ROLANDINVS PLACIOLA filijs sarcophagum.

*Præter amare Deum, cum cetera deleat ætas:
Hic sere, quod plena post modò falce metas.*

ANTONIO TVBETAE

Paduano, Athenien. Antistiti: qui publicè Metaphysica annos II. & XL. professus est, D. Antonij Prouinciæ annos super XX. præfuit, pluraque edidit anno ætatis altero & LXXX. naturæ cessit, hospitium ad hoc nunquam reuersurus. M. D. XVIII.

*Orpheæ fama refert pisces, volucresquæ, ferasquæ,
Infernumquæ canem conciliasse lyrâ.*

*Priscæ fides iaceat. raptus super æthera præsul
Id tulit eloquio, quod tulit ille lyra.*

*Expulit hic sophiæ sordes, tenebrasquæ fugauit:
Extant ingenij plurima scripta sui.*

*Vnica seu Phoenix, vitam sibi morte nouauit.
Dic (rogo) perpetuum, qui legis ista, vale.*

RAPHAELIS FVLGOSI.

FVLGOSVS RAPHAEL virtutum iaspis,
viroque

*Iure stupor, tantus qui fama, quantus & orbis,
Scriptis morte vacat, tam paruo clauditur antro.*

EIDEM.

Emerita prædigna gerens cognomina laudis

Fulgus Raphael conditur hoc tumulo.

Consuluit nemo melius, fulsitquæ docendo

Cæsareas Leges, Iuraquæ Pontificum.

Claruit eloquio, quem blanda Placentia forma,

Et genere insignem, mente piumquæ dedit.

Cuius anima in pace quiescat.

ALVA.

ALVATORVM MONVMENTVM.

Amice, qui istac tranſis, etſi properas, lapis hic te rogat, vt pauliſper inhæreas, & hæc ſcripta legas. Hac in Baſilica Beati Ioan. Baptiſtæ ſunt Iacobi Aluàrotti inſita offa. qui dum vixit ſuo ſtudio & doctriſina poſt ſuſceptas doctriſinales inſulas, commentarios vtiles, cum Repertorio, in Ius Feudale formauit, eoſque venerandæ vniuerſitati Iuriſtarum donauit. Volui vt iſta non ignores, & pro anima ipſius ores.

©. 18. Iulij M. CCCC. LIII.

D. O. M.

ERASMO A KRETCHOVV, Polono Palitini-
dæ Brzeſten. Caſtellano Gneſnen. Piſdren. &c. Qui
ann. ætatis ſuæ quinquag. obiit Patauij, die Maij
XVI. M. D. LII. Amici P.P.

*Hic te Cretcoui mors & tua fata manebant;
Cum terras omnes, & cum maria omnia circum
Luſtrares, nullo deſeſſus membra labore.
Te rapidus Ganges, gelidaque Boryſthenis vnda,
Te Tagus & Rhenus, te ripa binominis Iſtri,
Et ſeptemgemini nouerunt oſtia Nili.
Nunc conceſiſti magnum viſurus Olympum,
Æthereasque domos, vbi Dÿs immiſtus inanes
Et curas, & ſpes hominum, lamentaque rides.*

*Et hoc de conſenſu nobilium de Lan-
zarotis, & ex eorum liberalitate.*

IACOBO ROSEO

Theologo Minoritæ, patria Dandaco, natione Siculo, animi candore, Chriſtianæ religionis ſtu-

nis studio, morum integritate, doctrina, prudentia, & charitate insigni, qui varijs laboribus, ærumnis, & morbis in Concilio Tridentino confectus, hîc tandem, quod semper optauerat, obdormiuit in Domino. Cornelius Mussus Placentinus, Episcopus Bitontinus, illi vni proximè & secundum Deum, virtutes, honores, fortunas, omniaque denique accepta referens, tanquam patri de se optimè merito, perpetuum sanctissimæ educationis monumentum posuit.

Mortali optasset tecum Cornelius vnâ

Carcere ad atherias Rosa redire domos:

Non licuit. quando ergo tibi summa omnia debet,

Formasti enixu quem pater ipse pio.

Cum nunquam posset meritas tibi reddere grates,

Virtutis tanta tempus in omne memor:

Hunc tumultū extruxit, morientem fleuit, acerbum

Vulnus adhuc animo nocte dieque gerit.

Vixit annos LXXV. M. X. Obijt anno Domini

M. D. XLVII. Calend. Iunij.

IBIDEM.

HENRICO A CRAM, Germano, Saxoni, ex nobili familia, summæ pietatis, raræque modestiæ adolescenti continentissimo, ingenio humano erga omnes, & præcipuè pauperes liberali, optimarum artium cognitione, & Iuris Ciuilis scientia ita instructo, vt suis magno decori esset, Reipublic. ornamento maximo futurus. Postquam absoluto penè studiorum cursu, in ipso reditu ad suos, acerbissima febri oppressus, animam Deo, corpus terræ, amicis summo sui desiderio relicto reddidisset; Ascanius frater pientissimus,

cum

eum sorore moestissima posuere, Obijt anno M.
D. XLV. Octob. XXXIX. Vixit annos XX. Pro-
curabant Bartholdus à Mandeslo, Conr. Filius, &
Næuius.

O spes fallaces, cura vanique labores!

Omnia mors abolet, anxia vita nihil.

Disce mori, nec te ludat spes vana iuuenta.

Nam nescis statuam quem tibi fata diem.

IOANNIS DRENCVVARDO.

Quis hic, viator, conditus iaceat, rogas?

EST IANVS, è Drencvvardiorum familia

Natus Batavia nobili, in quem cum parens

Natura rerum cunctas animi & corporis

Dotes benignè contulisset, inuida

Mors, verita, ne immortalitate eum quoque

Vivum bearet, gloria hæc, ait, mihi

Propria dicabitur: neque mora, manum injcit,

Primoque in eui flore præceptum, vbi pia

Anima Deo fruuntur, in superum plagas,

Sedesque transtulit beatas ætheris.

Vixit annos XXV. Obijt M.D.LI.

Idibus Augusti.

ERASMO DELPHIO.

Belgæ, Antuerpiensi, summæ virtutis & no-
bilitatis viro, qui, procul à patriâ, magno cum
dolore omnium, ex deplorata valetudinis in-
firmitate extinctus est, amici moesti B. M. po-
suit.

Τῷδε τὰσφ' παζῖας μέγα φῶς ἀνακεῖται Ερασμὸς
Δέλφι, ὃς μὴσῇ ἔχοχ' ἦν ἀρετῇ.

Ὀν διὰ τὴν παντὸς λῖαν εὐσέβειαν φίλοι ἄνδρες
Θάψμασιν, ἀλλ' αὐτῷ ἄλγεα θῆκε θανάτῳ.

Τῷδ' ἐπὶ κήρ γῆρας συγερόν ῥα φθόνησε μελαίνῃ
Αὐτὰρ ἐς οὐρανίῃς νῦν ἀνέβησε θεῶς.

Οἷς εἰ, ὃς σεμνὸν ξένον τέτ' ἐπὶ σῆμα παρῆλθεις,
Ἡσυχίῳ ψυχῇ εὐχεο πολλὰ φίλῃ.

Quod est:

In hoc sepulcro magnum lumē patriæ iacet Erasmus

Delphius, qui virtute per quā memorabili clarus

Hoc ob facili in omnib' pietatē amici homines (fuit,
Admirati sunt, sed eos moriens dolore affecit.

Huic parca in tristi senectute invidit funesta,

Attamen ad caelestes ascendit Deos.

Quicumque es hospes, qui prope huius præclari viri
sepulcrum transis,

Tranquillitatem animæ precare multum grata.

Vixit ann. xxxvi. M. xi. D. vii.

Obijt vi. Kalend. April, M. D. xl.

IOAN. BAPTISTÆ AMYCO

Consentino, qui cū omnes omnium libera-
lium artium disciplinas miro ingenio, solerti in-
dustria, incredibili studio, Latine, Græcè at-
que Hebraicè feliciter percurrisset; ipso adole-
scentiæ, suorumque laborum & vigiliarum cur-
su penè confecto, à sicario ignoto, literarum, vt
putatur, virtutisque invidia interfectus est. N.
F. amico opt. studioso, omnibus, totaque ciui-
tate Patavina mœrente, tristis. P. Anno M. D.
xxxviii.

Præ-

*Premia, quæ referunt alijs, vitæ quæ perennem,
Virtutes; vni huic caussa fuere necis.*

GABRIELIS FALLOPII MVTL-
NENSIS.

*FALLOPI, hoc tumulo solus non conderis; vnâ
Est pariter tecum nostra sepulta Domus.*

ANTONIAE FABRICIAE.
*Siste gradum: iacet hic ANTONIA, sanguine
creta*

*Fabricio, terræ mortua, viua polo,
Hanc gemit ablatam mundo probitas quæ decor quæ,
Atque fides, passis immaculata comis.*

PIERIO VALERIANO.

Bellunensi, Poetæ, Rhetoricæ amplissimo, cuius pia vmbra non pœnitendum hîc tumulum sortita est. Nam vt optabilis in patria, ita speciosius Patavij supremi officij decus fato amissum, virtute recuperavit. Petrus Carrarius, ac Ioannes Baptista Rota, Patavini, vnanimes, grato hospiti Pos. Pieridas dum PIERIVS sectatur, & Orçi

*Nil timet insidias, hunc fera mors rapuit.
Illa necem, æternæ ostendant hæ munera vitæ,
Hinc medius vitæ PIERIVS QVÆ neci.
Abstulit hæc annos tristes: at præmia laudum
Atque animam hæc servant, inuida mors moritur.*

D. O. M.

FRANCISCO ROBORTELLO Vtinenfi, Rhetoricæ artis, moralis quæ Philosophiæ Professori clarissimo, qui in florentissimis quibusque Italiæ Gymnasijs magna famæ celebritate triginta

totos annos publicè docuit. Natio Germanica
præceptor bene merito, in perpetuam grati animi
memoriam vnanimis P. Vixit annos L. menses VI.
dies IX. Obijt XV. Kal. April. M. D. LXVII.

Consiliario Carolo Frolich à Frolichsberg,
Procuratoribus Georgio Rotmair, &
Hugone Iacobi Roterdamo.

S. D. C.

Non sum Vlysses VENTVRIVS, sed fui, & ero.
Nec Senæ amplius, nec Roma, sed cælum patria
est. Eques fui D. Pauli, in equitem nunc Christi
commutatus. Quos non conspecturus in terris de-
reliqui moestissimos, expectabo conspecturus in
coelis lætissimos. Iure Cæsareo supra ætatem fui
ornatissimus: cupiensque eius scrutari originem;
ad naturam accessi, primamque eius impleui le-
gem: Orta moriantur: idque feci: Anno salut. M. D.
LXX. A Etatis verò XXIII.

D. O. M.

Ianua gloriæ virtus est; per hanc ingressus Io.
PAVLVS CONRADVS ætate adolescens;
morum integritate & studiorum maturitate se-
nex, citò eam assecutus est. Propterea Talleaco-
tio sui generis patria derelicto, Patavium studio-
rum sibi similiam patriam attingens, in eoque im-
purum, non nisi purum repetiturus, exuens, in
patriam æternæ gloriæ euolauit. Præcox inge-
nium præcocia cuncta sunt subsecuta. Diutur-
niorem tamen hanc in terris memoriam fieri M.
Propertius moestissimus curauit. Sexto Kalend.
Octobr. hora XXIII. satisfecit naturæ M. D.
LXX.

IBI-

IBIDEM.

ALEXANDRO SIRENAE Fulginati, generis nobilitate, & morum elegantia, ac probitate ornatissimo, aliarumque bonarum artium, ac potissimum Latinæ, Hetruscæque Poeticæ peritissimo. Cum quo totius Sirenæ familiæ, cuius vnicum erat germē, spes omnis extincta est, Baptista Sirena, & Columna Pontana parentes moestiss. turbato, heu, naturæ ordine, filio optimo, & dulcissimo P. C. Vixit annos XXV. M. V. D. XXIV. Obijt III. Non. Febr. M. D. LXIV.

Lactantius Brunas, & Io. Bapt. Elmus procurabant.

IN D. AVGVSTINI.

Hac magno domus arcta viro sub marmore paruo,
 Heu! Pater hic patriæ, spesq³, salusq³, iacent.
 Quisquis ad hoc saxum conuertis lumina, lector,
 Publica damna legens, iunge preces lacrymis.
 Illum flere nefas, sua quem super æthera virtus
 Sustulit, humano si qua fides merito.
 Flere grauem patriæ casum, fractamq³ bonorum
 Spem licet, & subitis ingemuisse malis.
 Quem Populo, Patribusq³, Ducem Carraria nuper
 Alma dedit Patauio, mors inimica tulit.
 Nullus amicitias coluit dulcedine tanta,
 Cum foret horrendus hostibus ille suis.
 Optimus, inq³, bonis semper studiosus amandis,
 Nescius inuidiæ, conspicuusq³, fide.
 Ergo memor IACOBI speciosum credula nomen,
 Nominibus raris inscre, Posteritas.

M. CCC. LX. IX. Decemb.

T 8

BLAN-

BLANCAE BORROMEAE.

CANDIDA honor Pataui, immatura morte per-
Vt rosa vix florens vngue recisa, cadit. (empta,
Tecum omnis virtus, tecum omnis forma recessit:
Aeterni meritò te voluere Dei.
 Obijt anno M. D. LVIII.

IN DIVAE IVSTINAE.

IOANNI AQUILAE Patri pientiss. dolentes
 filij POSS.
Hic cineres; adiit melior pars astra IOANNIS.
Mirum, qui potuit? sed Iouis ales erat.

IN IMAGINEM SCIPIONIS
 ET BENEDICTI.

SCIPIO quid meruit? laurum. BENEDICTVS?
 Olympum.
Munus habent dispar; magnus vterq; labor.

IN AEDE SERVORVM MARIAE.

PAVLVS DE CASTRO I. C. disertiss. maxi-
 mæ autoritatis apud omnes habitus; quod Flo-
 rentia testatur, cuius ius municipale innouauit,
 & in ea coniugatus Petrae vxori, Vicariatus offi-
 cium in spiritualibus Rom. Pontif. decreto exer-
 cuit, vbi etiam in Bononiensi & Patauino Gymna-
 sijs publicè profitendo floruit, æternamque sibi
 gloriam comparauit, relinquens consiliorum &
 in Iure volumina plurima edita, quæ inter manus
 versantur, & ipsius Angelus filius, clarus ingenio,
 æmborum Iurium tenens fastigia, XL. annos Pata-
 uij Iura docuit, eoque Nicolaus Canonicus Padua-
 nus,

nus, qui ab his processit, vtramque & ipse parentum virtutem adeptus, hoc immortalitatis opus ipsis

Consecrauit anno M. CCCC. XCII.

Paulo de Castro auo, & Angelo patri,
Nicolaus suo ære donauit. 1499.

IN BASILICA D. IOAN-
NIS PRÆCVRSORIS IN VI-
ridario.

LAZARI BONAMICI.

*Quantū ager Arpinas Ciceroni, atq; inclyta quantū
Palladis vrbs debet Socratis ingenio :
Bassani, & Patavi debent tibi mœnia tantum,
LAZARE, quando illis vnus vtrumq; refers.*

LAZARI BONAMICI, Catharinæque vxoris carissimæ in secundum Redemptoris aduentum quietis sedes. D. H. M. D. M. A. Obijt M. D. LII. ætat. LXX.

IBIDEM.

LAZARO BONAMICO Bassanensi, in quo vuo totius antiquitatis memoriam, eruditionem, iudicium, & eloquentium sibi redditam putans Europa, per annos XX. & I. Patavij admirata est, Catharina coniunx, & Lucretia Senis animula, benemerenti posuere. Vixit ann. LXXIII. Obijt III. Id. Febr. M. D. LII.

HECTORIS PYRGO TELI.

*Virtuti æquales annos quia Parca putauit,
Terapuit iuuenem, dum putat esse Senem.*

Pectore

*Pectore seruabas memori, crinitus Apollo,
 Ad medicam quicquid contulit vnus opem.
 Sed quia temporibus superis neq₃ subdita virtus;
 Hector eris, donec lumina solis erunt.*

IN D. FRANCISCI.

HIERONYMO CAGNOLO Vercellensi, viro
 opt. & in Iuris Ciuilibus scientia inter nostræ ætatis
 Doctores eminentiss. & propterea Taurini primū,
 deinde Patavij, maiori stipendio, quàm quisquam
 alius, Ius Ciuile magna cum laude atque omnium
 admiratione professus, nob. gen. illust. Ducis Sab-
 audia munere Senatorio & Equestri dignitate per-
 functo, fil. summa erga talem patrem pietate hoc
 mon. pos. Vixit ann. LIX. Obijt Kalen. Februarij
 M. D. LI.

D. O. M.

CHRISTOPHORO LONGOLIO Romanam
 ciuitatem propter insignem in studijs literarum
 præstantiam adepto, summo ingenio, incredibili
 industria, omnibus bonis artibus prædito, supra
 iuuentem annos: in qua extinctus est magno cum Ita-
 liæ dolore, cui ingentem spem sui nominis excita-
 uerat.

P. Bembus, amico atque hospiti POS.
*Te iuuenem rapuere Deæ fatalia nentes
 Stamina, cum scirent moriturum tempore nullo,
 LONGOLI, tibi si canos seniumq₃ dedissent.*

ITEM.

LONGOLIVM insano Ciceronis amore flagran-
Mercurius nobis abstulit ante diem. (tem,
 Scili-

Scilicet, ille sibi ne lingua auferret honores.

Heu! Diuos etiam liuor acerbè petis?

D. O. M.

LEONICO THOMAE Veneto, mitioribus in litteris, Pangendisq; carminibus, ingenio amabili, Philosophiæ verò in studijs, & Academica Peripateticaque doctrina præstanti. Nam & Aristotelicos libros Græco sermone Patavij primus omnium docuit publicè, Scholamque illam à Latinis interpretibus inculcatam, perpoliuit: & Platonis maiestatem nostris hominibus, iam propè abditam, restituit: multaq; præterea scripsit, multa interpretatus est, multos claros viros erudit. Præter virtutem bonasque artes, tota in vita nullius rei appetens. Vixit autem annos LXXV. M.I.D.XVII.

P. Bembo amico incomparabili P. C. adscripto carmine, quod sibi viuis fecerat.

Νῦν ὄντως ἀδελφὲ καὶ ἀελπις ὑπὸ πᾶσι τῇδε
Υἱὸν ἐκοιμήδην πᾶσιν ὀφειλόμην.

IOANNES LATOMVS.

Precare sacra verba, viator;

Nam THOMAEVS hic sepultus est.

Dulci fruitur memoria

Integritatis illibata,

Partaq; litterarum gloria.

Funde, puer, dulce merum,

Odoros sparge flosculos,

Spiret ut bustum, madeatq; tellus:

Illaq; sancta, & candida animula

Se totam nostra gratitudine inebriet.

Addemus titulum sepulcro & istum,

Barba-

Barbarus ut ne quis violet.

HIC IACET VIR VNVS OMNIVM
DOCTISSIMVS, PIISSIMVS.

IBIDEM.

FRANCISCO CVRTIO Ticinensi, solius temporis honesta auaritia extincto. Vixit ann. LXX.
Ius professus Patauij & Ticini.

IN BASILICA EREMITARVM.
DVORVM IUVENVM, GALLI, ET
Poloni.

*Siste, legas iuuenum crudelia fata duorum:
Alter aqua perijt turpiter, alter equo.*

IN COMMVNI GERMANORVM
SEPVLCRO.

*Neplores hic amissos, Germania, natos,
Tempore quemq; suo fata, locusq; manent.
Felices, ne conspiciant incendia mundi,
Ante mori summum qui potuere diem.
Cum nutante breui cælum dabit axe ruinam:
Et tandem falsum non sinet esse Deum.*

Anno Domin M. D. LXI.

Confiliario Nicolao Ribeysen, Procura-
toribus Melchiore Haintzel, & Caro-
lo Bamberg.

BEATRICI TVRRIANAE

Veronens. vxori incomparabili, VII. natorum
matri, medio æuo part^o difficultate præceptæ, Hie-
ronymus Turrianus Veronens. Medicus, viduati
thori in ærore, dolens maritus superstes, P. H. M. H. S.

D. O. M.

D. O. M.

THEODORO MOLLER, nobili Germano, ex
 Gambriuijs oriundo. Qui summa ingenij felicitate,
 doctrinarũ orbe ante annos absoluto, cũ Iurisp-
 rudentiæ sacris initiatus, magna Germaniæ & Gal-
 liæ parte peragrata, excellētis doctrinæ & singu-
 laris iudicij rectitudine, viros principes in sui a-
 morem & benevolentiam certatim adduxisset; in
 Italiam profectus, dum indefessio conatu studiorũ
 metam consequi properat, immatura morte præ-
 uentus, ingenti patriæ, familiæ & amicis sui desi-
 derio relicto, feliciter decedit. IOACHIMVS
 I. C. EBERHARDVS Reip. Gambr. Cos. Heinri-
 cus D. & Ioannes VV. Ampliss. FR S. Germani, de-
 sideratiss. FRI. hoc amoris & pietatis extremum
 officium exoluerunt. Vixit ann. XXIX. M. II. D.
 XXIIV. Moritur ann. nouiss. temp. M. ID. LXIIV.
 Consobrino S. B. merito Eberhard. Tyvestrengh.
 procur. M. ID. LXXV.

IN AEDE CARMELITARVM.

NALDV S ego hîc iaceo, monumentum, & gloria
 Non leuis Aufonios inter habenda Duces. (belli,
 Assuetus bis centum equites & in omne periculum
 Bisternas peditum ducere Centurias.
 Flamminiam medio furibundi ardore Gradiui
 Ingenio rexi, seruoq, ab hoste manu.
 Anglum dum premerẽ, ac intus premerentur Iberi,
 Transfixit pectus plumbea massa meum.
 Vixi lustra nouem, genuitq, Fauentia mater:
 Vrbs Pataui sepelit, me gemit Italia.

Anno M. D. XXVIII.

I N

IN S. LEONARDO.

*Hac octo iacui iam lustra, vel amplius vrna,
 Læserunt tanta nec mea membra mora.
 At dum, nescio quis, mihi nunc adiungitur alter,
 Saucior, & lacero corpore damna fero.
 Quisquis es, aut vita debebas parcere functo,
 Aut dare, qui medica me modò sanet ope.
 Accidit anno CIO. IO. LXII.*

IN S. LV CIAE.

*Lucida luceſcis lucenti LV CIA luce:
 Mens mea luceſcat, LV CIA, mente tua.*

IN AEDE S. SOPHIAE.

*Inſigni probitate iaces ſidiſſima coniux,
 Elifabetha mea maxima pars anima.
 Mors tulit vna duos : te prima parte iuuenta,
 Et nondum natum morte necat puerum.
 Quid moror infelix? cur non & veſtra ſecutus
 Fata cado, eheu bis virg, paterg, miſer?
 Bonſius extremum vobis hæc munera triſtis,
 Et pater & coniux reddit Aloyſius.*

IBIDEM.

*Epitaphium honorarium, auct. Iul. Cæſ. Scaligero.
 Hic ſitus eſt FRACATORIVS HIERONT-
 MVS : vrna
 Quem capit, hic cepit pectore cuncta ſuo.
 Sidera digeſſit, reuocauit funera, rerum
 Natura, imperij conſcius, atq, Dei.
 Aut Heliconiadum fontem ſibi ſuſtulit omnem;*

Aut

Aut tumulus, vertex hic Heliconis, erit.

Obijt M. D. LIII.

IN TVMBA ANTENORIS.

*Inclytus ANTENOR, post diruta mœnia Troiæ,
Transtulit huc Enetum, Dardanidumq; fugas.
Expulit Euganeos, Patavinam condidit urbem,
Quem tegit hic humili marmore casa domus.*

T. LVPATI PADVANI, MILITIS,
IVDICIS, ET POETAE. OBIIT
anno M. CCC. XCIX.

*Id quod es, antè fui; quid sim post fata, requiris?
Quod sum, (quicquid id est) tu quoque lector eris.
Ignea pars cælo, casa pars ossa rupi,
Lectori cessit nomen inane LVPI.*

IN S. MARIAE DE AVANZO.

FRANCISCI CASSANI MEDICI.

*Hic dedit antiquæ quod erat mortale parenti,
Cassanius medica maximus artis honor.
Is pedemontana tantum decus attulit ora,
Quantum olim Cois ciuibus Hippocrates.
Esse senescenti inferior, sed magnus Apollo
Dum timet, heu cælo maluit esse parem.
Conditur hic corpus, terreno carcere liber
Spiritus astra colit, fama per ora volat.*

Obijt anno M. D. XLI. xx. Octob.

CASSANVS liquit corpus mortale sepulcro,
At laus præstantis non peritura viri est.

IN AEDE D. PETRI.

ISABELLAE RAVIGNANAE PVEL-
lae agrestis.

Euganeas inter praestans virtute puellas
Hic iaceo, indigno condita virgo viro:
Nam cum me peteret lascivum miles ad vsum,
Munera posse mori, magna fuere mihi.
Disce, age, sit quanti, virgo, servare pudorem,
Pro quo nil timui perdere corpus aquis.

MONTERTONAE PROPE
APONVM.

Tristis eram, longo tenuit me Gallia bello;
Nulla erat in medico spes neq; multa Deo.
Corripuit custos audacter me meus. heus tu
Consule te, & mentem volue nefande tuam.
Virgo tuis poterit succurrere maxima votis.
Cur dubitas teneras solvere dure preces?
Filia sponsa patris, mater spes vnica nostra,
Oranti priscam restituet faciem.
Tunc ego singultu & lacrymis pia vota resolui.
Suscepit voces diua Virago meas.
Letus ago ingentes pro tanto munere grates
Virgo tibi, vita sola medela mea.

IN PALATIO PATAVINO.

SVB VETERI STATVA IN ANTIQVO
lapide.

Ossa, tuumq; caput ciues tibi, maxime LIVI,
Prompto animo hic omnes composuere tui.
Tu famam aeternam Romae patriaeq; dedisti,

Huis

Huic oriens, illi fortia facta canens.

At tibi dat patria hac &, si maiora liceret,

Hoc totius staret aureus ipse loco.

TITVS LIVIVS, IV. Imp. Tib. Cæsaris anno
vita excessit, ætatis verò suæ LX XVI.

PRAETOR
IVST.

EQ. PRAET.
OPT.

IBIDEM.

Inclyto ALPHONSO Arragonum regi, studio-
rum fautori, Reip. Venetæ foederato, Antonio Pa-
normita Poeta, legato suo orante, & Matthæo Vi-
cturio, huius urbis praetore constantissimo inter-
cedente, ex historiarum parentis T. Liuij ossibus,
quæ hoc tumulo cõduntur, Brachium Pataui ciues
in munus concessere, anno Christi millesimo qua-
dringentesimo quinquagesimo primo. XIV. Kal.
Septemb.

IN GLOBO ALICVBI DEPENDENTE.

Maxilla & lingua T. LIVII in hoc globo con-
tinentur.

IBIDEM.

Ossa TITI LIVII Patauini, vnus omnium
mortalium iudicio digni, cuius propè inuicti ca-
lame, inuicti Popul. Roman. res gestæ conscribe-
rentur.

SVB NOVA TITI LIVII IMAGINE

HOC ELOGIVM EST.

TITVS LIVIVS Patauinus, historicorum
Latini nominis facilè princeps, cuius lacteam e-
loquentiam ætas illa, quæ virtute pariter ac erudi-

tione florebat, adeò admirata est, vt multi Româ,
non vt urbem rerum pulcherrimam, aut vrbis &
orbis dominum Octavianum; sed vt hunc vnum
inuiserent, audirentque, à Gadibus profecti sint.
Hic res omnes, quas populus Romanus pace bello-
que gessit, quatuordecim Decadibus, mira styli fa-
cilitate complexus, sibi ac patriæ gloriam peperit
sempiternam.

LIBRO, QVEM IN MANV TENET
LIVIVS, INSCRIPTVM EST.

Paruus ignis, magnam sæpè suscitât incen-
dium.

IBIDEM.

PAVLVS PATAVINVS, Iurisconsultorum
clarissimus, huius vrbis decus æternum, Alexandri
Mammæ temporibus floruit, ad præturam, præ-
fecturam, consulatumque euectus. Cuiusque sa-
pientiam tanti fecit Iustinianus Imperator, vt nul-
la Civilis Iuris particula huius legibus non deco-
retur, qui splendore famæ immortalis, oculis po-
steritatis admirandus, insigni imagine hac meritò
decoratur.

IN PRAETORIO PATAVINO,
SVB IMAGINE C. VALE-
rij Flacci.

CAIVS VALERIVS FLACCVS, Patavinus,
catmine heroico labores Argonautarum decanta-
uit, quod opus fato præuētus imperfectū, inemen-
datumque reliquit, cum sui magno desiderio illo-
rum temporum studiosis, imò vel testimonio Fa-
bij Quintiliani, conquerentis, nuper in Valerio
Flacco

Flacco multum amissum esse. nec tacuit M. Valerius Martialis, Tellurem Aponam non minus gaudere Stella & Flacco, quàm suo Liuiio. ad quem etiam scribēs, alumnum, & spem Iaris Atenorei eum appellat. Floruit sub Vespasiano & Tito, peruenit ad imperium Domitiani; eo genere carminis, ætatis suæ nemini secundus.

IBIDEM.

Q. ASCONIVS PAEDIANVS Patauinus, Orator, in M. T. Ciceronis orationes scriptor egregius, quem Laurentius Valla, Aul. Gellio doctiorem dicere non dubitauit. Plæraque alia scripsit, ex testimonio virorum doctorum, quæ à studiosis linguæ Latinæ desiderantur.

ASINIUS STELLA

Patauinus, columbam in delicijs amicæ Iantidis, elegiaco versu deffleuit. quo genere carminis adeò excelluit, vt M. Valerius Martialis, ipsum Val. Catullo anteferre sit ausus, suo Epigrammate affirmans Stellam tanto maiorem Catullo, quâto passere maior est columba. Papinius etiam Statius iure sodalitij sibi iunctus, elegantissimo Epithalamio suas cum Violantilla nuptias celebravit, quibus nouem Musæ cum Elegia non abfuerunt. Opus Elegiarum, fatorum inuidia desideratur. Floruit temporibus Domitiani, nec de ipso aliud compertum haberi potest.

IBIDEM.

PETRVS APONVS Patauinus, Philosophiæ Medicinæque scientissimus, ob idq; Conciliatoris nomen adeptus: astrologiæ verò adeò peritus, vt

in magiæ suspicionem inciderit, falsoque de heresi
postulatus, absolutus fuerit.

SUPRA FORES PRAETORII.

Dant, BERNARDE, tibi duo munera Teutones illud

Quod patet, è saxo: quod latet, ex animo est.

Mors veniet saxis, animus haud. ergo fatiscat

Hac nota; mens semper grata superstes erit.

Germanica natio anno M. D. LXXXIV. pos.

Maximum malorum est, si vitam diligit is, qui
vita dignum nescit aliquid agere.

IN VICINIA PATAVII.

IN PAGO ARQVATO VISITVR FRAN-
cisci Petrarchæ marmoreum sepulcrum,
cum hac inscriptione.

*Frigida FRANCISCI lapis hic tegit ossa PE-
TRARCHÆ.*

*Suscipe virgo parens animam, fate Virgine parce,
Fessaq; iam terris, cali requiescat in arce.*

Moritur anno M. CCC. LXXIV.

XIX. Iulij.

Viro insigni FRANCISCO PETRARCHÆ,
Poëtæ Laureato, Franciscolus de Borsano, Medio-
lanensis genere, indinidua conuersatione, amore,
propinquitate, & successione, mem.

AD TVMVLVM PETRARCHÆ.

*Dij tenuem tibi terram, & in vrna perpetuum ver:
Ardoris nostri, magne poëta, iaces.*

IANVS LERNVTIVS pos.

IBIDEM.

IBIDEM.

DANTI ALDIGERIO, FRANC. PETRAR-
CHAE, & Ioāni Boccatio, viris ingenio, eloquen-
tiaq; clarissimis, Italicae linguae parentibus, ut quo-
rum corpora mors & fortuna seiunxerat, nomina
saltem simul collecta permanerent: Ioannes Bfe-
uius Canonicus Cenetensis, huius Basilicae rector,
in sui erga eos amoris obseruantiaeque testimoni-
um posuit. M. D. XXIV.

IBIDEM IN ADITU HORTI.

*Impunè hinc Cererem sumas, impunè Lyæum,
Intactas habeat dum mea laurus opes.*

INSCRIPTIO FONTIS.

*Fonti nomen inest, hospes venerare liquorem,
Vnde bibens cecinit digna Petrarcha Deis.*

IN HORTI MEDICI VE-
stibulo.

- I. Portam hanc decumanā ne pulsato ante diem
Marci Euangelistæ, nec ante horam XXI.
- II. Per decumanam ingressus, extra decumanam
ne declinato.
- III. In viridario scapum ne confringito, neque
florem decerpito, ne semen fructumue sustolli-
to, radicem ne effodito.
- IV. Stirpem pusillam, succrescentemq; ne attri-
tato: neque areolas conculcato.
- V. Viridarij iniuria ne afficiuntor.
- VI. Nihil inuito præfecto attentato.
- VII. Qui secus faxit, ære, carcere, exilio multa-
tor.

TRIDENTINA.

IN TRIDENTVM IVL. CAES.
SCALIGER.

Nobilis Italico quæ prima vrbs imminet orbi,
Ausonijs miscet Norica verba sonis.
Romanum ingenium est, animus Germanus, acerba
Vltio, si obducta est nube serena fides.
Accipere à Veneto, cuius pars, milite leges
Hæc potuit; si non, & valet ipsa dare.

AD S. MARCVM.

DOROTHEAE TONNAE,

Pudicitia, prudentia, venustate, atque moribus
insigni, vxori cariss. & bene meritæ Andræas Bur-
gius Cremonen. eques, & Cæsar. Consiliarius, ma-
ritus moestiss. pos. Vixit ann. xxx. M. II. D. III.
Obijt die decimo Octob. M. D. XX.

Quid gemis, heu, tanto felicia funera luctu?
Turbantur lacrumis gaudia nostra tuis.
Parce, precor, tristes questus effundere; vixi,
Non erat in fatis longior hora meis.
Immaturo per I; sed tu diuturnior annos
Viue meos, coniux optime, viue tuos.

IBIDEM.

HIERONYMO SERIPANDO Card. Concil.
Tridentini Legato, Christophorus Patavinus, So-
dalitij Eremit. Magister POS.

Vixit ann. Lxx. M. v. D. XI.

Si quis

*Si quis honos tumuli quantum sol lampade lustrat
Terrarum, caliqué tuum est, SERIPANDE, se-
pulcrum.*

D. O. M. S.

*Siste gradum, & tumulo flores insperge, viator,
Faustaqué ter cineri verba precare sacro.
Tridentum Grudys à Cesare missus Athenis,
Hic procul à patria conditus HASSELIUS.
Ab, fera mors! reducem potiùs strauisse decebat,
Aut prius Alpinus quàm peteretur apex.
Diem, & locum, & natalem scimus:
fatalem nescimus.*

IN S. SIMONE MARTYRE.

*Forma, iuuenta, animus, vegetoq; in corpore virtus,
Spem dederant, longas viuere posse dies.
At nimis infausi rapior dum sidere fati,
Heu periere simul, forma, iuuenta, animus.
Sic solet exigua spes vana eludere vitam;
Est aliquid, viuos sic meminisse mori.*

GEORGII FRONSBERGII

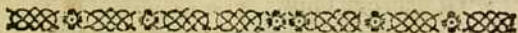
TYMVLVVS.

Ad eum modum armatus prælium conciuuit an-
te Papiam, Gallos cecidit, castra cepit, obsessos ex-
trema patientes seruauit.

MEMORIAE DEFUNCT. S.

GEORGIO FRONSBERGO Imper. decretis
Germanici exercitus Duci, qui per Tirolim defe-
ctionem colonorum compressit: per Liguriam &
regionem Transpadanam Italiæ vrbes, populos
V s rebel-

rebelles perdomuit: ad paludes Venetas & turrim vsque Mergeram victor accessit: ferro, & igni urbem terruit: socias ciuitates oppugnatas, exercitumque ad loca iniqua delapsum, ex hoste confertiss. obsidione quartum & quintum liberavit. vices, plus minus, signis collatis pugnavit: fortitudine, celeritate, animo consilioque rebus inclinatis presentissimum se & inuictum prestitit. post ingentia facta vita perfuncto patri opt. Gasperius F. pientiss. gemens illachrymansque mon. more maiorum religiose P. An. Christiano 1528. mens. Aug. 20. obiit diem. Vixit an. 54.

IN ZACYNTHO.

M. TVLLI CICERO HAVE, ET TV
TERTIA ANTONIA.

F Desiderius Lignamineus Patavinus scribit, se reperisse hoc Ciceronis Epitaphium, idque circa annum Christi M. D. XLIIII. Adamus Tefellenius Louaniensis in suo itineraio M. S. scribit, se contrectasse in Zacyntho, anno Christianae salutis CIO, ID. L. ipsius CICERONIS ossa, legisseque hoc Epitaphium:

*Ille Oraturum Princeps, & gloria lingua
Romana, iacet hac cum coniuge TVLLIVS vrna:
TVLLIVS ille inquam, de se qui scripserat olim,
O fortunatam natam me Consule Roman!*

IN TEMPLO D. MARIAE.

ANDREAE VESALII Bruxellensis tumulus,
qui

qui obiit anno M. D. LXIV. Idib. Octob. ætatis v
ro suæ LVIII. cum Hierosolymis rediisset.

TERGESTAE IN
ISTRIA.

EPITAPHIUM PVERI.

ME longè effigie venustiore
Narcisci vel Apollinis comat
Parcarum Lachesis soror seuera
Isti Quinterinem dedit sepulcra.
Cur non flosculus exeam requiris,
Cum tantum fuerim puer decorus?
Hæc tellus nimis arida est viator,
Nostri facta perustione amoris.
Nam terram quoque læsimus decore.
Quod si lacrymulis tuis madescet;
Forsan flos nouus ibit è sepulcro.

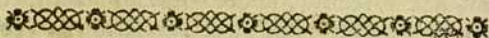
POLAE IN DAL-
MATIA.

Viatores, ciues optimi, vel aduenæ, siue
bini, siue singuli inceditis, siue turmatim,
quod magis erit gratiæ, obfirmate gres-
sum, nec miremini, si moramini aliquantisper.
Dicaculus equidem fui; succinctus sermo dari vo-
bis non potest: & iuuat vobiscum esse, vt iuuat
semper, & quini ab ore meo pendulos detinere.
Saxum hoc vos vocat. Quid inquam? vt viuus
affue-

affueui, prudens, imprudens, mortuus item vos fallo. Nam non vos vocat, quod vacat ore. Verum is, quouis cinis hic latet, olim quomodo potuit, nunc huc vos vocari voluit, valuitque. Hæc olim sua voluntas volentis vos legere hoc scriptum; (vah! quid loquor?) immò sculptum. Quàm ægrè Veritas adhuc se mecum conciliat! nam neque hic atramentum, vel papyrus, aut membrana vlla, sed malleolo & celte literatus silex, silens adhuc, quis hic lateat, quod ego efferre, & effari gestio.

SERGIUS Polensis parasitus, histrio vester festiuissimus hic cubo. Hoc vnum quidem tandem sponte dictum verum est. Si quis dubitat, hanc olfaciat humum: olet enim temetum, & florem vini veteris, quo satur satis viuens vixi. At si vixi vitam, tam vobis gratam, quam notam vrbi & orbi, non minus munus à vobis impetrem, oportet. adeste mihi, & fauete, edictoque huic vos subscribite, & obsignate.

Adfuitis, fauistis, obsignastis; video iam vos risum dare. Sitio huius Sentio: dictum volui esse. Quid hoc est, quod tam faciliter istuc procedit veritas? hæc profectò contagione mei sitit ipsa, & mihi ipsi supparasitatur, cum vltro potum inuocata aduenit. nunc, si urbani perhiberi vultis, & veritati supparasitanti, & arenti meo cineri cantharo piaculum vinarium festinate; post valete. Abite in rem vestram viatores optimi: his nugis, trifis, ambagibusque meis condonate posthumis.

HISPANICA.

HISPALENSIA.

ANTE

ANTE PORTAM, vulgò DE LA CARNE.

Condidit Alcides, Renouauit Iulius urbem:
Restituit Christo Fernandus tertius heros.

IN CATHEDRALI.

Reuerendissimo atque Illustrissimo DIDACO
HURTADO DE MENDOZA; quem clarissimum
genus, insignis litterarum scientia, inuiolata in
suos Reges fides sanctissima, æquitas in omnes, re-
galis munificentia in amicos & pauperes, atque
ingens animi magnitudo & temperantia, celeberrimum reddiderunt; nec non Religio & pietas in
Deum Opt. Max. Hispalensem Archiepiscopum,
Alexandrinum Patriarcham, & Hispaniæ Cardina-
lem extulerunt INACHVS LOPEZ DE MEN-
DOZA, Tendillæ Comes, Germanus natu maior,
Generalis Granatensis Capitanens, ac Iliberitano-
rum arcis primus Præfectus, hunc fratri marmo-
reum tumulum, maiora merito Pos. Vixit ann.
LVIII. Obijt XIII. Octob. M. D. II.

AD PRÆDICATORES.

In Sacello D. THOMAE AQUIN.

PIETATI, ET POSTERITATI.

IOANNES SVVEERTIVS FRANC. F.

Belga Antuerpiensis,

honesti animi candore;

probitatis insigni cum laude

apud suos vixit, exterosque:

Sed apud hos, & in hac vrbe,

immaturum rapuit fatum,

Anno Christiano CIO. IO CIV. id. Octob.

Ætatis xxx. Mens. x.

Et sacri loci commune hoc conditorium

ut pri

TOLETANA.

ut primum cepit,
ita plures capiet.

MISERATOR DEVS MISERERE.

IBIDEM.

PIAE MEMORIAE SACR.

FRANCISCAE FLORIDAE.

mulieri incomp.

matrimonio iunctæ IOANNI DANIELI;

quicum annos III. vixit,

quæque ætatis suæ XIX. denixit

à Natali Christi CIO. IO. CV.

XIII. Octobris,

Primaque sui sexus hoc monumento conditur.

IOANNES FLORIDVS Brugenfis

Pater filiæ cariss. H. M. P. C.

Viator adsta comprecans benigniter,

mortisque viuito memor.

TOLETANA.

D. O. M.

ALVARVS COMESIVS CASTER fui,

Dixeram de mea vita satis,

sed adsta paululum.

Nemini vnquam sciens nocui:

Prodesse quamplurimis curavi.

Viris placui bonis, quos

potui fallere.

Verum quod nondum nosti,

de me iam fecit iudicium

iustus Index,

postea de omnibus palàm facturus.

Tu in

Tu interim me postula
reatibus exolui.

Vale.

Obijt xv. Kal. Octob. M. D. LXX. an. agens LXVI.

IBIDEM.

BERNARDINO SANDOVALI Toletano, Ecclesie eius vrbis Scholastico & Canonico, atque Academiae ibidem, à maioribus suis erecte ornataeque Cancellario, Nobilitate, moribus, literis, & pietate erga pauperes singulari, GEORGIVS FONSECA fratri opt. & B. M. Pos. Obijt v. Non. Maij, anno M. D. LXXII. ætat. verò XL. facultatibus suis pauperibus, dum viueret distributis, partim testamento relictis.

IBIDEM.

IOAN. VERGARA Doct. Theolog. Canonicus Tolet. vir prudentia incomparab. Græca & Latina literatura nulli secundus: quo quidem solo, si exteras nationes doctissimorum hominum altrices, Hispania in certamen vocet, ingeniorum palmam feret. H. S. E. Vixit ann. LXIII. M. v. Dies scit nemo. Obijt xx. Feb. M. D. LVIII.

Ne propera, viator, expecta parumper, & hæc ossa aliquando spera tecum victura. Dixi, abi.

ALIVD.

IOAN. VERGARAE, DOCT. THEOLOGIAE,
HVIVSCE TEMPLI CANON.

Viro in omni disciplinarum genere eximio: quo viutente, Natura declaravit, se adhuc minimè effectam esse ad præstantissimos viros producendos. Canonici Toletani sodali B. M. Pos.

ANTE

ANTE PORTAM IN NITIDO
MARMORE.

*Erexisti factore Deo Rex inclytus urbem
BEMBA, sue celebrem protendens gentis honorem.*

IBIDEM.

*Vos Domini sancti, quorum hic presentia fulget,
Hanc urbem, & plebem solito servate favore.*

CORDUBÆ.

AD S. HIERONYMI.

DEO OPT. MAX. SACR.

ANTONIUS MORALES Corduben. honesto & vnde quaque probatiss. genere ortus, Medicinæ Doctor præstantiss. quem plangunt pauperes, inclamant diuites, & tota penè Bætica ademptum lugeat H. S. E. Obijt anno salutis M. D. XXXV. Aetatis suæ LXVI.

Hoc tibi, care pater, natus cum carmine Saxum

Dat, cæca obscurus ne te gereris humo.

Nil maius potuit pietas, perculsa dolore,

Quod dedit hac meritis inferiora tuis.

AMBROSIVS MORALES Parenti opt. P.

COMPLVTI.

FRANCISCI XIMENI S. R. E. CARD.
Per Ioannem Vergaram Can. Toletanum.

Condideram Musis FRANCISCVS grande
de Lyceum,

Condor

Condor in exiguo nunc ego sarcophago:
 Prætextam iunxi sacco, galeamq; galero,
 Frater, Dux, Præsul, Cardineusq; Pater.
 Quin virtute mea iunctum est diadema cucullo,
 Cum mihi regnantiparuit Hesperia.
 Obijt VI. Id. Nouemb. CIO. IO. XVI. æta-
 tis fermè LXXX.

 B V R G I S.

D. O. M.

LOYSAE SIGAEAE

fœminæ incomparabili:

cuius pudicitia cum eruditione linguar.

quæ in ea ad miraculum vsque fuit,

ex æquo certabat,

FRANCISCVS CUEVAS

mœrentiss. coniugi B. M. P.

Vale beata animula,

coniugi dum viuet, perpetuæ lacrumæ.

 ALIVD.

LOYSAE SIGAEAE TOLETANAE,

sui seculi Mineræ.

Docta SIGAEA iacet gelido hoc sub marmore, cuius

Ob mortem mœrens, heu! gemit Hesperia:

Et meritò, quoniam Hebræa, Græca atq; Latina,

Non secus ac patriæ voce perita loqui.

Tot linguas huius rapuit mors seu a puella,

In tenera admirans accumulata simul.

O mors in vanum lior, diffusa per orbem

Fama volat. sanctam non capit vrna animam.

IOAN. MERVLVS Tolet. pos.

X.

Tole-

CAESARAVGVSTAE.

Toletum nascentem excepit,
 Lusitania honores & diuitias dedit,
 Burgi maritum vnicamq; filiam,
 & proh dolor ante diem
 sepulchrum:

Anno sal. CIO. IO. LX. Octob. die XIII.

CAESARAVGVSTAE.

HIERONYMO SVRITAE.

Michaelis F. Gabrielis N. Cæsaraugustano,
 historiæ Arragoniæ

diligentiss. atque electo scriptori,

Patri B. M. Hieronym. F. P. O. S.

Vixit annos LVII. Mens. XI.

Obijt Cæsaraugustæ,

III. Non. Nouemb. CIO. IO. LXXX.

MARTINI AZAGRIÆ ARRAGONENS.

Dum Salo, dum Sicoris, dum Cinga augebit Iberi,

Dum maris augebit magnus Iberus aquas.

Post cineres, manesq; tuos, heu magne SVRITAE,

Semper erit maius nomen in orbe tuum;

Annalesq; tui tantarum pondere rerum

Æterni, æternum te sine morte dabunt.

IACOBI FALCONIS EQ. VALEN-

TINI, POETAE ET MATHEMATI-

ci summi carmen retrogradum.

Ingenium & candor SVRITAE viuet, opinor,

Viuet dum mundo Carmen & Historia.

MON-

MONTILLAE.

IN COLLEGIO SOC. IESV.
 MAG. IOAN. AVILAE PATRI OPT.
 Viro integerr. Deique amantiss.
 Filij eius in Christo POSS.

*Magni AVILAE cineres, Venerabilis ossa Magistris
 Saluete, extremum condita ad vsq. diem.
 Salue Diue Pater, pleno cui flumine calum
 Affluxit, largo cui pluit imbre Deus.
 Celi rore satur, quae mens tua seuerat intus,
 Mille duplo retulit faenore pinguis ager.
 Quas Tagus ac Batus, quas Singylis alluit oras,
 Ore tuo Christum buccina personuit.
 Te patrij ciues, te consulturus adibat
 Aduena, tu terris Numinis instar eras.
 Quantum nitebaris humi reptare pusillus,
 Tantum prouexit te Deus astra super.*

IPSE LECTORI.

*AVILA mi nomen, terra hospita, patria calum:
 Quaris quo sanctus munere? messor eram.
 Venerat ad canos falx indefessa seniles,
 Quae Christo segetes messuit innumeras.*

VALLIS-OLETI.

EPITAPHIVM, QVOD SIBI IPSE
 SCRIPSIT ANTONIVS DE
 Gueuara.

Obijt anno M. D. XLIV. x. Aprilis,
ipſo coenæ Domini die,
ſepultus in D. FRANCISCI.

CAROLO V. Hiſpp. Rege Imperante,
Illuſtris Dominus D. frater ANTONIVS DE
GVEVARA,
Fide Chriſtianus, natione Hiſpanus,
Patria Alauenſis, genere de GVEVARA,
Religione S. FRANCISCI, habitu hui⁹ cōuentus,
Profeſſione Theologus, officio Prædicator &
Chroniſta Cæſari,
Dignitate Epicoſpus Mendonenſis, fecit anno Do-
mini M. D. XLII.

*Poſui finem curis, ſpes & fortuna valete.
Orate Deum pro anima huius digniſſ. Epicoſpi.*

SALMANTICAE.

ANNO Domini M. CC. Aldephonſus VIII.
Caſtellæ Rex Pallentiæ vniuerſitatem ere-
xit, cuius æmulatione Alphonſus IX. legio-
nis Rex, Salmaticæ itidem Academiam conſtituit,
illa defecit deficientibus ſtipendijs, hæc verò in-
dies floruit, fauente præcipuè Alphonſo Rege.

THEOLOGIAE SACR.

Qua rerum diuinarū cognitione hominū men-
tes imbutæ terrena deſpiciant, cælum votis perant,
beatamque iam nunc incipiant viuere vitam.

IVRI CIVILI.

Quo poſſint Principes Remp. benè gerere, & cu-
ras hominum rectè componere, ſitq; omnibus cor-
di Pax.

di Pax & Iustitia. Prudentiam maiorum hoc loco
Senatus docendam curauit.

MEDICINAE SERVATRICI.

Corpori vt anima inhabitet suauius, & vita tot
periculis obnoxia cōstet, Senatus cōsultuit, & Phi-
losophiâ & Astronomiâ.

IBIDEM IN PICTVRAM PALLADIS,
quæ nascitur ex cerebro Iouis.

*Non aliud capite ex tanto prodire decebat,
Non aliunde dari virgo Sophia potus.
Quid salit armata? vt pugnet inuicta profanis,
Defendat populos, regnaq; tuta regat.*

IBIDEM.

Ad fortunam, & Occasionem.
*Artis opisq; potens occasio raptæ beabit;
Aggerat, ah! lacrymas cum fugitiua volat.*

MICHAELIS VERINI POETAE
Epitaphium, incertæ positionis.

*Regia Pyramidum cedant monumenta, viator,
Huic lapidi, quanquam marmora nulla vides.
VERINVS MICHAEL decus immortale pudoris
Clauditur hoc saxo, siste parumper iter.
Quod latet ingenij fidus? quæ gloria Phœbi?
Delicias orbis quàm breuis vrna capit?
Disticha composuit grauib. distincta figuris,
Quæ possint sacris equiparare libris.
Est brevis, argutus, facilis, sine felle pudicus:
Littera plus nervi, quam sua carnis habet.*

LVSITANICA.

IN AEDIBVS RESENDIANIS EX-
TANT DVO CIPPI CVM HIS IN-
scriptionibus.

IVLIANVS famulus Christi, Episcopus Eccle-
się Eborensis, hic situs est. Vixit ann. plus minus
LXX. Requieuit in pace, Kalend. Decemb. an-
no Natal. Domini 566. Era D C. IV.

ALTER EST HVIYSMODI.

Deposito PAULI, Famulus Dei. Vixit ann. LI.
Requieuit in pace Domini III. Id. Mart. Anno sa-
lut. 544. Era D. LXXXII.

EBORAE.

DIUO ANTONIO AEGYPTIO, sanctissimo
Monachorum Archimandritę sacrę, HEN-
RICVS Diui Emmanuelis, Lusitanię Re-
gis, pij, felicis, inuicti filius, Sanctę Romanę Ec-
clesię Presbyter Cardinalis, primus Eborensis Ar-
chiepiscopus priore diruto, nouum hoc structu-
ra, formaque augustiore religionis ergo erexit.

DIUO ANTONIO ARCHIMANDRITAE san-
ctiss. sacrum.

VLYSSIBONAE.

IN S. CRVCIS ECCLESIA.

*Ossa MICHAELIS sunt hic tumulata CABEDI,
Quem legum & iuris docta ceterus gemit.*

Floren.

*Florentem studijs, genere, haud atate labantem
 Mors tulit humanis inuidiosa bonis.
 Causarum iudex, inter quos regia honorat
 Curia, praeclarum nomen adeptus erat.
 Cingebat gemina (quod rarum est) tempora lauro,
 Inq₃ forum Phœbum, Castalidasq₃ tulit.
 Gloria sed maior morum est & vita probata,
 Qua nunquam à recto deuii iure fuit.
 Ergo cadauer humo requiescit, ad astra volauit
 Mens iusta, & isti iudicis ora videt.
 Obijt anno M. D. LXXVII.*

D. O. M.

Epitaphium honorarium incertæ positionis.

*Externis quicunq₃ venis peregrinus ab oris,
 Auriferiq₃ intras ostia magna Tagi.
 Siste ratem, mœsti q₃ vide monumenta doloris,
 Si vacat, & nostris fletibus adde tuos.
 Hic iacet ereptus prima uo in flore iuuenta
 IOANNES, regni cura dolorq₃ sui.
 Si faciem & mores, si quis consideret annos,
 Dignior aeternum viuere nemo fuit.
 Visum aliter superis, quos plus iuuat ardua semper
 Casibus, & subitis implicuisse malis.
 Si quid amas, nolis nimium placuisse, senectam
 Vix vnquam summis fata dedere viris.*

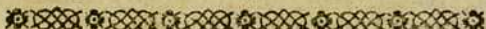
ALIUD.

*Lusitanorum columen, nostraq₃ sepultam
 Spem libertatis, continet hic tumulus.
 Hic iacet egregij seboles praeclara IOANNIS,
 Ille nepos magni Caesaris, atq₃ gener.*

*Vix decimum ætatis, sextumq; expleuerat annum,
Vix pubertitis tempora transierant.
Iniecit mors seuæ manum, tantoq; repente
Priuauit miseros Principe Lysidas.*

DE GYMNASIO IN PALATIO
CONIMBRICÆ.

*Regum olim hæc fuerat, Musarum regia nunc est,
Esse vsquam melius non potuere Dea.*

GERMANICA, ET
FINITIMA.

VIENNENSIA.
IN VIENNAM IUL. CAES.
SCALIGER.

Aspice barbaricis quæ propugnacula bellis;
Quæ stet fulmineis machina torua pilis:
Aduersus spurium, quæ fortia pectora, Turcam
Apparet intrepida Norica dextra fide.
Illa igitur validis assultibus irrita fudit
Prælia, quæ capto fecerat hostis agro.
Quin etiam patrj demissis turbine calis
Auxilijs largo perpluit imbre polus.
Qualia regna putes, numen quibus excubat armis?
Nonne Dei est, pro quo pugnat & ipse Deus.

CHRISTO O. M. ET MEMORIAE
AETERNÆ.

D. N. FERDINANDO felici, pio Aug. Germ.
Pannonico, Bohemicoq; q; is originis & principa-
tus sui hæc Metropolim præter arma cõsilijs & mu-
nimentis iuuerit, ac inter cætera hæc ingentis sum-
ptus

ptus molē aduersus Solymannū Turcarum tyrannum cōmune illud & horrēdum Christiani orbis fulmē, opposuerit: NICOLAUS COMES à SALM militæ, CHRISTOPHORVS ab EITZING Baro, Senatus, & MARCVS BOECK à LEOPOLSDORF Scriniarum magistri, cæteriq; administrationis Austriacæ Senatores deuoti numini principis sui, de patria seq; optime merentis. V.S.L.L.M.
Anno Christi M.D. XLVI.

ARAE SEPULCRALES INCLYTAE
FAMILIAE SALMENSIS.

ARA I.

DIS MANIBVS SAC.

Incomparabilis heros, NICOLAUS à SALMIS, D. Ferdinadi Rō. Hung. ac Boemiæ Regis, Archiducis Austriæ ab arcanis cōsilijs, Cubicularius, & suprem^o prouinciarū Austriæ Capitaneus: Quum D. FRIDERICVS, Rom. Imp. D. SIGISMVNDVS, D. MAXIMILIANVS Rō. Imp. & FERDINANDVS Rom. Cæsar, Augusti fratres, rerū potirentur: eorū auspicijs, Reip. annis XLVI. fortem atque strenuā operam domi militiæq; nauauit, Anno porrò Domini M.D. XXIX. Solymanno Turcarum Tyranno Viennam obteſſam atrociter oppugnante, dum dirutis mœnibus inuictum generosi animi robur pro muro hostium minis opponit, saxo percussus, lethale vulnus accepit. D. FERDINANDVS Pat. Patr. virtutis rerumque gestarum gloriæ ergò, hoc ei monumentum fieri cur, Moritur 1 v. die mensis Maij, anno Domini Iesu Seruatoris M.DC. XXX.

Virtutem posterī imitantor.

*Quam meruit virtus, sequitur te gloria. Cæsar
Et tumulum, & lacrymas dedicat has tumulo.*

A R A II.

D. O. M. S.

Nicolao IV. Salmæ & Neoburgi Comiti, Nicolai illius III. Salmæ Com. magnit. rer. gestar. suo seculo belli Ducis clariss. F.

D. Ferdinan. Rom. Regis supr. Cubiculario, omnibusque ipsius regnis ac ditionibus cum summo imperio Præposito:

A Ioanne Pannon. Rege, & Solyman. Turcar. Tyranno, ad quos ipsius Ferdinandi nomine legatus missus fuerat, ampliss. muneribus donato:

Ab illo atque etiam in fratrem cariss. admiratione virtutis adoptato:

A suo Principe Pösonien. regionis iurium arcisque præfectura & Comitatu Neoburg. aucto ornatoque:

A Carolo V. Cæs. maxi. & feliciss. in ampliss. ordinem aurei velleris cooptato:

Quum Leuam, Chiabrachium, Zythnam, Mueranum expugnasset, communemque pacem Regno Hungariæ reddidisset:

Paternam iam gloriam affecutus, decessit Agriq. XVI. Calend. Sept. anno Christi M. D. L. ætat.

Iulius Com. Salmæ & Neoburgi, D. Maxim. Rudolph. II. ab Imperialis aulæ consilijs, Filius mœrens Parenti sanctiss. atque opt. fecit. Anno Salut. Hum. M. D. XVI C.

Si vitam vitâ mihi compensare liceret

Magne parens, mea iam, iam tua vita foret.

Sed mea vita nihil: potior tua cœlica vita;

O liceat tecum vivere, sicq. mori.

A R A I I I.

Ichouæ Opt. Max.

CHRISTOPHORO COM. SALMIO
ET NEOBURGIO:

Nicolai III. F. Nicol. II. N. Ioan. pron. præ-
claræ indolis, ac summæ spei adolescenti, qui in
floridissima iam tum ætate, vita hîc laudatissimè
peracta, maxima fidei constantia, fatis cessit, ma-
gno cum patriæ dolore ac desiderio.

Anno Salut. Hum.

Æt,

A R A I V.

CHRISTO S. SERV.

VVolfango Nicol. F. Nic. Ioan. pron. Comitæ
Salmio & Neoburgio, Præsuli & Episcopo Pata-
uino: sinceræ Religionis, & æquitatis obseruan-
tissimo: summo ingenio, eximia doctri-
na, rara eloquentia prædito:

Humanitate ac beneficentia domi forisque
claro: Principi sanctissimo:

Musarum patrono incomparabili:

Bonorum omnium cum luctu,

Supremo die piè religioseq; functo: Passauia,

VI. Decemb. anno M. D. LV. Æt.

*Munde vale: nulla hîc est constans patria: calum
Per te Christe datur patria firma pijs.*

A R A V.

D. O. M. S.

Eckio & Nicolao, Salmæ & Neoburgi Comi-
tib. Nicol. IV. Com. Salm. & Neo-
burgi filijs:

Pose-

Pofonien. regionis iurium, arcisq̃ue præff.
ambobus viris ampliff. ac clariff.

Alter Iaurinen. præfidij Princeps, perterrefactâ
Zygethana clade Pannoniam, re, fortuna, fide, fu-
stinuit:

Summa vſus celerit. Hegettam, Tattam, & Veſ-
primium à Solyman. Turcar. Tyran. ereptas virtu-
te ſua recuperavit:

Liberalis, magnanimus, laborũ militar. patien-
tiſſ. in omni beſſi munere ita egit, vt hoſti ceſuber-
rimus ſimul & formidabilis haberetur.

Alter autem omni liberali doctrina perpolitus,
Græcè Latine aliquotq̃; aliar. exotic. linguar. ex-
actè doctus, veram ſapientiam ante canos compa-
raſſe viſus eſt:

Primũ Imperialis, inde bellicus Senator, ſub
Ferd. Maximil. & Rudol. II. Remp. fideliff. & opt.
conſilijs ſemper rexit.

Machinamentiſ ad præſidia munienda, adq̃; ho-
ſtium augendam incuriam inuentis, cum ijs quos
mirata eſt antiquitas, comparandus.

Ille Iaurini in complexu milit. quibus apprimè
carus ſemper fuerat, extremum vitæ ſpiritum edi-
dit. Anno Salut. M. D. LXXIV.

Non. Iul. AEtat.

Hic Caniſæ, cui cum ſumma poteſtate præerat,
poſtquam vixit x. menſ. ſpatium excubias pro ſal.
patriæ egiffet, vi repentinæ mortis ſublatus eſt. 6.
Cal. Decemb. AEtat. S. anno XLIII. Chriſti M. CC.

Iulius Com. Sal. Neob. D. Maximil. & Rudolp.
II. ab Aulæ Imperialis conſilijs, auitæ paternæq̃;
virtutis æmulatoribus, germanis cariſſ. poſ. Anno
M. D. XVII.

*Accipite & anima fortes, monimenta doloris,
 Mixta pijs lacrymis hac pia vota, mei.
 O me fata darent vobiscum viuere: vita
 Inuita, haud vita est, cui sua vita deest.*

A R A V I.

P. M.

Illustr. at strenuo Heroi NICOLAO V.
 Nicol. F. Eginonis & Iulij Com. à Salm. &
 Neoburg. FR.

Senatu bellico Maximil. & Rudolph. II.
 cognito,

Posonien. regionis Comiti, Canisæque
 præfecto:

Qui quum suæ custodiæ excubiarumque duum
 vix. mens. (quos anni multi haud emeti-
 rentur) edidisset:

Siue fato, siue iniquorum maleficio impôr-
 tuniss. sublatus:

Iul. fratri Maximil. & Nicol. filijs filiabusque con-
 iugique Iudithæ à Polhaim superstitibus moero-
 rem cunctis, dum cineres quiescant, sui
 desiderium relinquens:

M. H. M. H. S. E.

Vix. ann. XLIII. Obijt Canisæ XXVI. anno
 Salut. LXXX.

A R A VII.

D. O. M. S.

Elisabethæ Thurræ, Freistadij, Semphtæ, Rich-
 nauiz, & Themetuini Domina, sceminæ
 lectissimæ,

Alexij

Alexij Thurri, viri summi, Pannoniæ Proregis
æquiss. & sapientiss. filiæ;

Quæ sic semper vixit, vt seculum ipsa haud di-
gnum videretur:

Ita diem extremum clausit, vt mors omni vitæ
ipsius curriculo responderet:

Sed & AEmiliæ ac Iuliolo puellis bîmulis:

Qui vtrum formosiores, an blandiores fuerint,
dubium reliquerunt:

Qui quod voluit mater, semper fecerunt:

Alterum mî Elisabetha, alterum Anna-Mariæ
Dietrichsteinia vxor superstes fidissima peperit:

Iulius Com. Salm. & Neoburg. Maximil. &
Rudolph. II. ab Imperialis aula
consilij,

Maritus & parens, coniugi ac liberis
dulcissimis,

Quod cum illis non sim, do-
lens feci.

Anno Sal. M. D. XXCIV.

*

Si dolor & lacryma possent vos reddere vitæ:

Reddiderint vitæ vos dolor & lacryma

Iamdudum. quid tum? dolor est & lacryma testis,

Gaudia vos vitæ sola fuisse mea.

ARA VIII.

CHRISTO REDEMP. S.

ANNAE-MARIAE DIETRICHSTEINIAE,

Sigism. F. Sigismundi N.

Liber Baron. ab Holleburg &
Finckenstein, &c.

Quæ matronal. virtutum omnium ac
laud. præclariss.

Summæ erga Deum religionis, erga
maritum fidei,

Amoris erga liberos, benevolentia erga suos,

Benignitatis erga pauperes, erga omnes
humanitatis,

Morum denique ac vitæ perpet. sanctimonix,
castitatis, innocentia,

Viuens moriensque,

Singulari præluxit exemplo omnibus sui ordi-
nis & sex. hominib.

Coniugi incomparabili,

Quæ supra ætatem morbo varorum pa-
labundo infestata,

Partu heu immaturo nimis quintam
enixa sobolem,

Magno cum dolore ac labore:

Quam sacro fonte prius renatam, & ex se
Annam-Mariolam cognominatam, secum in
cælum sublatam, Christo initiauit:

Inter amplexus coniugis, & liberor. aman-
tiss. piè sancteque expirauit,

Animulæ suæ carissimæ

Iulius Com. Salm. & Neoburg.
maritus infeliciss.

vberibus cum lacrymis pos.

*

Vita mea vite quondam, mea mellila coniunx,

Mors vite nunc es mortua nempe mea,

Soluar, & o tecum Christo nunc deniq. viuam:

Si placeam: Christo viuere certa salus.

Obijt ann. ætat. xxvii. Sal. hum. 1517. Martij 5.

MICHAEL

MICHAELIS HELDINGI
THEOLOGI.

*Infima tū iuuenis pueros elementa docebas,
Frena scholæ Magani summa moderatus in ado.
Mox verbi præco Diuini factus ibidem,
Præsulis officium mitra redimitus obibas.
Post paulè Cæsar laudum rumore tuarum
CAROLVS incensus, te fecit Episcopon esse
In Mersburgensi latè dititione patente.
Imperij Camera tibi committuntur habena.
Et mox Austriacam iussus concedis in aulam,
Concilia vt Præsēs, præsensq; augusta gubernes.
Sed Deus exiguo passus te tempore talem
In terris agere, ad summum reuocauit Olympi.*
Anno 1561. ætatis 55.

IBIDEM.

Imperator Cæs. MAXAEMILIANO, Pio,
Felici, Augusto, Principi tum pacis, tum belli arti-
bus, omnium ætatis suæ Regum longè clarissimo:
sub cuius felici Imperio inclita Germania dulciss.
ipsius patria, tam armis, quàm literarū studijs plus
quàm antehac florere, caputq; super alias natio-
nes extollere cœpit; cuius insignia facta Tabellis
inferioribus, quamuis sub compendio, expressa
conspiciuntur; Imperator Cæs. FERDINANDVS
Pius, Felix, Augustus, auo paterno perquam colen-
do, ac benè merito pietatis ac gratitudinis ergo
posuit.

Tabellæ, quarum mentionem facit, breuem re-
rum à Maxæmiliano gestarum epitomen conti-
nent.

MAXAE-

MAXAEMILIANVS
CAESAR SEMPER AVGVSTVS,
DEMISSVS CAELO,
REDDITVS CAELO,
NON OBIIT, SED ABIIT.

Petrus Aegidius S. P. Q. Antuerp. à secretis
poneb.

FRIDERICI III. AVSTRIAE
DVCI S.

*Hæc Mausoleo moles aquata sepulchro
FRIDERICI Magni Caesaris offatigit.
Qui Romanum orbem placidè sanctèq; quietus
Circiter vndenas rexit Olympiadas.
Largus opes & templa dedit, secla aurea fecit,
Hinc inter Diuos astraq; celsa micat.
Post domitos hostes, post prælia maxima, postquam
Accessit titulis Bætica terra suis;
Filius Augustus referens bonitate parentem,
Dadaleum posuit MAXMILIANVS opus.
Amborum pietas manet, æternumq; manebit,
Pyramis hæc quando saxaq; pulvis erunt.*

IOANNIS SAMBVCI CAES.
HISTORICI.

Epitaphium honorarium.

*SAMBVCVS linguas coluit qui doctus, & artes,
Cui natale fuit Pannonis ora solum:
Caesaris historicus præmissi temporis æta,
Et dignos scripsit cognitione libros.
Anios inter meruit quoq; nomen olores,
Carminè iucundum qui cecinere melos.*

Ante diem quamuis, Musis plorantibus, ipsum
 E medio tulerit mortis auara manus.
 Ipse tamen superest, meliori parte superstes
 In calis animâ, nomine clarus humo.
 Nil in sollertes Musarum iuris alumnos
 Mors habet: à Musis doctus obire nequit.
 Obijt Id. Iunij M. D. XXCIV. Aetate. LIII.

IN COEMETERIO NOVO, (vtrivocant)
 EXTRA PORTAM SCOTORVM.

D. O. M.

ET POSTERITATI:

Stirpis honor, flos, exemplumq, Rosina pudoris
 Eberstorferi nobilitata toro;
 Et soror Anna, puellari duo lumina sexus,
 Huldendorferi Coniugis Anna decus.
 Hic tumulis posuere iuuenta insignia iunctis,
 Ante suum, Pietas, vtraq, raptâ diem.
 Tinxit humum lacrymis Eberstorferus, & optans
 Dedicat huic ipsi seq, suosq, rogo.

ALIUD EODEM IN LOCO.

Fida hîc Penelope Lucretia casta, Minerva
 Ingeniosa, Charis quarta sepulta iacet.
 Cui Deus, & Coniunx, soboles, acus, ara, focusq,
 Fama, fides, virtus, maxima cura fuit.
 Scilicet Haunolti dilecta Maria Mariti,
 Antea mellitus, nunc per amarus amor.
 Quae ceu viua viro fuerat spes certa voluptas
 Summa, animi requies, lux, columenq, tori.
 Sic eadem viduo nunc est mors lenta dolorum
 Fons, animi anxietas, vmbra, ruina domus.

Sponsa

*Sponsa bis, & ter facta parens, semel orba, triginta
Nata annos, natam cum peperisset, obit.*

*Heu dolor ! Octobris matrem lux noua peremit,
Mox duodena infans vix triduana cadit.*

*Hic sancta ossa cubant; anima super æthera viuunt,
Expectantq;, patrem filiola, vxor herum.*

*Sic rosa manè viret, mox aret & interit, & sic,
Qui fuit ignis heri, cras cinis esse potest.*

**MAXIMO MIRABILIQVE MOTORI
MOBILIS MAGNAEQVE MACHINAE**
*momentanei Mundi, mortaliumque modera-
tori mancipatum.*

Miraculum mulierum minimè malitiosarum,
Matrona morigera, Mariti ministra, moderata, mā-
fueta, munifica, morata, modesta, mitis, mater fa-
miliās, Maria, Marita mea mellitissima, mero metu
Medico malo morbo mederi metuente, mea; Ma-
ria Magdalena mollicula, Mammæ, minus maturā,
moriuntur (miserandam) momento, manè morte
minimè matura, mihiq; multū molesta misero me
marito, magno mœrore mœstitiaq; multum moto
mutatoq;, mansione mœsta, mole molesta manen-
te. Migrarunt mallem me mortuū mullō.
Massas, Magnæ Matri, monumento muscoso, man-
dauit mœstus, mortuus, molliter, magnum mortā-
lium motum, mortisque mortem moramini, me-
moriam minimè mortalis, manebit manes merito.

*Huic Epitaphio ex latere vno astat Pelicanus
cum isthoc Pentham.*

Vita sit vt pullis, morte sit, ecce, meā.

Ex altero verò latere Phœnix cum tali Penth.

Vt iuuenes viuant, se cremat antè senex.

In dicto sepulchro hoc distichon legitur:
*Heu tua vita brevis, brevia & tua gaudia tecum,
 Et brevis hic lapis est, & breue carmen, AV E.*

ALIVD LOCO DICTO.

Maritus ad vxorem.

*Ossa iacent: mens astra colit: cum prolibus vxor
 Cur desles Domini fata benigna tui?
 Me non Orcus habet, nollem reniuisce, vel si
 Fata velint: igitur desine flere, Vale.*

Vxor ad Maritum.

*Non deploro tuam, coniunx per amande salutem,
 In nos sed fidi pectoris acta fleo.
 Quae quoties recolo cum natis, fluminis instar
 Ex oculis lacryma nocte dieq, fluunt.*

ALIVD LOCO DICTO.

*Artis erat medica quondam studiosus amator,
 Blanditias optans pharmaca grata suas.
 Res tamen vt dubia fragilis cum vita laboret,
 Arigido letho quis modò tutus erit?
 Ars iuuat haud vllum, cunctos discrimine nullo
 Mors aufert, gelida falce, cruenta, viros.
 Serpentis suasu vestiunt tot crimina mundo;
 At roseo ex Christi sanguine vera salus.
 Non igitur dubito, placida quin morte quiescat
 Grandaeuus Sanger, vir pietate grauis.
 Et benè ceu vixit, solida benè dormiat vrna:
 Rex superum foueat spiritum in axe poli.*

LOCO DICTO ALIVD LEGITVR.

Hic situs est, medica vir praestantissimus arte

Qui fuit: & tantos mors rapit atra viros?
 Vincere sic gestis? sed te victoria ludit,
 Nam victo vita das meliore frui.
 Stulta iubes parcas Aicholzi rumpere fila,
 Nil agis: hic vixit iam satis ipse sibi.
 At nos lugemus: nobis (mors improba!) longam
 Nestoris aetatem vivere dignus erat.
 Hunc sepelis? sed iam superavit spiritus astra,
 Vividiorq; hominum fama per ora volat.
 Quis te autem? quis te tam dignus laudibus ornet
 Aicholzi, quantas te meruisse liquet?
 Scilicet alma Dei vis, atq; benigna potestas
 Sapè bonos terris datq; deditq; viros.
 Illa sed exemplum de te memorabile multis
 Ante alios statuit; tot tibi dona dedit.
 Felicem iussit rerum cognoscere causas:
 Hinc tot Paonias linguis amicus opes.
 Cumq; alijs linguis Latia tum deniq; Graia
 Erudit pectus Pallas amica tuum.
 Arder erat seclirari corporis artus,
 Morborum sedes sic patuere magis.
 Herbarum genus omne simul tibi querere cura:
 Quoq; iuvent homines, quo noceantq; modo.
 En te lugebunt tenerae in conuallibus herbae,
 Florum demittent germina triste caput.
 Sacra tamen Laurus vireat Phœbea sepulchro,
 Quo tua defuncti molliter ossa iacent.
 Loco dicto hoc distichon legitur.
 Vita parum dederat: sed mors dedit omnia felix,
 Cui noua pro mortis scenore vita datur.

ALIVD IN DICTO COEMETERIO.

Dum Patriæ tristes sat agis reparare ruinas,
 Petre ruis, gelidæ victima opima necis.
 Tecum quâta (cheu) spes, quantaq; gaudia Nympha,
 Quantaq; Germano (proh) periere tuo!
 Sic sunt hæc humana, ruunt, ruituraq; in ævum,
 Quippè ruinosum, nil, nisi mundus habet.
 Non ruitura tamen Pietas contermina calo,
 Nixa illa in Christi sanguine salusfco.
 Rudera diæ Fides nescit, quam Petra salutis
 Contra Erebi portas fortificata gerit.
 Petre labascens enim hoc stabas, stabis Olympo
 Fortis eques Ghristi morte necis domitor.
 Vine Deo Rhenerere: levis tibi terra sit, æther
 Subleuet hos cineres, quos premit vrna vorax.

ALIVD IN COEMETERIO AD
D. STEPHANVM.

Franciscus medica felix Emericus in arte,
 Ingenium spectes, siue operam, atque fidem.
 Omnipotente Dei iussu iam morte solutus,
 Plus fatum quamvis arte valere monet.

ALIVD LOCO DICTO.

En iaceo generis columnen laudabile nostri,
 En patriæ iaceo spes opulenta mee.
 Pannonis ora dedit, dulcem rapit Austria vitam,
 Inq; tuo tumulor, culta Vienna, solo.
 Criminis innocuus, quod turpis fama notaret,
 Exegi vitæ tempora pauca mee.
 At teneris Mûsas vero sectatus amore,

*Saluificam didici cum pietate fidem.
 Consilioq; iuuans patriam, studioq; fideli,
 Tranquille pacis suasor, & Author eram.
 Ardua, praefectus, sincero munia corde
 Sustinui, vera dexteritatis amans.
 Officiosus eram, nec mens mihi constia fraudis,
 Iustitiam colui, verbaq; sancta Dei.
 Hinc vbi Legatum me Transyluania mittit,
 Imponens humeris quaq; regenda meis,
 Caesaris Augusti genua ad diuina volutus
 Defero commissæ pondera magna, rei.
 Parua mora; (heu) tristis depascens viscera morbus,
 Me grauis ardenti Febris ab igne necat.
 Sic Fatis pereo, sic fatis viuo superstes,
 Quod mihi terra dedit nomen, id ipsa tulit.
 Tu mihi Christe faue, cuius me gratia celum
 Promissa donat, regna beata domus.
 Sparge salutis fluo per fusim corpora fonte:
 Mens Paradisiacos pura pererret agros.
 Ossæ tegit tumulus tenui mutata fauilla,
 Sed subit æthereæ spiritus astra plagæ.*

ALIUD LOCO DICTO,

*Tres natos Brestæ misit Faber vrbe Viennæ;
 Tempore non longo tres rapit vna dies.
 Nomina Patris habens, Istri, Fridericus in alto
 (Heu) Fratrum medius, gurgite primus obit.
 Inde vbi tres ierant anni, tibi tristia Caspar
 Fata etiam minimo pestilis aura parat.
 Proximus at morbo Laurentius ictus eodem,
 Læmina Diana post duo plena cadit.*

*Viuite tres animæ calo feliciter alto,
Frigida dum tumulis molliter ossa cubant.*

ALIVD.

*Sunt dolor & lacryma lucis primordia nostra,
Sunt medium, & finis: quid, nisi bulla sumus?*

ALIVD.

*Participem casus quem Cæsar habebat in omnes,
Quiq; Palatino fulsit honore Comes.
Mente tenax, virtute nitens, gravitate verendus,
Synceraq; colens iuq; piūq; fide.
Tumulo VVolsfange iaces, sed fama perennis
Viuit, & æthereo mens nitet alta polo.*

ALIVD.

*Quicquid habent Latæ numerosa volumina linguae,
Edidici, Sophiam, carmina sacra, Deum.
Virtutem adiunxi, reliquorum premia tellus
Vana, Deus morum non peritura dedit.*

ALIVD.

Imperator Cæsar Diuus Fridericus Tertius, pius,
prosper, Augustus, Christianitatis supremus Prin-
ceps, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex, Ar-
chidux Austriæ, Dux Stiria, Carynthiæ, & Carnio-
læ, Comes & Princeps in Habsburg, & Tirolis,
Landgravius Alsatia, Princeps Sueviæ, Comes
Phirretis, & in Kiburg, Dominus Marchiæ Sclauo-
nicæ, & Portus Nacnis, & Princeps religiosissimus;
qui sacrum Romanum Imperium iustitia, & vir-
tute quinquaginta tribus annis sapienter & mode-
ratè rexit; Quique filio suo Maxæmiliano Impera-
tori

tori gloriosissimo Serenissimam Dominā Mariam, vnicam Filiā, & Hæredem, Diui Caroli Ducis Burgundiæ Potentissimi, &c. legitimo toro copulauit: ex quo quidem felicissimo connubio omnes Ducatus, Principatus, Marchionatus, Comitatus, & Domina, quæ præfatus Carolus Dux terra marique possedit, felici domui Austriæ, hæreditario iure perpetuo accefferunt: quæ & Imperator Maxæmilianus potenti manu & gladio conseruauit. Ipse Fridericus talibus, multisque alijs Imperatorijs virtutibus perpetuatis, naturæ debito persoluto, celeberrimis famosissimisq; exequijs deuotè celebratis, in hoc pretioso monumento reconditus est. Hic Fridericus Tertius, Imperator Augustus nascitur anno Salutis nostræ 1415. Eligitur in Regē Romanorum anno 1440. Coronatur in Augustum ac Imperatorem anno 1451. Obijt 19. die Augusti anno 1493. ætat. suæ 78. Imperauit annis 53. Mensibus 4. diebus 4. Corpus eius in hoc saxum reconditur ac transfertur Anno 1513. die 7. Nouemb.

Ferdinandus Dei gratia Romanorum, Hungariæ, Bohemiæ Rex, Princeps Hispaniarum, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, &c. hoc opus Friderico Proauo piæ F. F.

ALIUD IN TEMPO B. MARIÆ
AD SCOTOS.

*Hic iacet Antistes Clausi Jacobus: & illum
Sub gelida monstrat nobile marmor humo.
Gaudia qui vita celestia sine carentie
Angelicisq; choris associatur, habet.*

ALIUD L. D.

Ne crede, artificem tibi verba dedisse, viator,

T 5

Qui

*Qui mira sculpsit religione virum.
Respicis Alphonsi Mercado in imagine vultus,
Hunc Hispana dedit, Teutona terra tegit.
Notus erat Marti in campis, Sylviq; Diana,
Hostes prostravit viribus, arte feras.*

ALIUD IN DICTO TEMPLO.

*Vita quid est? labor est, & habendi vana cupido
Tristis, ad extremum, sollicitudo, diem.*

ALIUD IN TEMPLO AD
S. MICHAELEM.

*Eheu! quàm rapido pereunt mortalia casu,
Quamq; nihil vasto praestat in orbe diu!
O spes fallaces hominum! ludibria sortis
Quàm nos precipiti mobilitate rotant?
Vt rosa dulcissuo turgens in stipite succo,
Exiit aëreum, sole cadente, decus:
Mox decussa gravi nimborum turbinis ictu
Disilit, & nitido cassa decore perit.
Sic homo stelligero ducens primordia calo,
Quoq; nihil toto pulchrius orbe viger.
Voluitur, ambiguus per mille discrimina fati
Carpitur & varijs obruiturq; malis.
Mox collecta furit saeva violentia mortis,
Spargit & in gelidam putre cadaver humana
Falca sonans, cunctos, nullo discrimine sternit,
Invenit & rabidas caeca furensq; manus.
Doribus ingenij, nec forma parcere novit,
Nil Rex, nil diues, morte premente, valet.
Optima prima ferè tetro prosternit hiatu,
Et cito virtutis rumpere fila solet.*

At mala

*At mala distinctos intacta relinquit ad usus,
 Ut numeris constent accumulata suis.
 Nunc quoq₃, sorte pari, virtutum fœmina donis
 Euphrosyna potens, mortis adiuit iter.
 Quam sua nec pietas, nec opima munera sortis,
 Nec paterna iuuit gentis auitus honor.
 Inter ut expansas fragrat rosa candida spinas,
 Et ponit vitidas sole cadente, comas.
 Euphrosyna sacris sic dotibus aucta refulsit,
 Iamq₃, suum posuit, morte fremente, decus.
 Gratia, forma, vigor, ceciderunt: vnica virtus
 Restat, in extremis non peritura rogis.
 Fœminei specimen referens illastre pudoris,
 Coniugij casti pulchra corona fuit.
 Proditæ diuini voluens oracula verbi,
 Immuta coluit mente, fideq₃, Deum.
 Ocia deuotans, vitæ fomenta nefanda,
 Sedula quod faceret, semper habebat opus.
 Omnibus officijs coluit venerata maritum,
 Tristitiæ constans, letitiæq₃, comes.
 Candida simplicitas puro sub pectore fulsit,
 Forma verecundis moribus aucta fuit.
 Hanc quoq₃, constanti complexus amore maritus,
 Prestitit & pactam, non sine laude, fidem.
 Quantum amor, pietasq₃, fuit laudata duorum,
 Quam sincera fides, & sine labe torus!
 Ergo dolet merito clarus pietate maritus,
 Plangit & vxoris turbida fata sue.
 Auiusq₃, dolet proprio de corpore costam,
 Hoc vulnus validè cor animumq₃, ferit.
 Hæc sua mortis rabiem, tetramq₃, furor em,*

*Heu fatum duro non adamante minus.
 Sed quid flebilibus disrumpimus astra querelis,
 Fundimus & tristes, ore gemente, sonos?
 Nil lacrymae, fletusq; iuuant, moestaq; querela,
 Nil rabida mortis fata mouere potest.
 Euphrosinapias inter defixa cohortes
 Viuida tranquillis gaudia rebus agit.
 Illustres inter animas, coetusq; micantes
 Aspectu fruitur, colloquioq; Dei.
 Illi parta quies, & vita meta perennis:
 Nos agimur varijs, concutimurq; malis.
 Spiritus in calo, corpus tellure quiescit:
 Illius in terris fama q; lausq; manet.*

ALIVD L. D.

*En ego, qui fueram Christi pietatis amator,
 Hic iaceo sacra contumelatus humo,
 Ingenuos docui pueros tibi clara Vienna,
 Et vigilans ista Pastor in ade fui.
 At nunc ipsa quidem tantis mens libera curis
 Aethereas arces, lucida tecta colit.*

ALIVD IN TEMPLO AD D. DO-
ROTHEAM.

*Fuxmagonum vixisse iuuat, rectumq; piamq;
 Quod coluit: reliquum somnia vana putat.
 Dicite, quid melius, qui viuitis? hoc ego tantum
 Cognoui, vt moriar; nescius ipse mei.*

ALIVD IN TEMPLO AD
AVGVSTINIANOS.

Melchior in magni Porthinus Caesaris aula

Const

*Consilio, & iuris clarus honore fuit.
Et sua viuit adhuc post funera, nominis extat
Gloria, mens calo reddita, corpus humo.*

IN COLLEGIO I. C. AD IMAGINEM

Iustitiæ, hi duo versus leguntur,

*Reddo cuiq; suum, sanctis & legibus omne
Concilio mortale genus, ne crimine viuat.*

PRAGENSIA.

IN PRAGAM IUL. CAES.

SCALIGER.

Sep̄ta metallifero circum qua monte superbis,
Herciniæ in medio Martia Praga sinu,
Linque alijs populis tantæ munimina sedis:
Qui nequeant armis iura tenere loci.
Namq; tuum est non præsidio turgere locorum;
Sed loca præsidij fidere posse tuis.

SIGISMVNDI HVNGARIAE ET BO-
HEMIAE REGIS.

*Cæsar & Imperium tuus & ego ROMA, sacratum,
Rexi non ense, sed pietatis ope.*

*Pontificem summum feci, spretis tribus, vnum,
Lustravi mundum, schisma negando malum.*

Obijt v. Id. Decemb.

D. O. M. S.

ET

PETRI MONAVII Vratislauiensis, Patricia
famæ

familia nati, Sacr. Cæs. Maiest. Medici, viri trium
linguarum, & bonarum omnium disciplinarum
cognitione cum singulari pietate coniuncta cla-
riss. MEMORIAE.

Obijt anno M. D. LXXXVIII. XII. Maij.
Ætat. XXXVII.

ALIVD.

Vis multa paucis discere, hospes? hoc audi.

PETRVS MONAVIVS clausus hac iacet
tumba:

PETRVS MONAVIVS: sed sat hoc, sat audisti.

In nomine ipso cuncta iam recognoscis,

Iam pridem in illo quæ fuisse, cognosti.

Nam fama nulli muta, tuq; non surdus.

Venerare tumbam. dic bene, hospes, & gande,

Resciscæ & hoc hic, fortè quod minus scibam.

Vix plura didicit paucioribus quisquam:

Vix plura quisquam paucioribus discet.

ALIVD.

MONAVIOS totū dum conscia fama per Orbem
Fratrum vehit par nobile:

Invidit celum, terrūq; migrare, IACOBO,

PETRV M iubet, superstite.

Scilicet vt terras alter repletet, & alter

Diuiso Olympum lumine.

O fortunatos fratres, quorum vnus honoris

Terra ambitus non sufficit!

MVSAET

MVSAEI SVI PARIETI INSCRI-
BEBAT HAEC PRAGA DISCE-
dens Fridericus VVidebramus
Naumburgensis, exsul.

*Hic studijs miscere preces, lacrymasq; solebam,
Tristis in exilio cum VVidebramus eram.
Solus eram, nec eram tamen illo tempore solus,
Quando suo mecum numine Christus erat.
Liber ab exilijs dimissus carceretandem
Rursus in exilium triste profectus eo.
Patria terra vale; celestis patria salve,
Qualibet est fortis patria terra, Vale.*

GORLICENSIA.

D. O. M. S.

Sirenium instar habent ignauo perdit a luxu
Lustra, domus, silue, rura, popina, Venus.
Que fugiens, Emerice, caua trabe cerula sulcas,
Multa solo passus, multa pericula solo.
Ergo sedens virtus rediuiua ad busta lehouæ
Donatum merito vexit honore domum,
Vt non parcus opum patriæ hæc monumenta locaret.
Virtutis figens celsa tropæa tue.
Sic geminas tendens palmas, passosq; capillo,
Victam se Siren sub tua iura dedit.

Imitare virtutem, non æmulare:
Virtutem colere par est, non inuidere.
Annò Christ. CIO. IO. LXXVIII. M. IV.

D. O. S.

D. O. S.

GEORGIO EMERICO EQ. NOBILISS.
 Qui cum opifice, & duobus cum seqq. comitibus
 in Palæstinam profectus, ibique militari dignitate
 & Equestri super sepulch. Christi ann. M. CCCC.
 LXV. M. Iul. D. XI. donatus esset: post tot exhau-
 stos terra marique labores, tanto itinere confecto:
 cum domum ad suos patre adhuc superstite reuer-
 titum sacellum hoc D. Crucis, vicinumque ceno-
 taphium ad exemplum expressum, sibi & posteris
 F. F. Ipse deinceps Reipub. huius Senator, ad an-
 nos XXXVI. Cos. V. finem vitæ clausit, Anno M.
 D. VII. M. Ianu. D. XXI.

Ioannes Ioannis F. Georgij Equ. NN. Emme-
 ricus auo B. M. P. cur. M. D. LXXIIX.

D R E S D A E.

S V B S T A T V A H E R C V L I S.

DI V O Maximiliano II. Imperatori Maxi-
 Caf. Augusto, ob desideratiff. illius aduen-
 tum, Augustus Dux Saxoniae, Elector, gratu-
 lationis & obferuantiae ergò fieri curauit, vt heros
 inclitus sectam Calvinisticam in has terras irre-
 ptam, & dissimulanter nutritam, Deo iuuante suo,
 & opprimeret & vinceret: sicuti Lernam Hercu-
 les, numerosum licet monstrum, igne tandem vi-
 cit, & mori docuit.

L Y N.

 LYNZII.

 IN COEMETERIO EXTRA
VRBEM.

Mole sub hac cali, sublatu amorē IACOBVS
 Conditur, Huberæ lapsa columna Domus.
 Eius hic, Austriadum postquam se dedit aula,
 Cesaribus meruit nomen, opesq; tribus.
 Hinc pietas vitæ fessumq; labore caducis
 Vltius rebus noluit esse super.
 Nam merus est hæc vita labor, quod tardior exit,
 Longior hanc vincit am carcer & vmbra tenet.
 Lustra bis exegit cum sex, September adeptum
 Tertius, è thalamo transtulit in tumulum.
 Agnus erat vitæ patiens, ac moribus agni:
 Nunc igitur Christi sanguine saluus ouat.
 Hic Brigitta Viro plangit viduata, sed illic
 Notus, & excepit Barbara nupta senem.
 Tempus erit, cætum cum nos tuba coget in vnum.
 Et pia mors, vitæ ver melioris aget.

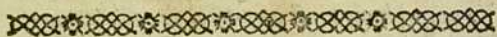
IBIDEM.

Quod Triasit Deus, ac vnum, sit noscere prima:
 Proxima cura tibi sit, benè posse mori.

IBIDEM.

AV MV LNERA solo cubat hoc decus ANNA
 Et pudor, & pietas praesidiumq; domus. (mariti,
 Vixit ter septem STRVZO cum compare messes,
 Letho post partum concidit vndecimum:

*Natæ tres, totidem perierunt funere nati;
 Matri iam supera plaudit in arce chorus.
 Tres genitrix natas, duo germina morte reliquit
 Mascula. spem generis, deliciasq; patris.
 Incolumem soboli pia longum Fata reseruent,
 Patris & hic serò contegat ossa locus.
 Casarei secreta fori quod scrinia poscunt,
 Quod cor, consilijs sustinet ille suis.
 At vos STRVZIADES summo contendite nisu
 Ire pares, gestis vel superare patrem.
 Hoc Genitor gaudet, nam quisq; profundius auctus,
 Altius eximios quò videt ire suos.*

VRATISLAVIANA.

ANNAE, ET ANNAE-MARIAE FILIA-
 BVS DVLCISS.

Vos etiam ignotas mundo, sed sanguine mūdas
 Christi, commendat cura paternæ pijs.
 Imperio mortis superato, viuite Christo,
 Et capite æterna gaudia latitia.
 Me quoque, qui senio propior properantibus ad vos
 Cursibus aduento, suauiolò excipite.
 Viuemus: spes hac iubet hinc discedere latos,
 Non moritur massæ portio, Christe, tuæ.

IOHAN. CRATO VRATIS. IMPP. D. FER-
 DINANDI I. & D. MAXIMILIANI II. AVG.
 CAES. P. F. MEDICVS PHYSIC. D. MOR-
 STISS. P. AN. M. D. LXVII.

IOAN.

IOANNIS CRATONIS IMPP.
MEDICI.

*Cesaribus vixi tribus intimus, arte medendi
Me Pater asciuit, Filius, atque Nepos.
Quem mihi iactato das portum, Christe, quietis,
Hunc teneo, iungas dum mea membra tibi.
Obijt ann. salut. M. D. XXXVI. ætat. LXVII.*

D. O. M. S.

MIRABILIS IN ALTIS DOMINVS.

*Collapsa est turris Siloë madefacta cruore,
Pyramide hac nostra, nemo, cadente, perit.
Nam iussu Domini exceptam (cui gloria soli)
Angelica molem deposuere manus.
Ambrosij Moibani D.*

MAGDALENÆ KROMAYRINÆ, VX-
ORIS BARTHOLOMAEI METELLI,
Episcopi Vratislanensis Can-
cellarij.

*Magdalis hic somnum coniux tua carpo, Metelle,
Corpore: mens supera viuit in arce Deo.
Nos ibi lata dies longum coniunget in ævum,
Et sine tristitia gaudia plena dabit,
Tempora cum mundi calo nos summa reducent,
O desiderio tempora tarda meo!
Interea vidui dum perfers tedia lecti,
Vt mihi cura tui, sit tibi cura mei.*

IN SAXO TVMVLI.

LXVI. ætatis annum agens obiit Saurus. Dimi-
dium autem, vel eo etiam minus, an vixerit, mor-

tuis etiamnum addubitat. M. D. XXXV. D. XXI.
Mens. Ianuar.

SVSANNÆ VOGTÆ FEMINÆ LE-
CTISS. VXORIS IACOBI MONAVII.

*Hoc tibi verus amor, Coniux dilecta, sepulcrum
Consecrat, hoc veri pignus amoris habe.
Moribus & castam retulisti mente Susannam,
Ipsa SVSANNA Deo, & casta SVSANNA viro.
Ergo tibi pietas quodcunq; ex r. amore struxit,
Promeruit pietas id tua sancta tibi.*

E P I T A P H I O N

Filiolæ Dn. IACOBI MONAVII
Patric. Vratisl.

Ex nominis eiusdem Anagramma-
tismo depromptum.

MAGDALENA MONAVIA.

O ANIMA VALDE MAGNA!

MAGDALIS hic iaceo magni vnica nata Monavi,
Surrectura bene hac, qua bene condor, humo.
Paruula erā, in vite ancipites cum nascerer auras;
Paruula, mi donec vita manebat, eram.
Paruula eram, de me cum spes foret ampla parenti;
Paruula, cum raperet spem via mortis, eram.
At nunc cœlicolū magnæ ad sociata coronæ,
Postquam deposui flebile carnis onus,
Magna feror, magni magnos sub numine IHOVÆ;
Magna super magnos orbe leuata polos.
Magna feror, capiti membrum insita nobile Christo;
Magna sub electis, angelicisq; choris.

O ANI-

○ ANIMA! O VALDE MAGNA! ô bene
paruula quondam!

Paruula humi, calo magna; quid inde mali est?

S. GRVNAEVVS Facieb.

CHRISTIANI MONAVII E.PRIMO-
GENITI EX SECVNDIS NVPTIIS
IACOBI MONAVII.

Hic CHRISTIANVS Iacobi MONAVIVS
Prolestenella dormio.

*Mundi theatrum inmundum vix tetigi: citò
Ingressus, egressus citò.*

Dicamne, veni, vidi, vici ego puer?

Quid ni? triumpho in athere.

Natus x. Martij. Obijt xxi. Mart. ann. M. D. XC. I.

INSCRIPTIO MVSAEI MONA-
VIANI.

Domino Deo nostro IESV CHRISTO, vnico
regni sanctorum heredi: perenni vitae fonti: trium-
phanti mortis victori; æterno beatarum anima-
rum hospiti, Sacr.

Summa in his terris tum sapientia, tum felicitas
est, posse quiescere, ac sua potius agere, & propria,
quàm aliena. Deinde vtraque fortuna, & siue sit
agendum, siue patiendum, in DEVM potius, quàm
in homines respicere, & ab eo solo pendere. Mor-
tem denique suam perpetuò sic meditari, vt pecca-
tum potius fugiatur, quàm illa nimis metuatur.
Mundum præterea, quæque sunt illius, despiciere
simul, & odisse. De vita perpetua magis, quàm de
hac fragili, & caduca sollicitum esse: Animate
curam gerere maiorem, quàm corporis, & ita sese

comparare, vt anima prius læta lubensque hinc in
celos euolare cupiat, quàm è tabernaculo suo euo-
cetur.

M. R. V.

Pſalm. xc. Domine doce nos ſcire numerum
dierum noſtrorum: vt ambulemus corde ſapiente.

Θυμέ βλέπον ἄνω: χθονίων δὲ ἐπιλήθιο πάντων.

IPSE FACIET.

IN AEDIBVS IOANNIS CRATO-
NIS MEDICI CAES.

*Tu quoq, fac timeas, & quæ tibi læta videntur,
Dum legis hæc fieri triftia poſſe, putes.*

SVpra IANvAM CVBICVLI.

Optimo Maximo ſeruatori omnium, vni in Tri-
nitate Deo, IOAN. CRATO artis medicæ D. ſe
ſuæque omnia pijs votis commendans S. M. D.
LXVII.

IN INFERIORI HYPOCAVSTO.

Quid ſis; quid fueris, quideris, ſemper medi-
teris.

IN MENSA, QVAM ACCEPIT
A CAESARE.

In hæc menſa Diuus FERDINANDVS Imp.
Aug. P. F. pacificus, priuſquam lethalis morbus
lecto opt. & beatiff. principem affligeret, multis
menſibus cibum ſumpſit: Imper. verò Maximilia-
nus I. I. F. Aug. per p. cum in meditationibus ſaluta-
ribus verſaretur, ſua manu ſententias plenas pie-
tatis & humanitatis inſcripſit. Haſ poſteris ſalu-
tares,

tares, CRATO sacratissimorum Imperatorum
Medicus, ne hanc tabulam, qua vfos, & sustentatos
diuinos Monarchas intelligant, tanquam vile li-
gnum haberent, studio ac diligentia sua conser-
uauit.

SALISBURGI.

IN NOSOCOMIO AD S. SEBA-
STIANVM.

CONDITUR hic PHILIPPVS THEOPHRA-
STVS insignis Medicinæ Doctor, qui dira
illa vulnera, Lepram, Podagram, Hydropi-
sim, aliâque insanabilia corporis contagia mirifi-
ca arte sustulit, ac bona sua in pauperes distribuenda
collocandaque honorauit. Anno M. D. XLI. D.
XXIV. Septemb. vitam cum morte mutauit.

Aurea pax viuis: requies aeterna sepultis.

IN AMBITV BENEDICTORVM
APVD D. PETRVM.

Viator preces funde, KNOLLIVS hic ia-
cet.

Abi moriture.

D. O. M.

Clarissimo viro HIEREMIAE KNOLL. V. I.
nec non inclytæ Salisburgensis Prouinciæ Cancel-
lariatus officio functo; qui XVII. Octob. anno à
reparatâ salute M. D. XCIV. ætatis verò suæ LVII.
piè in Christo obiit, parenti suo HENRICVS
KNOLL. Fil. amoris & pietatis paternæ memor,
hoc monumentum pos. mœstissimus.

IBIDEM.

Domino SEBASTIANO HOFLINGERO Ba-
uaro I. C. Equiti aurato, vtriusque tam Cæsarei,
quàm Pontificij Palatij Comiti, viro nobiliss. &
clariss. qui Iuris peritia, Consilio, ingenij dexterita-
te, vitæque integritate eousque innotuit, quod à
summis Christiani orbis Monarchis, maximis
priuilegijs donatus, duorum Archiepiscoporum,
eorundemque Principum Salisburg. MICHAELIS
& IOAN. IACOBI Cancellarius fuerit; aliaque
non mediocria officia cum laude gessit, amore
Principis sui, & Reip. re priuata posthabita, im-
mensum laborauit. Laboribus tandem exhaustus
laborando mortuus anno Christi IESV M.D.
LXXIII. D. XXVIII. Octob. qui fuit Dominic.
I. Aduent. I. CH. D. N. cùm vixisset ann. L. M.
X. D. XXVIII. Hæredes monumentum hoc cor-
pori, in eius æde, cui animus se dicauerat, mœsti
PP. Eidem ob singularem candorem, & de omni-
bus bene merendi studium, tam Ciuibus, quàm ex-
teris charo, Ioan. Bapt. Ficklerus, & Hieremias
Knollius I. V. DD. elogium hoc qualecunque, gra-
ti animi ergò, dictauerunt H. M. H. N. S.

AD D. RVPERTI.

Post tot perpeßos currente ætate labores,

Ingressus portum, mersus & hic iaceo.

Ergò fallaces spes, & fortuna valete,

Nil mihi vobiscum: ludite nunc alios.

NEAPOLI AVSTRIAE.

IOANNES KATZIVS, Nouiomagus Philoso-
phiz

phie ac Medicinæ Doctor, huius vrbis, & DD. Pro-
uinciæ Austriæ inferioris Physicus ordinarius, con-
iugi tuæ desideratissimæ Pos. Anno Domini M.D.
LXXXIII.

Hoc tibi, mea MAGDALENA, postquam me
deferens hinc abisti monumentum statui, tecum
quotidianus vt loquerer, nec, si mihi non respon-
des, non respondebit desiderium tui, per quod ipsa
mecum semper es: aut obmutescet memoria, per
quam nūc tecum loquor. Aue ergo mea MAGDA-
LENA; vbi enim ossa mea tuis miscuero, vterque
simul bene valebimus. Viuens vixi tecum ann. xvi.
victurus pōst mortuus tecum spe latissimæ resur-
rectionis, æternitatem perpetuam.

A D OENIPONTVM, IN COENOBIO STAMSIANO.

DN. SEVERINI DVCIS SAXONIAE
monumentum.

A Ere SEVERINVS princeps hoc claudi-
tur: artes

Cum natis regis dum colit ille bonas.

Indole magnanima iam patrem equabat, aumq;

Quos celebrat summos Saxonis ora Duces.

Augustus fieri hac fratri monumenta iubebat,

Post mensem vndecimam, quem tulit atra dies.

DN. SEVERINO, Duci Saxoniae, ad Henrici
patris & Alberti aui virtutem, indole pietatis ac
magnanimitatis aspiranti, patriæ in spe summa e-
repto Dn. Augustus frater P.C. Toti genti Saxoni-
cæ luctum, liberis regijs, quibuscum educabatur,

desiderium reliquit. Vixit ultra annum XI. M. I.
D. XIII. Obijt ann. 1533. VI. Id. Octob.

INTER OENIPONTEM, ET BRIXIAM
PROPE VICVM STEINACVM.

Imp. Cæs. CAR. V. P. F. Aug. ex Hispania Italiaque, susceptis imperialibus coronis aduenienti: & Ferdinando Hungariæ, Bohemiæque Regi, è Pannonijs occurrenti: optimis principibus, ad perpetuam publ. lætitiæ memoriam, quod fratres annos ante IIX. digressi; summis inter mortaleis honoribus, regnis, triumphis aucti; hoc in loco salui sospitesque conuenerunt 1530.

Frid. Franlius à monte niueo, Steinaci Præfectus mandato regio F. C.

HELVETICA.

IN COENOBIO CHVNGHFELDENSÍ,
MONVMENTVM CAROLI CRASSI

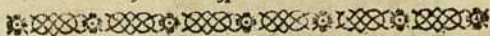
*Regis Sueuiæ, pronepotis Caroli
Magni.*

CAROLVS CRASSVS Rex Sueuiæ, Pronepos Caroli Magni, Italiam potenter intrauit, eamque deuicit: imperiumque Romanum, vbi Cæsar coronatus, obtinuit; ac mortuo fratre suo Ludouico, vniuersam Germaniam & Galliam iure hæreditario acquisiuit. Demum animo, mente & corpore deficiens, ab imperio, sanè magno cum fortunæ ludibrio, deiectus, à suis omnibus postpositus humili hoc in loco sepultus iacet. Obijt anno Domini 888. Idib. Ianuar. in cuius
memo-

memoriam Christophorus Dei gratia Episcopus
Constantiensis, Augiæque maioris Dominus, mo-
numentum istud de nouo restaurari, & refici cura-
uit.

SAXO, SVB QVO CONDITVR, HAEC
incisa leguntur.

*Pannonas, & Cimbros diuerso Marte subegit
CAROLVS à Crasso corpore nomen habens.
Sed bene quas iuuenis regni tractarat habenas
His iterum senior dispoliatus obit.*

M V R A T H I.

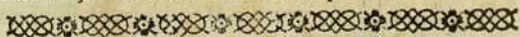
D. O. M.

CAROLI inclyti & fortissimi Ducis Bur-
gundiæ exercitus Murathum obsidens, ab
Heluetijs cæsus, hoc sui monumentum reli-
quit Anno M. CCCC. LXXVI.

B E R N Æ.

FELICI memoriæ BLASII MARCVARDI,
doctiss. Theologi & Philosophi, &, quod
maximum, optimi viri: qui in ipsa ætatis suæ
æstate, dum patria, & amici auctiorē ab ipso mes-
sem sperabant, in cælum commigravit: Ioannes
Seranus, amicus amico mœrens posuit.

S E L E S T A D I I.

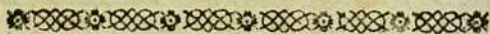
IN CATHEDRALI.

TA Τῷ βροτῷ ἐφήμερα,
βίῳ κατῷ, σχιᾶς ὄναρ.

Εἶδ' ὦλον ἀνθρώπων ἔφυ.
 Οὐκ ἔλεθ', οὐ χύσθ', γινθ',
 Τυραννίς οὐδ' εὐμορφία,
 Οὐδ' ἱμαθὲς μέρον φύγει
 Βάνει γὰρ δὲ ἀφ' ἡνίκας βροτῖς
 Πολυμόχθοισι (λείετε
 Νῦν δάκρυον) θεῶ μεγά
 Βεατὸν ἤρπαζεν νόθ'
 Πρὸς ὀλβίων χόρως ἄγαμ.
 Ὅς ἦν μὲν ὄμμα παρ' ἑῷ,
 Καὶ κλεινὸν ἔυχθ' θευτόνωρ.
 Μύσασσι προσφιλέσασθ'
 Ἑλληνικῶς, καὶ πῖμιθ'
 Ρωμαϊκῶς. σὺ δὲ εὐτύχει.

Et paulò inferiùs:

Πᾶσα μὲν οὐρανὴ στρατὴν γήθητεν ἶοντι,
 Πᾶσα ᾗ Σελεταδίων ἐπονάχχησε πόλις.

FRIBVRGI BRISGOIAE.

HVLDRICH O ZASIO I. C. suorum tem-
 porum toto orbe celeberrimo : huius Aca-
 demix ornamēto singulari : & Reip. Fri-
 burg. in restaurando Iure municipali iam olim
 strenuam operam nauanti , alijsque multis nomi-
 nibus de se bene merito : Magistratus officij me-
 mor fieri iussit. Concessit naturæ anno Salut. CIO.
 IO. XXXV. VIII. Calend. Decemb.

ALIVD.

ZASIVS hinc fitus est. cuius schola Iureperitos.
 Tot dedit, armatos Tros quot Equus Danaos.

ALIVD

ALIVD.

Sparge sacro cineri flores, hac conditus urna est

FALLERIVS, Themidis gloria, iuris honos.

Maximus ille toga fati ereptus iniquis,

Nunc apud aethereum iure tribunal agit.

Is, HVLDRICHE, tibi sub eodem puluere Zafi,

Proximus ut tumulo, sic fuit ingenio.

Obijt anno Salut. CIO. IO. LX. D. XVII.

Octob. ætat. suæ XXXVIII.

IBIDEM.

HENRICVS GLAREANVS poëta Laureatus, Gymnasij huius ornamentum eximium, expleto feliciter extremo die, componi hîc ad spem futuræ resurrectionis prouidit, cuius manibus, propter raram eruditionem, candoremque in profitendo, Senatus Reip. litterariæ gratitudinis & pietatis ergo monumentum hoc æternæ memoriæ consecratum, posteritati ut extaret erigi curauit. Excessit è vita, anno sal. CIO. IO. LXIII. D. XXVIII. M. Maij. ætat. suæ LXXV.

Πολλὰ χαμῶν, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν παυδοδιδάσκειν,

Ἐνθάδε νῦν κείμαι σὺν θεῷ ἡσύχιον.

Quod sic Latinè sonat.

Multa tuli, didici, docui, dum fata sinebant,

Mortuus in summo iam requiesco Deo.

Obijt ann. M. D. LXXIX. XVI. Id. Iun. ætat. LXXV.

IOANNIS CAMPENSIS.

CAMPENSIS præstans sancta mysteria lingue

Dauidicos psalmos fusius explicuit.

Non sine laude diu Venetâ prælegit in vrbe,

Obrinet

*Obtinet hinc Romæ multa sacerdotia.
 Louanijs statuit vitam finire docendo,
 Friburgum veniens peste repente perit.
 Ne fortasse senem mutet fortuna secunda,
 Hinc iuuenem campos misit in Elysios.
 Inunc, rara studens Hebrais iungito Græcæ
 Mors etiam doctos opprimit atra viros.*
 ALARDVS AMSTELRODAMVS amico pos.

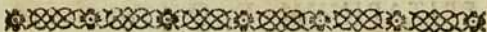
FRIBV RGI HELVETIO-
 RVM IN D. NICOLAI.

D. O. M.

Venerandus in Christo Pater PETRVS CA-
 NISIVS Theologus, Nouiomagi natus, So-
 cietatem IESV tertio à cōfirmatione illius
 anno ingressus, ac Sacerdotio insignitus, ob magni
 simul & placidi animi præstantiam, à Colonienſi
 Ecclesia ad Carolum V. Imp. ab Ottone Cardinale
 Augustano ad S. Concilium Trident. à Carolo V.
 Imp. VVormatiam cōtra Melanchthonem hæreti-
 cum; à Pio IV. Pont. Max. ad Principes Germaniæ
 in fide confirmandos missus: postquam Romæ, in
 Sicilia & Germaniæ Academijs docuisset; diu apud
 Ferdinandū Imp. & passim summa cum laude Ver-
 bum Dei prædicasset; primus Prouincialis Socie-
 tatis eiusdē in Germania ab ipso Societatis autho-
 re P. IGNATIO datus fuisset, scriptisq; fidem Ca-
 tholicam egregiè illustrasset, auspicijs Reuerendi
 D. Ioannis Francisci Episcopi Vercellenſis, Nuntij
 Apostolici Friburgum Sexagenarius venit, Colle-
 gij Societatis fundamēta iecit, multa præclara do-
 cumenta dedit, & quasi quidam Friburgensium pa-
 tronus,

tronus, Ecclesię per Heluetiam Patriarcha, religionis Catholicę sui tēporis columna, toto Christiano orbe notissimus; fide, prudentia, indefesso scribendi labore, abstinentia perenni, grauitate, animi puritate, flagrantissimo Dei amore, multaq; sanctitate clarissimus: migravit ad Christū, festo S. Thomę Apostoli M. D. XCVII. Anno ætat. LXXVII.

A nobili Patricio Ioanne Wild amoris ergo erectum.

INGOLSTADII.

IN SCHOLA THEOLOGORVM,

PETRO CANISIO SOC. IESV COL. THEOL.

PETRVS CANISIVS Neomagensis è Geldria, S. Theologiæ Doct̃or, primus ex Germanis Soc. IESV religiosus, verè Germanus; ac deinde eidem Societat. in Germania primus Prouincialis præpositus ab ipso B. IGNATIO datus; ob insignem animi moderationem, constantiam, prudentiam, à summis ad summa non rarò missus, vocatus, postulatus: à Guilielmo IV. Vtriusque Bavarix Duce ad hanc Academiam, in qua Professoris Theologi & Rectoris munere functus; ab Ottonē Cardinale Episcopo Augustano ad S. Concil. Trident. à Carolo V. Imper. in causa religionis VVormatiam; ab Imp. Ferdin. Augustam, atque ad Episcopatum Viennensem, quem recusauit; à Pio IV. Pontif. Max. ad fidem in Germania ac Polonia propugnandā, propagandā &c. Cū & sacris concionibus, etiā apud Impp. Duces, assiduè habitis, & varijs libris, p̃ fide, pro pietate editis, re Catholicā mirificè iuuisset, promouisset; ob perpetuam vitæ innocentia, & summā in omni virtute præstantia, admi-

admirabilem sanctitatis opinionem consecutus,
 tandem Friburgi Heluet. sanctam animam Deo
 reddidit die festo S. Thomæ Apostoli, Anno M. D.
 XCVII. ætat. LXXVII.

STATHAGAE.

EPITAPHIVM D. OTTHONIS
 COMITIS SCHOUMBURGII.

Hic vtrinq; sua consortis imagine cinctus
 Stat Comes Illustris Iodoci filius OTTHO,
 OTTHO Comes Schoumburgiaca primaria gentis
 Gloria, consilio præstans, dextraq; fidelis
 Ensiferus, Turcisq; olim Gallisq; tremenda:
 Caesaribus dum pro patrijs, & rege Philippo
 Bellagerit victor. Sed quem nec tela, nec hostes
 Deuicere, ardens mox pustula vicit, amanti
 Et patriæ eripuit. flet Mars, fleuere Camæna.
 Ipse agit æternos caelesti in pace triumphos.

EPITAPHIVM MARIAE POMERANICAE
 D. OTTHONIS COMITIS
 Schoumburgij vxoris.

Hæc MARIA est Pomeranorum sata principe forti
 Barnimo, quam conspicuus florentibus annis
 Ottho Comes sibi consortem delegit, amore
 Casto ardens: cui fulvus auro magis aurea virtus
 Corpore in eximio regnans, animusq; pudicus,
 Admorant faculas. quater illam masculus hæres
 Effecit matrē, quorum OTTHO hæc conditus vna,
 Tres etiam nunc consilio & virtute supersunt,

In pæ-

*In patria & foris illustres, & honoribus aucti.
E caelo genitrix quibus omnia fausta precatur.*

IN STATVAM.

ELISABETHAE VRSVLAE LVNEBURGIAE,
D. Otthonis Comititis Schoumburgi
relictæ viduæ.

Pulcra quidem hæc statua, & matronæ illustris imago est,

*Pulcra oculos, formosæ genas, digitosq; tenellos;
Sed quæ viua, memor mortis, sibi talia condi.*

VRSVLA mandauit, longè est formosior illis.

Omnia sunt muta hîc, motuq; & sensibus orba.

Illi autem pulcro mens est in corpore longè.

Pulcrior, est sermo, mentis pulcherrimus index:

Est pietas grege castarum comitata sororum.

Ergo illam viuam potius, quàm flebile marmor,

Vt liceat spectare, pio Patria ore precatur.

MEMORIAE IOANNIS CRVSI
ISLEBENSIS.

Cui vitam Islebiū dederat, cui Baltica Rhodus

Excoluit mentem & vocem; Schoumburgius heros,

Cuius consilijs operaq; est vsus alacri;

CRVSIVS hic recubat, qui dum seruire paratus

Omniū est; sibimet non sat bene seruūt ipsi.

Tabæ etenim illius sicca hæc sub mole quiescunt

Ossa, sed æterna fruitur mens viua quiete,

Viuentem & multis, ne sit sibi mortifer vni,

Admonet, accusans passim diuersa sequentes.

B A S I L E A E.

D. O. M. SACR.

FR. IOAN. CANONI Norimbergenſi Theo-
logo, Græcæ linguæ callentiſſ. latinæ ſcien-
tiſſ. ſingulariq; per omnem vitam integritate
prædito, qui ſpe iuuandi meliores litteras, ob
immaturam mortem, non nihil fruſtratus eſt: bea-
tus Rhenanus, pietatis ergò præceptor B. M. de
ſuo fecit. Vixit ann. circiter L. Obijt anno Domi-
ni D. D. D. XIII. Nono Kal. Martij. Vale, & abi
in rem tuam.

LVDOVICI PONTANI, cog. RO-
MANI I. V. D.

Auct. AENEAS SYLVIUS.

*Si mille aut totidem rapuiſſes uſq; virorum
Peſtis, adhuc poteram parcere ſæua tibi.
Viuens quo nuſquam fuerat præſtantior alter,
Extinctum potius reddis iniqua lues.
Quem ſletis leges, quem ſletis iura, ſacriq;
Nunc Canones: obijt, quem coluiſtis herus.
Hic vos ornarat, veſtras, vbicumq; fuerunt,
Soluerat ambages: nunc ſine voce iacet.
Heu voces! heu verba viri diuina! memorq;
Ingenium! quo vis nunc tua multa loco eſt?
Heu ROMANE iaces, quo non Romanior vllus
Antè fuit, quo nec fortè futurus erit.*

Te pæ

Te pater, & charus retur modo viuere frater,

Heu quantos gemitus ille, vel ille dabit?

Te Roma, atq; omnis plorabit Etruria, teq;

Tota petet lacrymis Itala terra pijs.

Te nunc Concilium, te nunc vlulatibus vnum

Ipsa quoq; extinctum querit at Ecclesia.

Heu vanas hominum mentes, heu pectora ceca!

Cuiq; dies certum est fata dedisse suos.

Et nos, cum superi statuent, veniemus ad illos:

NEMO PARVUM VIXIT, CUI BONA

VITA FVIT.

Obijt ex pestil. 5. Id. Iul. tempore Concil.
Basil.

**SAXO SEPVLCRALI HAEC IN-
SCRIPTA SVNT.**

Anno Domini M. CCCC. XXXIX. Reue-
rend. in CHRISTO Pater Dn. LVDOVICVS
PONTANVS de ROMA I. V. D. egregius, S. se-
dis Apostolicæ Protonotarius, cuius anima R. I.
P. Amen.

D. O. M.

*Arida IOANNIS tegit hic lapis ossa FRO-
BENI:*

Orbe viret toto nescia fama mori.

Moribus hanc niueis meruit studijsq; iuuandis,

Quæ nunc mæsta iacent orbi parente suo.

Rettulit, ornauit veterum monumenta sophorum,

Arte, manu, curis, ære, fauore, fide.

*Huic vitam in calis date, numina sancta, perennem
Per nos in terris fama perennis erit.*

PARENTI CHARISS.
MOESTA LIBERORVM PIETAS,
AD DEFUNCTI MEM.
LVCTVSQ: SVI SOLATIVM
POSVIT.
AN. M. D. XXVII. MENS. OCTOB.

ALIVD:

IOANNIS PETRI Langendorffensis, viri raris
animi virtutibus & incomparabili ingenio prædi-
ti, cui formandorum librorum ars multas instru-
mentorum commoditates acceptas fert: ac BAR-
BARAE MELLINGERAE coniugis opt. suavis-
simæque: nec non FRANCISCI, FRIDOLINI &
IOAN. HENRICI liberorum in ipsis vitæ rudi-
mentis sibi faustè, parentibus infelicitè extinc-
torum, hîc quiescunt cineres. Obijt ille III. Kalend.
Maias. M. D. XI. Hæc VII. Id. Nouemb. M. D. XII.

IO. FROBENIVS ὁμότεχνος & ὁμοπαῖς
Patrono B. M. Ponendum curavit M. D. XIX.

AMERBACCHIORVM.

Quo nullus suo seculo fuit, cùm in excudendis
libris nitidior, quod sumptuosæ dexteritatis est;
tum in ijsdem ad veterum exemplarr. fidem resti-
tuendis diligetior, quod eruditionem, & laborem
requirit;

IOANNES AMERBACHIVS hîc cubat cum
BARBARA ORTEMBERGIA singul. pudic.
femina, ac BRVNONE BASILIO Q. filijs, præ-
properè quidè hinc ereptis, sed antè tamen eru-
ditio-

ditione sua trilingui per laboriosiss. Hieronymian. operum recognitionem, quibus nunc docti ubique gent. fruuntur, orbi toti commendata.

BONIFACIUS AMERBACHIVS

Parentibus, & fratribus opt. sed & MARTHAE FVCHSIAE vxori suae Christianarum virtutum dotibus incomparabili, cum VRSULA ac HESTERE duabus filiis, hic quiescenti: Item sibi ipsi, liberis suis superstitibus, FAVSTINAE, BASILIO, IVLIANAE, posterisque in humana fragilitatis memoriam F. C. parentibus, fratribusq; iam olim, vxore verò in ipso ætatis flore cum filiis haud ita dudum, expectandi censorij, nouissimiq; diei ergò collocatis. Anno M. D. XLII.

ALIUD.

*Hic iacet ante diem fati ereptus iniquis,
Gentis Amerbachiae gloria prima BRVNO,
Non tulit vxori superesse maritus amata,
Turtur ut erepta commoriens socia.
Hunc blanda lugent Charites, Musq; trilingues,
Canag; cum casta simplicitate fides.
ERASMVS ROTERODAMVS amico POS.*

CHRISTO SERVATORI SACR.

~~Nonne hunc ereptum ante diem fati iniquis,
Gentis Amerbachiae gloria prima BRVNO,
Non tulit vxori superesse maritus amata,
Turtur ut erepta commoriens socia.
Hunc blanda lugent Charites, Musq; trilingues,
Canag; cum casta simplicitate fides.
ERASMVS ROTERODAMVS amico POS.~~

*Hoc natos moneo ac seros nepotes,
Discant Iustitiæ, ac Deo placere.*

Obijt ann. C. M. D. LXIV.

ALIVD.

CONDITVS EST SVB HOC SAXO,
MICHAEL ISINGRINIUS, Vir pietate, virtu-
te, atque doctrina eximius: inter principes typog-
raphos Basileenses non postremus. Qui ante di-
em cum summo omnium bonorum luctu in Do-
mino obdormiuit, die III. Martij. ann. salut. no-
stræ 1557.

*Huic tu, qui transis, pacem, requiemq, precare:
Ac, vitæ numerans tempora, disce mori.*

D. IOHAN. HUBERI ARCHIATRI
BAS. AN. AETAT. LXV. SAL. M. D.
LXXI. defuncti.

*Heic vrbis AEsculapius,
Scholæq, gloria Rauracæ,
Medicig, Idea conditur.*

*Nec Dij pereunt, neq, Ideæ
Nec tu putato mortuum,
Quem virtus, eruditio,
Perenne fama celebrat,
Quem Christus æternum beat.
Ab ei, & bonis cum viuere,
Discito, cum pijs mori.*

D. O. M. S.

EVCHARIO HOLZACH.

Patri pientiss. non tantum, vt supremum ac

Aa 4 debi-

debitum pietatis munus: Verùm etiam vt testimo-
nium exhiberent, eundem virum opt. totos, quos
honestè & bene vixit, annos LXXII. iustis ingenij
& fortunæ opibus, numerosa prole, Medicina cla-
rum, ciuibus suis semper profuisse, obfuisse nulli:
HIERONYMVS HOLZACH F. cum fratribus
ac sororibus mœstiss. B. MER. P. F. C. Spiritum
Deo redd. An. 1558. Id. IXbr.

C. S.

MARIA LVMPARTIN. non felix, sed casta
matrona: AND. KELLER, huiusce Reip. Trib.
desiderium. Ann. sal. M. D. XXC. sanctæ vit. XXV.
spe vitæ melioris exuit.

D. O. M. S.

HIERONYMO FROBENIO
Ioannis F. Typographo clariss.
inter initia fœd. Heluet
Basileæ nato,
de Repub. liter. optimis autorib.
emendatè atq; eleganter edend.
præclarè merito:
humanitate ac beneficentiâ
domi forisq; omnib.
charo;
in acerbiss. ac diuturnis
stomachi cruciatibus, quib.
& extinctus est,
supra fidem
ad extremum vsque patientiss.
M. S. ergo:

AMBROSIVS & AVRELIVS FF.

paren.

parenti longè chariff.

M. P. P.

B. Annos LXI. Mens. VII. Dies VII.

anno Christi M. D. LXIII.

III. Eid. Martij.

CONDITORIVM HOC HABET
distichon.

*Gentem expectamus nostram, spes altera vite;
FROBENII quondam, nunc gelidi cineres.*

ALIVD.

GVILIELMO GRATAROLO Bergomenfi,
Artium, ac Medicinæ Doctori, medicique filio, in
medicorum Basil. collegium cooptato, ob relig.
exuli, coniugi cariff. Barbara Nicotia F. C. obiit
æt. suæ ann. 52. Christi 1568. D. 16. April.

TRIVM FILIARVM C. S. CVRIONIS
PIET. VIRTVTI, HONORI D.

ANGELAE, COELIAE, FELICI, puellis nobiliss. quarum ingenium, candor, pietas, industria, pudor, morum elegantia, & sanctitas grata Deo, multis nota, probata bonis, parentibus iucunda fuerunt:

Coelius Secundus Curio pater, & Margarita Isacia mater, trib⁹ animulis præstantissimis dulciss. q; vt, earum quod mortale fuit, in beatæ reparationis spem conderetur, hoc monumentum F. C.

Migrarunt ex hac colluuiione piè atque alacriter, in maxima huiusce vrbis pestil. mense August. ann. sal. M. D. LXIV. ætat. singularum an. XVIII. XVII. XVI.

IBIDEM.

ANGELAE CVRIONIAE, nobili & generosa puella, cuius diuino ingenio atque industriæ nihil difficile vnquam est visum, quod ingenuâ pudicamque puellam deceret: quæ Italicè, Germanicè, Gallicè venustè loquebatur: Latinè non ignara: omnis elegantiae decorique studiosa: candore animi, virginali verecundia, religione in Deum, pietate erga parentes, caritate in fratres sororesque, comitate in omnes insigni fuit: Cael. Secundus Curio pater, & Margarita Isacia mater, Itali, in beatæ reparationis spem filiae dulciss. ac præstantiss. PP.

Pestilentiae ardore triduo consumpta, ad Christum IESVM mira alacritate migravit. ætat. suæ anno XVIII. salut. hum. M. D. LXIV. IV. Non. August.

DEO IMMOR. & V. S.

Hic situs est HORATIVS CVRIO, CAEL. Sec. F. Philos. & Medic. laurea ann. ætat. suæ XX. Pisis donatus: cuius ingenium, prudentiam & fidem admirati Reges, eius opera in maxi. negocijs sunt vfi. nam Ferdinando, eiusque F. Maximil. Augustis cognitus, ad intima consilia adhibitus est: grauissimisque de rebus, pro Christ. Repub. Byzantium missus, in ipso munere excessit è vita, magno sui desiderio, non parentibus modò mortuiss. propinquis & amicis, verum etiam ipsi Cæsari, alijsque quibus fuit notus, relicto. Anno ætatis suæ ferè XXX. XV. Februar. Hum. sal. CIO. IO. LXIV.

Maximil. Cæs. iussu amici F. C.

Huio

*Huius ad exemplum iuvenes, florentibus annis
Viuerè ritè Deo discite, ritè mori.*

I A N V A V I T A E.

DEO SER. SO. SAP. S.

Cæl. Secundus Curio, AVGVSTINO filio dulciss. sanctiss. q; Polyhistori, ac facundo Basil. scholæ Rhetori: cuius corpus heic cum III. sororib. lectiss. iacet: spiritus cum Christo, nomen immortalib. scriptis viuit in terris: socio & hærede studiorum orbatus, dum reuiuiscit, P. Vixit ann. XXIIIX. Obijt ann. Dom. CIO. IO. LXVII. die XXIV. Octobris.

C H R I S T O S.

AVGVSTINO CVRIONI Bas. scho-

læ Rhetori,

Qui honestiss. pietatis & erud.
certamine suscepto,
In ipso ætatis flore morte
vinci,

Quàm patrem vincere
maluit,

Veritatis & virtutis cul-
tori Max.

Saracenicòn scriptorì,
Hieroglyphicòn auctori,
Americæ illustratori,
Italix interpreti,
Theod. Zuing. ob stud. mo-
rumque eleg.
Collegæ & amico pijs

cum

cum lacr.

P.

M. L. LXVII.

AVGVSTINVS ERAS IN TERRIS EXVL
OBERRANS,
NVNC AVGVSTVS ERIS COELO SVSCE-
PTVS AVITO.

CHRISTO S.

NICOLAO EPISCOPIO SEBVSIANO,

Viro opt. Typographo clariss. & IUSTINAE
FROBENIAE IO. F. matronæ honestissimæ, cum
per VII. Iustra in Sacro sancto coniugio fortunati
vixissent, Pietate Deum, AEquitate homines sibi
conciliaissent, mortal. vinculis exolutis, liberi su-
perstites parentibus desideratiss. M. C. L. P.

Obijt pater ex Atrophia, ætat. suæ LXIII.
Non. Martij.

Mater verò cum IV. liberis ex pestilentia ætat.
suæ LII. v. Kal. Octobr. anno Christi M. D.
LXIII.

*Viximus vnanimis, Christo nunc carne soluti
Viuimus; æternum victuri viuite nati.*

ΕΥΔΑΜΙΟΝΕΩΝ ΜΑΚΑΡΕΣΣΗ.

TRINITATI SACR.

NICOLAO EPISCOPIO NICOLAI F. Ty-
pographo Basil. vti nominis, ita & artis, industriæ,
fidei, erudit. paternæ hæredi: in medio ætatis cursu
magno cum Reip. litterariæ incommodo, bono-
rum omnium cum luctu, humanis exempto, mari-
to incôparabili, ELISABETHA BAVARA vxor
infeliciss. animæ suæ dimidio extremum hocce
coniug.

coniug. fidei, & obseruantia munus contra votum
perfoluit. Migrauit v. vitæ septenario, anno sal.
M. D. LXXVI. IV. Kal. Ianuar. H. M. H. S.

ALIVD.

G A M O L Y A E O S.

ELISABETHAE HOLTZACHIAE,
Eucharij Med. clariss. F. vxori III. venustiss. pudic-
ciss. sanctiss. IO. OPORINVS feliciter infelix;
sua senectæ portui; decori, solatio, qd̄ sibi ab illa
fieri desid. opt. oportuerat; multis cum lacrimis
F. C. B. Ann. XXXI. ex ijs XI. cum IOAN. HER-
VAG. iuncta Typogr. sine bile; cum OPORINO
menses cheu! vixit IV. Obijt ann. salut. M. D. LXXV.
xvi. Kal. Aug. cum Christo æternum victura.

Vicerat insanos fluctus vocalis Arion,

Et portu in medio naufragium patitur.

*Quid superest misero? calum mihi portus, & aura
Christus, quôq; vehar mors mihi Delphis erit.*

AETERNITATI SACR.

~~Item. Elisabethae Holtzachiae, uxori Iohannis Oporini
Medici Clarissimi, Fidei, Pudicitiae, Sanctitatis, et
ceterarum virtutum, a Iohanne Oporino, Typographo
Basiliensi, et a Iohanne Hertvago, Typographo
Basiliensi, coniunctis, sine bile, cum Iohanne Oporino
mensibus cheu! vixit IV. Obijt ann. salut. M. D. LXXV.
xvi. Kal. Aug. cum Christo æternum victura.~~

ITEM.

~~Item. Elisabethae Holtzachiae, uxori Iohannis Oporini
Medici Clarissimi, Fidei, Pudicitiae, Sanctitatis, et
ceterarum virtutum, a Iohanne Oporino, Typographo
Basiliensi, et a Iohanne Hertvago, Typographo
Basiliensi, coniunctis, sine bile, cum Iohanne Oporino
mensibus cheu! vixit IV. Obijt ann. salut. M. D. LXXV.
xvi. Kal. Aug. cum Christo æternum victura.~~

OF 10

CHRISTO S.

IACOBVM RVDINVM Tribun. plebis Basil.
 cui præter cætera, illud etiam numinis benigni-
 tate contigit, vt ex IV. vxoribus pater esset XII.
 Auus XLV. Proauus XXVII. Lib. v. Nepp. XXIV.
 Pronep. XXIII. Superstites P. C. L. P. S. L. Ann.
 salut. M. D. LXXIII. ætat. LXXII. Tribun. XVI.
 Die Nouemb. XXIV. Quod virum verè magnum
 lapis quem S. V. F. C. non caperet, in æternę spem
 resurrectionis sub hoc saxo cond.

*Clarus erat, quia magnus: erit quoq; clarior olim,
 Aemula si magnifit pia posteritas.*

ALIVD.

VICTRIX IN AMORE QUIESCO.

C. S.

ELIZABETHA BEIERA
 fui.

Quæcunque habebam, mecum abstuli:

Fidem, Pudorem, Pietatem:

Quod non habebam, adepta sum in
 beatorum sedibus.

SAMVELI GRYNAEO I. C. mar. amantiss.
 libbb. item dulciss. luctum reliqui
 & lacrumas.

Obijt ann. ætat. XLV. sal. M. D. LXXVI. VI. IXbr.
 CONGRATVLANTES CONDOLENTO.

HYGIAE AET.

ADAMVS à BODENSTEIN, Theophrasti Pa-
 racelsi, vt primus, sic fidus scitusque, & opere
 & ore, interpres, palmam victoriæ suæ Regi tri-
 umphanti oblaturus, mortalitatis exuias nec
 metuens,

metuens, nec optans, solo hoc, cœloq; libero homo liber, fide deposuit bona. Quas spe bona iterū repetet, ann. sal. CIO. IO. LXXVII. ætatis hebdomade septima.

*Nec omnia, nec omnes mihi
Placuere; quĩnam ego omnibus
Non omnibus Cous senex,
Non Eremita Spagirus
Num tu viator omnibus?
Deo placere cura, abei.*

AETERNITATI S.

DN. DEMOLINO ROCHEFORTIO Blesati, Gallo, qui vrbis huius liter. secessum aulico splendori lubens anteposuit, vitęque satur æt. an. LXXVII. X. Mart. spiritum virtute ac eruditione mobilem misericordĩ patri, reliquias corpusculi magnę matri REDD. THEODORVS ZVINGERVS EXTR. HOCCE, non mutuum, amoris mutui munus, B.M. P. CIO. IO. XXCII.

D. O. M. S.

Et maiorum splendore, & virtute propria nobiliss. Iuueni

VITO CHRISTOPHORO VVELZERO, Frauenstenij, & Nusbergę Domino, Illustri & inclyti viri Dñi Christophori VVelzeri, Sereniss. Carolo Austrię Exarcho, à Consilijs, & Carinthię Præfecti Filius; qui præter ætatem omni politiori doctrina, variarum linguarum peritia, & singulari prudentia instructus, Italia, Gallijs, Britania, Germaniaque feliciter perlustratis, dum ad suos commodius redeundi expectaret tempus, Basileę Ravacorum

racorum angina, ardenti que febre correptus, in celestem patriam pie emigravit, summo suorum, patriæ, & vniuersæ familie luctu, inuerso fatorum ordine, cariss. filio mater inuestissima F. F. Obijt anno Domini M. D. XXC. VII. IIX. Id. Nouemb. Vixit ann. XI x. M. v. D. VII.

SISTE VIATOR,

&

GEORGIO à COLLEN, patri octogenario, pro pietate tua condolecto. Sic oris & moris probi heic conditur Eugenius, è nobili Coloniorum gente apud Megalopyrgenses oriundus, spes patriæ, columen familie, iuuetutis exemplar, dum Rheno per æstum recreatur, vortice abreptus, in iplo ætatis flore, in medio studiorum cursu, pro Italia, quam cogitabat, cælum adit. CIO. IO. XXCVII. XVI. Augst.

~~Georgio à Colleen, patri octogenario, pro pietate tua condolecto. Sic oris & moris probi heic conditur Eugenius, è nobili Coloniorum gente apud Megalopyrgenses oriundus, spes patriæ, columen familie, iuuetutis exemplar, dum Rheno per æstum recreatur, vortice abreptus, in iplo ætatis flore, in medio studiorum cursu, pro Italia, quam cogitabat, cælum adit. CIO. IO. XXCVII. XVI. Augst.~~

ALIVD.

~~Georgio à Colleen, patri octogenario, pro pietate tua condolecto. Sic oris & moris probi heic conditur Eugenius, è nobili Coloniorum gente apud Megalopyrgenses oriundus, spes patriæ, columen familie, iuuetutis exemplar, dum Rheno per æstum recreatur, vortice abreptus, in iplo ætatis flore, in medio studiorum cursu, pro Italia, quam cogitabat, cælum adit. CIO. IO. XXCVII. XVI. Augst.~~

~~intra octiduum interficere, et si in octiduum non fuerit
interfectus, hunc in octiduum, et in octiduum interficere. Et
interfectum interficere. Unde in octiduum interficere. Et
interfectum interficere.~~

~~Quod si in octiduum interficere, et si in octiduum non fuerit
interfectus, hunc in octiduum, et in octiduum interficere. Et
interfectum interficere. Unde in octiduum interficere. Et
interfectum interficere.~~

~~Interfectum interficere. Unde in octiduum interficere. Et
interfectum interficere.~~

~~Interfectum interficere. Unde in octiduum interficere. Et
interfectum interficere.~~

IBIDEM.

ANDREAS VESALIUS Bruxellen. Caroli V. August. Archiatus, laudatiss. Anatomicarum administr. comm. in hac vrbe regia publicaturus: virile, quod cernis, Sceleton artis & industriæ suæ specimen, anno Christiano M. D. XLVI. exhibuit, erexitque. Sexto post lustro, FELIX PLATERVS Archiatus, & Medicæ scholæ Antecessor, conatu ne maiore, an meliore successu Præceptoris hospitale munus maritarit, fœcundarit, & exornarit; quisquis eris spectator graciosus, & eruditus, iudicato.

IPSA DE SE SCELETA ITA
LOQVITVR.

*Nostro perempti scelere,
Aliena viuimus manu:
Pueri auctiores ossibus,
Agilisq; sceletto simia.*

IN COLLEGIO INFERIORI E RE-
GIONE TABVLAE, VBI ALVMNI
*Erasmi cibantur, ab ipso autore scri-
pta leguntur hac verba.*

Sudoribus emuntur literæ; sed pariunt immortalatē. Vigilijs parantur; sed semel partæ non amittuntur. Rarius contingunt; sed, vbi contigerint, indubitata simul, & perennis est possessio.

OPORINVS FORIBVS SVIS INSCRI-
PSIT.

Quisquis es, rogat te
OPORINVS

COLMARIAE.

etiam atque etiam,

ut

quid est, quod à se velis
perpaucis agas:

deinde

actutum abeas:

nisi,

tanquam Hercules,
defesso Atlante veneris
suppositurus humeros.
Semper enim erit, quod est,
tu agas, & quotquot huc
attulerint pedes.

COLMARIAE.

IN CVRIA.

O Ceanus quamvis fluctus pater excitet omnes;
Danubiumq; omnem barbare Turca bibas:
Non tamen irrumpes perfracto limine: Caesar
Dum Carolus populis bellica signa dabit.
Sic sacra quercus firmis radicibus astant:
Sicca licet venti concutiant folia.

AD D. AVGVSTINI.

Nugamur, mortemq; procul, procul esse putamus.
At medijs latet hac abdita visceribus.
Scilicet ex illa qua primum nascimur hora,
Prorepunt iuncto vitaq; morsq; pede.
Partem aliquam furtim, qua se metitur & ipsa,
Surripit è vita qualibet hora tua.

Paula.

*Paulatim morimur : momento exstinguimur vno:
 Vt lampas oleo deficiente perit.
 Vt nihil interimat; tamen ipso in tempore mors est:
 Et nunc interea dum loquimur, morimur.*

 INSCRIPTIO GYMNASII.

Patres Reipub. qui docendis atque discendis,
 cū litteris, tum moribus ædes hæc posteritatis
 ergo FF. hortantur pergere, & mactæ virtute esse
 adulescentis, ijsque studiis incumbere, quibus &
 sibi honori, & amicis gaudio, & reip. emolumen-
 to esse possint. Ann. Dom. 1539.

Expertes inuidentiæ Musar. fores.

 CONSTANTIAE.

 EPITAPH. EMANVELIS CHRYSO-
 LORAE BYZANTINI.

Ille ego qui Latium priscas imitarius artes
 Explosis docui sermonum ambagibus, & qui
 Eloquium magni Demosthenis & Ciceronis
 In lucē retulit CHRYSOLORAS nomine notus,
 Hic sum, post vitam peregrina sede quiesco.
 Roma meos genuit maiores; me bona tellus
 Byzantina tulit: cineres Constantia seruat.
 Quo mori are loco, nil refert, vndiq; calum,
 Pœnarumq; locus mensura distat eadem.

 IN SAXO FORNICIS.

Ante aram situs est D. MANVEL CHRYSO-
 LORA, miles Constantinopolitanus, ex vetusto
 genere Romanorum, qui cum Constantino Imper.

migrarunt: vir doctissimus, prudentiss. optimus,
qui tēpore generalis Concilij Constantiensis diem
obiit, ea ex estimatione, vt ab omnibus summo Sa-
cerdotio dignus haberetur. die 15. April. Conditus
est anno 1415.

GENEVAE.

IN D. PETRI.

Reverendus in Christo DN. AMBLARDVS
Goyetus I. V. Doctor, & Theologus insignis, Apost. Pronot. Abb. Filliaci, Geben. Canon. pietate in Deum, & religione deuotus, apud principes, nobiles & plebeios, consilio, gratia & liberalitate conspicuus, impio fato concessit, anno à cunis Christi 1517. 7. Martij.

IBIDEM.

Reuerend. Pater PETRVS GRINETVS Apo-
stolicus Proton. Geben. Canonicus, & generalis
Vicarius meritissimus, Iurium Doctor celeberr.
virtute, gratia & consilio potens, isto exanimis ca-
pulo tegitur; die sui obitus XXIII. m. IX. Anno
1531. Orate pro eo.

Qui nostræ fuerat custos gratissimus vrbis,

Virtutem decus & religionis honos,

Præsule sub quinto sceptri donatus habenis,

Nunc diro mortis subditur imperio.

Marmore conclusus iacet & resupinus in antro,

Astra tenet virtus, cætera pulvis habet.

Disce tuum quisquis simili pede claudere passum,

Et tergant oculos hæc monumenta tuos.

IOAN-

IOANNI CALVINO.

Epitaphium honorarium nunquam positum.
Sic CALVINE, quiescas, atq; levis tibi terra
Sit, tua quo possint eruere ossa canes.
 Obijt M. D. LXIV. Aet. LIV. Maij. XXVII.

AVGVSTANA.

Monumentum ab Iconoclastis dirutum.

PETRVS eram SCHAVMBERG quondam
de stirpe creatus,
Pilearubra tuli, quæ mihi Roma dedit.
Cardineos titulos Sancti Vitalis habebam,
Vindelicam rexi Præsul hic Ecclesiam.
Quadraginta & quinq; illic præsedimus annis,
Cardineos titulos gesimus octodecim.
 Obijt XII. April. M. CCCC. LXIX. in arce Dilingensi. Translatus Augustam, & ante aram S. Victoris sepultus.

AD S. MARIAE.

Imp. Cæs. OTHONI August. III. ex gente magni VVitekindi Saxonum Regis, Cæs. Othonis August. II. Filio Cæs. Othonis Aug. magni nepoti, Regis Henrici Augu. Aucupis Pronep. Othonis Ducis Saxoniae, & Rō. Imp. gubernatoris abnep. Lutolphi Saxonū Ducis ac nep. Brunonisq; Saxonū Ducis & VVitekindi Fr. trinepoti. Obijt x. Kal. Febr. anno sal. M. II. Regnorū XIX. Imp. V. Quod viscera eius hic condita iacent, Fridericus III. Dux Saxoniae, Princeps Elector, Comes Prouincialis Thuringiae, Marchio Misniae, & Sacri Romani Imperij

locum tenens Generalis, progenitoribus dulciff. faciundum curauit. Salut. anno M. D. XIII. v. Id. Maij.

AD PRAEDICATORES.

PHILIPPO Catholico, regi Hispaniar. &c. D. Imper. Cæsaris Maximiliani Aug. & Mariæ D. Burgundiæ filio. Qui vix. ann. 28. m. 3. d. 11. Obijt Bruggis, florentiff. ætate: magna R. P. Christianæ iactura: relictis patre, & filijs pupillis, Carolo rege, & Ferdinando principe Hispaniar. &c. Anno salut. M. D. VI. 7. Kalend. Octob. ob vitæ eius felicitatem Frat. Ioan. Fabr. deuotiff. posuit. ann. Christi M. D. XIX.

IBIDEM.

Imp. CAESARI MAXIMILIANO Aug. Pio, Felici, Hung. Dalm. Croatiaq; regi, &c. Quod suū Austr. Archiducatum, ac etiam Rom. Imp. pacatum reddiderit, auxerit, ampliauerit, quodq; Philipp. filium, & Carol. nepotem, Hispaniar. reges constituerit. Vixit ann. 63. Mens. 9. D. 19. Ob. VVelfæ, d. 12. Ian. salutis ann. 1519. regni anno 33. princ. opt. Christianæque religionis acerrimo propugnatori Fr. Ioan. Fabr. Augustan. Theologus, Maiest. suæ à consilio: deuotiff. faciendum curauit, atque posuit 1519.

IBIDEM.

Imp. Cæs. CAROLO V. Aug. Max. Cæs. Fridrici III. pronep. Cæs. Maximil. Aug. & Ferdinandi Magni Hispaniarum Regis nepoti: Philippi, & Ioannæ Hispaniar. Regum filio: Ob felicem eius electionem, ab vniuerso populo Christiano desiderata

deratam: de se an. ætat. 20. vnanimi principum elector. consensu factam, 4. Kalen. Iulias. sal. an. 1519. principi clementiss. Frater Ioan. Fabr. Theologus ordinis S. Dominici, deuotiss. pos. Ann. reparationis humanæ 1520.

IBIDEM.

FERDINANDO, Principi Hispaniarum, Archiduci Austriæ, Duci Burgundiæ: Cæs. Friderici III. Aug. pronepoti: Cæs. Maximil. Aug. & Ferdinandi Magni Hispaniar. regis nepoti: Philippi & Ioannæ Hispan. regum filio: Caroli Imp. Cæs. Maximil. Aug. v. fratri germano: principi pientiss. Frater Ioannes Fabr. Augustanus, prædicatorij ordinis, deuotissimè posuit. Ann. hum. restaurationis 1520.

IBIDEM.

Lector aucto. Frater Ioan. Faber: sacræ Theologiæ artiumque Doctor: ordinis prædicator. cōgregal. Germaniæ Vicarius generalis: Prior Augustensis: AEdem hanc sacram, ruinam ob vetustatem minantem, partim Apostolicæ sedis beneficio; partim verò ciuium Augustensium eleēmosynis, Leone X. Pontif. Max. atque Maximil. P. F. PP. gloriosiss. Cæsare remp. Christianam gubernant. Fabr. procurauit. Hieronymus im Hof, & Melch. Stunz, August. max. laboribus, & incredibili cura: Deo Opt. Max. Mar. virgini, Mar. Magdal. Ioanni Euang. atque diuo Dominico, ordinis prædicatorij parenti, intra trienniū, vix credas, à fundament. F. C. anno Christi M. D. XV. Sept. X. Hoc volui vt scires.

DEO IMMOR. SACR.

IACOBVS FVGGER humanæ sortis atque fragilitatis memor, viuis monumentum hoc, in quo condi mortuus voluit, ad perp. memor. proprio ære sibi vxoriq̃e præmortuæ, cum qua, ann. 14. mens. 2. d. 27. coniunctiss. vixerat, constituit: coniugisq̃e monumento iungi voluit; vt quos viuos idem animus, eademq̃; sociauerat voluntas: ijsdem defunctis perpetuæ gloriæ atque honoris simulacra essent vnita.

Certa dies nemini: mors certa cunctis: incerta posterorum cura.

Tu qui es, ego fui. Qui ego sum, tu eris.

Io. Iac. Fugg. sibi, vxori, hæredibusq̃, eorum.

D. O. M.

ALPHONSO GONZALI de Meneses à secreto cubiculo: seren. princip. Ferdin. Hispaniarum Infanti fideliss. ac opt. adolescenti: cui patrius decor arma inter honestiss. controuersias induit: quiq̃ue sub verbo principis contubernali nudum pectus præbuit: acerbo fato interempto. Fide, amore, veritateq̃e sui desiderium hero facientibus. Bernardinus frater fratri mœrens misero P. Ora pro eo beate Iacobe.

Rogante Sereniss. Principe Ferdinando; Philippus Adler locum sepulturæ inter gētiles suos, non minus piè quàm liberaliter gratis concessit. Anno à Christo incarnato 1526. m. Ianu. d. 6. Morientem Musæ, Charites & Apollo plâxerunt: Pullata curia condoluit. ann. ætat. 28. mens. 5. die 23. vna minus nocte. Vale Lector.

ALIVD.

Homo ortus tui rationem, ac termini, maximè tecum meditare. In Deo sit in primis fixa spes omnisque cogitatio. Cùm enim certa sit mors; hora incerta, neque cognita ulli: haud curè minori sobrio & vigilantì vitæ æternæ tam iactura, quàm lucrum esse debet. Ioannes & Michael à Stetten hæredibus ac posteris suis H. M. F. C.

CHRISTO SERVATORI S.

CATHARINAE nobili Turzonum familia: magnifici Raymundi Fugger. coniugi: pudicitia, pietate, vitæ sanctimonia, benignisque in egenos largitionibus insigni: relictæ v. filij M. H. matri dulciss. ac pientiss. amoris ergo PP. Obijt an. sal. 1535. d. ult. Febr.

IN FVGGERANO SACELLO

D. O. M.

IACOBVS FVGGER Augustanus, omnium sui ordinis ac nationis ornamentum, Maximil. & Caroli V. Imp. à consilio, diuitiarum inusitatarum partu, liberalitate in omnes, vitæ integritate, animi magnitudine, nulli secundus: cùm nemini conferendus viuens fuerit; post obitum inter mortales referendus non erat.

IBIDEM.

VDALRICVS FVGGER Augustanus, aurea mediocritate, munificis Georgio & Iacobo german. fratribus non posthabendus, œconomiae atque omnis æquitatis, sacrorumque rituum seruantissimus, H. S. E. Vixit an. 72. M. 3. Obijt 1510.

PER-

PERPETVAE SECVRITATI,

HIERONYMO FVGGER: Huld. sen. filio. generis splendores; corporis elegantia; animiq; dotibus insigni: Gloria verò equestri, cæterisque virtutibus ornatissimo. cuius largas inter opes, absque curis anxijisque negotijs; iucundos inter amicos, in otio hilariter ac benignè vitam traducere studium fuit, M. H. patrueles, & patruelles filij ex testamento hæredes, gratitudinis ergo, agnato opt. E. B. M. F. C. Obijt 16. Nouemb. an. sal. 1538.

D. O. M.

RAYMVND O FVGGER, eximia integritate ac munificentia incomp. optimarum artium, atque rerum antiquarum amantiſſimo: studiosorum atq; egenorum patrono, & meccenati vnico, ingenti relicto ſui deſiderio, magnoque omnium luctu erepto, v. filij mœſtiſſ. parenti pientiff. monumentum hoc P. E. P. Moritur an. ſalut. 1535. d. 3. m. Decemb. in ædibus, quas ex fundamento proprio ære conſtruxit. Relato cadauere in hoc familiæ ſepulchr.

ALIVD.

ADOLPHVS OCCO, A. F. A. N. Medicus Reip. Auguſt. hoc ſibi monum. V. P. vt in eo cum vxore, ac liberis, ad extremum vſq; iudicij diem mox adfuturum, mortuus quieſceret. Tu viator, quiſquis es, quieti locum non inuideas. Vale, Abi.

Qui fuit æterna Chriſtus mihi cauſſa ſalutis,

Exuijs rursus veſtiet oſſa meis.

Eius dum reditu mihi vita ſaluſq; paratur,

Interea tumulo molliter oſſa cubent.

ALIVD.

ALIVD.

IOACHIMO IENISCH minori, pietate erga
DEVM, humanitate, & mansuetudine erga cūctos,
præcipuè verò munifica in egenos liberalitate: vi-
ro præstantiss. vera in Christum fide, magno; cum
desiderio, omnibus bonis corporalibus posthabi-
tis, ad patriam cœlestem euocato: Anna Balerina,
vidua moestiss. viro cariss. P. N. an. 1534. Kal. Sept.
O. 1573. 8. April.

ALIVD.

Venerab. Dn. CONRADVS BRVM, I. V. D.
Augusten. & Ratisbon. Canon. sic dispo-
suit.

Est hominis nasci primum: vixisse secundum:

Vltima post vitæ tempora mors sequitur.

Est fortunati benè nasci: viuere honesti

Et iusti: felix est benè qui moritur.

Ergo ego qui natus longo quoq; tempore vixi,

Durum etiam mortis sustinui imperium,

Nec fortunatus nimium: studiosus honesti:

Defunctus tandem regna beata colo.

CONRADVS patrio dictus cognomine BRVMVS,

Cuius in hac tumba molliter ossa cubant.

Ob Monaci, cum OEniponte, quò paulò antè à
Cæs. Mai. Christianæ reip. caussa vocatus erat, do-
mum contenderet. An. Dom. 1563. à d. 20. Iun. 68.
annor. iam senex, cuius anima, cum piè in Christo
defunctis, in pace quiescit.

CHRISTO DEO OMN. SAECVL.

Sacram ædiculam,

quæ

quæ ante annos amplius M. CCC.
 prima in hac vrbe
 Christiano cultui dicata creditur:
 quam an. Chr. MLI. restitutam
 LEO IX. PONT. MAX.
 Deo opt. max. & S. Gallo Abbati
 sacrauit.

Verustate iterum collabentem
 & ad proph. vsus dudum redactam,
 instaurandam C.
 EUPHROSINA à KREYT, collegij nobilium
 Virginum ad D. Stephanum Abbatissâ.
 Annò P. Chr. N. M. D. LXXXIX.

IESV VIRGINVM CORONAE,
 ET MEMORIAE

ELEVSINAE innocentiss. Virginis;
 quæ ex illustri Kyburgensium
 Comitum familia orta,
 D. VDALRICO Episcopo, sanguine;
 & vitæ integritate proxima,
 collegio nobilium virginum
 ad D. Stephani ante ann. amplius DC.
 prima Abbatissæ nomine præf.
 quod eius ossa.
 ædic. instaurata, detecta,
 religiosè iterum condita,
 EUPHROSINA à KREYT ABBAT. P.
 Annò P. Chr. N. M. D. LXXXIX.

IN S. VDALRICI BENEDICTORVM
 ABBATIA.

Vivus mihi hanc, sub qua mortuus requiescerem,
 Domum paravit

Sum etenim CONRADVS MOERLIN,
Cœnobij huius Abbas.

Noli obsecro mortuo iniuriam facere,
quam nec tibi fecerim.

Obijt ipso die Purificationis B. Mariæ, anno
M. D. X.

Fuit hic Abbas XLIII.

IN MEDIO TEMPLI CAMPIDONENSIS

ABBATIAE, ORD. S. BENEDICTI.

Monumentum VVOLFANGI à VIRIDI
LAPIDE,

vulgò Gruenstein, viri nobiliss. ac doctiss.

Salve viator, & noli terreri:

Communis hæc est, quam aspicias, mortalitatis
nostræ facies.

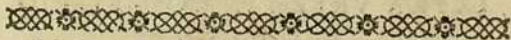
Sed qui sim requiris? Fui, non sum: Es, non eris.

Nec ego te in tenebris noscere possum,
sed vt te ipsum noscas, rogo.

VALE,

Novissimorum tuorum nunquam immemor,
vt non pecces, & moriaris perpetim.

Obijt an. M. D. LV.

NORIMBERGENSIA.

IN NORIMBERGAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Dua mihi extremi da munera sacra laboris;
Non tamen extremo conspicienda loco.
Sed velut abducto veneramur in ordine cælum,
Hic vbi naturæ sine quieuit opus.

Non

*Non potes æthereis deducere sedibus astra;
 Inuenies, tibi quæ Norica terra dabit.
 Hunc si corruptas terras Astræa relinquens
 Fatali statuit sede tenere locum;
 Quis putet horrifico sociatas Marte camœnas?
 Sacra tamen duplex tempora laurus obit.
 Martis habe, & Phœbi felicia tempora laure,
 Sanctaq; sit valido fœdere iuncta fides.
 Omnibus ex istis ne tu ne dempseris vnum.
 Addere quin potius omnia magna, tuum est.*

IN D. SEBALDI.

IN AENEA TABVLA AVRO OBDVCTA.

ERASMVVS TOPLER I. V. D. Protonotarius
 Apostolicus, ac Serenissimi Maximiliani Romano-
 rum Imperatoris Consiliarius, huiusque ædis Præ-
 positus bene meritus, dum patriæ operam intendit
 fidelem, Treueris solemni principum cōuentu vi-
 tam cum morte mutauit, anno Dom. M. D. XII.
 VI. Cal. Maij. Vixit annos L.

Tu lector vale, ac pro tanto viro ad Deum pre-
 ces fundere ne pigeat.

EXTRA VRBEM IN COEMETERIO
D. IOANNIS.

MEMORIAE ALB. DVRERI.

Quicquid ALBERTI DVRERI mortale fuit,
 sub hoc conditur tumulo, emigravit VIII. Id.
 April. M. D. XLVIII.

ALIVD PER BILEBALDVM PIVC-
KHEYMHERVM.

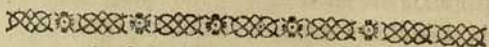
Ingenium, Probitas, Candor, Prudentia, Virtus,

Arts,

Ars, Pietasq, Fides, hinc tumulata iacent.

EIVSDEM CBNOTAPHIVM.

Memoriæ ALBERTI DVRERI viri opt. ac ætate sua pictoris absolutissimi, qui nō solum primus ē Germanis picturam auxit, illustravit, & ad seueriorem legem restrinxit: sed literis posteritati commendare cœpit. Quamobrem, præcipuè verò ob mores compositos, prudentiam, ac modestiam singularem, Nuremburgensibus suis, imò exteris omnibus fuit charissimus. Diuo verò Maximiliano, ac Nepoti eius Carolo Cæsaribus, nec non Ferdinando Hungariæ, & Bohemiæ Regi acceptissimus: qui illum annuo largoque stipendio foverunt, & summo profecuti sunt fauore. Obijt autem non sine magno amicorum desiderio VIII. Id. April. anno M. D. XXVIII. Anno verò ætatis suæ LVII; BILIBARDVS PIRCKHEYMERVS amico integerrimo M. POS.

AMBERGAE.

IN TEMPLO MONASTERII.

VOLFGANGVS HALLER à Raitenbuech & Amerthal, Diuis Carolo V. Ferdinando & Maximiliano II. R. R. R. Impp. necnon Dn. Friderico III. & Ludouico Patri, & filio Comitibus Palatinis Rheni Electoribus, &c. & Dn. Ioanni Casimiro Comiti Palatino Rheni, &c. Tutori, & Administratori Palatinat. Electoralis à secretis & Consilijs. Positis hic carnis & in ea hærentis peccati mortalibus exuijs.

Expecto resurrectionem mortuorum, & vitam in
 caelo sempiternam, per IESVM Christum Dominū
 nostrum, qui constitutus est à Deo Iudex viuorum,
 & mortuorum: Quo cum vt post mortem æter-
 num beatus viuerem, vixi semper, vt mo-
 riturus, anno Chr. M. D. XCI.

PATAVIAE.

IN S. STEPHANO.

Natales mihi clara dedit nomenq³ propago,
 Quæ nunc insigni dextera te viget.
 En ego Canonicus primis Patavinus in annis,
 Casibus in magnis aspera damnatuli.
 Corporis exposui vires in † Schismate totas, † scilicet
 Ecclesiæ grâdes ne caperentur opes. (Hesleriano
 Curia testatur fortes Romana labores,
 An mea profuerit officiosa manus.
 Diuinos ritus, exactaq³ munia templi
 Ritè reformauì, quando Decanus eram.
 Consensu Patrum conscendi Pontificalem
 Ecclesiæ Cathedram, Præsulis arma ferens.
 Casaream Cameram Iudex bus lectus adiui,
 Principibus gratus, Romuleoq³ duci.
 Nunc functus vita tumba VIGILAEVS in illa
 Antistes iaceo: spiritus astra petit.
 Obijt anno M. D. XVII. 8. Id. Nouemb.

ALIVD.

CHRISTOPHORVS cubat hic à TRENBACH,
 Nobilis heros,
 Propositus templi, vrbs ô Patavina, tui.

~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~

FRIDERICI III. DVCIS
SAXONIAE.

*Hec quicumq; vides oculo properante viator,
 Ad sacra ne pigeat sistere busta pedem.
 Ille FRIDERICVS, duce quo Saxonia felix,
 Ardua sacratum tollit ad astra caput.
 Qui, quamuis tota arderet Germania bellis,
 Effeci pacem gentibus esse meis.
 At senio tandem longis confectus ab annis,
 Hic tegor exiguo conditus in tumulo.
 Virtutum laudes, & famam longa mearum
 Posteritas semper (sit modò grata) feret.
 Decessit anno Christi M. D. XXV. die v. Maij.
 Vixit annos LXII. mens. III. dies XIX. horas
 ferè IIII.*

ALIVD.

~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~
~~FRIDERICI III. DVCIS SAXONIAE.~~

IBIDEM.

*Hac PETRVS OTTONIS recubat sub mole
 sepulcri
 Ille Mathematici ductor ad astra poli.*

Dum

*Dum sacra Leucorij moderatur regna Lycæi,
Occubat, & calipatria regna migrat.
Qui teris hoc saxum, nî saxo durior hoc es,
Dices: his benè sit corporis exuijs.*

I N D. M A R I A E.

AD TABVLAM, IN QVA CHRISTVS CVM
Discipulis Coenam celebrat.

*Siue hanc, siue aliam referebas ore figuram,
Gnate Dei, ex pura virgine natus homo:
Certè hominis tibi forma fuit speciosa decori,
Cui gratum adflauit læta iuuenta decus.
Corpus & haud dubiè validum, toleransq; laborum,
Quodq; famem potuit ferre, sitimq; diu.
Hoc loca testantur multa, & distantia longè,
Quæ cursu assiduo sunt peragrata tibi:
Inq; preces vigiles, in tot certamina summum
Robur erat, quod non frangeret vllus agon.
Hei pietas, si quanta tua est? quam pignus amoris
Ingens erga hominum, Christe benigne, genus?
Quod fragili de carne hominum istos induis artus,
Et morti horrendæ debita membra subis.
Vt nostram carnem pollutam sordibus, ipse
Contactu emundes, restituasq; tuo.
Quod sumus ergò, sumus, te nos gestante, tuisq;
Pendientes humeris vile leuamur onus.
Hanc, ô Gnate Dei, miseram ne desere massam,
Ne fiat stygio prada petita lupo.
Sed placideq; foue, firmoq; amplectere nexu,
Perpetuo vt simus sarcina grata tibi.*

IN MARTINI LVTHERI EFFI-
GIEM ANONYMI.

*Tali Bacchus erat, tali Gargantua vultu,
Tale triplex mentum Pantagruelis erat.*

IBIDEM.

*Hic iacet extinctus, proh! Mellerstadius ille,
MARTINI'S FOLLICH, gloria magna virum.
Philosophus, vates, Medicusq; Theologus ille,
Proh! iacet hic nostræ Dukę parensq; scholę.
Quiq; reformator vice cancellarius omnes
Sustinuit casus; Spiritus astra subit.*

Obijt ann. Dom. M. D. XIV. VI. Kal. Ianu.

GEORGII BARONIS A LAM-
BERCK.

*Quem florere vides hodie, cras occidit ille:
Quid sumus, ah? miseri? puluis, & vmbra sumus.
Puluis, & vmbra sumus, metā properamus ad vnam,
Qui bene desierit viuere, saluus erit.
Sic quoq; GREGORIUM lumen vitale reliquit,
Qui Lambergiaco sanguine natus erat.
Viuus ad ætheream migravit spiritus arcem,
Eius in hoc tumulto molliter ossa cubant.*

GEORGII SCHVVICKERI.

*Quisquis ades, tabulæ nescis mirere colores,
SCHVVICKERI studijs vt moueare parum.
Huius ad exemplum patrios tempisse penates
Discito, diuitias spernere discite puer.
Hic tibi vel iuuenis, veræ pietatis imago,
Hunc sequere in studijs sedulitate tuis.*

*Atq; ita, SVVICKERO veluti tibi dextera sedes
Æthereas, sortem iudicis vna dabit.*

VRSVLAE BVRENIAE SALOMON
ALBERTVS SEPTENVIRALIS IN
aula Dresdensi Medicus hoc
mon. F. F.

*Hic posuit SALOMON ALBERTVS quatuor vm-
Vxorem, matrem, filiosq; duas. (bras,
Surgere nemo potest Viuina lucis ad auram,
Qui non mortali ponitur umbra solo.*

GEORGIO A MILTITZ NOBILISS.
Adolescenti ætatis XVII.

*O vitam inuitā! O spem exspē, sortemq; gemendam!
O fata tristia, commoda atq; incommoda?
Vita fugax hominum est, volucrisq; simillima somno,
Et omnibus breue est, & irreparabile
Tempus; purpureum florem mors atra iuuentæ
Carpit, senectam demetitq; marcidam.
Mente vrgeſcentem rara, gente atq; vigentem
Cara (heu) dies speculum iuuentæ atra abstulit
MILTITZVM morale decus, patriaq; perennē
Alter mihi hoc non carior, non rarior.
At citius moriens, citius petit ætheris aulam,
Elyſium & ipse cum beatīs incolit
Chriſticolis: præmiſſiſſe haud perſiſſe putetis,
Et cum Deo regna tenere cœlica.*

D. O. M. S.

LVDEMILLAE FRIDESINAE ALBINAE,
priſca matronarum virtute ornatiffimæ vxori,
vnanimi, concordī, fideli, dulciſſ. cum qua ſine lite

vixerat PETRVS ALBINVS Niuemontius con-
iux desolatissimus, moeroris indefessi, meritò pos.
Vixit ann. XXIII. M. v. Obijt II. puerpera, III.
Kal. Mart. anno M. D. LXXXII.

Corpus terra, meliora calum possidet.

Δόμει βλάψον ἄνω.

*Vitam ego, te geminam vixi viuente, fuisti
Supra hanc, quam viuo; tu quia vita mihi.
Morte tua ex animis viuam, nam conditur vna hîc
Maxima tecum anima pars LVDEMILIA, mea,*

ALIUD,

Deposîtum hîc est, spe certissimæ resurrectio-
nis, corpusculum IOANNIS FREDERICI à
VVEIHE I. C. filioli cariss. qui dum in hoc mun-
do annum, I v. mens. XVI. dies consumpserat, ipse
fontico morbo consumptus, & mortuus est, VII.
Iulij, anno M. D. LXXXIV.

*Felix ô nimium futurus olim
Est, cui sic citius mori placebit,
Quam mundo malè serius perire.*

P. P. M. F. C.

MICHAELIS VARADINI

HVNGARI.

*Dum benè sperata a virtutum laude placeret,
VARADINI MICHAEL patria cura soli,
Mortuus in priscas olim reditur a figuras,
Nuper in hac sterili membra reliquit humo.
Dum tamen exuias retinebit corporis vrna,
Hospita fiderium pars colit ipsa polum.*

Quis-

*Quisquis es, & gelida positum spectabis arena,
Expectes vitæ tu quoq; fata tuæ.*

Obijt anno M. D. XC. VII. Octob. ætat. XXIV.

IN CAMPO SANCTO.

ANDREAE FREIDEMANNI.

*Hac FREIDEMANNIADES lapidis sub mole qui-
Nec poteram tumulo floridior tegi. (esco,*

Quot dilecta putas me circum pignora matrum

Hocce peregrino contumulata solo?

Integritas vitæ, morumq; virilis honestas,

Et studij vigilax, & pietatis amor.

Clarabant iuuenem, poterantq; referre parentem,

Hos nisi conatus frangeret atra dies.

Iamq; magistralis sperabam præmia mitra,

Cum fluerent vitæ lustra quaterna meæ.

Ista quidem magnificienda, sed omnibus vnum

Prafero, quod? faciem posse videre Dei.

Obijt die XXX. Iunij anno M. D. IIC.

ætat. XX.

MICHAELIS MENCII.

Natus erat cano patri, atq; hoc carior illi

Natus erat, vitæ sed brevis vsus erat.

Nam primis animam iussit mors ponere cunis,

Et vix visa illi vitæ relicta fuit.

Quo breuius vixit terris, hoc æthere viuet

Longius: hæc mæstum spes leuat vna patrem.

Obijt anno M. D. LXIX. die XXVIII. Decemb.

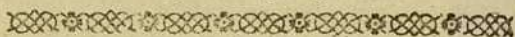
ætat. M. III. D. II.

EPITAPHIVM, QVOD BALTHASAR
MENCIVS LETHALITER DECUMBENS
Romæ sibi ipse fecit.

*Parcat litior iners tenebris & morte sepulto,
Cuius nunquam vlli vita molesta fuit.*

*Stemmata Menciades, patria sum saxo, Camœnis,
Ars mea, & eterno seruijt vsq; Deo.*

*Scis iam, qui fuerim; quis tu sis, nescio, Lector,
In tenebris: ipsum te rogo nosse. velis.*

VVIRTEBERGENSIA.

Illustriss. Principi ac Dominæ, D. ANNAE Ducis VVIRTEMBERG. Ducis Vldrici, &c. filię dulciss. Quam benigna Dei manus ex ista fragili & caduca, rerum humanarum cōditione, ne diutius calamitosis & tumescētibus ærumnarum procellis misera quateretur, adolescentulam tenerr. atq; in ipso blādissimo virginitatis flore an. Domini M. D. XXX. mens. Iunij XXI. ætatis verò eius XVII. feliciter eripuit: huic, inquam, in hunc locum amœniss. vbi iam Carthusianorum latibula Auraci, cū illic ann. XXI. sepulta iacuisset, collaberentur, traductæ Illustriss. Dux Christoferus Dux VVirtemb. clementiss. vnice sorori suæ dilectiss. ad perpetuam memoriam hîc erigi voluit, anno Domini M. D. LIV.

CHRISTO CRVCIF. GLOR.

Memoriæ Illustrissimi Principis Vldrici Ducis de VVirtemberg. &c. infantis dilectiss. P. Qui vixit mens. II. d. I. .Θ. an. Christi M. D. LVIII. mens. Iulio, d. VII. cuius ossa VIII. eiusdem mensis, huc ad aui-

ad auita conditoria deposita sunt. V. C. V.

Principis VLRICI potuisti tollere corpus

Inuida mors, animam tollere nullapotes.

Scilicet hoc solo fuerat mortalis. At idem

Parte tamen viuit nobiliore sui.

D. O. M. S.

Vt omne natum caducitati subiectum, ita & eodem decreto, Illustriss. Princeps Maximilianus Dux VVirtemberg. &c. Anno salut. M. D. LVI. XXVII. die Augusti natus, mens. VI. dieb. XXII. superstes, infans dulciss. parentes optatæ vitæ desiderio priuauit ann. Christi M. D. LVII. mens. Mart. die XVII. Cuius ossa XIX. eiusdem mens. huc ad auita conditoria translata sunt.

VVIRTZEBVRGENSIA,

VEL

HERBIPOLENSIA.

IN SVMMO TEMPLO.

CONRADO à THVNGEN Episcopo VVirtemberg. & Franciæ Orientalis Ducī, præcipuæ viro iustitiæ, egregiæ eruditionis, temperantiæ singularis, acutissimiq; iudicij, quem primo statim susceptæ administrationis limite arreptum vesani huius seculi dissidiū, seditio, & calūnia seueriter diu & contumeliosè habitum, vnā cum Ecclesia eius, extremæ penè subiecissent interneconi, in Deo suffragante, aduersus iniquissimæ fortunæ procellas vigili prudentia, infracta dexteritate, tolerantiaq; mirāda grauitè superasset.

set, æquiore seculo digniss. vixit autem an. plus minus LXXIV. præfuit an. XXI. mens. IV. dies x. Obijt XVI. Kal. Iul. Anno salut. M. D. XL. communi suorum mœrore & luctu, vt vmbra corporis comes, sic fascium cura, labor, ærumnæ, atque mille pericula; quæ strenuè vtentem sequuntur vndique, sed vincit ille cuncta, qui fidit Deo.

AD TVMVLVM MAVRITII AB
HVTTEN EPISCOPI EYSTETTEN-
fis, &c.

*Aspicis humana brevis vt sit linea vitæ,
Vt dubias verſet mors inopina vices.
Fata manent quemuis, humili seu stirpe parentum,
Siue sit à magnis nobilis ortus auis.
Grandia nec profunt vel pondera diuitis auri,
Lectæ vel in rubro gemmea gazæ mari.
Omne relinquendū est, cū venerit horula mortis,
Suaue prius quicquid, vel tibi dulce fuit.
Talia peccati labes ab origine prima,
Noxius hæc meruit præmia lapsus Adæ.
At benè qui vixit, moritur benè, dignus olympo;
Sanguis & quanquam corpus inane iacet:
Vis tamen haud anima cum corporis interit vmbra,
Vita sed huic Christus, mors erit ipsa lucrum.
Viue memor lethi quisquis cœlestia curas,
Sic lethi victor gaudia læta feres.
Vixit ann. XLIX. dies II. Obijt VIII. Id. Decemb.
Anno LII.*

IVLIVS EPISCOPVS VVIRTZEBVRG.
& DVX FRANC. CARISS. FRATRI SVO
Sebastiano Echtero à Mespelbron, V. I.
Doctori POS. Vt ti-

*Ut tibi care meum frater testabor amorem,
 Qui raperis fatum iunior ante meum?
 Hoc tua componam, quod nunc licet, ossa sepulchro,
 Perpetuas animo constituamq; preces.
 Morte tua dolui, lacrymas fudore parentes,
 Tu sapiens, doctus, religiosus eras.
 Spes erat auxilio mihi te, sed vana, futurum,
 Imperij dum me sarcina bina premit.
 O vtinam pariter, possis vt viuere mecum,
 Tempora sint vite dimidiata mea.*

*Obijt anno Domini 1575. die 7. Nouembr. Anno
 ætat. suæ 30.*

IOANNIS SINAPII MEDICI
 CLARISS.

*Heu vester ille concidit SINAPIVS,
 Lugete Musæ, quem tulit Sainfordiæ
 Mater parenti consuli. Vos inclytæ
 Duxistis alti sub iugum montis Deæ,
 Vbi Latinas Atticasq; litteras
 Felix puer cum lacte primo disceret.
 Maiora Phœbus huic repente contulit,
 Artem medendi industrium vt iuuenem decet.
 Hac ille carus regibus multis fuit;
 Primum Renatæ Franciæ ad ripam Padi:
 Deinde magno Præfuit Zobellio,
 Alijsq; multis: atq; cum prudentia
 Præstaret, eloquentiæq; viribus;
 Quintas loquentem comprobauit Carolus.
 Nil ergo mirum si modò SINAPIVS
 Viuit, nec eius vnquam abolebitur decus.*

*Mens sancta cœlo continetur, anxie
 Diem resurrectionis expetens,
 Christo iubente quando spiritus suum
 Corpus reducet, atq; vivent mortui.*

*Vale viator, & memor SINAPII,
 Cui Bruma vitam, Bruma funus attulit,
 Viumq; trade, mortuumq; te Deo.*

DEO IMMOR. SACR.

Et virtuti ac memoriæ clementiss. Principis
 Melchioris ex antiqua Zobelliorum gente, Reue-
 rendissimi huius Ecclesiæ Præsulis sexagesimi, qui
 adolescentia multis magnisque in negotijs acta,
 cum proximum ab eo, qui primus est in amplissi-
 mo collegio, dignitatis gradum adeptus esset; vna-
 nimi deinde amplissimi Senatus consensu, caput
 Ecclesiæ VVirtzeburg. inclytæque Ostrofranciæ
 Dux factus, magna laude, summo erga suos studio,
 summa voluntate, egregia fide, singulari pietate,
 iustitia, temperantia annis octo Rempubl. admi-
 nistravit. Idē Marchico deinde bello sænissimo,
 tentatis frustra sæpè conditionibus, extrema per-
 peti, quàm suos in hostium potestatem venire ma-
 luit. Ideoque sumptus incredibiles, maxima pe-
 ricula, damna, dirptiones, incendia, omniaque
 hostilia fortiter in tertium vsque annum susti-
 nendo; tandem prælio ac periculo vitæ, ter hosti-
 bus in fugam actis, patriam à crudelissima servi-
 tute liberavit, pacem ac tranquillitatem subditis
 suis, Deo adiuvante, restituit: toti que Imperio fa-
 ctum suum comprobavit. Sed, ô fallacem homi-
 num spem, fragilemque fortunam, quadriennio
 post, pace iam composita, anno D. LVIII. su-
 præ

prà millesimum, xvii. Kalend. Maij à xv. coniu-
 ratis illius belli reliquijs, in prooppido insidian-
 tibus, ex vrbe in arcem ascensurus, globo per pa-
 pillam sinistram nefariè traiectus, vnà cum duo-
 bus nobilibus aulicis suis præstrennis iuuenibus
 VV. Carolo à VVencheine, & Iacobo Fuchs, pro
 patria, quam conseruarat, mortem in Christo feli-
 cem, nobis autem perluctuosam, Princeps opt. glo-
 riosè oppetit, cùm annos xiii. mens. viii. dies
 v. præfisset, Reuerendissimus amplissimisque
 Princeps Fridericus à VVirtzburg. Episcopus, ac
 Franciæ Dux, successor, & in eius morte decoranda
 studiosissimus. H. M. P. C.

ALIVD.

*Conditur hac DANIEL STIBARVS vir ma-
 gnus in vrna,
 Quem meritò sequitur gloria, fama, decus.*

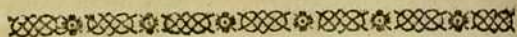
D. O. M. S.

D. DANIELI STIBARO à Rabeneck huius
 ædis, ac aliarum aliquot Canon. & præpos. Eq.
 Ord. viro, pietate, eruditione, rerum experientia,
 omniq̃ue aded virtutum genere, non priuatis tan-
 tum & suis, sed summi ord. principib. etiam exte-
 ris probatiss. necnon literatorum ac bonorum o-
 mnium fautori patronoq̃; singulari: qui in grauiss.
 Reip. negotijs annis amplius xx. summa fide &
 integritate versatus, ita vt salutari eius consilio
 multoties adiutam sese patria perspexerit, pro cu-
 ius & salute, bello turbulentiss. temporibus neces-
 sariò legationis munere perfunctus, deficientibus
 in itinere viribus, breui post tempore, nō sine ma-
 gnò multorū, ac opt. cuiusq̃; mœrore, succubuit.
 Vixit

Vixit annos plus minus III. Execut. Test. F. c c.
Anno 1555.

EPITAPHIVM CONRADI EPI-
SCOPI.

*Hic procumbo solo, sceleri dum parcere nolo,
Vulnera facta dolo dent habitare polo.*

HERVORDIAE.

IOAN. GLANDORPII MONASTE-
RIENSIS.

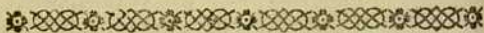
L Vce bis vndena Februi Glandorpius atris
Absumptus curis in sua fata ruit.
Ossa boni cineresq, viri tegit humida tellus.
Aspectu fruitur mens animosa Dei.

E REGIONE IN COLUMNA
LAPIDEA.

GLANDORPI, cuius studiumq, fidemq, Iuuentus
Sensit, amans tellus hoc capit ossa sola.

DE EODEM HENR. SIBAEVS
OLPHENIVS.

Leſtor amans Chriſti, iacet hic Glandorpius ille,
Muſarum cultor, Pieridumq, decus.
Quem nunquam viuum Germania tota prehendit,
Deſunctum tumulus continet exiguus.

MAGDEBURGI.

IVL. CAES. SCALIGER.

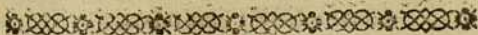
Vos ego magnanimis inuictos Saxonas armis.
 Atq. graues Martis turbine canto duces.
 Non Macedo tu miles eras. Sic Gracia mendax
 Facta tua in laudes transtulit alta suas.
 Non veteres huc te quondam misere Britanni:
 Quin iam seruiuit terra Britanna tibi.
 Ipsa tua es primumq. tuis cum montibus orta:
 Cum coeli ipsius sinibus orta tui.
 Dives agri, diues quasite vestis, & auri;
 Gens, dubium est, armis, iustitiæ prior.
 Est hominis, patrijs alios bene vincere telis:
 Iustitia teipsam vincere velle, Dei est.

OTTO I. IMPER. OBIIT ANNO
 D. CCCC. LXXIII. ET SEPULTVS PRO-
 pè coniugem * Editam cum hac * alij legunt
 inscriptione. Idihæ.

Tres luctus cause sunt hoc sub marmore clausa,
 Rex, decus Ecclesiæ, summus honor patriæ.

IN MEDIO FORO VRBIS
 VETERIS.

ROLANDVM vix vetustate agnitum, Consules
 D. Ioan. Scheyring, artium & vtriusque Iuris Do-
 ctor: & D. Heyne Aleman, S. P. Q. M. expensis re-
 nouari ac restaurari curarunt. Anno Domini M:
 D. XXXIX.

ARGENTINAE.

AD PRÆDICATORES.

Da

Cedit

Et voluit primo qualibet esse loco.

Sed vicit pietas, animamq; per æthera Christo

Adduxit, cuius numen adorat ouans.

Ingenuas coluit felici fidere musas,

Pæoniaq; tulit pluribus artis opem.

In terris famam, nomenq; reliquit honestum,

Spiritus it calo, membra recepit humus.

Excesit septem decies ac amplius annos;

Mens tamen in sano corpore sana fuit.

Sed quid opus multis? laus vni hæc sufficit vna,

Ingenio magnos vicit, & arte viros.

Obijt anno M. D. LXXIV. IV. Octob.

RATISBONA.

IN CVRIA SEQVENS INSCRIPTIO

AVREIS LITERIS IN TABVLA

MARMOREA.

Quisquis Senator Curiam officij caussa in-
grederis, ante ostium priuatos affectus om-
nes abijcito: iram, vim, odium, amicitiam,
adulationem. Reipub. personam & curam subijci-
to. Nam vt alijs æquus aut iniquus fueris: ita quoq;
Dei iudicium expectabis & sustinebis.

LIPSICA.

IN LIPSICAM IVL. CAES.

SCALIGER.

LIPSIA, se ostentans sublimibus aurea tectis;
Lumina dum saturat, mens perit icta fame.

Dd 2

Vectâ

Vecta quibus ratibus longinqua marmora terra?
 Vnde frequens flauipura nitela Tagi?
 Huc Cyprum, huc Temesum, huc Arabas, huc Serica
 Sedibus euulsa huc Indica regna suis. (dices
 Cum gemma bibitur, vincuntur nectare gemmae:
 Sed linguae varius vincit utrunq, nitor.
 Nec Germana tamen vitatur LIP S I A luxu:
 Ast hunc Germanum Lipsia magna facit.

I N C V R I A.

Perditus est cupidè qui turpia scenora capiat,
 Fraude suam parto ditet ut ere domum.
 De malè quasitus ni tertius excidat haeres,
 Nec quartus certè nullus adire potest.
 Sed magis ille sapit, Domino qui fidere nouit,
 Inq, sua degit conditione pius.
 Hunc ultro sequitur cunctarum copia rerum,
 Et velut in somno quod cupit omne, capit.

TITZMANNI DVCIS MISNENSIS
 IUXTA ALTARE D. THOMAE
 trucidati.

TITZMAN NVS ego sum: me olim genuere pa-
 Albertus Princeps, Margaretaq, pia. (rentei
 Imperium titulumq, dedit Thuringia nobis:
 Marchia Lusatiae, Misena & ipsa potens.
 Qua q, patet vetus in planis Libano tria campis,
 Et quae mundano flumine Ptisna lauat.
 Frater erat Fridericus idem Mauortius heros:
 Pro patria mecum praelia dira subit.
 Nam superare datum est nobis victricibus armis
 Bohemia populos, Saxoniaq, duces.

*Marchio de Brenburgk VValdemar nomine dictus,
 Agmine deuictus vincula nostra tulit.
 Afcanius Princeps cecidit quoq; cuspide noſtra:
 Sed vitam ſupplex hic miſer emeruit.
 Romulidum reges, Albertus, Adolphus, & alter,
 Non poterant noſtras frangere Marte manus.
 Viribus, & pietas, noſtris ſed terga dederunt:
 Caſareis opibus tunc ego diues eram.
 Innumeri & noſtro caſi ſunt enſe Sueui,
 Audentes patrios ſollicitare Deos.
 Omnia ſic vici, durum ſed vincere fatum
 Non potui, Lachesis quod dedit atra mihi.
 Obijcit illa mea crudelis pectora ferro,
 Dum ſteteram cautus in medio Eccleſia.
 Sic victor victus cecidi, virtute triumphos,
 Et laudes meritas non rapit vlla dies.
 Obijt 8. Cal. Ianuar. anno 1280. Dantes Florenti-
 nus fecit.*

A L I V D.

Siſte viator gradum, pij manete rogitant. Mo-
 numentum quod cernis HVGOLDO PFLVG eſt
 conditum. aſt ipſe longè aliud, quod nullis vn-
 quam conſenſcit ſeculis, ſibi liberalitate ac vir-
 tute inſigni viuens poſuit. Vixit annos XLVI. Mor-
 tuus xxv. Septemb. anno † Hæc te ſcire volui. Aue
 amice. Vale.

D. O. M.

SIMON PISTORIUS LL. D. Obijt III. Non.
 Decemb. an. Chriſti M. D. LXII. ætat. LXXIII. pa-
 ter liberorum XXI.

VITA NOSTRA FIDEI VITA EST,
NON CONTEMPLATIONIS.

Clauditur hoc tumulto SIMON PISTORIVS, is qui

A patre præclaro nomen auoq, tulit.

Saxonica vixit qui Cancellarius aula,

Vltra quinq, gerens lustræ regentis onus.

Ingenio præstans, studio indefessus, honore

Summus, consilij utilis, ore potens.

Quod mortale fuit tellus tenet: indita fama

Nominis haud vllò stat violenda die.

Patri clariss. filij moestiss. P. C. P. C.

IN AEDIBVS HORTORVM D. MARCI
PFEIFFERI.

Cum meus in medio Dominus me poneret horto;

Nocturnis terror furibus, inquit, eris.

Iam dices, quiste metuet casa muta? sed audi,

Iniustum terret qualibet vmbra virum.

IBIDEM.

Heus tu, quisquis in hac furtim viridaria reptas,

Ne continge tua non tua poma manu.

Sed tangis, video: faxit Deus ergo quod opto,

Cum malis nostris & mala nostra feras.

IN AEDIBVS D. AVERBACHI
INTERIORIBVS.

Quæ necq, pauperibus, necq, mole potentibus auri,

Nec pueris noui parcere, nec senibus:

Mors vocor, impositum nunquid malè dixero nomen?

Quodd fugere à morsu res nequit orta meo.

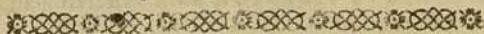
HOMO VLLA.

IBIDEM.

Aedificandi omnis ratio à necessitate primùm
orta est, eam pòst aluit commoditas, & honestauit
vsus; vltimum fuit, vt voluptati quoque nonnihil
indulgeretur.

EXTRA.

*Mors certa est, incerta dies, hora agnita nulli,
Extremam quare quamlibet esse puta.*

MOGVNTINA.

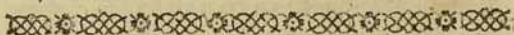
AD D. FRANCISCI ANTE SVM-
MAM ARAM.

Qui sacra Christigenis padebat fœnore multo,
Talis IOANNES stabat eratq; FERVS.
*Artificis dextra pingi mens Enthea nescit:
Illa sed inscriptis conspicienda venit.*
Obijt anno Christi M. D. LXII.

IN S. MARTINI.

Bis Præsul factus Comes EYSENBVRG DIET-
HERVS,

*Moguntinam arcem struxerat atq; scholam:
Hoc voluit tumulo corpus condi miserandum,
Cuius aethereis dans animamq; Deo.*
Obijt anno M. CCCC. LXXXIII. VII. Maij.

SPIRENSIA.

IN SUMMO TEMPO.

*Filius hic, Pater hic, Auus hic, Proauus iacet isthic,
Hic Proau coniuux, hic Henrici senioris.*

CONRADVS II. Imp. Obijt 21. 1039. II. Non.
Iulij.

GISELA Imperatrix obijt xv. Kal. Martij.

HENRICVS III. NIGER, Obijt an. 1056. III.
Non. Octob.

HENRICVS IV. SENIOR, Obijt VII. Aug. An.
no 1106.

BERTHA Imperatrix obijt vi. Kal. Ianuar.

HENRICVS V. IUNIOR obijt v. Kalen. Maij, an.
no 1125.

IBIDEM.

Famosi Reges, clari Comitesq; Ducesq;

Et Reginarum nobilis vsg; phalanx:

*Hoc in magnifico dum stabunt secula templo,
Vestrarum laudum fama perennis erit.*

*Quippe domo nostra cui munera magna dedistis,
Haud frustra placuit corpora vestra tegi.*

*Sperastis precibus animas quandoq; lenari,
Hic facilem ad superos spes erat esse viam.*

Viuite felices aeterna laude sepulti.

Quorum animas cœlum, corpora terra tenet.

IBIDEM.

Reuerend. ac illustri Principi ac Domino D.
GEORGIO Episcopo Spiren. ac Comiti Palatino
Rheni, Ducique Banariæ, admiranda clementia,
prudencia & pietate vndiq; conspicuo: ac demum
fragante Anglico sudore, immatura morte defun-
cto, eius in Episcopatu successor PHILIPPVS à
FLERSHEIM, hoc monumentum cōstituit. Obijt
anno salut. M. D. XXIX. die XXVII. Sept. qui eter-
na luce fruatur.

IN MONASTERIO VALLIS VTRINAE
FRIDERICI SPIRENSIVM PRAE-
sulis.

Epitaphium ridiculosum, & satis felix pro illo *quo*,
Continet haec fossa, FRIDERICI Praesulis ossa,
Quondam Spirensis, Deus illum pascere mensis
Celi digneris: epulis quoque iungere veris.
Anno milleno tricentenorum, secundo,
Atque Kalen. quinto Februi datur is pius antro.

MISNICA.

CONDITUR hoc saxo, cui mortem Dresda, se-
pulcrum
Misna dat, † HENRICVS † Friderici II. Ele-
principe stirpe satus. Etorum filius.
Tollitur in caelum, teneris extinctus ab annis,
Tristitia hic matris prima dolentis erat.
Mortali quicquid de semine nascitur, illud
Mortali pariter conditione perit.
Obijt anno ætatis XII. XI. Kal. August. M. CCCC.
XXXIII.

ALIUD.

Dignus † Alexandri qui nomine posset haberi, † al-
ter filius Friderici II. Electoris.
Heu rapitur manibus mors violenta tuis.
Talis erat facie, forma, virtute, vigore,
Maiores ingenio ferret ut ore decus.
Sæpe cadit crescens læsis radicibus arbor,

Virtus saepe suum concidit ante diem.

Obijt anno Domini M. CCCC. XLVI.

FRIDERICI, FRIDERICI II. ELE-
CTORIS F. OBIIT M. CCCC. LI.
X. Kal. Ianu.

MATER AD TVMVLVM LOQVITVR:

Vulnera aeterna tuli, genitrix mæstissima: natis

Qua tribus ereptus, iam viduata, gemo.

Quis titulos patrios feret, aut virtutis honores?

Quis sera etatis dulce leuamen erit?

Has tibi sparge rosas, hos flores pono sepulcro

Nate tuo, super a late recepte domo.

Catera Christe tibi, tacita commendo querela,

Sum mater super sedibus, orta meis.

ALBERTI SAXONIAE DVCIS.

ALBERTI sita sunt hic clari Principis ossa,

Qui fuit inuictus robore, pace, fide.

Aequabat calum, quo sospite Misna, supremo

Et tetigit superos vertice lata Deos.

Hoc viuentem, fuit scelerum repressa facultas,

Hoc pro iustitia Principe, pugna stetit.

Virtuti nunquam meritos subtraxit honores,

Fulsit in excelsa pax probitasq, loco.

ALIVD.

Nondum genus mortis meae refertur,

Neg, adhuc sciunt populi, quid interemit,

Hic ferreum somnum capio sepultus,

ALBERTVS ille Frysij's timendus.

*Propago Martis, præliorum Enyo.
Multi putant hostilia obsidentem
Mænia, trucidatum esse flammicrepæ,
Fundæ globo: multi negant ita esse.
Sat hoc tamen constat, carere vita*

*ALBERTVM, ab ortu Saxonum Ducem auitq.
Ne Frysij iam nunc quidem timendum.*

EVGE VIATOR.

DVRVM, SI NESCIIS, FRANGIT PATIENTIA.

ANNA

*Gentis BETSCHITZ nobilis foemina, immensis
malorum acta casibus, armis munita patientiæ vi-
ctrix sæpe, nunquam succubuit, hic magnum ex-
emplū statuit, vnus funestus dies, tres charissimos,
Theodoricum Commerstad coniugem, duosque fi-
lios (infandum) grauidæ abstulit, ipsaque sola me-
rens, secundis relicta nuptijs, quæ quidem quamuis
contigissent, non perinde bonæ; tamen suo more
euicit patientia. Ergo malorum sortita terminum,
huc nomen suum il libata cōtulit. pudica, benigna,
patiens, matronarum decus omnium. In Christo
requiescit suauiter. Mortua est die xxv. mensis Iu-
nij, ætatis suæ LXXXI.*

Liberi pijsimæ matri incerentes F. C.

FRIDERICI DVCIS GREGORII F.

Moribus innocuus, præclaro stemmate Princeps.

Qui niuea placidus simplicitate fuit:

Ille luce diem vidit, qua milite multo,

In Phrysiis genitor de patria iuit agros.

Vno qui vixit tantummodo mense maritus,

Postq, cui septem lustra, reliquit humum.

Amis.

*Ante patrem moritur, qui nulla prole relicta,
Post etiam vitam finijt inde suam.*

Scilicet ex omni nil cuiquam parte beatum.

Fata manent iuuenes, credite, fata senes.

Obijt I v. Kal. Mart. Anno M. D. XXXIX,

LAVRENTII HOFMANNI MUSICI.

In choro templi Afrani.

Hic iaceo HOFMANNVS, cantandi clarus ab arte,

Misniacæ quondam portio magna scholæ.

Franciã nascentem, morientem Misnia vidit,

Dantem operam studijs Leucoris ipsa bonis.

Deserui terras, cum nondum lustra peracta

Ætatis cœpi sex numerare meæ.

Si vitam quæris, placuit mihi semper honestas,

Et studui mores composuisse meos.

Sedulus impositum munus sine crimine gessi,

Primâq; cura mihi de pietate fuit.

Hac, quod debetur morti, sub mole quiescit,

Pars melior cali regna beata tenet.

IBIDEM.

Nobilitas & opes & clari fama laboris,

Et studijs mores excoluisse bonis,

Magna viro laus est: sed nil præclarius illa,

Quàm patriam & verum quàm coluisse Deum.

Laude hac, Schleinitia de gente GEORGIVS ortus

In vita fuerit, morteq; clarus erit.

Hunc tumulum nati caro posuere parenti,

Et dulci coniunx officiosa viro.

Obijt anno M. D. LV. X. Kal. Febr. ætat. XLIII.

IBI-

IBIDEM.

*Serhusium domus est, clari virtute parentes,
 Nomen IOANNES, gens mihi Schleimicia.
 Mors est visa quies, aliam scio speroq³ vitam,
 Hic cinis ipse, nouus quando futurus homo est,
 Hoc posuit pietas fratrium officiosa sepulchrum:
 Mens & amor nobis quatuor, vnus erat.
 Obijt anno M. D. XL. IV. Kal. Febr. ætat. XLVI.*

PARATVM EST COR MEVM DOMINO,
 PARATVM EST COR MEVM.

DEO OMNIPOTENTI SACR.

*HVGO decus gentis Maxena in flore iuuenta
 Concidit, vt rigua flos speciosus humo.
 Fatalem in morbis varijs cūm cerneret horam,
 Ad Christum toto pectore versus, ait:
 Est tua delictis maior clementia nostris,
 Victor, Christe, tuo sanguine mortis ero.
 In te credo vnum, corpus tibi pono caducum,
 Inq³ tuam patiens omnia trado manum.
 HVGO Dei viuens templum fuit atq³ quiescens,
 Nunc colit in calis aurea templa Dei.
 Elizabetha parens dilecta q³ nomina fratrum,
 Hoc mæsti ritulum constituere loco.*

EXTRA VRBEM ANTE D. VVOLF-
 GANGI.

IESV CHRISTO SACRVM.

~~In nomine Domini Amen. Hic sepulchrum est. Hic
 sepulchrum est. Hic sepulchrum est. Hic sepulchrum est.
 Hic sepulchrum est. Hic sepulchrum est. Hic sepulchrum est.
 Hic sepulchrum est. Hic sepulchrum est. Hic sepulchrum est.~~

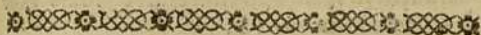
OTTO coronatus, verbis esca datus.

Huius erat post sponsa Philippi stirps generosa,

Filia formosa, nunc cinis, ante rosa.

Qui legis hæc metra, memor esto orans pro poëta:

Quid caro, quid vita, quid res? nisi mors, cinis,
vmbra.

LVNEBURGI.

EPITAPHIUM HERMANNI TVLLI-
CHII, PRIMI SCHOLAE LVNE-
burg. Rectoris.

Hermannus iacet hic TVLLICHVS ille,

Orator bonus, & Poëta felix,

Huius sceptrum scholæ tenebat vrbis

Magna laude diu, sed ante tempus,

Tantum fata virum abstulere mundo,

Cum mærore graui omnium bonorum.

Obijt anno 1540. Iulij XXVIII. ætat. LI V.

GEORGII STENII CITHAROEDI.

STENIVS hic recubat testudine ludere doctus,

Cui peperit nullum Teutona terra parem.

Cum moriebatur, Musæ Charitesq; gemebant,

Tristis & abiecta flebat Apollo lyra.

Ast cælum risit. quoniam ut mortalibus antè,

Sic insigne melos nunc canit ille Deo.

I B I D E M.

HENRICO HVSANO Hsenacensi Turingo, ab
ineunte ætate in Germania, Italia & Gallia bonis
listeris & linguis exculto, & mox supra ætatem
egre-

egregio oratori, politico & I. Cto. Saxoniae & multorum principum consiliario & legato, Cancellario Megapolitano, & post aulicarum iactationum radium Luneb. quoque Reip. syndico, dexteritate & usu rerum conspicuo: & in consilijs, transactionibus & pacificationibus mirifice expetito, pieque hinc defuncto in spem optatiss. resurrectionis vxor & liberi cum lachrym. PP.

CIRCA IDEM MONVMENTVM.

COELVM POLITEVMA PIORVM EST.

*Christo vno duce carpe viam, sic itur ad astra.
Aurea puluereis praestant aeterna caducis.*

Nulli sine Marte triumphi.

VITA CRESCENDO DECRESCIT.

MORS LILIA SENTIBVS AEQVAT.

*Nil fragili à fracto; quod tu esse solebas,
Ipse fui, fies tu quoq., sum quod ego.*

LVBECENSIA.

IN LVBECAM IVL. CAES.

SCALIGER.

SI referam; mihi quis credet? sub limina mundi
Ultima legiferi iura vigere Dei.
Ingenium, candorem animi, cultumq., fidemq.,
Fortiaque inuicta pectora pura manu,
Dum mirata stupet terras Astraea relinquens,
Atq; putat caeli regna, resedit ibi.

IN SVMMO TEMPLO.

A. . M. C. LXX. ædificata fuit præsens Ecclesia,
per

per Dominum Henricum Ducem Bauariæ & Saxoniæ, & per Henricum III. Episcopum Lubecensem, & fundatorem Monasterij sancti Ioannis in Lubeck consecrata in honorem sanctorum Ioannis Baptistæ & Nicolai confessoris IESU Christi.

IBIDEM.

Anno 1465. prima die Februarij ex hac vita migravit DETHLEVIVS RANZOW, Dn. in Neuerfdorp, huius Ecclesiæ Canonicus, qui hoc loco, cum patre Henrico milite, anno 1464. die 6. mēsis Martij mortuo, sepultus est. Inscriptionem monumenti vetustate corruptam, H. R. Regius in Holsatia Legatus refecit, Anno Domini 1575. ætat. 50.

*Ordinis est sacri DETHLEVVS adeptus honorem,
Qui sua de Canonum nomina iure tenet.*

*Quâ colitur pulchra templum cathedrale Lubecæ,
Quaq; frequens largus ara ministrat opes.*

*Hic sua tranquilla traduxerat otia vita,
Consilio præstans ingenijq; bonis.*

*Sæua truci genitor tractauerat arma Gradiui,
HENRICVS celebri nomine vectus Eques.*

*Cum patre iam dormit sociâ DETHLEVVS in vrna,
Qua sacra baptismi labra replentur aqua.*

HENRICVS RANZOVIVS, Nobilis Holsatius, D. Ioan. F. Regis Daniæ, tam vtriusque Ducatus Slesuicensis & Holsatiæ, quàm Dithmarforum Gubernator & locitenēs, THEODORICO RANZOVIO, summæ spei, optimæque & generosæ indolis, vixdum pubescēti filio suo dulcissimo, præpropera immaturaque morte sibi erepto, nec non Nicolao Ranzouio, eiusque vxori Luciæ, à quibus

hic Theodoricus educatus est, in memoriam & certam futuræ resurrectionis spem statuit. Obdormiuit Lubecæ, Anno 1572. die XXVII. Iun. ætatis suæ II.

IN CATHEDRALI.

Humi in lapide.

D. HENRICI BROEMSII.

Stemmata præclaro doctore proconsule natum,

Doctorem Iuris atra sepulchra tenent.

Ferfidia vulgi patrijs dum sedibus exul

Imperij Consul Caesaris & fit, Eques.

Sic mundi curis tandem, fessusq; senecta

Iungitur inuictus mortis agone Deo.

Obijt anno 1542.

IBIDEM IN SVBLIMI.

D. O. M. S.

Strenuo ac nobilitatis splendore viro spectabili, Domino HENRICO BROEMSEN, Equiti Aurato, ac I. V. Doctori eximio, inuictissimi quæ ac potentiss. Caroli V. Imperatoris quondam Consiliario fidelissimo, amplissimæ quæ ciuitatis huius patricio, agnati, gratæ memoriæ causa insignia hæc poni curauerunt. Obijt humanæ salutis anno 1543. die conuersionis Pauli, cum vixisset annos 67. dies decem & septem.

HAMBVRGENSIA.

IN COEMITERIO SVMMI
TEMPLI.

Anno Domini M. D. XVII. in vigilia conceptionis

ptionis virginis matris gloriosæ, spectabilis & egregius vir, Dominus ALBERTVS CRANTZ, sacrae Theologiæ ac Decretorum eximius Doctor, Ecclesiæ Hamburgenfis Canonicus, lector facundissimus, doctissimusque, & olim Decanus: morum ac virtutum specimen & exemplar, patriæ decus, feliciter concessit in fata. cuius anima cum beatis molliter quiescat.

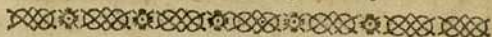
AENIGMA INCISVM LAPIDI SEPULCHRALI IN TEMPLO CATHEDRALI.

O, MORS, CVR, DEVS, NEGAT, VITAM;
SVPER
BE, TE, BIS, NOS, BIS, NAM.
Canon.

*Ordine da primam mediæ, mediamq₃ sequenti,
Debita sic nosces fata, superbe, tibi.*

*Quid mortalis homo iactas te? quid dūc superbis?
Cras fors an fies pulvis & vmbra levis.*

*Quid tibi opes prosunt? quid tūc tibi magna potestas?
Quid dūc honor? aut præstās quid tibi forma? nihil.*

BREMENSIA.

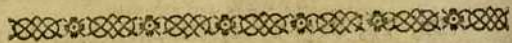
IN TEMPLO PRIMARIO.
BARTHOLDI RANTZOVII, qui obiit anno
M. CCCC. LXXXIX.

FVnde viro lacrymas Brema, atq₃ hūc plāge via-
Extinctum, virtus quē super astra leuat. (tor
Bartholdi Ranzou præclaro stemmate nati
Hoc tumulo cineres ossaq₃ clausa iacent.

Dum vixit, sacro venerandus in ordine vixit,
 Buxthuda extremum clausit in vrbe diem.
 Cui vita, atq; animo studuit seruire pudico,
 Defunctum regnis, inferre Chrifte, tuis.

IN CVRIA.

Tempore cū longo domus hac collapsa fuisset,
 Orbq; iam cuncto pene nitore foret:
 Sumptib; hāc proprijs voluit reparare GERARDVS
 Qui de RANZOO stemmate nomen habet
 Effet vt hospitij sedes sibi grata, suisq;
 Qui cupiunt vrbis commoditate frui.

PALATINA,
 SEV
 HEIDELBERGENSIA.

IN HEIDELBERGAM IVL. CAES.
 SCALIGER.

Nobilis Imperio Franconia dextra potenti
 Belligero nulli Marte secunda viget:
 Cū victis ab se pepulit vectigal Alanis,
 Libera Germano nomine Frānca fuit.
 Nec contenta suis angustis finibus (illi
 Quae par virtuti terra futura foret?)
 Egreditur: superat. Germani o pectus honoris!
 Victoris victos nomina ferre sat est.
 Non aliundē venis: Francū suc est Hecloris vllus.
 Quid peti à victo stemmata? tota tua es.

DVCVM

DVCVM PALATINORVM AD RHE-
NVM MONVMENTVM.

ROBERTVS Bauariæ Dux, Comes Rheni Pala-
tinus, Romanorum Rex, iustus, pacis & religionis
amator, dignus Deo visus, qui pro Iustitia patere-
tur. huius sacræ ædis & collegij institutor, hinc cū ca-
stissima cōiuge Elisabetha, Norici Mōtis Burggra-
uia quiescit. vita functus an. Chr. 1410. Cal. Iun. xv.

IBIDEM.

*Cetera qui circum lustras monumenta viator,
Hæc quoq; non longa est, perlege pauca, mora.
Si Ducis audita est forsantibi fama PHILIPPI,
Clara Palatina quem tulit aula domus.
Qui modò Pannonicam defendit ab hoste Viennam,
Et soluit trepidos obsidione viros:
Tunc cū Threicijs vastarent omnia Turcæ,
Et tremarent subito Norica regna metu.
Mox etiam impleuit magnum virtutibus orbem,
Vtilis hinc armis, vtilis inde toga.
Illius hac tegitur corpus venerabile terra,
Hic animam, hic vitam reddidit ille Deo.
Quod, te si pietas, si te mouet inclyta virtus,
Iunctaq; cum summa nobilitate fides,
Huic opta vt cineres placida cum pace quiescant,
Conditæ nec tellus durior ossa premat.
Nam pius ad cæli sublatus spiritus arces,
Cum Christo viuit tempus in omne suo.*

Decessit IV. Non. Iul. Anno Dom. M. D. XLVIII.
Ætatis suæ XLIII. cuius P. F. memoriæ Dux
Ottoheinricus Comes Palatinus frater aman-
tissimus, M. H. E. C. An. Domini M. D. L.

IBIDEM.

Illustrissimo Principi ac Domino D. VVOLFGANGO Comiti Palatino Rheni, Duci Bauariæ, &c. Philippi Electoris filio, inter eos qui ad iustam ætatem peruenerunt natu minimo, Principi bonitate ingenij, honesta frugalitate, auitisq; moribus seruandis præstanti, & sorte sua mediocri per omnem vitam contento, Illustriss. Princeps Frid. Tertius Elector hoc monumentum consanguineo charissimo fieri curauit.

Natus est anno M. IV. C. XCIV. vlt. Octobr. exemptus rebus humanis 2. April. Anno M. D. LVIII.

IBIDEM.

Illustrissimorum Principum, Equitum auratorum RODOLPHI ac LVDOVICI Comitum Palatinorum, Bauariæ Ducum, ac S. Rom. Imperij Archidapiferorum & Electorū lamentabilia deposita, altare quod cernis recondita tenet, lubrica fors rarum fauorem breuitate gloriæ ac vitæ compensauit: & hunc tamen ex tantis fortunis rudem, etsi sanctum, tumultum cōcessit. Quorum prior tota patria illachrymante acerbo funere raptus est anno Domini millesimo ducētesimo nonagesimo quarto, die 2. Febr. Alter anno mill. trecentesimo, decimo nono, die vndecima Augusti.

ALIUD.

FRIDERICVS Bauariæ Dux, Comes Rheni Palatinus, S. R. I. Elector, salus patriæ, prædonum fulmen, tres illustres hostes vicit, principatum auxit, & piè è viuis excessit. Anno Christi 1476. prid. Id. De.

II. Decemb. Fuit eius vitę socia virtus; gloria mortis comes.

ALIVD.

Egregiam virtutem animi dextraq³, valentis
 Dum mecum tacitus cogito Beuteriches;
 Hic Petrus, exclamo, forte Milesius ille
 Pectore, Mopsopius vel Thrasymbulus erat.
 Ni Thrasymbulus eras, Thrasymbuli cur mihi viua
 Applaudit celebri spiritus è tumulo?

GVILIELMVS XYLANDER
 vxorem alloquitur.

Quo saxum fruis hoc nobis fidissima coniunx?
 Quo mea defuncti versibus ossa noras?
 Aeterna ipse mihi viuus monumenta parauit,
 Praeueniens fati fila secunda mei.
 Sed tua te, video, pietas non ficta, fidesq³,
 Exstruere hoc nobis certa coëgit opus.
 En quod progreditur? superat mala tempora fati,
 Scilicet & verus funera nescit amor.

Obijt x. Februar. anno M. D. LXXVI. Anno ætat.
 XLVI.

AD D. FRANCISCI.

DEPONENTI ANATHEMA, RELINQVENTI
 BENEDICTIONE.

Sepultus in habitu D. Francisci Anno 1485.

Inuida clausurunt hoc marmore fata RODOL-
 AGRICOLAM, Frisij spemq³, decusq³, soli. (PHVM
 Scilicet hoc vno meruit Germania laudis,
 Quidquid habet Latium, Græcia quidquid habet.

HERMOLAVS BARBARVS PATRIAR-
CHA VENETVS IN MEMORIAM RO-
dolphi Agricola summi viri.

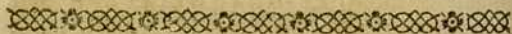
IN SUPERIORI MONVMENTI PARTE
hæc leguntur:

RODOLPHI AGRICOLAE FRISII ME-
MORIAE POS. VIGLIVS ZVICHEMVS.

IBIDEM.

DVRVM EST EXTRA PATRIAM MORI,
Hic ego RANZO A prognatus stirpe IOANNES,
Mortuus humana conditione cubo.
Cimbrica me genuit, sed non post fata recepit,
Sicq; peregrina sum tumulatus humo.
Hanc me pertraxit studiorum feruor ad urbem,
Principibusq; comes, nobilibusq; fui.
His licuit cunctis ad patriam rura reuerti,
Vnum me reducem noluit esse Deus.
Sed benè mens etenim caelesti sede recepta
Visitat aeternæ docta Lyceæ scholæ.
Corpus humus tegit ex animum, dum suscitetur illud,
Extremi Christus tempore iudicij.

Obijt an. M. D. LXXXII. Octob. XVII.

AQVISGRANI.

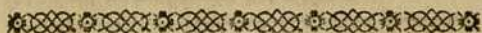
IN TEMPLO B. MARIAE.

SVB hoc conditorio situm est corpus Caroli,
Magni & Orthodoxi Imperatoris, qui regnauit
Fran-

Francorum notabiliter amplificavit, & per annos
XLVI. feliciter rexit. Obijt anno ætat. LXXII.
v. Kal. Febr. anno DCCC. XIV.

CIACCONIVS IN VITIS PONTI-
ficum tale ponit.

MAGNI CAROLI Regis Christianiff. Roma-
norumq; Imperatoris corpus, hoc sepulchro con-
ditum iacet.

COLONIENSIA.

IN COLONIAM AGRIPPINAM IVL.
CAES. SCALIGER.

Maxima cognati regina Colonia Rheni,
Hoc te etiam titulo Musa superba canit.
Romani statuunt: habitat Germania: terra est
Belgica: ter felix. Nil tibi diua deest.

IN AEDE CATHEDRALI.

DEO OMNIPOTENTI,

Maiores suis, propatruis, patruis, fratrique dule-
ciss. amoris & pietatis ergo hic in fide resurrectio-
nis quiescentibus, REINHARDVS ex Baronibus
à Vvestenburgh, & Comitibus in Leinigen, huius
collegij clarissimi Decanus, monumentum hoc le-
ctor posuit, in quo & se fatali lege solutum com-
poni viuis constituit. Mortuus est anno M. D. XLI.
XVI. Iulij, ætat. suæ XLVIII.

IBIDEM.

ARNOLDI VVESALIENSIS CANONICI.

*Quisquis es, in requiem si vis intrare beatam,**Atq; ita cum Christo perpetue pace frui:**Verba Dei auscultes, eademq; sequaris oportet.**Ergo dum datur hic viuere, discite mori.**Transitus ad vitam mors est, si credis in illum,**Qui mortem nostri captus amore tulit.**Obijt anno Christi M. D. XXXIV.*

IBIDEM.

PROPE SACELLVM TRIVM REGVM,

*Viator huc quisquis putaturus venis,**Subsiste paulum queso, paucis te volo.**Saxo sub hoc quod iuxta substratum vides,**Illustrium cineres Virorum vrna occultit,**Quos SEINA, stirps virtutibus claros tulit,**Honoribusq; auctos supremo in culmine,**Sacra ædis huius GODEFRIDVS hic prior,**Alterq; IOANNES sue gentis decus:**Ambo, sed exteris perinde ac patriæ**Bonisq; certatim omnibus carissimi:**Quos sæuiens superba fatorum manus**Durum subire compulit mortis iugum.**Ergo pios Manes pijs votis iuuans**Hospes legens hac, quisquis es, dehinc VALE.*

IBIDEM.

DEO TRINO ET VNI.

Reuerendo Principi, Illustrissimo Heroi ac D.
 D. Friderico, Saxonix Duci, Metropolitanæ ac
 S. Gereonis Colonienf. Argent. & Bremenf. Eccle-
 siarum

fiarum respectuè Choriepiscopo, Canonico, The-
saurario, & Præposito, Ecclesiæ, ditionisque Colo-
niensis Truxesiano bello afflictæ, acerrimo, cum
vitæ fortunarumque discrimine defensori, oppi-
dorum ac arcium recuperatori strenuo, firma in
Christum fide, primo iuuentæ decursu, religiosè
mortuo, Mauritius Saxonix, Angariæ, & VVestpha-
liæ Dux, in perpetuam amicitiæ fraternæ nunquam
violatæ, Monumentum fratri ære suo inestimabile
pos. Mortuus Agrippinæ Colonia M. D. LXXXVI.
die XI. Mens. Decemb. Vixit annos XXXII. Mens.
III. dies VII.

Colonia, in Choro Ecclesiæ Metropolitanae.

D. O. M.

Ad memoriam Reuer. & Magnifici viri D. IO-
ANNIS VVALSCHARTZ Tungren. SS. Theol.
Doct̃oris, ac Metropol. Eccles. Colon. & D. Cæci-
liæ Presbyteri Canon. trium portionum, pro 3.
studiosis perpetuo alendis, & missæ quotidianæ
hoc in loco fundatoris, hic ad æneum à se erectum
& dotatum Candelabrum sepulti, Executores ex
ære relicto merentes, & salutem animæ precantes
PP. Anno Domin. CIO. IO. LXXXVII. Obijt au.
M. D. XCVI. Orate pro eo.

IBIDEM.

DEO OPT. MAX. TRINO ET VNI

Ob memoriam sacratissimæ Incarnationis Chri-
sti Saluatoris, & honorem SSS. Regum Ecclesiæ &
vr̃bis Colonien. Patronorū Reuer. in Christo Pa-
tri ac D. D. Ioanni Nopelio Lippiensi, S. Theolo-
giæ Doct̃ori, Episcopo Cyrenensi, Reuerend. ac Se-
renissimi Principis & Dñi D. Ernesti Archiepif-
copi

copi Colonien, Principis Electoris in Pontificali-
bus Vicario & Suffraganeo, huius ædis Metropoli-
tanæ Canonic. Presbyt. & Parochialis ad S. Co-
lumbam Pastori vigilantissimo, Anno post Christū
Natum M. D C. V. VIII. Id. Ianuarij, qui dies illi na-
talis & fatalis fuit, Cū L VII. ætatis expleuisset
annum, pientissime defuncto, ad introitum huius
Sacelli, iuxta suum Patrum eiusdem nominis, ge-
neris, ordinis, ac dignitatis, sepulto, amici Execu-
tores, Amoris, & obseruantia, in illum suæ testan-
dæ causa mœsti posuerunt. Quo tu Christiane Le-
ctor pro ipsius anima precari memor esses.

Ibidem iuxta tombam Trium Regum.

IN COLLEGIATA S. SEVERINI
COLONIENS.

Ne intres in Iudicium cum seruo tuo Domine.

Epitaphium Reuerendi Clarissimi & Memora-
bili pietate Doctrinaque spectabilis viri, Domini
GEORGII TISCHII VVirtzeburgici L. V. Do-
ctoris huius insignis Collegij Decani & Canonici,
adhæc Sigilliferi Primarij, & Reuerendissimi Il-
lustrissimiq; Principis D. D. Ioannis Gebhardi
Archiepiscopi Colonien. Consiliarij. Obijt anno
Domini 1568, die Sabbathi, 22. Mensis Maij. Anno
verò ætatis suæ 57. ex ærumnoso Mundanæ pere-
grinationis Euripo in portum cœlestis patriæ reuo-
cari, cuius Corpus vtpotè terrenum huic terræ red-
ditum est.

I. CORINTH. 15.

Sicut in Adam omnes moriuntur, Ita & in Chri-
sto omnes viuificabuntur.

Teve

*Te venerande gemit Respublica tota GEORGI
TISCHI què VVirtzpurgh vrbs opulenta tulit.
Consilijs est aucta tuis Ecclesia saepe,
Consilijs res est publica clara tuis.
Sed quid plangamus? Corpus iam pace potitur
In paradisiaca spiritus arce micat.*

IBIDEM.

EXECVTORES HOC EPITAPHIVM
POSVERE

Reuerendo, & eximio Domino CONRADO
VVIPPERMAN VVideburgensi, S.Theologiæ
Licentiato, huius Ecclesiæ Canonico & Decano
vigilantissimo, qui post multos magnanime sem-
per exantlatos labores, & post Iubileum honori-
ficè celebratum, pie obiit in Domino anno 1605.
die 3. Ianuarij.

IBIDEM.

*Siste sigILLifer hic stitVs est LVDgerVs He-
resbach,*

Vir saCer Vt VIXIt fVnde preCes & abi.

IAC. B. D. aum. POS.

Ludgero Heresbachio Agripp. I. C. Ecclesiæ hu-
ius seniori Canonico, Iubilario & Scholastico, Ar-
chiep. Curia Colonien. Sigillif. maiori tam de
hac, quam Vniuersa Colon. Ecclesia optimè meri-
to, cum post strenuam pro disciplina, Moribus Iu-
risdictione, ipsaque seruanda libertate Ecclesiasti-
ca, tribus ex ordine Archiepis. Principibus Elect.
Annis ferè 40. constantissimè Nauatam operam
finem & vitæ & laboribus imposuisset, benefacto-
ri hæredes PP. Obijt anno Domini M. D CV.
XIV. Calend. Nouemb. ætatis LX XIII.

IN

IN COLLEGIATA ECCLESIA

S. CUNIBERTI.

MEMORIAE IOANNIS FITZERI.

*Hospes stapaullum, quod deico pellege, quouis
 Ossua sont isteic maistissima consita, raptom
 Veita eius moltum docta fleuere camana.
 Heic tuam erodijt Praeses Montane iuuentam,
 Et Sacra Thoulogia nactus diademata clerom,
 Atq; gregem, Cuniberte, tuum rexit, docuitq;
 Sceitus erat, nunquam leuis, aut malu' doctu', fidelis;
 Commodu', Ioustitia custos, ambitor honesti.
 Ingenium, quoi nulla malum sententia suasit.
 Sarcophago hoc illum Collegæ deposierunt.
 Mens diuom endo domu perpes laitatur in cuom:
 Thomane exequias memores iuere camana
 Carminis has olli, hoc volui, nè nescius esses.*

Pos. Io. Chel. K.

AD GRADVS B. MARIAE.

D. PETRO CLAPIS, alias BREITSTAIN,
 Iurium Doctori & Professori ordinario famige-
 ratissimo, insigni natalium stemmate ex ciuitate
 Nouarię Italiae oriundo, huiusq; sacelli S. Trinitatis
 erectori, bonæ partis pecuniæ ijs qui Cantico pas-
 sionis Domini, quod TENEBRAE vocitant, feria
 vi. intersunt dandæ, atq; stipis singulis diebus Do-
 minicis in hac Ecclesia pauperibus quibuscūq; ero-
 gandæ, Fundatori præcipuo, grata posteritas hoc
 statuit monumentum, qui obdormiuit in Christo
 Domino anno à Natiuitate eiusdē M. D. LI. D. xv.
 M. Septemb. in hac cripta sepultus, cum vxore sua

BELA

BELA à BONENBERG, quorum animæ in perpetua pace quiescant. AMEN.

AD LECTOREM.

*Siste gradum, hæc quo scripta legas, attende viator,
Exemplo simili mors comitata, beat.*

IBIDEM.

Ioanni ab Hersfeldt VVerdenfi, vita quondam ac moribus probatis, fide integra Domini Ioannis Gebhardi Comitis Mansfeldensis Subdecani, in æde primaria vicem gerenti, Ludiger ab Hersfeldt frater, memorię causa ex Testamēto, eheu dolens, fieri curauit. Mortuus est morbo epidimiali, iuuenis adhuc, iam tum maioribus destinatus, quarto circiter & trigesimo ætatis suę anno, tempore, quo Carolus V. Imperator, Hefdino in Atrebatibus recuperato dirutoque, Dorlacum extremo conatu nequicquam tentabat, Gallo impediēte.

VINCE AETERNVM COELITVS.

AD DEI OMNIPOTENTIS

Honorem, & M. Reuerend. D. Hermannii Fabricij Stralensis, S. Theol. D. & Professoris, Ecclesiarum B. M. V. in Gradibus & Capitolio Canonici Presbyteri, Summo Academia Colonien. Magistratu, multis pro religione Catholica laboribus, vita denique Anno M. D. LXXXIV. XXIII. Iunij defuncti & hinc sepulti, sui que memoriam Reuerend. D. Godefridus Fabricius Stralensis, eiusdem Ecclesiæ B. M. V. in Gradibus Canonicus & Scholasticus, S. Theol. Baccalarius, eius germanus frater hoc Monumentum pos. Anno M. DC. VII. XX. Decembr.

ALIVD.

ALIVD.

*Vt Titana rubri subijt pars altera Cancri,
Hermannus Christi prece vocantis obit.*

AD B. BRIGITTAE IN CHORO.

D. O. M.

Viator quisquis es, siste gradum, quod scriptum est lege, hoc is cuius causa scriptum, fieri rogar.

ANDREAE GAILIO Agrippinati, Philippi F. Iuriconsulto toto orbe celeberrimo, antiquae virtutis & sapientiae Viro, qui exquisitorum in Iure Civili operum auctor, supremi Sacri Romani Imperij tribunalis in Camera Spirensi Adseffor annos XI. Maximiliani secundi VIII. Rudolphi secunpi Impp. VII. aulicus Consiliarius & Referendarius. Multis laboribus & difficillimis legationibus, Romae politicae conservandae causa morbisque defatigatus, Anno salut. M. D. LXXXVII. die XI. Decemb. aetat. LXI. vitam exercitam & laboriosam, placita tandem & quietam in Christum pace mutavit. Anna Klawens I. & Christiana Kanhengiesera II. vxor. & heredes charissimo ac B. M. coniugi gementes ac m. terentes pos. M. D. XC.

IN DIVI PAULI PAROCHIALI
ECCLESIA.

D. O. M. A.

GERVVINVS CALENIVS Lippiensis LL. Licetiatuſ: ſibi ac chariſſimę vxori ſuę SOPHTAE BIRCKMANNÆ, hoc monumentum poſuit: qui hic commune ſepulchrum elegerunt, vt quos coniugalis charitas in vita arctiſſimo vinculo coniunxerat, in morte nō diſiungeretur. In ſpe letæ reſurrectionio-

tionis hic nouissimum diem expectaturi. Interim piorum preces pro se sedulo exoptantes.

Vxor SOPHIA postquam cum Marito 30. annis Matrimonio vnanimiter vixisset; primum naturæ cedens, Anno 1589. die 2. Februarij, Animam Deo reddidit à quo accepit. Cuius corpus saxum substratum tegit, anima Deo fruitur.

Anno 1600. die 14. Sept. GERWINVS CALENIVS Maritus Coniugem sequens, in Domino obdormiuit, & hic iuxta Vxorem vt viuens iusserat, sepultus est.

VALETE SUPERSTITES, MORTALITATIS
ET IUDICII DEI SEMPER MEMORES.

DVM DATVR HIC VIVERE DISCE MORI.

IBIDEM.

D. M.

AC ARNOLDO MYLIO,
CIVI, TYPOGRAPHO, SENATORI
COLONIENSI:

OPTIMO, CELEBERRIMO, INTEGERRIMO,
ET BARBARÆ BIRCKMANNÆ,
MATRONÆ HONESTISSIMÆ,
CONIUGIBVS INTIMIS, PARENTIBVS
BENE MERITIS:

HVIC XXIV. APRIL. ANN. CHR. CIO. IC.
XCVI. ILLI XVII. NOVEMB. ANN.
CIO. IDCIV.

PIE DEFUNCTIS:
ARN. MARG. HERM.
MYLII, BIRCKMANNI, LIBERI
MERITO LVG. PP.

ff

PATREM

PATREM ANNO NECDVM FINITO, SEQV
TVS EST,
ARNOLDVS FILIVS,
QVEM HVC DEPOSITVM, LVGENT
SVPERSTITES.
OBIIT VII. SEPTEMBR. ANN. CIO. 132. V.

IN COLLEGIATA S. ANDREAE.

EPITAPHIVM VENERAND. ET DO.
CTISS. VIRI CORNELII SCHVLTINGII
Steinvv: SS. Theol. Licent. huius Ec-
clesiæ Canonici.

Hac tibi CORNELIVM SCHVLTINGIVM
præsentat imago

Vivum, quæ vivus conspiciendus erat.
Robore vastus erat, canus, vultuq; decorus,
Dotibus ingenij summus & oris erat.
Laurenti primum docuit, post rexit alumnas,
Hinc gravitas, illinc dulcor & oris erat.
Illud Apostolica, fecit hoc adis alumnum
Andrea merito præmia digna viro.
Hac ubi pertæsus scriptis inclaruit vrbi
Quin orbi, ingenij datus monumenta sui.
Ossa sub hoc saxo latent defossa sepulchro
Spiritus in celo carcere missus agit.

Vt LVX aXe poLI fortIs CasVra Georgi
CæLItVs à Chara Morte VoCatVs abest.

Obiit ann. M. D. C. IV. XX. April.

APVD

APVD SS. MACHABAEOS.
AD SOLIVS DEI GLORIAM,
ET AEDIS HVIVS PATRONORVM
honorem, memoriam verò clariss. pro-
ximor. maiorum suorum.

Optimis ciuibus IOANNI BROELMANO
apud hanc Coloniam Claud. Aug. Agrippinen. An-
no post Chri. N. CIO. CCCC. XXCIIX. I. & an-
no XCI. II. Coss. Gertrudi Kolginæ coniugi-
bus Proauis: Petro Broelmano Patric. Ord. Eli-
sabethæ Bratfischæ, coniugibus Auis: Petro
Broelmano patric. Ord. Elisabethæ Songinæ con-
iugibus, parentibus cariss. cum his sibi & coniu-
gi incomparabili Claræ Bachouinæ Echthiæ, libe-
ris dulciss. posterisque sortis humanæ memor;
Anno post Christi Nat. CIO. IDC. VI. Stephanus
Broelmanus Agrippinensis I. C. in Academia pa-
triæ per amplius quàm xx. annos Professor intra
numerus Ordinarius; & Canonum demum pri-
marius Augusta Vicaria Comitua dignitate ade-
pta ponebat hunc apud suos cineribus quietis I. L.
dum ad eos æternum victuræ redeant animulæ:
precibus eas, quales optabis, tui non oblitus, adiu-
ua, quisquis postea legis.

AD PRAEDICATORES.

D. O. M. S.

MARIAE ECHERIAE BARTVICENSI Bel-
gæ, piæ, fideli, Ioannis Barucius matri B. M. POS.
Vixit annos plus minus LX.

Nascenti ut morimur, sic morte renascimur; ergò

Ad vitam, mater, mors tibi pandit iter.

Octo hyemes patria mecum ciuilia propter

Bella aberas, patria nunc fruiere atherca.

IBIDEM.

GERARDI MATTHISII CANO.
NICI, ET REGENTIS GYMNASII
Montani.

*Quod satis est, vixi: iam quina decennia natum
Mors rapit. heu! nullus sum, nisi, Christe, iuues.
Obijt anno M. D. LXXIV.
Hoc distichon fato vicinus spiritu & voce alacri cecinit.*

D. O. M.

Margaris Eltena nec non antistita Vreda
Hic Manderscheidia conditur orta domo
Vicerat ingenio sexum, virtutibus auum,
Rem meritis, morum dexteritate genus.
Ad voces inopum non ostia surda fuere,
Haud agros vacua sinit abire manu.
Tresq; decemq; dies ierat Sol piscibus, horam
Sol tenuit, Martem nox, quoq; Mensis habent.
LVstris blissenis, tribus annis, Mensibus octo,
OCCIDIT EXTINCTIS PLAVDIT IN AXE POLI.

Obijt Colonia,
absoluto nono Climacterico,
& mensibus vitae octo, die Martis
quarta Martij ante sequentem me-
diam noctem, hora decima.

DEVS ANIMA AETERNAE SIT SALVS.

AD MINORITAS.

EPITAPHIUM F. IOANNIS DVNSII
Scoti.

Scotia me genuit. Anglia me suscepit,
Gallia me docuit. Colonia me tenet.

IN MEDIO CHORO HVMI,
SARCOPHAGO IN AEREA LAMINA
incisum.

Ante oculos saxum Doctorem comprimit ingens,
Cuius ad interitum sacra Minerua gemit.
Siste gradum lector, fatis dabis oscula saxo,
Corpus IOANNIS hæc tenet urna SCOTI.
Anno milleno ter CCC. cumq; adderet octo
Postremum clausit Letho agitante diem.

IBIDEM.

Ad septentrionem retro tertium Altare.

QVANDO TANDEM?

DEO OPT. MAX. SACR.

~~Cherokee Characters Being a Two~~
~~long, in perfect handwriting, & expanded~~
~~in Cherokee Dialect, as presented at the~~
~~Convention, 1821.~~

~~gibet...
...
...
...
...
...~~

~~...
...
...
...
...~~

~~Vindicta~~

~~Indicium sine quoque p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 i[n]d[ic]i[um] q[uo]d a[n]i[m]a[rum] p[ro]p[ri]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e
 p[ro]p[ri]a[rum] a[n]i[m]a[rum] f[aci]e~~

IBIDEM.

DEO IMMORTALI SACR.

IOANNI BAPTISTAE TASSIO, ex nobili apud
 Bergamas Tassiorum familia, Foesseni (inclyta
 comitatus Turolensis ciuitate) nato, qui dum, post
 multa apud Belgas militaria munia, pro inuictiss.
 Hispaniarum Rege Philippo præclare gesta, Præ-
 fectus Germanicæ legionis, ad Bonnæ obsidionem
 expeditionem agit, ex insidijs plumbæ glan-
 dis ictu infeliciter cecidit.

Monumentum hoc

INNOCENTIUS Pater filio moestus pos.

Vixit ann. plus minus XXXVI.

Obijt xii. Kal. Majas.

Anno M. D. LXXXVIII.

ANTE ALTARE SVMMVM IN
 SARCOPHAGO.

Miles eram Regis, PREINORVM stemmate clara

Ortus, militia nunc suor æthereæ

Sic nec nobilitas generis, nec firma inuentus,

Nec vires, nec opes rumpere fata valent.

Obijt anno M. D. LXXXIIX. in profesto SS. Si-
 monis & Iudæ.

AD CARMELITAS.

Matronam piam præstantis viri CONONIS à
VLATTEN Iuliaci Ducatus Consiliarij & Pincer-
næ perpetui coniugem viduam mors superùm
ministra mortalibus eripuit, immortalibus red-
didit. Animam tulit Deus, carnem & ossa VLAT-
TENI FF. hic condidère, & hoc monumentum
pro erga charam matrem affectu posuère: pro-
inde opime viator, eam cum Christo perpetuè
vivere, & æterna requie frui, ne dubita, Heres
quippe regni Dei erat, indigna vt diutius insanis
hic bellitumultibus exularet, & auita dulcia lin-
queret arua. Anno Domini M. D. XLIII. Ka-
lend. Maij.

EPITAPHIUM CLARISSIMI VIRI,
IOANNI CAESARII IULIACEN-
sis Melicinæ Doctoris, qui obiit
Anno 1551.

Per Magistrum Ioannem Fabritium Bolandum.

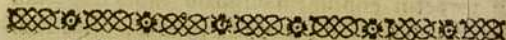
*A puero colui Musas studiosus honestas,
Cura quibus vitæ qualibet huius abit.
Non mihi diuitias conuaxi turbidus amplas,
Contentus modico purior vsque foco.
Ad senium veni celebs, mea tempora cani,
Ornarunt crines, barbaq; cana fuit.
Sed breue momentum videor vixisse, quid in se
Portio temporis hac quamula queso capis?
Esse Dei verbum Christo doctore colendum
Duxi, quod superat cetera cuncta petens.
Hoc manet aeternum florens duntaxat, ab illo.*

Ef 4

Per-

Perpetua redit huc grande salutis opus.

Coloniæ in Monasterio fratrum S. Hieronymi ad riuum Salicum, vulgò,
zu Weidenbach.

DVSSELDORPII.

EPITAPHIVM SERENISSIMI ILLV.
STRISSIMIQVE PRINCIPIS D. VVILHEL-
mi Ducis Iuliæ, Cluiæ, Montium &c. Dusseldorpij
in Collegiata Ecclesia, post summum Altare
sepulti, in infima tumba positum.

*Quis iacet hic? Dux Iuliacus. Quæ stirpe parentum?
Cliuorum illustri sanguine natus erit.*

*Quæ coniunx? Maria illa fuit? Quo stemmate? magni
Cæsaris ex diuo Cæsare nata soror.*

*Quid coluit Iuuenis? Martem. Quid dulcior annis?
Pacem. Quid semper? Iustitiam atq; Deum.*

Quo morbo perijt? Senio cordusq; dolore.

Qualiter? inuicta spe, stabiliq; fide.

Ergo fuit? viuit pars prima. Quil altera? surget

Vnde? ex hoc tumulto. Quando? vocante tuba.

Iacobus Lom Rurmundanus PP.

NUMERALE ANNVM ET DIEM LAMEN-
tabilis obitus continens.

*QV Inta rena scent Is CVM LVX affVLserat annl,
CLIVens Is prInceps regna beata petIt.*

ALIVD.

*Ianl qV Inta neCat MartIs bls qV Inta sepVLChra,
Noble fert CorpVs prInclpls hæv IVLLæ.*

ALIVD.

ALIVD.

PER IANVM QVAESTOREM VVIN-
DECANVM.

*Viator heus quamuis citus pertranseas,
Hoc te tamen saxum rogat, digneris vt
Relegere, quod scriptum est. In isto condita
Iacent sepulchro, CLIVIAE magni DVCIS
Ossa GVILIELMI; dic aueto HEROICVM
Corpus, ANIMAE dic, in polis congaudeas
CHRISTO redemptori tuo, tunc perfice
Iter: hoc volebam nescius ne esses: Vale.*

TEVTOBURGI,
SIVE
DVYSBURGI IN CLIVIA.

D. O. M. S.

GERARDO MERCATORI Flandro Rūpel-
mundano, Iuliacensium Prouincia oriundo,
Domestico CAROLI V.

Rom. Imp.

Et GVILIELMI P. ac IOANNIS GVILIELMI
F. Iuliacensium, Cljuensium, &c. Ducum
Cosmographo.

Mathematicorum sui temporis facilè Principi;
qui globis artificiosis radio dimensis, cælum ac
terram interiùs & exteriùs, qua licuit, de-
monstrauit. à varia doctrina

laudato.

Virtute, quod caput est, & integritate vitæ, & om-
ni morum comitate claro, hæredes Patri B. Mereti
dolentes, & eruditorum studiosa cohors amico P.

Ff 5

Editus

Editus in lucem fuit III. Nonas Martij.

H. VI. A. M. ∞. D. XII.

Excessit è viuis IV. Non. Decembr.

H. XI. A. M. ∞. D. XCIV.

BELGICA, ANTVERPIENSIA.

IN ANTVERPIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Oppida quot spectant oculo me torua sinistro;
Tot nos inuidia pallida tela petunt:
Lugdunum omnigenum est: operosa Lutetia: Roma
Ingens: res Venetum vasta: Tolosa potens.
Omnimoda merces, artes priscaq; nouaq;
Quorum insunt alijs singula, cuncta mihi.

IN EANDEM.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS S.P.Q.
Gand. à secretis.

Regia Mercurij, sortis domus, area Martis
Merce vicens, opibus turgida, ciue potens.
Legibus aqua, superba foro, admiranda penate,
Turres stupenda sacrâ, mole timenda sua.
Meta hosti, vindex LIRAE, caeso inclyta Gallo,
Apta salo, cælograta, benigna solo.
Orbis miraculum, fama stupor, vnica Phœnix,
Vix prasente oculo, vix capienda fide.
Nescio quam dicam, minor est vox omnis, at ipsa
Se valide ANTVERPAM dicere sola potest.

INSCRIPTIO PORTAE CAESAREAE.

CAROLVS V. CAES.

Hanc portam primus mortalium introgressus,
CAESAREAM nuncupauit, Die XXV. Nouembr.
Anno M.CCCC. XLV.

IBIDEM.

ALBERTO ET ISABELLA

Per maiorum vestigia ANTVERPIAM ingredien-
tibus, & eorum exemplo piè ac prudenter rectu-
ris: S. P. Q. A.

II. PROPVGNA CVLIS

Diux MARIAE Hung. Reg. Dini Carol. V. Cæ-
saris sorori, patriæ ex fratris auctoritate tutrici
S. P. Q. A. hanc molē ex eius nomine Marianā nun-
cupantes, pijs votis D. D. Quòd sollicito illius
hortatu tantæ hæc vastitatis mœnia grauiss. Reip.
impēsis vel quadrimestri spacio, ad mille passuum
longitudinem in superiorem vsque limbum exci-
tata sint, vniuersumque vrbis ambitum hac parte
complerent, mense Augusto, M. D. LII.

Constant. Halmalus, eques auratus huic moli
primum iecit lapidem, die XVII. Iulij
M. CCCC. LII.

IVSSV CAROLI V. CAES.

IOANNES à CROMBACH, eques aur. huius
vrbis Senator, huic moli indito nomine, D. Iacobi,
primum iecit lapidem anno M. D. LII. d. III. Iunij.

IN CATHEDRALI B. MARIAE.

D. O. M. S.

LAEVINVS TORRENTIVS patria Gandauent-
sis

sis, litteris & legationibus domi forisque spectatus. Ex Archidiacono & Leodienſis Principis Vicario generali II. Antuerpienſium Episcopus, III. Mechlin. Archiepiſcopus designatus. Collegij Societ. IESV apud Louanienses fundator. Ad rerum status Belgij Concilium aſcitus, dum præcipientem Rempub. fractus viribus animo infracto, conſilij ſuſtento, Bruxellæ deceſſi v I. Kal. Maias, CIO. IO. XCV. Vixi ann. LXX. M. I. D. XVIII.

D. O. M. S.

CHRISTOPHORO PLANTINO. TVRONENSI, Ciui & Incolæ Antuerpiano, architypographo regio,

Pietate, prudentia, acrimonia ingeni, magna
CONSTANTIA AC LABORE maximo;
cuius industriâ atq; operâ,
infinita opera, vetera, noua,
magno & huius & futuri ſeculi bono in
lucem prodierunt;

IOANNA RIVIERA coniux, & liberi, hæredesq;
illa opt. viro, hi parenti,
mœſti POSS.

Tu qui tranſis, & hæc legis, bonis manibus,
bene precare.

Vixit ann. LXXV. Deſijt hîc viuere
Kalend. Quintilibus.

Anno Chriſti CIO. IO. XXCIX.

AE NE AE A MARIVORTA.

Iconoclaſtæ fregerunt.

*Quis ſim, quis olim, quis deniq;
Viuens fuerim, requiris hoſpes optime:
Sumpuluis, olim nobilis.*

Dum

*Dum fata vitam haud inuident superstitem
Belli, togæ, domi, foris.*

*Heroas inter splendidos haud infimus,
Et miles & dux agminis.*

*At fortè nomen & genus quasiueris
Et patriam de nomine;*

*Respondeo quod Cypridos quondam fuerit
Gnato, Creusa coniugi;*

*Idem parentes indidere infantulo,
Vocatus AENEAS fui.*

*Gens Mariuoorta originem mihi dedit.
Antiquitate splendida.*

*Brugis in aureas me mater primum tulit,
Herois inclyta & pia.*

*Quid sim, quid olim (vel potius nuper) fui,
Scis hospes. at tu quis fies;*

*Tenebris sitis nequeo quidem cognoscere;
Sed tute te ipsum noueris.*

Abijt ad superos XIX. Maij, annò M. D. LXXVI.

IN S. CIRCUNCISIONIS SACELLO.

RESURRECTIO CHRISTI; VITA MORTUORVM.

D. O. M.

FRANCISCO I. F. I. N. SCOTTO Belgæ, ciui
& mercatori Antuërp. D. de Bouterfen, inter huius
R. P. pauperum, patronos quondam adoptato, deq;
patria B. M. & ANNAE BOSCHAERT eius con-
iugi, parentibus chariss. liberi moesti PP. Obijt
ille ætatis suæ anno LXXII. Christi CIO. IO.
LXXXVII. IX. Kalend. Maij. Hæc verò ætat. LIX.

Chri

Christi M. D. LXXII. X. Kalend. Februar.

R. I. S. T.

MORS TRANSITVS AD VITAM.

IBIDEM.

*Louanij doctus, Dordraci natus, IOBVS,**Hoc est NAV CLEROS conditus in tumulo.**Quem virtus, pietas, & docta gratia lingua**Huius Plebanum fecerat esse domus.**Illum, heu! Parca ferox, nostro nimis inuida Clero**Vix passa est vitæ lustra videre decem:**Sed febre confectum dedit hoc sub marmore corpus,**Hac cineres atros ossaq; texit humo.**Disce hospes, nulli crudeli parcere fata,**Atq; silenti vmbra vota benigna face.*

Anno M. D. XCI. X. Februar.

IN LAMINA ANTE SACELLVM
D. Virginis.

BARTHOLOMAEO TVCHER

*Ex Norica illa gente, quæ ab Henrici IV. Aug. tem-
poribus, continua maiorum serie Reip. suæ præest.*
Anno M. D. XLII. Die XXVI. Octobr. de-
functo.

HERBERTAE DENS.

*Eius vxori, Anno M. D. LVII. Die XXIX. Martij,
posteris omnibus, & coniugibus eorum, in spe re-
surrectionis heic quiescentibus.*

IBIDEM.

HENRICVS RANZOVIVS Regis Daniæ in
Duca-

Ducatibus Administrator, Francisco ab Hallen,
 Domino in Drakenburg & Rintclem, ex equestri
 Brunswicensium ordine nato, socero suo, hac in vr-
 be piè defuncto, anno nimirum 1553. die 27. Sep-
 temb. marmoreum hoc monumentum constituit:
 & iam secundum belli tumultibus destructum,
 innouauit.

P O S T E R I T A T I

S.

L V D O V I C O G V I C C I A R D I N O

Patricio Florentino,

Iacobi F.

Francisci Guicciardini

Historiographi celeberrimi ac laudatiss. N.

de Belgio & præcipuè Belgij vrbe

bellissima bellicosissimaque

ANTVERPIA

præclarè meritò,

FRANCISCVS SVVEERTIVS F.

H. M. P.

donec Coss. nationis Florentinæ

dignum se, dignum viri virtute

erigant Cenotaphium.

Obijt xi. Kal. April. anno cto. 15. LXXXIX.

Ætatis suæ LXVI.

OPTIMVM VITAE BONVM MORS.

D. O. M. S.

Inscriptio Lipsiana, Tumulum ex marmore.

*Mortalis audi pauca verba mortua.**Ego MARIA sum DECKERIA, nata Antuerpiæ,**Sed me Religio misit hinc Coloniam,**Illic*

*Illic maritum MICHAELEM BOOTIVM
Deus dedisti, in patriam rediimus,
Annos quaternos & decem vna viximus.
Sex liberos dedi, datos mors abstulit,
Et me quoq; ipsam in partione sustulit.
Placui marito, ad finibusq; & ciuibus,
Industriâ domi, & foris modestiâ.
Deo placere cura nunc vna est: inuua
Mortalis ô votis tuis me mortuam.*

POSUIT LECTISSIMAE FAEMINAE
ET DILECTISSIMAE, HEV, VXORI
MICHAEL BOOT, HVIC VRBI QVONDAM
AB ELEEMOSYNIS.

Vixit illa annos XXXIII. Obijt anno MD. D. XL.
Non. Nouemb.

ANTE SACELLVM SS. SACRAMENTI
IESVM CHRISTVM

Verum Deum & hominem in SS. altaris esse Sacra-
mento.

Omnis ratio est in virtute Dei: omnis scientia in
Fide.

Quod possit esse, à Dei potentia est: quod sit ab eius
voluntate.

Quod scimus esse, habemus ab Ecclesia, quæ non
errat, & à S. Scriptura quæ non fallit.

Quod non capimus, ab intellectus est infirmitate:

Quod non credimus, à patre mendacij, qui non
steterit in veritate.

Authore

R. P. D. CORNELIO MVSSO Episcopo Biton.

IN SA-

Inscriptio Lipsiana, marmoreus tumulus.
IN SACELLO SS. SACRAMENTI
D. O. M.

SEPVLCRVM HIC VIDES
MAG. VIRI IOANNIS VAN HOVE
QVI INTER PRIMARIOS CIVES,
PIETATE ET ALIA VIRTUTE EMINVIT,
AB EELEEMOSYNIS HVIC VRBI FVIT,
ID MVNVS OPTIME OBIVIT.
VXORES HABVIT MARIAM VAN DE
CRVYCE
MORIBVS ET INGENIO ELECTAM,
ET EX EA QVINQVE LIBEROS.
OBIITQ. III. NON. SEPT. AN. ∞ . 12. LXXIII,
ITERVMQ. MARIAM VAN SANTFORT,
SED SINE PROLE,
SINGVLARIS EXEMPLI FAEMINAM,
QVAE ET LIBEROS MARITI SVI HAERE-
DES INSTITVIT,
OBIIT POSTRID. NON. DECEMB. ∞ . 12C III,
AT ILLE VT IN VITA SIC IN MORTE
TRANQVILLVS,
OBIIT XV. KALEND. IVL. ∞ . 12C I,
FILII ET HAEREDES MAESTI. P.P.

*Vide ista Lector, cogita, & quod est caput
Mortiparare, & bene precare mortuis.*

AD TEMPLI INGRESSVM.

CORNEL. SCRIB. GRAPHEVS, praeclaræ
huius vrbs à secretis, sibi suisque, & Hadrianæ
Philippiae dulciss. vxori viuens pos. Ipsa quidem
vixit annos LXXI. decessit autem XVII. Aug. M. D.

LVI. VNO & XL. ANN. marita, matrona & prudentissima, & pietatis cultrix eximia: Ille verò caram secutus coniugem migravit XIX. Decemb. M. D. LVIII. cùm vixisset annos LXXVI.

IN MAGNO COEMETERIO.

Aeuitermitati Sacr.

CORNELIO KILIANO Dufflæo

constantis laboris

&

perennis industriæ laude,

ornato & amato viro.

L. annis Plātinianæ typographiæ correctorē gessit
quàm fideliter, peritè, doctè,
ipso rogare libros, elegantia, nitore, famâ,
æternæ artis primos.

Nec semp alienos tractauit, cū & suos reliquerit,
Latina oratione disertus, versificatu felix,
Patriam quoq; eloquentiam excoluit,
cultumq; eius & proprietatem reuocauit.
Obijt ætate operibusq; grauis.

Anno CIO. IO C. VI. I. ipso Paschatis festo.

IN DIVI IACOBI.

ALVARO NONIO LVD. F.

Nato an. lx. Denato v. Id. Dec. ann. CIO. IO C. XII.

Philosopho & Archiatro,
doctrina & virtute claro,

Principibus claro,

prolixa in omnes comitate:

cui in vita nil carius, quàm alijs eam dare,
nihil in morte iucundius,

quàm ad meliorem transire.

Vxor marito, liberi parentibus

M. M. PP.

IN D. ANDREAE.

IACOBI IONGELINGI ANTVERPIENSIS
Duc. Brabant. monet. Præfect.
tumulus.

Qui statuis animam, mirabilis, indidit ipsis,
Phidia & arte potens, Praxitelisue fuit;
Hesperij's qui notus erat, qui notus Eois,
Regibus & gratus, Principibusq; viris:
Atq; Ducali ideo Præfectus rite Moneta,
Qui laude egregia munus obiit idem;
Ergo mori IUVENIS potuit, vel debuit ille?
Qui æquavit veteres Dædala in arte viras?
Perpetuaq; fuit dignus florere Iuventa?
Viudere & Artificis ære perenne magis? (brā:
Ah! iacet ille tamen IUVENIS modò pulvis, & vm-
VIVE BENE. Omnia sunt vana, caduca, nihil.
Vixit ann. LXXV. M. VI. D. X.
Obijt vltima Maij, anno M. DC. VI.
MICHAEL VAN DER HAGEN amico
opt. P.

IN D. GEORGII.

PIAE MEMORIAE DICATVM.

Viator heus resiste: rem tuam loquar,
Aut id, quod esse non neges in rem tuam.
De morte sermo est, mortuisq; : cogita
Et hoc tibi fore. Serio si cogitas,
In rem tuam, quod esse dixeram, tenes,
Et melior hinc abiueris, quàm veneras.
FRANCISCVS SWEERTIUS GERTRVDI VAN
OS VXORI OPT. CARISS. POS. DEIN ET
Gg 1 SIBI

SIBI NECNON VXORI SECVNDAE ISA,
 BELLAE DE SORBERVECQ. VT QVISQ.
 AD METAM VENERIT. SED È FILII
 POSTERISQ. SVIS.

*Nam longus ordo est. Hos & illos subsequi
 Lex summa iussit. Fata quis homo vicerit?
 Qua non timere si voles, semper time.*

MISERATOR DEVS MISERERE.

Obijt GERTRVDIS A. ∞. 10. XCIV. XII. Kal.
 Nouembr.

Obijt FRANCISCVS.

Obijt ISABELLA.

IN SARCOPHAGO.

FRANCISCVS SVVEERTIVS,

&

GERTRVDIS van Os
 humanæ fragilitatis memores,
 spe indubia resurrectionis suæ
 sibi suisque H. M. F. C.

IN AREA COLLEGII SOC. IESV,

Inscriptio fontis, cum Termino.

H O S P E S,
 heic sta.

Venisti ad Terminum.

Cur porrò ego stem, disce:
 nam doceo.

vt aquas pede,
 ita terram
 mente calco.

Prorsum quoi qua possum,
 Rigo siccos:

Quod

Quod haurio,
 id
 abundè refundo.
 Credes, si vel ferrum motes.
 HOSPE
 abei,
 mei memor,
 demum
 ad me reuersurus.

IN OFFICINA PLANTINIANA.

Præsentibus Principibus nostris ALBERTO,
 & ISABELLA.

Læti faustiꝑue, vt in hanc vrbem
 Belgicæ vestræ principem,
 SERENISSIMI POTENTISSIMIQ;
 PRINCIPES,
 in alias pariter omnes introite,
 Iustitiæ Pacisꝑue legibus
 diu feliciter imperantes
 subiectas fouete;
 lapsas erigite;
 erectas conseruate.

Ad liberos nepotesꝑue exemplis vestris
 Iustitiam cum pace edoctos

Imperium serò transmittite.

Hæc sua, & totius Belgicæ vota

PLANTINIANA OFFICINA

vestris, vt æter. mem. Regis Catholici

M. L. Q. imperijs addicta,

deuotionis ergo, vobis præsentibus

SERENISSIMI DVCES,

gratulabunda concepit impressitꝑue.

XVIII. Kalend. Ianuar. anni M. D C.

Auctore Balthasare Moreto.

IN CATHEDRALI B. MARIAE.

D. O. M.

BEATRICI RAMPARTIAE NIC. F.

Foeminae lectissimæ,

Rara in Deum pietate,

Coniugem liberosque amore,

In quintæ filiæ partu raptæ,

& ad vitam meliorem traductæ.

PAVLVS MECHELMANVS I. C.

Regi à consilijs, Iudexq; militaris

Laudabili in coniugem memoria,

mœstus cum lacrymis

Ipsi sibi suisque pon. cur.

Vixit illa ann. XXXIII. in coniugio IX.

Obijt anno orbis redempti CIO. IO C. III.

A. D. XIII. Kalend. Iunias.

At ipse PAVLVS,

*Vt sit BEATRICI beatè te rogo**Rogare lector, & marito & liberis.*

IN D. MICHAELIS.

ABRAHAMI ORTELI

Quem vrbs vrbium Antuerpia edidit,

Rex regum Philippus Geographum habuit,
monumentum hic vides.

Breuis terra eum capit,

Qui ipse orbem terrarum cepit,

stylo & tabulis illustrauit,

sed mente contempsit;

Qua cœlum & alta suspexit,

Constans aduersum spes, aut metus.

Amicitia cultor, candore, fide, officijs:

Quietis cultor, sine lite, vxore, prole

Vitam

Vitam habuit, quale aliud votum,
Vt nunc quoque æterna ei quies sit
Votis faue Lector.

Obijt iv. Kal. Iul. Anno ∞. 10. XCIIIX.

Vixit ann. LXXI. Mens. II. D. IIXX.

Celij ex sorore Nepotes B. M. Pas.

AD FRANCISCANOS.

IN FENESTRA VITREA.

Honori D. FRANCISCI,

Amori ordinis,

Pietati item loci huius,

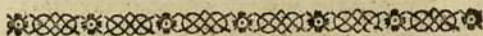
I. LIPSIVS fragili monum.

sed fido affectu P. C.

A. ∞. 10 CVI.

IN AREA ARCIS ANTVERPIENSIS,
SVB DVCIS ALBANI STATVA.

FERDINANDO ALVAREZ à TOLEDO, Al-
bræ Duci, Philippi II. Hisp. apud Belgas præfect.
quod extincta seditione, rebellibus pulsus, religio-
ne procurata, iustitia culta, provinciæ pacem fir-
marit, regis optimi minist. fideliss. positum.

BRVXELLENSIA.

IN BRVXELLAM MAXAEMILIANVS
VRINTIVS S. P. Q. Gand. à secret.

Non potui BRVXELLA caput regni esse Bra-
Sed potui Belgæ Principis esse domus. (basi,
Regia Concilio, cultu aurea, prodiga sumptu,
Fentibus vda. situ lata, beata solo.

Gg 4

Celli-

Collibus assurgens & amœno florida luco,
 Aulæ splendor, scenæ potentis bera.
 Grata Deis pietate, polo contermina tectis,
 Aula ubi regalis qualibet vna domus,
 Quæq; puella Venus, Mars ciuis, Iuppiter ipse
 † Dux meus, & † Iuno Regia † Albertus &
 nupta Ducis. Isabella.

IN D. GVDVLAE.

Iconoclastæ delerunt.

Quisquis ades, summi tangit quem cura Tonantis,
 Dum properas, cæptum siste viator, iter.
 Hæc tibi viuæ caro, æterni sapientia patris
 Christus adest, viuus panis & vna salus.
 † Inuida Iudeum quam dum laniare laborat
 Impietas, meritis ignibus ecce ruit.
 Quare age diuinis huic funde, viator, honores,
 Funde Deo dignas supplice mente preces.
 † Tempore Venceslai Brab. Ducis.

IN SUMMO CHORO.

Inscriptio subterranea supra cistam plumbeam egregie
 ornata.

ERNESTVS D. G. Archidux Austria, Dux Bur-
 gund. Stirie, Carintia, Carniola, VVirtembergie,
 Comes Habsburgi & Tirolis, Maximiliani I I. Im-
 per. F. Belgicarum prouinciarum Gubernator, mo-
 ritur Bruxellis anno M. D. XCV. Die XX. Febru-
 ætatis suæ anno XLI. M. VIII. D. V.

TVMVLVS VVILHELMI ASSONLE-
 uillij C. V. Christophori, in sacro Consistorio
 Senatoris apud Belgas Fil.

Inscrite.

Inscriptio honoraria Ludouici Dorleans.

Ergo iaces VVILLELME fili, & te mors obruit inclementius? Non obluſtor. Sint fatis ſua imperia, noſtra erunt obſequia. Moreris, nam mortalis eras; & moreris probus, hoc nobis ſolacium. Si te iuuenem rapit, eſt fati cæcitas; ſi intra triduum, rapacitas; ſi nouellum patrem, inhumanitas; ſi anniculum maritum, crudelitas; Vixti tibi fatis, nimium ſeculo, ah! impuro & turbido, mihi parum, filiolæ tuæ pauxillum, vxori tātillum, quæ liqueſcit in lacrimas. Cape pro inferijs meos canos, imò meos annos & hunc tumulum. Tu præiſti, ſequimur nos & volentes. Sic lex iubet. Sed dum moramur, SALVE æternum fili, & æternum VALE.

Vixit anno à Chriſto nato
CIC. IC. XCVII. V. Eid. Iug.
ætatis verò ſuæ
XXXII. Menſ. IIX. die XII.

AD FRANCISCANOS.

D. O. M.

LVDOVICO BROOMANNO
Iacobi & Corneliz Verheylevveghen F.
à natiuitate cæco,
Artium liberalium Doctori,
Iuriſprud. Candidato, Muſiceſq; Principi;
GEERTVVDIS KEYSERS,
Iodoci ex Maria Cleerhaghen F.
marito B.M. ſibi que poſ.
Vixit annos LXIX.
Obijt VIII. Ianu. M. D. XCVII.

INSCRIPTIO COLUMNÆ
POSTEA DEMOLITÆ.

Regnante PHILIPPO II. Cathol. Hispp. Re-
ge, in his suis inferioris Germaniæ regionibus, gu-
bernante verò eius nomine FERDINANDO AL-
VAREZ de TOLEDO, Aluæ Duce &c. Florentij
Pallant, Comitis Culenburgi, quondam domū so-
lo æquari sancitum est, ob execrādam memoriam
repetitā in ea coniurationis aduersus religionem
Ecclesiæ Cath. Romanæ, Regiam Maiestatem & i-
psas regiones, anno salutis cis. 12. LXVIII. Quintæ,
Kal. Iunij.

IN AEDIBVS PATERNIS R. D. AVBER-
TI MIRÆI CANONICI ET SCHOLA-
stici Antuerpiens.

Ad effigiem D. GASPARIS SCVRERII.

D. O. M.

Quis sim, si nescis, Lector, breuiter dicam.
GASPAR SCVRERIUS est nomen mihi,
Patria sum Mechliniensis,
Professione Religiosus Grimbergenfis:
Nec mireris me, qui candido Præmonstratensium
Ordini nomen dederim,
nigro Laicoque habitu palliatum;
ea temporum calamitas ac necessitas fuit,
anno Christi cis. 12. LXXXI.
Caluinianis res sacras & ciuiles in Belgio
turbantibus.
vt si saluus apud Catholicos vrbis huius
Bruxellensis ciues esse vellem,
hoc isto vulgari habitu,
Clero insidiantes fallerem.

Sed nec fructu suo piam hanc caruisse fallaciam,
vel ipsa Deo Regique fida

LE MIRAEORVM familia testis est,
quam annos ipsos amplius tres,
in ista nocte temporum,

sacris mysterijs fovi,
& diuini verbi pabulo alui.

Tu quisquis hæc leges,
disces in tumultu Panico
vtilem, atque imprimis necessariam
esse prudentiam.

SCVRERIVS filens sapit.

IN AEDIBVS CVIVSDAM
PRIVATI.

*Curia dat curas, ergo si viuere curas
Et bene securè, non curia sit tibi cura.*

IBIDEM.

AVLAE eadem est omnino fides quæ mobilis auro
Blanditur, sed post mordet ceu Scorpius AVLA.
Consilij raro melioribus vitur AVLA.

Disimulet, regnare diu qui postcit in AVLA.

Exulat integritas, probitas & candor ab AVLA.

Ferre mora, atq; irâ frenare, docemur in AVLA.

Grande sophos, ridere bonos censetur in AVLA.

Horrent vera loqui cupiunt qui crescere in AVLA.

Inuidiam qui ferre nequit, discedat ab AVLA.

Kyrie qui senuere canant eleison in AVLA.

Languent virtutes, scelus omne at regnat in AVLA.

Muneribus mentes hominum capiuntur in AVLA.

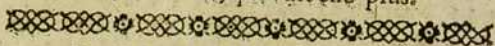
Nugas AVLA leues, & fumos vendit inanes.

Oci quisquis honesta cupit, discedat ab AVLA.
 Porta Erebi in terris AVLA, & tua Tātale pœna est.
 Questus adulari & mentiri est primus in AVLA.
 Rara avis in toto est verè pius AVLICVS orbe.
 Sinceris & simplicibus vae semper in AVLA.
 Turpe senex & inops quando incolit Aulicus
 AVLAM.

Vita difficilis methodus bene dicitur AVLA.
 Xanthe retro ibis, erit quando constantia in AVLA.
 Ydra AVLA est caput multorū horrenda venenū.
 Zenones fatui sunt atq; Thraſones in AVLA.

ergo

Exeat AVLA, qui vult esse pius.

LOVANIENSIA.

IN LOVANIVM MAXAEMILIANVS
 VRINTIVS S. P. Q. Gand. à secretis.

IUPPITER hoc vrbis spatium, fundamina
 PALLAS, (rum.

MARS Burgum, mediū struxit APOLLO fo-
 Arua CERES circum, DRYAS herbida prata
 LTAEVS

Vitiferos colles, DILIA fudit aquas.

Aëra SOL purum, varias CYLLENIVS artes.

Ingenij cultum turba nouena dedit. (CEPS.

Templa Deo PIETAS, Gymnasia publica PRIN-

Splendida doctrinae premia fecit HONOS.

Eloquium PITHO, Sophiam Dea GLAVCA,

THEMISTIS

(opem.

Iura, docet medicam PHOERIGENA auctor

Omni-

*Omnibus vt numeris veteres exequet Athenas
Vrbs GRVDIA, & Belgas non sinat esse rudes.*

IN D. PETRI.

MEMORIAE SACRVM.

IOANNES VVAMESIVS H. S. E.

Quem breuiter lector nosce.

Natus Leodici Eburonum An. ∞ . 10. XXIV.

Ad studia inde Iuris transijt,

In ijs quoq; famam adeptus, etiam Græcis,
Natura & Industria Duce.

At in Iure ad culmen ipsum conscendit.

Doctor renunciatus An. ∞ . 10. LIII.Publicè Professor in hac schola A. ∞ . 10. LVI.Deniq; primarius antecessor A. ∞ . 10. LXX.

Hoc munus cum laude An. xx. obiit.

Primoribus gratus, vulgò venerabilis, omni-
bus carus.

Breuiter doctrina, prudentia, auctoritate,

Inter æui sui primos.

Obijt diutina inualetudine A. ∞ . 10. xc.

XI. Kalend. Sext.

Iste vir fuit, Lector, sed fuit,

Tu quoq; quod es, non eris.

Alius alias, sed omnes huc imus.

Cogita & huic bene apprecare
ita posteritibi.

Magne Deus ipse & nobis miserere.

Hæredd. P P.

IN SARCOPHAGO.

Viuus mori qui cogitat,

Sperat perennem gloriam.

D. O. M

D. O. M.

D. PETRO NANNIO Alcmariano, Presbyt. & Canonico Atrebatensi, viro Doctiss. humaniores litteras in celeberrimo Collegio Busleidiano XVIII. an. professo, SIGISMUNDVS FRID. FVG-GARVS Baro in Kirchberg & Viana B. M. & amico paterno, memoriæ & virtutis ergo iussu Patent. opt. pos. Vixit ann. LXII. Obijt anno M. D. LXII. die XXI. Iulij.

IBIDEM.

Heu flos iuuenum quomodo abijisti
præcipiti fato?

Antuerpia genuerat stirpe nobili,
indole eximiâ:

Louanium rapuit, studiorum incursum,
Sed cælo reddidit, cælo dignum.

IOANNI TVCHERO Fil:
mœstus parens posuit.

Obijt IX. Octobr. An. ∞. 10 CV:

Annos natus XIX.

O vita, longa, vilibus, bonis brevis!

IN D. IACOBI.

Nobili variaq; eruditione vtriusque linguæ monumentis, claro viro GVILIELMO CANTERO Vltraiectino, qui XXXIII. ann. natus minus LVI. dieb. Obijt x v. Kal. Iunij, anno M. D. LXXV. Fratri suo chariss. Theodorus Canterus POS.

AD MARTINIANOS.

F. MARTINVS LIPSIYS Bruxellensis, vir egregie doctus, & qui perpetuo studijs, quib⁹ & immortalus est, incubuit, In castigandis veteribus auctoribus vsq; ad supremum spiritum insudans. Testatur
id ope-

Id opera Augustini, Hilarii & aliorum multorum,
ex ipsius recognitione edita. Testis est & ipse Ma-
crobius cum Symacho ab illo castigatus. Fuit præ-
terea vir iste ~~D. ERASMI ROTTERODAMI~~ ami-
citia & scriptis epistolis satis clarus. Præfuit mo-
nasterio Crucilensico cum multo ipsius cœnobij
fructu. Moritur anno CIO. IO. LV. Martij. XXIV.
die, ibi honestè sepultus.

AD CARTHVSIANOS.

D. MARGARITAE VXORIS CAROLI

Ducis Burgund.

MARGARIS Anglorum sum stemmate nata superbo,

Regis soror recitanda, Regis filia.

CAROLVS est coniux Burgundio Marte peremptus:

Dein ter nouem viduata dego Consules.

Interea qua cura rogas? fuit vnica cura

Viros fouere sacros, sacrasq; fœminas.

Quid docti? doctis templorum consero curas

Quibuslibet, legem modò norint sacram.

Quid sibi Magnates? sibi quid Simonis alumni?

Malè audiunt, petentes quod dari est nefas.

Hæc mihi fas de me, narrabunt cetera veri

Similem expetentes & sacri & docti viri.

R. P. ACD. GVILIELMI à BRUXELLA,

ABBATIS S. AMANDI ET S. TRVDONIS.

Obijt ann. M. D. XXXII. XI V. Nouemb.

In tria diuisus nunc sum, qui mole sub vna

Quamuis Naturæ duplicis, vnus eram.

Reddita mens calo, cor & hic, & viscera marcent,

TRVDO fouet molli cætera membra sinu.

Cum Iudex aderit magnus, dispersa coibunt,

Et siam rursus de tribus vnus homo.

IBIDEM.

MARTINVS vbi terras reliquit DORPIVS,
 Suum orba patrem flet parens Hollandia,
 Theologus ordo luget extinctum decus;
 Tristes Camæna candidis cum Gratijs
 Tantum patronum lacrymis desiderant:
 Louaniensis omnis opplorans schola
 Sydus suum requirit, ô Mors, inquiring,
 Crudelis, atrox, seua, iniqua & inuida,
 Itan' ante tempus floridam arborem secans
 Tot dotibus, tot spebus orbis omnium
 Suspensa vota? Premite luctus impios;
 Non perijt ille, viuit, ac dotes suas
 Nunc tutò habet, subductus auro pessimo.
 Sors nostra flenda est, gratulandum est DORPIO.
 Hac terra seruat, mentis hospitium pia
 Corpusculum, quod ad canora buccina
 Vocem, refundens optimâ reddet fide.

Obijt anno M. D. XXV. Prid. Kal. Iunias.

AD MINORITAS.

IN SACELLO B. MARIAE.

Quis hic sepultus, queris? ipse edisseram.
 Nuper locutus & stilo & lingua fui,
 Nunc altero licebit, ego sum LIPSIVS:
 Cui litteræ dant nomen, & tuus fauor.
 Sed nomen. ipse abiui. abibit hoc quoque:
 Et nihil hic orbis, quod perennet, possidet.
 Vis altiore voce me tecum loqui?
 HUMANA CVNCTA fumus, umbra, vanitas,

Et scâ.

Et scana imago, & verbo ut absoluam, NIHIL.

Extremum hoc te alloquor:

Aeternum ut gaudeam, tu apprecare.

IUSTVS LIPSIVS vixit annos LVIII. M. V.

Obijt anno Christiano c. 19. 10 c. VI. X. Calend.
April.

LAPIDIS SEPVLCRALIS INSCRIPTIO
IUSTI LIPSI.

QVOD CLAVDI POTVIT,
HIC IACET.

S. P. Q. ANTVERPIEN.

INCLYTI VIRI

FAMAE ORBI NOTAE,

VIRTVTI, CAELO RECEPTAE

H. M. P.

AD PRAEDICATORES.

Quis lapis hic? GEMMAE. GEMMA M la-
pis antegit? inquis

At condi in GEMMA debuerat potius.

Non ita: nam quauis minor illo GEMMA fuisset,

Et posito à GEMMA, GEMMA fit iste lapis.

IN AEDIBVS LIPSIANIS, VIDERÈ

Licet III. canes depictos additis his
inscriptionibus.

SAPHYRVS CATELLVS, GENTE BA-
TAVVS, CORPORE ALBET, CAPITE AV-
RIBVSQ. PURPURAT, DISCRIMINE TA-
MEN ALBO à SUMMO EO, INTER AVRES,
CVNEATIM AD OS DESCENDENTE. SENE-
CIO NUNC EST, ET TREDECENNIS: CVM

Hh

IN FLO-

IN FLORE PVLCHERRIMVS ET LEPIDIS-
SIMVS CATVLORVM.

*Gemma dedit nomen. sum verè gemma catellum
Quotquot terra habuit Belgica, habebit, habet.
Tale decus vultus, talis venus. adde lepores
Ingenij, humanum qui sapiant Genium.
Et sanè est aliquid mi hominis. vis argumentum?
Vina bibo, & vino nata me habet podagra.*

MOPSVLVVS CATVLVS, DOMO AN-
VERPIA, DONVM A CL. V. ARNOLDO
BORCOVTIO, AMICO VETERI, ET I^{to}. IS
CORPORE ALBET, CAPITE, AVRIBVS, AT-
QVE ALTERO OCULO SVFFLAVIS. RO-
STRVM È RVBRO ALBICAT, BREVE ET
OBTVSVM, ET NARE PRORSVS REPAN-
DA. CRASSVLVS, ARGVTVS, MORDAX EST,
AETATE BIMVS.

*MOPSVLVVS aſt ego ſum, domini conuiuia : quid
En etiam lectum participo domini. (vltat
Eſtne aliud? Domini Dominus, ſi dicere fas eſt:
Vsq; adèd formæ huic iungitur improbitas.
ſed formæ, quæ rara cluet. ſi examine iuſto
Pendor, quod nec ames eſt mihi, plus quod ames.*

MOPSVS CANIS, GENTE SCOTVS. COLO-
RE CRASSO SPADICEO; SED CIRCA ORAS
AVRIVM, ET IN IPŒO ORE, DILVTIVS
FLAVO. SVPER OCVLVM VTRVMQVE OR-
BICVLI AEQVALES DVO, ITIDEM FLA-
VI. IDEM COLOR IN PEDIBVS INTERIO-
RIBVS, INTRA FEMORA, SVB CAVDA,
ET IN ANO. AT PECTVS LATVM ET HO-
NEſTVM, PANTHERINA PRORSVS SPE-
CIE,

CIE, ALBUM ET MACVLIS SPADICEIS
SPARSVM. TALES IPSI IMI PEDES. AN-
NUM AGIT TERTIVM, AD INVIDIAM
PVLCHER.

MOPSVS ego formâ qui vinco sæcla canina;

Quod nolim, in magno corpore nil habeo.

Quodq; velim, dominum, dominam, ancillamq; vo-

Conciliat probitas simplicitasq; mihi? (lentes

Ille canis redeat, meruit qui calica templa:

Si certet, terra hunc, me sibi calum habeat.

IN COLLEGII DALENSIS vulgò
ANTVERPIENSIS SACELLO.

D. O. M.

&

P. M.

R. Viri PETRI VAN DALE, Arnoldi F.

I. C. Decani Alostenfis, Canonici Antwerp:
Toparchæ in Ballaer, Ghestele, Putte, Beersele;

Qui in laute re & supra priuatum modum,
modestè, prouidè, piè ea vsus,

Collegium hoc instituit, vectigalibus iustruxit,
alendæ in B. P. iuuentuti.

Natus Antuerpiæ ann. CIO. IO. IV. ibidem
obiit anno CIO. IO. LXXXII.

Hic monumentum habet, ossibus eius
voluntate translatis,

vt anima eius in beatas sedes, tu apprecare
pie lector.

IN COLLEGII PONTIFICII
Sacello.

Hic iacet sepultus egregius Vir D. ac M. N.

Hh 2

MICHAEL

MICHAEL de BAY Athenfis, Ecclefie Collegiatæ D. Petri Louanij Decanus, vniuerſitatis Cancellarius, & conſeruator, Generalis per Belgium Inquiſitor, Regius S. Theologiæ Profeſſor, & Collegij Pontificij Præſes. Deceſſit xvi. Septemb. M. D. LXXXIX. Decanatus anno xiv. Profeſſionis xl. Præſidentie xxxix. ætatis annum agens Lxxvii.

EPITAPHIVM IOANNIS A MOGVNTIA PRIMI MONACHI APVD MARTINIANOS Louanij.

*Ecce Moguntina vixi certiffima Gentis
Progenies, tellus quem peregrina tegit.
Sed natalitios diuino munere fines
Deſerui, & quicquid patria dulcis habet.
Claficus Aureliot tandem ſub Principe miles,
Signifer hac diua primus in arce fui:
Scriptaq; ſupremo liqui pro munere charis
Fratribus, etatis ceu monumenta meæ.
Annoſum hinc miſerata ſenem natura dolori
Præcluſit, fatoprædominante, viam.
Si prius ingenuos potuiſti inflectere ſenſus,
Da paradifiacam mi Paraclete domum.*

AD INGRESSVM ARCHIDVCVM
ALBERTI & ISABELLAE,
Anno cto. 10. xcix. ipſo D. CATHARINAE.

Oſtauiani Auguſti in vrbem aduentu
Corona Iridis ſpecie circa ſolem apparuit,
Nouæ potentie,
Nouæ pacis auſpicium.
Hanc vobis, ô Principes noſtri,
S. P. Q. Louanienfis

In ipſo

In ipso ingressu dedicat,
 Nouæ potentiaë,
 Nouæ pacis auspiciū.
 Sol vobis ab Hesperia fulsit,
 Circa eum & ab eo corona
 prouincijs variegata, Iridis specie refulsit.
 O fausta, firmaque ista sint!
 Et tu ille vtrumq; orbem,
 Vos isti nostram Belgicam
 Salutari luce perfundite,
 Vitam & vigorem reddite
 Heu bellis ciuilibus amissum.
 Deus & Superi vota nostra audite,
 Vos Principes obsequia admittite,
 Quæ fideliter & æternum defert
 S. P. Q. vester Louaniensis.

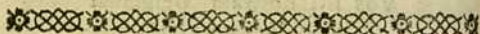
AD LAEVAM DOMVS SENATORIAE.

BRABANTIA prima Prouinciarum,
 In triplici suo ordine
 Antistitum, nobilium, ciuium,
 Sereniss. potentiss. Principes,
 ALBERTVM & ISABELLAM Duces suos
 læta fronte suscipit,
 deuota mente suspicit,
 & fidem obsequiumque,
 more & candore maiorum
 æternum vouet.

IN GELRO-GALLORVM GRASSA-
 TIONEM IN LOVANIENSES, PER MAR-
 tinum Rossenium. Auct. LEVINO TOR-
 RENTIO ibidem studioso.

Hinc, hinc Galle procul, procul aut bōbarda repellat.

*Heus fugito, sedes hic Iouis ales habet.
 Perfidus ille nihil Gelrus, nil Cymber iniquus
 Profuerit: cristas erigere ergo caue.
 Quos duce Borbonio sensisti lenius vngues,
 Nis fugis, hos acres experiere magis.
 Semiputata tibi Latio calcaria quondam:
 Ergo fuge, aut totus diripiêre miser.*

SYLVAEDVCENSIA.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS

S. P. Q. Gand. à secret.

DElitium Triuia, BelgI Dodona, Batauum
 Terror, & Auriacæ Scylla probrumq; fuga
 Arx Fidei, cos virtutis, constantiæ asylum,
 Regnum Aquilæ, Harpyis inuiatota domus.
 Laurorum nemus & palmarum illustre viretum;
 Sylua Iouis fuerit, sit nisi Sylua Ducis.

IN S. IOANNIS EVANGELISTAE.

Memoriæ Sacr.

DIVO PHILIPPO II. inuictiss. Hispp. Regi
 Catholico, D. CAROLI V. Imp. Aug. Filio vnico,
 Brabantiae Duci inclyto, Patriae huius Protectori
 clementiss. S. P. Q. Sylu. mœrore perfusi, pietatis
 & obseruantiae gratia VI II. Nouemb. ann. CIO.
 10. XCVIII. poni curarunt.

Qua lucet Eous, Regia fama volat.

AEVITERNITATI SACR.

Prouocatus ab hoste Gallicæ turmae Duce D. de

BREAV.

BREAUTE genere claro; ætate feroci, GERARDVS ABRAHAM Syluæducensis inducenda equitum, item turma D. ANTONI SCHETS de Grobendonck vices gerens, cum XX. duobus commilitonibus contra totidem Gallos, veteri Horatorum exemplo, virtute & successu admirabili, cæsis hostibus XVII. in conspectu patriæ ac pro eius gloria fortiter dimicans, cum fratre ANTONIO ac duobus alijs militibus suis cecidit, qui à turmæ suæ Duce solenni funere huc delati, ob mortem, qua non potuit contingere gloriosior, resurrectionem gloriosam hic expectant.

Anno CIO. IO C. Non. Februar.

*Viuite magnanimi iuuenes fortissima nostræ
Robora militia, patriæ vobisq, parastis
Æternum virtute decus, victricia gentes
Arma stupent alie, certamine viribus æquo
Martepari, numero palmam sed dispare Gallus,
Hostis in hoste probat: volucres victoria pennas
Exuit, Aduaticis sedes vt figat in oris,
Belgica terrarum dum gloria circuit orbem.*

IN COENOBIO FRATRVM D. HIERONYMI normam imitantium.

*Cælo potitus post labores plurimos
GEORGIVS MACROPEDIVS,
Scholastici moderator optimus gregis,
Toto orbe nobilis senex.
Corpus reliquit hoc podagricum loco,
Longo labore exercitum.
Humanitas, studium, iuuandi maximum,
Benignitas amabilis,*

Candor animi, Pietas & Eruditio,

Hunc reddidère celitem.

Obijt anno M. D. LVIII. mense Iulio.

CORNELIVS VALERIVS pos.

AD FRANCISCANOS.

POSTERITATI.

FRANCISCVM de AGVILAR ALVARADO vi-
rum nobilem hoc monumentum habet,

Quem

Torum Castellæ opidum edidit v. Non. Octob.

∞. 15. XXIII.

Imper. Cæsari Carolo V.

strenuum militem,

Philippo II. Regi Catholico

Centurionem, Tribunum, Gubernatorem

Duynkerckanum,

Virtute, Prouidentia, Constantia constantem:

Animi & corporis fortitudine supra fidem

pro Fide insignem:

Sed & Philippo III. ac BelgI Principp.

à Consilijs militaribus,

cui denique

Quod prudentem & fortem decuit

contigit in actu mori,

Nempe in castris pro ista vrbe 11. Kal. IXbris.

∞. D. C. III.

Qui diu vixit & malè, non diu vixit, sed fuit.

Qui parum vixit & benè, non diu fuit, sed vixit.

At qui diu benè vixit, fuit, an non vita dignus altera?

*Istud cogita, Lector, & hoc iacenti voue, sic posteri-
tas tibi.*

ELVIRA DE VALENCIA Brugenſis marito,
(heu quondam ſuo) Amoris & mœroris mo-
numentum P. C.

TRAIECTENSIA.

AD FRANCISCANOS.

D. O. M.

IOANNI GOROPPIO BECANO, diuinar. at-
que humanarum rerum bonarumque artium peri-
tiſſ. KATHARINA DECORDIS vxor, & filio-
ræ dux coniungi ac parenti dulciſſ. cum lacrumis
poſſ.

Procurantibus LAEVINO TORRENTIO &
GASPARE SVRCHIO, quibus ille res
ſuas moriens commendauit.

Vixit ann. LIII. Obijt IV. Kalend. Iulij, anno
M. D. LXXII.

IN TEMPLO CRVCIFERORVM.

HENRICVS DIONYSIVS *hic tumulatus,**Nominis excellens religioſus erat: (IEſV**Diuini verbi doctor clarifſimus, idem**Qui vigil hac Geuſias arcuit vrbe faces.**Qui legis hæc, da vota Deo & depoſce quietem**Deſuncto, & mortis ſedulus eſto memor.*

Obijt anno CIO. IO. LXXI. Die VIII. Nouemb.

DE S. SERVATIO S. P. Q. TRAIECTINO.

ded. cuius tutelaris iſte eſt Diuus.

Anag. { SERVAT VIVS } Ius, vel Tra-
{ HYBEWAERT T'RICHT } iectum.

Hb s

Viuerē

Viuerē nos medijs, si quis miratur in armis,

Cumq; pericla premant, esse pericla procul:

Caussa est; cum nostrā seruat SERVATIVS urbem,
SERVAT-IVS; seruat nomen & ipse suum.

Urbem ni seruet, perdet Seruatio nomen,

Si rursus in Batauas vrbs cadat ista manus.

Sic cum nostrā salus SERVATI nomine constet,
Quamdiu nomen erit illius, urbis erit.

Bernardus Bouhufius de Soc. IESV. facieb.

IN SACELLO REGVM FRANCIAE,
ad D. Seruatij.

MEMORIAE,

&

CAROLO RICHARDOTO

Magni illius Richardoti

Princip. P. Q. Voto

cum potestate, fide, fama max.

sanctioris concilij Præsidis

filio,

magnæ spei adulescenti,

paternarum virtutum hæredi,

qui

ob raram indolem,

ad mercatum bonarum artium

Traiectum missus,

speratæ virtutis documenta

cottidie exhibebat,

sed

ô infortunium!

lex fati intempestiua & inuitabilis

inter adulescentiæ primordia

continuis calculi dolorib.

gravi-

grauiter afflictum,

&

iam tertio sed frustra incisum,

ter quintum ætatis annum

necdum ingressum

absumpsit anno CIO. IO C. Nouemb. III.

AD DIVI FRANCISCI.

*Quis tegitur tumulto? ROLANDVS DELPHIVS**Deliciumq; hominum, deliciumq; Dei. (ille,**Illius sed enim mentem sinxisse videtur,**Candida ter puris simplicitas manibus;**Innocuos mores Probitas, Industria corpus,**Ora lepor; cineri tot bona Parca dedit.**Simplicitas, probitas, industria, flete leporq;:**Nam iacet hic vestro DELPHIVS exitio.*

MEMORIAE SACR.

F. ROLANDO DELPHIO, ORD. F. MI-

norum, modestia & patientia ad mira-

culum prædito:

Monasticarum obseruationum laudi nato,

harundem æterno damno denato,

confratres religiosi

hunc titulum & tumulum mœsti Poss.

Hospes prece me viuus iuuua, mortuus iuuabere.

MECHLINIENSIA.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS

S. P. Q. Gand. à secretis.

M Aieſtate fori, ſacroq; verenda ſenatu,
 Arx legū, & Domina met a ſuprema Toga,
 Arx

*Arx eadem Martisq, domus, Vulcania fornax,
 Tam rigido ferro quàm reuerenda foro,
 Clara viris, spatiosa vijs, argentea lymphis,
 Cælo hilari, positu commoda, pulchra lare,
 Tota increta solo & pariter discreta Brabanto,
 Vrbs Domina & domino pro Regione suo.
 Gemmata munditiæ, RV MOLDI mole decora,
 Aucta pio Clero, Pontifice aucta sacro.
 Omnibus illustris, lux & nitor vndiq, amœnus,
 Quem nisi MECHLINIAM, Melliniam esse putes.*

IN AEDE PRIMARIA.

D. O. M.

IOANNI HAVCHINO Archiepiscopo Mech-
 linienfi II. viro incomparabili, qui non subnixus
 iam absoletis maiorum suorum imaginibus, sed
 propria virtute per omnes sacræ militiæ gradus,
 ad Archiepiscopatus apicem fauente numine eue-
 ctus, ita se vbique gessit, vt candore, comitate, pru-
 dentia, pietate, viuus exactû omnibus exemplum,
 mortuus ingens sui desiderium reliquerit.

Vixit ann. L XII. In Archiepiscopatu VI.
 Obijt anno restauratæ salutis M. D. XXCIX.
 iplis Non. Ianuarij.

NEMO SACRVM TVRBET CINEREM.

*Qui sua sacra Deo, qui Principibus sua iura,
 Qui voluit Populo commoda salua sua:
 Cui sua priuatim ratio sic constitit, omnem
 Vt fortunam æquo pectore pertulerit:
 Qui respicientes ad apertis obuius vlnis
 Excepit; cunctis mitis vbiq, Pater:*

Etta.

*Et tamen in dignas generosus surxerit iras,
Sic quoties fieri nempe necesse foret.
Qui prudens, sapiens, pius & candore niuali,
Nullo virtutum non genere eminuit:*

*PrasVL Ioannes IaCet baC HaV ChInVs In Vrna;
Cetera sCIre qVeVnt IpsI etIaM antIpodes.*

D. O. M. S.

Nobili ac strenuo Viro
CATERINO VVYTS, leg. Burgund. in regia
militia Centurioni,
Qui apud Ardriam in præsidio, dum animosè
in hostem laceffentem equo erumpit,
Solut à pluribus circumuentus, aduersus re-
sistensque cæditur,
Glande blumbea caput traiectus,
Sed sic quoque, nec ensen nisi mortuus, &
extortum demisit.
Cæcidit ætatis suæ ann. xxiix. Christi ∞. 10. xcvii.
Non. Martij.

Pijssimo filio parentes heu mœsti & superstites
PP. Cenotaphium circa cineres Maiorum.

AD D. M A R I A E.

Clariss. D. NICOLAO EVERARDO Middel-
burgensi, summi Consilij Præsidi, marito cariss. pa-
trique pientiss. vxor liberique cum lacrymis poss.
Vixit ann. Lxx. Obijt anno à salute restituta cio.
12. xxxii. v. Id. Aug.

G A N.

GANDENSIA.

IN GANDAVVM MAXAEMILIANVS
VRINTIVS S.P.Q. Gand. à secret.

CAELi delitium, Flandri decus orbis, ocellus
Belgica, & enixo Casare virgo parens.
Consilio illustris, bello horrida, florida pace,
Pulchra situ, felix aëre, diues aquis.
GANDAVVM breuiter, nil vltra quare, nec vrbe,
Verum orbem in tanta mole videre puta.

IDEM BREVIUS.

Iuppiter hanc molem, purum dedit aëra Phœbus,
Florida prata Dryas, carula Nais aquas.

IN D. IOANNIS BAPTISTAE.

Vnicus es Phœnix? cineres hac tumba duorum
Phœnicum vera Religionis habet.

D. O. M.

Reuerend. in Christo PP. S. Theol. D. D. COR-
NELIO IANSENIO, & VVILHELMO DAMA-
SI LINDANO, primo & secundo huius vrbis Epi-
scopis, ob multos in scrutandis & interpretandis
sacris scripturis exantlatos labores, & merita in
Dei Ecclesiam & Rem publ. Christianam positum.
Obijt hic 11. Nouembr. CIO. IO. LXXXVIII. Ille
verò XI. April. ann. M. D. LXXVI.

*Quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in
morte non sunt separati.*

ALIVD

ALIVD R. D. LINDANI SED HONO-
RARIUM, PER MAX. VRIN-
tium.

*Dordracū patria est, Grudiæ patria altera Athena,
Ille animi altrices, corporis illa mei.
Conspicuum sancta coluit Rurmunda tiara;
Et Ganda in cineres officiosa meos.
Non meliore loco nasci potuiue renasci,
Non meliore coli, non meliore mori.*

IBIDEM.

Admodum Reuerendo viro D. VIGLIO AYTA
de ZVICHEM Frisio, I. C. clariss. Cathed. huius
Ecclesiæ I. Præposito mitrato, Aurei velleris Can-
cellario, supremi Belgicę status, & sanctioris Con-
cilij sub potentiss. Principp. CAROLO V. Imp. &
PHILIPPO I I. Hispp. Rege Præsidi summo, vigi-
lantiss. integ. qui cū hanc Ecclesiam pijs fun-
dationibus, plurimis munimentis decorasset, Aca-
demiā Louaniensem, structo sui nominis colle-
gio, non minus liberaliter, quā magnificē dotas-
set, natale solum noui hospitalis beneficio perpe-
tuò sibi demeruisset, tandem post longas vigilias,
post indefessos labores, plenus dierum, plenus
honorum, Regi fidus, patriæ charus, vtilis omni-
bus, iniurius nemini, magno sui relicto desiderio,
quieuit in Domino anno M. D. LXXVII. VIII. Maij,
ætatis suæ lxx.

Ille vir fuit Lector, sed fuit.

Mirare, imitare, vigila,

memor prudentissimi illius sciti

VITA MORTALIUM VIGILIA.

ANO-

ANONYMI.

VIGLIVS hic recubat, decorat quem *Gamma* Pe-
Quo dempto, inuenies vilius esse nihil. (Laſgeni)

IN D. PETRI ABBATIA.

EPITAPHIVM ISABELLAE CAROLI V.
 Cæſ. Sororis. Obijt annō M.D. XXV.
 Ianuar. x i x.

Dania me coluit, pulſam *Germania* vidit:
Primum ortum dederat terra *Brabantia* prius.
Nulla harum potuit morientem cernere ſed qua
Ganda habuit mentem, nunc quoq; corpus habet.
Tempora ſi queris qua me rapuere ſub umbras,
Accipe, & in memori ſcripta reconde ſinu:
Pectore ſub medio Phœbum cernebat *Aquarius*,
Marsq; horam tenuit, ſed *Venus* ipſa diem.

EPITAPHIVM IVDITH VXORIS
 BALDVINI COMITIS
 Flandriæ.

Regis Francorum *Caroli* ſum filia *Calui*,
Nobilis illa *IVDITH* & ſpectioſa nimis.
Vxorem ſibi quam me ſumpſit *Ferreus* olim
BALDVINVS, duce quo *Flandria* pacē habuit.
Gloria qui veterum mihi quondam magna meorum
Extitit. heu! *Carolus* mors rapuit iuuenem.
Aliæ ſuccedens patri, regnauit & ipſe
Tempore ſat longo, mors rapit hunc ad eum.
Omnia deficiunt mortalia gaudia mundi,
Et ſub Sole nihil permanet hic ſtabile.
Princeps prima ſui *Flandrenſis* inclyta quondam,

Nunc

*Nunc sed in angusto contrahor hoc tumulto.
Iam mihi nil profunt vir, proles, patria diues,
Est mea sed fœdis vermibus esca caro.*

AD PRÆDICATORES.

PETRVS BACHERIVS, DOMINICANVS Do-
ctor Theologus, Poeta, & Ecclesiastes exi-
mius, hoc sibi Epitaphium in extre-
mis decantauit.

SI canitur niueis sub mortem nenia cygnis,
Dum premit innocuum longa senecta caput;
Cur mihi non liceat triplices mea fata sorores
Dum truncant proprias concinere exequias?
Intempestiuus albescunt tempora canis
Vtraq; quin frontem ruga senilis ar at.
Caligant oculi, sunt hæc præludia mortis:
Torpent officio pesq; manusq; suo.
Ganda vale, fratresq; valete, valete propinqui:
Liber ab exilio regna paterna sequor.
Consequar hæc meritis Christi, rogo: subleuat agrum
SPES mentem, trepidis anchora firmam virum.
Sape per infestos scopulos, & naufraga saxa,
Nostra est insanis cymba rotata Nothis:
Non tamen à vero me deuius abstulit error;
Dogmate tentata est non temerata fides,
Sape (fatebor enim) peccati Nectare captus
Neglexi eterni iussa verenda Dei.
Da veniam fasso, pauida q; illabere menti:
Vulnera vulneribus dilue, Christe, tuis.
Discute mortales nebulas Dominator Olympi,
Migrantemq; animam qua potes arte iuuâ.

*Lux perit, intereo, mors vrget, corporis huius
Exuias viridi suscipe terra sinu.*

*Sic placuit Cyro viridanti in gramine condi
Rex tantus tumuli saxa operosa fugit,
Hic locus arridet, maiorum hic ossa quiescunt,
† Bunderij cineres, † Gruterijq; patris.*

*Iungo † Rigermannum, † Syluanum, V Vincusumq;
Aetate, & meritis, eloquioq; pares.*

*Non ego † Coyanum, non te † Rufelaerde silebo;
Olim nam impense fauit vterq; mihi.*

*Obijt Gandaui in patria prid. Id. Febru. M. D CI,
ætatis suæ LXXXIV.*

† Fuere oēs magni viri, & celeberrimi diuini verbi praecones.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS
S. P. Q. Gand. à secretis.

*Effundent alij laudum praconio longis
Versibus ad tumulum, culte Poëta, tuum
Effundent merito, quumq; omnia, nil tamen vllus
Fuderit ex merito satq; superq; tuo.*

*Verum ego sic paucis: MVSARVM HIC AVREA
SIREN,*

ET PHOEBEIVS olor, BACQVERE cane, iaces.

ANTE D. FRANCISCI.
*Qui FRANCISCE, tui subeunt pia limina templi,
Fac subeant precibus calica templatus.*

**MAGNAE VIRGINI, MA-
GNAE MATRI, DEIPA-
ra Maria.**

MAXAE.

MAXÆMILIANI VRIENTI VOTVM
decastichon. Cùm eius sacro Sodalitio apud
RR. PP. Soc. IESV Gandani
nomen daret.

*Hac ego luce, Poli qua, tu Dea, templa subisti
Me voueo aterna religione tuum.*

*Tu vatis, Regina, tui famulantia vota
Prona cape, atq; humili si tibi mente lito;*

*PARTHENIO da posse Choro dare nomen, & Aræ
Casta tue obsequij ponere ferta mei.*

*Serta tui dulcem spirantia Numinis auram,
Mutua mi venia spiret vt aura tue.*

*En, ego ceu vitis, tua sum, Dea, plantula, vitam
Et viti & planta tu dare sola potes.*

*Quod potes, ah! dare Diua velis, tibi surgat vt ingens
Arbor, & effusis vinea lata comis!*

*Qui tener, ecce, tuo modo Surculus incipit horto;
Victurus genij non nisi rore tui.*

*Ille adfit, sensimq; grauem densatus in imbrem
Intima sic animi perpluat arua mei;*

*Indubia inde mea suboleſcat vt herba salutis,
Nec minus inde tui Numinis exstet honor.*

*Sic mihi reptanti tua per vestigia, detur
Latum iter ad Nati templa serena tui.*

*Ipſo assumptæ Virginis festo ad eiusdem
aram supplex cecinit*

Maxæmilianus Vrientius.

Anno salut. Christ. CIO. IO C. VI.

INSCRIPTIO DAMPORTAE IN AD-
VENTVM ARCHIDVCVM ALBER-
TI & ISABELLAE.

Magni Principes; magnam subituri urbem,
saluete.

Piis conatibus, paruis apparatibus benigni
faucte.

Si quid decus probate, si minus excusate,
Temporis angustia, cæli inclementia, clementer
condonate.

Obsequium atq; animi fauentiam mage,
Quàm magnificentiam in re tenui nostra spectate.

Ita vos regat, ita vos tegat,
Qui nos, qui ceteros Belgas vobis regendos,
vobis tegendos commisit propitius Deus.

IN ECCLESIA MONASTERII TRVN-
CINENSIS, ORD. PRAEMONST. vulgò
Drongen, propè Gandauum.

*Quem spectas Pario marmore gnauiter
Expressum celebri vase quiescere
TVVAINNV M Comitem, nuper Alostia
Ac sacrum haut aliter Numen amauerat,
Gandau generis stemmate prodiens.
Hic cætus niuei iecit originem,
Elargitus opes, tum patrimoniam.
Ergo perfruitur Mens supero Ioue.
En corpus tumulo nobile saxeo.
Quæso plange scelus quisquis obambulas,
Nam quo decubuit, te vocat exitus.*

Obijt anno M. C XLIV.

LOCRAE,

LOCRAE, YPRAM INTER ET BAL-
LIOLVM, LOCO MONTANO,
in marmore.

D. O. M.

HADRIANVS SCRIECQVIVS BRVGENSIS
V. PRAETORIVS
SVSANNÆ GODCALCAE ANTVERPIENSI
CONIVGI DESIDERATISS.
ANNA FILIA INLACRYMANTE CARAE
MATRI
MONVM. HOC RES HVMANAS MOESTE
GEMENS P.

S V S A N N A.

*Ad Scaldim genita Borealis Vistula lusum
Dum præbet, rapuit ripa Borussa Patrem.
Rem Mare dum minuit, melioribus equior auris
Erexit thalamum mî Ria, Lisa domum.
Lisa sed exequias Matris cùm vidit, in istis
Quæsiui anne foret montibus alta quies.
Sed didici quod sint VNDÆ OÏA. & OÏA
vt VNDE;
Consedit calo mens mea, corpus humo.
OBIIT KAL. FEBR. A. D. ∞. D C. IV.
Ætat. XXXV.*

R. I. P.

VNDÆ OMNIA. VNDE OMNIAP

INCERTAE POSITIONIS.

GRAMMATICI TVMVLVS.

*Grammaticen sciui, multos docuiq, per annos:
Declinare tamen non potui tumulum.*

BRVGENSIA.

IN BRVGAM IANVS LERNVTIVS.

Ardua culminibus tectorū adit æthera Brugis.
 Et famâ clari nominis omne solum.
Qua Sol cumq; iubar spargit roseo ore per orbem.
Inclutus in populos illius iuit honor.
 Et quamuis motu ciuili pressa tot annis
 Mutarit priscum scana per arma decus;
 Mole tamen pulchrâ constans caput erigit altum,
 Et meritò Morinum dicitur esse caput.
 Flumen ei debet prima incrementa Tabuda;
 Vrbis & Aluaticæ maxima origo fuit.
 Imò quod externis sit Flandria cognita in oris
 Hinc est; auspiciū luminis inde trahit.

IN EANDEM

MAXAEMILIANVS VRINTIVS

S. P. Q. Gand, à secretis.

Flandorum Elysiū, Morinum regina, superbis
AEdibus, attonis penè stupenda Deis. (da,
Merce frequēs, animosa, potens, magna amula Gand.
 Et par, ni paribus destituatur aquis:
 Verū illi quam sicca negat natura, Aganippe
 LERNVTI, hanc pleno fonte rependit opem.
 Felix ciue suo, felix vrbs principe vate,
 Si, quod habet pretium norit, & illud amet.

IN D. DONATIANI.

Reuer. Domino, D. PETRO CYRTIO Brugenfi,
 primo

primo huius ciuitatis instituto Episcopo, perpetuo Flandriæ Cancellario, quondam apud Louanienſes S. Theologiæ Profeſſori ordinario, hoc monumentum extremæ voluntatis deſiderio poſitum eſt. Sedit in Episcopatu ann. v. M. viii. D. ix. Vixit ann. Lxxvi. Obijt xvi. Kal. Nouemb. c. io. Lxvii.

IBIDEM.

Adſta parumper hoſpes, & pios iube
manes hauere.

Hic ſitus eſt N. V. IOAN. à PAMELE, Eques
Auratus,

Dñs de Cæſtre, &c. F. Adolphi, Franciſci N.
frater germanus

Reuer. Iac. Archidiaconi Audomarenſis,
&

N. V. Guil. Equitis Aurati, Dn. de Gotthem, &c.
quorum monumentum non ſepulcrum eſt
lapis quem vides.

Ceſſit ex humanis Iac. nominatæ vrbiſ Episc.
deſignatus xv. Kal. Octob. ann. ſal. M. D. lxxxvii.
ætatis ſuæ LI.

Guilielmus ſanctioris Concil. per Belgiam Præſes
obiit ſeptuagenario maior xii. Kal. Feb. M. D. xcii.

Ille, cuius hoc loco cineres conduntur, Prætura
Brugen. bene geſta, poſt ſena vitæ decennia
fato functus ab It ad plures,

v. Kalend. Ianu. anno M. D. xcviij.

Legiſtin' hoſpes quæ poſui
non te moror vltra, abi.

Compoſitos votis proſequens non lacrumis.
Viuentes Deo flere neſas.

Michael Inghelmontius Brugen. Canon. de
R. P. de se
opt. mer. fratribus gratitudinis ergo F. C.

IBIDEM.

Epitaphium Iôis Eyckij Pictoris famosissimi.
Hic iacet eximiâ clarus virtute IOANNES,
In quo pictura gratia rara fuit.
Spirantes formas & humum florentibus herbis
Pinxit, & ad viuum quodlibet egit opus:
Quippè illi Phidias & cedere debet Apelles,
Arte illi inferior hac Polycletus erat.
Crudeles igitur, crudeles dicite Parcas,
Quæ talem nobis eripuerunt virum.
At cum sit lacrymis incommutabile fatum,
Viuat ut in cali parte, precare Deum.

IBIDEM.

Siste gradum, heus viator, & quid mundus est,
Audi. Theatrum, in quo peragitur fabula,
Persona ubi nunc vita, nunc est altera.
Abi. IOANNES VISCHER hoc dixi. VALE.

IBIDEM.

Adsta viator, & resiste paululum,
Hic ille clarus est reconditus COMES,
Qui quatuor decemq; bis Notarius
Annis fuit Donatianicus, sui.
Vatumq; temporis nec infimum decus.
Eius precare manibus bene. hoc enim
Quod alteri facis, tibi fiet. VALE.

EIVSDEM TESTAMENTVM.

*Celo animam, do corpous humo, do cetera mundo,
Vt capiat partem quilibet inde suam.*

AD CARMELITAS ANTE SVM.
MVM ALTARE.

DEO OPT. MAX.

H. S. E. CASPAR ZAPENA, gente Hispanus,
stirpe nobilis, manu & consilio bonus, mili-
tia multiplex eum vidit per varios suos
gradus promotum ad Tribunatum,
& mox à Rege Philippo III. Præfectū Alexandria
apud Insulæ res destinatum:

quod munus nisi animo non cepit, morte interce-
ptus tristi ad Oceanum pugna,

ubi solus pæne auctor non pugnandi,
sententijs & publico fato victus,
robore & animo inuictus,

fortiter pugnans vulneribus confectus,
captus denique Ostendæ,
obiit piè, & Christianè

Non. Sextilibus, anno CIO. IO. C.

cùm vixisset ann. XLIV.

Hic in omni munere

Suis amori, hostibus terrori fuit,

Liberalis, magnanimus, prudens.

Togate lector benè precare mortuo.

Sagate lector & imitare mortuum.

IN CONVENTV FRATRVM MI-
NORVM.

DEO OPT. MAX.

R. P. F. CORNELIO ADRIANI F. Dordra-
ceno, huius aliquando Cœnobij ante prouinciæ
vastitatem toto Belgio amplissimi splendidissimi

que Guardiano vigilantissimo, ac S. Theologiæ
 interpreti facundissimo: viro incomparabilis tum
 eruditionis, tum eloquentiæ, triumque linguarum
 quæ sacræ & sunt & dicuntur, callentissimo. Qui
 annis continuis xxx. populum Brugensem incre-
 dibili cum gratia, fructu atq; vtilitate, diuini verbi
 suauissimo panit alimento, sementē verē spargens
 Euangelicam: tantaq; contentione zizania ē mali-
 gnorum spirituum fibris euellēs, vt verus Brugen-
 siū Apostolus, splendor, decus & ornamentū Chri-
 stianæ reip. Catholicæ, Orthodoxæ, Romanæ fidei
 propugnator acerrimus; nec secus, quā alter Atha-
 nasius validissimus hereticorū malleus dici potue-
 rit, quiq; inter varias huius exulceratissimi seculi
 calamitates, inter innumeras hereticorum calum-
 nias, inter obstrigillantiū sycophantarum caninos
 insult⁹, libellorumq; famosa ludibria, tam inuictā
 semper animi moderationē tenuit, vt nullis vnquā
 vel hostiū fidei oppugnationib⁹, vel rerum aduer-
 sarum procellis potuerit conuelli: qui denique in
 hoc D. Frācisçi instituto annis ferē xl. summa cū
 probitate vitæ, eruditionis gloria, religionis zelo
 flagrantissimo, optimē de hac ciuitate tam in Theo-
 logica professione publica, quā in perpetuis in-
 defessisq; ad populū concionibus ad mortem vs-
 que optimē promeritus fuit. Hoc amoris & obser-
 uantiæ testimoniū ac monumentū Patri opt. eiusdē
 ordinis fateres poss. anno à partu virginis gloriosæ
 CIO. IO. LxxxI. Prid. Iul. Id. laborumque suorum
 tandem aliquando amplam mercedem, verissimus
 fidelissimusq; Christi confessor percepit: pijs om-
 nibus ingēs sui desiderium relinquens, eiusq; mor-
 tui expressam effigiem F. Franciscus Euerardus hu-
 ius loci Guardianus, qui viuente vnice semper co-
 lebat,

lebat, syncerę dilectionis ergo in hoc tēplo pro re-
rū præsentiū facultate restaurata, appendi curauit.

IN XENODOCHIO S. IOANNIS,
ad cornu summi altaris.

EPITAPHIVM F. CORNELII DORDRACE-
ni Minoritę, concionatoris celeberrimi.

Ecquis in obscuro latitans (dic parua tabella)

Tumulo hic repositus conditur?

*Quis fugiens adeo est & fame & lucis & aurę
Vmbri ut hic velit obrui?*

Tūne Pater celebri condigno ex marmore cryptę

Hic DORDRACENE recubas?

Quem tam facundę decorauit gratia lingua

Monita salutis cum dares,

Ut tua fama volet totum vulgata per orbem,

Stridente quamuis Zoilo.

Sed quia Seraphici placuit pia semita Patris,

Placuit sepulcrum ignobile:

Nam tituli & pario excisa de marmore tumba,

Ætate longa intercedunt.

Virtus sola viget viuítq; æterna, nec auro

Labente longo exstinguitur:

Hec iam te æquauit superis calogę beauit,

Sertis decorum fulgidis.

Quid inuat ignoto hunc igitur requiescere busto,

Qui mente calo vixerit?

Obijt anno CIO. IO. LXXXI. mens. Iul. die XIV.

D. O. M.

IOAN. LVDOVICO VIVI Valentino, omni-
bus virtutū ornamētis, omniq; disciplinarū gene-
re, vt ampliss. ipsius literarū monumentis testatū
est.

est, clariss. & MARGARETAE VALDAVRAE
 rara pudicitiae omnibusque animi dotibus, marito
 simillima, sexusque foeminei ornamento, vtrius-
 que vt animo & corpore semper coniunctiss. ita
 hic simul terrae traditis, Nicolaus & Maria Val-
 daura sorori & eius marito B. M. moestiss. Poss.
 Vixit IOANNES ann. XLVIII. M. II. mortuus
 Brugis Prid. Non. Maij, anno M. D. XL. MARGA-
 RETA vixit ann. XLVII. M. III. D. IX. Obijt Prid.
 Id. Octob. anno M. D. LII.

IN D. MARIAE.

LVDOVICAE VENETAЕ, forma, venustate,
 pudicitia, rei familiaris administratione, ac supra
 muliebrem sexum, prudentia insigni; quae ex Italia
 vixdum pubes aduecta, nostrates omnes in sui ad-
 mirationē his raris animi & corporis dotibus per-
 traxit: virum, cum quo vnanimi concordia XXII.
 ann. vixit, nouem liberorum numero auxit, dum
 XXXIV. annum ageret, immatura morte extincte,
 GVILIELMVS MOSCRON vxori incomparabi-
 li, cuius merita nullus amor æquare possit mestiss.
 posuit. Obijt XVII. Iunij anno à partu Virginis
 M. D. XXIII.

IN D. VVALBVRGIS.

DEO IMMORTALI ET MEM. PP.

Nob. Viri Guilielmi de Boodt,

Quem per honores plurimos

Ad culmen dignitatis supremæ

Gradatim virtus extulit,

Nam COS. IIL. creatus,

Exemplo omnibus non præfuit modò,
 sed profuit:

Danec

Donec ingentibus curis æger,
 Abit è vita simul, & Magistratu,
 Ann. ætat. LII. XI. Kal. Nouemb. CIO. IO. CI.
 AE catherina VVynckelman F. Reineri
 sibi posterisque lugens posuit.
 Haue, salue, vale æternùm mi marite;
 ego te,
 Quo natura permiserit modo,
 lubens sequar.

INCERTAE POSITIONIS.

*Hospes eram mundo per mundum semper eundo,
 Sic suprema dies sit mihi summa quies.*

GREVELINGAE.

IN ECCLESIA S. VVILIBRORDI,
 IN CHORO.

D. O. M. S.

H. S. E. VALENTINVS DE PARDIEV
 V. N. & fama inclytus.

Toparcha de la Motte, Eeckelsbeke, atque alibi.
 S. Iacobi Eques, Commendator in Stepa, Philippo
 II. Cathol. Reg. à Consilijs militiæ, Regijque ex-
 ercitus armamentario, & machinis Præf. Duode-
 cim Centuriar. ex Gallo-Belgis Chiliarcha, huius
 oppidi arcisque per annos xxv. Gubernator. Obijt
 anno Christi ∞. IO. xcv. Idib. Iul. vixit ann. lxxv.
 M. III. D. XIII. Bono bonus benè precare.

AD LECTOREM SPECTATOREMVE.

Paulisper hospes siste, me, quis sim, Vide,

Heu fata! quis sim, quis fui, vide ac abi.

MI NOMEN OMEN PER DEVM VA-
LENS DEDIT,

Magni Philippi Regis, & domi & foris
Assertum ego iui lura mente, vel manu:

Sub Austrio Ioanne; sub Farnesio;

Sub Austrio Ernesto graua feci & tuli:

Bis quinq; traiectus, hinc dextrum ad SLVSAM
Emisi ab ictu brachium amitto globi.

HV IV M oppidum loco, arce munitissimum,

Bis quinq; cinctus millium armata manu;

(Supremus Imperator hisce copijs)

Sub Ius redegi Principis priscum sui.

DOVRLENIAM arcem hinc vidimus; sed vidimus,

LV MEN Q. leuū HIC, LV MEN heu! heu! quid lo-

Quin lumen omne glande liqui plumbea (quor?)

Transfossus. hec est vita, hic exitus mihi.

Mihi apprecare lector, & si vis abi

In Cattuacos, vise monumentum hic mei

Gymnasion ingens, are conspicuum meo.

Ergo adprecare, Lector & si vis, abi.

DVACENA.

St. viator, & immaturo funeri illacryma.

AVGVSTINVS LE MIRE,

Guilielmi F. Domo Bruxella H. S. E.

Quem optimis primum artibus moribusq;

Dvacena imbuat Academia;

Philosophicis Louanium studijs,

Doctoresq; titulo & honore.

Medi-

Medicæ dein artis prima laurea
Mer. ornauit.

Inde ad Theologorum castra,
Deo vocante, se contulit,
Animorum futurus iam Medicus.
Canonica mox dignitas Valentianis
obtigit,

Ampliora spondente indole atque industriâ,
At currentem immaturam mors rapit.

VII. Kal. Octob. CIO. IO CII.

Natum ann. XXII. M. IX. D. XXII. X.

AYBERTVS MIRAEVS Canon. Antuerpiens.
fratri cariss. studiorum socio
cum lacrymis POS.

Æternum placida compositus pace quiescat.

IN TEMPLO COLLEGII MARCHIANENSIS.

DEO OPT. MAX.

Et pijs manibus D. FRANCISCI COMITIS
LALANI, Philippi C. L. hæredis filijque, Schor-
natorum Dynastæ, Baronis VVarinij & Albinia-
næ in Catuacis clietelæ Patroni, Collegij Marchia-
nensis, dum vixit, studiosi, mnemosyni loco po-
suit MARGARETA ARENBERGIA mater.

Téne moriformose, morine heroas & illos,
Quos Lalanigenum fert super astra decus?

Ante vicem meritis ieras, virtutibus annos,

Ante diem virtus, mors fuit ante diem.

*Quem Phæbū Charites, Rex Nestor a patria patrem
Sperauere sibi, tres, puer vnus obit.*

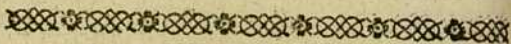
III. Id. Febr. ann. Domini M. D. XC. ætat. XII.

IN TEMPLO SOC. IESV.

*BOETII corpus quiescit hic EPONIS,
Animam respice, ô IESV, benigne.*

EPITAPHIVM P. IOANNIS FOSSAE
iucundissimi Poetae, quod sibi scripsit,
sed non positum.

*Hac sunt in fossa FOSSAE mirabilis ossa,
Qui sibi condendo versus cere comminuit brum.*

INSVLENSIA.

IN D. PETRI.

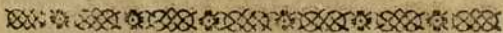
Reverend. in Christo Patri Domino D. IO.
ANNI SIX, Philosophiae ac Theologiae
quodam Louanij magna cum laude Profes-
sori, deinde in Parochiali Ecclesia D. Stephani hu-
ius oppidii aliquot annis Pastori vigilantiss. Inde
ob virtutem & merita ad Canonicatum Audoma-
rensem assumpto; postea Reuer. D. GERARDI ab
HAMERICOVRT primi Episcopi Audomaropo-
litani Vicario generali, ac tandem in Episcopatu
successori: dum hac ad Synodum Prouincialem
fidei ac Religionis ergo proficisceretur, febris cor-
repto, ac in hoc opido, ubi vitae acceperat initium,
IV. Id. Octob. anno M. D. LXXXVI. aetatis vero
suae lxx. vitae functo & e regione chori tumulato
IACOBVS VVILLART ex sorore Nepos, & hu-
ius Ecclesiae Canonicus, Auunculo opt. de se meri-
to moestus Pos. & quem viuens vnicè coluit, eum
moriens voluit in tumulo habere socium.

IBIDEM.

Sub terra tumulo MICHAEL cognomine dictus
Rex cubat, & vermes putre cadaver alit:
In quo ceu sydus rutilabat regia virtus,
Regia mens, mores regij, & ingenium.
Nunc sua quid mirum mortuus si tundat Apollo
Pectora? si Musæ, si Charites doleant?
Lugeat Amphion? moveat nullum Orpheæ plectrum
Nec dolor admittat si ena modumq; Livi?
Deliciæ periére suæ, sua gaudia, amores.
Heu! qui semper erat vivere dignus, obit.
Ah! nimium duros obitus, heu! gloria clero
Quanta gemiscenti, quantus honorq; perit!
Lustra novem vix Mysta sui compleuerat ævi,
Frigidus effossa dum tumulatur humo.
Nascimur, & summâ cuncti properamus ad horam;
Dura potest nemo frangere iura necis.
Surgat ut æthereas de funere, Lector, in auras,
Sæpè tuæ feriant sydera celsæ preces.

EPITAPHIUM D. HELLINI DE LE
 CROIX HVIVS ECCLESIAE
 Canonici.

Vita hominis labor & dolor. Melior est mors
 quàm vita amara, & requies æterna quàm languor
 perseverans. Ecclesiast. 30. Obijt 11. Septemb. anno
 M. D. LIV.

TORNACENSIA.

D. O. M. SACR.

Kk

Et me-

Et memoriæ D. PETRI CORETI S. Theolog.
Licentiati, Ecclesiastæ & Canonici.

PETRVS CORETVS. PORTVS ERECTVS.

Ille Dei interpres, Christi Mariæq; sacerdos,
Hic sua fessa PETRVS membra CORETVS habet.
Qui siue è cathedra, calorum arcana recludit,
Seu calami hereticos detegit arte dolos.
Certa Pharus, dubio PORTVSQ. ERECTVS in æstu,
Gens pia naufragium ne pateretur, erat.

Obijt M. D CII.

ANIMAE PAX EX QVIES.

D. GVILBERTI D'OIGNIES EPISCOPI
Tornacensis.

Quis iacet hic? ego GVILBERTVS cognomine D'OI-
Quatibi conditio? Prasul in vrbe fui: (GNIES.
Quod pietatis opus? Christo nunc Iudice clarum est:
Ecquis opes? templum, pauper & hospes habent:
Quid fuit in voto? sanctæ perfectio vitæ; (habe.
Euge, & QVÆ SVRSVM SVNT, bone pastor
Post genus & titulos, curas, operumq; labores,
Quis modò te finis candide Prasul habet?
Cortraci fatVM, TornaCI IVra sepVLChri
ConseqVor, & bona spes ossa sopora tenet.

IN AMBITV CHORI
D. VIRGINIS.

Bone lector, audi, pauca commonitum volo.
LIEBARDVS olim (sapè nomen hoc tuas
Percussit aures) iuris & recti sciens,
Neq; minus ille iuris & recti exequens;

Sacr

Sacri Senatus ille Cancellarius.

Quicquid vel artis quicquid ingenij aut opum

Possedit, hoc in ciuium effudit sinum,

Collegijq; multus autor Neruij.

Socijs IESV Patribus pubem dedit

Seu pia docendam capita, seu mores probos,

Seu cultioris literaturæ sacra.

Bene adprecare Lector, & si vis, abi.

IN NAVI ECCLESIAE MONASTERII S. AMANDI.

IOANNI SECUNDO Hagienſi, Poetæ celeberrimo & nulli ſecundo, cuius tumultum, hæreticorū furore anno CIO. IO. LXVI. violatum, Carolus de Par Abbas, ob tanti viri memoriam † reſtaurari C. o-
biit anno CIO. IO. XXXVI. Kalen. Octob. à ſecretis Georgij Egmondani Traiecten. Epifcopi, huius loci Proabbatis.

† Hortantibus D.D. Dionyſio Villerio, & Hieronymo Win-
ghio Carolus de Par Abbas reſtituit.

APVD MINORES IN AMBITV

Lapidi incifum.

Quod mater genuit, rurfus quoq; filia gignit,

Pergrauida ex ipſa Neruius obſtupuit.

IBIDEM.

Cy giſt le pere, cy giſt la mere,

Cy giſt la ſœur, cy giſt le frere,

Cy giſt la femme & le mary,

Et n'ya que deux corps icy.

De pari coniugum poſtea ad Religionem tranſeuntium, & in ea Præſectorum. Alter fuit Minorita, altera Clariffa.

ATREBATI.

D. O. M.

D. FRANCISCO RICHARDOTO, Burgundo, Atrëbatum Episcopo, viro in omni disciplinarum genere versatissimo, ac cōcionatori Eloquentiss. qui ob singularem doctrinam, & præclaras animi dotes, omnibus Ordinibus vnicè carus; postquam hanc Ecclesiam periculosis temporibus ingenij dexteritate, & assiduis concionibus annis XIII. feliciter rexisset, maximo sui relicto desiderio, annum ætatis agens sexagesimum septimum è viuis excessit. IOANNES RICHARDOTVS, inuictiss. Philippo Regi à rerum status secretisque consilijs ac libellis, & Arthesiæ Præses Auunculo opt. Nepos mœstissimus POS. Obijt VII. Kal. Augusti, anno CIO. ID LXXIV.

HALLIS.

Hanc, DIVA, PENNAM, interpretem mentis meæ,
Per alta spatia quæ volauit ætheris,
Per ima quæ volauit & terræ, & maris:
Scientiæ, Prudentiæ, Sapientiæ
Operata semper. ausa quæ CONSTANTIAM
Describere, & vulgare; quæ CIVILIA,
Quæ MILITARIA. atq; POLIORCETICA;
Quæ, ROMA, MAGNITVDINEM adstruxit tuam;
Variâq; luce scripta prisçi sæculi
Affecit, & persudit: hanc PENNAM tibi

Nunc,

*Nunc, DIVA, meritò consecraui LIPSIVS.
 Nam numine istæ incohata sunt tuo,
 Et numine istæ absoluta sunt tuo.
 Porro ô benignitatis aura perpetim
 Hac spiret! & fama fugacis in vicem,
 Quam PENNA peperit, tu perenne gaudium
 Vitamq; DIVA, LIPSIO pares tuo.*

LEODIENSIA.

D. O. M. S.

GERARDO à GROISBECK S. R. E. Presb. Cardinali, Episcopo, & Principi Leodiensi, Administratori Stabulensi, viro incredibili prudētia, pietate ac facundia prædito, qui Prouinciā suā temporibus difficillimis annis xvi. summa Innocentia, atque animi fortitudine, pace & bello non modò conseruauit, verum etiam auxit, atque ipsis hostibus admirabilis virtute inuidiam superauit. Curatores bonorum ad leniendum parentis patriæ desiderium, monumentum hoc opt. merenti modestissimi posuerunt.

*Quem tegat hic tumulus, quondā si LEGIA quæres,
 Te, sis vsq; licet maxima, maior erat.
 Vixit ann. LXIV. Obijt an. sal. hum. M. D. LXXXIV.
 Kalend. Ianuar.*

ALIVD.

CAROLVS LANGIVS I. C. vir vt scripta eius testantur, doctiss. cui Læuinus Torrentius, & Ioannes Douerinus Collegæ monumentum poss. Obijt anno M. D. LXXIII. III. Kal. Aug.

Kk 3

IANI

IANI LERNVTII PARODIA.

*Manibus CAROLI LANGI in Eburonibus
sepulti Sacr.*

FLANDRIA LOQVITVR.

*Tot bellis infracta, mihiq³, agre ipsa superstes,
Ipsa tuas venio FLANDRIA ad inferias,
Vt LANGI, affatu te extremo, & munere amoris
Compositum externo prosequerer tumulo.
Quandoquidem historia, linguarum, iuris auiti,
Et rerum naturæ intima notitia,
Virtutesq³, simul tecum interiøre simulq³,
Interiøre mihi gaudia rapta mea.
Nunc ergo extincta quæ munera sola supersunt,
Debita rite tuis munera funeribus.
Accipe materno veroq³, madentia fletu:
Atq³ in perpetuum LANGI hanc atq³, vale.*

IN D. IACOBI.

DANIELI MAVCH, & ROSAE STOCKERIN
coniugg. qui postquam hæretic. factionibus aris
focisque paternis pulsi, in hac Eburonum vrbe exi-
lij voluntarij sedem collocassent, IV. mensium in-
ter vtriusq; obitum spatio interiecto, in æternam
patriam migrarunt. Daniel filius vnigena parenti-
bus opt. dulcissimisq; mœrens P.

Vixit Daniel ann. LXIII. Rosa LVII. in matri-
monio vnâ fuere ann. XXXVII. Obijt hac
prid. Id. Iul. ille XVI. Kal. Decemb. ann.
Christi M. D. XL.

IN GVILIELMITARVM
COENOBIO.

Hic iacet vir nobilis D. IOANNES de MANDEVILE, Al. D. ad Barbam miles, Dominus de Campli, natus de Anglia, Medicinæ Professor, deuotissimus Orator, & bonorum largissimus pauperibus erogator, qui toto quasi orbe lustrato, Leodij diem vitæ suæ clausit extremum. Ann. Domini MCCC.LXXI.M. Nouemb. die XVII.

ALIUD.

*Hoc iacet in tumulo, cui totus patria viuo
Orbis erat, totum quem per agrasse ferunt.
Anglus Equesq; fuit, nunc ille Britannus Vlysses
Dicatur, Graio clarus Vlysse magis.
Moribus, ingenio, candore & sanguine clarus,
Et vera cultor Religionis erat.
Nomen si quas, est MANDEVIL, Indus, Arabsq;
Sat notum licet finibus esse suis.*

IN D. MARTINI.

TRISMEGISTO ORBIS SERVATORI.
*Dardanide, Ausonij, Gandenses, Musica; Phœbus,
Multisq; flerint tristia fata PAPI:
Qui cum plus nimio malefidis credidit vndis
Corpus, abit Mosa sub vada ceca miser.*

ANDREAS PAPIVS Gandensis, huius ædis
Canonicus, vtriusque linguæ peritiss. Musicus &
Poeta optimus, magni illius LAEVINI TORRENTINI II. Anuerp. Episc. Nep. & Alumnus,
dū Syrios pertectus adores ad Lontigerorū turrim,

aquæ silenti se committit, meando, remeando tandem fatiscens, occidit Id. Iulij anno M. D. LXXXI. triduo post hic sepultus. Viuat & ætherea luce fruatur.

Hoc PAPIO poss. Ianus Collega Guilielmus.

IN S. DIONYSII.

Ad Dei omnipotentis honorem & M. DOMINICI LAMPSONII, probitate, varia scientia & functione publica clari, in hac Ecclesia sepulti, sui que memoriâ D. NICOLAUS LAMPSONIVS eiusdem Ecclesiæ Decanus, eius frater pater. Anno M. D. CIII.

*SIC erat, hoc Latè notus Lampsonius anno
Ipsa defunctus quæ sanctus a Lexus hora.*

LEGES CONVIVALES IN AEDIBUS CUIUSDAM CANONICI.

*Lex HIRIANA iubet tibi, vir, seu sedes hospes,
Siue herus ad mensam parce aperiri caput.*

*Lex HIRIANA tibi, mulier, seu sedes hospes,
Siue hera, præscribit, tollere parce emur.*

*Causa triplex non sunt in mensa imnota mouenda;
Mensa vacet fastu, pilea labe, decet.*

*Exlegi sua pœna, meri potare cululum,
Aut, si pœna frequens ipsa iuuabit, aqua.*

*Lex iubet, in mensa, BVR nellia, qui datur, orbem,
Seu quadram, serua vir, mulier, tibi.*

*Causa duplex: ut inepta, aut ficta modestia cesset;
Et gladiatorum ceu grege mensa vacet.*

*Quippe obtrudendis certatim obedere quadris
Coniuncta digitos, mutuaque solent.*

*Lex MAMERANA iubet, conuiuia vocatus adito
Maturè, & comitem ducere parce canem.*

*Haud etenim, tibi si gratus comes ille caninus,
Sic domino, aut domini gratus & ipse cani.*

*Quin & herus mensa, tibi si canis, inde relega,
Ne cui det, visum non semel, ille malum.*

*Neupugnâ conuiuia nimis ciuilis, at illa,
Assignabit herus quam tibi, sede sede.*

*Quod iubet hospes agas, si non vis tollere plagas,
Lex vetus, & nota est, hanc Mamerana nouat.*

*Lex AVGVSTINI, presentum, aut rodere dictis
Absentum vitam, digna ferente, vetat.*

*Lex, GAUDANE, tua est, se si quis inebriet, illi
Postera lux puro pellat vt amne sitim.*

*Dixerit & si quid, seu fecerit ebrius idem,
Quo laesus fuerit, siue homo, siue Deus:*

*Non modò vt amne sitim sibi pellat, at eroget vltro
Esuriem pauper pellat, & vnde sitim.*

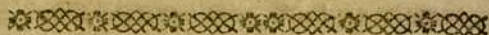
*Ante cibum, potumq; DEI benedicere dona,
Sumptaq; post, grates dicere, dona Deo,*

*Simplice nos victu contentos, simplice cultu,
Et dare pauperibus si quid vtrig; super,*

*Legiferum capitis Lex precipit aurea CHRISTI,
Et mundo, mundi delicijsq; mori,*

*Gaudanus pater vsq; monens plantatq; rigatq;
O, incrementum tu dare, CHRISTE, velis.*

Dominici Lampsonij. !

LVXEMBURGENSIA.

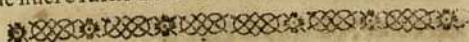
IN S. SPIRITVS MONA-
STERIO.

Viator, etsi properas, ut firmes gradum
Pij precamur Manes. Hic primum iacet
DOROTHEA stirpe nobili MANSFELDICA,
Ernesto patre nata, Luxemburgici
Moderator & Praefectus qui fuit soli,
Deniq; post & Belgici Prorex soli.
Matrona casta, prudens, liberorum amans,
Verens mariti. Quidquid in bona potest
Consorte dici, dictum de ista puta.
Maritus hinc FRANCISCVS è VERDVGIIS
Iberica stirpe, is prima ab adolescentia
Regi minister in pace & bello fuit:
Dum Mars perurit Belgicam ciuilibus
Flammis, moderator ipse Frisiae datus,
Transsylvanicaq; pugnas inclytas
Pugnans atque vicit. Plura dicere
Annales libri poterunt, quos Lector roga,
Idemq; positis hic, veniam & pacem roga.
Coniugi & sibi FRANCISCVS VERDVGIVS
POS.

INSCRIPTIO FONTIS AD AEDES
COMITIS MANSFELDIAE PETRI
Ernesti extra urbem.

Quisquis huc accedis, si te æstus sitisve vrget,
Hic æstum quietis vitato, sitim pronus extingui-
to, &

to, aquam manu haurito, os lauato, at pede ne
turbato, nudo corpore ne polluito, quiescenti-
bus enim carissimæ vxoris manibus tranquillam
vndam sacrauit. Mariæ de nomine Mariæ fontem
nuncupauit: æterni sui amoris testes latentes vasta
sub rupe lymphas erui, viuo lapide cingi, æternas
que fluere iussit P. E. C. M.

NAMVRCI.

D. O. M. S.

Sereniss. Principi IOANNI AVSTRIACO,
D. Caroli V. Imp. Fil. post Maturos in Betica rebel-
lantes subiugatos, Turcarumq; max. classem apud
Patras eo duce funditus fugatam deletamque, cum
in Belgio Proregem ageret, ni castris Bougranis,
continua febre in ipso iuuentutis flore sublato,
auunculo amantiss. ALEXANDER FARNESIVS
Parmæ Placentiæque Princeps in Imperio succes-
sor, ex mādato D. PHILIPPI Hisp. ac Indiarum
Regis potentiss. hanc altaristabulam Ccenotaphij
loco P. C. CIO. IO. LXXVIII.

ARNEMII IN
GELDRIA.

IODOCI SASBOVTI.

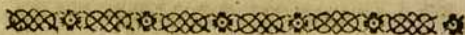
Siste gradum: quod es, ipse fui, fortassis eris et æ
Quod sum cadaver putridum.
Olim IODOCVS erā SASBOVT: me misit in auras
Delft clara pars Batavia.
Ter denis patria causas decidimus annis,
Pars consuli haud ingloria.

Deinde

Deinde & pacatis Præses ius Casare Gueldris
Dixi, iubente Carolo.

Quid tituli? quid opes? quid nunc prudentia prodest?
Mors summa miscet infinis.

Sola manet virtus homini post funera, solam
Dum vivis hanc ama: vale.

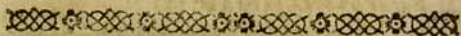

VENLONII.

PVTEANÆ GENTIS GENIVS
LOQVITVR.

Specetate posteri: sic eritis,
& hæc naturæ pacta,
Mori, transformari, consumi,
Cogitate: vitæ mora brevis est,
Dum vivitis, discite mori.
Nunc votis fauete maiorum manibus,
& auete.

Inscriptio Eryci Puteani.

VLTRAIECTINA.

IN SVMMO TEMPLO.

D. O. M.

Amice vnde abieram, rediens monumētum hoc
mihi mortuo paravi. Sum enim imò fui IOAN-
NES à DROLSHAGEN ex Monasterio inclyta
Vvestphaliæ Metropoli ortus oriendusque, huius
Cathedralis Ecclesiæ Traiectensis Canonicus. Nunc
qui fuerim tenes, ego verò te hospes noscere ne-
queo, tu te ipsū nosce, & vt breui moriturus, vive.

Vixi

Vixi ann. LXIII. M. VIII. D. III. Morior anno à
Christo nato M. D. XXXVII.

INSCRIPTIO COLUMNAE.

*Accipe posteritas qua post tua secula narres,
Taurinis cutibus fundo solidata columna est.*

RELIQVVM SCORELII
CANONICI.

*Finis mors, sic sunt hominis vana omnia, prater
Quam cui diuino peccatus amore calet.*

*Vixit tempore Hadriani v. l. Pont. Max cuius effigies aliquot
pinxit accuratissime.*

IN D. PETRI.

Nobili doctoq; viro D. CAROLO SMYTERO Gandensi, curiæ Hollandiæ Senatori Regio, pos. Ioannes Lentius.

*Hic posuit Flander SMITERVS CAROLVS vr-
Consul apud Batauos, Regis, Ihere, tui. (nam
CVM BataVos beLLIs VeXat CIVILIs erInnIs,
FIXos heV propriIs VVLnera VVLNeribVs.
Martius hunc rapuit, caloq; Astra a locauit,
Hic celebri tantum nomine fama viget.
Obijt IX. Kalend. Aprilis.*

EPITAPHIVM S. RADBODI EPI-
SCOPI VLTRAIECTINI, AB IPSO
conscriptum.

*Esuries te Christe Deus sitis atq; videndi,
Iam modò carnales me vetat esse dapes.
Da mihi te vesci, te potum haurire salutis,*

Vnicui

*Vnicus ignota tu cibus esto via:
 Et quem longa fames errantem ambesit in orbe,
 Nunc satia vultu, Patris imago, tuo.
 O Deus Omnipotens, cuius pietati redemptus
 Subsistit mundus, qua generatus homo,
 Respice me miserum peccati mole grauatum,
 Et nimium pressum pondere, Christe, leua,
 Ereptumq; gregis dira de sorte, sinistri,
 Iudicij inter oues tempore siste tuas.*

IN TEMPLO IEROSOLIMITANO.

D. O. M.

&

AETER. MEMOR.

I A N A E BVCHELLIAE puellæ dulciss.
 cuius formæ venustas, morum suauitas

&

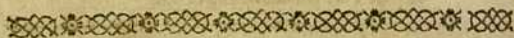
Indolis, præter sexum, præter ætatem,
 miraculum,

Inuidiam Parcarum excitarunt.

Vixit ann. XIII. M. III. integros
 forori cariss. & amantiss.

ARNOLDVS BVCHELLIVS Batauus
 frater moestiss.

N. S. L. P.

AMSTELODAMI.

IN AMSTELODAMVM HADRIA-
 NVS IVNIVS.

*A urcus, ut perhibet, quondã ab Ioue perpluit imber.
 Magnificis turgentem opibus Rhodon: horrea Roma*

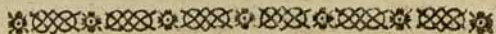
*S*icaniam esse Ceres victuro munere cessit.
*T*orfit & huc oculos facilis Deus ipse benignos,
*E*t me maclam opibus iussit florereq; rebus
*L*atis: at circundor aquis pigraq; palude
*O*bsita: roboreoq; solo stant culmina nixa
*D*epactis altè trabibus, surgentia calo:
*A*lternansq; statis vicibus maris æstus aperti
*M*œnia subcingit, qua parte exotica puppes
*V*eliferæ inuectant onera, exportantq; frequentâ
*M*ercatu, Hesperias qua se demittit in vndas.
*B*arbaraq; Eous pandit qua littora Titan
*E*xpedio, quos nostra tamen non aræ verrit,
*L*egiferæ cumulos Cereris genitalia dona.
*G*argara prouentu tanto non farris abundant.
*I*nferior fuerit, vel Momo iudice, mecum
*C*ontendat locuplete penu si Trinacris ora,
*Æ*qualeuq; ferax non Africa stipat acervos.
*H*orreum & agnoscit me non malè Belgica felix,
*O*mnigenas vt opes, sic vitæ alimenta ministro.
*R*ectè vt quis saturæ similem me dixerit aluo,
*R*obore defectos succum quæ didit in artus.
*E*ximie hinc aded Caesar me ferre coronam
*V*irtutis decus, ac munus spectabile iussit.
*M*ateriam at linquo scribendi Vatribus amplam.

GVILIELMI CINNESII S. THEOLOG.
 LICENTIATI, ECCLESIAEQ. D. MA-
 riæ Pastoris.

Ossa sub hoc recubant GVILIELMI marmore clausa
 CINNESII, cuius iusta Thalia canit.
 Patricio natus qui sanguine, vixit honestè,
 Dum vixit generis lausq; decusq; sui.

A teneris coluit Musas, & dogmata morum
 Imbuit, affixus nocte dieq; libris.
 Louanij Sophiæ studuit, triplicemq; coronam
 Cum totidem titulis ex Helicone tulit.
 Postea Parisijs, quantum satis esse putabat,
 Pectoris ad cultum degere cura fuit.
 Sapè volutauit, subitò quàm munera Pluti
 Et quicquid fragili splendet in orbe perit:
 Ceu maris vndosi soleant quod mergere fluctus,
 Et nos in stygium præcipitare lacum.
 Hinc animæ voluit potius curare salutem,
 Istis posthabitis & coluisse Deum:
 Ipsius & verbum sacratus ritè sacerdos,
 Christigenum fida voce docere gregem,
 Id quod complures non infeliciter annos,
 Hæc Diuæ MARIÆ fecit in ade sacra.
 Charus erat Clero cum ciuibus atq; Senatu,
 Illi mens eadem, disidiūq; nihil.
 Neue quis extincti sentiret damna, reliquit
 Plurima post mortem distribuenda pjs.
 Ecce sed egregios vigilantipectore fluctus
 Quando suis profert, & bene cuncta gerite
 E medio properè veniens Mors sustulit illum,
 Quem Pili decuit viuere secla senis.
 Usque adeo humana nulla est constantia vitæ,
 Tam citò, quod speres posse manere ruit:
 Dumq; homo persuadet sibi dulcem ducere vitam
 Et superesse diu posse, repente cadit.
 Nunc satis est, Christus, qui mortis spicula fregit,
 Faxit CINNESII spiritus astracolat.

Obijt M. D. LXXI. Id. April.

H A R L E M I.

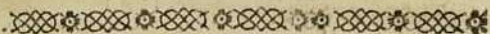
IN AED E PRIMARIA.

D. O. M.

MARIAE GVILIELMAE CAESARINAE, pu-
dicitiae modestiaeque vnico exemplo coniugi a-
mantiff. ADRIANVS IVNIVS Medicus in po-
sterorum memoriam mœstiff. P. C.

Vltima in Augufti, raptas spes vnica nobis

Coniux: ah propere mors truculenta, necis!

LVGDVNI BATA-
VORVM.

LIPSIANI HORTI LEX IN IPSO
ADITY, SVB PERSONA BIERON-
tis Iani. B. F.

Quisquis es, STA, LEGE, PARE.

IANVS ad hos limen sic EDICO.

1. Horto & hero fruendi tibi ius esto:
Sed illo ad aspectum, isto ad sermonem.
Nisi oculis, quidquid heic fatum aut natum, ne
LIBATO.

Tiro esto, manum apud te habeto.

Si effers ad tactum aut ad raptum:

Verbo dicam, te efferto.

2. Sed nec hero vsquequaq; fruitor.
Ante sextam vespertinam ne adito:
Post septimam ne maneto.
Horæ aliæ ad alias illi curas.
Heic cogitat, heic pangit:

STILVS heic est, abi musca:
Quid si & cæna? abi musca.

3. Sermones etiam ne exleges.

Iocari licet:
Narrare licet:
Rogare licet:
Sed nihil serium.
Gratiarum hic locus est.

4. Si quid amœnius tamen in studijs,
Inter ambulandum
Differe, doce, disce.
Et Musarum hic locus est.

5. Tu qui seriosus,
Tu qui rixosus,
Exeste.
Clusius ego sum vobis.

6. Canis, præter vnam, emaneto.
Hecuba, præter vnam, emaneto.
Habes? hoc etiam.
Quoquò te agis, te video.

D. O. M.

REMBERTO DODONÆO Mechlin.
D. Maximiliani II. & Rodolphi II. Impp.
Medico & Confiliario,
Cuius in re Astronomica, Herbar. Medi.
eruditio scriptis inclaruit.
Qui iam senex in Academia Lugdunensi
apud Batavos publicus
Medicinæ professor, feliciter obiit
An. CIO. IO. XXCV. ad VI. Id. Martias.
Ætatis suæ LXVIII.
Rembertus Dodonæus Fil. M. P.

ROTER.

ROTERODAMI.

HADRIANVS IVNIVS IN
BATAVIA SVA.

[illegible]

ducentesimo, septuagesimo sexto, trecentos sex-
ginta quinque enixa est pueros, qui prius à Guido-
ne suffraganeo Traiectensi omnes in duobus ex ere-
peluibz baptisati sunt; quorum masculi quor-
que erant Ioannes; puella autem omnes Elisabe-
tha vocata sunt, qui simul omnes cum matre eod-
emq; die satis concesserunt atque in huius Aul-
dunensi templo sepulti iacent. Quod quidem acci-
dit ob pauperculam quandam foeminam, quæ ex
vno partu gemellos in vlnis gestabat pueros, quam
rem ipsa Comitissa admirans dicebat, Id per vnum
virum fieri non posse, ipsamque contumeliose
iecit. Vnde hæc paupercula animo perturbata, et
perculsa, mox tantum prolium numerum ac mul-
titudinem ex vno partu ipsi imprecabatur, quod
valde totius anni dies numeraretur; quod quidem
ter nature cursum ob stupenda quadam ratione
factum est; sicuti hinc in perpetuam huius rei me-
moriæ ex vetustis, tam manu scriptis, quam
excusis chronicis breuiter positum & enarra-
tum est. Deus ille ter maximus hac de re suspi-
ciendus, honorandus, ac laudibus extollendus in sempit-
erna secula, Amen.

GRONINGAE IN
FRISIA.

D. O. M. SACR.

LAMBERTO CANTERO Frisio Gruningen-
si, Iurisc. clariss. Philosopho & Oratori pra-
stanti, Caroli Quinti Senatori, raro virtuti
omnis exemplo, singulari patriæ ornameto, pa-
renti merito longè cariss.

Picta

Præco, suapte, quod docet, vita probans,
 Peculiare pauperum præsidium,
 Quos esse nouit deditos studijs sacris.
 Laboriosus, litteris immoriens,
 Bibliog³, thecam nactus instructissimam,
 Semper studebat, non sibi, verum alijs,
 Quos tum domi, tum publicè gratis docet.
 Multis diebus continenter maximo,
 Stomachi dolore, febribusq; exastuans,
 Dei benignitate fretus maxima
 Lætiis supremum finit vitæ diem:
 Vbi pulvis in terram omnium matrem, vnde erat,
 Rediit, migravit spiritus in domum sue
 Aeternitatis, ad Deum, qui condidit.

ALARDVS AMSTELRODAMVS amico pos.

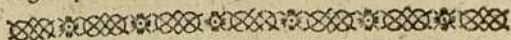

DANICA.

INSCRIPTIO SALINI INAVRATI
 QVOD D. HENRICVS RANZOVIVS
 Christiano IV. Regi ex Baptismo vnâ cum
 alijs a se suscepto honorarij loco
 dedit.

DEVS trinus & vnus laudatur. hæc regio ma-
 to, abauis sui Christiani felicitatem & for-
 tunam: proavi Friderici I. mansuetudinem
 & beneuolentiam: aui Christiani III. pietatem
 & clementiam: Friderici II. patris sui magnani-
 mitatem & prudentiam: ac horum regum omnium
 maiorum suorum contra hostes suos gloriosas vi-
 ctorias. Hæ enim virtutes ex tot Regibus & pater-
 no san-

no sanguine in illum defluxere: talesq; decent tot
Regum prolem.

H A F N I AE.

DN. IACOBO BORDINGO Antvverpiano,
viro in omni Philologia & Philosophia bene & e-
leganter versato: & propterea Sadoleti quoq; alio-
rumq; exterorum doctiss. monumentis publicè
celebrato, primùm patriæ, dein Ducc. Megapp. &
sereniss. Daniæ Regg. Christiani III. & Friderici
II. Archiatro: Academiæ Rostochianæ &
Hafnienfis ornameto: ob veræ pietatis, eruditio-
nis, sapientiæ, & omnium virtutum laudem, me-
moriæ perennem iam pridem adepto: grati hoc
animi memoraculum, patri opt. sibiq; & omni-
bus bonis desideratiss. in beatæ reparationis spem,
Iacobus Børdingus F. I. V. Doctor, Professor &
Cancellarius Megapol. P. C.

Piè obiit Hafniæ, an. Christi CIO. IO. LX. Se-
ptemb. v. hora IV. vesp. an. ætat. I.

ROSCHILDENSIA.

IN CATHEDRALI.

*Tergeminus fuit HARALDVS, dum sceptriger omni
Temporis excursu pace beatus erat.*

*Cæsaris innumerum donec furit agmen, & inde
Climata lutionica dilaniata iacent.*

*Consilium nimium felix: Rex gurgite sacro
Mersus, in it superis fœdus: & arma iacent.*

Funditus hæc Ioue summo nunc condidit ædes,

Quasq; per id memores dixerit esse sui.
Sueno etiam abluitur, prater placitum, sua proles
Præcipiti rabie qui strepit armipotens.
Imperij siquidem generosi fata parentis
Cæca libido parat, spicula missa necant.
Post natale Dei dum scripsimus octuaginta
Nongentos, meruit scandere celsa poli.

IBIDEM.

Regum SVENO decus, magno quo Dania Rege
Floruit, & sceptris imperiosa fuit.
Non virtute minor Sueno, quàm nomine Magnus:
Nam dici poterit Magnus utroq; modo.
Hunc soror illustris Regis præclara Canuti
Estridis genuit prole beata parens.
Anglos Marte premens, Norvvegia regna subegit,
Fit tria septrata tenens vnica Dana manus
Res miranda nimis, quem non tria regna valebant
Imperio capere, iam petra parua capit.
Sed quia stare diu nequit heu terrena potestas;
Terrarum reges querite regna Dei.

IBIDEM.

VWilhelmus olim Episcopus Roschildensis
Præstantibus Dei relucebat donis,
Pietate, religione, per celebri vita
Et sancta, & omni genere virtutum illustri;
Adeò, ut incertum erat, is ne officio tali
Dignior erat, an illo officium. Tam spectatum
Episcopatus præstitit sui exemplum.

Hic fretus innocentia, atque item iusto
 Inuisti homicidij dolore permotus,
 Quod à rege factum erat, libidine magis quàm
 Ratione, Regem ipsum quamuis magnum, & tali
 Regno potentem, comitatuq, stipatum
 Magno, repulsum baculo, prohibuit templo,
 Rebusq, sacris, donec pœnitens facti,
 In gratiam cum Ecclesia ac Deo offenso
 Redisset. his factis, tempore non ita multo
 Pòst, mortui iam regis sui deferabatur
 Funus quod vt rescitum est appropinquare
 Vrbi; duo sepulchra confici iussit,
 Duobus etiam feretris adornatis ibat (est;
 VVILHELMVS obuiam. Postquam ad funus ventum
 Oratione facta, vt illi (quem in terris
 Deo patri iam lucrificerat sanam
 Per admonitionem) commori posset.
 Mox membra collapsus, animam sanctam celo
 Reddidit. Ac inde vterq, suo lecto impostus
 Hanc sacram ad sedem pariter (mirabile dictu)
 Magno omnium stupore deportati sunt.
 VVILHELMO honorificè sepulto, ac de more
 Episcopali bus insignibus vnà cum illo
 Terra reconditis, nouo Deus funus
 Miraculo hominum memoria consecrauit.
 Hac ipsa namq, vt obruta tumulo terræ,
 Vltro sepultum reddidit. translatum ergò
 Huc funus est, ac magna cum religione
 Hoc in loco commendatum sepultura.

SAXONIS GRAMMATICI
DANORVM HISTORICI.

*Qui viuens alios aeternum viuere fecit,
SAXO GRAMMATICVS mortuus hic recubat.
Mortuus extincto sed tantum corpore, mente
Qua valuit, magno viuuit & ingenio.*

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

SORANA.

IN TEMPLO COENOBII
SORANI.

HOC ABSALONEM tumulo post fata reclusis
Ultimus humana conditionis bonos.
Hic primas sua prima tenens, docet, ultima cunctis
Ingruere, & nullum posse manere diu.
Corpore nactus humum, lustrat spiramine calum,
In duo diuisus gaudet habere duo.
Par patris patriæq; parens, hoc puluere pausat,
Certa salus populi, plebis opima quies,
Virtutis specimen, iusti pater, auctor honesti,
Militiæ robur, religionis apex.
Hostibus excidium, tutamen ciuibus, æqui
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.
Non fuit in toto quisquam præstantior orbe.
Nulla magis clarum fudit origo virum.
Omnis in hunc virtus confluxit munere pleno,
Nec quenquam vitio præstitit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, moribus atq; sono.

Fortior extiterit, num doctior, ambigit omnis,
 Pectora cui sacri nota fuere viri.
 Ad sacra gentiles armis transire coëgit,
 Hic mihi, ne dubites, Rugia testis adest.
 Excubijs cuius patria pax constitit, huius
 Dania iam fatis pressa reuixit ope.
 Hinc eadem tanto viduam se sole queratur,
 Et lucem luci iure precetur ei.
 Lux Benedicte tua en prasens huic lumen ademit,
 Donatura nouum perpetuumq; sibi.

IBIDEM.

VVALDEM ARVS Regum non infima gloria
 Danum, (ba,
 Quem tenet extinctum constructa ex marmore tum-
 Electus regno, magna virtute regressum
 Obtinuit, pulso forti de finibus hoste
 Holsato, patrias arces terramq; redemit
 Expositam precio: senserunt principis arma
 Inuicti, gentes ponto terraq; direpta,
 VVandalicaq; vrbes opibus fastuq; superba
 O nimium! Tandem vita pertasus obiuit
 Gurra. Translatum recubat post funera corpus
 Hoc tumulo Soræ. sed mens petit ardua celi.
 Fan a solo remanet studijs celebranda nepotum.

IBIDEM.

Dania Noruago genuit me Margaritis illa,
 Quæ fuit Haquino tradita connubio.
 Et ins Noruagum, sed Danum gratia Regem
 Signat, vbi satis, cum patre, cedit auus.
 Sed mihi regna negat mors immatura, deinceps

Norua-

Noruegia vt Danopareat imperio,
 Et matris, tanta regnantis laude, triumphus
 In Suetos, toto notior orbe foret.
 Inter auum & proauum nunc Sora corpore condos
 Olaus, cæli lumine mente tegor.
 Atqui me, ob similes vultus, se finxit eundem
 Nutricis ludens arte, doloq; mea,
 Falsurbodensi cineres commiscet arena,
 Supplicium in ficto corpore vt ignis agit.

HORNSLETTI IN IVTIA.

DN. GEORGIUS ROSENKRANTZ, &c.
 de seipso loquitur.

CVrarum satur, & rerū quas mundus adorat,
 Hoc viuis mihi delegi struxiq; sacellum,
 In quo tranquilla post fata quiete potirer:
 Voce sua Christus dum me reuocaret, & omni
 Crimine mundatum cælesti in sede locaret.

Ergo valete arces, & opimæ iugera terra:
 Aula vale: valeant regum quos nomine honores,
 Et patria gesti, cui si satis utilis esse
 Haud potui: studui certè mundana valete
 Omnia sed Christus mihi custos vnicus adsit;
 Hic mihi solus amor, spes, lucrū, honor, omnia solui.

At tu qui terra post me dominaberis isti,
 Parce mihi, nec sis defuncto iniurius, ipse
 Qui viuis ne vel minimo grauis esse cupiui.
 Scito sed ad metam hanc ipsam te tendere, eoq;

Disce

*Disce mori, dum vita placet. properè omnibus instat
Mors hodierna mihi, tibi crastina fortè futura.*

MEMORIAE D. OTHONIS G. F. RO-
SENCRANCII.

Othoni Rosencrancio, Georgij Equ. splendidiss.
& inter proceres regni Daniae eximij, filio: iuveni
pio, bene morato, docto, ab omni luxuria & fastu
alieno: &, quod rarum huic ætati est, mortis per-
petuò memori. qui præcipuis utriusque Germaniæ
urbibus & Academijs perlustratis, in patriam vix
reuerfus, sub ipsum iuuentutis florem suorum ex
oculis, non memoria, sublatus est. Anno Chri-
sti CIO. IO. IIXCII. die VII. Martij. Aetatis
suae XXI.

Cultor OTHO à teneris sincerus numinis annis,
Musarum decus, & patris pia cura Georgi,
Hoc sua deposuit ROSECRANCIUS ossa sacello,
Cum tria compleisset vix dum septennia. primis
Dania litterulis hunc imbuit, addidit artes
Et linguas Varnus: Scaldis, Nicer, Isula, Rhenus
Iudicium & mores ita formauere, senile
Ut quiddam viridi iam conspiceretur in auro.
Optatos hinc sperabat sibi patria fructus,
Sperabant Rex & proceres, clariq; parentes.
Verum aliter Domino placuit, qui noluit isti
Tot spinas instare Rosæ, & mox leniter ungue
Somnifero auulsam cœlestibus intulit hortis,
Pars vbi fidereæ nulli euellenda corona est.

Obdormiuit anno CIO. IO. IIXCII. mensis
Martij, die VII. hora VIII. anno ætat. XXI.

Georg. Rosencrantz, & Dorothea Langia pa-
rentes

rentes mœstiss. filio desideratissimo, in spem
lætiss. resurrectionis, cum lacrymis PP.

ALIVD BREVIUS.

Dania dat patriam, Roscrantia nomen OTHONI
Nobile gens: puerum pietas formauit: in vrbes
Teutoniæ eximias Charites duxere: reuersum
Mors rapuit: requiem exuujs hic terra; beata
Lumina dat menti Christus: noua gaudia calum.
Illius exemplo vel in ipso flore iuuenta
Disce mori. humana summa hac sapientia vitæ est.

INSCRIPTIONES ARCIS VRANI-
BURGICAE à TYCHONE BRAHEO,
anno M. D. LXXVI. primum
inchoatæ.

FRIDERICO II. in Dania regnante, Caro-
lus Danzeus Aquitanus R. G. I. D. L. domui huic
Philosophiæ, inprimisque astrorum cõtemplatio-
ni Regis decreto à nobili viro Tychone Brahe,
Ottonis F. extructæ, votiuum hunc lapidem, me-
moriæ & felicitis auspicij ergò, ann. M. D. LXXVI.
vi. Augusti Pos.

Quod etiam hi versus testantur.

Tempore quo regnum, qui nomine regis, secundus,
Danorum, imperio Rex Fridericus habet,
Carolus, ad Danos Galli legatio Regis,
Danzeus, quem orbi terra Aquitana tulit,
Huic domui, Vrania & Sophia quæ Tycho Brahorum
Clara stirpe satus, Rege iubente, struit.
Hunc lapidem, auspicio felici, utq; omne per æuum
Augusti id memoret lux modò sexta, locat.

D. O. M.

D. O. M.

Astronomiam, scientiarum omnium antiquissimam & præstantissimam, diu quidem multumq; cultam, nondum tamen solidè constitutam, aut à mendis vindicatam animaduertens, ei instaurandæ perficiendæque varia eademque exacta adinuenit construxitque organa, ad omnimodas cœlestium corporum obseruationes sufficientia, labore, diligentia, impendio incredibili, quæ partim proxima eandem ob causam ex ædificata arce Vraniburgo: partim hisce cryptis, ad constantiorem & opportuniorem vsus disposuit: tibi que ò inclyta, omni æuo successura posteritas, hunc thesaurum rarissimum & preciosissimum commendans, dicans, consecrans, vt in æterni Dei, admirandæ cœlestis machine opificis gloriam, artisq; diuinæ propagationem, ac patriæ honorem perpetuò conserues, nec vetustate, aliòve incommodo collabascere, aut aliorsum transferri, vel quocunque modo violari finas. Si nihil aliud, authoris saltem vniuersi vindicem reuerens oculum.

Qui ea cuncta in hac Insula inchoauit & absoluit, hoc monumento posito, te rogat & obtestatur.

TYCHO BRAHE O. F.

Haue, qui hac legis, facisq;, & vale.

IN HYPOCAUSTI HOROLOGIO MAIORI.

*Tempora circuitu calum fugientia voluit,
Nec modò præteriens hora redire potest.
Temporibus totus fugitiuis clauditur orbis,*

Præterit

Præterit & toto quicquid in orbe viget.
Ergo quid expediet mundi fugitiua figura,
Cur his conformes, quæ peritura sumus?
Est aliud quod nos cælum expectatq³, vocatq³:
Idq³ auo, aspectu, limitibusq³ caret.
Ioua vbi sol ipse est, simulatq³ Ecclesia lunam,
Angelico stellis conueniente choro.
Huc huc tendamus. manet illic patria vera.
Nec mundi immundi nos remoretur amor.
 TYCHO BRAHE O.F.

IBIDEM.

Hoc vallum, & molendinum papyraceum, cum
 omnibus adiunctis artificijs, & superius dispositis
 piscinis, hic vbi nihil tale antea extitit, instinctu,
 ordinatione & sumptibus proprijs, patriæ, sibi, &
 posteris.

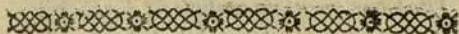
Tycho Brahe O. F. de Knudstrup. F. F.
 Incepit anno 1590. compleuit 1590.

IN TEMPLO HELSINBVR-
GENSI.

Exunias abiens tulit huc KIRSTIN Atenellas,
Quæ Brahæi olim nata Tychonis erat.
Illa quidem modicum mundi fuit incola tempus,
Interea modicis non tamen aucta bonis.
Ingenio sexum superauit, moribus annos,
Eloquij grata dexteritate pares.
Ergo hanc, quæ dederat subito natura, recepit,
Consuetus maior ne quid adulta foret.
Viuit at illa tamen: naturæ obstacula vicit;
Pro modico æternum tempore tempus habet.

*AEthereusq; potita bonis, mortalia temnit,
Per Christum gratis confociata polo.*

Obijt peste anno 1576. Septembr. die XXIV. Vixit
hic in terris saltem annos duos, menses II. dies
II. horas II.

VVESBVII IN SCANIA.

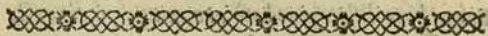
*CLAVDIVS hic parua requietus clauditur arca,
Cui viuo in toto non foret orbe quies.*

*Hunc natura semel terris monstravit, at illic
Concessit saltem sex superesse dies.*

*Vt tener & leuior mortali labe solutus
Ad superos nullo pondere tardus eat.*

*Tempera pro modicis vbi nunc aeterna diebus
Obtinet, & gratis pace potitus ouat.*

Claudio dilecto filio vnicam septimanam in ter-
ris non complenti pater lugens F. & P. An-
no 1576.

CIMBRICA.

IN ARCE ILLVSTRIS. D. HEN-
RICI RANZOVII VICARII

Regij,

BREDEMBERGAE.

INSCRIPTIO PORTAE.

Si nihil edificas, qui spectas nostra, viator,
Aut mea ne carpas, aut melior a struas.

M m

Si me=

*Si melioratenes; id Diuos poscito mecum,
Ne, quod vterq₃ tenet, fascinet inuidia.*

IN COENACULO COM-
muni.

*Qui nouus hic nostris succedis sedibus hospes,
Esto bonus, mensam consulitoq₃ boni.
Craterem de more lubens philothesion hauri,
At litem moueas ebrietate, caue.
Pocula amicitiam faciunt, & pocula soluunt.
Si bibis, vt valeant mensq₃ pedesq₃, sapis.*

IBIDEM.

*Cum placido vite mutasset tempora fato
Heu IANVS hic RANZOVIVS Ss
Luxerunt nati, coniux, Holsatica tellus,
Vno ore plangentes patrem.
Mars tumulo imposuit laurum, Zonamq₃, tro-
Et hostibus demptas opes. (phaeumq₃)
Pax etiam, aut concors huic, aut contraria Marti,
Laudauit ipsa animum viri.
Fama hinc dispergens late ore, manuq₃, secuta est,
Virtutis excellens decus.
Qualiter hunc igitur vixisse putabimus eum,
Per lustra bis septem & tria?
Tot namq₃ hic vixit, quem Mars, Pax, Fama per-
Laudent, requirant, efferant. (enm)
Et pia cum natis coniux viduata marito,
Et patria, lugeant patrem.*

AD FORES HENDECASYLLABI

sequentes conspiciuntur.

Hunc quicumq, subis locum, resiste
 Paullum, si placet, atq, paucula audi.
 Votium domini vides sacellum,
 In quo res per ago sacras, & ore
 Nostra percipitur salutis autor,
 Fundunturq, preces, piaq, voces
 Et dicuntur & audiuntur. Ergo
 Arcem si venis huc videre saltem;
 Illius studium, bonamq, mentem,
 Qui poni voluit sibi, probato;
 Aut, si res ita fert tua, emulare,
 Et semper pietatis esto cultor.
 Sin huc ingrederis, sacris vt ipse
 Inter sis simul, ad fores, prophanas
 Omnes exue cogitationes,
 Et mentem indue sancta cogitantem,
 Presentemq, puta Deum videre,
 Ad quem verba facis, precesq, fundis;
 Illi corde pio, piaq, lingua,
 Pro donis age gratias benignis,
 Collauda, venerare, concine, atq,
 Dictis suppliciter precare votis.
 Huic soli est operi locus dicatus.
 Illud te monitum prius volebam.

LIBROS BIBLIOTHECAE SVAE AM-
 pliff. ad imitationem Flaminij sic alloquitur

D. HENR. RANZOVIVS.

Salute aureoli mei libelli,

Mea delitia, mei lepores,

Quàm vos sapè oculis iuuat videre,
Et tritos manibus tenere nostris.
Tot vos eximij, tot eruditi,
Prisci lumina sæculi & recentis,
Confecere viri, suasq; vobis
Aufi credere lucubrationes,
Et sperare decus perenne scriptis.
Neq; hac irrita spes fefellit illos,
Vestro prasidio per vniuersum
AEuo perpetuo leguntur orbem,
Doctorumq; volant per ora clari.
Vos estis requies honesta mentis,
Iucunda ingenijs bonis voluptas,
Rebus perfugium minus secundis,
In latis decus, & nitor refulgens.
Vos atate puer virente, magno
Sum complexus amore. nunc vir autem
Multò prosequor impotentiore.
Et, quam fata diu sinent amare,
Vobis immoriar mei libelli:
Ac cum rege lubens fatebor illo
Alphonso egregio, esse cariores
Vestras diuitias mihi, benigna
Quàm fors quas mihi contulit caducas.
Salute aureoli mei libelli.
Saluete, ex quibus hac mihi voluptas
AEuum percipitur per omne grata.
Quàm vos intueor libenter, & quàm
Lubens colloquor! Ecquid æstimandum est
Curis esse beatius solutis?

IN PORTICV BREDENBERGENSI
ad imagines heroum.

Scipio cum Roma statuas spectaret auorum,
Hæc ad virtutem sunt mihi calcar, ait:
Hos quoq, quis spectet referentes inclyta facta,
Seq, aliquo tangi laudis amore neget?
Sint licet abstractis procul in regionibus orti,
Omnes æternum promeruere decus.

IOSVA DVX POPVLI ISRAELI-
tici H. R.

Aspice Nunnides ego sum, qui maximus armis
Pro populo gessi bella cruenta meo.
Promissamq, diu, cæsis cultoribus ense,
Distribui iacta sorte, dedi, plagam.
Triginta numero reges, quis credat? & vnum,
Hæc mea diuina dextera fudit ope.
Et mihi Iordanis, tacitis immobilis vndis,
Et mihi tardatis, Sol stetit altus, equis.
Esse typum Christi factis & nomine quisquis
Me putat, errorem quo theatur, habet.

ALITER H. R.

IOSVA ter denos Reges vnumq, peremi,
Occupo promissi dum fera regna soli.
Sol quoq, bisseis lucens immobilis horis
In medio cali, me cupiente, stetit.

DAVID REX ISRAELITI-
cus H. R.

Paruus eram, pecudumq, gregem per rura sequebar.
Extulit ad regni de grege sceptrum Deus.

Et leo prädator, violentus & vnguibus vrsus
 Occisi manibus procubuere meis.
 Ore Philisteus terram indignante momordit,
 Immanem letho quem mea funda dedit.
 Laberis in crimen, quisquis malè prouidus, ingens,
 Ne venia culpam crede carere tuam.
 Me quoq; mens in grande scelus ceca impulit, at non
 Gratia lugenti sacra negata fuit.

ALITER. H. R.

Sum DAVID quondam caula, nunc arbiter aulae
 Proq; pedito vili regia sceptrā gero.
 Gathiten funda sterno stridente Goliam,
 Bis quino fermè qui pede longus erat.

IVDAS MACHABAEVS. DVX

Iudaicus. H. R.

Vt leo conspectum ruit iracundus in hostem,
 Et ferus illata vulnera strage facit:
 Sic ego commotis in praelia viribus ibam,
 Propatria capiens legibus arma mea.
 Excidiumq; vrbi sacrae, gentiq; minantes
 Sapè trucidavi, Marte fauente, viros.
 Pulchrius est visum, paucos opponere multis,
 Vertere quàm turpi terga pudenda fuga.
 Sic me conieci medios moriturus in hostes,
 Et mihi mors voto digna reperta meo est.

ALITER. H. R.

En ego sum IVDAS, Machabae gloria stirpis,
 Qui nullus vnquam terga pudenda dedi.
 Pro grege, proq; sacris pulchrā per vulnera mortem
 Oppeti, inde virum cuncta per ora volo.

HECTOR.

HECTOR DVX TROIANVS

H. R.

Argolicis terror ducibus, dum fata sinebant,
 Proq³, meis murus ciuibus, Hector eram.
 In decimo primùm quod concidit Ilion anno,
 Nemo negat factum viribus esse meis.
 Phylacides per me, Antilochusq³, Menœtiadesq³,
 Prætereamulti procubuere duces.
 Quid querar? vnus peruenit crimen ad omnes,
 Et caput oppressit publica pœna meum.
 Fraude locum captans, vita spoliauit Achilles,
 Et rapidis circum mœnia traxit equis.

ALITER. H. R.

Murus ego patriapereuntis aheneus Hector,
 Dimico pro Troia per duo lustra mea.
 Vulnifica multos transfigo cuspide Graios,
 Fortis at à forti victus Achille cado.

ALEXANDER REX MACE-
do. H. R.

At quis ALEXANDRVM? quis fata perennia nescit,
 Orbe quibus toto notus ad astra feror?
 Nomine sicut eram magnus, sic maximus armis,
 Terga fuga nunquam, victus ab hoste, dedi.
 Imperium extendi, quâ decolor Indus oberrat,
 Et quâ Ripheas verberat aura niues.
 Perside, se, victa, totus mihi subdidit orbis,
 Sed mihi tunc orbis non satis vnus erat.
 Mors satis vna fuit, luxu fastuq³, tumentem
 Quæ me sub terras abstulit ante diem.

ALITER. H. R.

Dicor ALEXANDER factis & nomine magnus,
 Cui inueni totus subditus orbis erat.
 Par mihi nemo foret, modicè si vina bibissem.
 Interitum luxu disce cauere meo.

CAIVS IVLIVS CAESAR MONAR-
 cha Romanus. H. R.

Non ego sum duris tantum spectatus in armis,
 Et mea doctrina nomine fama viger.
 Sequana quis bello fuerim, Rhenuſq; fatentur,
 Et mihi cum toto subditus orbe Tybris.
 Quis fuerim scriptis, monumenta relictâ loquuntur.
 Quaq; manu geſſi bella, legenda dedi.
 Nec satis hoc, etiam cælum scrutabar & astra,
 Hinc meus aeternum permanet annus opus.
 Immemores tellus homines producit vbiq;
 Hoc quoror, hæc fati causa necisq; mea.

ALITER. H. R.

Quinquagena inij collatis prælia signis,
 Autor Romani IVLIVS imperij.
 Quæis vitam dederam, saua me morte trucidant,
 Pro meritis reddunt sic mala facta meis.

HARMINIVS DVX CHERV-
 ſcorum. H. R.

Nec ducibus virtute minor, nec fortibus armis,
 Græcia quos iactat, magnaq; Roma, fui.
 Quod nimis impensum est illis, mihi defuit vnum,
 Nullaq; de factis edita scripta meis.
 Vnicus inuentus Tacitus, qui nostra tacere

Noluit,

Noluit, hunc de me consule, certus eris.
 Hic tibi narrabit, per me Germania victrix
 Ut sit depulso libera facta iugo,
 Et duce cum Varo, stratus legionibus, illa
 In quanto fuerit Martia Roma metu.

ALITER. H. R.

HARMINIVS Latias deleui ego Saxo cateruas,
 Vix ubi prima mihi barbare secta fuit.
 Me metuens Caesar, Vare, ô Vare, ocyus inquit,
 Redde aquilas, Romæ robora, redde aquilas.

ARTVRVS REX BRITANNIÆ. H. R.

Qui vocor ARTVRVS, me Gallia nominat ARTVM,
 Paruit imperio terra Britanna meo.
 Non me sceptrata tulit quisquam præstantior illic,
 Egregius belli laude togæq; fui.
 Nomina quæ monstrat procerum virtute potentum,
 Hæc est inuentum mensa rotunda meum.
 Saxonas & Dacos domui, Romanaq; fudi
 Agmina, quæ regno damna dedere meo.
 Optima prima cadunt, sic firmus & integer annis
 Occido. me regni sceptrata cadente ruunt.

ALITER. H. R.

Barbariem obiectat cum Graijs Roma superbis,
 Barbariem præ se num mea facta ferunt?
 Sum pius ARTVRVS, nulli pietate secundum
 Dixeri, in bello sum leo, pace pater.

CAROLVS MAGNVS PRIMVS IM-
perator Germanicus. H. R.

*Quis me iure neget Magni cognomen adeptum?
Quintirulus factus est minor ipse meis.
Floruit optata sub me duce Gallia pace,
Pannonijs fusus concidit Hunnus agris.
Italia sublati tellus pacata tyrannis
Pulsus & est oris hostis, ibere, tuis.
Imperij per me sedes Germania facta,
Saxonis est Christi terra professa fidem.
Me quoq, neglectis ducere reddit gloria Musis,
Ipse repurgata nec rudis artis eram.*

ALITER. H. R.

*Te quater octonos debellat CAROLVS annos,
Vt celebres viuum mascole Saxo Deum.
Hic scopus, hæc regum belli sit norma mouendi,
Proq, gerant aris prælia, proq, focis.*

CANVTVS MAGNVS REX DANIAE,
Sueciae, Norwegiae, & Angliae & Nor-
manniae. H. R.

*Desine mirari, quos garrula laudibus effere
Græcia, quos iactat Roma superba duces.
Danica me nulli veterum virtute secundum
Edidit hybernæ terra propinqua freto.
Facta mihi Magni, pepererunt inclita nomen,
Quinq, sub imperio regna fuere meo.
Me sibi delegit socerum, qui tertius orbis
Arbiter, HEINRICVS nomine, sceptræ tulit.
Iustitiæ præclarus eram, Regesq, potentes
Subiectos docui legibus esse suis.*

ALI-

ALITER. H. R.

*Iustitiæ bellivæ prius mireris honorem,
 Addubites, certè par in utroq₃ fui.
 Ipse mihi, lata legis reus, irrogo multam,
 Imperijs subdo quinaq₃ regna meis.*

GODEFRIDVS BILIONAEVS. H. R.

*Omnibus Europæ lectis heroibus oris
 Nobile suscepi, Iasonis instar, iter.
 At mihi non Colchis, non diues velleris aurei,
 Terra fuit votis sancta petita meis.
 Hanc validis armis, Solymamq₃ recepimus urbem,
 Quæ fuerat diro capta sub hoste diu.
 Mœnibus insilui primus sublimibus vrbis.
 Hinc data, cum regno, fulua corona mihi est.
 Vrbes sed hanc auro Solyma gestare negavi,
 Quæ tulit occisus spinea ferta Deus.*

ALITER. H. R.

*Quod vexit fulgens è Colchide vellus Iason,
 AETernum Græco carmine nomen habet:
 Qui pepuli è Solymis procul agmina Turcica regnis,
 An non GODEFRIDVS laude vehendus ero?*

CAROLVS V. ROMANORVM

Imperator. H. R.

*Non ego quòd virtute minor, sed in ordine vitæ
 Quod sequor, extremum spector habere locum.
 Nam neq₃ suscepit me sceptrâ potentior vllus,
 Hoste nec ex victo plura trophæa tulit.
 Africa, quæ semper sitiens, Europaq₃ vidit,*

*Auriferoq; recens terra reperta solo.
Sic mihi perpetuo fortuna secunda tenore
Adfuit, & cœptis fauit amica meis.
Asiduis donec curis confectus, & auro
Inualidus, fratri sceptrum relinquo meo.*

ALITER H. R.

*CAROLVS unanimi mundū cum fratre gubernans
Romanum cogo vincula ferre patrem.
Franciscus capitur Ticinum Gallus ad amnem,
A me deuictus dat quoq; Turca fugam.*

CHRISTIANVS EIVS NOMINIS III.
Danix atque Norwegix Rex.

H. R.

*Si mihi, quod faciunt alij, memorare liberet,
Quæ fuerit bello gloria parta mihi:
Oppressos regni motus, armisq; referrem
Cum duce te fractam, clara Lubeca, meis.
At mea laus maior, non tantum Marte feroci,
Sed præstans etiam quod pietate fui.
Vix princeps ego quo vixi me iustior auro,
Aut pius, aut clemens, aut magis æquus erat.
Sic placida seruans populos in pace regebam.
Fama volat mundo, spiritus astra tenet.*

ALITER. H. R.

*Pacis amans, pietate vigens, fera bella perosus,
Et vitæ talis, nomine qualis eram.
Ergo Deus pugnans pro me, malè perdidit hostes:
Felix quem ducit, curat, amatq; Deus.*

FRIDERICVS II. DANIAE, NOR-
wegiæ, &c. H. R.

Quid iuuat & prodest populis imponere leges,
 Claraq; per latas sceptrâ tenere plagas?
 Si fluit ignauum tempus teriturq; quiete;
 Vita voluptatis quid pigra ferre potest?
 Hoc studium, hæc cura est, factis efferre sub astra,
 Et supra proauos tollere auosq; caput.
 Ditmarsî domiti bello, & cùm Suecus in annum
 Iam sextum arma malo ferret amara suo,
 Fractus multiplici subit horrida vincula clade:
 Premia iusta, licet sera, tyrannis habet.

ALITER. H. R.

Ad eundem Apostrophe.

Maſte animo, & virtute noua, & victricibus armis;
 Dilecte ô anima plus FRIDERICE mea:
 Munere diuino & supplex Ditmarsia venit;
 Sic Sueci pacem te petiere tuam.

IOANNES PISCATOR.

Quid me pictoris magnis heroibus illis
 Docta manus iunxit, non ratione caret.
 Hi velut in terris quærunt distantibus hostes;
 In fluuijs hostes sic ego quero meos.
 Et capio insidijs, & aperto Marte trucido,
 Inuigilans studio nocte dieq; meo.
 Si quis erit nostras penitus cognoscere laudes
 Qui cupit, has vnum distichon illud habet:
 Squamigeros vndis reti velut extrahopisces;
 Pocula sic pleno gutture sicco bibens.

ALITER.

*Tres cubitos vix dat statura, tricongius haustus
 Est mens: hac sola dux ego rexq; via.
 Magna illi magnificere; ego magna pusillus:
 Illi pugnantes sapè, ego sapè bibens.*

IN IMAGINES DVCVM VIRTUTE
 bellica illustrium.

*Quos hic stare vides sua fortia facta loquentes,
 Indomito clari Marte fuere duces.
 Vna tulit nostris etas vicinior annis,
 Clarior hac armis vix prius vlla fuit.
 Non satis est ipsos virtute extollere reges,
 Et fortes illic expedit esse duces.*

CONSALVVS FERDINANDVS

*Corduba, cognomento Magnus, Ferdinan-
 di Hispaniarum regis Dux.*

H. R.

*Quod gero praeclarum cognomen ob inclita facta,
 Hoc mihi concordi est militis ore datum.
 Bella meo victor confeci ingentia Regi,
 Terra sub imperio cuius Ibera fuit.
 Effrenes domui Mauros, armisq; subegi,
 Quà rigat Hesperios flumine Bætis agros.
 Adieciq; nouum regnum, quàm mœnia cultæ
 Parthenopes falsum verberat alta fretum.
 Quæ non inuidia virtus patet? vltima fecit,
 Hac me priuato sub lare fata pati.*

ALITER. H. R.

Magnus ego verò Consalvus nomine dicor,

Hoc

*Hoc pater, ast illud strenua dextra dedit.
Exegi Gaditana feros trans æquora Mauros,
Afferui regi Bætica regna meo.*

MAXIMILIANVS COMES BVRENSIS,
Caroli v. Imperator Dux. H. R.

*Vir grauis, armorumq; fui spectatus in vsu,
Nec virtute minus, consilioq; potens.
Vt fuit eiectus erepta Bolonia Gallis,
Anglia quam tenuit dux ego regis eram.
Hinc tu belligerans semper victricia signa
Auspicijs duxi, Carole Quinte, tuis.
Cumq; ingens gereres bellum per Teutonis ora,
Inferiorq; tuo viribus hoste fores:
Agmina traducens Rhenum, tibi Belgica iunxi,
Nec fuit absq; opera palma parata mea.*

ALITER H. R.

*Expugnata fuit captis Bolonia Gallis,
Cum ferrem auxilium flaue Britanne tibi.
Hessus, & inuicto septemuir pectore Saxo,
Me duce dant palmam Carole diue tibi.*

GEORGIVS FRONSPERGIVS
Sueuus eiusdem Caroli V. Dux,
H. R.

*Corporis vt præstans super abam viribus hostes;
Sic animi pollens robore ductor eram.
Militem didici teneris per ductus ab annis,
Armaq; sub magno Cesare primatuli:
Quo sene defuncto, sectanti castra nepotis,
Vix quisquam belli par mihi laude fuit.*

*Prelia iusta manu promptus ter quinq³ subiui,
 Bis decies pugnas sustinuiq³ leues.
 In patria morbo morior serpente per artus,
 Dum petitur signis Martia Roma meis.*

ALIRER. H. R.

*Promptus eram, nulli veterum virtute secundus,
 Seu res consilio, seu peragenda manu.
 Stans ego equum potui frenis inhibere volantem:
 In valido tantum corpore robur erat.*

ODETTVS LAVTRECCVS FVXIVS
 copiarum Gallicarum in Italia Imperator.

*Non habui virtute parem mihi Gallia quenquam,
 Quo data sunt vitæ tempore fata mee.
 Horror eram Latio, famâ notissima calo
 Oppida sunt armis multa subacta meis.
 Hinc nomen, quod rex meruit Demetrius olim,
 Mira expugnatis vrbibus arte, tuli.
 Qui bellis inuictus eram, me saua subegit
 Acriter insurgens per mea castra lues.
 Et cineres fortuna meos afflixit iniqua,
 Dum tumuli expertes bis duo lustra iacent.*

ALITER.

*Sunt quia capta meo quàm plurima mœnia ductu;
 Expugnatorem me vocitare solent.
 Claruit hac olim Macedo Demetrius arte,
 Participem laudis nunc habet ille suæ.*

MARTINVS ROSHEMIVS GELDREN-
 sis, primò Galliarum regis, deinde Caroli V.
 dux. H. R.

Quis fuerim, longo non est opus edere versu,
 Quod subit, hoc vno carmine scire potes.
 Fulmen eram belli, ferro grassabar, & igni,
 Oppida militibus diripienda dabam.
 Id satis est, testes Belgæ, Moriniq; remoti,
 In mare quæ Scalde, Dilia, Mosæ fluunt.
 Illa viris opibusq; potens Antuerpia testis,
 Quæ mihi victrici penè subacta manu est.
 At sibi me sicut tunc Gallia sensit amicum;
 Sic eadem clades metulit hoste graues.

ANTONIVS LEVA, DVX CARO-
 li v. Imperat. H. R.

Non leue momentum est magno didicisse magistro
 Militiæ leges & graue Martis opus.
 At mihi cum nemo belli præceperit artes,
 Plurima naturæ dona fuere meæ.
 Nec me vlla indecorem ventura redarguet ætas,
 Maxima sunt ductu bella peracta meo,
 Meq; ideo Insubrum præfecit Carolus oræ,
 Propugnata manu fortiter illa mihi est.
 Quod nisi fregisset vires dolor artubus hærens,
 Essem magnorum gloria magna ducum.

ANDREAS AVRIAS, CAES. CLASSIS
 Præfectus. H. R.

En ego, quem spectas, Latia fama inclytæ terræ,
 Et Ligurum quondam lausq; decusq; fui.
 Quis pelago gessit me bella peritior alto?
 Quis patriæ adduxit commodà plura sua?
 Vt mare purgaui prædonibus, & mihi classem

*Ducenti semper terga dedere Scythæ:
Sic patriam afferui, pulsus sine cade tyrannis,
Et stabilem iussi legibus esse suis.
Hinc statuam patriæ mihi patria grata locauit,
Hæc mihi virtutis posthuma testis erit.*

SEBASTIANVS SCHERTELINVS,
vrbis Augustæ Vindelicorum belli
Dux. H. R.

*Vindelicis insignis agris belloq₃ togaq₃,
At melior valido dux ego Marte fui.
Cum celebres iunctis sociarent vrbibus arma
Pro defendenda religione duces:
Agmina præfectus duxi, vicinâq₃ celso
Alpibus arx cliuo, me duce, capta fuit.
Victor ob id mutare solum me Caesar adegit.
Præmia decernens in caput ampla meum.
Obtinuit generosa locum clementia tandem,
Et pius ignouit, restituitq₃ meis.*

IOHANNES RANZOVIUS, TRIVM
Daniæ Regum, Friderici I. Christiani III. &
Friderici II. summus Consiliarius, & bel-
lorum dux, huiusque arcis fun-
dator.

*Non sine re magnis heroibus inferor illis,
Quos volui tantos hoc ego stare loco.
Nam nec ex am virtute minor, nec fortibus ausis,
Sive toga spectes edita, siue sago.
Regibus assedi tribus, imposuiq₃ coronam,
Exuias victo bis quater hoste tuli.
Effera submisit, Duce me, Dithmarsia collum.*

Libera

*Libera bis ductu Dania facta meo est.
Sic satur inuictæ fama virtutis, & armis,
Succubui fatis, nunc habet aula poli.*

DANIEL RANZOVIVS, DVX EX-
ercitus regis Danorum Friderici II. in
Suecos. H. R.

*Me quoq; viuentem complexus amore propinquus
Illustres inter iussit habere locum.
Nec res quas recitem desunt mihi fortiter acta,
Sed prohibet victus cuncta referre pudor.
Hoc dicam saltem, ter aperto Marte Suecum
Expertum nostras non sine clade manus.
Tres belli amisisse duces, quos cepimus armis,
Quid moror? ipse opera fert quoq; vincla mea.
Sex licet inconstans Maiors nutauerit annos,
Vtring; insignes perdideritq; viros.*

HEINRICVS RANZOVIVS AD HER-
luffum Trollium, Præfectum classis
Danicæ.

*Et mihi tu procures inter spectabere Trolli,
Hic quibus ex merito iustus habetur honor.
Est tibi cum multis decus hoc commune, quodd arma
Chara pro patria Rege iubente capis.
Est tibi cum multis decus hoc commune, quodd inter
Tela, mari victor, saucius inde cadis:
Hic tibi sed propriæ confurgit laudis origo,
Vllo quæ non est interitura die;
Diuite quodd censu longos possessa per annos
Prædia vis Musis esse sacrata pijs.*

IOANNES COMES ARNSBERGEN-
sis, in Frisia cæsus.

*Si quibus inconstans peperit fortuna dolorem,
His ego me socium dicere iure queo.
Et mihi natales, genus, & connubia magnum
Nobilitas factis quæ fuit aucta, dabant.
Cum gereret bellum Germanide Carolus ora,
Buren consors strenuus arma tuli.
Ut noua turbauit fortes discordia Belgas,
Regis ab Hispani partibus ipse steti.
In Phrisia vitam mihi mors ita flebilis aufert,
Sic rapiunt claros tristia fata viros.*

IBIDEM.

*Non moror, in bello cecidi quod victus ab hoste.
Pugnando fortes claudere fata decet.
Hoc queror, obscuro perij quod milite casus,
Nec laudem de me strenuus hostis habet.*

ANTONIUS PERENOTVS ATRE-
batensis, & Lotharingicus, Car-
dinales.

*Desine mirari hic armatis esse togatos
Immixtos, ducibus cardineosq; patres.
Bella manu haud gerimus, mens est armata sub om-
Fortuna casum consilij validis. (nem
Consilij nostris motus componimus orbis,
Impia cum reges bella mouere student.
Non decet, ut patrie patres certamina nectant,
Magnosq; irritent ad fera bella viros.*

APO

APOSTROPHE H. R. AD IOHAN-
nem Fresium, Cancellarium Regis Dano-
rum Friderici II.

*Nec tu carminibus nostris indictus abibis
FRESI, canicie sparse dicente caput.
Nam tua Ranzouio certè de sanguine creta
Est auia, ut versu te quoq; iure canam.
Addo tamen maius, duplici ut te iure nepotes
Ranzouidum hos inter me posuisse legant.
Nam tua te virtus ad summos vexit honores,
Insper & studij premia larga dedit.
Id quod erat geminis facundus Nestor Atridis,
Daniate sensit Regibus esse suis.
Externum bellum bellè non cesserit ulli,
Si non sit Nestor, consiliumq; domi.
Longa igitur tibi nent fatales stamina Parca,
Implentes vitæ lustra bis octo tue.*

MAVRITIVS SEPTEMVIR
Saxonia.

*Arma, animus, virtusq; meis maturior annis,
Carole nota tibi, Turca fuere tibi.
Namq; in Pannonicis quod gestum est fortiter agris,
Omne manu nostra consilioq; stetit.
Tu quoq; Landrisij ad muros es Galle repressus,
Exutusq; armis, non sine clade, tuis.
Ergo mihi in septem procures Germanidos ora
Ascito Caesar bella gerenda dedit.
Huic etiam clausis bellum feci Alpibus, arte
Hessus ab Albano cum duce captus erat.*

ALITER.

Plurima nunc pacata forent, nisi stamina vitæ
 Rupisset medio tempore Parca mihi.
 Namq; meo decreta animo sententia stabat,
 Marte mori, aut pacem Marte parare meis.

 HENRICVS IVNIOR DVX BRVN-
 suicensis.

Nulla humanarum quàm sit constantia rerum,
 Collige ab exemplo, qui legis ista, meo.
 Hilsheimense solum, primo sub flore iuuenta,
 Per valida adieci finibus arma meis.
 Gaudentem spolijs Hessum cum Saxoniæ partis,
 Armata patrio vipepulere solo.
 Ut niger hos vicit Iouis ales ad Albidos vndam,
 Felix amissos occupo rursus agros.
 Perpetuum at nihil est, & ab omni parte beatum,
 Fortuna alternans datq; adimitq; datum.
 Nam geminos natos vna Mars impius hora
 Abstulit, hos letho machina dira dedit.
 Haud quenquam dubia fas est confidere sorti.
 Vita aloës multum, mellis habet minimum.

 CHRISTIERNVS II. REX
 Danorum.

Non mihi si centum linguæ sint oraq; centum,
 Dicere facta satis pro ratione queam.
 Innocuos mactare viros, & humata sepulchris
 Eruere, & flammis ossa verenda dare.
 Non tondere pecus, totam at deglubere plebem,

*Vxore exclusa, te Siebrechta, frui.
 Delitia illa fuere mea, stabilesq, fuissent;
 Nō priuauisset me Deus ipse throno.*

ALITER.

*Discite iustitiam moniti & non temnere Christum,
 Quicunq, in vultus figitis ora meos.
 Carcere in vndecimam ferme trieterida captus,
 Scuitia magnus Rex luo supplicium.*

ERICVS XIV. EIVS NOMINIS SVECO-
 rum Rex, in vincula coniectus.

*Quid memorem mea facta miser? reticere luberet,
 Cede & coniugio notus vbiq, meo.
 Sexaginta meis manibus sine iure peremi,
 Pars mihi magna horum sanguine iuncta fuit.
 Quoquo ergo aspicio, diri mens conscia facti
 Occurrit, miseris excruci atq, modis.
 Nunc mihi praeceptor Dionysius ilia crudo
 Traiectus ferro, tristis Erynnis adest.
 Nunc procures Orco missi, atque innoxia bello;
 Ante meos oculos perditaturba volat.*

SVB D. HENRICI RANZOVII
 imagine.

*Si quis erit, quem forte iuuat sic querere, quare
 Hi tabulis praebeant ora videnda viri?
 Is sibi virtutis proponi exempla probata,
 Quam vitij spretis discat amare, sciat.
 Quamq, sit instabilis vitae fortuna caduca,
 Quam varios seruent lubrica fata modos,*

Quàm subito magna spes euanescere casu,
 Et soleant labi grandia cœpta virum.
 Quisquis es incerta diuersa pericula vitæ,
 Et dubiæ sortis spernere fata, caue.
 Nam caro ceu fœnum est, & gloria nostra velut flos;
 Manè viget primò, vespere lapsa iacet.

IOANNISCVS MORIO H. RANZO.
 uij de seipso.

Quis prohibet si me viuentem semper amauit
 Hunc domino hoc iunctum me quoq; stare loco?
 Stat quoq; piscator. stomachum si piscibus ille;
 Iucundus animum paui ego sæpè iocis.
 Morio non vulgaris eram, iuuenesq;, senesq;
 Luxerunt raptum funere, luxit herus.
 Illi mordaces poteram depellere curas,
 Ridentemq; iocis exhilarare meis.
 Aut illos imitare, iuuat si perdere vitam;
 Aut me, si cordi est viuere dulce tibi.

ALIUD.

Quid mirare duces miser, ardescisq; tuendo?
 Nescis quale tegat splendida vita malum.
 Lerna periclorum, & certi sentina laboris,
 Prudentum vita est: stultus at hisce caret.
 Ergo agè stultitiam simula, sic nulla subibis
 Munia, donantur pectora stulta rude.
 Vt fugeret longi malesana negotia belli
 Sisyphides, littus fertur arasse maris.
 Aut flue delicijs, & duc inglorius eum,
 Aut mercare graui grande labore decus.

Ingreditor quodcunq; velis iter, vnus vtriq;
 Finis, mors fatuum cum sapiente rapit.
 Viuere non tibi vis. alieno vt tempore viuas,
 Quid, num pōst vt edas, ante famem moreris?
 „ Ah nimio fallax emitur me iudice nomen.
 „ Viue tibi, nimium nec sape, tutus eris.
 „ Viue tibi, nec te crucia, neq; crastina cura.
 Hoc ego prudentes admoneo fatuus.

SVB EFFIGIE CAROLI V. IMPONEN-
 tis fratri Ferdinando coronam circumstan-
 tibus Germaniæ Septemuiris.

Si tibi plus vltra placuit contendere Caesar;
 Ad fossas Metis non benè castra locas.
 Hic positus limes fatalis Carole sortis,
 Quatibi tot bellis obsequiosa fuit,
 Admonet, ad metam te peruenisse, nec vltra
 Victrici cursum posse tenere manu.
 Ergo siste gradum, capiat Ferdinandus habenas
 Imperij. reliquum iure Philippus habet.

HEINRICVS RANZO VIVS.

Hic pater exhalans animam, concessit ad vmbras,
 Hinc mihi semper erit lugubris ille locus.
 Ingrediens cari mortem lugebo parentis,
 Dum reliquus nostro corpore sanguis erit.
 Cumq; quid humanum eueniet, si fata probabunt,
 Tu locus egroti, tu morientis eris.
 In te confugient (quoniam secretus es) omnes,
 Accipiet morbus quotquot in arce meos.

SVB PYRA DIDONIS. H. R.

*Amor venenum dulce, quem non illicis?
 Primò suavior quidem melle Attico,
 Sub fine vincis fellis amaritudinem.
 Quam non voluptatem videbat Elissa, cum
 Maneret Aeneas? vbi is littore ratem
 Soluit; quid illa miserius? quin pectoris
 Crates sui disrumpit erse Troico.
 En musta qui bibit, ebibat facem quoq,*

 REX A SVBDITIS SVIS CIR-
 CVNDATVS.

*Stat REX in medio nudus, quem cingit vtring,
 Ciuus, sacrificus, nobilis, agricola.
 Hoc monet vt regi sint publica commoda cura,
 Et colat inprimis numina sancta Dei.
 Namq, vbi rex nimium luxuq, addictus & armis
 Nec populi memor est, nec pietatis amans:
 Euertit miseros talis petulantia ciues;
 Euersis princeps ciuibus ipse perit.*

IN HORTIS VERTVMNVS.

*Pomiferum quicumq, venis nouus hospes in hortum,
 Ne mea miratus quæ sit imago, roga.
 Est mihi Vertumno nomen, quia vertor in omnes
 Quas animus formas gestit habere meus.
 Nunc habitu messor, nunc sum robustus arator,
 Nunc manibus iures gramina secta meis.
 Nunc frondes poterunt credi, vitisve putata,
 Mollia nunc ramis poma renulsa suis.*

*Quæ lubet, hanc sumo faciem, res nulla repugnat,
Qualibet in vultus apta figura meos.*

*Hinc est, primitias anni quod grata vetustas
Inq, meas aras lactea dona dabat.*

*Seu patulis surgens ramis produceret arbor,
Seu varijs cingens floribus herba caput.*

*Nunc aded, toto quacung, leguntur in horto,
In manibus spectas munera prima meis:*

*Poma, nuces, vuas, pyra, pruna, cydonia, mora,
Quæq, nimis longum cuncta referre foret.*

*Si lubet è multis aliquid, quodcumq, lubebit,
Accipe, larga manus nil tibi nostra negat.*

*Hoc saltem oro vnum, pleno si ventre recedes,
Dicas, Vertumni munere vado satur.*

NYMPHA VENATRIX HORTI ET
piscinæ custos.

*Huius NYMPHÆ loci, parui custodia stagni,
Dormio, dum stando fessa reclino caput.*

*Parce meū, quisquis venis huc, abrumpere somnum,
Seu tibi stare lubet, siue sedere, tace.*

*Me meus Henricus dominus cognomine Ranzo,
Excubias horto iussit habere suo.*

*Si strepitum facis, & somnum mihi rumpis, in horto
Furem clamabo protinus esse meo.*

*Vt reor, indignum nemo scelus esse putabit,
Quod volui pulcræ virginis esse comes.*

*At mihi ne iunctam thalamo quis credito: non est.
Non aded sordet libera vita mihi.*

*Stulta meum rapit officium, seq, ingerit vltro,
Atque meo custos vult vigil esse loco.*

Stultus

*Stultus ego contrà seruo vigilantior illam,
 Et pariter mentem pascō oculosq; meos.
 Victa iacet somno, tu sis quicumq;, caueto
 Rumpere, soli hoc est fas licitumq;, mihi.
 Si non obsequeris, fustem falcemq;, recurram
 Non frustra sumptos experiēre mihi.*

A P I A R I I.

*Quàm spectas apibus domus dicata est,
 Ex magna ratione : nam propinqua
 Quondam examen apum resedit arce,
 Huc latos procul aduolans per agros,
 Cùm vix vndiq;, iam parata staret:
 Quod faustum ratus omen esse, paruam
 Hanc illis dominus domum locauit,
 Et ne deiciant iubet nepotes,
 Neu quisquam moueat loco, precatur.*

SEMINARIUM ARBORVM HAC INSCRIPTIONE cippo incisa constat.

Anno Domini 1580. H. R. has, quas vides, quercus ordine plantauit, abietes conseruit, betulas in vallo distribuit, cæterasque arbores in hoc seminarium aliundè translatas, & satas coluit, fossa que muniiuit, ac initium sationis ascribi iussit, eam ob causam, vt harum arborum ætatem explorare possit posteritas, quam in omnia orbis secula æternæ diuinitati commendat.

A L I V D.

*Has ego conserui quercus, betulasq;, patenti
 In campo, propria disposuiq;, manu.*

Et rogo

*Et rogo ne temerè violet ladátve securi,
 Post mea qui tandem fata superstes erit.
 Scilicet ex illis, quot quercus duret in annos,
 Posteritas facile discere sera potest.*

AD HOROLOGIVM AV-
 tomaton.

*Hoc opus aequales spacijs distantibus horas,
 Lapsaq; sub terras, ortaq; signa docet.
 Qua mediam cali labentia sydera & imam
 Obtineant verso cardine signa domum.
 Lunaq; quo Phœbo iungatur tempore monstrat,
 Oppositum teneat Lunaq; quando locum.
 Felices animæ, quibus hæc sapientia curæ est,
 Lucidaq; immotis legibus astra colunt.
 Illas posteritas meriti memor inferet astris,
 Astroꝝ monstrat fabrica mira Deum.*

IN ARMAMENTARIO.

*Diuidere arma patris cùm vellent bellica nati,
 Corpore quæ proprio gesserat ipse suo.
 Mars clypeum abiecit, dixitq; , ô parcite nati,
 Parcite, in his aliquid Mars quoq; iuris habet.
 Quototies genitor defendit ab hostibus arma,
 Turpe, ea si natis diripiantur, erit.
 Integra, dante Deo, post tristia fata manebunt,
 Vt sacra, dum vixit, tutaq; semper erant.
 Ergo dedit Paulo fraterni pignus amoris
 Henricus partem, Marte monente, suam:
 Exoptatq; armis cum laude vtatur iisdem,
 His vsus genitor qualiter antè fuit.*

PON.

PONTIS.

HENRICVS RANZOVIUS, Ioannis filius,
Regis Daniæ in Ducatibus suis locum tenens,
dominus in Bredenberg, Ranzouisholm, &c. An-
no ætatis LX. & Christina ab Hallen, Francisci
ab Hallen vnica filia, eius vxor, anno ætatis LL.
Anno Domini M. D. LXXXV. hunc pontem con-
strui curarunt.

PONS SPECTATORI.

HENRICVS celebri Ranzoo sanguine natus,
Me pontem curuo fornice struxit eques.
Possit vt hâc pedibus siccis transire viator.
Quelibet & currus res grauis axe vehi.
Ligneus ante fui, saxum iam versus in album,
Res hominum varias testor habere vices.
Traiectus fratrum, qui subterlabitur amnis,
Dicitur, hinc formæ pendet origo nouæ.
Namq; meo domino natos, par nobile fratrum,
Cum inuenes essent, abstulit atra dies.
Hic Theodorus erat vocitatus, at ille IOANNES
Indolis eximie, charus vterq; patri.
Me dominus voluit niueam quoq; sumere formam,
Annis fraterni qui tego ritè vadum.

INSCRIPTIO MONUMENTI

• Caij Ranzouij.

SUBSISTE VIATOR,
&

HENRICO RANZOVIO TRIVM
Daniæ Regum in Ducatibus Vicario, viro
optimo, patri moestissimo, pro
pietate tua condolecto.

Hic conditur

CAIVS

Ex nobilissima & antiquissima Ranzouiorum
gente apud Cimbro oriundus:

Spes patris & patriæ, matris solamen,
columen familiæ:

Qui reuerendiss. Bremensis Archiepiscopi, Hol-
satia Ducis Iohannis Adolphi Consiliarius,
& arcis Gottorpiæ Præfectus,
in ipso ætatis flore,
in medio vitæ cursu,

Cum, hebdomatico quarto completo, vixisset
annos octo & viginti, menses octo,
diesque vndecim,

Pro thalamo, quem cogitabat, tumultum adit.

A. C. CIO. IO. XCI. XX. Aprilis.

HENRICI RANZOVII PER-
petuum de bibliotheca sua

DECRETVM.

Quæ infrà scripta sunt, hunc in modum san-
cita sunt, inuiolateq; obseruantor.

Ranzouij, nec quisquam alius, hanc possidento,

Hæredes eam non diuidunto,

Nemini libros, codices, volumina, picturas,

Ex ea auferendi, extrahendi,

Alióve asportandi,

Nisi licentia possessoris,

Facultas esto.

Si quis secus fecerit;

Libros, partemve aliquam abstulerit,

Extraxerit, clepserit, rapserit,

Concerpserit, corruperit,

Dolo malo:

Illico

Illicò maledictus,
Perpetuò execrabilis,
Semper detestabilis
Esto, maneto.

IN SACELLO PROPE SEGEBER-
GAM AB H. RANZOVIO
exstructo.

In parte Orientali intima.

HOC SACELLVM, NE EIVS VIOLENTA
religio, ingrediens hasce obseruato
LEGES.

Deum Opt. Max. trinum & vnum ante aram fle-
xis genibus adorato. Manibus immúdis nihil con-
trectato. Omnibus lustratis, quæ saxis incisa sunt
perlegito. His peractis, Friderico II. Regi Daniæ
de placido obitu & vitæ immortalitate gratulator.
Et filio eius Christiano IV. cæterisq; Principibus
Holsatiæ gubernationē piā pacatāque exopta-
to. Secundū illos, Senatorib⁹ & proceribus regno-
rum Daniæ, & ducatuū Holsatiæ, &c. nec nō Hen-
rico Ranzouio, eius liberis, posteris, familiæque
vniuersæ successus salutare atq; prosperos preca-
tor. Hosque omnes Deo Opt. Max. commendato.
Mortalem denique te esse memento, & vitæ spa-
tium, quod omnibus natura circumscripsit exiguū,
sanctissimè honestissimeque conficito, vt moriens
vivas in omnem aternitatem.

AB AVSTRALI PARTE, INTIMA HEN-
RICI RANZOVII QVERIMONIA SE
offert, & eiusdem consolatio.

Subsiste hæc intuens, & mihi HENRICO RAN-
ZOVIO

ROVIO Regum Daniae, Christiani III. & Friderici II. quondam, & nunc Christiani IV. in Ducatibus Holsatiae Vicario, LXIII. annu ætatis agent, pro pietate tua condoletur. Vnius enim anni spatium orbatus sum Friderico Duce Holsatiae, &c. Domino meo, filia Catharina in Dania, filio Friderico natus tertio in Gallia, nepte Catharina, ex Oligarda filia, in Germania, nec non duobus fratris mei Pauli filiis, Daniele in Gallia, & Iohanne in Polonia, tandem etiam Friderico II. Rege Danie, &c. Domino meo clementissimo, non tantum Rege, sed patre patriæ, cuius Europa vix iam habet pietate, virtute, magnanimitate, fortitudine in rebus gerendis, & consiliorum felicitate similem. Qui omnes longè distitis locis mortui, resurrectionem vitamque cœlestem coniunctim expectant. Iam egomet dissolutionem mei corporis, ut feruus dominos, pater liberos, avus neptem, patruus fratris filios, & grandævus iuvenes, præposito planè naturæ ordine præcedentes, ad vitæ æternæ societatem quamprimum sequar, avidè pieque desiderans exopto.

NULLA CALAMITAS SOLA.

Interim huius expers lector, vive, vale, pro-
superiori fortuna utere: quod tibi ex
animo precor.

HENRICVS RANZOVIVS CON-

solatur semetipsum.

Ipse ego sic casus terra, tristesq; ruinas

Consolor, damnis contraria lucra rependens.

Terra est hospitij domus, est mihi patria calum.

Aduena sum terris, heres ac ciuis Olympo:

Hic parvus dolor est, illic immensa voluptas.

*Fide igitur mea mēs, & fer, quodcunq̃, ferendū est:
Mox tibi finis erit requiesq̃, petita laborum.*

IN PARTE OCCIDENTALI

INTIMA.

Diuo FRIDERICO II. Chr. F. Frid. N. Christian. Pronep. Regi Daniæ, Noruegiæ, Gothiæ, VVandalicę Duci Slesuici, Holfatię, VVagrię, Stormariæ, Dithmarsicę : Comiti Oldenburgi & Delmenhorstæ, &c. Europæ lumini, Reipub. Christianæ columini : Post immortalia belli pacisque opera domi forisq̃; insigni cum laude confecta: summi Regis imperio, è regni mortalis statione ad cœlestē regnum immortale euocato, anno publicæ sal. CIO. IO. XIIIC. prid. Non. April. ætatis LIII. m. XIX. d. IV. magno patriæ cum incommodo, bonorum omnium incredibili cum luctu, principi optimo maximo P. M. M. P.

ALIUD.

Deo Trino & Vni, Opt. Max. gentis humanæ creatori, sospitatori & sequestro sacrum : & æuiternæ memorię gloriosissimi, fortissimi & religiosissimi Principis, D. Friderici II. Daniæ, Noruegiæ, Gothorum, Vandalorumque regis, patris patriæ, diuorum principum, Christiani III. Friderici I. N. Christiani I. Pronep. qui sui æui monarchas religione in Deum, sinceritate erga confœderatos, virtute & industria aduersus cunctos antecelluit: Christianam remp. constantissimè asseruit: cuius in bello magnanimitas enituit: in pace fides culta, clementia in omnes ordines singularis extitit, candor penè proprius fuit. Ei Reip. bono genito, eiusdē graui iacturæ denato, postquā LIV.

ann.

ann. felicissimè exegisset. xxix. regnasset, vtriusq;
 sexus sobolè, tres mares, quatuor filias ex illustriss.
 & clemētiss. Principe, D. Sophia ex Mechelburgen-
 sium Ducū stirpe oriunda, coniuge suauiss. sustulisset, ac in his Christianū iv. filium paternarū virtu-
 tum haredē, regnorum successorem reliquisset su-
 perstitē: terram deniq; cēlo iv. April. anno vltimū
 seculi cio. io. xiiic. Anderschouix in Selandia Cim-
 brica cōmutasset, Roschildiæ iuxta Mausolæū au-
 gustiss. herois Christiani 3. patris sito, Daniel Ro-
 gersius, serenissimę heroinę D. Elisabethæ, Anglię,
 Franciæ & Hiberniæ Reginæ in Daniam secūdum
 legatus, hoc mortale immortalis obseruantia mo-
 numentū, Musarū & Gratiarū cēlo sculptum, mœ-
 stissimū posuit, supremūque P. V. vouit, &, vt
 Henricus Ranzonius id hoc loco suis inscriptioni-
 bus adderet, petijt.

Partes interiores ab inscriptionibus etiamnum vacuę
 sunt: quocirca ibidem hæc leguntur:

Mærentem locus hic, procul hinc discedite lati.

Ergò

Marmoris hoc vacuum lacrymis impleto viator,

Si pietas animum commouet vlla tuum.

ORIENTALIS PLAGA HASCE IN-
 scriptiones extrinsecus obtinet.

DEO TRINO ET VNI SACRVM.

Friderico II. Christiani III. Regis filio, Frideri-
 ci I. Regis nepoti, Christiani I. Regis pronepoti,
 Danorum, Noruegiorū, Gothorū & VVandalorū
 Regi, Slesuicēnsium, Holsatorū, Stormariorū &
 Dithmarforū Duci ac Principi, pio, felici, inclyto,
 Domino suo clementissimo, A. C. cio. io. Lxxxix.
 iv. Aprilis, ætat. anno Lrv. defuncto, Hēricus Ran-

zouius Regis sue maiestatis in Ducatibus Holsatię
Vicarius, mœrens dolensque, debitę gratitudinis
ergo, in memoriam perpetuam honoris & virtutis
maiestatis eiusdem hoc sacellum FF.

FRIDERICVM II. REGEM DANIAE

ALLOQVITVR HENRICVS

Ranzouius.

*Qui caput Europa, qui Martis & artis ad Arcton,
Qui iuris columen, qui pietatis eras;
Hunc tibi, Rex, tumultu, Friderice, Henricus honoris
Ranzouius soboli constituiq; mea.
Vno namq; senex anno sex funera plango,
In quibus, heu, summus sum tua fata dolor.
Id testor. Tu diue meum ne despice pignus:
Sic tuus ex merito te tueatur honos.*

HENRICVS RANZOVIVS AD SERE-
NISSIMVM REGEM DANIAE FRI-
dericum II.

*Dum tibi vita fuit, felici sorte fruebar,
Est nunc per mortem sors mea versatam.
Conficior curis lachrymarum in valle relictus,
Te sine plena graui vita dolore mihi est.
Accipe supremos, Rex, quos largimur, honores,
Prestiterat nostro te superesse rogo.
Optinam vno potuisssem premia iusta
Reddere: pro meritis accipe nunc tumultum.*

IN AVSTRALI PARTE EXTRINSE-
CVS VIDERE LICET SEQVENTEM
inscriptionem: & solarium vnum in pla-
no descriptum cum versibus.

DEO OPT. MAXIMO POSTERITA-
tiq̃ue Sacrum.

D. D. D. D. FRIDERICO I. Christiano III.
FRIDERICO II. & CHRISTIANO IV. proa-
uo, auo, patri ac filio, quatuor ex ordine Danorum
Regibus, victoriosis ac potentissimis, de se & suis
optimè meritis, HENRICVS RANZOVIVS tri-
um posteriorum in Ducatibus Holsatiæ, &c. Vi-
carius, subiectissimæ observantiæ ergò, An. Do-
mini CIO. IO. LXXXIIX. ætatis suæ LXIII. fieri
curavit.

IN SOLARIVM.

*Hic tibi cum numero spectantur nodus & umbra,
Quæ tria quid doceant, commemorare libet.
Umbra notat dextrè, quota cursetet hora diei,
Hincq̃, monet vitam sic propere etuam.
At in quo signo magni lux publica mundi
Versetur, mira nodulus arte docet.
Si vis scire, dies quot quilibet occupet horas;
Id numerus media sede locatus habet.*

PARS OCCIDENTALIS RETINET DONATIONEM HVIC SACELLO.

addictam, hoc modo:

Ego Henricus Ranz. do, lego, dariq̃; volo quot-
annistertia feria Pentecostes, peractis sacris, &
proximis sequentibus tribus diebus, per Presbyte-
ros & Diaconos huius oppidi (quos coniunctim
eius rei dispensatores, certo laboris præmio con-
stituto, ordinavi) ante hoc sacellum, ad refectio-
nem centum pauperum præfecturæ Segebergensis,
elemosynas anniuersarias, ex redditib. cuiusdam

pecuniariæ obligationis ipsorum fidei traditæ, re-
fiduamq; horum reddituum partem ad reparationem
huius sacelli, quotiescumq; necessaria fuerit, con-
uertit: ea tamen lege ac conditione, vt illi reditus à
Diaconis ad nullos alios vsus conferantur, nec
alio loco eleemosynæ distribuantur. Quod si fa-
ctum fuerit, hæredibus, posteris, familiæque meæ
Ranzouianæ concessi potestatem, huic sacello ad-
dictam donationem reuocandi, redditusq; ad alios
pios vsus transferendi. Et licet hanc formam dis-
positionis acta sigillata plenius contineant; ta-
men eius tenorem, ad fidem harum rerum posteris
faciendam, huic tabulæ quoque incidi placuit.

SEPTENTRIONALIS PLAGA

hæc habet:

IEHOVÆ DEO SACRVM.

DEVS OPT. MAX. Quam indidisti mentem,
animum, vitam, quemq; dabis extremum spiritum,
voti reus, iure tibi reddo, dedo, addico ego Henri-
cus Ranzouius: qui

Friderico II. Rege Danorum,
Friderico Duce Holfatiæ, dominis meis,
Friderico Ranzouio filio meo,
vnius anni spacio
præpropera morte sublatis,
concepti acerbissimi doloris
monumentum hoc votium,
obnoxia piaque affectione;
contra votum posui.

Anno Domini M. D. LXXXIIX. agens annum
ætatis LXIII.

IN SACELLVM.

Hoc Henricus ego tibi, Rex Friderice, sacellum
 Ranzouius sumptu condo sacroq^{ue} meo.
 Ut faciam non me mouet ostentatio, suadet
 Vnicus ille bono principe dignus honos.
 Talis enim rex noster eras, ea gloria qualem
 Postulat. haud alius nempe parente bono.
 Ergo tui placidè cultoris suscipe pignus:
 Sic tua sit virtus nescia nocte premi.
 Quisquis adis autem fanum, prece numen adora,
 Idq^{ue} pio similes pectore posce Duces.

AD VIATOREM.

Sipia maiorum violas monumenta viator,
 Vltices furias experiere breui.
 Opus absolutum diebus CCXX.

OBELISCVS RANZOVIA-
 NVS SEGERBERGENSIS
 altus pedes 52½.

AD ORTVM.

Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis honori: nec non
 in Friderici II. Regis Daniæ, ac proge-
 nitorum, posterorumq^{ue} suorum
 memoriam

HUNC OBELISCVM STATVI CVRA-
 uit Henricus Ranzouius.

Ab orbis principio 5551.

▲ Christo nato 1590.

▲ Etatis anno 65.

PYRAMIS

Hæc
Lector
te tria
chare docet.

Principiò quòd
sumptibus immensis
stet constructa tam bene
ornatèque Vicarij. Dein-

de quòd hæc eadem secundi
sit Friderici consecrata manibus,
Danica qui gessit sceptrà potente manu.

Deniq; sublato in cœlum, quod culmine signet,
Calceq; quâ facta est, purâ, sine crimine puram
Quilibet vt viuat vitam, mortalia linquat,
Et crebrò solum suspiret, anhelet Olympum.
Hæc vbi cognosti, ex animo bona multa precare
Ranzouis domino, & quòd te via ducit euntem
Perge statim, & felix longissima tempora viue.

H. R.

1590.

V. R.

Sincero trinum quem corde fatemur & vnum,
In laudem sunt hæc cœpta peracta Dei.
Vtq; Fridericum dignè post fata celebrent,
Sub quo florebat Dania rege potens.

Et sunt.

*Et sint natorum natis, abauis atauisq;
Ranzouijq; diu mentio grata senis.*

IN TINTINABVLA E CORONA OBE-
lisci dependentia.

*Hoc diadema sonum vt ventis spirantibus edit;
Sic tua laus nusquam rex Friderice filet.*

ITEM.

*Hoc opus exstruxi Henricus Ranzouius, omne
Numinis in laudem, conditor alme, tui,
Et simul in Danaum Friderici Regis honorem,
Totiusq; mei seminis, atq; domus.*

AD OCCASVM.

*Pro meritis, Friderice, tuis, Rex optime regum,
Hac monumenta tibi dedico, sacro, struo.
O vtinam maiora mihi prestare liceret,
Hoc totus stares aureus ipse loco.*

AD MERIDIEM.

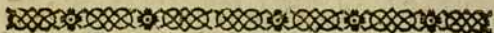
*Quem Regi & vobis Obeliscum dedico, nati,
Ad virtutis iter nobile, calcar erit.
Certumq; indicium, querendas aethere sedes,
Et nihil in terris certius esse nece.*

AD SEPTENTRIONEM.

*His visis, lectis, placide discede viator,
Cunctaq; structori fausta precare meo.
Perpetuo infelix & detestabilis esto,
Qui sacrum in minimis hoc violabit opus.*

IN EVNDEM OBELISCVM.

*Insistit terra, caput inter nubila condit,
 Aëreas penetrans en Obeliscus aquas.
 Quo se Ranzouius, Cimbrorum gloria gentis,
 E terra ad superos hac quasi voce vocat.
 O mea mens sursum, quem tendis, dirige cursum.
 Mens oblita soli, suspice regna poli.
 Optima pars mundi calum est, pars pessima tellus.
 Tellurem ô liceat linquere, & astra sequi.
 Quisquis es, hac imitare senis pia vota beati,
 Hic tibi nec visus frustra Obeliscus erit.*
 Nathan Chytræus.

ITZEH O AE.

C*Um mihi canescēs tumbā tumulumq; parassēs,
 Quo, tu nate, meos contegeres cineres:
 Sunt vbi compositi post acta tempora vite,
 Cum patre germanus, cum genitore soror.
 Tu quoq; dicebam, simul hic ô nate quiesces,
 Cum tibi supremum finiet hora diem.
 Obstitit hei fati vis, ac immobilis ordo,
 Te procul à patria surripuitq; tua.
 Sic prius exequias tibi sum prestare coactus,
 Qui me debueras ad mea busta sequi.
 Hæc tibi sint igitur luctus monumenta paterni,
 Hæc patrimonij sint tibi, nate, loco.
 Et quoniam transacta mea pars optima vite;
 Spero mihi summum non procul esse diem.*

*Spiritibus nostris quo coniungemur, & vnâ
Viuemus faciem iugiter ante Dei.*

IBIDEM.

FRIDERICO RANZOVIO, Henrici filio, Archidiacono & Canonico Slesuicensi, teneris annis in aula Electoris Augusti educato, Latinæ linguæ non ignaro; qui, cum quinque expeditionibus interfuisset, primùm Coloniensi apud Ioannem Casimirum Palatinum, anno 83. Secundò Liunionensi versus Oesel & Arnsburgum, cum regio Danico Admiralio, anno 84. Tertiò cum Ernesto de Mandelschlo in Gallia, anno 85. Quartò verò in Belgio, anno 86. vbi vnus turmae equitum ductor fuit: Ac tandem in Gallia anno 87. Regis Galliae, Henrici III. partes secutus, non procul à Chaumperaulx à sicarijs globo aliquoties ex insidijs traiectus perijsset: Henricus, parens, qui Catharina filia, & Catharina, ex filia Oligarda, nepte, & tandem filio natu tertio Friderico in Gallia; nec non duobus fratris sui Pauli filijs, Ioanne in Polonia, & Daniele etiam in Gallia, spatio vnus anni orbatus est, senex iuueni, mutato naturæ ordine, summo animi dolore affectus, inspiratum, minimeque opinatum hoc monumentum sacrauit.

*Non laudes aquare, sed exsuperare parentum,
Vincereq; haud vinci, mens mihi firma stetit.
Dj's aliter visum, qui mortem Marte propinant,
Laudem per fraudem, viuere perq; necem.
Nil morar, igniuomi pereo quòd fulmine teli.
Hoc queror, hoc doleo, clam quòd ab hoste necor.*

*Sic est. Sape malum peregrè comitatur euntes,
Atq; ibi mors præsto est, longè vbi abesse putas.*

INSCRIPTIO SACELLI ITZEHÖEN-
SIS IN SARCOPHAGO,

*Quem HENRICVS RANZOVIVS, mortalitatis memor, ex solido lapide excavari, & in præ-
nominati conditorij medio, ad se in eo sepe-
liendum, poni curavit.*

In hoc sarcophago conditus est HENRICVS RANZOVIVS, Iohannis equitis aurati filius, Henrici nepos, Bredonis pronepos, Caij abnepos, Regis Daniæ Christiani III. Friderici II. & Christiani IV. olim vices in Ducatibus Slesuicensi, Holsatiæ & Dithmarsici gerens, Præfectus arcis Segebergensis, Dominus in Bredenberg, Ranzovv, Ranzouisholm, Nutschovv, Melbeck, &c. qui vixit annos mortuus Anno

IOB. XIX.

Et ego scio redemptorem meum vivere: & in novissimo die me è pulvere excitabit.

HENRICVS RANZOVIVS VICARIVS
REGIVS: AD IMITATIONEM PONTANI de suo sarcophago.

*Vivus lapideum hunc mihi paravi lectulam,
In quo iacerem mortuus.*

*Noli obsecro me mortuum laceßere,
Qui vivus obfui nemini.*

HENRICVS ille namq; sum RANZOVIVS
Regis Dani vicarius.

Quem

*Quem plurimum plures amarunt Principes,
Suiq; passim subditi.*

*Quem docti honestarunt viri, cumq; improbis
Laude cumulauerunt probi.*

*Nunc, hospes, ecquis sim, aut mage fuerim, tenes:
Veruntamen qui tu sis,*

*Non cognitum est mihi. igitur ut te ipsum bene
Noscas rogo. His longum vale.*

NOSOCOMII GRONOVIENSIS

PROPE LVBECAM.

Deo Opt. Max. honestæque hominum societati
conseruandæ, nec non ærumnosæ pauperum ino-
piæ, & senectuti subleuandæ pium præstituri offi-
cium, hoc oppidulum atq; Nosocomium suis im-
pensis exstrui curarunt Henricus Ranzovius, &
Christina ab Halle, coniuges, domini & hæredes
in Bedenberg, Drakenburg, &c.

IN PAGO VVESTEN-

S E H E.

Nobili viro DANIELI RANZOVIO, Equiti
Holsato, domino castrorum Nienhoues, Troiebur-
gi & VVoldenborn, belli inter sereniss. Danorum
regem Fridericum II. & Suecos, per septennium
gesti, summo Duci & primario administratori:
multarum pugnarum acerrimarum, cum Suecis
manu prorsus impari commissarum, victori; in il-
lorum regione viarum abstrusarum, & ante hac
incognitarum inuestigatori ac inuentori: earun-
demque vrbum, pagorum & agrorum euerfori ac
depopulatori: de Rege ac regno Daniæ optimè
meri

merito, gentili, cognato & amico suo carissimo,
qui in obsidione arcis VVarburgæ tormēto ictus,
moriendo vincens, vitam viriliter profudit: HEN-
RICVS RANZOVIVS D. Ioannis filius, hoc non
tam priuati, quàm totius Danię ac Holsatię luctus
perpetuum monumentum mœrens non sine lacry-
mis erexit. Exstinctus est anno 1569. die 11. Nouēb.
Anno ætatis suæ quadragesimo.

INSCRIPTIO FONTIS IN
PAGO MVNSTERDORP.

Hunc fontem, olim D. Sixto sacrum, & potu
cōtra febrim salubrem, vetustate collapsum H. R.
anno Domini 1587. restaurauit.

Non procul à celebri Bredebergæ mœnibus arcis

Fons est, qui Sixto dicitur esse sacer:

Corpora lethali qui febre leuare putatur

Horrida, quæ quarta luce redire solet.

Scilicet hac virtus patuit per somnia Galli,

Ex quo quis medicas hauserat eger aquas.

Hunc pius Henricus Ranzo reparauit, & illi

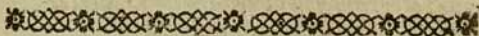
Restituit fonti, quod fuit antè, decus.

CATHARINÆ RANZOVIAE filiæ, Frideri-
ei Alefeldij vxori, post vnus diei morbum subito
mortis casu abreptæ, cum vixisset annos 23. men-
ses 5. dies 13. horas 4. HENRICVS RANZOVIVS
Vicarius Regius, ac CATHARINA ab Halle
parentes, præpostero naturæ ordine, in senio su-
perstites relictæ, insperatum hoc memoriæ sacrum
statuerunt.

Hac ego Friderici coniux Alefeldij in vrna

Dormio Ranzouia lux Catharina domus.

Nil nil praclari generis mihi profuit ortus,
 Nil tenera etatis tempora prima mea.
 Omnia mors aufert, diadema lignonibus aequans,
 Omnia Parcarum tollit auara manus.
 Disce hinc, quicumq; es, nostram qui prateris urnam,
 Quid sis, quid fueris, quidve futurus eris.
 Nil aliud mortalis homo est, quàm labilis aura,
 Pulvis, imago, vitrum, flos, cinis, umbra, sonus.
 Nil aliud fragile hoc corpus, quàm putre cadauer,
 Et dira illuies congeriesve luti.
 Nil aliud vita haec, quàm semita plena malorum,
 Cumq; dolore labor, cumq; labore dolor.
 At mors aeterna est requies, via certa salutis,
 Et torrens vitæ principiumq; nouæ.
 Felix qui Domino, cùm possit viuere, viuuit,
 Et Domino moritur, cùm venit hora mori.

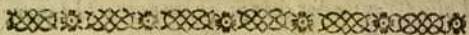
A P E N R O D A E.

INSCRIPTIO MONVMENTI IDAÆ
 RANZOVIAE.

Ipsa loquitur.

Optimum quidem est, Sileno teste, non nasci,
 aut natum citò mori. Ast ego illud impro-
 bo, hoc probo. Illud, inquam; Si enim non
 nata, nec homo, nec imago Dei opificis fuisset.
 Hoc; Si enim non tam citò mortua, multis expò-
 sita fuisset morbis & periculis. Cùm itaque per
 mortem ad vitam, de peregrinatione ad patriam,
 ab æstu ad refrigerium, ex agone ad brauium, dul-
 ci somno sopita peruenerim, gratulor mihi, quòd
 & ego IDA Ædea & imago Dei mei nascendo facta,
 quod-

quodque citò moriendo ego Ida ita innumeris sim
præcepta malis: Nunc autem trimula hîc Apenro-
da sub monumento à patre Caio Mauritij filio, &
matre Elisabetha Henrici trium Daniæ Regum Vi-
centij filia, vtrisque Ranzouijs erecto, resurrectio-
nem carnis expectans recubo, mortua XXIV. Fe-
bruarii, sepulta XXII. Martij, Anno Domini M.
D. XCI.

ANGLICA.

IN LONDINVM IVL. CAES.
SCALIGER.

VRbs animis, numeroq; potens, & robore gen-
Vel cunctos præ se despicit vna deos. (tis,
Torna peregrinis, sed non & inhospita, merces
Vicinis patrias aggerit, atque petit.
Contemnis, cui das, tanquam ipso munere maior,
Odisti vnde petis, ne videare minor.
Dicat, quid bello valeas, Aquitania. quid non:
Et Nortman, & cum Saxone Roma vetus.

IN ECCLESIA B. PETRI VVEST-
MONASTERII.

Labilitas, breuitas mundana prosperitatis,
Calicapræmia, gloria, gaudia danda beatis,
SEBERTVM certum iure dedere satis.
Hic Rex Chrificola verax fuit hac regione,
Qui nunc calicola gaudet mercede corona.
Rex humilis, docilis, si ius, & pius, inclyns iste

Sollicitè, nitidè, tacitè, placidè (bone Chrifte)

Vult seruire tibi, perficiendo sibi.

Ornat mores, spernit flores, lucis auaræ

Gliscens multum Christi cultum latificare,

Ecclesiam nimiam nimio studio fabricauit

Hac illæsa manus, quæ fundamenta locauit;

Hinc septingentis annis terra cumulatus

Christi clementis instinctibus inde leuatus.

Isto sub lapide nunc iacet ipse, vide.

Atq; domum Christo quia mundo fecit in isto,

Nunc pro mercede cali requiescit in ade.

Respice mortalis, promissio sit tibi talis.

Accipies, si des; nil capies, nisi des.

Es Christo qualis, & erit Christus tibi talis,

Dapsilis esto sibi, largus eritq; tibi,

Effectus, non affectus, si reddere possis,

Debet censer; nil est, si reddere possis,

Tunc bonus affectus pro facto debet haberi;

Sicut de lignis per aquam depellitur ignis,

Sic mala commissa sunt donando remissa.

Reddet ad vsuram, quod quis dat nomine Christi,

Nam vitam puram pro paruo dat Deus isti.

*Obijt anno Domini D C. xvi. vltima Iulij. Versus
quales ætas illa parturiebat.*

ALIVD. S. EDVARDI.

Omnibus insignis virtutum laudibus heros

Sanctus EDVARDVS, confessor, rex venerandus,

Quinto die Iani moriens super æthera scandit.

SVRSVM CORDA.

Moritur anno Domini 1065.

IBIDEM.

*Tertius HENRICVS iacet hic pietatis amicus,
Ecclesiam stravit istam, quàm post renouauit,
Reddet ei munus, qui regnat trinus, & vnus.*

*DVLCE BELLVM INEXPERTIS,
Viuerè desijt anno Christi M. CC. LXXIII.*

IBIDEM.

*EDWARDVS primus Scotorum malleus hic est.
Dum vixit Rex, & valuit sua magna potestas,
Fraus latuit, pax magna fuit, regnauit honestas.*

*PACTVM SERVA.
Obijt anno Christiano M. CCC. V. III.*

IBIDEM.

*Hic decus Anglorum, flos regum prateritorum,
Forma futurorum, rex clemens, pax populorum,
Tertius EDWARDVS regni complens Iubilæum,
Inuictus Pardus, pollens bellis Machabeus,
Prosper dum vixit, regnum pietate reuixit,
Armipotens rexit, iam Cælo Cælice Rex sit.*

*.....
Tertius EDWARDVS fama super æthera notus.*

*PVGNA PRO PATRIA.
Moritur anno Domini M. CCC. LXXVII.*

IBIDEM.

*Septimus hic situs est HENRICVS gloria regum,
Cunctorum, illius qui tempestate fuerunt,
Ingeniu, atq; opibus, gestarum nomine rerum,
Accessere quibus natura dona benigna,*

*Frontis honos, facies augusta, heroica forma,
Iunctaq; ei suavis coniux, perpulcra, pudica,
Et fecunda fuit, felices prole parentes,
Henricum quibus octauum terra Anglia debes.*

MEMORIAE SACRVM.

MARGARETAE DOWGLASIAE, Matthæi
Stuarti Leuenosiæ Comitissæ vxori, Henrici VII.
Angliæ Regis ex filia nepti, potentissimis regibus
cognatione coniunctissimæ, Iacobi VI. Scotorum
Regisauis, Matronæ sanctissimæ, moribus & inui-
cta animi patientia incomparabili P.

*Margareta potens virtute, potentior ortu,
Regibus ac proavis nobilitata suis.
Inde Calcedonijs, Australibus, inde Britannis
Edita Principibus, Principibusq; parens.
Quæ mortis fuerant, soluit letissima morti,
Atq; Deum petijt, nam fuit ante Dei.*

G V I L I E L M I P V N T E R I
M V S I C I.

*Æthereos inter ciues, animasq; beatas
PVNTERVS summum iam canit ante Deum;
Gratus erat terris viuendo, legendo, canendo;
Calo nunc viuit, nunc legit atq; canit.
Sic tribus ille locis superest: sunt namq; repostæ,
Claustreis ossa, choro laus, animusq; polo.*

CATHARINAE REGINAE HENRI-
CI IIX. VXORIS.

*Ille ego, quæ Regi poteram placuisse marito,
Et forma, & castis moribus, & genere:*

*Postquam me thalamis exclusit adulter a patris,
Emorior, solo funere grata viro.*

EPITAPHIUM THOMAE MORI,
QVOD PAVLÒ POST ABDICATVM
IHNIVS Cancellarij ipse sibi composuit,
& sepulcro suo affixit.

THOMAS MORVS, vrbe Londinenſi, familia non celebri, ſed honeſta natus, in literis vtrumq; verſatus, quum & cauſas aliquot iuuenis egiſſet in foro, & in vrbe ſua pro Shyreno ius dixiſſet, ab inuictiſſ. Rege Henrico VIII. (cui vni Regum omnium gloria prius inaudita contigit, vt fidei deſenſor, qualem & gladio ſe & calamo verè præſtitit, meritò vocaretur) adſcitus in aulam eſt, delectuſque in Concilium, & creatus Eques, Proquaſtor primùm, poſt Cancellarius Lancaſtriae, tandem Angliae miſero Principis fauore factus eſt. Sed interim in publico Regni Senatu lectus eſt orator populi, præterea Legatus Regis nonnunquam fuit, alias alibi; poſtremò verò Cameraci, Comes & collega iunctus Principi legationis Cuthberto Tonſtallo, tum Londinenſi, mox Dunelmenni Epifcopo; quo viro vix habet orbis hodie quicquam eruditius, prudentius, melius. Ibi inter ſummos Chriſtiani orbis Monarchas rurfus reſecta foedera, redditamque mundo diu deſideratam pacem, & lætiſſimus vidit, & Legatus interfuit.

Quam ſuperi pacem firmant, faxintq; perennem.

In hoc officiorum vel honorum curſu quum ita verſaretur, vt neq; princeps optimus operam eius improbareret, neque nobilibus eſſet inuiſus, neque iniucundus populo; furibus autem, homicidis, hz-

reticisq̃ue molestus: Pater eius tandem Ioannes Morus Eques, & in eum Iudicum ordinem à principe cooptatus, qui Regius confessus vocatur, homo ciuilis, innocens, mitis, misericors, æquus & integer, annis quidem grauis, sed corpore plusquā pro ætate viuido, postquam eò productam sibi vidit vitam, vt filium videret Angliæ Cancellarium, satis in terra iam se moratum ratus, lubens migravit in cælum. At filius defuncto patre, cui, quamdiu supererat, comparatus, & iuuenis vocari consueuerat, & ipse quoque sibi videbatur, amissum iam patrem requirens, & editos ex se liberos IV. ac nepotes XI. respiciens, apud animum suum cepit per senescere. Auxit hunc affectum animi, subsequuta statim velut adpetētis senij signum, pectoris valetudo deterior. Itaque mortalium harum rerum satur, quā rem à puero semper optauerat, vt vltimos aliquot vitæ suæ annos obtineret liberos, quibus huius vitæ negotijs paulatim se subducens, futuram posset immortalitatem meditari, eam rem tandem (si coeptis annuat Deus) indulgentissimi principis incomparabili beneficio resignatis honoribus impetrauit, atque hoc sepulcrum sibi, quod mortis eum nunquam cessantis adrepere quotidie commonefaceret, translatis huc prioris vxoris ossibus, extruendum curauit. Quod ne superstes frustra sibi fecerit, néue ingruentem trepidus horreat, sed desiderio Christi lubens oppetat, mortemque vt sibi non omninò mortem, sed ianuam vitæ felicioris inueniat, precibus eum, Lector optimè, spirantem, precor, defunctumque prosequere.

THOMAS MORVS IAM SECVRI FE-
RIENDVS AD FILIAS ET
populum.

Ne lugete meo confusa funere, nata:

Ipse ego mutari non mea fata velim.

Truncum terra teget, si Rex non abnuet vrnam;

Et mea iam terris nomina nota volant.

Libera mens superos repetet, neq; seruiet vnquam:

In partem hanc quod agat, nulla securis habet.

Tu quoq; spectator, tranquillum si cupis auum

Exigere, & letho fortior esse tuo.

Qui tibi membra cadant, nullo in discrimine pone,

Quum sint natura lege caduca suae.

NICOLAO GRVDIO Auctore.

THOMAE MORI ANGL.
CANCELL.

Quis iacet hic truncus? cuius caput ense recisum est?

Quae natat in tetro sanguine Canicies?

Hic est ille THOMAS MORVS. sic fata rependunt

Tristia multa bonis, & bona multa malis.

Quae circumfistunt Diua lugubre cadauer?

Diua tenax veri, sancta, fides, Nemesis.

Quarum prima fuit causa, & fuit altera mortis,

Vlrix iniusta tertia cadis erit.

Anno Domini M. D. XXXV. VI. Non. Iulij.

PIIS MANIBVS D. IOANNIS FI-
SHERII, PONTIFICIS
Rossensis.

Interpres cali in terris, dum vita manebat,

Rossensis populi praeses, amorq; tui.

Impr.

*Improbate postquam damnantem facta necavit,
 Ac tua Rex posuit Colla resecta foro:
 Ille malis male securis fruitur hymenæis:
 Tu summo adsistis victima nota Deo.
 Tequæ nouum inde getem cingit plaudente corona
 Gens superûm, & tanta gaudet amicitia.
 Fortunata senex, odiumq; irasq; profanas,
 Qui mutas calo? fluxaq; perpetuis.
 Quam densa attonitas obcæcant nubila mente!
 Quantû heu nostra nigra tempora noctis habem!
 Illa tamen veniet lux, prolabantibus annis,
 (Sic erit, ô, tota sentio mente Deum.)
 Anglatuam cùm gens melior venerabitur umbram,
 Collecta auratis ossa regens oculis.
 Interea hæc capite, ô Manes solatia sancti,
 Indigna & lacrymans funera sæpè fleam.
 Capite mulctatus obiit Londini, anno salu-
 tis humanæ M.D.XXXV.*

IN D. PAULI.

THOMAS LINACRVS, Regis Henrici VIII.
 Medicus, vir & Græcè & Latinè, atque in re medi-
 ca longè eruditissimus, multos ætate sua languen-
 tes, & qui iam animam desponderant, vitæ resti-
 tuit: multa Galeni opera in latinam linguam, mi-
 ra & singulari facundia, vertit. Egregium opus de
 emendata structura latini sermonis, amicorum
 rogatu, paulò ante mortem edidit. Medicinæ
 studiosis Oxoniæ publicas lectiones duas, Can-
 tabrigiæ vnam, in perpetuum stabiliiuit. In hac
 vrbe collegium medicorum fieri sua industria
 curauit, cuius & Præfidentis primus electus est.

Fraudes dolosque mirè perosus, fidus amicis, omnibus Ordinibus iuxta carus: aliquot annis, antequam obiret, Sacerdos factus, plenus annis ex hac vita migravit, multum desideratus, anno 1524. 20. Octob. cuius animæ sit Deus propitius.

Aliquantò altius tumba cum Phoenice, & inscriptione: VIVIT POST FVNERA VIRTVS.

Thomæ Linacro, clarissimo medico Ioan. Caius posuit M. D. LVII. m. Aug.

IBIDEM.

IOANNIS COLETI S. THEOL. DOCT.
DECANI HVIVS ECCLESIAE, ET
scholæ Paulinæ fundatoris.

Inclita IOANNES Londinæ gloria gentis,

Is, tibi qui quondam, Paule, Decanus erat,

Qui toties magno resonabat pectore Christum,

Doctus & interpres fidus Euangelij:

Qui mores hominum multum sermone disertus

Formarat, vitæ sed probitate magis.

Quiq; scholam struxit celebrem cognomine IESV,

Hac dormit tectus membra COLETVS humo.

Floruit sub Henrico VII. & VIII. Regibus.

IBIDEM.

DEO TRINO ET VNI OPT.
MAX. SACR. AC

Æuiternæ memoriæ nobilissimi honoratissimi
omniq; virtutum & eruditionis genere præstan-
tissimi viri Domini ADOLPHI à MEETKERKE
Brugensis equestris ordinis, summi Flandriæ Con-
cilij præsidis dignissimi & iustissimi, in creandis

per Flandriam vrbiū ciuitatumq; magistratibus legati perpetui. Qui difficillimis Belgarum temporibus illustrem locum consiliarij status, in supremo trium ordinum Belgicarum Prouinciarum senatu, multis principibus iunctus collega, plus quā decennium sustinuit, Legationes quoq; eorundem ordinum nomine apud varios Germaniæ superioris & inferioris Principes, Regem Galliæ, eiusque fratrem Principem Alenconium, tum etiam apud serenissimam hanc Angliæ &c. Reginam principi Hauræo factus collega, summis de rebus, maxima fide, summaque cum laude, obiit. Eximiæ cognitionis, cum Iurisprudentiæ, tum historiæ fama celeberrimus. Nec minus à bonarum artium, humanarumque disciplinarum & linguarum, præsertim Latinæ & Græcæ (quarum posterioris fuit restaurator) eruditione commendatissimus. Quodque primum omnium est, pietatis in Deū & homines, & Iustitiæ cultor studiosissimus, cuius causa omnibus supradictis honoribus relictis, exilium, etiam si ipsi in sua senectute durum, libens suscepit. Is natus annos L XIII. mens. VI. Prid. Non. Octobris, Anno post natū Messiam Saluatorem nostrum CIO. IO. XCI. ex hac peritura ad perennem vitam emigravit, cum ex duabus nobilissimis selectissimisque vxoribus, tam virtute quā genere clarissimis, Dn. Iacoba Ceruina, & Dn. Margareta à Lichteruelde, plurimos suscepisset vtriusque sexus liberos. Ex quibus moriens sex, ex qualibet vxore videlicet tres, reliquit superstites.

Ex priore, Balduinum; qui cæso nuper in expugnatione Dauentriæ fratre suo primogenito Dn. Nicolao militum Duce fortissimo, militibus dicti fratris sui à serenissima Angliæ Regina est præfe-

ctus. Adolphum patri cognominem, à fratre in ordine militari secundum; & filiam Annam, uxorem clarissimi viri Domini Pauli Knibbij Iurisc. & Sereniss. Daniæ Regis Consiliarij.

Ex posteriore filium anniculum Eduardum, & duas filias Elizabetham & Salomen, tres liberalissimæ indolis & formæ infantes.

Cui placidè in Christo humanæ gentis sospitatore obdormienti, hoc meritis ipsius debitum mortale monumētum, immortalis amoris & reuerentiæ, Petrus ab Heila, dictus Varheila Brugenf. Iurisc. popularis, ciuis, & amicus eius mœstis. pos.

In symbolum nobilissimi, honoratissimi, omnique virtutum & scientiarum genere cumulatissimi viri Dn. ADOLPHI à MEETKERKE Brugenfis, equestri ordinis, summi Flandriæ præsidis dignissimi & æquissimi.

Sunt autem duæ dextræ inter se iunctæ, quarum una armata est, altera inermis, quibus tertia è nube superueniens duas priores complectitur, additis his verbis ad nomen Adolphi alludentibus:

ΦΙΛΟΙΣ ΕΧΘΡΟΙΣ Τ' ΑΔΕΛΦΟΣ.

ET AMICO FRATER ET HOSTI.

Quid manus armata est? hostis. Quidnam altera? amicus.

(que capit.

Tertia? MEETKERKVS, qui manum vtram-

Quid Græcæ voces? ET AMICO FRATER ET HOSTI.

Vocum harum interpretres vita Mekerke tua est.

Petrus ab Heila, dictus Verheila, Brugenfis,
Iurisconsultus.

IN CHORO TEMPLI D.
DIONYSII.

Anima super aethera viuunt.

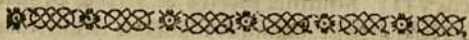
IACOBO COLIO G. F. BELGAE
Regis HENRICI VIII. munere Angl. indigenae,
mercatori probo:

Qui obiit ann. Christi CIO. IO. XC I. suo
LXXIIX. & ELIZAB. ORTELIAE Q. Ob.

An. Christi CIO. IO. XCIV.

Connubio nuper, nunc tumulo iunctis
IACOBVS COLIVS parentib. pientiff.
H. M. F. C.

CHRISTO DVCE ET OSSA RESVRGENT.
COLII & ORTELIAE (iunxit quos tædaiugalis)
Astra simul animas, iungit hoc ossa solum.

CANTABRIGIAE.

IN TEMPLO CATHEDRALI.

NICOLAUS VVOTONVS Roberti VVo-
toni Equitis aurati ex Anna Belknappa fi-
lius, vtriusque Iuris Doctor, Ecclesiae huius
primus, itemq; metropolitanæ Ecclesiae D. Petri
Eboracensis Decanus: Henrico VIII. Eduardo VI.
Mariae & Elisabethæ Angliæ Regib. à secretis con-
silijs, ad Carolum V. Cæsarem bis, ad Philippum
Hispaniæ regem semel, ad Franciscum primū Fran-
corum Regem, ad HENRICVM secundum eius
filium ter, ad Mariam Hungariæ Reginam Belgæ-
rum præsidem semel, ad Guilhelmum Cluensium
Ducem bis, legatione functus. Renouatæ pacis in-
ter Anglos, Francos & Scotos, inter Guinas &
Arderam,

Arderam anno 1546. similiter & ad Castrum Cameracense, anno 1559. Denique Edimburgi Scotiz anno 1560. Oratorum munus. Hic tandem ferè septuagenarius requiescit. Hæc ille ante mortem & ante morbum, quasi fatalem diem præsentiens, & cygneam cantionem Prophetice canens sua manu in museo scripta reliquit. Qui apud tales Principes diuina prouidentia gubernante, laudabiliter & in tot ac tantis causis, quarum magnitudo grauissima, vtilitas publica fuit, feliciter bonam vitæ suæ partem consumpsit, eum viuum sapientem, & experientissimū ipsa inuidia iudicare debet. Quam semper ab omni contentione honorum fuerit alienus, illud declarat, quòd ad hanc Ecclesiasticam dignitatem non ambitione vlla sua inflātatus, nec amicorum opera vsus aspirauit, sed eam vtramq; Henricus VIII. hominis merito & virtute prouocatus, vtrò detulit. Cumque idem rex illustrissimus morbum lethale ingrauescere persentiret, & Eduardi Principis sanè excellentissimi, adhuc tamē pueri & Reip. administrandæ imparis, imbecillā ætatem senili prudentia secretioris consilij sui regendam existimaret; illis ex sedecim, quos supremæ voluntatis suæ testes & vindices testamento instituit, hunc Nicolaum absentem tum in Francia legatum vnum esse voluit. Eduardo regi iam medio regni curriculo propè confecto, vnus ex primarijs secretarijs fuit, quem locum diutius tenere potuisset, nisi & suis & assidujs amicorum precibus abdicanti veniam impetrasset. Corpus illi erat gracile quidem & paruum, sed erectum, habitudo sana, vultus liberalis, victus exquisitus, quem semel tantum in die capere consueuerat. valetudo adeò firma, vt rarò morbum aliquem senserit. animus verò

totus libris ac literis dicatus, artium, Medicinæ, Iurisprudentiæ, & Theologiæ studio intentus, linguarum Romanæ, Italicæ, Gallicæ, & Germanicæ inferioris cognitione pulchrè exornatus. Ita vir iste genere clarus, legatione clarior, domi ac foris clarissimus, honore florens, labore fractus, ætate confectus, postquam Decanus huic Ecclesiæ annos 25. dies 293. præfuisset; Londini Ianuarij 26. anno nostræ salutis 1560. piè & suauiter in Domino obdormiuit, Thoma VVottone nepote hærede relicto, qui ei hoc monumentum non honoris ergò, quo abūdauit uiuus, & florescet mortuus; sed amoris causa, quem memoria colet, vt debet, sempiterna, consecrauit.

O X O N I A E.

STruxit HVGO PRITIVS tibi clarapalatia
IESV,

Vt Doctor legum pectora docta daret.

Quos versus cum vir quidam non illepidi ingenij transiens perlegisset, atque PRITII illius exactam ætatem, simul & operis vixdum inchoati magnitudinis animo expendisset, tale distichon illi disticho opposuit.

*Nondum struxit HVGO, vix fundamenta locauit:
Det Deus, vt possis dicere: struxit HVGO.*

GALLICA.

PARISIENSIA.

IN LVRETIAM IVL. CAES.

SCALIGER.

ET AD-

Francigenæ princeps populosa Lutetia gentis,
 Exerit immensum clara sub astra caput.
 Hic ciuis numerum, ars precium, sapientia finem
 Exuperant, superant thura, precesq; DEOS.
 Audijt, obstupuitq; hospes: factusq; viator
 Vidit: & haud oculis credidit ipse suis.

AD CARTHUSIANOS.

Primus in hac Christi director ouilis eremo
 Fundatorq; fui, qui tegor hoc lapide.
 BRVNO mihi nomen, genitrix Germania, meq;
 Ad Calabros traxit grata quies nemoris.
 Doctor eram, praco Christi, vir notus in orbe,
 Insuper illud erat gratia, non meritum.
 Carnis vincla dies Octobris sexta resoluit,
 Ossa tegit lapis hic spiritus astra petit.

IN MONASTERIO S. GERMANI PRATENŒ.

In cella sed eas; sanctam dedit illa quietem,
 Teq; poli rectum, crede, docebit iter.
 Nec Benedictina violabis dogmata normæ,
 Si tua te clausum Cellula semper habet.

IN S. VICTORIS.

Discite mortales sortis memoranda suprema
 Fata, quibus mors est indita, vita brevis.
 Nobile Pontificū decus hac REGINALDVS in vrna
 Occubat exiliū contumelatus humo.
 Parisiæ quondam præsul celeberrimus vrbis,
 Fatali ad superos sorte vocatus obit.

*Quisquis ades, sic te fragilem memorare viator.
Mors est certa, brevis gloria, vita nihil.
Obijt anno suprà M. CC. LVIII.*

IBIDEM.

*Seu confecta fuit senio, seu floruit ætas,
Hunc tenuit quouis tempore cura triplex:
Reddere vota Deo, scriptura incumbere sacra,
Imbuere hanc sacra religione domum.*

IBIDEM.

MATTHIAE TOZATI.

*Occidua tandem prostratus mole senectæ
Hic recubans taceo, qui ore trilinguis eram.
Obijt anno M. D C I.*

IBIDEM.

IN AEDE DE S. VICTORE.

*Hæres peccati, natura filius iræ,
Exiliq; reus, nascitur omnis homo.
Vnde superbit homo? cuius conceptio culpa;
Nasci pœna; labor vita; necesse mori est.
Vana salus hominis, vanus decor, omnia vana,
Inter vana nihil vanius est homine:
Dum magis alludit præsentis gloria vitæ;
Præterit, imò fugit: non fugit; imò perit.
Post hominē vermis, post vermem fit cinis, heu heu
Sic redit in cinerem gloria nostra simul.
Hic ego qui iaceo miser & miserabilis Adam,
Vnam pro summo munere posco precem.
Peccaui fateor, veniam peto, parce fatenti,
Parce pater: fratres parcite: parce Deus.*

M. RL

M. RICHARDI DE S. VICTORE.

Nil tibi Parca ferox nocuit, quæstamina paruo
 Tempore tracta graui rupit acerba manu.
 Plurima namq; tui superant monumenta laboris,
 Qui tibi perpetuum sint paritura decus.
 Segniter vt lento sceleratas mors petit ades;
 Sic propero nimis it sub pia tecta gradu.

PETRI COMESTORIS.

PETRVS eram, quæ petra tegit: dictusq; Comestor.
 Nunc comedor. viuus docui, nec cesso docere
 Mortuus, vt dicat, qui me videt incineratum,
 Quod sumus, iste fuit, erimus quandoq; quod hic est.

IN S. MATVRINI.

ROBERTI GVAGVINI HISTORICI
 Belgæ.

Illustris Gallo nituit qui splendor in orbe,
 Hic sua ROBERTVS mēbra GAGVINVS habet.
 Si tanto non seu a viro Libitina pepercit;
 Quid speret docti cætera turba chori?

Anno 1501. 22. Maij.

IOAN. DE SACROBOSCO.

De SACROBOSCO qui cōputista IOHANNES
 Tempora discreuit, iacet hic à tempore raptus.
 Tempore qui sequeris, memor esto quod morieris.
 Si miser es, plora: miserans pro me precor ora.

CVIACI.

BALDVINVS hiciacet: hoc tecum reputa, &
 vale.

vale. Mortuis vobis, Iurisprudentiam grauis corripit sopor.

FRANC. Bald. Iurisc. Ob. anno ætat. LIII. XI.

Nouemb. à partu virginis 1573. Papirius Massonus Balduini auditor P.

IN S. MARCELLI.

Hic iacet Magister PETRVS LOMBARDVS, Parisiensis Episcopus, qui composuit librum sententiarum, glossas Psalmorum & Epistolarum. cuius obitus dies est XIII. Kal. Augusti. mortuus est anno 1164.

IN TEMPO AVE MARIA.

Hoc angusto locò tegitur augustissimum cor Sereniss. Regis Portugalliæ D. ANTONI, huius nominis I. qui paterno iure ac populi electione regno succedens, ab eo per vim pulsus est, & in syluis aliquandiu latuit: Tandem, omnibus spretis, libertatem regni sui, & suorum, cunctis & bonis fruentis, & malis perferendis validissimè anteposuit. Sæcto post mortem corpore, omnia eius viscera tabida & infecta inuenta sunt, præter cor, quod, quia in manu Dei erat, ab eo incorruptum & illæsum seruatum fuit. Obijt plenus pietate, & in summa paupertate anno ætatis LXIV. Domini M. D. XCV. XXVI. Augusti.

IN FRANCISCANORVM.

*Præses eram: præses morior: post funera præses
Permaneo, recti fama perire nequit.
Antè loco pelli, vitæq; pericla subire,
Quàm sacra mutari patria sustinui.*

*Nil regem offendi, nil legem, nil quoque mentem,
 Vtque prius constans, integer emorior.
 Viue meo exemplo quisquis succedis honori,
 Mortuus & viuus tum bene & clarus eris.*

NICOLAI DE LYRA THEOL. D.
 DEFUNCTVS LOQVITVR.

*Ne me ignores properans dum plurima lustras,
 Qui sum, ex his nosces quæ pede busta teris.
 Lyra breuis vicus Normanna in gente celebris,
 Prima mihi vitæ ianua forsquæ fuit.
 Nulla diu mundi tenuit vesania natum,
 Protinus euasi religione minor.
 Vernolium admisit currentem ad sacra tyronem,
 Et Christi docuit me domitare iugo.
 Vt tamen ad mores legis documenta beata
 Addita planaret simplicitatis iter,
 Artibus ipse pijs & Christi dogmate fretus
 Parisi excepit sacra magisterij.
 It mox quaque vetus, & quaque recentior affere
 Pagina, Christicolis splendidiora dedi.
 Littera nempe nimis quæ quondam obscura iacebat,
 Omnis per partes clara labore meo est.
 Et quos sepe locos occidens littera tradit,
 Hos typicè humanis actibus exhibui.
 Extat in Hebræos firmissima condita turris
 Nostrum opus, haud vllis comminuenda petris.
 Insuper & nostri releguntur sepe libelli,
 Quos in sensa Petri quatuor arte tuli.
 Est quoque Quodlibetis non irrita gloria nostris,
 In qua tu iustus arbiter esse potes.*

Non tulit hac vltà vitam proferre merendo
 Omnipotens dominus, quo sumus & morimur.
 A cruce in cuius numeres si mille trecentos,
 Adiungens vnà quatuor & decadas,
 Illo me rapuit mors omnibus amula sæclo,
 Cum micat Octobris terna vigena dies.
 Iam quo tendis Nicholai illectus amore,
 Quo doctore tibi lex reseat a patet.

IN CHORO INTERIORI.

GVILIELMO FRÖELICH, nobili ac strenuo
 equiti: prudenti Soloturensi, ciuitatis Senatori: le-
 gionum Hel. trib. ob eximias animi virtutes, res-
 que præclare gestas ciuilius vniuersæque patriæ ac-
 ceptiss. qui cum x i. annos stipendijs regijs magna
 animi alacritate militasset: ter signis collatis con-
 fixisset: suos veteranos magno discrimine (natio-
 nis alioqui fortiss. insuetum) per æquor in Italiam
 traieciisset: tandem sexagenarius, cui quiescendum
 erat, vt eadem perpetua animi constantia erga
 Francorum Reges persisteret, præfectus x x i. sig-
 nis postremò in Gall redijt, vbi Luteriæ fati con-
 cessit. Eius ciues & cognati, (quorum è numero
 patrueis ipsius Capitan. Guilielmus Tuggnierus,
 cogn. Frölich, primus fuit) gratiss. pientiss. ani-
 mis funus mortemque prolecuti: hoc monumen-
 tum posteritati, in memoriam heroicæ virtutis,
 moesti ac moerentes pos. anno M. D. L X I I. die i v.
 mens. Decemb.

IBIDEM.

REGINALDO DANGERNERO equiti for-
 tiss. cum strenuam operam in omnibus bellis Ca-
 role

rolo VIII. & Ludouico XII. régibus Gallis nauasset: & ad senium vsque sanctè & prudèter, cum summa apud omnes gratia, vixisset: ex labore ad quietem, ex breui æuo ad perpetuum, cum summo tamen omnium, præsertim nobilium, mœrore erepto: Vincentius F. memor patrem æqua cum reliquis mortalibus lege natum, vt omnib. horis mori posset, memoriam, non luctu, aut ægritudine, sed pietate vt coleret, paterni beneficij ergo posuit. Obijt M. D. XXX.

IBIDEM.

M. ANTON. GALLERATO nobili viro, Cremona patria, equitum præfecto, Mauretæ ab incursoribus (dum Lugdunum Christianissimi Caroli noni Francorum regis iussu, belli commodo per expeditos equos peteret) ex insidijs trucidato, M. Ant. Martinégus de Columna, Villæ claræ Comes, sub cuius ductu tunc stipendia fecerat, amico militique dilecto mœrens posuit, ne maximæ inter eos beneuolentiæ memoria aboleretur. Vixit annos XXVI. Obijt tertio nonas Aprilis, anno à partu Virginis M. D. LXVIII.

IBIDEM.

ALBERTO PIO de Sabaudia Carpensium Principi, Francisci Regis fortunam secuto, quem prudentia clarissimū reddidit, doctrina fecit immortalem, & vera pietas cælo inseruit, Hæredes mœstiss. PP. Anno M. D. XXXV. Vixit ann. LV.

DOCTORIS ALEXANDRI
ALENSIS.

Gloria doctorum, decus, & flos Philosophorum,

Auctor

*Auctor scriptorum vir ALEXANDER variorum,
Norma modernorum, fons veri, lux aliorum,
Inclutus Anglorum Archileuita; sed horum
Spretor cunctorum, frater collega Minorum,
Factus egenorum, sit primus Doctor eorum.*

Obijt anno M. CC. XLV. XII. Kal. Septemb.

R. P. GVILIELMI HICETI DOCT.

CELEBERR.

*Hic tegitur Pastor longè vigilantior Argo,
Quem reuocat plebs heu! & minor ordo gemit.
Vox populo dulcis, doctrina, modestia, Iuris
Diuini interpres, Theologia iacent.
Hoc ne terra foret caelesti clarior aula,
Est celeri ad superas nube receptus opes.
Moritur anno M. D. XXII. D. VIII. Augusti.*

F. SIMONIS FONTANI DOCT.

AC LECT. THEOLOGIAE.

*Fons ego caelesti manans de fonte profundi,
Quas poto è sacri gurgite fontis aquas.
Hui sibi dum sitiens haurit fons, areo sed sic,
Vt redeam ad fontis prima alimenta mei.
Iam raptus, viuo. Christi me proluo fonte,
Quo mihi, quæ fuerat, desinit esse sitis.
Obijt xviii. Septemb. M. D. LVII.*

APVD. TEMPLARIOS.

*Habet interior Gallia longè antiquissimam fam-
iliam de Villiers Lisleadam, multis magnisque
rebus gestis clariss. regum amicitijs celeberr. vn-
de suis totiq; reip. Christianæ prodiit tantis dignus
natalib. Philippus, cuius modò viator monumen-*

tum cernis, honoris virtutisque ergo positum, hunc eò sua per gradus euexerunt merita, vt concordibus omnium votis in vniuersum suum ordinem obtinens imperium, eius militiæ magister fuerit, quæ Deo Opt. Max. est & Ioanni Zachariæ sacra. cellam hanc viuens, ineffabili tetragrammati **יהוה** nomini, extra quod nulli salus, vir pius ac religiosus dicatam voluit.

PSALM. LXXXIX.

SUPERVENIT MANSVETVDO, ET
RAPIEMVR.

ALIVD.

FRATER PHILIPPVS KERLEAV Trecorensis, ex Saliocanorum promontorijs, in illa spectata Celticæ Galliæ peninsula claris ortus maioribus, ordinum ductore patre, patruo necdum Diablinthrensi episcopo, Britannorum quondam ducum magnis de rebus apud exteros principes oratore, ex primarijs hospitalis Hierosolymitani militibus vnus, nullis non laborum iactatus, quandiu vixit, æstibus, dum molestiarum tandem superatis vndique fluctibus, in portu victor frui quieto coeperat temporaria, vocatus est ad æternam. Sic homines casto labore, fortuna caduca, querula vita, terras incolimus.

PSALM. XVII. HABAC. III.

PONET PEDES MEOS VT
CERVORVM.

Vixit integer æui annos septuaginta, militauit hospitali duo de quinquaginta octo, præfuit his ædibus vbi obdormiuit in Christo decimoquarto Iulij, anno redemptionis millesimo, quingentesimo, quadragesimo sexto.

ALIVD.

ALIVD.

FRATER ROBERTVS DAVBE, vulgo Rupe
 martia cognominatus, in nobili ad Rhodanum
 oppido Arelate insigni familia natus, per omnes
 hospitalis militiæ gradus inter suos multa cum
 laude enectus, ad magnam tandem sancti Aegidij
 præfecturam devenit in prouincia Narbonensi.
 demum per vniuersam Galliam promagister crea-
 tus (honos à magno militum magistro secundus)
 ad regem publico nomine legatus, rem sæpe ten-
 tatam, peneque desperatam, sua prudentia perfe-
 cit. ordini suo scilicet à priscis quondam regi-
 bus irrogatorum priuilegiorum specialem modo
 confirmationem, nouorumque concessione ab
 Henrico nunc rege consecutus. quum verò mul-
 tis & grauib; exantlatis laboribus ad quietem
 setemporariam pararet, vocatus est ad æternam.
 Vixit ann. LXX. militauit ann. XL. præfuit ann.
 IV. Obijt in legatione Lutetiæ in ædibus templi,
 die sabbati v. Octobris, anno Christi M.D.XLIX.
 Commilitones & amici fratres defuncto posue-
 runt.

IN TEMPLO S. AVGVSTINI AD

SEQVANAM.

Sacellum ædificauit PHILIPPVS COMI-
 NEVS Historicus, Belga, vbi ipsius & vxoris
 imago expressa; item, Epitaphium D. IOANNAE
 DE COMINIS F.

*Quingentis annis, bis septem & mille peractis
 In lucem quartam post idus Martius ibat,
 Octauamque parens Phœbus properabat ad horam,
 Communia occubuit generosa à stirpe IOHANNA,*

*Penthebria Comitiss Britanni sponsa Renati,
Atq; Argentonijs Domino prognata Philippo,
Chambeaq; Helena, mens hic in pace quiescat.*

*Moritur Cominæus in arce sua quam Argentomum vocant, an-
no 1509. xvi. Kal. Sept. Inde Lutetiam delatus apud Au-
gustinianos. Consule Encomia Belgarum Auberti Mirai.*

DEO OPTIMO MAXIMO, & diuturnæ me-
morix IANI IACOBI MEMNII, multis præcla-
ris muneribus honoribusque perfuncti, Iuriscon-
sulti antecessoris Tolozæ, propratoris Urbani Lu-
tetix Parisiorum, libellorum supplicum in regia
magistri, & regij in consilio sanctiore Consiliarij,
liberi mœstissimi posuerunt. Natus est Rupeforti
in Aquitania. Obijt Lutetix Parisiorum, anno à
virginis partu CIO. IO. LXIX. viii. Kal. Nouëb.
Vixit annos LXXIX. mens. v. dies XIII.

Æternum placida compostus pace quiescat.

PETRI QUIQVERANI EPISCOPI
SECENENSIS.

*Dum iuuenilis honos, prima lanugine malas
Vestit, & in calido pectore feruet amor,
Me rapuit, quæ cuncta rapit, mors inuida doctis
Hei mihi, cur vita tam brevis hora fuit?
Cur brevis hora fuit? rerum sic voluitur ordo,
Alternatq; suas tempus & hora vices.
Si fera longæva tribuissent fata senectæ
Tempora, venturis poma dedisset ager.
Flos perijt, periire simul cum cortice fructus,
Aridaq; ante suos poma fuere dies.
Nemo tamen lacrumis, nec tristia funera fletu*

Fæder.

Fadet: cur? volito docta per ora virum.

Obijt anno Domini M. D. L. xv. Kalend. Sept.
annos natus XXIV.

IRIDEM.

Ne taillez mains industrieuses
Des pierres pour couvrir BELLEAY,
Luy mesme at basty son tombeau,
Dedans ses pierres pretieuses.

REMIGII BELLAQVEI.

⁶ Poetæ Laureati, qui cum pietate & cum fide, vnde quinquagenariam pulcherrimè omnibusq; gratissimis vixit ætatem, extinctos cineres, Diuæ Cæcilie pijs sodalibus sollicitandos, supremi voti obseruantissimi curatoris, pridie Non. Mart. CIO. IO. LXXVII. moestissimo funere hoc in tumulo deposuerunt.

IN COLLEGIO SOCIET.

IESV.

Religionis amplificandæ studio HENRICVS III. Christianiss. Rex Franciæ atque Poloniæ, in Augustiss. IESV nomen pietatis suæ monumentum hunc primum lapidem in eius templi fundamenta coniecit, Anno Domini CIO. IO. LXXXII. D. xx. April.

IN D. MARIAE.

Paulus AEmilius Veronensis, huius Ecclesiæ Canonicus, qui præter eximiam vitæ sanctitatē quantæ quoque doctrinæ præstiterit, index atque testis est historia de rebus gestis Francorum, posteris ab eodem prodita. Obijt anno Domini millesimo

quingentesimo vigesimo nono, die quinta mens-
is Iulij.

Τὸ Χριστὸ ἀπαντῶν σωτῆρ.

dicatum

Pijs dormientium animis.

Nobili viro IOANNI VOLANTIO, quon-
dam Neustriæ quæstori diligentissimo, regiæque
aulæ à secretis fidelissimo, coniugi suo charissimo,
Izabella Bruna, in certam resurrectionis spem fie-
ri curauit 1556.

QVI LOQVITVR DORMIT.

Vitam transegi persunctus honoribus amplis,

Displicui nulli, iam tibi munde vale,

Nunc cinis, at viuam, iudex cùm venerit æquis

Omneis ante suum sistere iudicium.

IOANNI VOLANTIO patri chariss. mœ-
rens filius fecit.

Obijt 1550. 13. Calend. Septembr.

LVDOVICVS GATANT, probus senator,

Quem nulla flexit vnquam cupiditas,

Durum laborem qui respuit nunquam,

Qui populo vixit magis quàm sibi,

Sepultus isto iacet in sepulchro.

Idem impiger lustra nouem vixit,

Sed ter quinq; lustra natus decessit.

Perpetuæ memoriæ Bernardus Fortia Senator
defuncti gener posuit. Interijt die prima
Octob. 1565.

IN COEMETERIO.

ΘΕΟΣ ΕΝΘΕΛΠΙΑΙ.

IO. COGNETII V. impr. summæ piet. ac relig. agendis in cur. pupill. vid. & paup. causis patroni clariss. & frequentiss. Radeg. item Ferrutiæ integerr. matris f. ac omnibus mulieris fortis doc. insignitæ ciner. Angel. & Guill. fratres, tam sanctis parentibus Deo grati & gloriæ, non admodum exquisito opere hunc tum. pos. Virum vxor obiens anteuertit xvi. Cal. Febr. anno à restit. sal. M. D. XLII. cuius obitu sol. matr. totus ille Christum spirans, Christo inspirante & vltro vocante, in sacerdotum ordinem cooptatus est, non vt sacerdotiorum reditu augeretur, quæ sæpius oblata recusauit; sed vt sacræ illius victimæ iugi & perpetua oblat. Dei spiritu & gratia auctior fieret. Is quoque vt in otio nec otiosus, nec sibi vixit, excerpta multa ex utr. Testam. Patrumque comment. in vnū vol. digessit: cogitans, vt dicere solebat, sacerdotum, qui instructam biblioth. non haberent, tantillo diuinarum sentent. fasce leuare inopiam. Quæ omnia ne gratiæ potius & assentat. quàm veritati tributa, viator, putes, testem omn. illius temp. ordinum memoriam appellamus. Obijt Io. Cog. an. à partu Virg. M. D. XLVIII. ætat. LXXXII.

CRAINTE EN ESPOIR.

IACOBI CAGELLI REGIS ADVOCATI dignissimi.

Quid tam frequentes huc amici curritis?

A me quid expectatis hiantes amplius?

Non sat loquuntur, clamitantque marmora?

Nam

*Nam quātus erat CAGELLVS hoc tumulo iacens,
 Non possum, Apollo non potest, non deniq;
 CAGELLVS ipse, si resurgat, dicere.
 Quāto ingenij splendore, quanta argutia,
 Sapientia, scientia, eloquentia.
 Quā magno animo, quā libro, integro, probo.
 Quotquot fuerunt, temporibus omnes suis,
 Si non superauit, continuit certè pares.*

Hæc vix proferebat Antonius Lapiteus amicum
 illum lugens, qui decesserat ann. à seruatia
 hominibus 1541. Aug. Cal. 13. Oprate illi quie-
 tem perpetuam.

IN SVMMO TEMPLO.

*Quem cathedra decorauit honor, quē sanguis auitus,
 Quem morum grauitas, hīc iacet ODO situs.
 Presulis huius erat, quod habent hæc tempora rard,
 Mens sincera: manus munda: pudica caro.
 Lenibus hic lenis: toga nudis: victus egenis:
 Vita fuit iuuenis clara, probata senis.
 Bis sexcenteno Christi quartoq; bis anno
 Tredecimo Iulij transijt ODO die.*

IBIDEM.

HVGONI MYETAEQ, natalium splendore, &
 Iurisprudentia clariss. viro suo, Radegundis Moli-
 nia, vxor pientiss, nouissimum hoc fidei pietatisq;
 monumentū posuit, vt is ob oculos positus, libe-
 ris suis primū memoriā sui refricet, deinde cō-
 sanguineis, affinibus & amicis animam commen-
 det: cæteros verò officij admoneat, quādo eos fors
 eadem manet, tales in se, vbi decesserint, viuos
 quales, dum viuerent, in mortuos fuerint, experire-
 ros

ros. Obijt v. Idus Decemb. M. D. XXXIV. hîc in
familiari Myetæ gentis sepulchro conditus.

IN SS. COSMI ET DAMIANI.

Nobilissimo, pijsimo, omniq̃ue disciplinarum
genere cumulatissimo, D. CLAVDIO ESPEN-
CAEO, Theologorum huius seculi facilè princi-
pi, paterno quidem genere ex clarissima Espencço-
rum, materno illustri Vrsinorum familia orto, di-
uini verbi præconi celeberrimo, pauperum patri
benignissimo. qui cùm per XLVI. annos conti-
nuos in hac prima omnium Academia literis hu-
manioribus, Philosophicis & diuinis operam cum
omnium incredibili admiratione nauasset; à Rege
Christianissimo Francisco I. Melodunum, ab Hen-
rico II. Bononiam, à Francisco II. Aureliam, à
Carolo IX. Possiacum, inter religionis primos
huius augustissimi regni proceres, partim lega-
tus, partim orator, de re Christiana sanctissimè do-
ctissimeq̃ue disceptasset; permultos in sacrosan-
ctam scripturam commentarios edidisset; tandem
grauissimo calculi morbo diu multumq̃; vexatus,
cum omnium principum senatorũ, nobilium ple-
beiorumq̃ue luctu ac desiderio obiit, anno ætatis
LX. die v. Octob. M. D. LXXI.

Guido Gassarus Flamini⁹ Prior sanctæ Fidis apud
Columerios, eiusdem amanuensis, & per annos
XVII. negotiorum gestor deuinctissimus, hanc ef-
figiem cum suo elogio piæ domini charissimi &
benignissimi memoriæ erigebat, & mœrens pone-
bat, Anno M. D. LXXII. die vltima Ianuar.

IN COELESTINORVM.

*Hoc tecum illustris Pario LVDOICE sepulchro
Iuncta Valentina coniugis ossa cubant.*

Emerè

Emerito Insubris tibi iura ducalia sceptri,
 Tradita legitime premia dotis erant.
 Subiacet & Carolo clausus cum fratre Philippus,
 Inclyta iam vestri pignora bina thori.
 Magnificus Carolo nascens Ludouicus ab alto
 Hæc posuit larga busta suprema manu.
 Sforciadem indigna pepulit de sede tyrannum,
 Et sua qui Siculas sub iuga misit opes.
 Ut tantos decorata duces Aurelia iactat:
 Gallica sic illo sceptra tenente tument.

Quis tumulum posuit? regum Rex maximus ille
 Filius, & regum rex LVDOVICVS honor.
 Quando? post Ligurem, Insubre, Siculumq; trium-
 Post captos reges, Sforciadamq; duces. (phum,
 Quis iacet hic? magni heroës LVDOVICVS & vxor
 Alma Valentina, regia progenies.
 Aureli procures, Carolus cum fratre Philippo.
 Ille auus, illa auia est: hic pater, hic patruus.
 Qui genus? à Francis. studium quod? regna tueri,
 Bellaq; sanguinea sollicitare manu.
 Quæ mulier? Ducis Insubris pulcherrima prole
 Ius Mediolani sceptraq; dote dedit.
 Viuere debuerant, propter facta inclyta, semper?
 Debuerant: sed mors impia, cuncta rapit.
 Hos ergo rapuit procures? non, corpora tantum.
 Semper erunt animæ, gloria semper erit.
 Ludouicus Rex XII. quieti perpetus, & memo-
 riæ perenni, illustrissimorum Principum Ludoui-
 ci aui, Valentiniæ auia, Caroli patris, pijs-
 sissimorum pientissimorumque parentum, ac Philippi patrui.
 Feliciter M. D. III.

IBIDEM IN SACELLO DVCVM AVRE-
lianensium.

Adsta viator, non leue est precium moræ.
 Hic grande paruo cor duplex iacet loco,
 Regis Ducisq³, Regis Henrici Ducis
 Mommorancy Anna, per gradus qui singulos
 Ad militaris ordinis fastigium
 Peruenit, & res maximas sub maximis
 Domi forisq³, Regibus gessit tribus,
 Francisco & Henrico, vltimoq³, Carolo.
 Sed præcipua quo singularis & fides
 Inter Ducemq³, Regem ac Henricum foret
 Testata; corda iussit amborum simul
 Rex ipse poni pignus haud dubitabile,
 Quod iuncta eorum vita perpetuò fuit,
 Hic iuncta quorum mors habet vitalia.

DE EODEM GALLICE IBIDEM.

Cy dessous gist vn coeur plein de vaillance,
 Vn coeur d'honneur, vn coeur qui tout scauoit,
 Coeur de vertu, qui mille coeurs auoit.
 Coeur de trois Roys, & de toute la France:
 Cy gist ce coeur, qui fut nostre assurance.
 Coeur qui le coeur de iustice scauoit,
 Coeur qui le ciel honnora des' enfance.
 Coeur non iamais ny trophant ny remis,
 Le coeur des siens, l'effroy des ennemis.
 Coeur qui fut coeur du Roy Henry son maistre.
 Roy qui vouluit qu'vn sepulcre commun
 Les enfermast apres leus mort, pour estre,
 Comme en viuant, deulx mesmes coeur en vn.

IBIDEM.

Quem tot magnificis celebrem Bellona triumphis
 Reddidit Heroem Mauorte & Marte calente mi:
 Quem tot virtutum titulis, senioq³ verendum,
 Mente fideq³ etiam dederat sors provida seclis:
 Quem tot bellorum casus, tot signa trophæis
 Ampla, tot exstructis spolijs hostilibus arcus,
 Tot currus, aquila, monumentaq³ maxima rerum
 Victorem referunt extremos solis ad ortus.
 Quem ceu Scipiadem Reges timuere Ducesq³,
 Dum patria multos peperit cum laude triumphos:
 Quem ceu Pompeium demissis constat ab armis
 Ciuilem petiisse togam, potiora quietis
 Armis dona ratum, portum spirantibus vndis.
 Non cedens fato appensis ad carbasia remis.
 Annas magnanimus Dux Momorancius heros
 Occubuit, dum persequitur Regisq³ Deumq³
 Hostes, Parisia constructoq³ agmine tentant
 Urbis pinnatos furibundi inuadere muros.
 Sic pro Rege, fide, sic dum pro legibus arma,
 Ferre parat patrijs, libertatemq³ tueri;
 Consilio senioq³ grauis Dux occidit, astris
 Spiritus infertur, Pario sub marmore corpus
 Conditur exculto sacratum nobile busto.
 Pixide sceptrigeros queis deseruiuit in armis
 Henricum natumq³ Duces, splendentia regna,
 Lilia Francorum generoso corde secutus,
 Quorum corda sacris bustis auroq³ sepulta
 Exsuperans, tumulata suis amplectitur vlnis
 Cælestina domus, turritam pignore Memphini.

Ergo fit inuictus Gallus, sic transeat hospes,
 Regibus eterno cor iunctum fœdere Francis,
 Longauiq; Ducis resoluta corpore mentem
 AEthereos adÿsse lares, nomenq; perenne
 Oceanum Boreamq; suis mandasse triumphis.
 IN PACE REQVIES.

IN PEDE COLUMNAE.

Cor iunctum amborum longum testantur amorem
 Ante homines, iunctus spiritus ante Deum.

HENRICI II. CORDI S.

Pyramidos huius si quis mysteria gliscit
 Nosse, sub ista suo cor pede Regis habet.
 Virgineos habet triplici sub imagine vultus,
 Ac Charites trinas signat imago triplex.
 Prima fidem propriè signat, spem ritè secunda,
 Tertia dilectam denotat esse Charin.
 Quas rex Henricus miro possedit amore,
 Has veluti sponsas notus habebat amans;
 Firma Fides Regis, Spes certa, Charisq; perennis,
 Nullis temporibus deseruisse virum.
 Hinc fit vt admixtas cernamus iungere dextras,
 Quod nusquam fuerit Rex pius absq; tribus.
 Iure manus igitur coniunctas semper habentes
 Absq; tribus scandit nullus ad astra, docent.
 Carminis istius lectorem quemq; monebo,
 Hoc Regina suum cor cupit esse loco,
 Dum vitæ Lachesis præsentis finiet annos,
 Et fuerit propria morte secuta virum;
 Vt quorum fuerit cor vnum, atq; vna voluntas,
 Rr Dum

*Dum simul amborum mutua vita foret,
 Corporibusq³ suis vnum viuendo cubile
 Vt fuit, vt viuus spiritus vnus erat:
 Sic quoq³ mors properans minimè diuisit vtrumq³
 Vt fuit, illorum sic erit vnus amor.
 Istius ergò rei sit Pyramis optima testis,
 Quæ simul amborum corda ligata tener.*

DISTICHON.

*Hic sua rex, regina simul statuère reponi
 Corda, locus veri pignus amoris erit.*

IN S. IACOBI.

D. IMMORT. OPT. MAX. ET CHRIS-
 to Iesu hominum saluatori
 sacrum.

IOANNI FERNELIO Ambianensi Henrici II.
 Galliarum Regis Consiliario, & primo medico
 nobilissimo atque optimo, reconditarum & peni-
 tus abditarum rerum scrutatori & explicatori
 subtilissimo, multorum salutarium medicamen-
 torum inuentori, veræ germanæque medicinæ re-
 stitutori: summo ingenio, exquisitaque doctrina
 mathematico, omni in genere Philosophiæ cla-
 ro, omnibusque ingenuis artibus instructo, teni-
 peratissimis sanctissimisque moribus prædito, so-
 cero suo pientissimo, Philibertus Bercotius sup-
 plicum libellorum in regia magister, magnique
 regis CONSILII præses, affinitate gener, pietate
 filius, merens posuit, anno à salute mortalibus re-
 stituta M. D. LVIII. Obijt XXVI. April. an. M. D.
 LVIII. Vixit an. LII.

STEPHANVS GOVARDI AB AMERON-
GEN VLTRAIECTENSI, IOAN. F.
mœstus posuit.

*Quisquis ad hoc venies nō grandi ætate sepulchrum,
Disce; malo poteris doctior esse meo.*

Forma nemo suæ confidat, nemo iuuentæ.

Lanificas nequeunt ista mouere DEAS.

Nec iuuat immensis dedicisse laboribus artes,

Mors etiam doctis inijcit atra manus.

Mi nihil illorum facilis natura negat,

Et tamen obscuras cogor inire vias.

Securus miser exitij, ignarusq; futuri,

Viue memor leti: mors inopina venit.

Obijt Lutetiæ, ann. ætatis XXIV. XIX.

Nouemb. ann. M. D. LX.

IN S. OPPORTVNI.

FRANCISCI CONNANI.

*Vxor mœsta sui dum cernit busta mariti,
Tunc ternos amplexa, gemens, in funere, natos,
Quid me linquis, ait, miseroq; dolore sepultam
Deseris o coniunx? Ah si nunc cara iugalis
Te tenet vlla thori; lacrymis gemituq; tuorum
Flecteris, hanc animā, queso, rape, namq; perempto
Te superesse piget, nulla fruar antè quiete,
Quam mihi fatales dissoluant stamina Parca.
Iamq; dolore amens tabesco, & tempora a vita
Longa meæ nec erunt: primisq; extinguar in annis.
Mors mihi grata foret, positura morte labores.
Et nos vna duos tandem teget vrna: meusq;
Spiritus aeterno tecum potietur amore.*

AD DOMINICANOS.

*Hic situs in parua IANVS PASSERTIVS vrna
Aufonij Doctor Regius eloquij.*

*Discipuli memores, tumulto date ferta magistri,
Vt vario florum munere vernet humus.*

*Hoc culta officio mea molliter ossa quiescent,
Sint modò carminibus non onerata malis.*

VENI, ABII; SIC VOS VENISTIS,
ABIBITIS OMNES.

ALIVD.

*Miseri beatus portus hic est corporis,
Commune tectum, turbida vita quies,
Nemo vnde aberrat, cæca sit licet via,
Egreditur vnde nullus, ingressus semel
Necessitatis lege: sed potentior
Hinc Christus inuictum viuus extulit pedem,
Ad astra functis liberum pandens iter;
Hac habito tandem clausus æterna domo,
Vbi opes auari condita Ditis iacent.
Qui sim viator, queris? ipse nescio:
Qui sis futurus, tu tamen per me scies:
Ego, tuq₃ puluis, vmbra, & vmbra somnium.*

IOAN. IAC. MEMMIVS, FRR. F. IOAN.
IAC. N. SVPL. LIBELL. IN REG. MAG.
DISCIPVLVS PRAECEPTORI CHARIS.
HOC MON. DE SVO FACIEND. CVRAVIT.
OBIIT XVIII. Kal. Octob.
DIE S. CRVCIS, CIO. IO. C II.

IN S. SEVERINI.

REVERTATUR PVLVIS IN TERRAM
SVAM, & SPIRITVS AD DEVM,
QVI FECIT ILLVM.

Expecto donec veniat immutatio mea.

Dulciss. coniugi, matriq̃ue pientiss. MARIAE
CVRTINAE POMPONIAE, in medio ætatis flo-
re à musto partu ad mœstum suis portum ereptæ.
cuius cineres sex filijs sub hoc famil. tumulo, ma-
ribus 4. feminis 2. obuoluuntur, chariss. marit. Pet.
Crassinus Ablonius Sena. Paris. ac curta supellex
tenelli duo liberi, maternæ relliquiæ mas & fœ-
mina superstites tâtis per, dum hic in spe fata sum-
missi opperiuntur. piet. & hon. ergo posuere. O-
bijt 4. Cal. Septemb. anno 1550. ætatis 20.

Tu precare viator his quietem.

Bonum est in silentio præstolari salutare Dei.

IBIDEM.

Nobilitate generis Comitum Orientalis Phri-
xiæ & animi corporisq̃; dotibus præclaro Dn. EN-
NONI de EMBDA, ciuitatis Embdensis Præposi-
sito ac electo Satrapæ, propter certam huius cor-
poris resurrecturi spem, ac in amoris sinceri testi-
monium, auia materq̃; pia vnico suo filio, qui hîc
ex studiorum cursu, patriæ ac amicis omnib. ma-
gno cum luctu, anno ætatis suæ XXI. morte præ-
reptus est, hoc monumentum statuerunt. Anno
Domini 1545. 18. Iulij.

IOAN. RAYSII PATRICII FRAN-
COVRTENSIS AD MOENVM.

Heu nimium prope præreptus morte IOANNES

Rr 3

RAT-

RAYSIVS hoc tumulto conditur exanimis,
 Germanus patriâ, Rheni prognatus ab oris,
 Francforti patrio stemmate clarus erat.
 Non laus ingenij, non virtus defuit illi,
 Non constans vera religionis amor.
 Et iam spes patriæ non parua, sed vltima stirpis,
 Nî cita venisset mors, erat ille suæ.
 Ergo bonos tu quisquis amas, hunc plange viator:
 Et velut ille optate benè posse mori.

I. R.

Obijt anno salutis M. D. L. die III. August.
 ætatis verò suæ 20.

IN S. ANDREAE.

Vxor cara sui condit dum mæsta sepulcrum
 Coniugis, & cineri persoluit iussa recenti,
 Bis senos complexa gemens in funere natos:
 Nostri, ait, ô coniunx, qui nunc dulcissima amoris
 Pignora discessu linquis, si cura iugalis
 Te tenet vllatori, lacrymis luctuq, tuorum
 Flecteris; hanc tecum, ô tecum rape. namq, perempto
 Te vitam moror inuisam, & nunc ipsa perenni
 Exsternata malo placida iam morte quiescam.

D. O. M.

CHRISTOPHORO THVANO August. F. Iac.
 N. Equiti, qui omnibus togæ muneribus, summa
 cum eruditionis, integritatis, prudētiae laude per-
 functus, amplissimosq; honores sub Franc. I. Henr.
 II. Kar. IX. Henr. III. Christianiss. Regibus con-
 secutus, Senatus Paris. Præses, dein Princeps, sacri
 Consistorij Consiliarius, mox Hen. tunc Aurel. ac
 demum

demum Franc. Andeg. Cancellarius; tandem, cum de iudiciario ordine emendando, quæstura, regno fraudibus ac rapinis vindicando, & scholarum disciplina restituenda cogitaret, nulla inclinata ætatis incommoda antea expertus, ex improvisa febris decessit, vxor liberiq; mœr. P P.

Vixit ann. LXXIV. D. v. Obijt anno salut.
CIC. IC. XXCII. Kal. Nouemb.

POSTERITATI.

ANNAE THVANAÆ feminæ clariss, atque lectiss. cor & viscera heïc iuxta tumulum CHRISTOPHORI THVANI patris, cuius illa viri viua cor fuit, PHIL. HV RALTVS Franciæ Cancellarius, hoc, quod postremo officio pijs opt. Soceri manibus parentans, condidit, reliquum corporis B. M. coniugis in monumentum maiorum suorum in arce Ceuernia nuper abs se instauratum, inferri cur. vt qua cum ann. P. M. XVIII. coniunctissimè vixit, ab ea nec morte diuellatur. Obijt XVI. Kal. August. an. sal. CIC. IC. XXCIV.

MENS SANA IN CORPORE SANO.

IBIDEM.

PETRVS SEGVIERIVS AN. DOM. M. D. LXXX. Octob. XXV. Hora secūda, à media nocte mortalitatem expleuit, magno mœrore assidentis coniugis & circumiacentium liberorum. Longa illi ætas, annum sextum & septuagesimum excessit in altissima tranquillitate, pari veneratione honores multi, ciuis egregius, fortissimus aduocatus, iudex rectissimus; Vidit illū Senatus Præsidentem, antiquis illis (nihil est de modestissimo viro dicendum elatius) parem: fortuitorū magna copia, vxor opt. liberi pientissimi, opes speciosæ, firma valetudo,

Rr 4

secun-

secunda fama, & si quæ alia felicibus adstruit casus, non denegavit; Sed hæc circa illum, non in ipso fuere. Non est quod ex his, quibus sine molestia carere potuit, felicem illum iudices; felicem crede, felicem pronuncia, amplectere, admirare, cui magnus, sacer, æqualis animus, hærens origini suæ; qui per humanos casus recta semper incessit via: qui vitam cōsummauit ante mortem, & expectauit securus reliquam tēporis sui partem; qui vidit, credidit, sperauit satietatem lætitiarū, delectationes in dextera; qui videt nunc, qui fruitur, qui amplectitur totus in illis. vos ò propinquus sanguis, vxor, liberi, & si quos fidelis iunxit amicitia, parcite muliebrib. lamentis, vobiscū est, quicquid ex illo amastis, quicquid mirati estis, manet, mansurumq; est in animis hominū, in æternitate temporum, fama rerū: dolor ille vester, vestræ illæ lacrumæ, inuidentiū sunt magis, quā amantiū, num quē ad coronā magno cum anhelitu currentem vidistis, coronatum ingemiscitis? parcite, cessate, & animos vestros doloris opinione magis, quā dolore vlllo consternatos, spe eius gloriæ, ad quam feliciter raptus est, erigite: nec longa mora, nulla dilatio est. ecce dum colligitis vos, æuum componitis, aderit immortalitas.

SACR. DEF. MEMOR. VXOR ET LIBERI
MOERENT. POSS.

Anima eius in bonis demoretur; caro eius requiescat in spe A.S.P.P.P. vnus ex liber. exarauit. Vixit ann. LXXVI. M. II. in matrimonio 48. ann.

M. III. Obijt VIII. Kalen. Nouembr.

Anno Domini M. D.

LXXX.

IN S. CATHARINAE.

*Quid tibi opus statuâ? satis est, statuisse. BIRAGE,
Virtutis passim tot monumenta tua.*

RENATO BIRAGO Patricio Mediolan. multis & summis dignitt. functo, tum Franciæ Cancellario, ac demum S. R. E. Card. FRANCISCAE F. vnica & CAES. BIRAG. Agnat. mœstiss. non memoriæ, sed desiderij perp. monum.

H. P. C.

Vixit ann. LXXVII. M. IX. D. XXVI. Obijt
VIII. Kalend. Decemb. M. D. LXXXIII.

IBIDEM.

*Verus amor, qualis castos est inter amantes,
Qui subiere duo connubiale iugum,
Non vnquam moritur, prius hoc moriente, vel illa,
Simplice sed tumulto cor stat vtrumque duplex.
Namque ego quæ duxi FRANCISCA BIRAGA
maritum*

*VALLAEVM IOANNEM fida, superstes, amâs
Eius in hoc loculo posui cor, donec eodem*

Cor quoque ponatur post mea fata meum.

*Filia & amborum iacet hic sita MARGARIS, vt sit
Amborum fidi fœderis ipsa fides.*

Obijt XII. Kalend. Octob. M. D. LXXVIII.

IN D. PAVLI.

FRANCISCI MAVGERONI CL. ET
generosiss. adul.

*Ante tempus decidit flos: & præmatura mors
spem patriæ, principis, & parentum fefellit.
in expugnatione Isoriæ,*

Rr s

pro

pro religione & patria dimicans:
annos natus XVI. oculum perdidit.

Amico vitam dedit.

Monumentum hoc corpus, coelum animam,
Posteritas facti memoriam feruat.

Obijt anno M. D. LXXVIII. v. Kalend. Maij,
ætat. XVIII.

MAUGERONIS in hoc sūt ossa reposita sepulchro,

Cui virtus annos contigit ante suos.

Octo namq; decem natus non pluribus, annos,

Alter erat cocles, Hannibal alter erat.

Testis erit tantæ iuuenili Issoria capta

Virtuti, testis perditus hic oculus.

PAULI DE CAVSSA COM.
SAMEGRINI.

Nil virtus, nil genus, nil opes, nil vires profune,
His omnib; & fauore pollens, iacet, victus fraude;
& multorum viribus incautum vis obruit,
quem nec publicus inimicus domuit,
nec priuatus terruit.

Abi viator, tace, & pro mortuo ora,
Obijt II. Kal. August. anno M. D. LXXVIII.
Ætat. XXIV.

Tu quoq; SAMEGRINE iaces hoc marmore te-
Vni cui non vis vnica par fuerat? (Ætat.)

Obrueris numero victus, non viribus æquis,
Cui totas acies ducere ludus erat.

Cum tua non posset virtus virtute domari,
Virtutis subiit fraus inimica locum.

IACOBI DE LEVI CL. FAMILIAE
& summæ virtutis Adol.

Quid

Quid marmor, aras, & artes suspicis
dignus fuit hoc honore

QVAESLEVS, ingenio præstans, moribus
facilis, ad spectu

Gratus: cui artes erant, virtutē colere, Deo, Patriæ,
& Principi seruire: non iniuriā, sed mortē patienter
Tulit. grati animi est hoc monumentum.

Obijt IV. Kal. Iunij an. M. D. LXXVII.

Aetat. XXIV.

QVAESLEVS iacet hic, Martis certissima proles
Martia, si Parca tempus ad arma darent.

Quantum vi inuictus, tam mente & moribus æquus,
Felix, si felix non nimis ille foret.

Inuidiam peperit virtus maturior annis,
Casus at inuidia viuit in inuidiam.

IN S. GERMANI.

ANNAE THVANAÆ, quæ sanctitate morum,
matronali decore, præclara pudicitia & felici fecunditate viro probata, in ipso ætatis flore, quod mortale fuit, reliquit; vt quod immortale est, cōsequeretur. PHILIPPVS HVRLTVS CHEVERNIVS post iusta funebria, & corpus maiorū sepulcro ritē inlatum, in sacro hoc secessu, quo illa frequēs Dei cultrix adire solita fuit, hūc quoq; tumulum pos. suis communibus liberis, maternæ pietatis & religionis documentum ac monumentum.

Æternæ memoriæ vxoris incomparabilis.

Vixit ann. XXXV. M. VI. D. XVII.

Obijt anno M. D. LXXXIV. D. XVII. Iulij.

IBIDEM.

INCERTAE POSITIONIS
SYLVII MEDICI.

STLVIVS hîc situs est, gratis qui nil dedit vnquam:
Mortuus, &, gratis quod legis ista, dolet.

LVCII FRVTERII BRVGENSIS.

Viator adsta, &, si vacat, lege paucula,
Multavt resciscas. Tumulus iste Gratijs,
Nouem & sororibus sacratus, FRVTERIVM
Tegit, illum amorem Gratiarum amabilem,
Nouem & sororum. Brugis ipsum nobili
Beauit ortu: Ganda facilem vim ingeni
Dedit artibus madere liberalibus.
Louanium, & Lutetia vsque in vltima
Antiquitatis intima penetralia
Subire, & inde, quæ viri doctissimi
Quisque adprobarent, arte summa expromere.
Histam auspiciis initijs fata impia,
Fata impia, inquam, inuiderunt. illa iuueni
Quintum ante lustrum fila secuere aurea.
Quid obstupescis? an nouum, aut mirum id tibi?
Fuit Poëta. Sic suis lumina oculis
Reliquit olim Valerius; sic memoriâ
Nostrâ secundus taceo ceteros. abi.

M. M. IOANNIS STADII MATHE-
MATICI EXCELLENTISS.

Dum numeris Cælum metitur, & ignea cæli
Sidera, per quæ suas iam docet ire vias:
Et quid ab antiquo deflexerit ordine, cursum
Quæ cieat varians quisque Planeta, notat:
Ecce tibi subito lucis malè cautus oborta
Paluere in hoc STADIVS percitus igne iacet.

*Imò animus Celos notâ regione secutus
Iam sua metitur sidera; Lector, abi.*

PHILIPPVS AVENELLIVS moerens amico
suauiff.

Obijt xv. Kalend. Quint. de media nocte, Luteriæ
Parisiſorum, anno Domini c 12. 12. LXXIX. In
ſuburbio Honoratiano, domi Mareſchalli Ret-
zij ſummo omnium bonorum doctorumque
dolore, natus annos LII. M. II. duobus diebus
minus.

D. M.

*Aſta Viator, ni piget, & hæc pellege,
Dum pauca legis heic multum odorum colliges:
RONSARDVS etenim ſlos Poëtarum heic ſitu eſt.
Quis ille fuerit, litteratus dat ſilex,
Suoſte ſculpsit ipſe quem celo, indicans
Sua camænas morte dare mortalium
Niſi nominis perennitatem nemini.
Aſt ille amœno matris in ſinu hoſpitæ,
Nati oſſa propria conlocauerunt manu,
Lauruſque vati vix ſuo ſuperſtites
Panxere ſimul, hæc vt tepens foueat cinis.
Quid ſi ſe humari & iuſſerint, grati vt ſiet
Spes nulla reditus ſæculo ingratiſſimo?*

CL. BINETVS P. RONSARDO

Poëtæ incomparabili,
effuſis totius Galliæ lacrumis
moerens B. M. Poſ.

PETRVS RONSARDVS iacet hîc: ſi cætera neſciſ,
Neſciſ quid Phæbus, Muſa, Minerua, Charis.

D. IM

D. IMMORTALI S.

IOACHIMO BELLAIO Andegauensi, veteri & illustri familia nato, viro singulari, bonitate atque modestia optima & spectatiss. fide prædito, ingenio, literis atque doctrina præstantiss. Poetæ & Latino & Gallico doctiss. omnium laude celebrato : qui cum in incommodam valetudinem nimio litterarum studio iam diu incidisset, ex eaque multos iam annos surdaster, & tandem surdus factus esset, cum omnibus ipse ita se obsurduisse, & sibi omnes ita obmutuisse videret, ut oculis ipsi sibi audiendum, & amicis & familiaribus manu loquendum esset : cumque vel hoc ipsum ob incommodum humanitatis hæc omnia ut fragilia & caduca vehementer despiceret, Kalend. Ianuar. hilarè admodum cœnatus, iocosa quædam scribens carmina, dum amplius cranion cerebrum continere non posset, multa humoris in fauces stillante fluxione, modico temporis intervallo, magno omnium suorum mœrore suffocatur.

PETRVS PASCHALIVS & vetus & verus amicus amico incomparabili dolens POS. Non. Ianu. M. D. LX. à Christo nato. Vixit ann. XXXVII.

D. O. M.

PETRI PITHOEI P. F. bene de sua, bene de posterâ ætate meriti, corpus maiorum sepulcro conditum, resurrectionem & immortalitatem hic expectat. R. I. P.

DEPO:

DEPOSITVM EST.

KATHARINA PALLVDELLA coniux amantiff. coniugi amantiff. & Lodoica ac Maria filia Kariff. Patri obseruandiff.

PITHOEVS hic iaceo, mecum & karissima coniux,
Sic compar vita, compare morte fruor.

Improbe quid rides? casti sacra nescis amoris:

Nil non, vel cineres, hac comite esse iuuat.

EX ALTERA PARTE.

Sint inscripta licet titulo duo nomina, duplex

Vtque oculis teneat corpora Sarcophagus:

Vnū est idem, ac totum tamen est. nam mutua prae

Dimidiumq, alij, dimidiumq, sibi. (stant,

INSCRIPTIO FONTIS IN VICO

S. ANTONII, ANNO 1577.

Hanc deduxit aquā duplicem BIRAGVS in vsum,
Seruiat vt domino, seruiat vt populo.

Publica sed quanto priuatis commoda, tanto

Præstat amore domus publicus vrbs amor.

RENATVS BIRAGVS Franc. Cancell.
publicæ commoditati.

AD GVILIELMITAS.

Hic iacet immiti præreptus morte PAPINVS,
Quem primo genitum luget vterq, parens.

Pictō fuit, magnam sed dum venisset in urbem,

Ciuis vbi ductâ coniuge factus erat:

Protinus exarsit ciuili Gallia bello,

Atq, ipsa in Regis plebs furiosa caput.

Hic dum Burbonida sequitur pia principis arma,

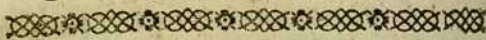
Ante vrbs muros & patris ora cadit.

Nate,

Nate, tibi inuideo, quod abis: ego duro superstes,
 Debueram infelix qui tamen ire prior.
 Tu me lugentem belli sub fasce relinquis,
 Te quæ mihi, atque tuis subtrahis, & patria.
 Heu! quàm dissimiles verso sumus ordine fati,
 Vita mea est mihi mors; mors tua vita tibi.

IN COEMETERIO VVLGO DES
 INNOCENS D. RVELLI I. C.

Quattuor hæc lacrymas certant æquare sepulcro,
 Fama, & opes, virtus inclyta, vita brevis.
 Sed pereunt gemina, Virtus, & Fama supersunt;
 Vnde RVELLE tibi sit rediuius honos.
 Sed neutri facile est lacrymis pensare dolorem,
 Quod patria, & ciues, cuncta quæ iura dolent.

S. DIONYSIACA.

Imperio CAROLVS CALVVS, regnoq; potitus
 Gallorum, iacet hac sub breuitate situs.
 Plurima cum villis, cum clauo, cumquæ corona
 Ecclesiæ viuus huic dedit ille bona.
 Multis ablatis nobis fuit hic reparator
 Sequarj fluuij, Ruollijquæ dator.
 Fut Roy de France en l'an 841. iusqu' à 849.

ALIUD.

Hic OCTAVE iaces Francorum CAROLE Regum,
 Cui victa est forti Brittonis ora manu.
 Parthenope illustrem tribuit captiua triumphum,
 Clara quæ Bortronio pugna per acta solo.

*Cepit & Henricus, regno depulsus auito,
Bellata auspicijs sceptrā Britanna tuis.
O plures longinqua dies si fata dedissent,
Te nullus toto maior in orbe foret!*

Vixit an. 28. Obijt an. 1498. mens. April. d. 7.
Opus Laganini Mutinensis.

IN DIVAM LODOICAM RE-
GIS MATREM.

*Alterā progenie felix Berecynthia mater
Hoc Mausoleo Diua LOTSSA iacet.
Franciscum Regem peperit, sceptroq; dicavit,
Fortuna semper celsior ipsa sua.
Fortiter ille acie pugnans cum sorte maligna,
Seu fati inuidia captus ab hoste foret:
Regnum hac tantisper sine turba & murmure rexit,
Armis, consilio, iustitia atque fide.
Dum postliminio regem, natosq; recepit,
Et patrio plaudens restituit solio.
Tandem inter Reges, sedando bella per orbem,
Percussit pacis fœdera perpetua.
Ferreā mox domito cesserunt secula Marte,
Atq; etas Francis aurea sic redijt.
Cedite quondam Asia Regina heroides. vna hæc
Terrarum imperio digna LOTSSA fuit.
At Franciscæ doles, quasi nil de matre supersit?
Desine. nam extingui gloria tanta nequit.
Officio in matrem si quis præcelluit olim,
Primas (vel Momo iudice) solus habes.
Iamq; pia vmbra vale; inferias & iusta sepulcro
Soluimus: at mente vota precesq; damus.*

*Mens quippe aetherea Christo conregnat in arce
Felix, & superum vescitur ambrosia. 1531.*

CARLOTAE VALESIAE, FRANCISCI Francorum Regis natæ maximæ sepulchrum.

CARLOT A octavi metas properabat ad anni,
Cum pro se lacrymas, liquit & hunc tumulum.
Qua nihil hac ætas præstantius indole vidit,
Aut quopenderet certius auxilio.
Tantum quippe inerat specimen virtutis amorq;
Vt fessa ingenti secula leuasset ope.
Ecce Deo visum secus est: qui limine in ipso
Irrita, cum libuit, vota q; spemq; facit.

IBIDEM.

Hoc oriens, illo virtus prouecta sepulchro
Clauditur: hoc natæ, matris at illud habes
Ossa. breui tantam iacturam fecimus. eheu
Condidimus natam matris in exequiis!
Illa decus, spes hæc orbis, duo sidera que nunc
Ante Dei meritis sedibus ora micant.
Nos nostro interea premimur, Francisce, dolore
Atq; tuo, heu nullis rebus habenda fides!

MEMORIAE AETERNAE

Optimi & mitissimi Principis CAROLI NONI,
Regis Christianissimi: bonarum artium ingeniorumque fautoris liberalissimi, &
fidei ac Religionis Catholicæ
propugnatoris acerrimi.

CAROL

CAROLVS expectat loculo Rex noui in isto
 Supremi clangat dum tuba iudicij.
 Quem quicumq; bonus nouit, benè luxit acerbo
 Extinctum, viuum deperijt tenerè.
 Leni adeò fuit ingenio, leni bonitate,
 Aspectui leni, lenior alloquio.
 Aspera enim cum scirent circum omnia in illum,
 Confluxit lenis quidquid vbique fuit.
 Nam puer ad sceptrum venit regale decennis,
 Annos quod tredecim dimidiumq; tulit:
 Continuis in proditiõibus atq; periclis
 Belli intestini, & iugibus insidijs,
 Maiorum dum sacra pius fortisq; tuetur,
 Nec pessum cultus ire pius patitur.
 Hereticos reprimens cæca ambitione rebelles,
 Numinis oblitos, Principis, & patriæ,
 Donec præcipiti fato tum desijt esse,
 Heu quando potius debuit incipere!
 Attu pro tanto veræ pietatis amore,
 Quæso bone, & tanta pro bonitate, Deus,
 Hunc facias numerum in cælis augere bonorum;
 Et sedem manes inter habere pios.

ALIVD.

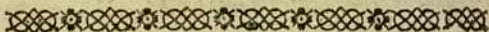
Bis septem totos bellum tibi iuge per annos,
 Quos Rex vixisti Carole, penè fuit,
 In desertores patriæ, telosq; rebelles,
 Dum pro aris pugnâs fortiter, hæreticos.
 Sacrilegis quorum è manibus regnum asseruisti,
 Ter varia raptum proditiõne tibi.
 Verum hoc dum retegis scelus radicibus imis,

*Supplicijſq; reos afficis emeritos;
 Ecce nefas, primæ moriens in flore iuuenta,
 Manè velut cū ſol deficit exoriens.
 Proh dolor, heu ſpes frustratas, & vota piorum,
 Ante diem curſu deficiſ in medio.
 Iuſtitia & pietate tuam fulcire coronam,
 Nempe hoc, & duplex illa corona fuit.
 Quæ pro mortali ſemper durable cingit
 In cœlis capiti nunc diadema tuo.*

Vixit annos **XXIII.** menſ. **XI.** & dies **III.**
 Regnavit annos **XIII.** menſes **V.** dies
XXIV. Obijt in arce Vicennatum 3.
 Cal. Iunij, anno 1570.

**IBIDEM SVB EFFIGIE REGIS
 Dagoberti.**

*Fingitur hac ſpecie bonitatis odore refertus
 Iſtius Eccleſiæ fundator Rex **D AGO BERTVS,**
 Iuſtitia cultor, cunctis largus dator aris,
 Affuit & ſcleris ſerus ac promptiſſimus ultor.
 Armipotens bellator erat, velutiq; procella
 Hoſtes confregit, populoſq; per arma ſubegit.*

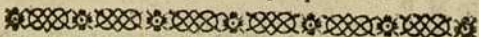
A M B I A N I.

I N B. M A R I A E.

F Raternam dum mente animam ſequar aſtra
 petentem,
 Et cupio hac condi, quæ tumulatur, humo:
 Quod mea, quod noſtra non tantum gloria gentis
 Occidit, aſt huius lausq; decusq; ſoli:

Andyſ

*Andjrt orantem madidum de sede beata,
Reddidit ad questus talia verba meos.
Desine frater, vt hac capias miracula, vincit
Sum liber, moriens viuo, recedo manens.
Ossa tegit lapis hic, liber sed in aethere viuit
Spiritus, inter vos per mea scripta moror.*

BELLOVACI.

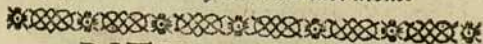
IN D. PETRI.

D. DE FOSSE CANONICI.

Natus humo, defossus humi, caeleste sepulcrum
Quero: requirentis iam miserere Deus.
*Si leuiter colui te, aut segniter intus amaui,
Hoc vetus inflixit reptile vulnus homo.
Ante diem rapior, raptum non deseris, imò
Eripis, erepto tu mihi vera salus.*

IBIDEM.

*Viue memor tethi, dum res est lata; repente
Nam mors nocturni furis ad instar, adest.
Cuiq; mori certum, nihil est incertius hora,
Viuit eâ sapiens qua cupit arte mori:
Nec tibi promittas decus ô iuuenile senectam;
Sape suum candens flos cadit ante diem.*

BITVRIGIBVS.

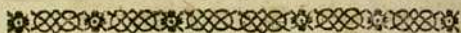
IN D. PETRI.

IACOBO CUIACIO V. C.

*TOLOZA illius, dum quondam Palladia fuit,
Sf 3 Alumino*

Alumno subcinericio, hæredi quæ ex affe posthæ-
mo. Rom. Iuris à summis conditoribus Inter-
preti primo & vltimo; cui quicquid puræ natiuæ
quæ lucis & scientiæ vnde cunquæ accessit, ætas
sua debet; postera etiam, si quæ legum cura ma-
net, debitura est. P. PITHÆVS P. F. Do-
ctori bene de se, bene de litteris omnibus me-
rito M. P.

Vale CVIACI, noster ordine, quem Deus &
Natura iusserit, cuncti sequemur.

AGINNI NITIO.
BRIGVM IN AQVI-
TANIA.

In Ecclesia fratrum Augustinianorum.

IULII CAESARIS SCALIGERI, QVOD
EVIT.

Obijt anno CIO. IO. LVIII. XII. Kal. Nouemb.
ætatis suæ LXXV.

EXtulit Italia, eduxit Germania, IVLII
Vltima SCALIGERI funera Gallus habet.
Hinc Phœbi dotes, hinc duri robor a Martis
Reddere non potuit nobiliore loco.

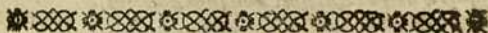
IVLIVS CAESAR ANIMAE SVAE
PROFECTVRAE.

Egredere, ô miseris multum defuncta ruinis,
Egredere, & seruis seruilia regna relinque.
Aude, hospes, tenebris horrendi imponere finem.
Exilij, & patria speratas quætere sedes.
Tristes exuuiæ, falsæq; incommoda lucis,

*Isthic nunc fera turba iace. nos libera cali
Pignora sperato iam iam potiemur Olympo.
Tu modò, nate Deo, rerum pia victima, IESV,
Aspice nos, qui cuncta animas spes vnica: mortem
Exue morte nouâ, atq; nouâ vita indue vitam.*

M. ANT. MVRETVS IN IVL. CAES.
SCALIGERV. M.

*Eminus ætherij collucens luminis aura,
Quæ radios toto discis orbe tuos,
Certaq; cognati retinens commercia cali,
Tunc etiam cum te deprimis astra vides:
Hac tibi pauca tui mirator maximus offert
Carmina, at indoctâ non bene ducta manu.
Si liceat, tibi templa simul positurus, & aras:
Vsque adeo numen suspicit ille tuum.
At tibi pro templo calum est humus ara: nec ipse
Iam renuit, quin sit victima sacra tibi.*

ANDEGAVENSIA.

IN MAVRICII.

IOAN. OLIVARI EPISCOPI ANDEGAVEN.

IANVS Oliuarius iaceo hic sub marmore duro,
Istius ædis eram præsul & immeritus.
Peccaui fateor (quis enim offendisse negabit?)
Ast veniæ in Christo spes mihi firma fuit.
Qui nostrum gratis abster sit morte reatum,
Et nos non nostris iustificat meritis.
Hanc spem vos fratres precibus votisq; iuuate,
Manibus vt nostris pax sit & alta quies.

*Ac mortis memores bene viuite, & vsq; valete,
Sitq; eadem vobis post obitum requies.*

IBIDEM.

*Mortuus ecce licet iaceam, uiuo tamen, & te
Hospes nil super hac morte timere velim.
Ipse abij, haud obij, nec mors hac vera putanda est;
Parte ego cum uiuam nunc meliore mei.
Mors oculos tantum premit, & sopor occupat artus,
Purius ac melius mens animusq; vigent.
Membra operit tellus, ea donec Christus ab alto
Excitet: hac spes est, quæ pia corda fouet.
Hanc precor hospes habe: hac discas contemnere le-
Et melius vitæ noxia quæq; feres. (thum,*

ALIVD, QVOD IPSE EPISCOPVS
de seipso paulò ante mortem
scripsit.

*Inquiris hospes qui sim? non sum amplius.
Quid agam? putresco, & vermium greges alo.
Qui fuerim? ineptus IANVS OLIVARIVS;
Peccator vnus omnium præmaximus.
Vnde? vrbe natus nobili in Lutetia.
Quo functus olim munere in republica?
Primum Archiabbas Andium: post Pontifex.
Quæ otia? sacratas paginas euoluere.
Quid hac in vrna superat? ossa & cinis.
At quò animus? hospes contine, scire hoc nefas,
Arcana Diuûm non detet scrutarier,
Neu quid negoti sit Ioui cum manibus;
Satis superq; nosse erit fidelium*

Post fata mentes non mori : at quiescere,
 Donec resurgant in priore corpore,
 Augustiore quàm antea, felicius
 Victura in ævum cum beatis omnibus.
 Iam nosti abundè qui fuerim. at altissimis
 Quando in tenebris nequeo te agnoscere;
 Saltem hospes vnum hoc tete vt agnoscas, rogo:
 Optesq; veram mortuis pacem omnibus.

ALIUD EIVSDEM.

Pedem viator siste, spectapaululum.
 Hæc alta moles, quam vides, non tollitur
 Surgitve in auras mortui huius gratia.
 Cuius cadauer iam solutum in puluerem,
 Penitusq; a desum vermibus, non indiget
 Tot arte sculptis lapidum aceruus obrui,
 Cui deesse tellus neutiquam poterat levis.
 Sed nec sopore in tam profundo sensuum
 Pictis Chimæris aut notis inanibus
 Afficitur, vt vos vitam adhuc qui viuitis,
 Et quantum ad umbras luce cassas attinet,
 Tumuli levis iactura, & vrna qui caret,
 Cælo leueq; melius tegitur, vt dictitant.
 Hic totus ergo tragicus ornatus tibi,
 Viator, positus est, & ob causam tuam,
 Oculos videlicet huc vt obuertas tuos,
 Et has Sophorum perlegas sententias.
 Quæis subeat animo, temet esse obnoxium
 Fato, atq; vitæ tædeat miserrime:
 Quæ nec horulam quidem obtineat vnquam satis
 Tutam ac quietam mortis ab insultibus.

*Quaecunq; spectas scilicet, ed maxime
 Spectant, vt hac memoria mortis te instruat,
 Omnia caduca & fluxa, quæ ceu maxima
 Stupidi, leues, & inscîj tam maxime
 Mirantur homines; more magnanimi Herculis,
 Vt monstra torua perdomare, ac fortiter
 Calcare, flocci, nauci, nihili pendere,
 Vitamq; puram heroicamq; ducere,
 Et quæ ad supremam illam & perennem gloriam
 Iugiter anhelet; quam Deus sperantibus
 In separauit, vt optimus sic maximus:
 Collige viator, si hæc sapis, quid didiceris,
 Oculisq; quantum debeas hodie tuis.
 I iam, precare manibus pacem, & vale.*

HVIC PVLCHERRIMO SEPVLCRO,
QVAE SEQVVTVR SENTENTIAE
imaginibus heroum illorum subscri-
ptæ, adiunctæ leguntur :

MOYSES.

Puluis es, & in puluerem reuerteris.

PRIAMVS.

Fuimus Troës: fuit Ilium.

ARISTOTELES.

Vita malis plena est, post mortem vera vo-
luptas.

ORATOR.

Qui mortem metuit, Philosophus non est: qui-
pe aliam nescit vitam.

HORATIVS.

Debemur morti nos, nostraque,

OVIDIVS.

Morte carent animæ.

CICERO.

Nemo lugendam censet mortem, quam immortalitas sequitur.

PAVLVS.

Bonam vitam mors bona commendat.

DIOGENES.

Omnium rerum vicissitudo.

AESCHINES.

Peius est morte, te mori, spe mortis.

CATO.

Spem retine : spes vna hominem nec morte relinquit.

IVDAS MACHAB.

Sancta & salutaris est cogitatio, pro defunctis exorare.

SENECA.

Nemo tam diuos habuit fauentes, crastinum ut posset sibi polliceri.

SOLON.

Ante obitum nemo felix.

PLATO.

Tota vita sapientis, mortis est meditatio.

HIOB.

Homo quasi flos egreditur & conteritur.

PERSIVS.

Viue memor lethi : fugit hora.

IUVENALIS.

Mors sola fatetur, quanta hominum sint corruptacula.

VIRGILIUS.

Vbique luctus, vbique pavor, & plurima mortis imago.

MVSÆVS.

MVSÆVS.

Mortuus in portu est; at nos iactamur in vnda.

EVRIPIDES.

O quàm miserum est nescire mori!

TRISMEGISTVS.

Boni mortem, vt bonorum omnium maximum,
optant.

DAVID.

Quis est homo & non videbit mortem?

PTOLŒMAEVS.

Nemo mortem hilaris excipit, nisi qui se ad eam
diu composuerit.

ORPHEVS.

Conciliat Diuos Pietas, & tartara vincit.

BOETIVS.

Mors hominum felix.

HOMERVS.

Mors optanda viris: requies ea certa laborum.

PINDARVS.

Quid est vllus? quid nullus? vmbra somnium
homo.

HESIODVS.

Corpus humum, coelos mens, spiritus appetit
auras.

PAVLVS.

Mihi viuere Christus est: & mori lucrum.

IDEM.

Cupio dissolui, & esse cum Christo.

 IN OPPIDVLO COLLEVRE APVD
BITVRIGES.

 FRIDERICVS RANZOVIVS Holsatus, patre
natus

natus nobilissimo & amplissimo viro, HENRICO
RANZOVIO, serenissimi Daniæ Regis Confilia-
rio, & in Holsatio Legato, Domino hæreditario in
Bredenberg & Drakenburg, &c.

Patris nempè fortissimi genuinâ virtute filius,
Familiæ columen, patriæ lumen,

Equitum sub Comite Basson pierro Magister,
Dum secunda Christianissimo Regi Galliarum
stipendia meret, & fugatis hostibus, rariori
comitatu, castris longius abscedit,

Naturæ debitum latronum scelери persoluit,
Et mortalis corporis mortales exuias cum stola
cœlesti commutauit;

Eas per magistratum horum locorum honorificè
collectas,

Et postea à nobilissimo viro Andrea Plessio co-
gnato cognititas,

Mœrentes amici huic tumulo mandauère.

Patriâ procul, patre procul,

Procul sepulchris paternis.

An hoc ille infelicior?

Non est, non est, viator.

Cur?

Fortibus & pijs omne solum,

Vt patria est, ita sepulchrum.

Et hoc si didicisti

Viator; abi.

AVINIONENSIA.

IN PALATIO PAPAE.

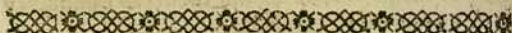
CLEMENS V. Pontif. absens electus an-
no CIO.

no CIO. CCC. v. Romanam Curiam Lugdunum
transfuit.

IN D. FRANCISCI.

D. O. M. & memoriæ æternæ D. LAVRAE
cū pudicitia tum forma fœm. incomparabilis,
quæ tamdiu vixit, vt eius mēoria nunquam ex-
tingui possit: R. R. veterum monumentorum pe-
regrini indagatores, D. Christophorus de Alle-
gre Eques Lusitanus, & D. Antonius di Prat. præ-
tor Parisiensis, & Gabriel Simonius Florentinus
ἐὺδοκίᾳς χάρειν, 4. Idus April. 1558:

Sola manet virtus, cetera mortis erunt.

R H E M I S.

IN MONASTERIO

S. REMIGII.

Nomine non merito præsul HINCMA-
RVS, ab antro

Te lector tituli, quæso memento mei:

*Quem grege pastorem proprio Dionysius olim,
Rhemorum populis, vt petiēre, dedit.*

*Quique humilis magna Rhemensis tegmina plebi
Rexipro modulo: hic iam modo verme voror.*

*Ergo animæ requiem nunc, & cum carne resumpta
Gaudia plena mihi hæc quoq; posse simul.*

*Christe tui clemens famuli miserere fidelis:
Sis pia cultori sancta Maria tuo.*

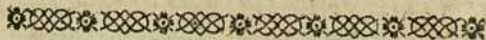
Dulcis Remigi sibi met deuoio prosit,

*Qua te dilexit pectore & ore, manu.
Quare hic suppetijt supplex sua membra locari:
Ut bene complacuit denique sic obiit.*

Moritur anno Christi DCCC. LXXXII.
Episcopatus XXXVII. & amplius.

S. FVLCONIS ARCHIEPISCOPI
RHEMENSIS.

*Hoc tumulo magni FVLCONIS membra tegun-
Rhemorum sedis Præsulis egregij; (tur,
Germinē nobilium quem Francia protulit ortum,
Aulaq; de scholis sumpsit & excoluit.
Hunc Deus assumptum statuit virtute probatum,
Ecclesiæ speculum, Pontificemq; pium.
Septenos, denosq; simul cui præfuit annos,
Tres menses, denos insuper atq; dies.
Auxit Episcopium, super addens plurima rerum,
Vrbis & istius mœnia restituit.
Orbis honor, patriæ tutor, pietatis amator,
Pro studio pacis confoditur iaculis.
Septenum denumq; diem iam mensis agebat
Iunius, & dira morte peremptus obit.
Cui Matris Domini, pariter quoq; præsulis almi
Remigij pietas obtineat requiem. AMEN.
Obijt anno Christianæ salut. D CCCC.*

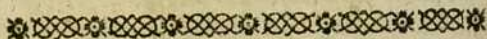
I O V I L L A E.

CLAUDIO à LOTHARINGIA, Renati re-
gis Siciliæ filio, Guyfæ & Aumaliæ Duci
primo, Marchioni Mennæ, Iouillæ Baroni,
Campæ.

Campaniæ Senefcalco: & in eo Comitatu primùm,
 mox in Burgundiæ etiam Ducatu Proregi: magno
 Franciæ Chambellano: Gallor. Heluetior. ac Ger-
 manor. peditum Duci: turmæ centum cataphra-
 ctor. equitum præfecto: Optimo Principi, patris
 patriæ nomen adepto: parta insigni victoria de he-
 reticis ad Sauernam Alsatiæ oppidum: & Burgun-
 dis ac Belgis ciuibus conseruatis: immatura mor-
 te, magno omnium dolore & luctu, extincto: An-
 tonia vxor Borbonia, marito incomparabili; & vi-
 filij pari pietate parenti optimè merito mœstissi-
 mi P. P. Vixit annos 54. M. 5. D. 26. an. P. Christum
 natum 1550. prid. Idus April.

INSCRIPTIO ARGIS RE-
 GIAE BLESTIS.

*Hic vbi natus erat dextro LVDOVICVS Olympo,
 Sumpsit honorata regia sceptrum manu.
 Felix quæ tanti fulsit lux nuncia Regis,
 Gallia non alio principe digna fuit.
 Faustus 1498.*

NANCEI IN
 LOTHARINGIA.

IN D. GEORGII.

CAROLVS hoc busto Burgundæ gloria gentis
 Conditur, Europæ quæ fuit autè timor.
 GANDA rebellatrix hoc plebs domitore, crematas
 Post patriæ leges, perpete pressa iugo est.
 Non minùs hunc sensit tellus LEODINA cruentū,
 Cum ferro & flammis vrbs populata fuit.

Monte

Monte sub Heritio Francas cum rege cohortes,
 In pauidam valido truserat ense fugam:
 Hostibus expulsis Eduardum in regna locauit
 Anglica, primo restituens solio.
 Bella ducum, regumq; & Caesaris omnia spernens;
 Totus in effuso sanguine letus erat.
 Deniq; dum solitis fidit temerarius armis,
 Atq; Lotharingo cum Duce bella mouet:
 Sanguineam vomuit media inter praelia vitam,
 Aureaq; hostili veller a liquit humo.
 Ergo triumphator longaua in secula Renatus,
 Palmam de tanto Principe victor habet.
 O tibi, qui terras quaesisti CAROLE, cælum
 Det Deus, & speras ante a pacis opes.
 Nunc dic Nanceios cernens ex aethere muros,
 A clemente ferox hoste recondor ibi.
 Discite terrenis quid sit considerare rebus;
 Hic totiens victor deniq; victus adest.

ALIUD IBIDEM.

Dux iacet hic CAROLVS, Belgarum illa ig-
 nea virtus,
 Cui Maiors dederat bella gerenda pater:
 Quem timuit subitis animosus Gallus in armis,
 Cuiq; Alemannorum terga dedere duces.
 Quiq; animum Hesperias bellis agitabat in vrbes,
 Sed subito inuertit sors trüculenta viam.
 Nam cum Ranerium bello sibi prouocat hostem,
 Occubuit fuso milite stratus humi.
 Quae ne tanta viri laus intestata iaceret:

Hoc victor victi condidit ossa loco.

ECCe Leo CeCIDIt, IaM paX qVasIta VIgebit,

*Corporis reliquias hinc transferri curavit Maria Caroli V.
August. soror an. 1550. & Brugis, Flandrorum sumptuo-
sissimo componi monumento.*

POLONICA.
C R A C O V I A E.

IN CRACOVIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

MArtia Sarmaticis tētata CROATIA nim-
Arcigeri pugnax spicula fregit equi. (bis
Hinc belli fortunam armis, finemq; sequuta
Germana Hercinijs expulit arma iugis.
Quaq; patet solis fugiens Lituania campis
Victrici imposuit Martia signa manu.
Moscouijsq; docet, Turcisq; augusta trophæis,
Vicinis quantum sit bene tuta quies.
Tessera certa manu stat belli, & pacis: vtramvis
Si des, accipiam: vel cape, namq; dabo.

INSCRIPTIONES.

SIG. Augusto, Sig. F. Casim. N. Iagellonio,
Poloniarum regi, & magno Lituaniæ ac reliquæ
Sarmatiæ Duci ac Domino, qui accisis R. R. vecti-
galibus recuperandis, & Lituanijs ac Prussis ad re-
gni corpus aggregandis, vindex dici meruit le-
gum pub. Regi ipsi, & regum filio, nepoti, pronep.
abnep. qui nulla suscepta ex tribus vxoribus sobo-
le, eundem, heu, vitæ suæ, & stirpis ac Imperij Ia-
gello.

gellonidar. qui bis centum prope annos in Polonia, hoc amplius etiam in Lituania, imperitarunt, terminum habuit. Princeps consilio quàm facto promptior: utroq; etiam supra fortunam mitior: totus industrius, patiens, lentus, benignus. moritur Cnissini Non. Iul. anno orb. red. M. D. LXXII. regni sui XLIII. ætat. suæ LII.

Anna soror infans Poloniar. Frat. & Resp. principi opt. orbæ ac lugentes poss.

IBIDEM.

IOANNI à MIELECZ, Stanislai F. gente Griffo, Palatino Podoliæ, summo regni Poloniæ Marscalco, Samboriensi & Grodecensi Capitaneo, viro clarissimo, qui ab ineunte ætate maximis ijsque continuis bellis, vel hostibus cæsis, vel ipse vulneribus exceptis, & fortissimi militis, & strenui ducis laudē persæpe meruit. Summis demum nō raro periculis liberatus, digna ob egregiā fidem & præstantem virtutem suam, collatis maximis honoribus, præmia obtinuit. Postea ad bellum Liuonicū, summo cum imperio, magno omnium cum cōsensu profecturus feliciter, necdum armis expeditis, pacem à Rege Liuonibus petere coactis, incolumem exercitum suis restituit. cuius constans in D. O. M. pietas, in gubernanda R. P. spectata fides, in magistratu sine acerbitate grauitas, erga suos par comitati beneuolentia, in omnes æquitas, chara inprimis Deo, grata hominibus, immortalē nomini ipsius laudem apud omnes pararunt. Mortuus anno 1561. ætatis suæ 60. Anna à Daleiovv, ex vetusta Colorum gente, marito, & Nicolaus filius vnicus patri desideratissimo, ad monumentum eius posuerunt.

ALIVD.

Illustris & magnifici viri, animi celsitate, virtute atque integritate senatoris clarissimi, Martini Zborovvij de Rithvviani, è gente stemmatibusque Gastrembeciorum, patre Andrea Zborovvio, & matre Elisabetha Sfidlouecia progeniti, Castellani Cracouiensis, & præfecti Stobnicensis dignissimi.

*Affertor patriæ qui libertatis in omni
Vita, cum magna virtutis & integritatis
Laude fuit, tumulo situs est MARTINVS in isto
Zborovvius. similes natos in honoribus amplis
Postquam vidisset, generis nataq; pudicas
Eximys de gente sua Lithauaq; locasset
Patritijs; quorum esse aliquos nunc mēbra videmus
Consilij augusti; sic auro ritè peracto
Mortali, atq; opibus magnis iuste ille paratis,
Extinctus placidè, caliq; receptus in arce est.
Castellanus erat tum Cracouiensis, & Anna
Sanctæ thori consors hoc posteritasq; locarunt
Sarcophago corpus, summa quod luce resurget.*

ALIVD.

ANNAE illustris & magnifici viri Martini Zborow Castellani Cracouiensis consorti carissimæ, Stanislao Conario ex Sophia Lanckorunska progenitæ, matronæ, quæ per omne mortalis huius aui tempus sanctè & inculpate viuens, priscis illis Heroidum Christiani nominis matronis æquari poterat, posteaquam octo filijs & totidem scemellis in lucem editis domum Zborouiam præclara auxit sobole, & septuagesimum sextum ætatis annum

num attigit; placide anno salut. M. D. LXXV. prid.
Calend. Decembris extincta, ad cęleste beatorum
migravit consortium. Filij filiaęque superstites ad
perpetuam posteritatis memoriam hoc monu-
mentum moerentes posuerunt.

Feminei exemplar iacet hic pręgrande pudoris

ANNA Stanislai filia Conarij.

*Quę genitricem habuit Sophiam virtute nitentem,
Lanckorunseo sanguine progenitam.*

*Cum teneri tria lustra forent eui illius, vxor
Martino faustę est tradita Zborouio.*

*Bis quatuor siquidem pueris totidemq; puellis
Hunc fecit fato prosperiore patrem.*

*Vidit & auctum opibus magnis, & honoribus amplis:
Nam Castellanus Cracouiensis erat.*

*Vnā vixerunt ita quinquaginta per annos,
Sed rapit ę viuis mors prius atra virum.*

*Illā quoq; vndecimo pōst letho extinguitur anno,
Andreaę festo sole cadente die.*

*Mille & quingentis & quinq; vbi iunxeris annis
Septenas decades mortis hic annus erit.*

*Hęc ita dum vixit, natos in honoribus amplis
Egregios vidit, qualibet arte viros.*

*Vidit & his similes ę prole vtraq; nepotes
Indole. num dici iure beata nequit?*

ALIVD.

BERNARDO IOAPOVSKI I. V. Doctori,
Cantori Cracouiensi, cubiculario Apostolico, &
Regio Secretario, viro erudito, carmine & prosa
excellenti, patruus posuit. Scripsit historiam Po-
lonorum, ex qua quantum ingenio valuerit poste-

ris iudicandum reliquit. Obijt XXI. Nouemb. anno
no 1535.

IBIDEM.

STANISLAUS BORANOVSKI ex maiori,
Polonia patrijs bonis cōtentus esse nolens, aulam
& eius promissa secutus, anno 1565. octaua Iunij
Cracouiæ moritur, antequā viuere didicisset: æta-
tis suæ anno 48.

CALLIMACHI ITALI.

Exuuias præter pellemq, atque ossa Latini
Nil hic Callimachi terra Polona tegit.
Illa Borysthenides rapuere, tenentq, Camœna,
Quarum primus amor, gloria prima fuit.
Hoc perfecturus, si copula longa fuisset,
Venissetq, suo iusta propago thoro.
Sarmatide e nympha: ne barbara terra videri
Posset, Romana vel minus apta toge.
Sed mors inuidit, qua nil odiosius, atqui
Quæ feritas tacito non caret opprobrio.
Æneus est tumulus, mors ænea, & æneus ille,
Qui legit hæc siccis tristia verba oculis.

IBIDEM.

STEPHANVS Magnus Rex Poloniæ,
Magnusque Dux Li-
thuanix,
Princeps Transylvaniæ,
Victor, triumphator, pater, patriæ,
Stephano Palatino, Catharinaque
Telegdia,

Natus

Natus ann. 1533. v. Calend. Octobris.

Excessit 1586. Idib. Decemb.

Regnavit annos decem, menses VII. dies

XII. iudicia constituit;

Liunioniam, Polotiamque prouincias
recepit:

Fines Lithuaniz latissimo Velisens
agro adiecto, protulit:

Perterritis Mechmete primùm, ac deinde

Afchlan, Chereis,

Tattarorum Chamis.

Podoliam pacatiorem cultiorem
que reddidit,

Amuratem, Turcarum Impe-
ratorem,

Vt Tattaro pacem legatione
missâ peteret,

Et Benederia à Kosacis deleta, nil
moueret,

Nouaque castella finibus imponi
pateretur,

Opinione virtutis permouit, con-
tinuitque:

Stipendium maius, Transylvaniz Imperium
ineunti Sigismundo, fratris filio,
impuberi:

Imponere molientem deterruit:

Ianiculam, Valachiz Regulum, ob
iniurias, quas vicinæ no-
bilitati

Intulerat, deijcere adegit;

Thesaurosque, qui cum ipso Valacho
in potestatem suam venerant,
repetentem spreuit.

Omniū regum, Principum, ac populorū,
nationumque cum ora in se
conuertisset:

Maiores pro re hac publica & Christiana
animo agitans:

Ac in primis Moschouiam Poloniæ Lithua-
niæque aggregare studens, sexta die
subitò extinctus est.

O mors inuida.

Non extinxisti virtutem Batoream,
Immortalis est.

STEPHANO Poloniæ Regi, Victori, Trium-
phatori, pio, patri patriæ, &c. Ioannes de Zamois-
cio Cancellarius, & summus dux exercituum Re-
gni, &c. Vitâ, quam saluti gloriæque eius omnibus
bellis periculisque deuouerat, Deo, non se ita
volente, superstites, has lachrymas, cum Griseli-
de Bathorea, vxore sua, regi, patrono, affini que suo
fundit:

Viueres, Stephane Maxime, viueres,

Nec Polonia, Vngariaque, ac

Nomen Christianum lugeret.

Nec improbi barbari gauderent.

Sed viuuit Deus, haud solido exultabūt gaudio.

IN SACELLO A SIGISMUNDO I.
POL. REGE EXSTRVCTO.

Non mirere hospes decus hoc sublime sacelli,

Saxa q̃ Phidiaco sculpta magisterio.

Hoc statuit Sismundus opus, qui struxit & arcem.

Clarior hic recta sed ratione labor.

Illum ne credas, dum momentanea condit

Atria, perpetuam postposuisse domum.

IN CVRIA POSNANIENSI.

Demosthenes Græcorum disertissimus leges animam ciuitatis esse inquit. Vt enim corpus anima viuitt: sic ciuitas legibus conseruatur. Proinde naturæ & sui ipsius obliuiscitur, qui sacratissimas constitutiones, patriasque leges auersatur.

ZAMOSCI.

IOANNES ZAMOSCIVS, quod mortalitatis habuit, hic deposuit.

Obijt III. Iunij, anno M. D. V.

TVMVLVS.

*Qua nitiuit clara fecunda Polonia gemma,
Nunc Mors in gelido luxuriat tumulo.
Dicamne heroum exemplar, vitæ ZAMOSCV M?
Vix abluit maius Lethica terra decus.
Hic sibi, non Patriæ vixit satis, attamen, eheu!
Quis vetet occiduas non perijssse rosas?
Effundit mæstas natus cum matre querelas:
Iam satis, vt miser is temperet à lacrymis.
Cælo animam, terræ liquit sua viscera: mirum est
Hunc tumulum tantum condere posse virum.*

ADIVNCTVM TESTAMENTI

ILL. mi D. D. IOANNIS ZAMOSCII,
MAGNI CANCELLARII, & EXERCITIVM generalis, Regni Polonia, &c.

Secundùm Deum maximè in terris Sereniss. Re-

ges meos & Remp. non assentatorum more, sed sincerimè colui, quibus fidem integrā inuiolatamq; seruauī, & eorum dignitatem foris, & libertatem domi clarissimam semper habui. Qua in re, certè nulla ex parte, læsam conscientiā me habere, subiturus Dei iudiciū, profiteor. Cuius meis quibuscumq; qui me læserunt, ignosco, & ab eisdem mihi ignosci expeto. Pietatem erga Patriam, obseruantiamq; erga Regem commendo. Vt luxum & discordiam fugiant, quā maximè foeneratorum auaritiā publico consensu coërceant, rogo. Pro me nihil aliud, quā memoriā qualemcunque meritorum meorū postulo. Confido S. R. M. Patriam hanc nostram, quæ illam excepit, & alijs prætulit, ac suorū sanguine in Regem cōfirmavit, constanter redamare: amor tamen meus facit, ut eā vel currentem etiā adhortari debeā. Priuatim verò ab eius Maiestate regia, animum erga vnicū filium, ac domum meam peto: cuius curæ, benignitati, ac auctoritati præcipuè cōmendo eundem filium meū, & quasi de manu trado, in sinumq; eius depono. Te charissime fili nō modò hortor, verū etiam obtestor; primò quidem, ut Deum, & pietatem ante omnia colas, eamq; non modo potissimum, sed solum quasi bonū, aut aliorū quasi bonorum vnicū fundamentū iudices. Inprimis religionem Catholicā constantissimè tuearis, hæreses nouaq; dogmata quæcunq;, quocunq; nomine etiā obtrudantur, fugias. Ac si fortè Regni amplissimi ciuem te læteris: ijs maioribus, qui meritis suis aliquam sibi nominis famam reliquerit, tanto magis nullo præstātiore parente Ecclesiam Catholicā lætā tibi statuas: quæ nō modo tot Regum ac Principum, sed quod longè præclarius est omnī Sanctorum

etorum communis Mater, & in cuius gremio felicius mori, quàm ab initio nasci, cum nō nasci fatius sit, quàm in hac non mori. Cura verò, ut efficias, ne vllius criminis tibi conscius sis. Hæc arma, hunc murū fortissimum in omni discrimine ac periculo expertus sum. In Repub. Sereniss. Regibus tuis, tum ipsi Reip. integrā, inuiolatamq; fidē semper præsta, semper nouas res oēs fuge. Eas autē partes semper sequere, quæ præsentem statum saluum volunt: honores nō tam ambi, quàm ut omni honore dignissimus iudicēris; contende virtute parare ea, quæ præclara ab hominibus iudicantur; Verūm vel ab ipsis parta, vel à parentibus relicta, quibus artibus parta sunt, ijsdem etiā conseruare maximè statuito. Priuatim cum alias virtutes omnes, tum Iustitiam, maximè temperantiam, & modum fruendi facultatū, cole: ut tibi semper suppetāt, ad Regi & Reipubl. deseruiendum. Luxum, desidiam, profusionem in voluptates, & inanem fastum quàm longissimè à te segrega. Seniorum, imprimisq; patrum amicorum, ac familiarium consilio omnibus in rebus vtere, præceptisq; eorum obedi. Iuuenilia, vel corruptorum hominū, qui adolescentes locupletes assentando captant, consilia & cōfortia fuge: ne uē eorū aut exemplo, aut cohortatione, ad nouas res aliquas, aut profusionem, aliaq; vitia, aut quascunque res, quæ speciem aliquam magis virtutis & gloriæ, quàm solidi quid habeant obrepere patiaris, caue. Ut finem faciam, magis eos, qui virtute & moribus parentes referunt filios, & ab illis, & omnibus charus haberi memento, quam natura.

TYPOGRAPHVS

LECTORI S. D.

Cum hucusq; prelo currente peruentum
 esset, Belgicas, Hispanicas & Romanas
 aliquot Inscriptiones ab amicis transmissas,
 & omissas pro appendice, ut adderem peti-
 uit *Svveertius*. Suo loco ergo non esse posi-
 tas, beneuole lector ignosce, & aeternum
 VALE.

ROMAE IN ECCLESIA AN- glorum S. Trinitatis.

DEO TRINO ET VNI.

GVILIELMO ALANO, Lancastricensi, S. R. E.
 Presb. Card. Angliæ, qui extorris à patria perfun-
 ctus laboribus diuturnis, & Orthodoxa religione
 tuenda, sudoribus multis in seminarijs ad salutem
 patriæ instituendis, fouendis, periculis plurimis,
 ob Ecclesiam Romanam, opera, scriptis omni cor-
 poris & animi contentione defensam, hîc in
 eius gremio, scientiæ, pietatis, modestiæ, integri-
 tatis fama & exemplo clarus ac pijs omnibus carus
 occubuit XVII. Kal. Nouemb. Anno ætat. LXIII.
 Sal. humanæ M. D. XCIV.

IN S. MARIA MAIORI.

BERNARDINO SANDOVALO Hisp. Tole-
 ranæ Ecclesiæ Scolastico & Canon. Academiæ eius-
 dem vrbis à maioribus suis institutæ ornatæque
 Can.

Cancellario : generis nobilitate , diuini atque humani iuris singulari peritiâ, quam libris editis scriptisque testatus est, claro : ob eamque doctrinam & singularem vitæ Sanctimoniam, cum summa humanitate morumque suauitate coniunctam, PLO V. Pont. Max. caro , exteris & minus etiam notis amabilis, GEORGIUS FONSECA fratri cariss. præpropera morte rebus humanis exempto, multis cum lacrumis POS. Obijt anno M. D. LXXII. v. Non. Maij.

Facultatibus suis pauperibus dum viueret distributis, partim testamento relictis.

IN S. MARCELLI.

TARQUINO IACOBATIO de FACCESCHIS Romano, perillustri titulis tum militaribus terrâ marique tum ciuilibus, qui incolumis & victor à pugnis memorabilibus, Gallica ad Montem Contourium aduersus hæreticos, nauali ad sinum Corinthiacum contra Turcas, alijsque plurimis; domi suæ dum fenestram aperiendo recedit, delabatur in schalas auersas, & vitam claudit prid. Non. Octob. Anno ætatis L. salut. CIO. IO. XCVI:

Martius frater mœrens & sibi P.

VALLISOLETI.

D. O. M.

Æternæque memoriæ

PHILIPPI de RODOAN, N. V. Philippi

Toparchæ BerleghemI,

&

MAXÆMILIANÆ de BYRGYNDIÆ Consorti
iugum Filli,

Quem

Quem ingredientem ad Honoris templum
viam rectam

Post obitas celebriores Europæ plagas

In ipso flore iuuenantis æui

Acerba febris falce succisum

Mors veram reduxit in patriam patria procul,

Sors terras lustranti aperuit coclum,

Sic metam adtigit & viæ simul & vita?

Haue mi hospes & faue.

'Vixit ann. lxx. M. v. D. horas scit nemo,

Nat. Montib. Hannoniæ, Vallisoleti denat.

CIO. IO CV. M. D.

Illust. & Reuer. CAROLVS PHILIPPVS de

RODOAN Episcopus Brugensis,

Perpetuus Flandriæ Cancellarius,

Patruus.

Ex Voto, M. L. P. C. suis sumptib.

S. T. T. L.

A N T V E R P I A E I N

D. Mariæ.

D. O. M.

IOANNES LIVINEIVS Gandensis

LIVINI TORRENTI Antwerp. Episcopi

ex sorore N.

Canonicus & Cantor huius Eccles.

qui vt genere & eruditione,

sic & tumultu proximus auunculo

hic quiescit.

A Græcis Patribus illustrandis,

in qua lingua valde excelluit,

è medio cursu abreptus ætat. LI I.

Christi A. CIO. IO. XCIX. Id. Ianu.

ANTE

ANTE D. VRSVLAE SA-
CELLO V M.

Vix luminis auras hausit & interiit,
ADRIANVS VAN LYERE.
Pauli Senatoris F. Natus IV. Septemb.
extinctus XXVIII. Decemb.
AN. CTD IO. CV.

IN SACELLO VENER. SA-
CRAMENTI.

D. O. M.

FRANCISCO VAN DEN CRUYCE Franc. F.
eiusq; coniugi IYDOCAE DE MEYERE,
ciuibus Antuerpiensib.
fide, pietate ac religione praestantiss.
liberi chariss. parentib.
cum lacrumis poss.
Vixit ille ann. LXX. Obijt die XXIV. Maij,
An. Domini M. D. LXXXVIII.
Hæc verò ann. LXXV. Obijt die XXIX. Octob.
Anno M. D. XCVII.
Orate pro eis.

DEO O. M. SACR.

SYLVESTRVM PARD O Brugen. H. Mon. tegit,
V. Reuerendum sacris hic honoribus;
Sacerd. Theolog. Canon. librorum Cens. Sigillis.
Et, Sede vacante, Vicar. General.
V. illustrem natalibus; ex vtraque,
Paterna Pardo Hispanica,
Materna Vlamincpoorte Flandrica,
antiquæ nobilitat. Familia.

Dom.

Dominum in Lambres, & Euyne apud Duacem;
 V. clarum suis at magis dotibus
 doctrinæ, priscæ & virtutis:
 Quas famæ, & memoriæ consecrauit,
 agendo semper, & merendo bene
 Consilio, ope, opera, prout res aut vltus tulit.
 Sed & tollerando constanter,
 Inprimis exilio Caleti longo pro fidei causa.
 Nunc porrò vt illi bene sit in patria
 Tu, bone Lector, votis, qua potes, iuua.
 Decessit anno sal. CIO. IO CV. prid. Non. April.
 Annum vitæ agens LXXII.
 Relicto sui desiderio, vt ceteris,
 Ita cognatis maximo.
 Qui hoc gratitud. test. L. M. Q. P. C.

G A N D A V I.

Claro ISABELLAM Bettarum sanguine natam
 Hic post fata sitam te docet iste lapis;
 Masculei sexus bis senas ordine proles
 Quæ peperit casto fœdere iuncta viro,
 Cum quibus vt felix cœlesti regnet in arce,
 Qui legis hæc, prona memè precare Deum.
 Aprilis sexto Vita diuulsa CaduCa,
 Pavperibus LVciis ossaqve Liqvit bVMo.
 CAROLVS PHILIPPVS de RODOAN
 Ecclesiæ Gand. Canon.
 Matri
 Pietate, Prudentia & Castitate singul.
 mærens merenti Pos:

LOVA:

LOVANII IN D. MICHAELIS.

D. S.

PETRO PECKIO Regio in magno Senatu Belg.
 Confiliario & supp. libell. Mag. Ziricæ nato, Ma-
 chliniæ A.D. XVII. Kal. Aug. CIO. IO. LXXXIX. de-
 nato Louanij, vbi multis ann. Ius enarrarat, apud
 suos deposito, inque hoc inque illo munere publi-
 cè bene mer. scriptis claro. Pietatis colentiss. om-
 nibus bonis amico, Cleri studiosiss.

CATHARINA GILLIS Vid. & lib. poss.

Vixit ann. LX. D. I.

Bene quiescat in Christo Iesu.

IN ABBATIA VILLARIENSI.

EPITAPHIVM B. ARNVLPHI CORNIBOV-
 tij Bruxellensis, monachi Villariensis, Obijt
 an. M. CCXXVIII. prid. Kal. Julij.

*Pausat in hac tumba vir simplicitate columba,
 Quis leo virtute, iubilis simulatur alaude,
 Qui turtur gemitu, visu simul atque volatu
 Par aquile, Salamandra nouo qui vixit in igne.
 Vis breuius iusti laudes in fine probare?
 Nunc canit de la sol, qui quondam fletit in Are:*

CONVIVII PVTEANICI LEX.

QVISQVIS ES, siue Solus, siue cum VMBRA,

Audi, & Obaudi

GENIVS sum loci, & hic impero.

K. I.

PRANSVRVS ante XI. ne venito.

Post XII. ne maneto:

COENATVRVS, ante VII. ne venito;

Post IIX. ne maneto.

V†

PRAN-

PRANDI heic tempus VNIVS horæ;

Et COENAE, VNIVS.

Si quis præuorterit, SCILICET, mensa vacua;

Si quis remanserit, ILICET, mensa sublatâ.

K. II.

FAMILIARIVM tamen si quis ad sis etiam alteram horam indulgeo.

Sed SERMONI, non PRANDIO, aut COENAE.

SERMO GENIALIS esto, non tetricus, morosus, aut rixosus.

Cum SALE, IOCO, RISU,

Quos MUSA, & HONESTAS ament.

K. III.

SATVRIO ne accesseris.

ESVRIO ne recesseris.

Mensam SINE ARTE vides; FRVERE;

Sed sine TVBYRCINATIONE.

K. IV.

Et LIBERI leporem vides; POSCE atque FRVERE.

Sed cum cautione.

TREIS Crateras haurias:

Primam SITIS causa;

Secundam sis HILARITATIS;

Tertiam sodes VOLVPTATIS.

K. V.

LAETVS esto, SOBRIVS esto,

BONAE MENTIS memor,

ANGERONAE memor.

K. VI.

Si quis dicta & edicta mea spreuerit.

ÆGRA MENTE, & VALETUDINE mulctator.

HISP.

HISPALI.

IN D. IACOBI.

DEO VIVENTIVM S.

BENEDICTI ARIAE MONTANI, Doctoris
Theologi, sacrorum librorum ex diuino beneficio
Interpretis eximij, & testimonij IESV Christi Do-
mini nostri annunciatoris sedulij; viri incompara-
bilis, titulis cunctis maioris, monumentis augu-
stioris, ossibus in diem resurrectionis iustorum
cum honore asseruatis.

Dominus Alfonso Fontiberius Prior con-
uentus S. Iacobi Hispalensis, in Prioris
quondam sui opt. meriti memoriam P. C.
An. 1605. Obijt anno CIO. IO. XCVIII.
Ætat. LXXI.

BRVXELLIS.

IN EQVILI ARHIDVCVM ALBERTI & ISA-
bella: Equus, cui nomen NOBILIS
loquitur.

Siste gradum spectator, ego de nomine dicor

Nobilis; at presto nobilitate rei.

Archiduci ALBERTO subtraui tergora quondam,

Quādo prope OSTENDAM martia Erinnyes erat.

Illumquē eripui pugnante in hostilibus armis,

Cum vel ei, mihi vel, mors subeunda fuit.

Me magis ardebat miles, quia virginis instar,

Cernebat niuea crescere fronte iubam,

Hinc ut me raperet, crebro sua spicula & enses,

In caput ignoti, strinxerat Archiducis.

Eua si eduxique virum, meque ipse reduxit

In columem, nostra non erat hora necis.

*Ast anno vertente die quo euasimus ambo,
NOBILIS interij, Cernite qualis eram.*

ANGLICA.

S. EDVARDI.

*Guilielmi Hannonis soboles postrema PHILIPPA,
Hic roseo quoadam pulcra decore iacet.
Tertius EDVARDVS Rex ista coniuge latius
Materno suasu nobiliumque fuit:
Frater Ioannes Comes Mauortius heros,
Huic illam voluit consociare viro.
Hec iunxit Flandros coniunctio sanguinis Anglis:
In Francos venit hinc Gallica dira lues.
Dotibus hac naris viguit Regina PHILIPPA.
Forma prestanti, Religione, fide.
Fecunda nata est proles numerosa parenti,
Insignes peperit, magnanimosque Duces.
Oxonij posuit studiosis optima nutrix
Regineas ades, Palladiamque scholam.*

IN REGIA CAPELLA.

*Septimus HENRICVS tumulo requiescit in isto,
Qui Regum splendor, lumen & orbis erat.
Rex vigil & sapiens, comis, virtutis amator,
Egregius forma, strenuus, atque potens.
Qui peperit pacem regno, qui bella peregit
Plurima, qui victor semper ab hoste redit.
Qui natus binis coniunxit Regibus ambas,
Regibus & cunctis foedere iunctus erat.
Qui sacrum hoc struxit templum, statuitque sepulcrum.
Pro se, proque sua coniuge, prole, domo.
Lustra decem atque annos tres plus cōpleuerat: annis
Nam tribus octonis Regia Sceptra tulit.*

Quin.

INDEX VRBIVM ET CIVI-
TATVM IN QVIBVS MONVME-
ta hæc reperiuntur.

A.	Burgis.	
A Ginni Niciobrigum in		321
Aquitania pag. 642 Caieta.		
Æolia.	161 Cantabrigie.	114
Alexandrie.	202 Cesaraugusta.	396
Ambergia.	401 Cella.	322
Ambiani.	640 Cimbrica.	439
Amstelradami.	562 Colmarie.	541
Anconitana.	123 Colonienſia.	388
Andegauenſia.	643 Comenſia.	441
Anglica.	588 Compluti.	194
Auguſtana.	391 Conſtantie.	320
Antuerpie.	458 666 Cordubæ.	389
Apenrodæ.	587 Craconie.	320
Aquisgrani.	440 Cremonenſia.	654
Argentinenſia.	417	171
Ariminenſia.	135 Danica.	
Arnemij in Geldria.	523 S. Dionyſiaca.	534
Atrebat.	516 Dreſdæ.	636
Auinionenſia.	649 Duacena.	352
B.	Duffeldorbij.	510
Baſilienſia.	370 Duysburgi in Clivia.	456
Belgica.	458	457
Bellouaci.	641 Eboræ.	
Bergomatia.	178	326
Bernæ.	363 Faberiana.	
Biturigibus.	641 Fanenſia.	134
Bononienſia.	248 Fauentina.	118
Bremenſia.	435 Ferrarienſia.	215
Brixiana.	176 Florentina.	269
Brugenſia.	302 Friburgi Briſgoie.	232
Brunſuicenſia.	430 Friburgi Helueticorum.	364
Bruxellenſia.	471 Fulginia.	366
		117
		440

INDEX.

G.		<i>Lusitanica.</i>	320
<i>Gaudensia.</i>	494	<i>668 Lutetia.</i>	601
<i>Geneuensis.</i>	390	<i>Luxemburgensia.</i>	322
<i>Genuensia.</i>	197	<i>Lynzij.</i>	353
<i>Germanica.</i>	328	M.	
<i>Gorlicensia.</i>	351	<i>Magdeburgensia.</i>	416
<i>Greuelingensia.</i>	509	<i>Mantuan.</i>	166
<i>Groninga in Frisia.</i>	532	<i>Mechliniensia.</i>	491
H.		<i>Mediolanensia.</i>	186
<i>Hafnia.</i>	535	<i>Middelburgi.</i>	533
<i>Hallensia.</i>	516	<i>Misnica.</i>	425
<i>Hamburgensia.</i>	434	<i>Moguntinens.</i>	423
<i>Harlemi.</i>	529	<i>Montilla.</i>	323
<i>Heidelbergensia.</i>	436	<i>Murathi.</i>	363
<i>Heluetica.</i>	362	<i>Mutiniensia.</i>	211
<i>Herbipolensia.</i>	411	N.	
<i>Hervordia.</i>	416	<i>Namurci.</i>	523
<i>Hispanica.</i>	316	<i>Nancei in Lotharingia.</i>	652
<i>Hispalensia.</i>	316	<i>Neapolitana.</i>	72
<i>Hornsteini in Italia.</i>	340	<i>Neapoli Austria.</i>	360
I.		<i>Nosocomij Grononiensis prope</i>	
<i>Imole.</i>	215	<i>Lubecam.</i>	585
<i>Ingolstadij.</i>	367	<i>Norimbergensia.</i>	399
<i>Insulensia.</i>	512	O.	
<i>Ionilla.</i>	651	<i>Oenipontana.</i>	361
<i>Italica.</i>	10	<i>Oxonie.</i>	601
<i>Isydelos.</i>	582	P.	
L.		<i>Palatina.</i>	438
<i>Leodiensia.</i>	517	<i>Parisiensia.</i>	601
<i>Linterni, vulgo Patria.</i>	133	<i>Parmensia.</i>	203
<i>Lipsica.</i>	419	<i>Pataunia.</i>	402
<i>Loretana.</i>	122	<i>Pataunia.</i>	285
<i>Louaniensia.</i>	476	<i>Perusina.</i>	119
<i>Londinum.</i>	583	<i>Pisana.</i>	227
<i>Lubecensia.</i>	432	<i>Pisauensis.</i>	126
<i>Lucensia.</i>	231	<i>Placentina.</i>	203
<i>Lugduni Batavorum.</i>	529	<i>Polonica.</i>	654
<i>Luneburgensia.</i>	431	<i>Pole in Dalmatia.</i>	315
		V &	Pre-

I N D E X.

<i>Praenestia.</i>	349	<i>Tolentina.</i>	134
<i>Puteolis.</i>	116	<i>Toletana.</i>	318
	R.	<i>Tornacensia.</i>	513
<i>Ratisbonensia.</i>	419	<i>Traiectensia.</i>	439
<i>Rauennaria.</i>	136	<i>Tridentina.</i>	312
<i>Regio Lepidana.</i>	208		V.
<i>Rhemensia.</i>	650	<i>Vallis-oleti.</i>	323 & 665
<i>Romana.</i>	1 & 664	<i>Venetæ.</i>	140
<i>Roschildensia.</i>	535	<i>Ven'onij.</i>	524
<i>Roterodami.</i>	531	<i>Veronensia.</i>	162
	S.	<i>Veruli.</i>	133
<i>Salerni in Campania.</i>	115	<i>Vicetina.</i>	159
<i>Salisburgi.</i>	359	<i>Viennensia.</i>	328
<i>Salmantica.</i>	324	<i>Viterbiana.</i>	217
<i>Selestadij.</i>	363	<i>Vltraiectina.</i>	524
<i>Senensia.</i>	217	<i>Vlysihone.</i>	326
<i>Sorana.</i>	338	<i>Volaterræ.</i>	216
<i>Spirensia.</i>	423	<i>Vraislauiana.</i>	354
<i>Spoleti in Umbria.</i>	116	<i>Vrbinaia.</i>	128
<i>Stathagæ.</i>	368		W.
<i>Suessana.</i>	133	<i>Wesby in Scania.</i>	541
<i>Syluæducentia.</i>	486	<i>In Westensehe pago.</i>	585
	T.	<i>Wirtebergensia.</i>	410
<i>Tarvisij.</i>	168	<i>Wirceburgensia.</i>	411
<i>Taurinensia.</i>	195	<i>Witebergensia.</i>	404
<i>Terrestæ in Istria.</i>	315		Z.
<i>Teutoburgi.</i>	457	<i>In Zacyntho.</i>	314
<i>Ticinensia.</i>	179	<i>Zamosci.</i>	661

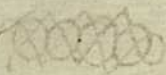
ERRATA SIC CORRIGENDA.

P Ag. 6. sauo. p. 26. l. 9. Capituli. lege Basilicæ. p. 69. l. in oculis. p. 105. l. 12. poni. p. 116. l. 17. Seuerus. p. 131. l. 6. Algerio. p. 145. l. 10. Vitales. ib. l. vlt. Pannonia. p. 151. l. 9. meritis. p. 171. l. 1. tenebat. p. 180. l. vlt. à fin. Duc. p. 189. l. 3. à fin. VIL-
L O R I A. p. 190. l. 3. à fin. M. D. XXIV. p. 374. l. 16. Concilia-
 tus. 387. l. 12. loquuntur. p. 461. l. 13. auras. p. 464. l. 4. à fin. Tu-
 mulus. p. 466. l. 7. à fin. charo. p. 468. l. 3. & filijs. ibid. l. 2. à fin.
 profum. p. 481. l. 2. Extremum. p. 502. lin. 7. ferra. ibid. Adau-
 tica.

BIBLIOTECA
 UNIVERSITARIA

F I N I S.

4
13
13
9
12
5
6
4
2
33
9
8
7
4
6
6
4
8
1
5
9
1
4
4
1

Handwritten signature or mark.

